

تەفسیری قورئانی بەرزو بە پیز

بەرگی ھەژدە یەم
سوورەتەکانی
(النور) و (الفرقان)

عەلی باپیر

تەفسیری سوورپەتەکانی

النُّونُ وَ الْفُقَرَانِ

ته فسیری سووڤه ته کانی

النُّونُ وَ الْفُرْقَانُ

نووسینی: عه لی باپیر

دیزارینی ناوه وه : زه زده شت کاوانی

چاپی یه کهم ۱۴۴۲ هـ - ۲۰۲۱ ز

۶۳۸ لاپه

۲۴ سم

بابهت : ئایینی

له بهر یوه به رایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان - هه ریمی کوردستان

ژماره سپاردنی (۷) ی سالی ۲۰۱۲ پئدراوه

ته فیسیری سوورہ ته کانی

النُّوْثِ

و

الْفُرْقَانِ

نوسینی: عہلی باپیر

پیشہ کی اہم تہ فسیرہ بہ گشتی

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ، وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا، وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ. وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ ﴿١٠٩﴾ آل عمران.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ﴿١﴾ النساء.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٧٠﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧١﴾ ﴿الْأَحْزَابُ﴾

أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كَلَامُ اللَّهِ، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ ﷺ وَشَرُّ الْأُمُورِ مُخَدَّنَاتُهَا، وَكُلُّ مُخَدَّنَةٍ بَدْعَةٌ، وَكُلُّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ، وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ.^(١)

خونہرہ بہ ریزو خوشہ ویستہ کان!

هیچ گومانی تیدانیه - بو مروقی برودار - که نهو تهمنه‌ی له خزمهت دواین کیتی خوا (قورئان) دا بهسه رده‌بری، جا به هه‌ر شیوه‌یه که له خزمهت‌دا بووندا بێ؛ خویندنه‌وه، تیفکرین و پامان، فیکرکردن، کاریککردن ... هتد، به‌باشترین چێرتن جیگا ده‌گرێ، و‌خواه‌نه‌که‌ی له دنیاو دوا‌روژدا لێی به‌هرمه‌نده.

(۱) نهو ڀڻي دهگوتري: (خطبة الحاجة) كه پڻغه ممبر ﷺ هاودلاني بهريزي فيرده کرد، پيش هر قسه يه گ رنگ، بيلين، وه وتاري جومعهو داخوازييکردن (خطبة) ... هتدو، فده وتاره، هرکام له: الترمذي: (۱۱۰۵)، النسائي: (۱۱۰۴)، ابن ماجه: (۱۸۹۲) (أحمد: (۳۷۲۰)، الطبراني: (۲۴۱۴) هتاوانوه (مسلم) يش به شيكي هتاوه.

منیش که - وه که باسکردنی چاکه‌ی خوا (التحدّث بنعمة الله) ده‌یغه مه‌پوو- له‌وه‌تی فامم کردۆتوه، خوای به‌به‌زه‌یی و به‌خسه‌ر چاکه‌ی له‌گه‌ل کردووم و، به‌فه‌رمایشتی به‌رزو بێ وینه‌ی خۆیه‌وه سه‌رگه‌رمی کردوومو، به‌ر له‌ته‌مه‌نی بیست سالی یه‌ود هیدایه‌تی داوم، که قورنای به‌پێزو پێز له‌به‌ر بکه‌م و، سه‌رقالی خۆپندنه‌وه‌ی ته‌فسیره‌کانی قورنان و تیه‌وامانی نایه‌ته‌ پر به‌رده‌که‌ته‌کانی و، لیۆردبوونه‌ویان بم.

هه‌ر بۆیه‌ش تیکرای کتێب و نامیلکه‌و وتارو ده‌سه‌کانم، که‌م و زۆر له‌به‌ر رۆشنایی قورنان دا‌بوون، که‌ دیاره‌ هه‌ر ته‌مه‌ش شتیکی سروشتیه‌؛ ئاخ‌ر ئایا ئیسلام بیجگه‌ له‌ قورنان پاشان سوننه‌تی پێغه‌مبه‌ر ﷺ، که‌ نه‌ویش هه‌ر روونکردنه‌وه‌ی قورنان و چۆنه‌تی جێبه‌جێکردن و کاریکێردنیه‌تی، شتیکی دیکه‌یه‌؟! بیکومان نه‌خێر.

ئج‌ا له‌میژ سالی‌ش بوو، که‌ براو خوشکاتیکی دلسۆزی نزیک و ئاشنام، داوایان لێده‌کردم که‌ ده‌ست بکه‌م به‌ دانانی ته‌فسیرو لیکدانه‌وه‌یه‌کی قورنان، هه‌تا له‌ په‌مه‌زانی سالی (١٤٢٨)دا هاته‌ دلمه‌وه، که‌ ناوی خوای لیبه‌ینم و ده‌ست به‌و کاره‌ گه‌وره‌و گرنگه‌ بکه‌م، به‌ل‌کو ورده‌ ورده‌ به‌پێی‌ بوارو ده‌رفه‌ت، هه‌رساله‌ هه‌ندێکی لێ ئه‌نجام بده‌م، له‌گه‌ل سه‌رقالی زۆرو جو‌راو جو‌ریشدا، هه‌تا ده‌رفه‌تیکی وام بۆ ده‌ره‌ خست که‌ بتوانم خیرایی تیدا بکه‌م و خۆمی بۆ یه‌کلایی (مفترغ) بکه‌مه‌وه‌و، خوا پشتیوان بێ ته‌واوی بکه‌م، ته‌گه‌ر ته‌مه‌ن به‌به‌ریه‌وه‌ مابێ.

سه‌رچاوه‌ی دانانی نه‌م ته‌فسیرو لیکدانه‌وه‌یه‌شم، وێرای سه‌رنجدانی زۆربه‌ی نه‌و ته‌فسیره‌نه‌ی که‌ باون و، ده‌ستم پێیان گه‌یشته‌وه، بریتیه‌ له‌ وردبوونه‌وه‌و تیه‌وامانی خۆم له‌ خودی قورنان، چونکه‌ بیکومان قورنان: هه‌ندێکی هه‌ندێکی پوون ده‌کاته‌وه‌: (القرآن يُفسّر بَعْضُهُ بَعْضًا)، پاشان سوننه‌تی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، چونکه‌ پێغه‌مبه‌ری خواش پوونکه‌ره‌وه‌ (مُبین‌)ی قورنانه‌، وه‌ک خوا ﷻ فه‌رموو‌یه‌تی:

﴿...وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾ (١١) ﴿النحل﴾

واتە: ۋە زىكرمان بۆ لای تۆ ناردۆتە خوار، تاكو ئەودى بۆ خەلكى نىزاراوتە خوار، بۆيان پوون بكەيەو، ۋە بەلكو خوشيان بىركەنەو.

ئومىدىشم وايە - بە يارمەتى خواي بە خشەر ﷻ - شايسەيى ئەوهم هەبى تەفسىرو لىكدانەو يەكى وا بۆ قورئان پىشكەش بە مسولمانانى كوردستان بكەم، كە لە قورئان بوەشەتەو، ماىەى بەهرەو سوودى خوتنەران بى، بەتايەتەش كە زياتر لە سى (٣٠) سالىە كەل قورئانى بەرزو مەزن و تەفسىرەكانى و كىتەبەكانى سوننەتدا خەرىكم و، دەيان كىتب و بەرهەمى جوراوجورم لە زۆرىەى بوارەكانى زانستەكانى شەرىعەتدا پىشكەش كەردوون.

شايانى باسەشە كە ئەو بىست و دوو مانگ زىندانىي كرانەم لەلايەن ئەمريكاهە - لە (٢٠٠٣/٧/١٠ تاكو: ٢٠٠٥/٤/٢٨) - دەرەفەتەكى گەورەو گرنگ بوو، بۆ زياتر پىدا قوولبەوونەودى كىتبى خوا (تبارك و تعالى) و، بۆ پەيداىبوونى تىگەبەشتى تايەت لەبارەى زۆرىك لە تايەتەكانى يەو، ئەم راستىيەش لە مەوسووعەى: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله تعالى) دا زۆر چاك دەرەوشاوتەو^(١). بەلام هەلبەتە نالىم و هېچكەش بۆي نەبلى: كە ئەم تەفسىرەى من تىروتهواو، چونكە وىراي سنووردارىبوونى تواناو پرستم، لە بەرانبەر كىتبى لە هەموو پرويكەو پەها (مطلق) و بىسنوور (لا محدود)ى خوادا، نەشمويستەو كە زۆر بەملاولادا بچم و بچمە نىو هەندىك وردەكارىيەو، كە يان من تىيدا پىپۆرو

(١) ئەو مەوسووعەيە كە تىستا چاپ كراو، كەوتۆتە بەردەستى خوتنەران و، سەرەم هەشت بەرگ و دەورى سى هەزارو پىنج سەد (٣٥٠٠) لاپەرەيەو، هەولمداو بەگشتى تىيدا باسى سەرەم لايەنەكانى ئىسلام بكەم و، تاكە سەرچاوەشم قورئان بوو، وىراي دەفەكانى سوننەت، كە لە هۆش (ذاكرە) دا بووون.

شايانى باسە ئەو مەوسووعەيە لە چاپى دووهمى دا، كراو بە دوازدە (١٢) كىتبى سەرەخو، بە مەبەستى ئاسانتر سوود لى بىنراقى .

شارەزا نىم، يان خوتنەر پىۋىستى پىنى نىم، لە كاتىكدا دەپەوۆ لە قورئان تىيىكات و، بزانتى خوا (تبارك وتعالى) راستەوخۆ چى پىن فەرموۋە؟!

ئىنجا ھەر لىرەشەۋە بە پىۋىستى دەزانم پىر بە دىل سوپاسى ئەو برا گەنجە رووح سووك و گورچ و گوۆل و دىلسۆزە بىكەم (ھەزى نەكرد ناۋى بھىتم)، كە ھەلسا بە نووسىنەۋە ھىنانە سەر كاغەزو، پاشان تاپىكردن و دوايى پىداچونەۋە ھەلەگىرى، سەرچەم ئەم زنجىرە ھەرسە، كە لە ئەسلىدا لە شىۋەى وتار (محاضرة)دا پىشكەش كراون، ھەروەھا ھەلسا بە (تخرىج)ى سەرچەم دەقەكانى سوننەت، لە سەرچاۋە متمانە پىكراۋەكانەۋە، زەحمەت و ماندووبوونىكى زۆرى بە سەرچەم بەرگەكانى ئەم تەفسىرە كىشاۋە، خوا بە باشتىن شىۋە پاداشتى بداتەۋە، ھەر صالح و ساغ و سەلامەت و سەربەرزىي^(۱)، لە خۋاى بەرزو بىھاۋتاش داۋاكارم ئەو جوۆرە گەنج و لاۋانە لە كورپان و كچان، لەنىو گەلەكەماندا، زۆر بىكات .

شايايى باسشە كە ئىمە لەم تەفسىرەماندا باسى بەش (جزء)كانى قورئان و دابەشكردنەكانى دىكەى ۋەك: - (حزب) - ناكەين، چونكە ھەر سوۋرەتىك بوخۋى شىتىكى سەربەخۋىۋە، سەرچەم ئايەتەكانى ۋەك ئالقەكانى زنجىرىك پىنكەۋە پەيوەستى و، ئاشكراشە كە دابەشكرانى سەرچەم قورئان بو سى (۳۰) بەش (جزء) و شەست (۶۰) (حزب)، شىتىكە لەلایەن زانايانەۋە كراۋە، بو ئاسانكارىي خوتىندى قورئان، ديارە ئىمە لە دابەشكردنى بەرگەكانى ئەم تەفسىرەشدا، ديسان حىساب بو بەشەكان (أجزاء)ى ناكەين و، بە گوئىرەى سوۋرەتەكان، بەرگەكانى دىيارى دەكەين.

(۱) ئەو برا دىلسۆزە ئىستاش پاش تەۋاكرەدى نىۋەى زىياترى قورئان، لىبراۋانە بەردەۋامە و غەزىمىشى جەزم كىردە، كە ئەگەر تەمەن بەردەۋام بى، ھەتاكۆتايى ئەم تەفسىرە سەرگەرمى كارەكەى بى .

دوا قسه شم نه وهیه که:

ئەم تەفسیره - وهك پێشتر گوتمان - له ئەسڵدا بە شتیوهی دەرس و وتار پێشکەش کراوه، بەلام دواتر خۆم دووجار بە وردیی پێدا چوومهوهو، بەپێی پێویست دەستکارییم کردوه، دیاره هه موو دەرسێکیش بەناوی خواو ستایشی خوا ﷻ دەستی پێکردوه، بەلام ئێمه له سەرەتای دەرسه کانهوه، ئەوانه مان لابردوه، بۆ زۆر دووباره نه بوونه وهو، ئەو (خطبة الحاجة) یه ی له سەرەتای ئەم پێشه که یه وه هاتوه، له جیاقی سەرەتای سەرجه م دەرسه کانه.

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ،

وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ .

دووشه ممه ٢٥ رجب ١٤٣٢

٢٠١١/٦/٢٧

هه ولێر

بەرچاۋ پوۋنىيەكى گىرگ لەبارەي ئەم تەفسىرەۋە

خوتنەرى بەرىز !

ھەرچەندە لە (پىشەكى گشتىي) ئەم تەفسىرەدا باسما كىردۈە كە بۇ نووسىنى ئەم تەفسىرە، لە ھەموو ئەو تەفسىرە باۋانەي دەستم پىيان گەبشتۈە، بەھرەمەندىبووم، ھەرۋەھا لە كۆتايى ھەر بەرگىكى ئەم تەفسىرەدا، سەرچەم ئەو تەفسىرانەي كەم و زۆر لىيان سوۋدەمەند بووم، ناۋەكانىامان بە رىز نووسىون، بەلەم لىرەش ۋەك جەختكرەنەۋەي زىاترو بەرچاۋپوۋنىي باشتىر بۇ ئىۋەي بەرىز دەلئىم :

مادام ناۋى تەفسىرەكانمان نووسىۋە، نە پىۋىست دەكات و نەدەشگونجى، بۇ ھەر تىگەبشتى و بىرۋەكەيەك، كە زۆرىەي تەفسىرەكان لەبارەي ئايەتتەكەۋە، يان رستەۋ بىرگەيەكى ئايەتتەكەۋە، دەپھىنن، ئىمە ھەموو جارى ناۋى ئەو تەفسىرانە پىننن، بەلەم بىگومان ھەر كات بىرۋەكەي تىگەبشتىكى ئايەتتەكە لە تەفسىرەكان ھەبى و بىكەۋتە بەرچاۋم، ئىجا چ پەسەندى بىكەم، چ پەفەزى بىكەم، ھەر كات بە پىۋىستى بزانم، بە ئايەت ئامازەي پىدەكەم، ئەگەرنا بە ئامازەي گشتىي و بە نووسىنى ناۋى تەفسىرەكان لە كۆتايى ھەر بەرگىك دا، ئىكتىفا دەكەم، و زۆرىش لە ئەمانەت زانستىي (الأمانة العلمية) دەخەفتىم و مەبەستەم پەچاۋى بىكەم، چونكە ئەمىنىي و ئەمانەت پارىزىي، پەۋشتىكى گەۋرەۋە بەرزى مەسۇلمانەتتە .

شاياي باسشە جارى ۋا ھەيە بىرۋەكەي تىگەبشتىكى ئايەتتەي خۆم، دەربارەي كۆمەلە ئايەتتەك يان ئايەتتەك يان رستەۋ بىرگەيەكى ئايەتتەك، بۇ دروست دەپن،

وہك تېگەيشتن و بۆچۈنسى خۆم دەينووسم، كەچى رەنگە لە تەفسىرەكانى
 دىكەش - يەككىيان يان زياتر - دا ھەبى، ئەويش بەھۆى ئەو ھەيە كە من
 ئەو تەفسىرەم نەكە وتۆتە بەر دىدە، يان دىتوومەو لە يادم نەماوہ.

بەنێشەکی ئەم بەرگە

الحمد لله الكبير المتعال والصلاة والسلام على محمد وآل من الصحب والقراة
والأزواج والتابعين لهم بإحسان إلى يوم المئال .

بەرێزان !

ستایشی پێویست و لێوێشاوه بۆ خوای بەرزى مەزن کە یارمەتیی داین
ئەم بەرگی هەژدەیهەمش ئاماده و چاپ و بڵاوکەینهوه له [تەفسیری قورئانی
بەرزى بەپێژ] کە هەردووکی سوورەتی (النور) و (الفرقان) ی گرتوونە خۆی و، کە
تەنیا سوورەتی (النور) زیاتر له بیست (٢٠) حوکمی شەرعیی گەوره و گرنگی
جۆراوجۆر و هەستیاری گرتوونە خۆی.

دیاره ئەم دوو شوورەتە (النور) و (الفرقان) یش، هەر بەهەمان نەخشەى
سوورەتەکانى دیکە بە حەوت قۇناغ تەفسیرکراون و، وێرای تەفسیرکردنى پشوو
درێژانەى ئایەتەکانیشیان ، ژمارەیهك کوررتە باسیشیان تێدا خراونه ڕوو، کە
ئەمانە گرنگترینیان:

یه کەم: له سوورەتی (النور) دا:

١- کورته باسێک لهبارەى سزای زیناوه.

٢- کورته باسێک لهبارەى ڕه‌وایی و ناره‌وایی هاوسەرگیری پیاو و ئافەرته‌ی پاك له‌گه‌ڵ
زیناکاردا.

٣- کورته باسێک لهبارەى بوختانى داوێنپرسییه‌وه.

٤- کورته باسێک لهبارەى کچانه‌وه.

- ۵- دە ھەلۋەستەي كورت لەبارەي بەسەرھاتی بوختان پىكران بە دايكمان عاتىشەوہ .
- ۶- كورتەباسىك لەبارەي سەردان و مۆلەت وەگرتن و سلاوكردنەوہ.
- ۷- كورتەباسىك لەبارەي سنوورى عەوۋرەتى پياو و ئافرەت.
- ۸- كورتەباسىك دەربارەي ھاوسەرگىرىي و پىنج مەسەلەي ھەستىار.
- ۹- كورتەباسىك: دە دەقى سوننەت لەبارەي مامەلەكردنەوہ لەگەل مزگەوتان دا.
- ۱۰- كورتەباسىك : ئايەتى (۵۵) و چوار راستى مەزن.

دووہم: لە سوۋرەتى (الفرقان) دا:

- ۱- كورتەباسىك لەبارەي ئەندازەگىرىي خواوہ بۆ گەردوون و پىكھاتەكانى.
- ۲- بۆچى خوا بىپروايانى لە ئاژەل بە خراپەر داناون؟
- ۳- واتا و ھۆكارى تىكەل نەبوونى دەرياي سوۋر و شىرىن.
- ھىوادارىشم خوتنەرانى بەرپىز بەوردىي و تىوہپامانى زۆرەوہ بىخوتننەوہو بەھەرەي لىوہرېكرن وە تىمە لە سەرنج و تىبىنىيەكانى خويان بەھرەمەند بکەن.

تہ فیسیری سوورہ تی

النُّبُوءَاتِ

دەستینک

خوشک و برابانی مسوڵمانی بەرێزو خوشەوێست !

خوا پشتیوان بێ ئەمڕۆ کە (١٣) ی مانگی بە پێزی ڕەمەزانی، سالی (١٤٤٠) ی کۆچی، بەرانبەر بە (٢٠١٩/٥/١٨) ی سالی زاینیە، دەست دەکەین بە تەفسیرکردنی سوورەتی (النور)، سەرەتا ەك عادەتی خۆمان، پێناسەی سوورەتی (النور) دەکەین و، نێوەڕۆکەکەی و ئەو بابەتانەی گرتوونیه خۆی، تیشکیان دەخەینە سەر بە خولاصەیی و گوشراویی، بۆ ئەوەی بەر لەوەی بچینە نێو وردەکاریەکانی ڕوونکردنەوهی چەمک و واتاو مەبەستەکانی، ئەو ئایەتە بە پێزانە ی گرتوونیه خۆی، نەخشەی گشتیی سوورەتەکەو، ماناو مەبەستەکانیمان لەبەر چاوی.

پێناسەی سوورەتی (النور) و نێوەڕۆکەکەی

ئێمە لە هەوت بڕگەدا پێناسەی ئەم سوورەتە دەکەین و، نێوەڕۆکی ئایەتەکانی و، مەبەستەکانی دەخەینە ڕوو:

یەکەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە تەنیا یەک ناوی هەیە (سورة النور)، وا دیارە لە سەردەمی پێغەمبەریشدا ﷺ یان بە لای کەمەوه لە سەردەمی چوار خەلیفە راشیدەکاندا: (نەبوو بەکرو عومەر و عوسمان و علی) (خوا لێیان پاری بێ) بەو ناوە ناسراوه، ئەویش بە هۆی ئایەتی ژمارە (٢٥) هە، کە ئەم سوورەتە موبارەکەی گرتوویەتە

خوی، که بهم رسته به پتزه دهست پتده کات: ﴿إِنَّ اللَّهَ نُورٌ وَالسَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾.

له و باره وه نه م دوو شوینه واره دینین:

(۱) - (عَنْ مُجَاهِدٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: عَلَّمُوا رِجَالَكُمْ سُورَةَ الْمَائِدَةِ، وَعَلَّمُوا نِسَاءَكُمْ سُورَةَ النُّورِ) (رَوَاهُ النَّبْهَیُّ فِي الشَّعَبِ: ۲۴۵۴، مُرْسَلًا، وَالْأَشْبَهَ كَوْنَهُ عَنْ عُمَرَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، وَصَحَّحَهُ مَوْفُوقًا مَحَقَّقٌ فَتَحَ الْقَدِيرُ، عَبْدُ الرَّزَّاقِ الْمُهَدِي).

واته: مواهید ده لئ: پیغمبر ځوا ﷺ: فرمویه تی: پیاوه کانتان سووږه تی (المائدة) یان فیر بکه ن و، نافرته کانیشتان سووږه تی (النور) یان فیر بکه ن.

نه م دهقه مادام له مواهیده وه بئ، مواهیدیش له شوټنکه وتوانو قوتا بی عه بدولای کورې عه بامسه، (خوا له خوی و بابی رازی بئ)، مانای وایه به (مرسل) داده نړئ، ده قیکی (مرسل) یش نه وه یه که یه کسر تابعی پالی بداته لای پیغمبر ﷺ، ناوی نه و هاو ده له نه هیټی که لیستیستوه، بویه وا پتده چئ: نه مه قسه ی عومر بئ (خوا لئی رازی بئ)، که نه و کاته به فرمایشتی پیغمبر ﷺ له قه له م نادرئ، به لکو به قسه و پتمای عومر له قه له م ددرئ.

(۲) - (أَخْرَجَ أَبُو عُبَيْدٍ فِي «فَضَائِلِهِ» عَنْ حَارِثَةَ بْنِ مُضَرَّبٍ، قَالَ: كَتَبَ إِلَيْنَا عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ أَنْ تَعْلَمُوا سُورَةَ النِّسَاءِ، وَالْأَحْزَابِ، وَالنُّورِ)^(۱).

واته: نه بوو عوبید کتیبکی هیه به ناوی (فضائل) له حاریسه ی کورې موزه پریبه وه هیټاویه تی، که عومر ی کورې خه تتاب نامه ی بو نووسین: سووږه ته کانی (النساء) و (الأحزاب) و (النور) فیر بئ.

مه بهستم نه وه یه: نه و سووږه ته له روژگاری زووه وه، هه ر بهو ناوه ناسراوه و نه شمزانوه که ناویکی دیکه ی بو به کاره یترا بئ.

دوۋەم: رىزبەندىيى دابەزىنى و رىزبەندىيى لە (مصحف)دا:

ئەم سوۋرەتە لە رىزبەندىيى (مصحف)دا، كە لە سوۋرەتى (الفاتحة)دوھ دەست يېتدەكەين لە لاي راستەو، تاكو دەگاتە ئەم سوۋرەتە، بېست و چوارەمىن (۲۴) سوۋرەتە.

بەلەم لە رىزبەندىيى دابەزىن (ترتیب نزول)دا، زانايان لەوھدا راجاييان ھەيە، نەك ھەر بۇ ئەم سوۋرەتە، بەلكو بۇ زۆربەي سوۋرەتەكان، يەككە ژمارەيەكى كەمت، يەككە ژمارەيەكى زياتر دەلئ، بەلەم زۆريان گوتوويانە: ژمارە سەد (۱۰۰) ە، واتە: سەدەمىن سوۋرەت بووھ دابەزىوھ بە گشتىي، ھەندېكېش ژمارە سەدو چوار (۱۰۴)يان بۇ داناوھ.

سېيەم: جۇرى ئەم سوۋرەتەو، شۇيىنى دابەزىنى:

ئەم سوۋرەتە بە يەكدەنگىي ھەموو زانايان سوۋرەتېكى مەدېنەيىھەو، لە مەدېنە دابەزىوھ، ھەندېك لە زانايان رايان وايە لە چەند ماوھەيەكى جيا جىداد، ئەم سوۋرەتە موبارەكە دابەزىوھ، واتە: چەند ئايەتېك فلان سأل، چەند ئايەتى دېكە فلان سأل، بۇ وئە: (محمد الطاهر بن عاشور) خاوەنى (التحرير والتنوير)، دەلئ: ھەندېكى لە تيوان سالانى (۲ و ۳)ى كۆچىي داو، ھەندېكېش دواي سالى چوارەمى كۆچىي، ھەندېكېش گوتوويانە: لە سالى نۇ (۹)ى كۆچىي دا، پاش جەنگى تەبووك دابەزىوھ.

بەلەم زۆرىك لە زانايان و لېكۆلەرەوان، رايان وايە: ئەم سوۋرەتە ھەمووي يېكەوھ دابەزىوھ لە كۆتايى سالى شەشەم (۶)ى كۆچىي داو، منىش ئەو رايەم پىن راسترە.

چوارهم: ژماره‌ی نایه‌ته‌کانی ئهم سووره‌ته:

به هندیك سهرژمیران (٦٢)ه، به‌لام زۆربه‌یان (٦٤)یان داناوه، پشتریش کوتووومانه: ژماره‌ی نایه‌ته‌کان، که زانایان راجاییان له باره‌یه‌وه هه‌یه، مانای نه‌وه نیه‌یه‌کیکیان بَلَى: شه‌ست و دوو رسته‌یه، په‌کیکیان بَلَى: نه‌خیر دوو رسته‌ی دیکه‌شی لى زباند و، ده‌بنه شه‌ست و چوار (٦٤)! به‌لکو زۆری و که‌میی ژماره‌ی نایه‌ته‌کان، په‌پوه‌سته به‌چۆنیه‌تیی خۆتندنه‌وه‌ی، له کوو ده‌وه‌ستی؟ نه‌گهر له شوئیک بوه‌ستی، رسته‌یه‌ک به‌که‌ی به‌ دوو که‌رتنه‌وه، مانای وایه نه‌وه رسته‌یه ده‌بیته دوو نایه‌ت، به‌لام نه‌گهر له‌وه شوئنه دیاریکراوه نه‌وه‌ستی، بۆ وتنه: له سهره‌تای سووره‌تی (المؤمنون)دا، که خوای به‌رزو مه‌زن ده‌فه‌رموو: ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ۝١٠﴾، هه‌ندیکیان له‌وه‌ستی وه‌ستان، هه‌ندیکیان په‌که‌سر خۆتندوو یانه‌ته‌وه: ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ۝١١﴾ الَّذِي يَرِثُ الْفَرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝١٢﴾، نه‌گهر نه‌وه‌ستی هه‌موو ده‌بیته‌یه‌ک نایه‌ت و، نه‌گهر بوه‌ستی، ده‌بیته دوو نایه‌ت، لی‌ره‌دایه که راجایی زانایان له ژماره‌ی نایه‌ته‌کان دا په‌یدا ده‌بێ.

پینجه‌م: پینگه‌ی ئهم سووره‌ته:

ئهم سووره‌ته پینگه‌و په‌له‌یه‌کی نایه‌تیی هه‌یه، ده‌توانین له‌وه باره‌وه پینج به‌لکه‌ بپیننه‌وه:

- ١- ئهم سووره‌ته تاکه سووره‌تیکه به‌وشه‌ی (سورة) ده‌ستی پیکردبێ، خوای په‌روه‌رگار به‌که‌سر ده‌فه‌رموو: ﴿سُورَةُ اٰتٰرٰنْهَا وَفَرَضْنٰهَا وَاَنْزَلْنٰ فِيْهَا اٰیٰتٍ يَنْتَزِعُ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُوْنَ ۝١﴾.
- ٢- ئهم سووره‌ته له قه‌ده‌ر قه‌باره‌ی خو‌ی که (٦٤) نایه‌ته‌وه، ده‌وری نیو به‌ش (نصف جزء)ه، زۆترین حوکمی شه‌ریعی گرتوو نه‌وه‌ی، زیاتر له‌ سه‌ (٣٠) حوکم، په‌نکه‌ به‌کتیک بَلَى: نه‌خیر (٣٠) نین و (٢٥) ن و، په‌کتیک دیکه‌ بَلَى: نه‌خیر (٣٠) نین و چل (٤٠)ن،

نه گهر حوکمه کان ورد بکړنه وه، يا خود هه نندۍ حوکمی دیکه له هه نندۍ نایه تی دیکه دهر به ترنږن، به لآم من ده وری سی (۳۰) حوکم که وتوونه به رچاو، که له سووړه ته موباره که ودرده گیرن و، حوکمی که ورو و گرنګ و هه ستارن.

۳- له سووړه ته دا به رگری له که سایه تی و سومعه ی پیغه مبه ری خوا ﷻ، هاوسه رانی به رنږی به گشتی و، به تایه تی دایکمان عانیشه (خوالی پازی بټ)، (الصَّدِيقَةُ بِنْتُ الصَّدِيقِ) کراوه، هاوه لآن، مسولمانان له کیشه و گرفتگی زور که ورو دهر باز کراون، به هو ی نه و حوکمانه وه، که له سووړه ته موباره که دا نیردراونه خوارو، به هو ی نه و پروونکړنه وانه وه که خوا ﷻ، له سووړه ته داو نی، به تایه ت شازده (۱۶) نایه ته که ی: (۱۱ - ۲۶) که هه موویان دهر باره ی به سه رهاتی (إفك) واته: بوختان هه لبه ست بؤ دایکمان عانیشه (خوالی پازی بټ) و، (صفوان ای کوری (مُعطل)، که په کیکه له هاوه لانی به رنږی پیغه مبه ری ﷻ، دابه زیون.

۴- نه لیا له سووړه ته دا خوی به رزو بټ وینه به: ﷻ تُوُرُ السَّكَوَاتِ وَالْأَرْضِ ﷻ، پټناسه کراوه، ﷻ اَللّٰهُ تُوُرُ السَّكَوَاتِ وَالْأَرْضِ ﷻ، خوا پروونکی ناسمانه کان و زهویه.

۵- حوکمه شه رعییه کانی نه م سووړه ته موباره که، گشتگیرن، بؤ سه رجه م بواره کانی: غیزانی، ناکاری، کومه لایه تی، حوکم رانی، دادو دری، سیاسی و، زور به ی په هه ندو لایه نه کانی ژیان و گوزه رانیان گرتوونه وه.

شه شه م: نیوه پړکی نه م سووړه ته:

باس و بابه ته کانی نه م سووړه ته به م شیوه یه ن، که تیمه له بیست و دوو (۲۲) خالدا باسی بابه ته کانی و، نیوه پړکی نه م سووړه ته موباره که ده که ی ن، بؤ نه وه ی خویندر هه ر له سه ره تاوه: جوگرافیاو نه خسه ی بابه ته کانی نه م سووړه ته موباره که ی له بهر چاو بن:

۱- را که باندنی نه و راستیه که نه م سووړه ته خوا ﷻ دایه زانده و پټویستی کردوه و، چندان نایه تی پوښ و ورونی تیدا دابه زانده وون.

ئەمە لە ئايەتى (۱) دا ھاتۇە.

(۲) - ڤاگەياندىنى ھوكمى زىناكارانى پياوو ئافرەت، كە سزايەكەيان ئەوئە دەبتى بەكتى سەد (۱۰۰) قەمچىيان لى بدركى.

لە ئايەتى (۲) دا ھاتۇە.

(۳) - ڤاگەياندىنى ئەو راستىيە كە پياوان و ژنانى زىناكارو موشرىك، ھوگرو شايستەي يەكدېن و، لەسەر پياوانى بېروادار قەدەغەيە، ھاسەرگىيرىي لەگەل ژنانى زىناكارو ھاوبەش بۇ خوادانەرەن دا، بىكەن.

لە ئايەتى (۳) دا ھاتۇە.

(۴) - ھوكمى بوختانى داوتىن پىسىي كىردن بە ژنان و پياوانى پاك، كە دەبتى يەكى ھەشتا قەمچىيان لىبىدرى، ۋەك سزا.

ئەمىش لە ئايەتەكانى (۴ و ۵) دا، ھاتۇە.

(۵) - ھوكمى (لَعَان) يان (مُلَاعَنَة) لە نىوان ژن و مىردا، لە كاتىكدا مىردەكە ژنەكەي بە زىناكىردن تۆمەتبار دەكات.

لە ئايەتەكانى: (۶ - ۱۰) دا ھاتۇە.

(۶) - بەسەرھاتى بوختان بۇ ھەلبەسترانى دايكى بېرواداران عانىشە (خو لىي پازىين)و، سەرزەشتكىردنى خوا بۇ بېروادارانىك، كە بەو بوختانە بى بنەمايە ھەلبەتەتان و، بە جۆرىك لە جۆرەكان پىشكىيان لە بىلەبوونەوئەيدا ھەبوو و، چەند بابەتتىكى دىكەي پەيودەست بەو بەسەرھاتەوئە، ڤاگەياندىنى پوون و راشكاوى، پاكىي و، چاكىي دايكى بېرواداران عانىشە (خو لىي پازى بى)، ھەرۋەھا (صفوان بن ماعىل)، كە ئەوئە تۆمەتبار كرابوو لەگەل دايكەمان عانىشەدا.

ئەمىش لە ئايەتەكانى: (۱۱ - ۲۶) دا، شازدە (۱۶) ئايەتى بۇ تەرخان كرەون.

(۷) - مەسەلەي مۆلەت ۋە رەگرتن بۇ سەردانىي كىردن بۇ مالى يەكدىي مەسۇلمانان و،
 ھۆكەمەكانى و، ھالەتە جۇراو جۇرەكانى ئەو مەسەلەيە.

ئەۋىش سى ئايەتى بۇ تەرخانكرۈن، ئايەتەكانى: (۲۷، ۲۸، ۲۹).

(۸) - پىۋىست بوۋنى چاۋى خۇپاراستنى ھەر كام لە پىاۋان و ئافرەتان لە ئاست يەكدىي
 داۋ، داۋىنى خۇپاراست و، جوانىي خۇ دەرنەخستنى ئافرەتان، مەگەر بۇ مېردىان و
 پىاۋانى مەھرەم.

ئەمىش ئايەتەكانى: (۳۰ - ۳۱) ي بۇ تەرخانكرۈە.

(۹) - لەسەر مەسۇلمانان پىۋىستكردى ھاۋسەرداركردى ئافرەتان و پىاۋانى بى ھاۋسەر،
 چ ئازادبىن چ كۆيلە بى و، پىۋىستكردى خۇ پاكراگرتى ئەۋانەي ئۈاناي ھاۋسەرگىرىيان
 نىە و، پىۋىستكردى (مُكَاتَبَة) لەگەل كۆيلان دكردى و، ھاۋكارىي كىردىيان، لەو مال و
 سامانەي مەسۇلمانان لەبەر دەستيان دايەو، قەدەغەكردى ئاچاركردى كەنيزەكەكان
 لەسەر لەشفرۇشىي، (زىناكردى بە پارە).

كە ئايەتەكانى: (۳۲ - ۳۳) گرتوۋياننە خۇيان.

(۱۰) - جەختكردەۋە لەسەر ئەو راستىيە كە، قورپان ئايەتە پوۋن و پۇشنگەرەۋەكان و،
 پەندو غىبىرەت و پىشۋوان و، ئامۇزگارىي بۇ پروادارانى گرتوۋنە خۇي.

ئەمىش لە ئايەتى (۲۴) دا خراۋەتە پوۋ.

(۱۱) - ۋەسفركرنى خوا (عز وجل) بەۋە كە پروۋناكىي ئاسمانەكان و زەۋىيەۋ، پروۋنكردەۋەي
 نەۋەش بە ھىتانەۋەي ۋىنەيەك: ئاقىك چرايەكى تىدا دانراۋە، چرايەكە لە شوۋشەبەكدايە،
 كە ۋەك ئەستىرەي درەۋشاۋە وايە، شوۋشەكە بە زەبىتەك دادەگىرسى، ھىندە زەبىتىكى
 باشە، ئەگەر ئاگرىشى نەگاتى، بۇ خۇي پۇشنىي، بەۋ بۇنەشەۋە باسكردى مالەكانى
 خواۋ، پىاۋانىك كە يادى خوا لەو مالانەدا دەكەن و، بازىرگانىي و مامەلە لە يادى خواۋ،

بەپاکردنی نوێژو زەکاتدان، بێ ناگیان ناکات، ھەروەھا باسی پاداشتی بەرزو زۆرو زەوہندیان و، ئەوێ کە خوا لە بەخششی خۆی پۆشیان زیاد دەکات.

ئەمیش لە ئایەتەکانی: (٣٦ و ٣٧ و ٣٨)دا خراوەتە ڕوو.

١٢- باسی سەرەنجامی شوومی بێپروایان و، کردەوێکانیان، بە ھێتانهوی دوو وێنە ی ھەمینێ: تراویلکە ییابان، وێنە دەریایی: تاریکایەکانی ئێو دەریایە کە چ تاریکایی خودی دەریاکە، چ شەپۆلە یە کە لەسەر یە کەکانی، چ ھەورێ کە لەسەر دەریاکەو قەراری گرتوێ.

ئەمیش لە ئایەتەکانی: (٣٩ و ٤٠)دا خراوەتە ڕوو.

١٣- خستە ڕووی چەند دیاردەو دیمەنتیکی گەردوونی خوا کردی، دلبزوین، لەسەر بآلدەستیی و، زانایی و، مێھرەبانی و، کارزانایی خوا ﷻ، ھەروەھا باسی ئەوێ کە ھەر کەس لە ئاسمانەکان و زەویدیایە، خوا بە پاك دەگرێ و، بآلدەکانیش کە بآلیان راست دەکەن و ریز دەکەن، خوا بە پاك دەگرن، پاشان باسی ھەورەکان کە چۆن خوا ﷻ بە نەرمیی لێیان دەخوێ، دوا ی پێکەوێ دەلکێن و موتووربە دەبن، دوا ی لەسەر یە کەلەکە دەبن، دوا ی بارانیان لێ دیتە دەر، ھەروەھا لەو ھەورانە ی شێوێ چیا دەنوێن، تەرزی دیتە خوار، کە خوا ھەر کەسێکی بیهوێ لێی دەدلو، ھەر کەسێ بیهوێ لێی لادەدلو، تیشکی برووسکەکە ی خەریکە چاو کوێر دەکات، ھێندە بەھێژە.

پاشان باسی ئەوێ کە خوا ﷻ ھەموو شتێکی لە تۆو ناو دروست کردوێ، ھەموو ژیاندارێک، چ ئەوانە ی دەخشیئ لەسەر سە، چ ئەوانە ی لەسەر دوو پێ دەپۆن، چ ئەوانە ی لەسەر چوار پێ دەپۆن.

ئەمەش لە ئایەتەکانی: (٤١ - ٤٥) خراوەتە ڕوو.

١٤- دووبارە جەختکردنەو لەسەر پۆشنیی و، پۆشنکەرەویدی ئایەتەکانی قورئان و، راگەباندنی ئەو راستییە کە خوا بەندەکانی بەرەو راستە شەقام پێنمایێ دەکات.

ئەمیش لە ئایەتی (٤٦)دا خراوەتە ڕوو.

۱۵- خستنه پروو و، په خنه لیکرتی هه لویستی که ساتیکی ده غه ل و دلنه خوش، که وپرای لاف لیدانی هه بونی ایمان به خواو پیغمبرمهری خوا ﷺ، ده ربرینی ناماده بیان بو فهرمانبه ریی پیغمبر ﷺ، که چی ناماده نین ملکه چی خواو پیغمبر بن، له کاتی دادوه ریدلو، پابه ند بن به بریاره کانی پیغمبره وه، راگه یاندنی هه لویستی راست و دروستی نیمانداران لهو باره وه، که نه گهر ده یانه وی به نیماندار له قه لهم بدرین له لای خوا، ده بی بهو شیوه یه بن.

نه میس له نایه ته کانی: (۴۷ - ۵۴) دا خراوه ته پروو.

۱۶- موژده پیدانی نیماندارانی کردار باش، به بالا دست کردن و به هوکمران کردنیان له زهوی دا، به لأم به مهر چی به ندایه تیی کردنی، بن خلتی شیرک و لادان، بو خوا، ننجا فهرمانکردن به نوژو زکات و، فهرمانبه ریی پیغمبر ﷺ، دلتیا کردنه وهی پرواداران له دهسته پاچهیی پیروایان له به رانبه ر خواي بالا دستي همه کاره دا.

نه میس له نایه ته کانی: (۵۵، ۵۶، ۵۷) دا خراوه ته پروو.

۱۷- فهرمانکردنی خوا ﷺ به مسولمانان که کویلهو، که نیزه که کان و، منداله کانیا چ نه بالغ بن، چ بالغ بن، له سر مؤلّهت وهرگرتن بو چوونه ژووری تایه تیان، رابه تین و ناماده یان بکه ن.

نه میس له نایه ته کانی: (۵۸ و ۵۹) دا خراوه ته پروو.

۱۸- هه لواردنی نافرتهانی به تمه نی بن ته ماع له شووکردن دا، له هوکمی زیده خوداپوشین، وه ک: چاروکوهو سه ریوش، که بویان هه یه نهوانه دابنن، هه رچه ند نه گهر دووربینی ([احتیاط] بکه ن بو نهوان باشته.

نهمه ش له نایه تی ژماره (۶۰) دا خراوه ته پروو.

۱۹- پروونکردنه وهی هوکمی خواردن و خواردنه وهی که سانی کوتر، شهل، نه خوش، هه روه ها که سانی ساغ به گشتی له مالی خوین، بابیان، دایکیان، برایان، خوشکیان،

مامیان، پلکیان (واته: خوشکی بایان)، خالیان، پووریان (واته: خوشکی دایکیان)، ئەو مالهێ که کللیان بە دەسته، (یان ئەو کەسە کللی مالهێ بە دەسته)، برادەریان، هەروەها حوکمی پێکەوه، یان تاک تاک ناخواردنی مسوڵمانان و، ئەدەبی سلاوکردنیاں لە کاتی چوونه ژووردا.

ئەمیش لە ئایەتی ژمارە (۶۱)دا خراوەتە ڕوو.

۲۰- ڕوونکردنەوی ئەو ڕاستییە کە ڕواداران لە کاتیکدا بۆ کاریکی گرنکی کۆکەرەوه کۆدەبنەوه، کاریکی کۆمەڵایەتی، سیاسی، پڕۆژەییە، کۆبوونەویە، بۆیان نیە بە بێ مۆلەتی پێغەمبەر ﷺ. هەروەها ئەو کەسە لە شوێنی ئەو دەبن، بەملاولادا بڕۆن.

ئەمیش لە ئایەتی (۶۲)دا خراوەتە ڕوو.

۲۱- ڕوونکردنەوی ئەدەبی بانگکردنی مسوڵمانان بۆ پێغەمبەر ﷺ. کە نابێ وەك بانگکردنی ئێو غۆیان بێ، بۆ یەكدی و، بڵێن: ئەی موحەممەد ﷺ! یان (یا أبا القاسم)، بەلکو دەبێ بەرێزو حورمەتەوه بانگی بکەن (یا نبی الله، یا رسول الله) و، هۆشداریی پێدانی مسوڵمانان لە غۆ دزینەوهو سەرپێچی کردن لە فەرمانی پێغەمبەر ﷺ. هەروەها هەر قیادەییە کە بەرێی ویدا دەڕوا، تاكو دووچاری سزای دنیا، یاخود دوا ڕۆژ نەبن.

ئەمیش لە ئایەتی (۶۳)دا خراوەتە ڕوو.

۲۲- هۆشداریی پێدانی مسوڵمانان بە گشتیی، کە خوا خاوەنی هەر شتیکە، کە لە ئاسمانەکان و زەوی دا هەیەو، هەموو شتیکیان لە باردو دەزانێ و، کاتی دەگەرێنەوه بۆ لای خوا، هەوایی کردووەکانیان پێدەداو، خوا بە هەموو شتێ زاناڵیه.

ئەمیش لە ئایەتی (۶۴)و کۆتایی دا خراوەتە ڕوو.

حەوتەم: دابەشکردنی ئایەتەکانی ئەم سوورەتە بۆ شەش (٦) دەرس:

بەرێزان!

هەر سوورەتی که دەمەوی تەفسیری بکەم، پێش هەموو شتێ، دینم زۆر سەرئەجی دەدەم و، لێی ورد دەمەوهو تێی پادەمێنم: ئایا دەگونجێ چەند ئایەتی زیاتر پێکەوه زیاتر پەیوەست بن و، بکێنە دەرسێک، هەرچەندە ئایەتەکانی قورئان، بە تایبەتی سوورەتە مەککەییەکان، - که ئەم سوورەتە سوورەتێکی مەدینەییە - وەک شەپۆلی دەریا وان و ناپسێنەوه، وەک لە سەرەتای سوورەتی (الأنعام) دا کاتی خۆی باسمان کردوه، بەلام بە هەرحال هەر چۆن بێ، بۆ تەفسیرکردن و تاكو خۆتەرانی بەرێز باشت تێبگەن، هەر دەبێ بۆ چەند دەرسی دابەش بکێن و، ناکرێ هەمووی بەک یێنە، پێکەوه باس بکێ، ئنجا من سوورەتی (النور) یەشم دابەش کردوه بۆ شەش دەرس:

دەرسی یەكەم: ئایەتەکانی: (١ - ١٠)، که باسی نێوەرۆکەکانی یانمان کردو سزای زیناکارانی پیاوو ئافرەت و بوختانکەرانی داوینیسایی و، باسی چۆنیەتی لیعانکردنی ژن و میردیان تێدا خراوهتە ڕوو.

دەرسی دووهم: ئایەتەکانی: (١١ - ٢٦)، هەمووی لە بارەی باسی بوختان بۆ هەلبەستنی دل نەخۆشەکانەوهیە، بۆ داکیی پرواداران عایشە (خوا لێی ڕازی بێ).

دەرسی سێهەم: ئایەتەکانی: (٢٧ - ٣٤)، که کۆمەڵی حوکمی پەیوەست بە هەلس و کەوتی خێزانیی و، کۆمەڵەتێی گرتوونە خۆی.

دەرسی چوارەم: ئایەتەکانی: (٣٥ - ٤٦)، که بە ئایەتی: ﴿اللَّهُ نُورُ الْمَنَاطِرِ وَالْأَرْضِ﴾، دەست پێدەکات و، پاشان کۆمەڵێک راستیی دیکە ی مەزن وەک: دیدارە ی گەردوونیی، که نیشانەو بەلگە ی بالادەستی پەرورەدگاریی و، میهرەبانیی و، کارزانیی خوای پەرورەدگارن، خراونە ڕوو.

دەرسی پێنجەم: ئایەتەکانی: (٤٧ - ٥٧)، یان ئەو یازدە (١١) ئایەتەش باسی
 کەسانێکن لافی ئەووە لێدەدەن کە ئیماندارو مسوڵمانن و فەرمانبەرن بۆ پێغەمبەر
 ﷺ، کەچی کاتێ دادوهرییەك دیتە پێش، بە بەرنامە ی پێغەمبەر ﷺ، دادوهرییە کە ی
 رازیی نین، هەروەها ئەووە کە مسوڵمانانی راستەقینە دەبن هەلۆستیان چۆن
 بن؟ دیسان چەند شتیکی دیکە ی پەيوەست بەو بابەتەووە، خراونە پروو.

دەرسی شەشەم: ئایەتەکانی: (٥٨ - ٦٤) دەگریته خوێ، ئەوانیش دیسان
 کۆمەلێك بابەتی کۆمەلایەتی و سیاسی زۆر گەورە و گرنک دەگرە خوێان.

❖ ده‌رسی یه‌گه‌م ❖

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان ئایەتەکانی: (۱ - ۱۰) دە ئایەتی سەرەتای سوورەتی (النور) دەگریته خوێ، لەو دە (۱۰) ئایەتەدا، سەرەتا خوای زانا و توانا، ئەم سوورەتی (النور) بەو پێناسە دەکات کە دایە زاندووە، فەزێ کردووە، ئایەتانیکی پۆشنی تیدا دایە زاندوون، بە مەبەستی بیرکەوتنەوێ خەڵک و، قێربوونیان و، بەرچاو پوونبوونەویان لە بەرێ ئێو راستیانەو، کە خوا ﷻ لەم سوورەتەدا ناردوونێه خوارو، لە زگمەک و خواپسکی ئەوانیشدا هەن و، سەرەنجام پەند وەرگرتیان.

دوایی خوا ﷻ چوار حوکمی گەورەو، گرنگ و، هەستیاری بواری خێزانی، لەم دە (۱۰) ئایەتەدا خستوونە پوو:

۱- حوکمی ئافرەت و پیاوی زیناکار، کە سزایەکیان یەکێ (۱۰۰) قەمچیە.

۲- حوکمی هاوسەرگیری کردن لەگەڵ ژنان و پیاوانی زیناکارو، هاوبەش دانەردا، کە قەدەغەیه.

۳- حوکمی بوختانی داوتنپرسی کردن بە ئافرەتانی پاک و بێگەرد، هەرودها پیاوانی پاک و بێ خەوش، بەبێ هێتانی چوار شایەد، وەک بەلگە بۆ سەلماندنی ئێو دەعوایە، کە سزای ئێو بوختانی داوین پیسیه بەبێ نیسپات و بەلگە، کە ئەگەر نیسپات و بەلگە هەبوو، ئێو کاتە پێی ناگوتری: بوختان، سزایەکی بریتیه لە: هەشتا (۸۰) قەمچی، وێرای بە لادەر (فاسق) دانرانی ئێو کەسە ئێو تۆمەتە هەڵدەبەستی.

۴- حوکمی (لعان) یان (ملاعنة) یان: (نەفرین لە یەکدی کردن، لە تێوان ژن و مێرددا)، لە کاتیکدا پیاوی ژنەکی بە زینا کردن تۆمەتبار دەکات، بێ ئێوێ بووتانی بە هێتانی چوار شایەدان، کە شایەدیی دانەکیان وەک یەک بێ، کت و مت و، بێ جیاوازیی، نیسپاتی

بکات، که سه رهنجام نه گهر ژنه که دانی بهو تۆمه ته دا هیتا، که له لایهن میرده که به وه پیتی ده کړی و، په فزی تۆمه ته که ی نه کړد، سزایه که ی ده که ویته سهر، که سه د (۱۰۰) قه مچیه، به لّام نه گهر دانی پیتا نه هیتا، په فزی تۆمه ته که ی کرد، که نه ویش ده بن هه لّس به وه لمدانه وه ی میرده که ی، وه که میرده که ی که چوار جاران شایه تی ده دات: که راست ده کات، لهو تۆمه ته دا که به ژنه که ی ده کات و جاری پیتجه میش بلّی: نه فرینی خوی لی بن نه گهر درو بکات، نه ویش ده بن چوار جاران شایه تی بدا که میرده که ی راست ناکات و، جاری پیتجه میش بلّی: توو په یی خوی له سهر بن، نه گهر میرده که ی راست بکات، که له نه نجامی نهو به کدی نه فرین کرده دا، نهو ژن و میرده لیک جیاده به نه وه، بو هه تا هه تایه لیک قه دهغه ده بن.

له کۆتاییش دا خوا ﷻ باسی به خشش و به زه یی و لیو رده یی خوی بو بر وادارن و، تهویه وهر گرتن و کار به جیتی خوی ده کات، که هوکاری زوو سزا نه دران و پارێزرانی مسوولمانانه.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿مُورَةُ أَرْزُلْنَهَا وَفَرَضْنَهَا وَأَرْزُلْنَا فِيهَا إِلَيْنَا يَنْتَبِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ ① أَرْزُلْنَاهَا وَالْأَرْزُلُ فَالْجِلْدُ وَالْجِلْدُ وَتَنْهَايَانَهُ جِلْدُهُ وَلَا تَأْخُذُكُمْ بِهَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَيَشْهَدُ عَذَابُهَا كُلَّابَةً مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ② وَالْأَرْزُلُ لَا يَنْكُحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالْزَانِيَةُ لَا يَنْكُحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَحَرِيمٌ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ③ وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَالْجِلْدُ مَرَّةً ثَمَنِينَ جِلْدَةً وَلَا يَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةٌ أَبَدًا وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ④ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ⑤ وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شَهَادَةٌ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ وَاللَّهُ إِنَّهُمْ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ⑥ وَالْخَمِيسَةُ أَنْ لَعَنْتُ

اَللّٰهُ عَلَيْهِ اِنْ كَانَ مِنَ الْكَذِبِيْنَ ﴿٧﴾ وَيَذَرُهَا عَنْهَا الْعَذَابُ اَنْ تَشْهَدَ اَنْعَ شَهِدْتُمْ بِاللّٰهِ اِنَّهُ لَمِنَ الْكَذِبِيْنَ ﴿٨﴾ وَالْخَوَاصَّةُ اَنْ غَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهَا اِنْ كَانَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿٩﴾ وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَاَنَّ اللّٰهَ تَوَّابٌ حَكِيْمٌ ﴿١٠﴾

مانای دهقا و دهقی نایه تەکان

{بە ناوی خۆی بە بەزەیی بە خەشەندە. (ئەمە) سۈرەتیکە دامانبەزاندووە، پێویستمان کردووە، (کە حوکمەکانی کاریان پێ بکری)و، نایەتانیکی پۆشمان تێدا ناردوونە خوار، بە لکو بێرتان بکە و یتەو (سەرەنجام فێربن و پەند وەرگیرن) ﴿١﴾ نافرەتی زیناکارو پیاوی زیناکار، ھەر کامێکیان یەکی سەد قەمچیان لێدەن و، لە جێبەجێکردنی نایین (و فەرمانی) خوادا، پەرۆشیستان بەرانبەرین نەبێ، ئەگەر بپرواتان بە خۆلو پۆژی دواپی ھەبەو، با کۆمەلتی لە بپروادارانیش سزاکەیان ببینن و نامادە ی بن ﴿٢﴾ پیاوی زیناکار تەنیا ژنی زیناکار، یان ھاوبەش دانەر دپێت و، ژنی زیناکاریش تەنیا پیاوی زیناکار، یان ھاوبەش دانەر دەپھێت (و ھاوسەرگیری لەگەڵ دەکات)، نەوێش لە بپرواداران قەدەغە کراوە ﴿٣﴾ نەو کەسانەش کە نافرەتانی پاک بە زینا تۆمەتبار دەکەن، (ھەروەھا پیاوانی پاکیش)، دواپیش چوار شاھەدان ناھێتن بۆ نێسپاتی دەواکەیان، یەکی ھەشتا قەمچیان لێ بدەن و، ھەرگیزیش شاھەدییان لێ وەرەمەگرن و، نا ئەوانە لادەرن ﴿٤﴾ بێجگە لەوانە ی دوا ی نەو، تۆبە دەکەن و چاکسازی دەکەن، بە دنیایی نەو کاتە خوا لێبوردە ی بە بەزەییە ﴿٥﴾ نەو پیاوانەش کە ژنەکانیان بە زینا تۆمەتبار دەکەن و، جگە لە خۆشیان شاھەدییان نین، شاھەدی دانی یەکیان (بۆ نێسپاتی راستی دەوا یەکە ی) نەو یە کە چوار جارار شاھەدی بدات بە ناوی خوا ھێتانبەو، کە لە راستانە ﴿٦﴾ جاری پێنجەمیش بلی: نەفرینی خۆی لێ بن

ئەگەر لە درۆزنان بى (۷) (بەو جۆرە سزای زىنا دەکەوتىتە سەر ژنەكە، بەلام) ئەویش بەو سزای لى لادەدرى، كە چوار جارەن شاىەدىي بە خوا بدات، كە ئەو (مىردەي) لە درۆزنانە (۸) جارى پىتجەمىش بلى: توویدیى خواي لەسەر بى، ئەگەر مىردەكەي لە راستان بى (لەو تۆمەتەدا كە بوى دەكات) (۹) ئەگەر بەخشش و بەزەيى خواش لەسەرتان نەبووايەو، ئەو كە خوا زۆر تۆبە وەرگرو كارەجىتە، (ئەو گرفت و كىشانەتان بە ئاسانىي بۆ چارەسەر نەدەكران و، زۆرتان لى ئالۆز دەبون) (۱۰).

شىكردنەوہى ھەندىك لە وشەكان

(سُورَةُ): (السُّورَةُ: الْمَنْزِلَةُ الرَّفِيعَةُ، وَسُورَةُ الْمَدِيْنَةِ: حَاطَهَا الْمُشْتَمِلُ عَلَيْهَا، وَسُورَةُ الْفُرَاتِ تَنْسِبُهَا بِهَا لِيَكُوْنَهُ مُعَاطَاً بِهَا إِعَاطَةُ الشُّوْرِ بِالْمَدِيْنَةِ)، (سُورَةُ) لە زمانى عەرەبىدا واتە: پىتگەي بەرز، پلەو پایەي بەرز (سُورُ الْمَدِيْنَةِ)، (سُورُ)، ئەو شوورايەيە بە دەورى شارداد كراوہ (كاتى خوى دەورى شارەكەي داوہ) و گرتوويەتە نىو خوى، سوورپەتى فوړنان بۆيە ئەو ناوہى لىزاوہ، چونكە چوتزاوہ بەو شوورايەي كە بە دەورى شارداد دەكرى، وەك چۆن ئەو شوورايە شارەكە دەگرىتە نىو خوى، ئەو سوورپەتەش ئەو نايەتەنەي كە لە نىوى دان، دەيانگرىتە نىو خوى.

(وَفَرَضْنَاهَا): خوتىزاويشەتەوہ: (فَرَضْنَاهَا)، (الْفَرَضُ: قَطْعُ الشَّيْءِ الصَّلْبِ، وَالتَّأْثِيرُ فِيهِ، وَالْفَرَضُ كَالْإِجَابِ)، وشەي (فَرَض) بە ماناي بړىنى شتىكى پەق و، كارتىكردىتەق، (فَرَض)، وەك پىتويست كردنە، واتە: (الْفَرَضُ) و (الْوُجُوبُ)، بە يەك وانا بەكاردين و مانايان لىك نىزىكە.

(أَلَمْ تَكُنْ نَذْرًا): واتە: بەلكو بىرتان بەكەوتەوہ، (النَّذْرُ: حُطُورٌ مَا كَانَ مُنْشِئاً فِي الدَّهْنِ، وَهُوَ هُنَا مُسْتَعَارٌ لِاتِّسَابِ الْعِلْمِ مِنَ الْأَدْلَةِ الْيَقِيْنِيَّةِ)، (نَذْرُ)، بريتە لەوہ

که شتیکت بیته وه زهین، که پشتر له زهیندا هه بووه، به لām تیتدا نه ماوه له بیرت چۆنه وه، به لām لیره دا (تَذَكَّرْ)، خوازروه ته وه بۆ وه ده ست هینانی زانست له به لکه دُنیا که ره کانیه وه، که ده فه رموی: (لَمَلَكُ نَذَكَّرُونَ)، واته: بۆ نه وه ی فیر ببن، یان بۆ نه وه ی په ند وه ربگرن، نه گه رنا یانی: بۆ نه وه ی بیرتان بکه ویته وه.

(جَلَدٌ): (الْجَلْدُ: الضَرْبُ بِسَيْرٍ مِنْ جِلْدٍ، مُشْتَقٌّ مِنَ الْجِلْدِ لِأَنَّهُ ضَرْبُ الْجِلْدِ)، (جَلَد) بریتیه له لیدان به چه رمیک که له پیست دروستکروه، یانی: شتی که له زوینله^(۱) چه رم دروست ده کری و ده هۆنری، له (جَلَد) وه هاتوه، له بهر نه وه ی نه و لیدانه له پیست ده دری.

به لām دواپی باسی ده که یین که مه رجیش نیه ته نها له زوینله چه رم بی، به لکو ده گونجی له شولکه دار بی.

(رَأْفَةٌ): (رَأْفَةٌ: لَا تَأْخُذُكَ بِهَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ ﷻ، واته: با له جیه جی کردنی دینی خوا دا، په رو شیتان به رانه بهر به وانه نه بی که داوینیسیان کردوه، (الرَّأْفَةُ: رَحْمَةٌ خَاصَّةٌ تُنْشَأُ عِنْدَ مُشَاهَدَةِ مُرٍ بِالْمَرْؤُوفِ)، (رَأْفَةٌ) بریتیه له به زه بیه کی تابیه ت، له کاتیکدا مروی نه و که سه ی په رو شیی به رانه بهر ده رده به دری، ده بینی، نه و حاله ته ی بۆ پهیدا ده بی.

(طَائِفَةٌ): (الطَّائِفَةُ: الْجَمَاعَةُ مِنَ النَّاسِ، وَمُتَنَلِّفٌ عَذُّهَا بِاِغْتِلَافِ الْأَعْرَافِ)، (طَائِفَةٌ) بریتیه له کۆمه لیک له خه لک، که ژماره که ی جیاوازه، به پی جیاوازی ژینگه کان و، نه ریت و باوه کانی خه لک.

(الْمُحْمَنَاتِ): یانی: نافه ته پاکه کان، که خوێراویشه ته وه: (الْمُحْصَنَاتِ)، واته: نافه ته خو پاکه رکه کان (الْمُحْصَنُ: اِسْمٌ مَفْعُولٍ مِنْ أَحْصَنَ الشَّيْءُ، إِذَا مَنَعَهُ مِنَ الْإِضَاعَةِ وَاسْتِيلَاءِ الْغَيْرِ عَلَيْهِ)، (مُحْصَنٌ)، به رکار (مَفْعُول) ه، له: (أَحْصَنَ الشَّيْءُ)، نه و شته ی پاراست له زایه بوون و، له وه که یه کیککی دیکه ده ستی به سه ردا بگری و

(۱) زوینل: پارچه چه رمی باریک له شیوه ی ددزووی درشت دا.

دەستى بۆ بەرى، كەواتە: (مُخَصَّنَات)، يانى: پارىزراوان، ئەگەر بشخوتىزىتەو: (المُخَصَّنَات)، تەو كاتە (مُحَصِّن) ناوى بىكەر (إِسْمُ فَاعِلٍ)ە، يانى: خۇپارىزەران لە ئافرەتان، ئەگەر پياويش بن، دەگوتى: (مُخَصَّنُونَ)، يان (مُخَصِّنِينَ)، يان (مُحَصِّنُونَ) و (مُخَصِّنِينَ)، بە (مَفْعُول) يان (إِسْمُ الْفَاعِلِ).

(رُؤْمُونَ): وتە: دىھاوتىن، (الرُّمِي: حَقَّقَتْهُ: قَذْفُ الشَّيْءِ مِنَ الْيَدِ، وَشَاعَ اسْتِعْمَالُهُ فِي نِسْبَةِ فِعْلٍ أَوْ وَضِفٍ إِلَى شَخْصٍ)، (رَمِي) برىتە لەو كە شىكت بە دەستەو بى و ھەلىدە، بىھاوتى، بە لام بە كارھىتانى بىلایوتەو بۆ پالدى كىردارىك، ياخود ھەصفىك بۆ لای شەخسىك، (رَمَاهُ بِهِ)، واتە: تۆمە تبارى كرد، كە وشەى (رَمِي) لىرە بە كارھىتراو بۆ (قَذْف)، واتە: بوختانى داوتىن پىسى.

(وَيَذُرُّهُ): (الذُّرُّ: الدَّفْعُ بِقُوَّةٍ، وَاسْتَعْبَ هَذَا لِلْإِنْطَالِ)، (ذُرًّا) برىتە لە پالپوتەنان بەھىز، بە لام لىرەدا خوازراو تەو بۆ ھەلۈە شاندىنەو، واتە: ئەو ئافرەتە ئەو تۆمەتە ھەلدەو شىتەتەو، ئەگەر بەو شىوہىە شاھەدى بەدات.

هوى هاتنه خواره وهى نايه ته كان

هوى هاتنه خواره وهى نهو نايه تهى كه دهفه رموى: ﴿الْزَّانِ لَا يَنكِحُ إِلَّا زَانِيَةً
أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَحَرِّمَ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ لهو
باره وه دوو كيرد راوه هه ن:

(١) - (عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، كَانَتْ امْرَأَةً يُقَالُ لَهَا: أُمُّ مَهْزُولٍ،
وَكَانَتْ بِأُجَيَادٍ، وَكَانَتْ تُشَافِعُ، فَأَرَادَ رَجُلٌ مِنْ أَصْحَابِ نَبِيِّ اللَّهِ ﷺ أَنْ يَتَزَوَّجَهَا، فَأَنْزَلَ اللَّهُ
عَزَّوَجَلَّ: ﴿الْزَّانِ لَا يَنكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَحَرِّمَ
ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ (٢) (١).

واته: نافره تيك هه بو پتي ده گوترا: (أُمُّ مَهْزُولٍ) له نه جيا د: «ناوى شوينيكه»،
نهو نافره ته به پاره داوين پيسى له گه ل خه لكدا ده كرد (له شفرؤشيش ده كرد)،
پياويك له هاوه لاني پيغه مبه ر ﷺ ويستي هاوسه رگيري له گه ل بكات، خوا ﷺ
نهم نايه تهى دابه زاند، كه دهفه رموى: نافره تى زيناكار مه گه ر پياوى زيناكار،
يان هاوبه ش بو خوادانه ر، ده نا نايه تينى، (يا خود هاوسه رگيري له گه ل ناكات) و،
نه وه له بپرواداران قه ده غيه.

(٢) - (عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، أَنَّ مَرْثَدَ بْنَ أَبِي مَرْثَدٍ الْغَنَوِيَّ، وَكَانَ رَجُلًا
شَدِيدًا، وَكَانَ يَحْمِلُ الْأَسَارَى مِنْ مَكَّةَ إِلَى الْمَدِينَةِ، قَالَ: فَدَعَا رَجُلًا لِأَخِي لَهُ وَكَانَ مَكَّةَ بَعْثًا،
يُقَالُ لَهَا: عَتَايُ وَكَانَتْ صَدِيقَتَهُ، خَرَعَتْ، قَرَأَتْ سَوَادِي فِي ظِلِّ الْعَائِطِ، فَقَالَتْ: مَنْ هَذَا؟ مَرْثَدُ
مَرْحَبًا وَأَهْلًا يَا مَرْثَدُ! انْطَلِقِ اللَّيْلَةَ، فَبِثْ عَلَيْنَا فِي الرُّحْلِ، فَقُلْتُ: يَا عَتَايُ! إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى

(١) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ٦٤٨٠، والطبري في جامع البيان: ج ١٨، ص ٥٦، والنسائي في الكبرى: ١١٣٥٩،
والطحاوي في «مشكل الآثار»: ٤٥٥١، والطبري في «الأوسط»: ١٧٩٨، قال مؤلفا الإستيعاب:
قُلْنَا: وهذا إسناد ضعيف، ج ٢ ص: ٥٤١.

اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَدْ حَرَّمَ الرِّثَا، قَالَتْ: يَا أَهْلَ الْغَيَْامِ! هَذَا الدُّنْلُ، هَذَا الَّذِي يَخْمِلُ أَسْرَاءَكُمْ مِنْ مَكَّةَ إِلَى الْمَدِينَةِ، فَسَلَكْتُ الْخَنْدَمَةَ، فَطَلَبَنِي ثَمَانِيَةَ، فَبَاءُوا حَتَّى قَامُوا عَلَى رَأْسِي، فَبَالُوا، فَطَارَ بَوْلُهُمْ عَلَيَّ وَأَغْمَاهُمْ اللَّهُ عَنِّي، فَجِئْتُ إِلَى صَاحِبِي، فَعَمَلْتُهُ، فَلَمَّا انْتَهَيْتُ بِهِ إِلَى الْأَزَاكِ فَكَكْتُ عَنْهُ كِتْلَةً، فَجِئْتُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ! أُنْكِحْ عَتَاقًا؟ فَكَسَّكَ عَنِّي، فَنَزَلَتْ: ﴿الْزَّانِيَ لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ﴾ (١)، فَدَعَا لِي فَقَرَأَهَا عَلَيَّ، وَقَالَ: لَا تُنْكِحْهَا! (٢).

واته: له عهري كوري شوعيب نهویش له بابی نهویش له باپیرهوه گپراویه تهوه که مهره دی کوری نهوو مهره دی غهنوی، که پیاوکی زور خیراو به هیز بووه، (زور خیرا پوښتوه)، دیله کانی له شاری مه ککهوه دهردن بو شاری مه دینه، (واته: نهوانه ی که کافره کان ده سته سهریان کردبون، دهره تی ده ښناو ده یگواستهوه)، ده لی: به لیتندا به پیاوکی له دیله کانی مه ککه، که هه لیکرم له گه ل خومی بهرم بو مه دینه، له شاری مه ککه ش نافرته ټکی له شفروش هه بوو پتی ده گوترا: عهناق، که له سهرده می نه فامی دا دوستی بووه، (که نهو ده چی نهو پیاوه بینن)، نهو نافرته ش له سیبه ری دیوار ره شاییه ک (تارماییه ک) ده بینن، ده لی: نهوه کییه؟ دواپی ده یناستی، ده لی: مهره د توی! سلاوت لی بن، تو نه هلی، وه ره با نه مشه و پیکه وه له مائی بین، (زینای له گه ل بکات)، منیش گوتم: نهی عهناق! پیغه مبه ری خوا ﷺ، زینای فه ده غه کردوه، نهویش گوتی: نهی خه لکی (نهو مالانه) نهو چادرانه (که لهوین)، نهوه دول دوله (یانی: ولأخی زور خیرا)، نهوه نهو پیاوه خیراییه که دیله کانتان له مه ککهوه ده با بو مه دینه، (وهرن بیگرن)، منیش چوو مه غنبرکیکه وه، هه شت پیاویان شوینم که وتن، (نهو له نیو خنبرکه که دا بووه، شوینیک که ناو درپویه تی، یان شونتن که چالاییه ک بووه)، هاتن تاکو له سهر سهرم وه ستان، (ماوه یه ک لهوئی گه راون و

(١) أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ: ٢٠٥١، وَالتِّرْمِذِيُّ: ٣١٧٧، وَالثَّعَالِيُّ فِي الْكَبْرِ: ٥٣٣٨، وَغَيْرُهُمْ، وَهَذَا إِسْنَادٌ حَسَنٌ، قَالَ مُؤَلِّفُ الْإِسْتِيعَابِ: قُلْنَا: وَهَذَا إِسْنَادٌ حَسَنٌ، ج ٢ ص: ٥٤٢.

وہستاون) میزبان کرد، میزہ کہ بیان فریہ سہر سہرم، بہ لَم خوا لہ ناست من کویری کردن و نہ یانیبنیم، ئیدی دواپی کہ پویشتن، ہاتم بَو لای ہاودلہ کہم، کہ بہ لَینم لہ کہ لیدا بوو، ہہ لَمکرت و پیاوکی قورسیش بوو، (دیارہ بہ کۆلن ہہ لَگرتودہ وک دواپی باسی دہ کات، دہست و پیان بہ ستوون بہ زنجیر، یان بہ بہت) کاتن کہ بردم بَو لای نہ اَک، (دیارہ نہ اَک: «ہہ ندیک درہ خت بوون، لہ شوینیک)، کۆت و پیوہ ندہ کہم لیکردہ وہو، بردم بَو لای پیغہ مہری خوا ﷺ گوتم: نہی پیغہ مہری خوا! عہناق بیتیم، ہاوسہ رگیری لہ کہ لدا بکہم؟ پیغہ مہر ﷺ بیدہنگ بوو، ہہ تا ہم تاہتہ ہاتہ خوار: ﴿وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ﴾، پیغہ مہری خوا ﷺ بانگی کردم و تاہتہ کہی بہ سہردا خویندہ وہو فہرمووی: ہاوسہ رگیری لہ کہ ل دا مہ کہ.

۲-) هُوَ هَاتَنه خواروہی نہو دوو تاہتہی خوا تیان دا دہ فہرموی: ﴿وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ (۱) إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۲﴾، لہ بارہی هُوَ هَاتَنه خواری نہم دوو تاہتہ موبارہ کہوہ، کۆمہ لن گپرداودہ ہن، من ہہ و لدہ دہم کامہ یان لہ پرووی سہ نہ دہوہ بہ ہیزتر بن و، لہ پرووی پیوہ پوکوہ گونجاوتر بن، لہ کہ ل نہم دوو تاہتہ دا، نہوہ بیتیم:

﴿عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: لَمَّا كَانَ زَمَنُ الْعَهْدِ الَّذِي كَانَ بَيْنَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَبَيْنَ أَهْلِ مَكَّةَ، جَعَلَتِ الْمَرْأَةُ تَخْرُجُ مِنْ أَهْلِ مَكَّةَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، مُهَاجِرَةً فِي طَلَبِ الْإِسْلَامِ، فَقَالَ الْمَشْرُكُونَ: إِنَّمَا انْطَلَقَتْ فِي طَلَبِ الرُّجَالِ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ...﴾ (۱).

واتہ: نہنہس (خوا لئی پازی بن) دلہن: لہ کاتیکدا کہ نہو پیمانہی لہ نیوان پیغہ مہر ﷺ خہ لکی مہ ککہ دابوو (کہ مہ بہست پئی صولحی

حودہ بیبیہ، کہ له سالی شہمی کوچی دا بووہ، بهو پتہش بی، نہم سوورہ ته، له سالی شہمی کوچی و بهرو دوا دابه زیوہ، نافرہ تی وا هه بوو له لای خه لکی مه ککه دهرده چوو بو لای پیغه مبهری خوا ﷺ کوچی ده کرد، بو شویتکه وتنی نیسلام، هاوبه ش بو خوادانه ره کان تومه تباریان ده کرد، ده یانگوت: نه وه دوا ییوان که وتوه، (وهک له مه ککه پیای لی نه بووبن!)، خواش نه م دوو نایه ته موبارده کی ناردنه خوارئ: ﴿وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَا يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شَهَدَةٍ﴾ النور (۵،۴).

(۳)- هوی هاتنه خوارئ نایه ته کانی: (۶ و ۷ و ۸ و ۹ و ۱۰)، واته: نهو پینج نایه ته که باسی (یعان)، یان (مُلاَعَنَةً) ده کهن، واته: نه فرین له یه کدی کردنی ژن و میردان: ﴿وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَرْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شَهَدَةٌ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ فَشَهَدَةُ أَحْدِهِمْ أَرْبَعٌ شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ﴾ (۶) وَالْمُخِيسَةُ أَنْ لَعْنَتُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿۷﴾ وَيَذَرُوا عَنْهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعٌ شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿۸﴾ وَالْمُخِيسَةُ أَنْ غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿۹﴾ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ، وَأَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ ﴿۱۰﴾.

لهو باره وه چه ند ریوایه تیک هه، یه کیکیان نه مه یه:

أ- (عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّ هِلَالَ بْنَ أُمَيَّةَ قَذَفَ امْرَأَتَهُ عِنْدَ النَّبِيِّ ﷺ بِشُرْكِ ابْنِ سَخْمَاءَ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: الْبَيْتَةُ أَوْ حَدٌّ فِي ظَهْرِكَ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِذَا رَأَى أَحَدُنَا عَلَى امْرَأَتِهِ رَجُلًا، يَنْطَلِقُ يَلْتَمِسُ الْبَيْتَةَ؟ فَيَعْلَلُ النَّبِيَّ يَقُولُ: الْبَيْتَةُ وَإِلَّا حَدٌّ فِي ظَهْرِكَ، قَالَ هِلَالٌ: وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ إِلَيَّ لَصَادِقٍ، فَلْيُزِلْنِ اللَّهُ مَا يُبْرِئُ ظَهْرِي مِنَ الْحَدِّ، فَزَلَّ جَبْرِيلُ، وَأَنْزَلَ عَلَيْهِ: ﴿وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَرْوَاجَهُمْ﴾، فَقَرَأَ حَتَّى بَلَغَ: ﴿إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾، فَانْصَرَفَ النَّبِيُّ ﷺ، فَأَرْسَلَ إِلَيْهَا، فَبَاءَ هِلَالٌ فَشَهِدَ وَالنَّبِيُّ ﷺ يَقُولُ: إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ أَنَّ أَحَدَكُمَا كَاذِبٌ، فَهَلْ مِنْكُمَا تَالِبٌ، ثُمَّ قَامَتْ فَشَهِدَتْ، فَلَمَّا كَانَ عِنْدَ الْخَامِسَةِ، وَقَلَّوْهَا، وَقَالُوا: إِنَّهَا مُوجِبَةٌ، قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: فَتَلَكَّاتٍ، وَتَكْغَشَتْ حَتَّى ظَنَنَّا أَنَّهَا تَرْجِعُ، ثُمَّ قَالَتْ: لَا أَفْضَحُ قَوْمِي سَائِرَ الْيَوْمِ، فَمَضَتْ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: أَنْبِرُوهَا فَإِنَّ جَاءَتْ بِهَ أَكْثَلَ الْعَيْنَتَيْنِ، سَابِغِ الْأَيْتَيْنِ، خَذَلِ السَّاقَيْنِ،

فَهُوَ لِيُشْرِكَ بِنِ سَحْمَاءَ « قَبَاعَتِ بِهِ كَذَلِكَ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: لَوْ لَا مَا مَقَى مِنْ كِتَابِ اللَّهِ، لَكَانَ لِي وَلَهَا شَأْنٌ! »^(۱)

واته: عہدوللای کوری عہبیاس (خوا له خوی و بابی رازی بی)، ده‌لئ: هیلالی کوری نومہیبه له لای پیغہمبہر ﷺ ژنه‌که‌ی خوی تومہ‌تبار کرد، که له‌گه‌ل شوپه‌یکی کوری سه‌حماندا زینای کردوه، پیغہمبہر ﷺ فہرمووی: یان به‌لکه، یان ئەوہ‌تا (سزات دہ‌دہ‌ین) له پشتت دہ‌دہ‌ین (واته: هه‌شتا فہ‌مجیبت له پشتت دہ‌دہ‌ین)، هیلال گوتی: نہ‌ی پیغہمبہری خوا ﷺ نایا یه‌کیک له تیمہ نه‌گہر پیاوئیکی له‌سہر ژنه‌که‌ی خوی بینی، دہ‌چی به‌لکه بیئتی، (چوار پیوان بیئتی، تہ‌ماشای بکه‌ن؟) بو ئەوہ‌ی شایہ‌دی بیو بدہ‌ن؟ پیغہمبہر ﷺ ہەر دہ‌یفہ‌رموو: یان به‌لکه، نه‌گہ‌رنا سزات به‌سہ‌ردا دہ‌چہ‌سپتین، هیلال گوتی: سوئند به‌و که‌سہ‌ی تۆی به‌ه‌ق ناردوه، من راستگۆم، به‌ دنیایای خواش نایہ‌تان دادہ‌بہ‌زیتتی، که پشتی من له‌و سزایہ دوور بخاتہ‌وہ، (سہ‌رنج بدہ‌ن! چہ‌ند متمناہ‌یان بووہ به‌ دادگہ‌ریی و میہرہ‌بانیی خوای خوایان!)، جبریل دابہ‌زی و ئەم نایہ‌تانہ دابہ‌زترانہ سہر پیغہمبہر ﷺ ﴿وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ﴾، خوئندبہ‌وہ تاکو دہ‌گاتہ ئەو شوئنه‌ی: ﴿إِنْ كَانَ مِنَ الصَّانِعِينَ﴾، ئنجا پیغہمبہر ﷺ رۆی و، به‌ دوی ئافرہ‌تہ‌کیدا نارد، (بو ئەوہ‌ی پتکە‌وہ (مُلاعَنَة) بکه‌ن)، هیلال هات شایہ‌دییدا (واته: چوار جارارن)، گوتی: شایہ‌دی دہ‌دہ‌م به‌ خوا که من له راستگۆیانم، (نہ‌و ژنہ‌م له‌گه‌ل ئەو کابرایہ‌دا زینای کردوه، جاری پینجہ‌میش گوتی: نہ‌فرینی خوای لی بی نه‌گہر درۆ بکات)، پیغہمبہریش ﷺ دہ‌یفہ‌رموو: خوا دہ‌زانتی که یه‌کیکتان درۆزنن (درۆ دہ‌کەن)، کامە‌تان دہ‌گہ‌ریتہ‌وہ و پە‌شتیمان دہ‌بیتہ‌وہ؟ ئنجا دوی ئەوہ‌ی هیلال شایہ‌دیہ‌کانی خوی دا، ئنجا ئافرہ‌تہ‌کە‌ش هە‌لسا، ئەویش شایہ‌دیہ‌کانی دا (واته: ئەویش چوار جارارن گوتی: شایہ‌دی دہ‌دہ‌م به‌ خوا، که نہ‌و مێردہ‌ی من درۆ دہ‌کات، که ده‌لئ: تۆ زینات کردوه له‌گه‌ل فلان

کەسدا)، کە گەشتە جاری پێنجەم، رایانگرت، گوتیان: راوەستە!، پێیان گوت: ئەو شایە دیدانە ئەگەر بە درۆ بێ، پێویستکەرە، (واتە: سزای خواو دۆزەخت بۆ پێویست دەکات)، عەبدوللای کوپی عەبیاس (خوا لە غۆی و بابی رازی ی)، دەلتی: کە وایانگوت، ئافەرەتە کە راوەستا، تۆزێ وە خراو کشایەو، هەتا پێمان وابوو کە پەشیمان دەبێتەو (و دەلتی: مێردە کە ی راست دەکات و، مل دەدا بۆ سزایە کە ی)، دوایی گوتی: ناچم بە درێزایی رۆژگار خەڵکە کە ی خۆم، خزمە کانم سەر شوێ بکەم، (مەرج نیە لەبەر خۆیەو ئەو ی گوتبێ، چونکە ئەگەر لەبەر خۆیەو گوتبێ، ئەو دان پێدانانە، بە لأم عەبدوللای کوپی عەبیاس وایزانێو لە دلی خۆیدا وایکو تەو)، ئیدی ئەویش شایە دیی پێنجەمیشی دا، (شایە دیی پێنجەم ئەو یە کە بلی: توو پە یی خوا لە سەر من، ئەگەر ئەو مێردە راست بکات)، پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: چاودە پێ بن، ئەگەر ئەو منداڵە ی ئەو ئافەرەتە دەبێت، چاوی رەش بوون و، سمت و رانی رێک بوون و، لاقە کانی گوشتن بوون، ئەو پاستە ئەو منداڵە لە شوپە یکی کوپی سەحمانە، (بە لأم ئەگەر جوړیکی دیکەش بوو، ئەو تۆمەتە کە راست نیە)، سەرەنجام منداڵە کە بەو وەسفە دەرچوو کە پێغەمبەر ﷺ فەرموو بووی: (ئەگەر وابێت هی شوپە یکی کوپی سەحمانە)، پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: ئەگەر لەبەر ئەو ئەو نەبوایە کە حوکمی کتیبی خوا رابردو، من لە گەڵ ئەو ئافەرەتە دا بریارێکی دیکەم دەبوو، (بە لأم هەموومان پابە ندین بە حوکمی خواو).

ب- هەر لە باردی هەمان بابەتەو، بە سەر هاتێکی دیکەش هە یە، کە بریتیه لە بە سەر هاتی لیعانی:

(عَمِيرُ بْنُ عَجْلَانَ) لە گەڵ ژنە کە ی دا، ئەویش بوخاریی بە ژمارە (٥٣٠٨) و، موسلیم بە ژمارە (٤٩٢) هیناویانە، کە هەر شێو ی ئەو یە کە باسمان کرد، بۆ یە بە پێویستەم نەزانی ئەویش دووبارە بێنم.

مانای گشتی نایه ته کان

وہک له پټنسهی نهم سوږه ته موباره که دا گوتمان: نهم سوږه ته تکه سوږه ټیکه خوا ﷻ ناوی سوږه تی له سهره تابه که یوه هیتابی، بویه نهمه به لگهو نیشانهی نهویه که نهم سوږه ته گرنگیه کی تابه تی هی یهو، نهمه تابه هندی نهم سوږه ته موباره که یه، که له نیو هه موو سوږه ته کانی قورنن دا، خوی پهره ردگار نهم سوږه ته ی به وشه ی (سوره) ده ست پیکردوه، له حالیک دا، هر سه دو چواره (۱۱۴) سوږه ته که، هر سوږه تن، که واته نهم سوږه ته تابه هندی کی خوی هیه، نهویش نهویه که: له قه دهر قه باره ی خوی، زورترین یاسای شهرعی گرتونه خوی و، یاسا شهرعیه کانیش زور هه ستیارن، زور گرنگن، زوریش گشتکیرن بۆ هه موو بوارو په هنده کانی ژیان و گوزهران: پدوشتی، ناکاری، خیزانی، کومه لایه تی، سیاسی و، هه موو هه لس و کهوته جوړاو جوړه کانی ژیانی کومه لگا.

سهره تا خوا ﷻ ده فهرموئ: (بسم الله الرحمن الرحيم)، به ناوی خوی به به زهیی به خشنده، واته:

- ۱- نهم کاره به ناوی خوا ده ست پیده کهم.
 - ۲- نهم کاره بۆ خوا ده کهم.
 - ۳- نهم کاره به پتی شهرعی خوا نه نجام ده دم.
 - ۴- نهم کاره به یارمه تیدان و تاسانکاری خوا ده کهم، نهک به شان و شهوکه تی خوم.
- دواي نهوه ده فهرموئ: ﴿سُورَةُ اَنْزَلْنَاهَا وَفَرَّغْنَا﴾، سوږه ټیکه دامانبه زاندهوه پتوېستمان کردوه، زانایان ده لاین: ناگونجی نه ناسراو (نکرة) بکریته نهاد (مُتَبَدِّلًا)، (سوره) لیره دا (نکرة) یه، به لام هندیکیان کوتوو یانه: دروسته (سوره)

نیهاد (مُتَبَدِّلًا) یه، ﴿أَنزَلْنَاهَا وَفَرَّضْنَاهَا﴾، ده بیته گوزاره (خَبَرِی)، به لام پای راستر نه و دیه که (سُورَة) گوزاره (خَبَرِی) هو، نیهاد (مُتَبَدِّلًا) ه که ی قرتینراوه، یانی: (هَذِهِ سُورَة) نه مه سوو په تیکه، ﴿أَنزَلْنَاهَا وَفَرَّضْنَاهَا﴾، دامانبه زانده و، پتویستمان کرده و.

هه رو هك خوینراویشه ته وه: (فَرَّضْنَاهَا)، وهك دواپی له مه سه له گرنگه كاندا زیاتر ده چینه نیو وردکاری شیگردنه وه ی نایه ته موباره که کان، ﴿وَأَنزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ يَبَيِّنُ لَكُم مَّا لَكُم تَذَكُّرُونَ﴾، چهند نایه تیکی پوښن و رووغان تیدا دابه زانده وون، بو نه وه ی بیرتان بکه و پته وده و، له نه نجامی بیرگردنه وده، فیربن، پند وهر بگرن و، سه رهنجام پابه ند بن.

نهم چوار نایه ته موباره که، باسی چوار حوکی گه ورو گرنگی شهریه ت ده که ن، دپته سر باسی حوکی په که م و ده فهرموئ:

﴿الْأَنبِيَاءُ وَالْزَّانِي فَاجِدُوا كُلَّ وَجْهٍ لَهَا يَافَعِلُونَ﴾، نافرته ی زیناکارو پایو ی زیناکار، ههر کامیکیان په کی سه د (۱۰۰) هه مچیان لیبدن، (نه وه سزاکه یانه)، ﴿وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهَا رَافَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ﴾، له جپه جی گردنی دینی خواشدا، له نه نجامدانی حوکی شهریه تی خوادا، نیوه په روشیتان به رانبه ریان نه بی، په روشی نه تانگری، که نه و سزایه جی به جی نه که ن، ﴿إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ وَآلِئِهِ الْآخِرِ﴾، نه گهر تیوه برواتان به خواو به پوژی دواپی هه یه، لیره دا مه به ست نه وه نیه: با په روشی و به زه ییتان له دلدا نه بی، په روشی و به زه ییان له دلدا هه یه و، سیفه تیکی بنه په تپی مسولمانانه، یانی: با سوژو به زه یی نه تانگری، ده ستان بگری و نه هیلتی نه و سزایه ی خوا، نه و حوکه ی خوا جپه جی بکه ن، نه گهرنا سزایه که جپه جی بکه ن و، با دلپشتان پتیا بسووتی، په روشیوون هه ده غه نه کراوه، به لکو نه وه هه ده غه کراوه که به زه یی و په روشه که ده ستان بگری، سوژو به زه ییه که ده ستان بگری و پی نه دات سزایه که جی به جی بکه ن، ﴿وَلْيَشْهَدْ عِبَادَهُمَا طَائِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾، با سزاکه شیان کو مه لیک له برواداران بیبینن، ناماده ی

بن، ئايا ئەوانە چەند كەس بن؟ دوو بن، سى بن، دە بن، چل بن؟ زانايان لەو بارەوہ پاجاييان ھەيە، ئەوہش دەكەوئتەوہ سەر جياوازیى ژینگەكان و، جياوازیى عادەت و نەرئىت و، باوہكانى كۆمەلگاكان، ھەرۈھە كەسەكانىش، كە ئەو گوناھو تاوانەيان لە دەست قەوماوہ، ديسان جۆرو چۆنەتیی كەسەكانىش، ئەویش جياوازە.

ئىجا دېتە سەر باسى حوكمى دووہم، لەو چوار حوكمەى لەم دە (۱۰) نايەتە موبارەكەدا خراونە روو، خوا دەفەرموئ: ﴿الزَّانِ لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَحُرِّمَ عَلَيْكَ الْمُؤْمِنَاتِ﴾، پياوى زيناكار تەنيا ئافرەتى زيناكار، ياخود ھاوبەش بۆ خوا دانەر، دېئى (مارەى دەكات)، ئافرەتى زيناكاريش تەنيا پياوى زيناكار، ياخود ھاوبەش بۆ خوا دانەر، دەيھئى (مارەى دەكات)، ﴿وَحُرِّمَ عَلَيْكَ الْمُؤْمِنَاتِ﴾، ئا ئەو لەسەر بېرۋاداران قەدەغە كراوہ، ئەوہ وردەكاريى و مشت و مېرى زۆرى تېدا ھەيە، كە ئايا مەبەست ئەوہيە: كە پياويك زيناكار بئ، ئافرەتى پاكي پتى ناشى و، ئاكونجى ھاوسەرگيرىي لەگەلدا بكات؟ ھەرۈھە ئافرەتى زيناكار بئ، ئايا ئاكونجى پياويكى پاك مارەى بكات؟ لەو بارەوہ پاجايىي زانايان ھەيە، لە مەسەلە گرنگەكان دا تيشكى دەخەينە سەر، ياخود: ئايا وشەى (بگاج)، ليرەدا مەبەست پتى ھاوسەرگيرىي كردن و گرئەستى ھاوسەرگيرىيە، ياخود وشەى (بگاج)، مەبەست پتى جووتبوون (وٹا)؟ تيرە ھەوھەلەى ئەوہى نېو، مەسەلە گرنگەكانان زياتر بۆ ئەو وردەكارىيانە داناون.

ئىجا دېتە سەر باسى حوكمى سېئەم، دەفەرموئ: ﴿وَالَّذِينَ يَزْمُنُ الْإِصْحَاقُ﴾، ئەوانەش كە ئافرەتانى پاك تۆمەتبار دەكەن بە زيناكردن، (الْمُحْصَنَاتِ)، يانى: ئافرەتانى پاك لە داوئىن پىسىي، خوتراوئشەتەوہ: (الْمُحْصَنَاتِ)، يانى: ئەو ئافرەتانەى خويان پاكراگرتوہ، يانى: كەساتك كە ئافرەتانى پاك، يان خو پاكراگر، تۆمەتبار دەكەن بە داوئىن پىسىي، (يَزْمُنُ)، يانى: (يَقْذِفُون)، تۆمەتباريان

ده کهن به داوین پیسی، که نه گهر پیاوانی پاکیش تومه تبار بکهن، ههر ههمان حوکمی هه به، ﴿ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةٍ شَهْلَةٍ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمْنِينَ جَلْدَةً﴾، دواپی چوار شایه دیان نه هیتان، ﴿فَاجْلِدُوهُمْ ثَمْنِينَ جَلْدَةً﴾، هه شتا قه مچیان لیبدن، واته: ههر کامیکیان هه شتا قه مچیان لیبدن، هه شتا داری لیبدن، ﴿وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا﴾، ههر گیز شایه دیشیان لی وه رمه گرن، ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾، نا نه وانهش لاری و لادهرن.

﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَاسْلَمُوا﴾، جگه له وانهی دوا ی نه وه ده گه پرتنه وه و، چاکسازیی ده کهن، یانی: ده گه پرتنه وه بۆ لای خوا و چاکسازیش ده کهن، نه گهر تا کو ئیستا زمانیان به خراپه به رانیه به خه لک گه پاره و بوختانیان کردوه، له مه وودا خو یان چاک ده کهن، زمانی خو یان کۆنترۆل ده کهن، ئنجا که سانیک و بن: ﴿فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾، به دنیایی خوا لیبوردی به به زه ییه، گونا هه که یان له سه ر لاده چن، گونا هه بوختان کردنه که، چونکه سزادراون، یا خود مه به ست نه وه یه: و پرای نه وه ی گونا هه که یان له سه ر لاچوه، که گونا هه که ههر به سزایه که لاده چن، چونکه نه و سزایه، دانراوه بۆ پاک کردنه وه ی نه و که سانه، له پیسی نه و گونا هه تا وانه ی کردو یانه، و پرای نه وه خوا له گه لیشیان لیبوردی میهره بانه، ئنجا نایا مه به ست چیه که ده فه رموی: ﴿فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾؟.

زۆربه ی زانیان گو تو و یانه: مه به ست نه وه یه که دواپی شه یه دییان لی وهر ده گیر ی و، به فاسقیش له قه لیم نادرین، پتشت بۆیه شایه دییان لی وهر نه گیراوه، چونکه درۆ بوختانیان کردوه، به لایم که خو یان چاک کردو، گه پانه وه بۆ لای خوا و، وازیان له درۆ بوختان هیتا، مانای وایه ده چنه وه حاله تی ناسایی و شایه دییان لی وهر ده گیر ی، ههروه ها پتشت بۆیه به لاده رو لاری (فاسق) له قه لیم دهران، چونکه لایان دابوو، ئیستا که دینه وه سه ر راسته پتی شه ر یعت، مانای وایه ناوی لاری و لاده ریشیان له سه ر لاده چن.

ئىدى كە واىگوت، ئەو ئافرىقە شى سزا ئازارە كە، كە بە ھۆى تۆمە تبار كىردىنى
پىاۋە كە يە ۋە دە كە ۋە سەرى، كە سەد (۱۰۰) قەمچىيە، لەسەرى لادە چى.

ھەلەتە ئەو بە راۋ بۆچۈنى بەندە، ژمارە يەك لە زانايان كە دوايى
ئامازەيان پى دەكەين، ئەگەر نا زۆرىيە ھەرە زۆرى زانايان دەلّين: سزايە كە
بىرىتە لە بەرد باران كىردن تاكو مردن، دوايى ئىمە باسكى سەرى بەخۇ لەو بارەۋە،
دەكەين، بەلەم ئەگەر ئافرىقە تەكە ئامادە نەبى، ئەو تۆمەتە پەتەكەنە ۋە ئەو
پىتچ شايدە دىيەنە بدات و، بىندەنگ بى لە بەرانبەر تۆمە تبار كىردىنى پىاۋە كە دى،
ئەو سزايە كە دەكە ۋە سەرى، ئىنجا سەد (۱۰۰) قەمچىيە، پان بەرد باران كىردنە.

لە كۆتايى دا خوا دەفەرمىۋى: ﴿وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ
حَكِيمٌ﴾، ئەگەر لەبەر نەۋەش نەبوۋايە كە بەخشى خوا بەزەيى خوا
لەسەر ئىۋە ھەيە، لەبەر نەۋەش نەبوۋايە كە خوا زۆر تۆبە ۋەرگىرى كار بەجىيە.

ۋەلەمى (وَلَوْلَا) لىرەدا قىرتىزاۋە يانى: ئەگەر بەخشى ۋە بەزەيى خوا نەبوۋايە
لەسەر ئىۋە، لەبەر نەۋەش نەبوۋايە زۆر تۆبە ۋەرگىرى كار بەجىيە، ئاۋا دەرۋۋى
خىرى لى نەدە كىردنەۋە، كاتى كە توۋشى كىشەيەك دەبن، بزەنن چۆن لىتى
دەربازبن، بەو سزايەنى خوا داينلون، بۆ ئەو تالان ۋە خراپانەۋ، ئىۋە لەو گىفت و
كىشانە، كە لەگەلەندا روۋبە روۋيان دەبنەۋە، لىيان پزگار بن، يان: ئەگەر
بەخشى ۋە بەزەيى خوا لەسەر ئىۋە نەبوۋايە، لەبەر ئەو نەبوۋايە خوا زۆر
تۆبە ۋەرگىرى كارزانە، ئەو زوۋ سزاي دەدان، كە بە سىاق ۋە سەلىقە ۋە ئەمەكە
دىارىيى دەكەرى، لە مەسەلە گىرەكە كانىش دا زىاتىر تىشك دەخەينە سەرى ئەو
بابەتە.

مەسەلە گرنگەکان

وەك جاری دیکەش باسمان کردووە: مەسەلە گرنگەکان بریتین لەو: کە
خولاصەی ئایەتیک، یان چەند ئایەتیک، وەك بابەتیک، وەك ناوونیشانیک دەیهێنم،
دوایی ئەو ئایەتە، یان ئەو چەند ئایەتانی ئەو مەسەلە گرنگەکان لێ
هەڵدەهێنجین، پرگە پرگە شیان دەکەینهوهو تیشکیان دەخەینه سەر:

مەسەلەی یەکەم:

تایبەتەندیتی سوورەتی (النور) و، پێویست کرانی ئەو حوکمانە ی تێیدا
خراونه ڕوو، کە مایەی فێربوونی مسوڵمانان و پەند وەرگرتیانە:

خوَا دَهِرْمَوْی: ﴿سُورَةُ اَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَاَنْزَلْنَاهَا فِيهَا اٰیٰتٍ يَّبَيِّنُ لَكُمْ اَمَلَكُمْ تَذْكُرُوْنَ

ئەم ئایەتە بە پێزە لە چوار بەرگەدا شی دەکەینهوه:

١- ﴿سُورَةُ اَنْزَلْنَاهَا﴾، وەك پێشتر باسمان کرد: (سورة) یان نیهاد (مبتدا) یەو، گوزارە
(خبر) هەکی بریتیه له: (اَنْزَلْنَاهَا)، لەسەر پای هەندێ له زانایان، یاخود (سورة) گوزارە
(خبر) یە و نیهاد (مبتدا) هەکی، بریتیه له (هي)، (هي) سورة) یان (هذه)، (هذه) سورة) ئەمە
سوورەتیکە (اَنْزَلْنَاهَا)، دامانبەزاندووە، خوا ﷻ له سەرەودێ دروستکارووەکانی خۆیەتی،
بەو شیوەیەکی کە بۆ خوا شایستەیه، له دەرەودێ ئاسمانەکان و زەوییه، بەو شیوەیەکی
کە بۆ خوا شایستەیه: (اللّٰهُ مُشْتَوٍ عَلٰی عَرْشِهِ، بَالِغٌ عَنْ خَلْقِهِ كَمَا يَلِيقُ بِهِ) بۆیه هەمیشە
بۆ ئایەتەکان دەفەرموێ: دامانبەزاندوون.

۲- ﴿وَفَرَضْنَاهَا﴾، (أَوْجَبْنَاهَا)، پتویستمان کردوه، یانی: ئەم سوورەتەو، ئایەتەکانی که له نۆی دان، پتویستمان کردوون، یانی: ئەو یاسایانەی گرتووایانته خۆیان، پتویستمان کردوه کاریان پت بکری، لەسەر مۆسۆلمانان پتویستمان کردوون.

﴿وَفَرَضْنَاهَا﴾، خۆپترواویشەتەو: (فَرَضْنَاهَا)، بەگیرە (شدة)، (فَرَضْنَاهَا أَي: فَضَلْنَاهَا)، واتە: پوویمان کردۆتەو.

هەندیکیش گوتووایان: (فَرَضْنَاهَا)، هەر بە مانای پتویستکردنە، بەلام یانی: زۆرمان پتویستمان کردوون، وەك: (قَطَعَ) و (قَطَعَ)، (كَسَرَ) و (كَسَرَ)، شکاندی، زۆری شکاند، بێ، زۆری بێ.

۳- ﴿وَأَنزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ﴾، لەم سوورەتەش دا ئایەتاتیکی پۆشمان دا بەزاندوون، ماناکەیان پۆشنە، ئەو حۆکمە شەرعییانەی گرتووایانته خۆیان، هیچ پتچ و پەنایان تیدانیه، زۆر پۆشن.

۴- ﴿لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾، بەلکو ئێوە وەبیرتان بێتەو، که ئەمە لێرەدا خوازاراوەتەوە بۆ فێربوون بە بەلگە دنیاکەرەکانی، (مُسْتَعَاذٌ لِّلْعَلَمِ بِأَدْلَتِهِ الْبَيِّنِيَّةِ)، (تَذَكَّرُونَ)، خۆپترواویشەتەو: (تَذَكَّرُونَ)، که لە ئەسڵدا (تَذَكَّرُونَ)، بەلام (ت) لە (ذ) دا جۆشداراوە، دەبێتە (تَذَكَّرُونَ)، ئنجا (تَذَكَّرُونَ) و (تَذَكَّرُونَ)، هەر یەك واتایان هەیه، واتە: بۆ ئەوەی بێتەو وەبیرتان، پەند وەرگیرن فێربن، شارەزاین.

پشتەر باسمان کرد که وشە (سورة)، لە زمانی عەرەبیی دا، بە مانای: ناوی ینگە بەرز دێ، (إِسْمٌ لِّلْمَنْزِلَةِ الشَّرِيفَةِ)، پلەیهکی باش، بۆیەش هەر سوورەتیک لە سوورەتەکانی قورئان، ئەوەی ینگوترراوە، چونکە هەر کام لە سوورەتەکانی قورئان، ینگەو پلەیهکی بەرز هەیهو، فەرمایشتی خواپە، وەك (زەهری آبی سلمة) که خواوەنی یەکیک لە حەوت شیعەرە هەلۆاسراوەکان (المُعَلَّقَاتُ السَّبْعُ)، لە شیعەریکی دا گوتووێت:

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَعْطَاكَ سُورَةً ... تَرَى كُلَّ مَلِكٍ دُونَهَا يَتَذَبَّدُ

ئایا تۆ نابینی خوا سوورەتێکی^(١) بە تۆ داوه

دەبینی هەر پادشایەك له بەرانبەریدا لەره لەریهتی^(٢).

(١) واتە: پێگهیهکی بهرزى به تۆ داوه.

(٢) واتە: تهوهى تۆ له ههمووان بهرزتر و دامهزراوتره.

مەسەلەى دووهم:

لەسەر قەوارەى سیاسىی مسوولمانان پتویستە، زیناکارانى ئافرەت و پیاو، یەکی سەد (۱۰۰) قەمچیان لى بدرى، وەك سزاو، دەبى ئەنجامدانى ئەو سزادانە بە ئامادەبوونى کۆمەتیک لە پروادارانیش بى:

خو! دەفەرەمۆ: ﴿الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةَ جَلْدٍ وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَشَهِدَ عَدَايُهَا طَائِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾.

شیکردنەوهى ئەم ئایەتە، لە پینچ برگەدا:

۱- ﴿الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةَ جَلْدٍ﴾، ئافرەتى زیناکارو پیاوی زیناکار، هەرکامێکیان سەد قەمچى لێبدەن، دەپرسین: بۆچى ئافرەتى زیناکار پێش پیاوی زیناکار خراوه؟.

ئەوه دوو هۆکاری هەن:

هۆکاری یەكەم: چونکە ئافرەت هۆکاری سەرەکیە بۆ پروودانى داوین پیسی و زیناکردن، ئەگەر ئافرەتەكە ئامادەیی نەبى، پیاوێكە تەماعى تى ناکات، ئەگەر زینا کردنەكە ئارەزوومەندانە بى، بەلام ئافرەتیک کە پیاویك، یان چەند پیاویك دەستدرێژیی دەکەنە سەر، ئەوکاتە ئەو ئافرەتە بە زیناکار لە قەلەم نادرى.

هۆکاری دووهم: لەبەر ئەوهى شوورەیی و عەیبى زیناکردن، زیاتر ئافرەتان دەگریتەوه، پیاو زیناش دەکات، هیچ شوینەواریکى نایەتە سەر، بەلام ئافرەتەكە تۆلدار (حاصل) دەبى، پاشان عورفى هەموو کۆمەلگایەك وایە، زینا لە ئافرەتان ناشرینترە، ئەگەرنا گونا هەر گوناھە بۆ هەردووکیان، بەلام عەقل و سەلیقەو باوی خەلک، بەو شێودیه تەماشای شتەکان دەکەن.

شایانی باسه: به نسبت دزیی کردنه وه، خوا دهفه رموی: ﴿وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جَزَاءً بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ (۲۸) المائدة، واته: پیای دزو تافره تی دز دهستیان بپرن، لهو پیای دز پیش تافره تی دز خراوه، لهولا تافره تی زیناکار پیش پیای زیناکار خراوه، بوچی؟

چونکه زیناکردن زیاتر حاله تی نه رمیی و ملکه چیی دهوئی، به نسبت تافره ته وه، نه وهش زیاتر له تافره تدا ههیه، به لام دزیی کردن، زیاتر حاله تی زبری و، دلره قیی و، تازایه تی دهوئی، که نه وهش زیاتر له پیلودا ههیه، بویه پیوان زیاتر ده سیتشخه ری دزیین، تافره تان زیاتر ده سیتشخه ری زینان، خوی به ره وردگاریش واقیعه که چونه، بهو شیویه ته عیری لی کردوه.

که خوا دهفه رموی: ﴿فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةَ جَلْدٍ﴾، هه کامیکیان به کی سه د (۱۰۰) قه مچیان لی بدن، نه م (ف) به، که دهفه رموی: ﴿فَاجْلِدُوا﴾، (فاء الجزایه) به، یانی: وهك سزادان، به کی سه د (۱۰۰) قه مچیان لی بدن.

﴿مِائَةَ جَلْدٍ﴾، ده گوتری: ﴿جَلْدٌ: أَي ضَرْبٌ جَلْدٌ﴾، (جَلْدٌ) یانی: له پیستی دا (الْجَلْدُ: الضَّرْبُ بِسِجِّ مِنْ جَلَدٍ)، (جَلْد) یش بریتیه له لیدان به زوئله چه رم، زوربه ی زانایان وایانگوتوه، به لام له راستیی دا - وهك دواپی ده یهینن - نه وه راست نیه، چونکه له سه رده می پیغه مبه ردا ﴿شَوْكَةً﴾ داریش به کاره ی تراوه بو نه وه، ده گونجی به شتی دیکه ش لی بدن، چه رم نه بی، سیم بی، لاستیک بی، هه شتیک بی، گرنگ نه وهیه که سه د (۱۰۰) دانیه لی بدری.

﴿وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ﴾، با په رویشی له جیه جی کردنی نایینی خوا دا نه تانگری، به رانه ر سزادرلوان، پیشتریش باسماں کرد، که مه به ست نه وه نیه په رویشی و به زهیتان نه بی، په رویشی و به زهیی سیفه تیکی گه وره په سنده له مروفا، به لام یانی: با به زهیی و په رویشی به رانه ر بهوان، ده ستان نه گری، که نه و سزاو نه و حوکه می خوا جی به جی بکه ن.

وشه‌ی (رَأْفَةً) و (رَحْمَةً) ه، جیاوازیان چیه؟ گوتراوه: (الرَّأْفَةُ: غَاصَةٌ، تَنْشَأُ عِنْدَ مُشَاهَدَةِ الْمَرْوُوفِ)، (رَأْفَةً) بریتیه له به‌زه‌یه کی تاییهت له کاتیک دا، مَرُوفٌ نهو که‌سه‌ی په‌رُوشی بُو ده‌نوتیری، ده‌یینی، نهو حاله‌ته‌ی بُو په‌یداده‌بی.

به‌لَم راستر نه‌وه‌یه بگوتړی: به‌زه‌یی بریتیه: له‌وه که مَرُوفٌ هه‌ولبدات چاکه بُو به‌رانبه‌ره‌که‌ی بیتنی، به‌لَم (رَأْفَةً) بریتیه له‌وه‌ی هه‌ولبدات نازاری لټ دوور بخاته‌وه، هه‌ر بُو‌یه‌ش لټ‌ره‌دا وشه‌ی (رَأْفَةً) ی به‌کاره‌یتاوه، چونکه نه‌وانه نازار ده‌درټن، ده‌فه‌رموئ: با سیفه‌تی نازار دوورخستنه‌وه له‌وان، ده‌ستتان نه‌گری و، رِیگاتان لټ نه‌گری نهو سزابه‌ی خوا جټیه‌جټ بکه‌ن.

که ده‌فه‌رموئ: ﴿فِي يَوْمٍ أَتَىٰ فِيهِ غَمٌّ﴾، واته: له جټیه‌جټ کردنی نایینی خواو هوکمی شه‌ریعه‌تی خوادا، نابټ دلنه‌رمیی و په‌رُوشی ده‌ستت بگری و، نه‌هټلټ یاسای خوا جټیه‌جټ بکه‌ی، چونکه خوا به‌رانبه‌ر به‌بنده‌کانی له هه‌موو که‌س به به‌زه‌یه‌ترو، نهو سزایانه‌شی داناون، که به دلناییی بُو بنده‌کانی وا باشه.

ئنجا نابټ به‌س نه‌وکه‌سه بیینی که سزا ده‌ده‌ری، نهو که‌سه که تاوانه‌که‌ی له دژ کراوه ده‌بی ته‌ویش بیینی، ئنجا سزا بُو بابای سزا دراویش، هه‌ر به‌زه‌یه، تاکو جارټکی دیکه نه‌وه دووباره نه‌کاته‌وهو، بُو کُومه‌ل‌گاش به‌گشتی هه‌ر چاکه، هه‌روه‌ها بُو نهو که‌سه‌ش که گوناوه‌که‌ی له به‌رانبه‌ردا کراوه، نه‌گه‌ر نافره‌ته‌که‌یه به‌زور ته‌عه‌ددای لټ کرابټی، نه‌گه‌ر خرمانی نافره‌ته‌که‌ن، که عه‌په‌یان هټراوه‌ته‌سر، دیسان به‌زه‌یی خواپه، نهو سزابه‌ی جټ به‌جټ بگری، وه‌ک به‌رگری کردن له سومعه‌و که‌پامه‌تی نه‌وانیش.

٣- ﴿إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾، نه‌گه‌ر تټوه پرواتان به خواو پوژی دواپی هه‌یه.

(ان) ﴿إِنْ كُنْتُمْ﴾، (ان) ی (شَرْطِيَّة) یه واته: به مهرجټ پرواتان به خواو پوژی دواپی هه‌بی، وه‌للمه‌که‌شی قرتټ‌تراوه، چونکه هی پټشه‌وه ده‌یگه‌یه‌نن، واته:

ئەگەر بىر ئاتان بە خواۋو بە پۇزى دۈيى ھەبى، ئابى پەرۋىشى دەستان بگرى،
لە بەرانبەر سزادانىدا.

٤- ﴿وَلْيَسْأَلْ الْعُلَمَاءُ مِنْ الْقُرْآنِ﴾، با ئازاردانە كەى ئەو دۈۋانەش، (ئەو ئافەرەتە
داۋىن پىس و ئەو پىاۋە داۋىن پىسە)، كۆمەلن لە بىرۋاداران لە لای تامادەبن و بىيىنن.
زانايان لەو بارەوہ زۆر قسەيان كىرۋون:

١- ھەندىك گوتۈۋىانە: ئەفەرئ بەسە.

٢- ھەندى گوتۈۋىانە: دۈۋان.

٣- ھەتا ھەزارىش پۇشتۈۋون.

٤- زۆر بىيان گوتۈۋىانە: ئابى لە چۈاران كەمىر بن.

٥- بەلەم راي من وايە: ئەوہ دەگەر ئىتەوہ بۇ جىۋازىي ئىنگەكان و كۆمەلكاكان و عادەت و
نەرئىت، پاشان ئەو كەسەش كە سزا دەدرئ، ئەگەر كەسكى وابى، يەكەم جار بى، يان
كەسك بى پىگەيەكى بوو بى، يان كەسك بى، تەنيا ھەلەيەكە كىرۋىيەتى، بەلەم لىي
نەۋەشئەتە، ئەوہ دەگۈنچى خەلكى زۆر لى كۆنەكرىتەوہ، بەلەم ئەگەر بە جۆرىكى
دىكە بى، ئەوہ دەگۈنچى خەلكى زۆر لى كۆبكرىتەوہ، ھەرۋەھا چۆنىيەتىي زىنايەكەش،
ئەۋىش دىسان ئايا ئەفەرئ بوو، يان چەند كەسى بوون، چەند پىاۋو ئافەرەتئ بوون؟
ھەموو ئەو ئىعتىبارانە، جۆرى خەللك لى كۆكرىدەنەۋەكەو ئمارەي كەسەكان، ئەو ھالەتەنە
پۇلى تىدا دەيىنن.

کورتە باسێک لە بارەی سزای زیناوە

هەرچەندە ناوم لێناوە کورتە باس، بەلام ئەم باسە، پانتاییەکی زۆرم بۆ تەرخان کردووە، هەوڵم داوە لە یازدە (۱۱) تەوەردا، باسی سزای زینا بکەین، وێرای هەندێک مەسەلەی دیکە، کە پێیەووە پەيوەستن:

تەوەرە یەکەم: پێناسەی زینا:

خەڵک بە گشتیی دەزانن زینا یانی چی؟ پێکەووە جووت بوونی پیاویک و ئافرەتێک کە بۆ یەک خەڵال نین و، پێکەووە جووت بوونێکی ئارەزوومەندانە، بەلام ئەگەر پیاوێک دەستدرێژی بکاتە سەر ئافرەتێکە، یاخود پیاوێکە ناچار بکرت، ئەو کاتە ئەو کەسە لەو کاتەدا ئارەزوومەند نیە، وێست (إرادة) لە دەست دەدا، بێگومان بۆی بە زینا لە قەڵەم نادرێ.

ئێمە سێ جۆرە پێناسەی زانایان بۆ زینا دێنین، کە لە ئێوەپۆک دا یەکن:

(۱) - (القرطبي) دەلێ: (الرَّأْيَا: اسْمٌ لَوَطِئَ الرَّجُلُ الْمَرْأَةَ فِي فَرْجِهَا مِنْ غَيْرِ نِكَاحٍ وَلَا شُبْهَةِ نِكَاحٍ بِطَأْوَعِهَا^(۱))، واتە: زینا بریتێە لەوێ کە پیاویک لەگەڵ ئافرەتێکدا جووت بێ، بەبێ ئەوێ نیکاحیان لە ئێواندا هەبێ، یاخود شوبهە نیکاحیان لە بەبێدا هەبێ، بە مەرجێ ئافرەتێکەش ئارەزوومەندانە ئەنجامی بدات.

(۲) - هەروەها هەر (القرطبي) پێناسەیکە دیکەش دێنێ هەر لە سەرچاوەی پێشوو، دەلێ: (الرَّأْيَا هُوَ إِدْخَالُ فَرْجٍ فِي فَرْجٍ مُشْتَهَى طَبْعاً مُحَرَّمٍ شَرْعاً^(۲))، واتە: زینا بریتێە لەوێ

(۱) الجامع لأحكام القرآن: ج ۱۲، ص ۱۳۳.

(۲) الجامع لأحكام القرآن: ج ۱۲، ص ۱۳۳.

که نه ندای نیرینه ی پیاویک بچیتته یتو نه ندای مینه نه ی نافره تیک، به جوړی له ږووی سروشتیه وه تاره زوو بو کراوی و له ږووی شه ره وه قه ده غه ب، (مه به ستی نه وه به: نه گهر له داوینیه وه نه ب، نهو کاته به زینا له قه له م نادرې و، حوکمکی دیکه ی هیه).

(۳) - (محمد الطاهر بن عاشور) له تەفسیره که ی خویدا^(۱) ده لی: [الرّٰثَا: هُوَ الْجَمَاعُ بَيْنَ الرَّجُلِ وَالْمَرْأَةِ الَّذِي لَا يَحِلُّ أَحَدُهُمَا لِلْآخَرِ]، واته: زینا بریتیه له پیکه وه جووت بوونی پیاویک و نافره تیک، که په کیکیان بو نه وی دیکه یان حه لال نیه.

تهوهره ی دوهم: سزای زینا وهك سمرجه م سزا شه رعیه کان، حوکمران جیه جیتی ده کات:

ده بی کس سزای زینا جی به جی بکات؟ خوا ﷻ ږووی له ئیمانداران کردوه، ده فهرموئ: ﴿الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ﴾ النور (۷)، ږوو له کومه لکایه، به لاه نایا له کومه لکادا کتیه، هر که سیک راست بووه ده توانی؟ نه خیر، به لکو ده بی حوکمران جیه جیتی بکات و زانایان له و باره وه په کده ننگ:

(۱) - (القرطبي) له و باره وه ده لی: (لَا خِلَافَ أَنَّ الْمُخَاطَبَ بِهَذَا الْأَمْرِ الْإِمَامُ وَمَنْ تَابَ مَتَابَهُ، وَقِيلَ: الْخِطَابُ لِلْمُسْلِمِينَ، لِأَنَّ إِقَامَةَ مَرَامِ الدِّينِ وَاجِبَةٌ عَلَى الْمُسْلِمِينَ، ثُمَّ الْإِمَامُ يَلُوبُ عَنْهُمْ، إِذْ لَا يُمْكِنُهُمُ الْإِجْتِمَاعُ عَلَى إِقَامَةِ الْحُدُودِ)^(۲).

واته: پاچایی نیه له وه دا که دوینرو به و فرمانه، حوکمران و پيشه وایه، (واته: سه روکی مسولمانان و هر که سیک که له شونیه تی، گوتراویشه: ږووی دواندن له مسولمانانه به گشتی، چونکه به رپاکردنی ده ستوره کانی تاین، له سر مسولمانان پتوسته، به لاه پيشه و او سه روکی مسولمانان له جیاتی نه و ان جیه جیتان ده کات، چونکه ناگونجی هه موویان بو به رپاکردنی سزاو سنووره شه رعیه کان کوپینه وه وه هه موویان جی به جیتان بکه ن.

(۱) التحرير والتنوير: ج ۱۸، ص ۱۴۶.

(۲) الجامع لاحکام القرآن: ج ۱۲، ص ۱۳۴.

(۲) - (محمد الطاهر بن عاشور) یش، لهو باره وه ده لئ: (وَالْخِطَابُ بِالْجَلْدِ مُوجَّهٌ إِلَى الْمُسْلِمِينَ، فَيَقُومُ بِهِ مَنْ يَتَوَلَّى أُمُورَ الْمُسْلِمِينَ، مِنَ الْأُمَرَاءِ وَالْقَضَاةِ وَلَا يَتَوَلَّاهُ الْأَوْلِيَاءُ)^(۱).

واته: پرووی دواندن که ده فەرموئ: جه لده یان لئ بدهن، قه مچیان لئ بدهن، له مسوئلمانانه، به لأم نهو که سه پئی هه لده ستی که کاروباری مسوئلمانان به پرتوه ده بات، له وانیه فهرماندهن و له قازییه کان و، نه وانیه سه ره پهرشتی مسوئلمانان ده کهن، به لأم خزمان بهو کاره هه لئ ناست.

واته: نابئ خزمانی نافره ته که، یان خزمانی پیاوه که، به حوکمی خزما به تی بهو کاره هه لسن، به لکو ده بئ نه وهی که ده سه لاتی شهرعی هه یه، نهو پئ هه لست، پئشینانمان گوتوو یانه: (ده ستی شهرع بیهری، خویتی لئ نایه ت)، به لأم نه گهر بیت و خزم و خویش پئی هه ست، ده بیته هوئ کیشه و گرفت و ئاژاوه، له کومه لگادا.

تهوهری سیهم: قه ده غه بهوئی نواندنی پهروش به رانبهر به سزا له سه ره چه سپاوان، که ببیته مایه جیه جئ نه کرانی سزا شهرعییه کان:

﴿وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ (النور (۲)، خوا ده فەرموئ: با پهروش و به زه ییشان به رانبهر بهو دوو که سه (که پیاوی زیناکارو ژنی زیناکارن) ده ستان نه گرتی، به زه یی و پهروشی به سه رتان زال نه بئ، که سه ره نجام ده بیته هوئ نه وهی ئایینی خوا جیه جئ نه کهن و، پابه ند نه بن به حوکمی شهرعه ته وه.

لیره دا که خوا قه ده غه ده کات پهروشی و به زه ییمان هه بئ، جیاوازی نیوان (رَأْفَةً) و (رَحْمَةً)، وه ک پسپوړانی زمان گوتوو یانه، به تایه ت (راغب الاصفهانی)، (رَحْمَةً) نه وه یه هه ولېده ی به رانبهر که ت چاکه ی بو بئتی، (رَأْفَةً) یش:

ئەودە پەرۆشت بى و ھەولبەدە زىيان و خراپەى لى دوور بخەيەو، ئىنجا لەبەر ئەودە پىاوى زىناكارو ئافرەتى زىناكار، بەو شىۋە سزا دەدرىن، كە بەكى سەد (۱۰۰) قەمچىيان لى دەدرى، زىانيان بۆ دى، نازەھەتییان بۆ دى، بۆيە وشەى (رَأْفَةً)، لەگەلى دى و دەگونجى، واتە: با پەرۆشىي و دل پى سووتان و، ئەو كە زىانيان لى دوور بخەنەو، دەستتان نەگرى، كە سزا نەدرىن، كە لىرەدا مەبەست ئەوئە: سزا شەرعىيەكە جى بەجى نەكرى، ياخود: كەم و كوورپى تىدا بكرى، ئەگەر نا خودى بەزەپى ھەبوون و خودى پەرۆش ھەبوون، بەبى ئەو مەرۆف وىستى لەسەر بى، ئەو نەھى لى ناكرى، چونكە خوا ﷻ خۆى خاوەن بەزەپىو خاوەن بەزەپىيانى خۆش دەوین، بەلام بەزەپى دەبى لە جى خۆى دابى، ھەرەك دلرەقىش دەبى لە جى خۆى دابى و، پىويستە مەرۆف خۆى راپىنى لەسەر بەكارنەھتتانی سۆزو بەزەپى، لەو شوتنەدا بەزەپى تىياندا خراپە.

(الطبري) لە تەفسىركەى خۆيدا^(۱) دەلى: (مَعْنَى ذَلِكْ وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي إِقَامَةِ حَذِّ اللَّهِ الَّذِي افْتَرَضَ عَلَيْكُمْ إِقَامَتُهُ عَلَيْهِمَا)، واتە: ماناى ئەو پستە موبارەكە ئەوئە: با پەرۆش و بەزەپى لە جى بەجىكردى سزاى خوا، كە خوا پىويستى كرده لەسەريان جى بەجى بكرى، نەتانگى و بەسەرتان دا زال نەبى، كە رىكاتان لى بكرى ئەو سزا شەرعىيەيان بە سەردا بچەسپىن.

بە بيانوى ئەو كە بەزەپىيان بەرانبەر دەنوین، چونكە بە ئەكىد خوا لە ئىو بە بەزەپىترە، ئەو سزايەشى داناو، لەبەر ئەو كىمەتانەى گرتوونە خۆى.

ئەوەرەى چوارەم: بىرە بە خواو پىغەمبەر ﷺ و بە رۆژى دوايى بوون،
هاندەرى جىيە جىكردنى سزا شەرىعيەكانە:

ئەمەش زۆر پۇشنە، ھەر لە خودى ئايەتەكەدا، كە دەفەرەمۆي: ﴿الَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَتِهِمْ تَبَتُّوا﴾
فَلْيَجِدُوا كُلًّا وَّجِدَ مِنْهُمْ يَأْتِيَهُمْ جَلَدٌ وَلَا تَأْخُذُكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَلْيَشْهَدْ عَذَابُهُمَا طَائِفَةٌ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿النور - ٢٠﴾

كەواتە كە دەفەرەمۆي: ﴿إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾، ئەگەر ئێوە پىرواتان
ھەبە بە خواو بە رۆژى دوايى، دەبێ ئەوەى خوا ﷻ دايناوہ لە شەرىعەتى
خۆیدا، جى بە جىيە بکەن، بە تايبەتیی لێرەدا كە مەبەست پى سزای زىناكارانە
لە پىاوان و ئافەرەتان، كە بىرتیە لەوەى يەكى سەد (١٠٠) قەمچيان لى بدري،
ئەگەر ئيمانەتان بە خواو رۆژى دوايى ھەبى، ئەوہ ئەو سزايە بەسەر ئەوانەدا
كە شايستەينى، دەچەسپێن.

كە دەفەرەمۆي: ﴿إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾، (إِنْ) (ئەگەر)، (إِنْ) (ئەگەر)
(شرطیە) يە، بەلام لێرەدا ئەو مەرجە وەلامەكەى قرتىندراوہ، چونكە پىشەوہى
دەلالەتى لەسەر دەكات، واتە: ئەگەر پىرواتان بە خواو رۆژى دوايى ھەبى،
دەبى ئەوہى خوا ﷻ دايناوہو بىرارى داوہ، بى ئەوہى عافىھو سۆزتان پىگرو
پەرچ بى، جىيە جىيە بکەن.

ئىجا بەرپىزان! ئەمە ئەك ئەنبا بۆ چەسپاندنى سزای داوین پىسى، بەسەر
داوین پىساندا، بەلكو بۆ ھەموو حوكم و ياسا شەرىعيەكان ھەر وایە، مسولمانان
چ تاك تاكيان، چ بە كۆمەل، بە ئەندازەى ئەوہ كە ئيمان لە دل و دەروونياندا
دەچەسپى، ملكەچ دەبن بۆ شەرىعەتى خواو بۆ حوكمەكانى خوا، ئەمە لە زۆر
شونى دىكەى قورئاندا ھاتوہ، بۆ وێنە:

أ- لە سوورەتى (النساء) دا دەفەرەمۆي: ﴿إِنْ تَنَزَّعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ
تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾، ھەر وەھا لە زۆر شونى دىكەدا، ھەمىشە خوا ﷻ

ئەۋە دەخاتەۋە بېرى مەسۇلمانان، كە ئەگەر ئىمانتان ھەبىن بە خوا ﷺ ۋە پىغەمبەرى خوا ﷺ ۋە بە پۇزى دوايى، پىۋىستە پابەند بن.

ب- ھەر لەم سۈرەتى (النور) دا، لە ئايەتەكانى كۆتايىدا دەفەرمۇي: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَلَدًا كَانُوا مَعَهُ عَلَى أَمْرٍ جَامِعٍ لَّمْ يَذْهَبُوا حَتَّى يَسْتَأْذِنُوا مِنْ الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُكَ أُولَئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِذَا أَسْتَأْذَنُوكَ لِمَعْنٍ شَأْنِهِمْ فَاذْنِ لِمَنْ شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٧٢﴾﴾، واتە: بىرۋاداران تەنيا ئەۋ كەسانەن، كە بىرۋايان بە خواۋ پىغەمبەرى خوا ﷺ ھەبەۋ، كاتىك نامادە دەبن بۇ كارىكى كۆكەرەۋە (كارىكى ھەرەۋەزىي)، بەم لاۋ لادا ناچن تاكو مۆلەتى لىن ۋەرنەگرن، (لە پىغەمبەرى خوا ﷺ)، ئەۋانەى مۆلەت لىن ۋەردەگرن، بۇ پىۋىشت بەملاۋلادا، ئەۋانە ئىمانيان بە خواۋ بە پىغەمبەرى خوا ﷺ ھەبە، ئىنجا ھەر كات داۋاى مۆلەتيان لىكردى بۇ ھەندى كارىان، بۇ ھەر كامىكيانەت وىست، مۆلەتيان بدەۋ داۋاى لىبوردنيان بۇ لە خوا بگە، بىگومان خوا لىبوردەى بەبەزەيە.

تەۋەرەى پىنجەم: نامادەبەۋەنى كۆمەلىك لە بىرۋاداران، لە كاتى جىيەجىي كىردنى سزاي زىنادا، بە مەرج گىراۋە:

ئەمىش ھەر لە دەقى ئايەتەكەدا، زۆر بە پوۋنىى دىبارە، كە دەفەرمۇي: ﴿وَلْيَسْتَدْعَاهُمْ إِلَى طَاعَةِ مَنْ الْمُؤْمِنِينَ﴾، با نازاردانەكەيان كۆمەلىك لە بىرۋاداران نامادەى بن، بىيىنن، ئەمە پىۋىست دەكات چەند پوۋنكردەنەۋەكى لەسەر بدەين:

(١)- (الطبري) لە تەفسىرەكەى خۇى (جامع البيان) دا دەلى: ﴿وَالْعَرَبُ تُسَمِّي الْوَاحِدَ فَمَا زَادَ طَائِفَةً﴾^(١)، واتە: عەرەب عادەتيان ۋابوۋە يەكتىك زىاتريان بە (طائفة) ناۋ ھىتاۋە، يانى: يەك كەسىش بە طائىفە ناۋى دەھىترى، ھەرۋەھا دوۋان و سى و تا دوايى، (طبري) كە

به پيشه‌وای ليکده‌ره‌وانی و اتاکانی قورئان، ناسراوه وا ده‌لن، هه‌لبه‌ته زانايانی دیکه‌ش هه‌ن وا ده‌لن.

(مجاهد)، لهو باره‌وه وهك (القرطبي)، له ته‌فسیره‌که‌ی خوێ، (الجامع لأحكام القرآن) دا ده‌لن: [رَجُلٌ فَمَا قَوْلُهُ إِلَى الْآلِ^(۱)، پیاوێك یاخود زیاتر، تاكو ده‌گاته هه‌زار. هه‌مووی وشه‌ی طائفه‌ی بۆ به‌کار ده‌هێرتی.

(۲) - هه‌ندێكیشیان ده‌لن: نه‌خێر، ته‌نیا كاتێك به‌ تانیفه‌و كۆمه‌ل له‌ قه‌له‌م ده‌درێن، دوو كه‌س یاخود زیاتر بن.

ئنجاهه‌ر (الطبري)، ده‌لن: (أَسْتَعِيبُ أَنْ لَا يَقْضَى بَعْدَ مَنْ يَحْضُرُ ذَلِكَ الْمَوْضِعَ، عَنْ أَرْبَعَةِ أَنْفُسٍ، عَدَدَ مَنْ تَقَبَّلَ شَهَادَتَهُ عَلَى الرَّثَا^(۳))، ده‌لن: وای به‌ په‌سند ده‌زانم ئه‌وانه‌ی ئاماده‌ی ئه‌و سزادانه‌ ده‌بن، له‌و شوێنه‌دا له‌ چوار كه‌س كه‌متر نه‌بن، ژماره‌ی ئه‌وانه‌ی كه‌ شایه‌دیان لێ وه‌رده‌گیرێ، بۆ ئیسپاتی زینا.

(۳) - هه‌ندێكیش گوتویه‌نه: ده‌بێ ده‌ (۱۰) كه‌س كه‌متر نه‌بن و، هه‌ندێك گوتویه‌نه: جهوت (۷) و قسه‌ له‌و باره‌وه‌ زۆرن.

(۴) - منیش وای تێده‌گه‌م كه‌ ژماره‌ی ئه‌وانه‌ كه‌ ئاماده‌ ده‌بن بۆ ئه‌و سزایه‌:

یه‌كه‌م: به‌ پتی عورف و باوی كۆمه‌لگایه‌كان و، به‌ پتی ژینگه‌كان ده‌گۆڕی.

دووهم: به‌ پتی حاڵی سزادراوه‌كانیش، ده‌گۆڕی، كه‌ نه‌مبینه‌وه له‌ ته‌فسیره‌كاندا ئاماژه‌ به‌وه‌ بکړی.

سیه‌م: هه‌روه‌ها به‌ پتی چۆنیه‌تی زینا کردنه‌که‌شیان ده‌گۆڕی. جاری وایه‌ ژنێك و پیاوێك، یان کوپێك و کچێك له‌ په‌نايه‌ك دا، ئه‌و كه‌ته‌ ده‌کن، ئه‌وه‌ شتێكه‌، جاری واهه‌:

(۱) الجامع لأحكام القرآن: ج ۱۲، ص ۱۳۸.

(۲) جامع البيان: ۱۸، ص ۷۲.

أ- كۆمەلتىك ئافرەت و پياوتىك.

ب- يان كۆمەلتىك پياو لەكەل كۆمەلتىك ئافرەت.

ج- كۆمەلتىك پياو ئافرەتلىك...ھند، ئەو ھالەتتە دەستىرىزىن بۇ سەر پاكىي كۆمەلگا.

ئىنجا بە پىتى ئەو ھەل و مەرج و ئەو ھالەتتە كە دەۋرى تاوانە كە دەدەن،
پىم واپە: ئەو كە ئاپا خەللى زىاترىيان لى كۆبىرتتەو ھە بۇ سزادانە كە يان
كەمتەر؟ ئەو شتەن ھەموويان كاريگە رىيان ھەيە لەسەر دىارىيىكردىنى ژمارەي
ئامادەبووان و بەشداربووان و تەماشاپچيان، بۇ ئەو سزادانە.

۵- ئاپا ھىكمەتى ئەو خەللى كۆكرىدەنەو ھە بۇ ئەو سزادانە چىيە؟

دەتوانىن بلىتىن: چوار ھىكمەتى ھەن، كە كۆي ئەو ھەيە لە تەفسىرەكان و
سەرنىجدانى خۆيشم ۋەرمگرتەو:

أ- بۇ سەرزەنشكردىنى داۋىن پىسان، ئاكو چ ئەوانەي زىنايەكەيان كىردەو، چ خەللى
دىكە، تەمبىن خواردو بىن، ئەو خەللىكەيان لى كۆ بىكرىتتەو ئاوا ئاپروو بىردىن.

ب- بۇ ئەو ھەي باباي زىناكار بىرىنگىتتەو ھە، بىلەمىتتەو ھە، جارىكى دىكە ھە شىۋەيە
خۇي نەخاتە مەۋقەيتكەو ھە، ئاپرووى بچىن.

ج- بۇ ئەو ھەي خەللى بە گىشتى پەند ۋەربىرى و، بىلەمىتتەو ھە، چۈنكە ئەوانەي ئامادەي
تەماشاكردىنى ئەو سزادانە دەبن، دوايى بۇ ئەوانى دىكەي باس دەكەن و دەنگ دەداتتەو ھە.

د- بۇ ئەو ھەي بزانرى: ئەو سزايە جىيەجى كراۋە، خاترى كەس نەگىراۋە.

تەۋھىدى شەشەم: چۈنەيتىي قەمچىي لىدانەكە:

زانايان لەو بارەۋە زۆر وردەكارىيان باس كىردۈە:

(۱)- ماددەي قەمچىيەكە دەبى چى بى؟ ھەرچەندە ھەموويان يان زۆربەيان گوتتويانە: دەبى چەرم بى، گوتتويانە: (سِرْ جَلِدْ)، (سِرْ)، يانى: زوتلى، زوتلى چەرم كە مەرج نى ھەر يەك زوتلى بى، بەلكو چەند زوتلىكى بارىك يھۆنرئەمۋە، زانايان زۆربەيان، يان ھەموويان وايانگوتتو، بەلەم بە پىي دەتەك كە (مَالِك عَنْ زَيْدِ بْنِ اَسْلَمَ)، لە (الموطأ)ى خۇيدا^(۱)، ھىناۋىيەتى، شوركى درەختى تەرىش دەبىت، لەۋىدا باسكراۋە كە جارىك سزاي كەسكىيان دەدا، پىغەمبەر ﷺ فەرموۋى: شوركىكى تەرم بۆ بىتن، يەككىكى تازەيان بۆ ھىنا كە گەلاكانى لىنەكراۋونەۋە، واتە: زۆر سەخت بوو، فەرموۋى: يەككىكى لەۋە كەمتر، يەككىكىان بۆ ھىنا، مەيلەو شكا بوو، فەرموۋى يەككىكى لەۋەش بەھىتر، ئىنجا يەككىكىان بۆ ھىنا، كە نە زۆر قايم و پتەو بوو، نە زۆرىش بارىك و شل بوو، فەرموۋى: بەم شىۋەيە.

ھەلەتە ئەو كاتە شوركى دارى لىبوۋە، ئەگەرنا دەگونجى ھەر شتىكى دىكەش بەكار بى كە ئەو ئامانجە بېكىتى، كە بىرىتە لە ئازار پىكەياندى باباي سزادراو.

(۲)- ئايا كاتىك قەمچىيەكە لىدەدرى، دەبى ئەو كەسە پۇشاكى لەبەردا بى؟ ياخود پروت بىرىتەۋە؟ ئەۋە راچىيائى لەسەرە، بەلەم زۆربەيان لەسەر ئەۋەن نابى پروت بىرىتەۋە، ئەگەر ئافرەت بى ئەۋە ئاشكرايە، بەلەم نابى پۇشاك و بەركىكى وا ئەستوريشى لەبەر دابى، كە ئەگەر ئەك بە قەمچىي، بە گۇپالىش لىي بەدى، ھەست بە خۇي ئەكات، بەلەم دەبى پۇشتە بى.

(۳)- بە نىسبەت شوتى لىدانى، ئايا لە كوئى جەستەي بدرى؟ ھەموو زانايان لەسەر پاراستى دەم و چاۋو ەۋرەت يەككەنگن، زۆربەشان دەلەن: دەبى لە پشتى بدرى و، ھەندىكىان دەلەن: دەبى لە لاقەكانىشى بدرى.

٤- لیدانه که ده بن به تیش بن، به لأم نابن بریندار که ر بن، زانایان گوتوو یانه: (ضَرْبَ غَيْرِ مُبْرَحٍ ضَرْبَ بَيْنَ ضَرْبَيْنِ لَا يُرَى إِبْطُ الضَّارِبِ)، ده بن لیدانیکه بریندار که نه بن، لیدانیکه میانجی بن، بابای لیدر نابن بن ههنگلی دیارب بن، نابن دهستی به تهوایی بو هه لیتن، نجا لیتیدا.

(الزمخشري) له تهفسیری (الْكَشَافِ) دا وهك (مُحَمَّدُ الطَّاهِرُ بْنُ عَاشُورٍ) له (التَّغْرِيرِ وَالتَّنْوِيرِ) دا، لیتی دهخوارتهوه، ده لئ: (إِقَالَ فِي «الْكَشَافِ»: وَفِي لَفْظِ الْجَلْدِ إِشَارَةٌ إِلَى أَنَّهُ لَا يَنْبَغِي أَنْ يَتَجَاوَزَ الْأَلَمُ إِلَى الْخُمِ)^(١).

ده لئ: وشه ی (جلد)، (که خوای پهروه دگار دهفه رموی: فَلَاحِدُوهُرْ لَمْنَيْنِ جَلْدَةً ٢٠)، ناماژه به بهوه که لیدانه که نابن وابن، نازاره که له پیستهوه بگوارزتهوه بو گۆشت، واته: وا نه بنی که پیسته که شی بریندار بکات و، بیگه به نیتته گۆشته که شی، چونکه نامانج نهوه نیه نهو مروقه بهفوتیتندری، نامانج نهوه یه: نازار بدری و لهو خراپه بهی کردوویه تی، بسله میتتهوهو، جارنکی دیکه دووباره ی نه کاتهوهو، خه لکی دیکه ش پیتی عیبهت گرتوو بن.

تهوهری حهوتهم: ئایا له ههموو شوینیک، نهو سزایه جتی به جتی ده کری؟!

ئایا سزای قههچیی لیدان، له ههر ولاتیک بنی جیهه جتی ده کری؟ زانایان لهو بارهوه راجیبان ههیه، زۆربه یان که (مالک، والشافعی، وأحمد، وأبو ثور، وابن المنذر) و، هی دیکه ش، ده لئ: شوینی مسولماننشین و، شوینی نامسولماننشین، له جتی به جتیکرانی نهو سزایه دا په کسان، که نهوان پتیان گوتوون: (دَارُ الْحَرْبِ) و (دَارُ الْإِسْلَامِ)، به لأم تیتستا نهو دابه شکردنه ی جیهان بهو شیوهیه نه ماوهو، نهوه بو کاتی خو ی بووه، تیتستا نابن شوینیک که مسولماننشینوه، کۆمه لیک له حوکمپرانانی خۆسه پین، خویان به سهر مسولماناندا سه پاندوه، پتی بکوتری:

(دارُ الإسلام)، چونکه نیسلامی لى جتيه جى ناکرئ، مه گهر نهوهنده ی زهره رى
بؤ په زه کانی وان نه بئ! ههروه ها له و شوئنه ش که جاران پتى گوتراوه: (دارُ
العرب) و به شیک مسولمانانى تيدا بوون، ئیستا به (دارُ العرب) دانانرئ، چونکه
بؤ مسولمانانیکى زؤر، نهوئ بؤته په ناو شوئنى ههوانه وهو، ولاته کانی خوئیانیان
لى بوون به (دارُ العرب) و (دارُ الخوئ)، وه نهو ولاتانه یان بؤ بوون به (دارُ
الأمن) و (دارُ الأمان)! کهواته: ده بئ نهووه چاوى پيدا بگيردريتهوه، کاتى خوئ
بهو شتیه وه دنیا دابه شکاروه، له بهر رۆشنایى واقعی سیاسى نهو کاته دا،
به لأم ئیستا دنیا به جوړیکى دیکه گؤړاوه، ئنجا نهو زانایانه ده لئن: (شوئنى
مسولماننشین و، شوئنى نامسولماننشین، من نهو تهعبیره به کاردئیم نه کهرنا
نهوان گوتوو یانه: (دارُ العرب) و (دارُ الإسلام)، یه کسان، واته: له هه مووى نهو
سزایه وه که یه جى به جى ده کرئ، مسولمانیک له شوئنیکی نامسولماننشینیش
دا زینا بکات، سزا دهدرئ و، له شوئنى مسولماننشینیش دا به هه مان شتیه.

به لأم هه نه فیه کان ده لئن: وانیه، نه گهر مسولمانیک له شوئنیکی
نامسولماننشین دا زینای کرد، دوایی چوووه شوئنیکی مسولماننشین، لهوئ سزا
نادرئ، چونکه نهو زینایه له شوئنیکیدا بووه، که ده سه لاتى پشه وای مسولمانانى
به سه ردا نه بووه.

که ئیستا هوکمرانانى مسولمانان، له ولاتى مسولمانانیشدا هیچ نین، به س
به سه ر مسولمانه بئ چاره و چهوساوه کاند زالن، نه گهرنا گوئیان به ده ستى
زه یزانه وه یه، دهوله تانى که ندوو نهو دهوله تانه ی که مسولمانانان تیدان به
چهوساوه یی، هوکمرانه کانیان هه موویان گوئیان به ده ست زه یزه کانه وه یه^(۱).

[illegible]

به لَم نایا بۆچی من قه ناعه تم وایه که: پیوان و نافرتهان، چ هاوسه رگریان کردبئی، چ هاوسه رگریان نه کردبئی، نه گهر نهو گونا هه یان کرد، سزایه که یان ته نیا سه د قه مچییه؟.

ده لَیم:

سه رته له بهر رواله تی ئایه ته که که وا ده گه به نئی، پاشان له بهر چه ند به لکه به کی دیکه.

من نهم ته وه ری هه شتمه، له شش (٦) برگه دا ده توژی موه، بۆ نه وه ی به ته وایوی تیشک بخه مه سه ر نه وه: بۆچی من نهو رایهم پئی راسته؟ ناشلَیم نهو رایهم له غۆ موه پیدا کردوه، ده زانم کاتی غۆی نه وه پای خه واریج بووه، هه ندیک له زانایانی نیسلامیش له میژوودا رایه کی وایان هه بووه، هی هاوچه رخیش که میکیان پای وایان هه یه:

برگهی یه که م: سزای بهر دباران کردن (الرَّجْم) له سوننه ت دا:

با وا نه زاندری من نکوولی له وه ده که م، که سزای بهر د باران کردن له رپیازی پیغه مبهردا ﷺ جیبه جی نه کراوه، با، له ده قه کانی سوننه تدا باسی ره جم کردن هاتوه، واته: بهر د باران کردن ی ژن و پیای هاوسه ردار (الْمُتَّيْنِ)، که ده بئی بهر د باران بکرین و، هه ندیکیش بهر د باران کران، که دواپی تاماژه به هه ندیک لهو ده قانه ده که یین، که واته: که ده لَیم: ئیستا سزای سه د قه مچی بریتیه له سزای پیانو نافرتهی زیناکار، هاوسه ردار یان بئی هاوسه ر، له سه ر نه وه بنیاق ناشلَیم، که نکوولی بکه لهو ده قانه ی سوننه ت که لهو باره وه هاتوون، به لَم وه لَم یان چییه؟ نه وه دواپی باسی ده که م، ئیستا با تاماژه به چه ند ده قیک بکه یین:

(١)- به که لهو ده قانه که به روونی نه وه ده گه به نئی که پیغه مبه ر ﷺ سزای بهر د باران کردن به سه ر نافرته و پیلوتک دا، که هاوسه ردار بووبن، زینایان کردبئی، چه سپاندوه، نهم ده قه یه:

(جَاءَ مَا عَزَبُ بْنُ مَالِكٍ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! طَهَّرْنِي، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «وَيْعَكَ، ازْجِعْ فَاسْتَغْفِرِ اللَّهَ وَتُبْ إِلَيْهِ» قَالَ: فَرَجَعَ غَيْرَ بَعِيدٍ، ثُمَّ جَاءَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ طَهَّرْنِي، فَقَالَ النَّبِيُّ عَلَيْهِ السَّلَامُ: مِثْلَ ذَلِكَ، حَتَّى كَانَتْ الرَّابِعَةُ، قَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مِمَّا أَطَهَّرَكَ؟» فَقَالَ: مِنَ الزَّنَا، فَسَأَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَبِهْ جُنُون؟» فَأَخْبَرَ أَنَّهُ لَيْسَ بِمَجْنُونٍ، فَقَالَ: «أَشْرَبَ خَمْرًا؟» فَقَامَ رَجُلٌ فَاسْتَنَكَّهُ، فَلَمْ يَجِدْ مِنْهُ رِيحَ خَمَرٍ، قَالَ: فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أَزْنَيْتَ أُنْثَى؟» فَقَالَ: نَعَمْ، فَأَمَرَ بِهِ فُرْجِمَ) (أخرجه مسلم: ١٣١٩).

واتە: ماعىزى كوپرى مالىك ھاتە لاي پىغەمبەر ﷺ، كوتى: ئەي پىغەمبەرى خوا! ﷺ، پاكىم بىكەو، پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمووى: بى قەزا بى، ((وَيْعَكَ))، (يَا بى: بى قەزا بى، يان ۋەك دەلەتەن: مالى خرابا، داۋاي لىيوردن لە خوا بىكەو بۇ لاي بىكەپتە، دەلتى: تۆزۈى دووركەوتتەو، زۆرنا، داۋاي ھاتەو، دووبارە كوتى: ئەي پىغەمبەرى خوا ﷺ پاكىم بىكەو! دووبارە فەرمووى: داۋاي لىيوردن لە خوا بىكەو بۇ لاي بىكەپتە، پەشتىمان بەو، دىسان تۆزىك كىشاىەو، ھەتا لە جارى چوارەمدا پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمووى: لە چى پاكىت بىكەمەو؟ كوتى: لە زىنا، پىغەمبەرى خوا ﷺ لە خەلكەكەى پرسى، ئايا حالەتى شىتەي ھەيە؟ ھەوالى پىتدار، نەخىر شىت نى، ئىنجا پىغەمبەر ﷺ فەرمووى: ئايا شەرابى خواردۇتەو (بەسەر خۇشى قىان بىكات)، پىاۋىك ھەلسا بۇنى زارى كرد، بۇنى مەى لە زار نەكرد، ئىنجا پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمووى: تۆ زىنات كىردو؟ كوتى: بەلەن، ئىدى فەرمانى كرد، بەردباران كرا.

(٢) - ھەر ھەمان بەسەرھاتىش بە ھەمان شىۋە، لە ئافرەتەك كە لە كىتەبەكانى سوننەتدا بە (أَمْرًا مِّنْ غَامِدِي مِّنَ الْأَزْدِ)، ھەمان بەسەرھات گىپدراوۋەتەو، كە ژنەكە تۆلدار (ھامىل) بوو ۋە پىغەمبەر ﷺ گىپراۋىتەو، تاكو مىندالەكەى بوو، داۋاي پىاۋىك لە پىشتىوانان شىرپىتدان (إِضَاع) مىندالەكەى بە نەستۆۋە گرتو، ئىنجا بەرد باران كراو. (أخرجه مسلم: ١٣٢٣).

(۳) - (عَنْ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، حِينَ رَجَمَ لِمَرْأَةً، ضَرَبَهَا يَوْمَ الْغَمِيمِ، وَرَجَمَهَا يَوْمَ الْجُمُعَةِ، وَقَالَ: جَلَدْتُهَا بِكِتَابِ اللَّهِ، وَرَجَمْتُهَا بِسُنَّةِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ) (أخرجه البخاري: ٦٨١٢، وأحمد: ٧١٦).

واتە: لە ئەلی کوپی ئەبوو تالیبەوه، (خوایێ پازێ بێ)، (خەلیفەیی چوارەمی پێغەمبەر ﷺ) هاتو، کە ئافەرەتیک زینای کردو، (بۆ خۆی دانسی پێداهێناو)، کاتیک سزای داو، پۆژی پێنج شەممە سەد قەمچیی لێداو، پۆژی جومعەش بەرد بارانی کردو، گوتوو یەتی: بە کتییی خوا سەد قەمچییە کەم لێداو (لەبەر ئەوەی لە کتییی خوادا بەس باسی سەد قەمچییە کە کراو) و بەرد بارانیشم کردو بە سوننەتی پێغەمبەری خوا ﷺ.

(۴) - هەر وەها پێغەمبەر ﷺ، بێریاری ڕەجم کردنی ژن و پیاویکی جوولە کە ی داو، کاتیک بۆ دادوەریی چوونە خزمەتی. (أخرجه البخاري: ٣١٣٥، ومسلم: ١٦٩٩ عن ابن عمر).

ئەم چوار دەقەم وەك نمونە هێنانەوه، ئەگەر نا دەقی دیکەش هەن.

کەواتە: لە ڕێبازی پێغەمبەردا ﷺ، بەرد بارانکردن (رجم) چەسپاو، بەلام ئەو فەرموودانە هێچیان مۆتەواتیر نین، تاكو دلتیایی (یقین) بگەیهنن، بەلكو فەرموودە ی جووری (آحاد) ن و، زانایانیشت هەموو، یان زۆربە ی هەرە زۆریان لەسەر ئەو یە کەدەنگن کە حوکمە شەرعیەکان لە فەرموودە ی (آحاد)، (واتە: ئەو فەرموودانە ی کە یەکتیک لە هاوێلان یان چەند کەسیکیان گێڕاویاننەوه، با ئەگەییشتە ڕاددە ی تەواتوریش، حوکمە شەرعیەکان وەر دەگێرێن.

کەواتە: لە سوننەتدا چەسپاو کە پێغەمبەر ﷺ، سزای پیاوو ئافەرەتی هاوسەرداری زیناکاری داو بە بەرد بارانکردن (رجم)، کە ئەمەش وەلام و پروونکردنەوه ی خۆی هەیهو، دوایی باسی دەکەین، بەلام با جارتی بەلگەکانی ئەو ڕایە ی کە دەلن: سزای زیناکاران بە گشتیی سەد (١٠٠) قەمچییە بخەینە

ردو:

برگهی دووهم: به لگه کانی ئهو رایهی ده لئ: سزای زیناکاران به گشتیی سهد قه مچییه.

پنج به لگان لهو بارهوه دینینهوه:

به لگهی به کهم: نایه ته که ده فهرموئ: ﴿الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةً جَلْدًا﴾ النور، ههر ئافره تیک که زینای کردوهو، ههر پیاوێک که زینای کردوه، به کی سهد قه مچییان لئ بدهن.

له زمانی عه پهبیدا نهم پێژگهی: (الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي) که ههر دووکیان ناوی به کهر (إسم فاعل) ن و، (ال) ی ناساندنیان له سه ره و مانای جینس ده گه به نن، یانی: ههر ئافره تیک که زینا ده کات و، ههر پیاوێک که زینا ده کات، به کی سهد قه مچییان لئ بدهن، چونکه له زمانی عه پهبیدا (إسم فاعل) یک که (ال) ی (تعریف) ی له سه ر بێت، و اتاکه ی گشتیه و هه موو تاکه کانی ده گه به نن، به بێ هه ئواردن، ههر ده قیکیش و اتایه کی گشتی هه بێ، ده بێ و اتا گشتیه که ی وه ر بگیری، مادام به لگه به ک نه بێ که و اتایه که ی تاییه ت بکات، به هه ندیک له تاکه کانیه وه، ئه وه به سه ت خودی نایه ته که وه.

ئهدی نایا چۆن پێغه مبه ر ﷺ، سزای په جمی چه سپاندوه، به سه ر ئافره ت و پیاوی هاو سه رداردا؟

له وه لām دا ده گوته رێ: پێغه مبه ری خوا ﷺ - هه لبه ته دوا یی زیاته ر پوو نی ده که ی نه وه - ئیجتیهادی کردوه، ئیجتیهاده که شی بی نا کردوه له سه ر پشت به ستی به شه ریه ته ی جووله که کان له ته ورات دا، هه روه ها عورف و باوی کۆمه لگا که ی و، په چاو کردنی به رژه وه ندیی له چوار چێوه ی سیاسه تی شه رعیدا، بۆیه ئه وه ی که پێغه مبه ر ﷺ کردوویه تی، به ئیجتیهادی خو ی، و اتای گشتی نایه ته که تاییه ت (تخصیص) ناکات.

به لکهای دووهم: له سهر نهوه که سزای پیاو و نافرتهی هاوسه ردار، که ههر ده بی سهد قه مچی بی، هاوسه ردار بن، یان نا، نایه تی (۲۵) ی سوورپه تی (النساء)، که خوا ﷻ له ویدا باسی نهو پیاوانه ده کات که توانای نهوه یان نیه، هاوسه رگیری بکه ن له گهل نافرتهانی نازاددا، کاتی خوئی نافرتهانی کؤیله (که نیزه) هه بوون، که ناسانتر پیاو توانیوه تی هاوسه رگیریان له گهلدا بکات، مه سره فیان و ماره بیان که متر بووه، لهو باره وه خوا دده فرموی:

﴿وَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا أَنْ يَنْكَحَ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنَ قَبَائِلِكُمُ الْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِكُمْ بَعْضُكُم مِّنَ بَعْضٍ فَاذْكُرُونَهُنَّ يَذُنَ أَيْمَانُكُمْ لَهُنَّ وَأَنْتُمْ رَبُّ أَعْوَاهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ مُحْصَنَاتٍ غَيْرَ مُسَفَحَاتٍ وَلَا مُتَّخَذَاتٍ أَغْدَانٍ فَإِذَا أَحْسَنَ فَإِنْ أَتَيْتُمْ بِغَضَبٍ فَلْيَنْزِلْنَ نِصْفَ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ ﴿۲۵﴾﴾

نهوهی جتی مه بهسته نهوهیه که خوا دده فرموی: نافرتهانی که نیزه که ﷻ فاذا احسن ﷻ، ههر کات هاوسه ردار بوون، واته: که نیزه کی که پیاویک ده بیی و هاوسه رگیری له گهلدا ده کات، ﷻ فان اتیت بغضب ﷻ، نه گهر فاحیشه یه کیان نه نجامدا، واته: زینایان کرد، ﷻ فلینزلن نصف ما علی المحصنات من العذاب ﷻ، نهوه نیوهی نهو سزایه ی له سهر نافرتهانی نازاده، له سهر نهوانه!

ئبجا نیوهی نهو نازاره ی که له سهر نافرتهانی نازاده، ده بی بلین: په نجا قه مچی، نافرتهانی نازاد سهد قه مچیان له سهره، نه گهر زینا بکه ن، که واته: که نیزه کیش په نجا قه مچی، به لأم نه گهر بگوتری: نافرتهی هاوسه ردار، سزایه کی به رد بارانکردنه، به رد بارانکردن چون ده کرته نیوه؟! مردن ههر مردنه، نیوه مردن و مردنی تهواو نیه!!

که واته: ﷻ الْمُحْصَنَاتِ ﷻ، یانی: نافرتهانی نازاد، نافرتهانی نازاد دیسان لیره ش (أل) ی ناساندنی له سهره، که مانای تیکرا (جنس) ده گیه نن، واته:

نافره تانی نازاد چ هاوسه ردار بن، چ بڼ هاوسه ر، سزایه که یان، نازاره که یان هر سه ده قه مجیه و، سه ده قه مجیش ده گونجی (تَنصِیف) بکړی، بکړته نیوه، که نیوه که ی په نجایه، به لّام نه گهر کریمان نافره تانی هاوسه ردار سزایه که یان به رد بارانکردن (رجم) بپوایه، نه و کاته په جم (تَنصِیف) ناکړی، ناکړته نیوه.

به لکه ی سییم: له سووړه تی (النور)، له تابه تی (۸) دا له باسی (لِغان) و (مُلاعَنَة) ی نیوان ژن و میړددا، پیاوړیک که ژنه که ی خو ی تومه تبار ده کات به وه که زینای کردوه، ناشتوان چوار شایه دان بینتی، ده شلن: نه و ژنهم زینای کردوه، شهریه ت چاره سه ریکی بو داناه، که بریتیه له وه ی پتکه وه نه فرین له خویان بکه ن، نه گهر درو بکه ن، نجا له ویدا خوا ﴿وَيَذَرُوا عَنَّا الْمَتَابَ﴾ (۸) النور، واته: سزای نازاردان له و نافره ته دوور ده خرپته وه، به چی؟ ﴿أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعَ شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَذِبِينَ﴾ (۸) وَالْحَيَاةَ أَنْ غَضَبَ اللَّهُ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾، دوا ی نه وه ی که پیاوه که چوار جارن شایه دیی ده داو ده لّی: شایه دیی ده ده م (أَشْهَدُ بِاللَّهِ)، که نه و ژنه ی خو ی، زینای کردوه، جاری پتجه م ده لّی: نه فرینی خوا ی لیبی نه گهر درو بکات، نه و کاته توپ ده چپته ساحه ی نافره ته که وه و، نه گهر نافره ته که وه لّام نه داته وه و، دانی پتدا بینتی، سزا ده دری، به لّام نه گهر وه لّام بداته وه و، نه ویش ده بی چوار جارن شایه دیی بدا بلّی: شایه دیی ده ده م (أَشْهَدُ بِاللَّهِ)، نه و پیاوه راست ناکات و درو ده کات، که نه و تومه ته ده داته پال من، جاری پتجه م بلّی: تووړه یی خوا له سه ر من بڼ، نه گهر راست بکات.

نجا لیره دا خوا ده فرموی: ﴿وَيَذَرُوا عَنَّا الْمَتَابَ﴾، نه و نافره ته نازاری لڼ دوور ده خرپته وه و، نه گهر نه و پتج جار شایه دییانه بدات، نافه رموی: مردن لڼ دوور ده خاته وه (به رد بارانکردن) (وَيَذَرُوا عَنْهَا الْمَوْتَ أَي: الرُّجْمَ)، به لکو ده فرموی: (الْعَتَابَ)، یانی: نازاردان، سزادان، نجا هر له قور تاندا نه م تعبیره ی مردن لڼ وه دوور خست هاتوه، بو وینه: له سووړه تی (آل عمران) له تابه تی (۱۶۸)

دا خوا ده فهرموی: ﴿الَّذِينَ قَالُوا لَا خَافَتِمْ وَقَعْدُوا لَوْ آطَاعُونَا مَا قُتِلُوا قُلْ فَادْرَءُوا عَنْ أَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾، واته: تهوانه‌ی که به برابه‌کانی خوئیانیان گوت و خوشیان دانیشتن، نه‌گهر به قسه‌ی تیمه‌یان کردبایه، نه‌چووبان بو جه‌نگ و جیهاد، نه‌ده‌کوژران، بلتن: نه‌گهر له راستانن، مردن له خوتان دور بخه‌نه‌وه، که‌واته: ﴿فَادْرَءُوا عَنْ أَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ﴾، نه‌م ته‌عبیره له فورن‌اند‌ا هاتوه، نه‌دی بوچی خوا ﷻ نه‌یفه‌رموه: (وَيَذَرُوا عَنْهَا الرُّجْمَ)، به‌لکو فه‌رموویه‌تی: ﴿وَيَذَرُوا عَنْهَا الْعَذَابَ﴾، نازاردان له‌و تافره‌ته دور ده‌خاته‌وه، نه‌گهر نه‌ویش به‌و شیویه‌ی نه‌و شایه‌دییه بدات، که‌واته: سزایه‌که هه‌ر نازاردانه‌کیه، که سه‌د قه‌مچییه‌کیه، نه‌ک به‌رد باران‌کردنه‌که که‌مردنه، نه‌گهرنا خوا ﷻ نه‌و ته‌عبیره‌ی به‌کارده‌هیتا.

هه‌روه‌ها وشه‌ی (الْعَذَابَ)، له تابه‌تی ژماره (٤) دا، هه‌مان وشه‌ی (الْعَذَابَ) ی تابه‌تی ژماره (٢) ی سووره‌تی (النور) ه که سه‌د قه‌مچییه‌کیه، چونکه له‌ویش ده‌فه‌رموی: ﴿الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَجْهِ مِائَةَ جَلْدٍ وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَشَهِدَ عَلَيْهِمَا﴾، وشه‌ی: (عَلَاهُمَا) واته: نازاردانه‌کیان، له‌ویش که ده‌فه‌رموی: ﴿وَيَذَرُوا عَنْهَا الْعَذَابَ﴾، هه‌ر هه‌مان شته، هه‌روه‌ها له تابه‌تی (٢٥) ی سووره‌تی (النساء) یشدا که ده‌فه‌رموی: ﴿فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ﴾، نازاردان هه‌مووی هه‌ر نازاردانه، هه‌مووشی بریتیه له سه‌د قه‌مچییه‌که.

به‌لکه‌ی چواره‌م: (عَنْ أَبِي إِسْحَقَ الشَّيْبَانِيِّ قَالَ سَأَلْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ أَبِي أُوَيْسٍ: هَلْ رَجَعَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ؟ قَالَ نَعَمْ، قَالَ قُلْتُ: بَعْدَ مَا أَنْزِلَتْ سُورَةُ النُّورِ، أَمْ قَبْلَهَا؟ قَالَ: لَا أَذْرِي) (أخرجه البخاري: ٦٨١٣، ومسلم: ١٧٠٢).

واته: نه‌بوو نيسحاقى شه‌ییانی ده‌لتن: له عه‌بدوللای کوری نه‌بی نه‌وفام پرسى (که به‌کیکه له هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ (خوا لییان پازی بت)):: نایا پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ زیناکاری ره‌جم کردوه (به‌ردباران کردوه)؟، (واته: پیاوو

نافره تی هاوسه ردار، گوتی: به لږ، گوتم: پاش دابه زیترا نی سووږه تی (النور) بوو،
یان پتشن؟ گوتی: نازانم.

ننجا نهمه لټی وهرده گیرئ که بابای پرسیار کهر ویستوو یه تی بزانی: نایا نهو
سه د قه مچییه، نه سخ که ره وهی سزای به ردارانکړنه؟ یا خود سزای به ردارانکړدن
تابیه تکه ری سزای گشتی سه د قه مچییه، (مُخَصَّصٌ لِّغُومِ الْجَلْدِ)؟!، که نهو
جهلده تابیه ت بکات به پیاوالتیک و نافرده تانیک یی هاوسه ره وه.

که واته: نهو پرسیاره له نټو زانایان هاوه لآن و له جیلی تابیعینشدا بووه،
چونکه هه ندیک له زانایان ده لټن: نهو سزادانی پتغه مبه ر ښو پیاوو نافرده تی
هاوسه ردار زیناکار به به ردارانکړدن، پتشن دابه زینی سووږه تی (النور) بووه،
که وه که گومان: زور به ی زانایان ده لټن: سووږه تی (النور)، له سالی شه شمی
کوچی دا دابه زیوه، که واته: نهو به ردارانکړنه، پتشن سالی شه شمی کوچی
جته جی کراوه، به لږ که سووږه تی (النور)، دابه زیوه، خوا رایگه ندوه: ﴿اَلْزَّانِيَةُ
وَالْزَّانِي فَاجِلِدُوهُمَا يَوْمَ لَا يَکْفُرُ عَنْهَا وَلَیْلٌ ۚ﴾، هه موو نافرده تانی زیناکارو پیاوانی زیناکار
هاوسه ردارین، یان بی هاوسه ر، یه کی سه د قه مچیان لټ بدن.

که واته: نهو دی پتشن پتغه مبه ر ښو کردوو یه تی به نیجته دادو بوچوونی خو ی،
نه سخ کراوه ته وهو، نایه ته که نهو هوکمه ی کوژیوه.

به لږ که ی پتجنهم: خوی زانو توانا سه رجه م سزا شه رعیه کانی باسکردوون،
ته نانه ت باسی هه شتا قه مچی بوختان کردنیشی کردوه، هه شتا قه مچی بو
که سټیک که بوختان به که سټیک ده کات، بوختانی دلوین پیسی و، ناشتوانی
به چوار شایه دان نیسپاتی بکات، هه روه ها باسی سزای ده سټیرینی دزیشی
کردوه، ننجا به پتی عه قل و لوژیک، ژن و پیاوی هاوسه ردار زیناکار، نه که ر
سزایه که یان په جم بووایه، ده بووایه باس بکری، مادام له قورنندا باسی که متر
لهو سزایانه کراوه، باسی هه شتا قه مچی کراوه، باسی ده سټیرین کراوه، نه دی

چون باسی خراپترین جوړی کوشتی ناکات، که بریتیه له بهرد بارانکردن؟! نه‌گه‌ر نه‌وه سزایه‌ک بووایه له شهریه‌تی نی‌سلامییدا و دانی پتدا هت‌رابووایه، که مینن؟ به‌لن کاتی خو‌ی بووهو پتغه‌مبه‌ر ﷺ کردوویتن، به‌لام نه‌گه‌ر خوا ویستبای نه‌و سزایه‌و که یاسایه‌کی چه‌سپاوی شهریه‌ت کاری پت‌ بکرنی و مینن، له قورن‌اندای باسی ده‌کرد، چونکه شتی له‌وه که‌مترو به‌جو‌کتری باس‌کردوه‌و، عه‌قل و مه‌نتیقیش وا ده‌خو‌ازن: نه‌گه‌ر شتی گچ‌که باس بکرنی، ده‌بن شتی له‌و که‌وره‌تر، باشت باس بکرنی.

برگه‌ی سییه‌م: وه‌لامی باس‌کردنی سزای ر‌ه‌جم له سوننه‌تدا:

پت‌ش‌تریش هه‌روا ناما‌زه‌یه‌کمان پتدا، به‌لام تیت‌ستا ورد‌تری ده‌که‌ینه‌وه، تیمه چ‌ند ده‌فت‌کی سوننه‌تمان له‌و باره‌وه هت‌نان، که پتغه‌مبه‌ری خوا ﷺ سزای به‌رد باران‌کردنی به‌سه‌ر پیاوان و ژنان‌ت‌کی زیناکاری هاوسه‌رداردا چه‌سپان‌دوه، نجا نایا مادام نه‌و سزایه له سوننه‌تدا جتن به‌جتن کرابن، چون ده‌توانین بل‌ینن: به‌رد باران‌کردن، سزای زیناکارانی ژن و پیاوانی هاوسه‌ردار نیه؟!

وه‌لام: تیمه وه‌لامی نه‌و نیشکاله به‌وه ده‌دینه‌وه ده‌ل‌ینن: سه‌پان‌دنی سزای ر‌ه‌جم له لای‌ن پتغه‌مبه‌روه‌وه ﷺ به‌سه‌ر ژنان و پیاوانی هاوسه‌رگرتووی زیناکاردا، هه‌لقول‌لوی نیجتیه‌ادو بو‌جوونی خو‌ی بووه، چونکه به‌سه‌رنج دانی سپره‌ی پتغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌رده‌که‌وون که پتغه‌مبه‌ر ﷺ جاری وایووه، نه‌گه‌ر وه‌حیی بو‌ دانه‌به‌زب‌تی، نیجتیه‌ادی کردوه، کو‌ششی کردوه، بیري کردو‌ته‌وه، نجا جاری وایه نه‌گه‌ر نه‌پیت‌کاب‌تی، خوا‌ی په‌روه‌ر‌دگار بو‌ی راست کردو‌ته‌وه، جاری واشه خوا ﷺ ل‌تی که‌ړاووه، دوا‌یی له‌و باره‌وه هوکمی شه‌رعی دابه‌زان‌دوه، به‌تایب‌ت له‌ بواری سیاسه‌تی شه‌رعییدا، نه‌گه‌ر تما‌شای کو‌ی سوننه‌ت و سپره‌ی پتغه‌مبه‌ریش ﷺ بکه‌بن، ده‌بین‌ن: ستن بنه‌مای به‌ناغه‌گرتوون له نیجتیه‌ادو بو‌جوونی خو‌یدا، بو‌ چاره‌سه‌ر کردنی نه‌و شتانه که هاتوونه پتشی و له باره‌یانه‌وه وه‌حیی بو‌ دانه‌به‌زیوه:

(۱)- عورف و باوی کومه لگایه که ی خوی:

پتغمبه ښه هه ندي شتي کردوه، به له بهر چاوگرتني عورف و باوی کومه لگای خوی، مادام پتی وانه بووبی نهو عورف و باوه له گه ل و ه حید، له گه ل ده ټیکي سونه ت یان نایه ټیکي فوراندا ټیک ده گیري، بو وینه: با ته ماشای نه م به سه رها ته بکه یین:

خموله ی کچی نه غلبه هاوسه ری نهوسی کوری صامیت، میزده که ی (ظهار) ی لن ده کات، پتی ده لی: (اَنْتَ عَلَيَّ كَظْهَرٌ اُمِّي)، تو بو من وه پشتی دایکم وای، که له سه رده می نه فامیدا هه ر پیاو ټک وای به ژنه که ی گو تبا یه، نهو ژنه ی لن فه ده غه ده بوو، وه ک ته لاق و ابوو، ژنه که ش (خولة بنت ثعلبة) سکا لای خوی ده باته لای پتغمبه ښه ښه، پتغمبه ښه ری خواش ښه پتی ده فهرمو ی: لیی فه ده غه بووی، بوچی وا ده فهرمو ی؟ دیاره نهو کاته عورف و باوی کومه لگا و ابووه و هه ر که ست (ظهار) ی له ژنه که ی کردبا یه، مانای و ابووه له خوی فه ده غه ی کردوه، دوو پیاو یه تان له و باره وه دینین، که ده قی به سه رها ته که ده خه نه پروو:

۱- اَعَنْ اَبِي الْعَالِيَةِ قَالَ: اِنْ حُوِيلَةَ ابْنَةُ الدَّبِيجِ اَتَتْ النَّبِيَّ ﷺ وَعَايَشَةُ تَغْسِلُ شِقَ رَأْسِهِ، فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللهِ! طَالَتْ صُحْبَتِي مَعَ زَوْجِي، وَتَنَقَّضْتُ لَهُ بَطْنِي، وَظَاهَرَ مِنِّي، فَقَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «حَرُمْتَ عَلَيْهِ»، فَقَالَتْ: اَشْكُو اِلَى اللهِ فَاقْبَلِي، ثُمَّ قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللهِ! طَالَتْ صُحْبَتِي، وَتَنَقَّضْتُ لَهُ بَطْنِي. فَقَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «حَرُمْتَ عَلَيْهِ»، فَجَعَلَ إِذَا قَالَ لَهَا: «حَرُمْتَ عَلَيْهِ»، تَنَقَّضَتْ وَقَالَتْ: اَشْكُو اِلَى اللهِ فَاقْبَلِي، قَالَ: فَتَزَلَّ الْوَحْيُ، وَقَدْ قَامَتْ عَائِشَةُ تَغْسِلُ شِقَ رَأْسِهِ الْآخَرِ، فَأَوْفَاتُ إِلَيْهَا عَائِشَةُ أَنْ: اَسْكُنِي، قَالَتْ: وَكَانَ رَسُولُ اللهِ ﷺ إِذَا نَزَلَ عَلَيْهِ الْوَحْيُ أَخَذَهُ مِثْلَ السَّبَاتِ، فَلَمَّا فَضِيَ الْوَحْيُ، قَالَ: «ادْعِي زَوْجَكَ»، فَتَلَاها عَلَيْهِ رَسُولُ اللهِ ﷺ: ﴿قَدْ سَمِعَ اللهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللهِ وَاللهُ يَسْمَعُ تَحَاوَرَكُمَا إِنَّ اللهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾ الَّذِينَ يَظْهَرُونَ مِنْكُمْ مِنْ نِسَابِهِمْ مَا هِيَ امْتَنَتْهُمْ إِنْ امْتَنَتْهُمْ إِلَّا الَّتِي وَلَدْنَهُمْ وَأَنَّهُمْ يَفْعَلُونَ مُتَّكِرًا مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًا وَإِنَّ اللهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ وَالَّذِينَ يَظْهَرُونَ مِنْ

يَسْأَلُهُمْ ثُمَّ يَمُدُّونَ لِمَا قَالُوا فَتَجْرِيرُ رَقَبَةٍ مِّن قَبْلِ أَن يَتَمَاسَّ أَذِلَّكُمْ تُوعَذِّبُونَ يَوْمَ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٣٠﴾ فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامَ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِن قَبْلِ أَن يَتَمَاسَّ فَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ فَاِطْعَامَ سِتِّينَ سَكِينًا ذَلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٣١﴾

واته: نه بو عاليه ده گيرته وه ده لن: خويله ي كهي دوله يچ (ليره نالن):
 نه علاوه، پهنگه نهو ناوه شي بووې، يان ناوي عه شيره ته كه ي بې، يان نازناوي
 بې، هاته لاي پيغه مبهري ﷺ لهو كاته دا عانيشه (خوا لتي پازي بې)، لايه كي
 سهري پيغه مبهري ﷺ ده شورډ، نهو نافرته ته گوتي: نه ي پيغه مبهري خوا! ﷺ، من
 ماوه يه كي زوره له گه ل هاوسره كه م دام و نيو سكي خوم بو هه لړشت، (واته:
 مندا لم لتي بوون)، تيستاش (ظهار ي) ليكردووم، پيغه مبهري خوا ﷺ فه رمووي:
 لتي قه دهغه بووي، گوتي: دووباره ي كرده وه، گوتي: سكالاي خوم ده بهمه لاي
 خواو بې حاليي خوم به خوا راده گه يه نم، دووباره گوتيه وه: نه ي پيغه مبهري
 خوا! ﷺ ماوه يه كه له گه لي دام و نيو سكي خوم بو هه لړشتوه، پيغه مبهري
 خواش ﷺ دووباره فه رمووي: لتي قه دهغه بووي، نجا كاتيك ده يفه رموو: لتي
 قه دهغه بووي، دهنگي بهرز ده كردو ده يگوت: سكالآ ده بهمه لاي خوا، (بې
 حاليي خوم، سكالاي خوم بو لاي خوا بهرز ده كه موه)، لهو كاته دا وه حيمي
 دابهزي، عانيشه (خوا لتي پازي بې)، لاسه ره كه ي ديكي پيغه مبهري ﷺ
 ده شورډ، ناماژه ي كرد بو نافرته ته كه گوتي: بېدهنگ به، چونكه پيغه مبهري ﷺ
 كه وه حيمي بو دابهزه ي، حاله تيكي بې دهنگي و كش و مانيي دايد ه گرت،
 هيچ جوولهي نه دهما، نجا كاتيك وه حيه كه ته واو بوو، پيغه مبهري ﷺ فه رمووي:
 ميړده كه تم بو بانگ بكه، ميړده كه ي بو بانگ كرد، (نهوسي كور ي صاميت)،
 پيغه مبهريش ﷺ نايه ته كاني (١- ٤) ي (المجادلة) ي بو خويندنه وه.

۲- اَعْنِ عَالِشَةً رَضِيَ اللهُ عَنْهَا، قَالَتْ: تَبَارَكَ الَّذِي وَسِعَ سَمْعُهُ كُلَّ شَيْءٍ، إِنِّي لَأَسْمَعُ كَلَامَ خَوْلَةٍ بِنْتِ لُعْلَبَةَ وَيَخْفَى عَلَيَّ نَغْطُهُ، وَهِيَ تَشْتَكِي زَوْجَهَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، وَهِيَ تَقُولُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَكُلَ شَبَابِي، وَتَثَرْتُ لَهُ بَطْنِي، حَتَّى إِذَا كَثُرَتْ بَنِي وَأَنْقَطَعَ وَلَدِي، طَافَ مَنِي، اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْكُو إِلَيْكَ، قَالَتْ: فَمَا بَرَحْتُ حَتَّى نَزَلَ جِبْرِيلُ بِهَذِهِ الْآيَاتِ: ﴿قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾ (المجادلة) (أخرجه البخاري معلقاً، وأحمد: ۲۴۲۴۱، والنسائي: ۵۶۶۶، وابن ماجه: ۲۰۶۳، وقال مؤلفا الإستيعاب في بيان الأسباب: سنده صحيح).

واته: عائشه (دايكي پرواداران) (خوا لتي پازي بي)، ده لتي: بهرزي و به پيزي بو نهو زاته ي كه بيستني وي هه موو شتيكي گرتوته وه، (هه موو ده نكيك ده بيستني)، من له مالتى گويم له قسه ي خه وه ي كچي نه غله به بوو، هه نديكم لتي بيست و هه نديكم لتي په نهان بوو، (به سر كه قسه ي له كه ل پيغه مبه ردا ﷺ كرده وه، دايكمان عائشه ش وا دياره له سوو چيكي ژوره كه دا بووه)، كه سكالاي له مي رده كه ي خوي ده كرد بو لاي پيغه مبه ر خوا ﷺ، ده يگوت: نه ي پيغه مبه ري خوا! ﷺ كه نه جيتي مني خواردوه و، تيو سكي خومم بو بلاو كردوته وه، (واته: مندا لم لتي بوونه)، هه تا كاتي كه كه كه وتوومه ته مه نه وه، مندا لم نه ماوه، (چيديكه مندا لم نابن)، زيهاري لتي كردووم، نه ي خوابه! په نا بو تو ديتم و سكالاي خوم له لاي تو ده كم، ده لتي: زوري پت نه چوو كه جيبريل ثم نايه تانه ي دابه زانندن.

ننجا با نايه ته كان مانا بكه ين، بو نه وه ي مه به سته كه زياتر در بكه و، خوا ﷺ سه رده تاي سووره تي (المجادلة) ي بهو بو نه وه دابه زاننده، كه نه مه نايه ته كانن:

بسم الله الرحمن الرحيم :

﴿قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾ (الَّذِينَ يَظَاهِرُونَ مِنْكُمْ مِنْ نِسَائِهِمْ مَا هُنَّ أُمَّهَاتُهُمْ إِنَّ أُمَّهَاتُهُمْ إِلَّا

الَّتِي وَلَدْتَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًا وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُوفٌ غَفُورٌ ﴿٢٠﴾ وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ بَنَاتِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَنَاسَأَ ذَلِكَ تُوعَطُونَ بِهِ ۚ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢١﴾ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامَ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَنَاسَأَ فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَاطْعَامَ سِتِّينَ مِسْكِيْنًا ذَلِكَ لِمُؤْمِنِي يَأْتِيهِمْ وَرَسُولُهُ ۚ وَبِذَلِكَ حُدِّدَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٢﴾

واتە: بە ناوی خواى بە بەزەيى بەخشنە، بە دنيایى خوا قسەى ئەو نافرەتەيى بىست، کە مشت و مېرى لەگەڵ تۆدا دەکرد لە بارەى هاوسەرەكەيەو، (کە غولە بنت ثعلبە) يەو، هاوسەرەكەشى (أوس بن صامت) ه، ساکالای خۆيشى بۆ لای خوا دەکرد، خواش گفتوگۆي تێوەي بىست، بێگومان خوا بيسەرى بىنەرە، (ئەجا دیتە سەر باسى حوکمەكەي)، ئەوانەي کە لە تێوە زىهار دەکەن لە ژنەکانيان، ژنەکانيان نابنە داکیان، (چونکە هەيانبوووە گوتووبەتەي): (أَنْتِ كَأُمِّي)، يان (أَنْتِ عَلَيْكَ كَظْهَرِ أُمِّي)، داکیان هەر ئەوانەن کە ئەوانيان بوو، (بەو قسەيە کە ژنەکانيان بە داکیان دەشوبهێتن)، قسەيەکی خراپ و درۆش دەکەن، بەلام خوا چاوپۆشیکاری لێبوردەيە، (ئەوانەش کە زىهار لە ژنەکانيان دەکەن، دوايى دەگەرێنەووە بۆ ئەوێ گوتوويانە، (دەيانەوێ کە دووبارە لەگەڵ ژنەکانيان بگەرێنەووە حالەتەي تاساي)، لەسەريان پێويستە کە گەردنێک نازاد بکەن، پێش ئەوێ دەستيان بگاتە يەك، (پێش ئەوێ پێکەووە جووت بن، دەبێ کۆيلەيەك نازاد بکەن)، نا ئەوەتان نامۆژگاريتانی پتە دەکړی و، خوا بەوێ دەيکەن شارەزايە، هەر کەسێک کۆيلەيەکی دەست نەکەوت نازادی بکات، با دوو مانگان لەسەر يەك بەرۆژوو بێ، پێش ئەوێ دەستيان بگاتە يەك، ئەگەر نەشیتوانی (دوو مانگان لەسەر يەك بەرۆژوو بێ)، با خواردنی شەست نەدار بدات، ئەوێش تاكو بپروا بە خواو پتەغمبەرەكەي ﷺ بێتن و، ئەوانە سنوورەکانى خزان و، کافرەکان نازارێکی بە تیشيان هەيە.

دوايي پيغمبهر ﷺ له هه نديك روابه تاندا هاتوه (اوس بن الصامت)، بانگ دهكات، دهفهرموئ: كويله يهك نازاد بكه، وهك كه فاره تي نهو زيهاره ي كه له ژنه كه كت كردوه، نهو پش دهست له ملي دهدا، دهلئ: بيچكه له م گهر دنه م، هيچ گهر دني ديكه م نيه، توانام نيه كويله نازاد بكه م، دهفهرموئ: باشه دوو مانگ له سهر يهك به رږږوو به، نهو پش دهلئ: تنجا كوا تواناي دوو مانگ له سهر يهك به رږږوو بوونم هه يه، كه وتوومه ته مه نهوه و بيتاقه تم، دهفهرموئ: كه واته: خواردني شهست (٦٠) نه دار بده، دهلئ: برخوا بكه نه ي پيغمبهر ي خوا! ﷺ له م شيوه دا له مني هه ژار تري تيدا نيه، تنجا پيغمبهر پش ﷺ پيده كه ني و له و كاته دا نه ندازه يهك خورماي بو دپنن، دهفهرموئ: بچو نهوه بكه به كه فاره ت، بو نهوه ي له و گرفته ي خوت تيخستوه ده ربازت بئ.

كه واته: پيغمبهر ﷺ، پيشن به جوړيك برياري دلووه، به نافرته كه ي فهرمووه: لئي قه دهغه بووي، هه رچه نده خواي په روه ردگار پش واى نه فهرمووه، به لام پيغمبهر ﷺ هيچ چاره سهر ي ديكه ي پي نه بووه و، به پتي عورف و باوي كومه لكايه كه ي، نه و مه سه له يه نهوه حوكمه كه ي بووه، دوايي خواي په روه ردگار حوكمه كه ي دابه زانددوه، كه به لئ نهو ژنه به (ظهار) حه پام بووه، به لام چاره سهر ي بهوه ده بئ، كه فاره ت بدات، كه فاره ته كه ش نهوه يه: يان كويله يهك نازاد بكات، يان دوو مانگ له سهر يهك به رږږوو بئ، ياخود خواردني شهست نه دار بدات، ماناي وايه، خواي كار به جن برياره كه ي پيغمبهر ي خواي ﷺ كه گوتويه تي: لئي قه دهغه بووي به يه كجاري ي و ته لاق ت كه وتوه به يه كجاري ي، نهو برياره ي هه لوه شانددو ته وه، كه له سهر بناغه ي عورفي كومه لكايه كه ي بووه، نهوه نمونه يهك له باره ي بنه ماي يه كه مه وه، كه پيغمبهر ﷺ به بناغه ي گرتوه بو ئيجتهاد كردني.

۲- شهرعی نهوانه‌ی پيشوو (شَرُعْ مَنْ قَبْلَنَا)، به تاييه‌تی ته‌ورات:

وهك لهم ده‌قه‌وه دياره، با ته‌ماشای بكه‌ين:

(عَنِ ابْنِ عَمَرَ، أَنَّهُ قَالَ: إِنَّ الْيَهُودَ جَاءُوا إِلَى النَّبِيِّ ﷺ، فَذَكَرُوا لَهُ أَنَّ رَجُلًا مِنْهُمْ وَأَمْرًا زَيْتًا، فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَا تَجِدُونَ فِي التَّوْرَةِ فِي شَأْنِ الرِّثَا؟» فَقَالُوا: نَنْفُسُهُمْ وَيُجْلَدُونَ، فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ سَلَامٍ: كَذَبْتُمْ، إِنَّ فِيهَا الرُّجْمَ، فَأَتَوْا بِالتَّوْرَةِ، فَنَشَرُوهَا فَجَعَلَ أَحَدُهُمْ يَدَهُ عَلَى آيَةِ الرُّجْمِ، لَمْ يَجْعَلْ يَقْرَأْ مَا قَبْلَهَا وَمَا بَعْدَهَا، فَقَالَ لَهُ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ سَلَامٍ: انْزِعْ يَدَكَ، فَرَفَعَهَا فَإِذَا فِيهَا آيَةُ الرُّجْمِ، فَقَالُوا: صَدَقَ يَا مُعَمِّدُ، فِيهَا آيَةُ الرُّجْمِ، فَأَمَرَ بِهِمَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَرُجِمَا، (أَخْرَجَهُ مَالِكُ: ۱۴۹۷، والبخاري: ۳۴۳۶، وأبو داود: ۴۴۴۶، وابن حبان: ۳۴۳۶).

واته: عه‌بدوللّای کوری عومه‌ر (خوا له خوئی و بابی رازی بی)، ده‌لّی: جووله‌که‌کان هاتن بو لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ بویان باسکرده‌که پیایوکیان و ژنیکیان زینیان کردوه، (واته: پیایوکی هاوسه‌ردارو ژنیکی هاوسه‌ردار)، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ پیی فره‌موون: له ته‌وراتدا له باره‌ی زیناوه‌چیتان له لایه؟ گوتیان: نابروویان ده‌به‌ین و فه‌مچییان لی ده‌دری، (یانی: سه‌د فه‌مچییان لی ده‌دری، که‌متر یان زیاتر)، عه‌بدوللّای کوری سه‌لام (که یه‌کینک بووه له زانایانی جووله‌که مسولمان بوو بوو، زور شاره‌زا بوو)، گوتی: درؤ ده‌که‌ن، له ته‌وراتدا سزای به‌رد بارانکردن هه‌یه، ته‌وراتیان هیتا بلایان کرده‌وه، (ته‌وراتی نه‌و کاته وهک کتیب نه‌بووه، به‌لکو وهک تومارتک بووه)، به‌کیکیان ده‌ستی له‌سه‌ر نایه‌تی ره‌جم دانا (تاکو نه‌وه‌ی نووسراوه‌بشارته‌وه)، ننجا پتش نه‌وه‌و دوا‌ی نه‌وه‌ی ده‌یغوتنده‌وه (و ده‌ستی له‌سه‌ر نایه‌تی ره‌جم دانا بوو)، عه‌بدوللّای کوری سه‌لام گوتی: (ده‌ست لابهره)، ده‌ست به‌رز بکه‌وه، ده‌ستی به‌رز کرده‌وه، نایه‌تی ره‌جم دیار بوو، دوا‌یی جووله‌که‌کان دانیان پتدا هیتا، گوتیان: نه‌ی موحه‌مه‌ه‌د! ﷺ راست ده‌کات، (عه‌بدوللّای کوری سه‌لام راست ده‌کات)، نایه‌تی ره‌جمی تیدایه، نیدی پیغه‌مبه‌ر

﴿فهرموی: (مادام بۆ دادودیری هاتوون بۆ لای من، هه‌ر ته‌وراته‌که‌ی خۆتان به‌سه‌ردا ده‌چه‌سپێتم و) فهرمانی کرد به‌ردباران کران، واته‌: هوکمی ته‌وراتی به‌سه‌ردا جێبه‌جێ کردن.﴾

ئه‌وه‌ش بنه‌مای دووهم که‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ به‌ بناغه‌ی گرتوه‌ بۆ ئیجتیه‌اد کردنی، که‌ ئه‌وه‌تا سزای ته‌وراتی به‌سه‌ردا نه‌و ژن و پیاوه‌ جووله‌که‌دا جێبه‌جێ کردوه‌.

که‌واته‌: وه‌ک چۆن به‌سه‌ر وانیدا جێبه‌جێ کردوه‌، پێغه‌مبه‌ر ﷺ که‌ زانیویه‌تی ئه‌وه‌ شه‌ریعه‌تی خوایه‌، به‌رنامه‌ی پێش خۆمان به‌رنامه‌یه‌ بۆمان، (فَرَعُ مَنْ قَبْلُنَا، فَرَعُ لَنَا)، به‌ هه‌مان شێوه‌ هه‌تا تابه‌ته‌که‌ی سووهرتی (النور) دا به‌زیوه‌، به‌سه‌ر مسوڵمانانیشدا جێ به‌جێی کردوه‌، چونکه‌ شه‌ریعه‌ته‌ پێشووه‌دکانی پێغه‌مبه‌ران، به‌رنامه‌شن بۆ تێمه‌، ته‌گه‌ر له‌ شه‌رعی تێمه‌دا شتێک نه‌هاتبێته‌ خوار، که‌ لایردبێ و هه‌لێوه‌ شانده‌بێته‌وه‌.

۳- ئه‌وه‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ خۆی به‌ به‌رژه‌وه‌ندیی زانیوه‌:

جاری وایه‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ ئیجتیه‌ادی کردوه‌، یانی: ده‌قیکی به‌ ده‌سته‌وه‌ نه‌بووه‌، ئنجا نه‌ پشتی به‌ عورف و باوی کۆمه‌ڵگا به‌سته‌وه‌، نه‌ پشتیشی به‌ شه‌رعی پێشتر به‌سته‌وه‌، به‌لکو به‌عه‌قڵی خۆی، ئیجتیه‌ادی کردوه‌، وای به‌ چاک زانیوه‌، وه‌ک له‌م ده‌قه‌وه‌ دیاره‌:

(فَخَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُبَادِرُهُمْ إِلَى الْمَاءِ، حَتَّى إِذَا جَاءَ أَذَى مَاءٍ مِنْ بَدْرِ نَزَلَ بِهِ، قَالَ ابْنُ إِسْحَاقَ: فَعُدْتُ عَنْ رِجَالٍ مِنْ بَنِي سُلَيْمَةَ، أَنَّهُمْ ذَكَرُوا: أَنَّ الْعَبَّاسَ بْنَ الْمُنْذِرِ بْنِ الْجُمُوحِ قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَرَأَيْتَ هَذَا الْمَنْزِلَ، أَمَنْزِلًا أُنْزِلَكَهُ اللَّهُ لَيْسَ لَنَا أَنْ نَتَّقَدَّمَ، وَلَا تَتَأَخَّرَ عَنْهُ، أَمْ هُوَ الرَّأْيُ وَالْعَرَبُ وَالْمَكِيدَةُ؟ قَالَ: بَلْ هُوَ الرَّأْيُ وَالْعَرَبُ وَالْمَكِيدَةُ؟ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! فَإِنَّ هَذَا لَيْسَ بِمَنْزِلٍ، فَإِنَّهُ بِالْأَنْسِ حَتَّى نَأْتِيَ أَذَى مَاءٍ مِنَ الْقَوْمِ، فَتَنْزِلُهُ، ثُمَّ نَعُورُ، مَا وَرَاءَهُ مِنَ الْقَلْبِ، ثُمَّ نَبْنِي عَلَيْهِ حَوْضًا

فَتَمْلُؤُهُ مَاءً، ثُمَّ نَقَائِلُ الْقَوْمِ، فَتَشْرَبُ وَلَا يَشْرَبُونَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَقَدْ أَشْرَبْتُ بِالرَّأْيِ، فَتَهَضَّ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَمَنْ مَعَهُ مِنَ النَّاسِ^(۱).

(له جهنگی به دردا، پتش نه وهی جهنگه که ده ست پی بکات، باسی نه وه ده کات) ده لئی: پیغهمبه ری خوا ﷺ رۆیشت، که له پتش سوپای قوره یشییه کاندای بگاته سهر ناوه که، ناویکی لی بووه، هات هه تا گه بشته دامین ناوه که، (لهو شوئنه ی پتی ده گوتری: (بذر)، جهنگه که ش بهو ناوه وه ناویرا، بهو شوئنه وه، نه ویی کرده مه نزل، نین و نیسحاق ده لئی: بوم گیردراوده ته وه له پیاوایک له بهنو سه له مه وه، باسیان کردوه که (الْعَبَابُ بْنُ الْمُذَرِّ بْنِ الْعَمُوحِ)، (یه کیک له هاوه لآن) گوتی: نه ی پیغهمبه ری خوا! ﷺ ئایا ئه مه مه نزلگایه که خوا ﷺ توی لی دابه زاندوه، بۆمان نیه نه بهینه پیشت، نه لئی دوا بکهوین، یاخود نه وه به بۆچوونی خۆته و به رژه وه ندیی جهنگه و قیلی جهنگه؟ پیغهمبه ر ﷺ فرمووی: به لکو بۆچوونی خۆمه و، به رژه وه ندیی جهنگ و تاکتیکی جهنگیی، پیم وایه وایه ده خوازی لیتره بین، گوتی: نه ی پیغهمبه ری خوا! ﷺ ئه م مه نزلگایه باش نیه، خه لکه که هه لستینه، با برۆین تاکو ده گهینه نیزیکترین ناو له قوره یشییه کانه وه، (کوتا ناو پتش نه وه ی بگاته لای قوره یشییه کان، دیاره چه ند گۆلاوێک بوون، نه ک له خوارێ بن، به نه سهرتر)، تیمه نه وی ده گهینه مه نزل، دوا یی هه رچی ناوی ده که ویته خوار ی تیمه وه، گۆلاوه کان هه موویان پر ده گهینه وه، ئنجا نه و گۆلاوه ی سهری، هه وزیکی گه ورده ی له سهر دروست ده که ی و پری ده که ی له ناو، له شوینی دیکه شه وه ناوی بۆ دینین، دوا یی تیمه جهنگ ده که ی له گه ل نه و خه لکه دا، تیمه ناومان ده بی بیخۆنه وه، نه وان ناویان نابن بیخۆنه وه (چونکه گۆلاوه کانی دیکه مان هه موو پرکردوونه وه)، پیغهمبه ر ﷺ فرمووی: بۆچوونه که ی تۆ ته واره، ئنجا پیغهمبه ر ﷺ خۆی و خه لکه که هه لسان چوون بۆ نه و شوینه (که (الْعَبَابُ بْنُ الْمُذَرِّ بْنِ الْعَمُوحِ)، دیاری کرد بوو):

لېرەشدا دەبىنىن كە پىغەمبەر ﷺ پېشىن بۆچۈننىكى ھەبوو، بەلام دوايى كە تەو ھاوئەلە، بۆي پروون كىرئوتەو، بۆچۈنەكەي تەوئى تەبەننىي كىردوھ و ھى خۆي واز لېتەناوھ.

كەواتە: چەسپاندن و كارپىنكىردنى سزاي پەجم لە لايەن پىغەمبەرى خواوھ ﷺ ھەلقولوى ئىجتىھادى پىغەمبەرى خوا ﷺ بوو، لەسەر تەو سىن بىنەمايەي كە باسما كىردن، بە بناغەي گىرتوون بۆ ئىجتىھادو بۆچۈنەكانى خۆي:

(۱) - عورف و باوى كۆمەلگا كەيەي.

(۲) - شەرىعەتى پىغەمبەرانى پېشوو، بە تايىبەتى تەورات كە لەبەر دەستدا ھەبوو.

(۳) - بەرژەو ەندىيەك، كە تەو لە وەزەكەدا بىنيويەتى.

ئەگەرنا ھېچ ئايەتتىكى قورئان لەو بارەو ەنەو، تاكە ئايەتتىك لەو بارەو ە ئايەتى (۲) سۈرەتى (النور)، كە باسى سەد قەمچىي دەكات بۆ سزاي كۆي زىناكاران.

برگه ی چواره م: دوو ټایه ته که ی (۱۵ و ۱۶) سووړه تی (النساء)، باسی سزای خو له یه ک خشانندن (مساخقه) ی نایر باری و نایر باری (لواطه) ی پیاوان ده که ن، نه ک وه ک زوړ به ی لیکو له موانی قور ټان پیاوان و ابووه: باسی سزای زینا ده که ن:

هه لبه ته ټیمه له ته فسیری سووړه تی (النساء) دا به درزیی باس مان کردوه، به لأم ټیستا با جاری هه ردوو ټایه ته که بیتینه وه:

۱- خواته له ټایه تی (۱۵) ی سووړه تی (النساء) دا ده فرموی: ﴿وَالَّذِي يَأْتِيكَ الْفَحِشَةُ مِنْ زُنَايَكُمُ فَاسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةً مِنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ حَتَّى يَتَوَفَّيَهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا﴾ (۱۵).

به بوچوونی به نده که دیاره له کو مه لیک له زانایانیشم وه رگرتوه، نه م ټایه ته باسی خو له یه کخشانندن نافرمان ده کات و، سزای خو له یه کخشانندن، که (سحاق) ی پی ده لاین و (مساخقه) شی پی ده لاین، ده فرموی: نه و ژانده تان که فاحیسه ده که ن، (واته: نه و گوناوه نافو لایه ده که ن، که بریتیه له خو له یه کخشانندن و خو به یه کدی په حه تکر دن)، چوار شایه دانیان لی بگرن، نه گهر شایه دیاندا، له ماله کانایاندا هه پسیان بکه ن، ټاکو ده مر ن، یاخود خوا رتیه کیان بو ده دوزیته وه.

۲- ټایه تی ژماره (۱۶) ی سووړه تی (النساء)، که به بوچوونی من باسی نایر باری و سزای نایر باری ده کات، ده فرموی: ﴿وَالَّذَانِ يَأْتِيَنِهَا مِنْكُمْ فَأَكْذَبْتُمَا فَإِلَّا تَابَا وَآمَسَّا فَاغْرِضُوا عَنْهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَحِيمًا﴾ (۱۶).

واته: نه و دوو نایر به شتان که ده بکه ن، (واته: فاحیسه ده که ن، فاحیسه به کیش له نیوان دوو نایر ناندان پی، بریتیه له نایر باری)، ټازاریان بده ن، نه گهر گه رانه وه و خویان چاک کرد، وازیان لی بیتن، بیگومان خوا تو به وه رگری به به زیه یه.

وہک گوتم: من له بەرگی سێیەمی نەم تەفسیرە، کوردییە: (تەفسیری قورئانی بەرزو بەپێژ) دا، کە تەرخان کرلوە بۆ سوورەتی (النساء)، بە درێژیی باسەم کردووە، کە نەم دوو ئایەتە باسی سزای ئەو تالوانە جینسییە ئێوان ئافرەتان بە تەنیاو، پیاوان بە تەنیا دەکەن و، هیچ پەیوەندییان بە مەسەلە ی سزای زیناو دەکەن، وەک پۆلەتە ئایەتەکان بە ئاشکرا لێی دەفامرێتەو، چونکە ئایەتی یەكەم دەفەرموێ: ﴿وَالَّذِي يَأْتِيكَ الْفَحِشَةُ مِنْ نِسَائِكَ﴾، ئەو ژنانەتان کە فاحیشە دەکەن، ئاشکراشە فاحیشە یەك ژنان بە تەنێ بۆ خۆیان بیکەن، هەر ئەوەیە کە خۆلەیه کەشاندن (سحاق) و (مباحقة) ی پێدەلێن.

هەر وەها ئایەتەکە ی دیکەش کە دەفەرموێ: ﴿وَالَّذَانِ يَأْتِيَنِهَا مِنْكُمْ﴾، ئەو دوو ئێرینە یەتان کە دەیکەن، (ئەو فاحیشە یە دەکەن)، بێگومان فاحیشە یەك کە دوو ئێرینە دەیکەن، هەر بریتیە لە ئێربازی.

ئەجا ناگونجی یە کە میان بریتی بێ لە باسی زینا کردن، چونکە خوای پەرورەدگار تەنیا باسی سزای ئافرەتەکان دەکات: ﴿إِنْ شَهِدُوا فَأَنصِبُوا فِي أَلْبُيُوتٍ حَتَّى يَخْرُجُوا أَوْ يَمُوتُوا أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا﴾ (النساء، ئەگەر چوار شایەدتان شایەدیاند، لە مالهەکان دا حەپسیان بکەن، هەتا دەمرن، یاخود خوا پێیەکیان بۆ دەدۆزێتەو.

باشە ئەگەر ئەو ئافرەتە زینایان کردووە ئەو سزایە کەیانە، ئەدی سزای پیاوێکان؟ باسی پیاوان نیه، بەس باسی ئافرەتە، کەواتە: ئەو گوناھە لە ئێو خودی ئافرەتەکاندا دەکرت، کە بریتیە لە خۆ لە یە کەشاندن.

هەر وەها ئەو ی دوو مەشیان: ﴿وَالَّذَانِ يَأْتِيَنِهَا مِنْكُمْ﴾، ئەو دوو پیاوێکان کە دەیکەن، واتە: ئەو فاحیشە یە دەکەن لە بەینی خۆیاندا، ﴿فَتَادُّوهُمَا﴾، نازاریان بدەن، چۆنیان نازار بدەن؟ سنووردار نەکراره، ﴿فَإِنْ تَابَا وَأَصْلَحَا فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ﴾، ئەجا ئەگەر پەشیمان بوونەووە خۆیان چاککرد، وازیان لێ بێنن، دیسان ئەو گوناھەش کە دوو پیاو دەیکەن، بەس ئێربازی.

کەواتە: سَن جَوْرَه گوناھی جینسی هەن بە گشتیی:

ا- زینا هەیه، کە لە نێوان پیاوو ئافەرەتدا دەکری.

ب- خَوْ لە یەکدی خشاندن (سحاق) و (مساحقة) هەیه، کە لە نێوان ژاندا بە تایبەت دەکری.

ج- نیربازی هەیه، کە تایبەت لە نێوان پیاواندا دەکری.

خوایش ﷻ سَن جَوْرَه سزای بۆ داناون:

۱- سزای زینا: ﴿الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةً جَلْدَةٍ، ۞ ذُنًى زَيْنَاكَ رُوْى پیاوی زیناکار (هاوسەردارین، یان بِن هاوسەر) یەکی سەد قەمچیان لێدەن.

۲- سزای ئافەرەتانیک کە گوناھی خَوْ لە یەکشاندن (سحاق، مساحقة) دەکەن، حەپس کردنە لە ماله کاندایەتا دەمرن، ئەگەر هەر بەردەوام بن، یاخود لێیان ئەفامرێتەووە کە پەشیمان دەبنەووە واز دێن، ئەگەرنا: ﴿أَوْ يَحْمَلُ اللَّهُ مَن سَبِيحًا، ۞ خوا دەرووی خێریان لێ دەکاتەو، ئەگەر تۆبە بکەن و پەشیمان ببەنەو، بربار بەن کە جاریکی دیکە نەگەرێتەو سەری.

۳- سزای گوناھی سیههه جینسی نیربازییه، بریتیه لە ئازاردان بە گشتیی، کە ئەو تاکو راددەیهک بۆ حوکمرانان جێ هێلداراوه، ئازار دانەکە چۆن بن، بەلام ناگاتە راددەیی کوشتن، وەک ئیمە لە تەفسیری سوورەتی (هود)دا باسی بەسەرهای لووطو گەلەکەیی و سزای نیربازییشان کردووە، رای زانایانیشتان لەو بارەووە هێناو.

کەواتە: ئایەتی (۱۵ و ۱۶)ی سوورەتی (النساء)، هیچ پەیوەندییان بە زیناو نیه، تاکو بگوتری: ئەو کاتی خۆی سزای زینا بە قوناغ هاتو، پێشێ بەو شیوایە بوو، دوایی بۆ کورو کچ سەد قەمچیی هاتو، بۆ پیاوو ژنی هاوسەردارێش بەرد بارانکردن هاتو!! بەلکو دوو ئایەتی (۱۵ و ۱۶)ی سوورەتی (النساء)، هیچ پەیوەندییان بە زیناو نیه، ئایەتی (۱۵) پەیوەندیی بەو تاوانی نێوان ئافەرەتانەو

هیهو، نهودی (۱۶)ش په یو دندیی بهو تاوانه ی ټیوان پیاوانه وه هیه.

وشه ی (فاحشه)ش که له ویدا هاتوه، فاحشه هم به مانای زینا له وړانداند
هاتوه، هم به مانای نیربازیش هاتوه:

ا- ﴿وَلَا تَقْرَبُوا الزَّيْنَىٰ ۖ إِنَّهُ كَانَ فَحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا﴾ (الإسراء، واته: توڅنې
زیناش مه که ون، بېکومان زور خراپ و ناڅولایه و خرابترین رېشه - بې ټبرکردنې غه ریزه ی
جنیسی -.

ب- ﴿أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ﴾ (الأعراف، واته: ټایا
ټیوه فاحشه په ک ده کڼ، که پټش ټیوه له جیهانیان پرووی نه داوه، (که نیربازییه)،
که واته: نیربازی و، خو له په کڅشاندنې ټافره تانیش، هر به فاحشه هاتوه.

برگه ی پینجه م: ټه ده قه ی که گوايه ټایه ت بووه و نه سڅ کړاوه ته وه،
واته: بیزه که ی نه سڅ کړاوه ته وه، به لام حوکمه که ی ماوه، ناگونجې
به وړټان دا بنرې:

به ټن ټه ده قه ی، که ده ټن: (الشَّيْخُ وَالشَّيْخَةُ فَارْجُمُوهُمَا النَّبَةَ)، واته: شېخ و شېخه
به هم یی به رد بارانیان بکه ن، ټه مه ناگونجې ټایه ت بې.

به لام با سه رها ټه ده قه گشتیه بټین، که ټه ده قه ی ټدایه، که گوايه
ټایه تی وړټان بووه:

عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ لَمَّا صَدَرَ عَمْرُ بْنُ الْخَطَّابِ مِنْ مِثْنَىٰ أَتْنَاخَ بِالْأَبْطَحِ...، ثُمَّ
قَدِمَ الْمَدِينَةَ فَخَطَبَ النَّاسَ فَقَالَ: أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ سَنَتْ لَكُمْ السُّنَنَ، وَفَرَضَتْ لَكُمْ
الْقَرَائِضَ، وَتَرَكْتُكُمْ عَلَى الْوَاضِعَةِ، إِلَّا أَنْ تَضْلُوا بِالنَّاسِ مِثْنًا، وَشِمَالًا وَهَرَبَ بِإِخْدَى يَدَيْهِ
عَلَى الْأُغْرَى، ثُمَّ قَالَ إِنَّا كُنْمْ أَنْ تَهْلِكُوا عَنْ آيَةِ الرَّجْمِ، أَنْ يَقُولَ قَائِلٌ: لَا نَجِدُ حَدِيثَ

فِي كِتَابِ اللَّهِ، فَقَدْ رَجَمَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، وَرَجَمْنَا وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَوْلَا أَنْ يَقُولَ
النَّاسُ: زَادَ عَمْرُ بْنُ الْخَطَّابِ فِي كِتَابِ اللَّهِ، تَعَالَى لَكُنْتُنَّهَا، الشَّيْخُ وَالشَّيْخَةُ فَارْجُمُوهُمَا
الْبُتَّةَ، فَإِنَّا قَدْ قَرَأْنَاهَا^(١).

{قَالَ يَغْنِي: سَمِعْتُ مَالِكًا يَقُولُ: قَوْلُهُ: الشَّيْخُ وَالشَّيْخَةُ يَغْنِي: الثُّيْبُ وَالثُّيْبَةُ
فَارْجُمُوهُمَا أَلْبَتَّةَ} (أخرجه البخاري: ٦٨٢٩، ومسلم: ١٦٩١، وأبو داود: ٤٤١٨).

واته: سه عیدی کو ری موسه یه ب ده لئی: کاتیک عومه ری کو ری خه کتاب (خوا
لئی رازی بت)، که نه و کاته جینیشینی پتغه مبه ر ﷺ بووه، له میناوه رویشته له
نه بته ح خوشتره که یه خدا، دوا ی چهند قسه یه ک ده لئی، چوو ه بو مه دینه، وتاری
بو خه لکدا کوتی: نه ی خه لکینه! سوننه ته کانتان، (واته: ری بازه کانی پتغه مبه ر
ﷺ) بو روونکراونه ووه، فهرزه کانتان له سهر پتویست کراون و، له سهر پتیه کی
پووشن به جتی هیئدراون، مه گهر خو تان خه لک به لای راست و چه پدا گومرا
بکه ن، ده ستیشی به ده ستی دادا به و شیوه یه، (یانی: مه گهر خو تان خه لکی ناوا
سهر لی بشیوتین، نه گهر نا نیسلام زور روون و پووشنه)، دوا یی کوتی: وریا بن،
نا به تی ره جم پشتگو ی مه خه ن و به هو ی نه وه وه بفه ویتین، دوا یی قسه بیژیک
بلئی: تیمه دوو سزایان له کتیبی خوا دا نابینین، (واته: سزای نافرته ی زیناکاری
هاوسه ردارو، پیاوی زیناکاری هاوسه ردار، که بریتیه له: به رد بارانکردن، له
کتیبی خوا دا شتی وا نابینین)، چونکه پتغه مبه ر ﷺ به رد بارانی کرد، تیمه ش
به رد بارانمان کردوه، (نافرته و پیاوی هاوسه ردار ی زیناکارمان به رد باران کردن)،
سوئند به و که سه ی گیانی منی به ده سته، له به ر نه وه نه بووا یه که خه لک
بلئی: عومه ری کو ری خه کتاب شتیکی له کتیبی خوا دا زیاد کردوه، نا به ته که م
ده نووسی: {الشَّيْخُ وَالشَّيْخَةُ فَارْجُمُوهُمَا أَلْبَتَّةَ}، {الشَّيْخُ} و {الشَّيْخَةُ} به حه نمیی
به رد بارانیان بکه ن، چونکه تیمه خوئندوو مانه ته وه.

(١) أخرجه مالك بن أنس في «الموطأ»، كتاب الحدود أولاً، باب ما جاء في الرجم، الحديث
رقم: ١٠، ص ٦٨٧، ط دار الفكر ١٤٠٧ هـ / ١٩٨٧ ز.

(يعيسى) - كه يه كيكه له گيره ره وه كان - گوتهوهق: گوتم له مالیک بوو ده یگوت: (الشیخ والشیخه)، یانی: بیوه میردو بیوه ژن، به هه میی بهرد بارانیان بکه ن.

به لأم تیمه ده لّیین: بیکومان ناگونجی نهو دهقه به قورئان دابترئ و، هیچ حوکمیک بهو بیانوهوه له سه ری بنیات برئ، نهویش له بهر ههوت به لكان ناگونجی نهو دهقه به ئایه تیکی قورئان دابندرئ و، بهو بیانوهوه كه ئایه تیکی قورئانه، حوکمیکی شه رعیی له سه ر بنیات برئ:

به لکه ی یه کهم: نهو دهقه به چهند شیوه به ک هاتوه:

(أ) - (الشُّنُخُ وَالشَّيْخَةُ إِذَا زَنَيَا، فَارْجُمُوهُمَا الْبَتَّةَ).

(ب) - (الشُّنُخُ وَالشَّيْخَةُ إِذَا زَنَيَا، فَارْجُمُوهُمَا الْبَتَّةَ، نَكَالًا مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ).

(ج) - (الشُّنُخُ وَالشَّيْخَةُ إِذَا زَنَيَا، فَارْجُمُوهُمَا الْبَتَّةَ بِمَا قَضَا مِنَ اللَّذَّةِ).

(د) - (إِذَا زَنَيَا الشُّنُخُ وَالشَّيْخَةُ، فَارْجُمُوهُمَا الْبَتَّةَ بِمَا قَضَا مِنَ اللَّذَّةِ).

نهوه چوار تهعبیر، وه كه له (فتح الباری شرح صحیح البخاری) (١)، و (نیل الأوطار للشوكاني)"، هاتوه.

به لأم قورئان نابئ وابئ! ئایه ته كانی قورئان پیت و وشه كانیشیان هه موویان دیارن، به لأم نهو رسته یه لیره به چوار جوړه تهعبیر هاتوه، كهواته: ناگونجی نه مه قورئان بئ، چونكه به چوار تهعبیر هاتودو، نازانین بلّیین: کامیانهو هه مووشیان واتا کانیان لیک نزیکن، به لأم تهعبیره کانیان لیک جیان.

به لکه ی دووهم: ده لّیین: خوتندنه وه ی نه سخ کراوه ته وهو، حوکمه که ی ماوه ته وهو، به لأم:

أ)- قورئان هیچ ئايەتتىكى مەنسوخى تىدا ئىيە، ۋەك لىھ رابردودا باسماڭ كىردۈھ.

ب)- مانا ۋ بىزە ئاكونجى لىھ يەك بىرازىن، ئاكونجى بلىن: بىز (لفظ) ەكەى نەسخ كراۋەتەۋ، بەلام ماناكەى ماۋەتەۋ، شتى ۋا ئىيە، مانا ۋ بىزە، (لفظ ومعنى) ھەر يىكەۋەن ۋ تىككە ئكىشن ۋ بە بى يەك ئابىن.

بەلكەى سىيەم: رەجم پەيۋەستە بە ھاۋسەرگىرى (احسان) ەۋە، ئەگەر ھەشېى نەك بە پىرىيەۋە، بەلام لىھ ھەر چۋار تەبىرەكاندا كە ھىئامانن، ھەر دەلى: (الشئخ والشئخه)، بەلى، دۋاىى پەحيا دەلى: كۆىم لىھ مالىك بوۋە، كۆتۈۋەتى: كە دەلى: (الشئخ والشئخه يعنى: الثبب الثببة)، ۋاتە: پىاۋى ھاۋسەردارۋ ئافرەتى ھاۋسەردار، بەلام گرنگ ئەۋەيە ئەۋەى گۋايە ئايەتەكەيە، ھەر دەلى: (الشئخ والشئخه)، (الشئخ) ىش يانى: پىاۋى بە تەمەن، (الشئخه) ەش، ۋاتە: ئافرەتى بە تەمەن، ئنجا جارى ۋايە پىاۋ بە تەمەنىشە، بەلام ھاۋسەرگىرى نەكردۋە، ئافردت بە تەمەنىشە، ھاۋسەرگىرى نەكردۋە، جارى ۋاش ھەيە پىاۋو ئافردت، كەنجىشن ۋ ھاۋسەرگىرىشان كىردۋە.

كەۋاتە: سزاي بەردبارانكردن، ئەگەر ھەشېى، نەبەستراۋەتەۋ بە تەمەنەۋە، بەستراۋەتەۋ بە ھاۋسەرگىرىيەۋە، بەلام لىرەدا باسى تەمەن كراۋە: (الشئخ والشئخه)، پىاۋى پىرو ئافرەتى پىر، ئەگەر زىنايان كىرد، بەردبارانىيان بكن، ئنجا ئەگەر ئەۋ پىاۋە پىرە ئەۋ ئافرەتە پىرە، ئەۋە ھاۋسەرگىرىيان نەكرد بو، پىاۋدكە رەبەن بوۋو مابۆۋە ھاۋسەرگىرى نەكرد بو، زىناشى كىرد، دەبى بەردباران بكرى، بە پىتى ئەم قسەيە، بەلى دەبى بەرد باران بكرى، ھەرچەندە ھاۋسەرگىرىشى نەكردۋە! يان ئافرەتلىك كە ماۋدەتەۋ قەيرە كچەۋ كەۋتۆتە تەمەنەۋە، بەلام زىنا دەكات، بە پىتى ئەمە بى، دەبى بەردباران بكرى، كە ھاۋسەرگىرىشى نەكردۋە! لىھ ھالىكدا كە ھەموو زانايان لىسەر ئەۋە يەكەدەنگن، كە سزاي بەرد بارانكردن ئەگەر ھەشېى، پەيۋەستە بە پىاۋو ئافرەتى ھاۋسەردارەۋە، تەمەنىان كىردبى، يان تەمەنىان نەكىردبى.

به لگه‌ی چواره‌م: نه‌گه‌ر راستبایه عومهر (خوا لئی پازی بئی) نهم ته‌عبیره‌ی به قورئان زانیایه، ده‌ینووسی و، نه‌و کاته نه‌شده‌گوترا: نایه‌تیک‌ی قورئانی زیاد کردوه، چونکه نایه‌تی قورئان، ده‌بئی بنووسری و نووسینیشی زیادکردن نیه له قورئان، به‌لام گیراوه‌که ههر راست نیه له نه‌صلداو، ده‌لئین: عومهر (خوا لئی پازی بئی) وای نه‌گوتوه، چونکه نه‌گه‌ر عومهر بزانی نایه‌تی قورئانه، چون له‌به‌ر لومه‌ی خه‌لکی ناینووسی؟! شتی وای نیه، هاوه‌لانیش هه‌موویان ریزیان گرتوه‌و، نه‌ویش نه‌گه‌ر فغانه‌تی وای بووایه، فغانه‌تی پی ده‌هینان، نه‌گه‌ر به‌لگه‌ی هه‌بووایه، نه‌گه‌ر به‌لگه‌شی نه‌بئی، عومهر (خوا لئی پازی بئی)، له‌وه به‌به‌رزتر ده‌زانین، له‌خویه‌وه قسه‌ی وای بکات.

به‌لگه‌ی پینجه‌م: نه‌مانزانیوه عومهر سزای په‌جمی له‌ماوه‌ی حوکم‌پانیی خویدا جی به‌جی کردبئی، که ده‌لئی: (رَجَمَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، وَ قَدْ رَجَمْنَا)، راسته له‌بارهی پیغه‌مبه‌روه ده‌ق هه‌ن، به‌لام له‌بارهی عومه‌روه (خوا لئی پازی بئی)، نه‌زانراوه سزای به‌ردبارانکردنی جی به‌جی کرد بئی.

به‌لگه‌ی شه‌شم: قورئان هه‌مووی به‌ته‌واتور هاتوه، واته: کومه‌لئیک‌ی زور، له‌پیغه‌مبه‌ری خویان ﷺ بیستوه‌و گه‌یاندوویانه به‌کومه‌لئیک‌ی زوری دوا‌ی خویان، نه‌وانیش به‌کومه‌لئیک‌ی زور، تا‌کو گه‌یشتوه به‌ئیمه، به‌لام نه‌مه ده‌ق‌یک‌ی (آحاد)ه‌و، ته‌واتور نیه، نجا مه‌رجی قورئان بوونی ده‌ق‌یک، نه‌وه‌یه که به‌ته‌واتور هاتبئی، به‌لام نه‌وه له‌پئی سه‌نه‌دی (آحاد)ه‌وه هاتوه، تا‌کیک، یان چه‌ند تا‌کیک، که نه‌گه‌یشتوه‌نه‌راده‌ی ته‌واتور، هیناویانه.

٧- نه‌مه نه‌وه ده‌گه‌یه‌نتی که پیغه‌مبه‌ر ﷺ پیش عومهر نایه‌تیک‌ی قورئانی نه‌نووسیبئی، نجا شتی وای چون ده‌گونجی! واته: نایه‌تیک‌ی قورئان هه‌بووه، به‌لام پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌ینووسیوه، دوا‌یی عومه‌ریش ههر نه‌ینووسیوه!!

نجا مادام نه پيغمبر ﷺ نووسيبيتي و، نه عومهرش نووسيبيتي و، نه هاوه لانيش گوتبيان: ده بي بنووسري، دياره نايه تي قورنان نيهو، هر پروداوه كه هيچي نه صل و بناغي نيهو، عه قل و لوزيك رهي ده كاتهوه.

برگهي شه شه م: ناگونجي ده قي: {خُذُوا عَنِّي، خُذُوا عَنِّي، قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لَهْنُ سَيْلًا...}، فهرمووده ي پيغمبري خوا ﷺ بي:

با سه رها كوي ده فكه بيتين:

{عَنْ عَبْدِ بْنِ الصَّامِتِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: خُذُوا عَنِّي، خُذُوا عَنِّي، قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لَهْنُ سَيْلًا، الثُّيْبُ بِالثُّيْبِ، وَالْبُكَرُ بِالْبُكَرِ، الثُّيْبُ جَلْدٌ مِئَةٍ، ثُمَّ رَجُمَ بِالْحِجَارَةِ، وَالْبُكَرُ جَلْدٌ مِئَةٍ، وَنَفِي سَنَةٍ} (أخرجه أحمد: ٢٧٧١٨، ومسلم: ١٤٣٩، وأبو داود: ٤٤١٥، والترمذي: ١٤٣٤، وابن ماجه: ٢٥٥٠، وابن حبان: ٤٤٢٥).

واته: عوباده ي كوري صاميت (خوا لتي پازي بن) گوتويه تي: پيغمبري خوا ﷺ فهرموويه تي: ليم ودر بگرن، ليم ودر بگرن، خوا ري بي دوزينه وه، (بو نه و نافرته تانه ي خوا له باره يانه وه فهرموويه تي: {حَتَّى يَتَوَفَّيَهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَيْلًا} (النساء)، پياوي هاوسه ردارو نافرته ي هاوسه ردارو، كوري گنج و كچي گنج (هي زيناكار) پيگه وه سزا ده درين، پياوو نافرته ي هاوسه ردار يه كي سه د قه مچيان لي ده دري و، دوايش به رد باران ده كرين (تاكو ده مرن)، كوپو كچي (بي هاوسه ر) يش، يه كي سه د قه مچيان لي ده دري و ساليكيش دوور ده خرينه وه.

ده ليتين: ناگونجي نه م ده فقه فهرمووده ي پيغمبري خوا ﷺ بي، ده زانم له هه نديك سه رچاوان دا هاتوه، به لام له بهر شهش هوكاران ناگونجي نه م فهرمايشتي پيغمبر ﷺ بي، وه كه له تفسير ي سوورهي (النساء) يشدا باسم كردوه، شا ياني باسه: زوريه ي زانايان گوتويانه: نه م ده فقه هه ردوك نايه ته كه ي (١٥ و ١٦) ي (النساء) ي نه سخ كردونه وه، وه (محمد الطاهر بن عاشور) گوتويه تي^(١).

(١) التحرير والتنوير: ج ١٨، ص ١٤٨، ١٤٩.

تیمش به کورتیی ده لئین: له بهر نهم شهش هوکاره، ناگونجی نهو ده قه
 فه رمایشتی پیغه مبه ر بئ:

یهك: نه سخ کرانه وهی قورئان به سوننهت، رایه کی بهیژی هه ندیک له زانایانهو، هیچ
 به لکه به کیشیان نیه، چۆن پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رمایشتی خوا نه سخ ده کاته وه؟!
 پیغه مبه ری خوا ﷺ پابه ند (مُلَزَم) کراوه که نهم قورئانه مه زنه پیاده بکات، ئنجا چۆن
 ریی تیده چن خوا شتیکی فه رموو بئ، که چی پیغه مبه ری خوا ﷺ بفه رموی: نه وهی خوا
 فه رموو یه تی، لامبرد!! له حالیک دا خوی په روه ردگار، پیغه مبه ری غوی ﷺ مولزدم کردوه
 به م قورئانه وه: ﴿ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ
 لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨﴾ إِنَّهُمْ لَن يَغْتَنُوا عَنْكَ مِّنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ
 وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٩﴾﴾ الجاثية، واته: دواپی تۆمان دانا له سه ر شه ربه تیک شوینی
 بکه وهو، به دواپی ئاره زووی نه وانه مه که وه که نازانن، چونکه نه وانه هیچ سوودیک به
 تۆ ناگه یه نن و، ستمکارانیش هه ندیکیان دۆست و پشتیوانی هه ندیکیان و، خواش دۆست و
 پشتیوانی پارێزکارانه.

دوو: چۆن ده قیکی جوړی (آحاد)، (واته: که تاک تاکیک له هاوه لئن گپراویانه ته وه)،
 دوو ئایه تی قورئان که به ته واتور پیمانگه یشتوون، نه سخ ده که نه وه؟! ئایا ده گونجی
 قسه یه ک که له نه فه ریکه وه هاتوه، ده قیکی قورئان که به ته واتور به ئیمه گه یشتوه،
 نه سخی بکاته وه؟! هه رگیز ناگونجی، چونکه دلنایای (یقین) به گومان هه لئاوه شیته وه و
 ته واتوریش دلنایای ده به خشی و، ئاحادیش گومانی زال.

سن: پنتشر باسما ن کرد، که نه و دوو ئایه ته، باسی سزای خو لیکه شان دنی ناره تان (شعاق) و،
 نیربازی (لواطه) ده کهن، نه و مه سه له یه مان به باشی پوون کرده وه و، پوواله تی ئایه ته کانیش
 هه ر نه وه ده گه یه تی.

چوار: ئایه ته که ده فه رموی: ﴿وَالَّذِي يَأْتِيكَ الْفَجْةَ مِنْ نِكَاحِكُمْ فَاسْتَنْبِذُوا
 عَلَيْهِنَ أَرْبَعَةً مِّنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ حَتَّىٰ تَوَفَّيْنَهُنَّ الْمَوْتَ

أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا ﴿١٥﴾ النساء، نهو تافره تانهی که قاحیسه ده کهن له ئیوه، چوار شایه دانیان لی بگرن، ئنجا نه گهر شایه دییان له سهر دان، له ماله کاندایه پسیان بکهن، (زیندانیان بکهن) تاکو دهمرن، یاخود خوا پتییه کیان بو ده دۆزیتیه وه.

ئنجا ئایا په جم کران و سه د قه مچی لی تدران، کوا ده رووی خیره؟!

چونکه خوا ده فهرموئ: تاکو دهمرن، یان خوا ده رووی خیریان لی ده کاته وه، مردنه که، نه گهر ههر بهرده وام بن و سوور بن له سهر نهو تاوانه ی کردوو یانه، ده بی ههر سجن بن، تاکو دهمرن، ده روو لی کرانه وه کهش نه وه یه که خوا بیخاته دلیان بلین: په شیمانین و جاریکی دیکه ناگه پتییه وه، نهو که سانه دلیا بکه نه وه که گرتوو یان، که حوکمرانن، که جاریکی دیکه ناگه پتییه وه سهر نهو گونا هه، نا نه وه ده روو لی کرانه وه یه.

نه گهرنا که ی نه وه ده روو لی کرانه وه یه، پتییه مبهری خوا ﷺ به فهرموئ: خوا ده رووی لی کردنه وه: به رد باران ده کرین و، یه کی سه د قه مچی شیان لی ده درئ، نه وه که ی ده روو لی کرانه وه یه؟ ههر ته عبیره که که به ناوی پتییه مبه ره وه ﷺ هانه، له گه ل ئایه که دا تیکده گیرئ!

پینج: نه م ده قه زور نامۆیه به ئایه ته کانی قورئان و ده قه کانی دیکه ی سونه ت، چونکه یه کی دوو سزای قورس، بو ههر کام له زیناکاری هاوسه ردارو (گبب)، زیناکاری بن هاوسه ر (بگهر)، داده ئی، که:

یه که میان: سه د قه مچی و دوا بیش په جم کردن.

دوو ه میان: سه د قه مچی و دوور خرا نه وه ش.

که نه وه له گه ل قورئان و سونه ت دا، شتیکی نامۆیه، له شه ر یه تدا یه ک سزای جهسته یی هه یه، بو ههر خرا په و تاوانیک.

شەش: جیتی سەرئەنجیشە کە زانایان و ھۆکمرانان، ئەو دوو سزاییان، مەگەر بە دەگمەن ئەگەرنا جتی بە جتی ئەکردوون و، نەبیستراوە پیاویک کە ھاوسەردار بوو، ئافەرەتیک کە ھاوسەردار بوو، زینای کردو، ڕەجەمیش بکری و سەد قەمچیشی لێ بدری، ئەگەر ڕەجەمیان کردبێ، ڕەجەمیان کردو و تەواو، تەنانت پێغەمبەر ﷺ خۆشی ئەوێ ڕەجەم کردبێ، قەمچی لێنەداو، کەواتە: کردووی پێغەمبەر ﷺ لەگەڵ ئەم دەقەدا، کە بە قەرموودە وی لە قەڵەم دەدری، تێکدەگیری.

ئەوهری ئۆیهەم: راستکردنەوهری ھەلەپەکی گەورە زۆریک لە توێژەرەوانی قورئان، لە بارە ی تەفسیری ھەر سیک ئایەتی (۱۹) ی (النساء) و (۳۰) ی (الأحزاب) و (۱) ی (الطلاق):

بە پێزان!

بە پێویستی دەزانم ئاماژە بەکەم، بۆ ھەلەپەکی گەورە زۆریک لە لێکۆلەرەوانی و اتاکانی قورئان، کە بریتیە لەوێ وشە: (فَاعْشَ مَبِينَةَ) یان بە مانای (زینا)، لێکداوێتەو، لەو سێ شوێنەدا کە ئاماژەم پێدان، کە ئەوێش وای لێکردوون تووشی پێنەو پەرۆی سەیر بێ!

سەرەتا بە تەماشای ھەرسێک ئایەتە کە بەکەین، کە وشە ی ناوبراویان تێدا ھاتو:

۱- ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرِهًا وَلَا تَقْضُوا لَهُنَّ إِنْ تَدَّيْنُوا بَعْضَ مَا ءَاتَيْتُمُوهُنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَتْحٍ مُبِينٍ وَعَايِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَمَسِيءٌ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَبَرًا كَثِيرًا ۝﴾ النساء.

واتە: ئەو ئەوانە ی بڕواتان ھێناو! بۆتان ڕەوان نیە ئافەرەتان بە زۆر بە میرات بگرن و، پێشیان لێ مەگرن (کە شوو بەکەنەو)، بۆ ئەوێ ھەندیک لەوێ

داوانتنی، (له ماره‌یی) لییان زهوت بکه‌ن، مه‌گه‌ر گوناھیکی ناشکرا بکه‌ن و، به چاکه‌ش مامه‌له‌یان له‌گه‌لدا بکه‌ن، نجا نه‌گه‌ر ږقتان له سیفه‌تیکیان هه‌لسا، نیزیکه ږقتان له شتیک بته‌وه‌و خواش خیر (و به‌رژه‌وه‌ندییه‌کی) زۆری تیبخات.

گوتووایانه: (فاحشة مبینة)، لێره‌دا مه‌به‌ست پێی زینایه، به‌لام وه‌ک دوا‌یی با‌سی ده‌که‌م، نه‌مه نا‌گونجی.

(٢) ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّبِعُوا ذٰلِكَ عَلٰى اَنَّهُۥ يَسِيْرٌ ۚ﴾ (٢٠) ﴿الْاَحْزَابُ﴾ نجا نه‌و نایه‌ته‌شی له‌گه‌ل دا دینین: ﴿وَمَنْ يَّقْنُتْ مِڪْرًا يَّلٰوْهُ وَّرَسُوْلُهُ وَتَعْمَلْ مِّنْلِحًا تُوْفٰهَا اَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ وَاَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيْمًا﴾ (٢١).

واته: نه‌ی ها‌وسه‌را‌نی پت‌غه‌مه‌ره‌! ﴿هه‌ر کام‌یک له تیه‌وه‌ گوناھیکی ناشکرا بکات، سزای بۆ دوو قات ده‌کرته‌وه‌وه‌، نه‌وه‌ش له‌سه‌ر خوا‌ناسانه، هه‌ر کام له تیه‌وه‌ش بۆ خوا‌و بۆ پت‌غه‌مه‌ره‌که‌ی گو‌پرا‌یه‌ل و مل‌که‌چ بێ و کرده‌وه‌ی باش بکات، دوو که‌ره‌تان (دوو هینده‌) پا‌دا‌شتی ده‌ده‌ینه‌وه‌وه‌، بژیویکی پر ږیزو حورمه‌تیشمان بۆ دا‌نا‌وه‌.

(٣) ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِذَا طَلَقْتُمْ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوْهُنَّ اِعْذِرْنَ وَاَوْصُوا بِالْاَدْبِ وَاَنْتُمْ اِلٰهَ رَبِّكُمْ لَا تَخْرُجُوْهُنَّ مِنْ بُيُوْتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ اِلَّا اَنْ يَّاتِيَنَّ بِفَحِشَةٍ مُّبِيْنَةٍ ۚ وَتِلْكَ حُدُوْدُ اللّٰهِ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُوْدَ اللّٰهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِى لِمَ اَلَلَّ اللّٰهُ يَخْذِلْ يَوْمَ ذٰلِكَ اَمْرًا ۝۱۶﴾ (الطلاق).

واته: نه‌ی پت‌غه‌مه‌ره‌! ﴿هه‌ر کاتێ ژنان‌تان ته‌لا‌قدان، له پێش ده‌ستی عیده‌یانه‌وه‌، ته‌لا‌قیان به‌دن، (واته: له کاتیکدا ته‌لا‌قیان به‌دن، که جیما‌عتان له‌گه‌لیان نه‌کرد بێ، یان دوا‌ی جیما‌ع پاک بو‌ونه‌وه‌، نجا ته‌لا‌قیان به‌دن، له سه‌ره‌تای عیده‌یانه‌وه‌)، عیده‌که‌ش بژمی‌رن و، پا‌ریز له په‌روه‌رگا‌رتان بکه‌ن،

(ئەو ژنانە دواى ئەوەی تەلەقتان دان) لە مالهەکانى خۆیان دەریان مەكەن و،
با ئەوانیش نەچە دەرت، مەگەر گوناھىكى ئاشکرا بکەن، ئەوانە سنوورەکانى
خووان (مەیانە زینن)، ھەر کەسێ سنوورەکانى خوا بپەزێنن، ستمى لە خۆى
کردووە، نازاقى، پەنگە خوا کارىكى دیکە، حالىكى دیکە بپێتە پێش.

ئێمە لە تەفسیری سوورەتی (النساء) یشتا، ئەو مەسەلەمان باسکردووە لە
لایەره (۲۱۶ - ۲۲۰) دا.^(۱)

کلیلى راست تیکە یشتنى ئەو سێ ئایەتەش، تیکە یشتنى وشەى: (فاحشة
مبینه) یە، کە جیاپە لە وشەى (فاحشة)، (فاحشة) بە مانای زینا و بە مانای
نێربازى دى، و، بە مانای گوناھو تاوانى دیکەش دى.

بەلەم (فاحشة مبینه) واتە: یاخیبوون و دەمەودەربوونى ئافرەتیک کە تەلەق
دراوە، لەگەڵ مێردى، یان لەگەڵ کەس و کارى مێردیدا، (فاحشة مبینه: النشوز
والعصيان وبذاءة الأسان وغير ذلك)، (فاحشة مبینه) بریتىە لە یاخیبوون و
سەرپێچى کردن و زمان شىرى و ئەوانە.

ئەجا ئەگەر (فاحشة مبینه) بە زینا تیکەین، مانای وایە:

۱- ئایەتى یەكەم: سوورەتی (النساء) ئایەتى ژمارە (۱۹)، مانابەگەى ئاواى لى دى:
ئەى ئەوانەى بڕواتان هێناو! بۆتان نیه ئافرەتەكانتان بە میرات بگرن و، بۆشتان نیه
پێى شووكردهويان لى بگرن، دواى ئەوەى تەلەقتان داو، تاكو هەندىك لە مال و

(۱) شایانى باسە وێرەى ئەوەى زانیان زۆربەیان ئەو وشەیه (فاحشة مبینه) یان بە ھەلە
بە مانای زیناوە لىك داووتەووە، (د. مصطفى زلمى) یش لە کتێبەکانى خۆیدا، تووشى
ھەمان ھەلە بوو، بۆ وێنە لە: (مجموعه أبحاث قرآنية)، (لا رجم في القرآن) ص: ۸۹،
ط: ۲۰۱۴م، ھەرچەندە یەك دوو سأل پێش وەفاتی پێم گوت: مامۆستا! ناگونجى: (فاحشة
مبینه)، بە مانای زینا بى، و، دواى بۆم روونکردووە و بۆشى سەلماند، بەلەم وا دیارە
نەخۆشى و سەرقالبى دەرەفتى راستکردنەوێ نەداووە، ھەر بەو شیوەیە کە ھەلە،
ماوەتەوە لە کتێبەکانیدا.

سامانەكەيانیان لى بستیّن، مەگەر زینا بکەن، (ئەگەر زینا بکەن، بۆتان ھەبە مآل و سامانیان لى بستیّن)، ئایا مانای وا دەگونجی؟! نەخیر.

بەلکو مانای راستی ئایەتەكە ئاوايە: ئەى بڕوادارینە! بۆتان نیە ئافرەتان بە میرات بگرن و بەشیک لە مارییەكەشیان لى وەرېگرنەو، مەگەر لەگەلئان نەگونجین زمانشرو یاخی بن، ئەو کاتە بۆتان ھەبە دەستیان لى ھەبگرن و بلین: مارییەكەمان بدەنەو، كە ئەو پى دەگوترى: دارنن (غلع)، ئەو ئافرەتە دەتوانى غوى داپرنى و لە گریبەستى ئەو پیاو دەرباز بى، مادام بەو پیاوە راڤى نى.

بەلآم ئەگەر (فاحشة مینە)، بە مانای زینا بى، یانى: پیاوتك بوى نى ئەكەى ھەندىك ماریی، یان مآل و سامانى لىوەرېگرى، مەگەر زینا بکات، ئەگەر زیناى كرد، بوى ھەبە لى وەرېگرى!! بەلآم ئەو پىك دوى ئەو ھەبە كە پىغەمبەر ﷺ دەفەرموى: (لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ: الدُّيُوتُ)^(۱)، واتە: باباى بى غىرەت ناچىتە بە ھەشت، (دییوت) یانى: كەسێك بزانى ژنەكەى زینا دەكات و لى بىدەنگ بى!

(۲) - ھەروەھا ئایەتەكەى سوورەتى (الأحزاب) - ۳۰ -، مانای زور ناڤۆلى دەبى، ئەگەر بلین: (فاحشة مینە) بە مانای زینا، كە دەفەرموى:

ئەى ھاوسەرانى پىغەمبەر! ﷺ ھەر كامىك لە تىوہ گوناھىكى ئاشكرا بکات، ئەو سزای بۆ دوو قات دەكریتەو، ئەو لەلای خوا ئاسانە، بەلآم چۆن خواى پەروردگار وشەى زینا لەگەل ھاوسەرانى بەرێزى پىغەمبەردا ﷺ بەكاردىن؟!.

(۱) (ثلاثة لا يدخلون الجنة: الديوث من الرجال، والرجلة من النساء، ومذمن الغمر) أخرجه الطبراني كما في الترغيب والترهيب ومجمع الزوائد، قال المنذري (۷/۳) رواه ليس فيهم مجروح. وقال (۱۷/۳) رواه لا أعلم فيهم مجروحاً وشواهد كثيرة، وقال الهيثمي (۳۳۷/۴): فيه مساتير، وليس فيهم من قيل إنه ضعيف. وأخرجه أيضاً: البيهقي في شعب الإيمان: ۱۰۸۰۰.

بەلکو یانی: ئەو ھاوسەراڤی پێغه مبهەر! هەر کامیک له تێوه، له پێغه مبهەر ﷺ یاخیی بێ و، له گه‌لی دهمه‌وه‌ر بێ، سه‌ر پێچی لێ بکات، سزای بۆ دوو قات ده‌کریته‌وه... به‌ به‌لگه‌ی نایه‌تی دوا یی که ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ مِنْكُمْ خَيْرًا فَلْيَرْسُلْهُ وَنَعْمَلْ صَاحِبًا نَّؤْتِيهَا أَجْرًا مَّرْثِيًّا﴾ (الأحزاب، هەر کامیک له تێوه گوێرایه‌ل بێ بۆ خواو بۆ پێغه مبه‌ره‌که‌ی و، کرده‌وه‌ی باش بکات، دوو که‌رەت پاداشتی ده‌ده‌ینه‌وه، گوێرایه‌لیی (قنوت) پێچه‌وانه‌ی (فاحشه‌ مینه) یه، (فاحشه‌ مینه) یانی: دهمه‌وه‌ری و یاخییوون، به‌ لām گوێرایه‌لیی، پێچه‌وانه‌یه‌تی.

ئنجا ئەص‌لی ڕووداوه‌که‌ش، هەر ئه‌وه‌ بووه‌ که ھاوسه‌راڤی پێغه مبه‌ر ﷺ به‌ پێغه مبه‌ری خوا یان ده‌گوت: ده‌بێ نه‌فه‌قه‌مان بۆ زیاد بکه‌ی، ئه‌ویش توانای نه‌بوو، ئایه‌ته‌که‌ له‌ سه‌ر ئه‌وه‌ هاته‌ خوا ر.

٣- هه‌روه‌ها نایه‌ته‌که‌ی سوورەتی (الطلاق) ٢٠- یش، نه‌گه‌ر (فاحشه‌ مینه) به‌ مانای زینا لێک به‌دریته‌وه، مانایه‌که‌ی ئاوا ی لێ دیته‌وه: ئافره‌تانێک که ته‌لاقتان داون، بۆتان نیه‌ له‌ ماڵێ ده‌ریان بکه‌ن، مه‌گه‌ر زینا بکه‌ن! یانی: (نه‌گه‌ر زینا بکه‌ن، بۆتان هه‌یه‌ ده‌ریان بکه‌ن!! به‌لām ژنان نه‌گه‌ر زینا بکه‌ن، ده‌بێ سزا به‌درێن، چۆن ده‌بێ به‌س ده‌ری بکریڤ! به‌لām وه‌ک تێمه‌ گوتمان، مانایه‌که‌ی ئاوا ی لێ دی، ئه‌و ئافره‌تانه‌ی ته‌لاقیان ده‌ده‌ن، ده‌بێ هەر له‌ ماڵه‌ کانتاندا مپێنه‌وه، مه‌گه‌ر یاخیی و دهمه‌وه‌ربن و قسه‌تان پێ بلێن، پرته‌و بۆله‌ بکه‌ن، ئه‌و کاته‌ بۆتان هه‌یه‌ بلێن: هه‌قتان نیه‌ له‌ ماڵداین، مادام ده‌مه‌وه‌ری و یاخییوون ده‌که‌نه‌ پێشه‌.

تەوھرى دەيەم: چەسپاندىن و، ئىسپاتكردنى زىنا بە دان پىداھىنان
(إقرار) باباى زىناكار، يان چوار شايد دەبى:

واتە: بۆ ئىسپاتكردن و سەلماندى ئەوھە كە فلان پىاوھ، يان فلان ئافرەتە
گوناهى داوین پىسىي ئەنجام داوھ، سزاي زىناى دەكوئتە سەر، تەنيا بە دوو
پى دەبى: يان دان پىداھىنانى خۆى، ياخود چوار كەس، چوار پىاو شايدىي
بدەن، ھەلبەتە چوار پىاو كە لىيان نەزانراپى درۆزنن، يان درۆ دەكەن، شايدىي
بدەن لەسەر ئەوھى ئەو كارەيان لەو پىاوھ، يان لەو ئافرەتە بىنيوھ.

بە نىسبەت دان پىداھىنانەوھە كە گوتراوھ: (الإقرار سَيُّدُ الْأَدْلَةِ) دان پىداھىنان
كەورەي ھەموو بەلگەكانە، سەرچەم ئەو سزادانانەش كە ئىسپات بوون و،
ئەنجام دراون، لەسەر زىناكردن لە مېژووي تىسلامدا، ھەموويان بە ھۆى دان
پىداھىنانى خاوەنەكەيانەوھ ئىسپات بوون، ئەگەرنا ھىچيان بە ھۆى چوار
شايدەدانەوھ ئىسپات نەبوون و، ئەوھ زۆر زۆر زەحمەتە:

١- (الإقرار) دان پىداھىنان، لە باردى دان پىداھىنانەوھ، فەرمائىشى پىغەمبەر ﷺ زۆرن،
بەلەم يەككىيان بەھوونە دەھىننەوھ، كە (بوخارىي بە ژمارە: ٢٣١٤ و ٢٣١٤، و موسلىم
بە ژمارە: ١٦٩٧)، ھىناويانە، كە خولەصەكەي ئەوھى:

رَوِّىكَ دُوو پىاو دەچن بۆ خزمەتى پىغەمبەر ﷺ، يەككىيان دەلتى: كورى
ئەو پىاوھ زىناى لەگەل ھاوسەرى مندا كرددوھ، لە بەرانبەردا سەد سەر مەر
لەگەل كەنیزەككىم لىستاندوھ، تىستا ھاتووين دادوھرىمان لە نىواندا بكەي بە
قورنن، بابى كورەكە شارەزاتر دەبى لەو دىكە، دەلتى: بەلتى، ئەي پىغەمبەرى
خو! ﷺ ھاتووين بە ھوكمى قورنن دادوھرىمان لە نىواندا بكە: كورى من
لە لای ئەو پىاوھ كرىكار بووھ، زىناى لەگەل ژنەكەيدا كرددوھ، سەد مەرى
لىستاندووم لە بەرانبەردا، كەنیزەككىش، تىستا جەناپت چى دەفەرمووى؟
پىغەمبەر ﷺ دەفەرموئى: سەد سەر مەرەكە دەبى بدرىتەوھ بە تۆ، ھەروھە

که نیزه که کفش بدریت هوه به تو، نجا به یه کیک له هاو دلان که ناوی نونه یس ده بی، ده فهرموی: **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا! اذْكُوا إِلَىٰ أَصْرَةِ هَذَا، فَإِنِ انْقَرَضَتْ، فَأَرْجُمُوهَا**، نهی نونه یس! بچو بؤ لای ژنی نهو کابرایه، نه گهر دانی پیداهیتنا، به رد بارانی بکه، به نسبت کوپه که شهوه له بهر نهوهی ژنی نه بووه، (هاوسه رگری نه کردوه)، ده فهرموی: **سَدِّ قَهْمَچِی لَه سَهَرَه کوپه که ی تۆشه، نجا ده چن نافره ته که دانی پَیدا دَیتَن، (دیاره شته که یان ناشکرا بووه)، کوپه که ش به هه مان شیوه، ئیدی ژنه که به رد باران ده کری و، کوپه که ش سهد قه مچی لی ده دری.**

ههروه ها پتشریش باسی (ماعز و غامدی) مان کرد، نهو نافره ته ی که به (غامدی) مه شهوور بووه، نهوانیش هه ردو وکیان دواي دان پیداهیتانی خو یان، نهو سزایه یان له سهر پتویست بووه و سزا دراو، نهو به نسبت دان پَیدا هیتانه وه.

٢- (أربعة شهداء)، چوار شایه د، ده فی نایه تی ژماره (٤) ی، سووره تی (النور) ده یگه یه تی: **وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُنَّ مِائَتًا**، نهوانه ی نافره تانی داویناک تۆمه تبار ده که ن به داوین پیسی و، دوایش چوار شایه دان ناهیتن، یه کی هه شتا قه مچیان لی بده ن.

به لأم شایانی باسه: ههر کات به هو ی دان پَیدا هیتانه وه، نهو گونا هه چه سپا له سهر که سیک و له سهری خو ی چه سپاندی، دواي لهو دان پَیدا هیتانه په شیمان بووه، نه گهر پتس ده ست پتکردنی سزا دانه که بی، یاخود له نیوه راستی دا بی، له میانی سزا دانه که دا بی، که گوتی: په شیمانم، نهو کاته سزا نادری و سزایه که ی له سهر لاده چی، وه که له باره ی (ماعز) وه له (سنن الترمذی) به ژماره: ١٤٢٨، و (سنن ابن ماجه) به ژماره: ٢٥٥٤ دا هاتوه، که دواي نهوه ی (ماعز) به رد باران ده کری و، تیشی پتده گا، راده کات، به لأم دواي ده یگر نه وه، به رده وام ده بن له سهر به رد باران کردنی تاکو ده مری، که پیغهمبه ر **ﷺ** هه واله که ی پتده گاته وه، ده فهرموی:

(هَلَّا تَرَكَتُمُوهُ)، بۆچى وازتان لى نەدەھىتئا! چونكە نەو پىاۋە كە پادەكات، ماناى وايە پەشيمان بۆتەۋە لە دان پىدا ھىتئانەكەى، بۆيە دەبوۋايە وازتان لى ھىتابوۋايە.

تەۋەرى يازدەيەم و كۆتايى:

ھەر چەند پىشتىش باسماں كەرد، بەلەم جار كى دىكەش دووبارەى دەكەمەۋە، ۋەك ئەمانەتى زانستى دەلتىن: زۆربەى ھەرە زۆرى زانايان، ھەم كاتى خۆى، ھەم تىستاش پايان وايە كە ژن و پىاۋى ھاۋسەردارى زىناكار، سزايەكەيان: (رجم)ە، واتە: بەرد باران كران، تاكو مردن، بەلەم كەمىنەيەك نەو پايەيان ھەيە، كە نەخىر زىناكاران بە پىاۋو ئافرەتەۋە، بە ھاۋسەردارو بى ھاۋسەرەۋە، سزايەكەيان ھەر سەد (۱۰۰) قەمچىيە، ئىنجا مەن ئەو پايەم بە دلە، كە ئەو پايەشم بە دلە، بەلگەكانم خستە ۋو، كە ئەو قەناعەتەيان بۆ پەيدا كەردووم و، لە مسولمانەتتى و دىندارىيش دا، ئىنسان نابى تەماشى بىكات: بزانى كى چى دەلتى و، كى چى نالى! بەلكو دەبى تەماشى ۋەحىيە بگەى، تەماشى قوربان و سوننەتى پىغەمبەر ﷺ بگەى و، عەقلى خۆشت نازاد بگەى، لە لى تىگەيشتى ۋەحىيدا.

ئىنجا مەن ھەلەم داۋە ھەم لەم بابەتەدا، ھەم لە ھەر بابەتتىكى دىكەدا، ۋا بگەم، بەلەم ئەۋە كە دەگوتى: يەكەدەنگىي (إجماع)ى زانايان لەسەرە، زۆربەى زانايان ئەو قەسەيە دەكەن، ئەۋە راست نىە، چونكە خەۋارىجىش ھەر مسولمان بوون، ئىنجا خەۋارىج ھەموويان پايان ۋابوۋە، كە سزاي پەجم لە ئىسلامدا نىە، كە پىتم ۋا نىە نىكوللىشىيان كەرد بى لەۋەى لە سوننەتى پىغەمبەردا ﷺ ھەبوۋە، بەلەم يان گوتتويانە: ئايەتەكەى سوۋرەتى (النور)، سزاي پەجمى نەسخ كەردتەۋە، يان گوتتويانە: پىغەمبەرى خوا ﷺ سزاي بەرد بارانى لە سنوورى مەلاھىيەتى خۆيدا، ۋەك سىياسەتتى شەرىعى جىبەجىن كەردوۋە، بە بۆ چوون و

نیجتهادی خۆی، ۋەك پېشتر باسماڭ كىرد، بەلّام گىرنگ ئەۋدە مەدام خەۋارىج،
 رايان نەبوو بى، با رەخنەو گلەيشمان لىيان ھەبى، ۋەك مەن لە (مەۋسۈۋەى
 بىر كىردنەۋەى نىسلامى لە نىۋان ۋەحىى و ۋاقىعدا)، لە كىتتى سىتەمدا كە تىيدا
 باسى (تەۋزىمە فەكرىيە كانىى مېژۋوى مەسۈلمانان) م كىردەو، باسى خەۋارىجەم
 كىردەو، خەۋارىج، بەلّان، رەخنەو گلەبى لەسەريان ھەبە، ھەروەھا موعتەزىلەو
 كۆمەلّ و پېرو تاقمەكانى دىكەش، بەلّام ئەۋە ماناى وانىە، ئەۋانىش ھىچ
 ھەقىان لە لانىە، پاشان مەدام بە ئەھلى قىبە لە قەلەم دەدرىن، لە بازنى
 نىسلامدا دادەنرىن، كەۋاتە: نىعتىيار بە قەبەان دەكرى، مەدام قەسەكان پىرى
 تى بچى و، لە سنوورى تىگەپشت لە دەقەكانى ۋەحىيدا بى، بۆيە ئەگەر ھەر
 خەۋارىجىش رايان لەسەر ئەۋ بەرد باران كىردنە نەبووبى، ماناى ۋايە پاست
 نىە بگوتىرى: بەكەنكىي (إجماع) ى لەسەرە.

ئەۋەش كە دەگوتىرى: فلانكەس نىعتىيار بە قەسەى ناكىرى، فلان زانايە بەلّان
 راي جابوۋە، بەلّام نىجماعى پى ھەلّناۋەشەتەۋە، مەن ئەۋ قسانەم پى پاست
 نىن، چونكە ھەر كەسك بە مەسۈلمان لە قەلەم درا، نىعتىيارىش بە قەسەى
 دەكرى، ۋەك گوتراۋىشە: (انظر إلى ما قيل، ولا تنظر إلى من قال)، تەماشە بگە چى
 گوتراۋە، تەماشە مەكە كى گوتوۋىەتى.

بۆيە وىستەم ئەۋە دوۋبارە بگەمەۋە، ئىجا راي زۆرىنەش بە تەنكىد ھەر
 پىرى تىدەچى و، دەگونچى راي كەمىنە ھەلّە بى، چونكە رايە، بەلّام مەرجىش
 نىە لەبەر ئەۋەى راي كەمىنە، كەمىنەك دەللىن، بېھتەرتىرى لە راي زۆرىنەك،
 كە زۆرىنە دەللىن، چونكە جارى ۋاش ھەبە، رايەك كەمىنە تەبەنىنى دەكەن،
 بەلّام لە روۋى بەلّگەۋە، پىشت ئەستۈۋرە بە بەلّگەۋە، بېھتەرتە لە راي زۆرىنە،
 قەسەبەكى باۋ (مەشھور) ىشە، ماموستايان دەللىن: «قىلى ۋا ھەبە دەللىنى: فىلە»،
 (قىل: يانى: قەسەبەكە كە گوتراۋد)، قەسە ھەبە بە كەم دانراۋە، بەلّام جارى ۋايە
 لە روۋى بەلّگەۋە زۆر بېھتەزە.

مه سه له ی سته م:

پوونکردنه وهی نه و راستیه که پیاوی زیناکار، ناره زووی ژنی زیناکارو
هاوبه شدانه ده کات و، ژنی زیناکاریش ناره زووی پیاوی زیناکارو موشریک
ده کات و، نه وهش له بر واداران قه ده غه یه:

خو ده فره موی: ﴿الْزَّانِیَ لَا یَنکِحُ اِلَّا زَانِیَةً اَوْ مُشْرِکَةً وَالزَّانِیَةُ لَا یَنکِحُهَا اِلَّا زَانٍ اَوْ
مُشْرِکٌ وَحَرَّمَ ذَٰلِكَ عَلَی الْمُؤْمِنِیْنَ﴾

شیکردنه وهی لهم ثابته، له سئ بر گه دا:

۱- ﴿الْزَّانِیَ لَا یَنکِحُ اِلَّا زَانِیَةً اَوْ مُشْرِکَةً﴾، واته: پیاوی زیناکار هر نیکاحی نافرته
زیناکار، یاخود هاوبهش بۆ خوا دانه ده کات.

یاخود لیته دا وشه ی (نکاح) به مانای ماره کردن و هاوسه رگیری له گه ل کردن
نیه، به لکو به مانای جووتبوون (جماع) ه، واته: پیاوی زیناکار، ته نیا له گه ل
نافرته ی زیناکار، یاخود هاوبهش بۆ خوا دانه رد، جووت ده بی.

۲- ﴿وَالزَّانِیَةُ لَا یَنکِحُهَا اِلَّا زَانٍ اَوْ مُشْرِکٌ﴾، ههروه ها نافرته ی زیناکاریش، ته نیا پیاوی
زیناکار یاخود هاوبهش بۆ خوا دانه نیکاحی ده کات و ماره ی ده کات.

یاخود: نافرته ی زیناکاریش، ته نیا پیاوی زیناکار یاخود هاوبهش بۆ خوا
دانه، له گه لی جووت ده بی.

۳- ﴿وَحَرَّمَ ذَٰلِكَ عَلَی الْمُؤْمِنِیْنَ﴾، نه وه له بر واداران قه ده غه یه.

ئهم دوو واتیه بۆ ئهم ثابته موباره که لیکده درته وه، به پتی راجیایی
زانایان له باره ی وشه ی: (لَا یَنکِحُ) و (لَا یَنکِحُهَا)، ثابا نیکاح لیته دا به مانای
هاوسه رگیری (زواج) ه، یاخود به مانای واته: جووتبوون (وطا) ه!.

کورتە باسێک لە بارەی ڕه‌وایی و ناره‌وایی هاوسهرگیریی بیاوو ناره‌تی پاک. له‌که‌ل زیناکاراندا

لێره‌دا ڕای کۆمه‌ڵێک له‌ زانایانم هێناوه، چونکه‌ ته‌م باسه‌ به‌ راستیی باسیکی زۆر هه‌ستیاره‌و، زانایان ڕاجیاییه‌کی زۆر خه‌ست و قوولیان له‌ باره‌یه‌وه‌ هه‌یه‌، ڕای پێنج له‌ توێژه‌ره‌وانی زه‌بر ده‌ستی قورئانم هێناوه، که‌ بریتین له‌: (الطبري، القرطبي، محمد الطاهر بن عاشور، الرازي، الشنقيطي)، دوايش ڕای خۆم له‌ باره‌یه‌وه‌ هێناوه:

(١) - (الطبري) که‌ به‌ پێشه‌وای توێژه‌ره‌وان و لێکده‌ره‌وانی مانای قورئان، له‌ قه‌ڵه‌م دراوه‌و، نه‌و نازناوه‌شی شایسته‌یه‌، ده‌لێ:

(أ) - (فَقَالَ بَعْضُهُمْ: نَزَلَتْ هَذِهِ آيَةٌ فِي بَعْضِ مَنِ اسْتَأْذَنَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فِي نِكَاحِ نِسْوَةٍ كُنَّ مَعْرُوفَاتٍ بِالزَّانَا مِنْ أَهْلِ الشَّرِّ، وَكُنَّ أَصْعَابَ زَيْنَاتٍ، يُخْرِينَ أَنْفُسَهُنَّ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَخْرِيمَهُنَّ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ، فَقَالَ: الزَّانِي مِنَ الْمُؤْمِنِينَ لَا يَتَزَوَّجُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً، لِأَنَّهُنَّ كَذَلِكَ، وَالزَّانِيَةُ مِنَ أَوْلِيكِ الْبَغَايَا لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَوْ الْمُشْرِكِينَ، أَوْ مُشْرِكٌ مِثْلَهَا، لِأَنَّهُنَّ كُنَّ مُشْرِكَاتٍ^(١)).

دوايي ده‌لێ:

(ب) - (وَقَالَ آخَرُونَ: مَعْنَى ذَلِكَ: الزَّانِي لَا يَزْنِي إِلَّا بِزَانِيَةٍ أَوْ مُشْرِكَةٍ، وَالزَّانِيَةُ لَا يَزْنِي بِهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ، قَالُوا: وَمَعْنَى النِّكَاحِ فِي هَذَا الْمَوْضِعِ: الْجِمَاعُ^(٢)).

دوايي وه‌ك زآكردنی به‌كێك له‌و دوو ڕایانه، هه‌ر له‌ ته‌فسیره‌كه‌ی خۆیدا ده‌لێ:

(١) جامع البيان: ج١٨، ص٧٥.

(٢) جامع البيان: ج١٨، ص٧٨.

■ تفسیری سوږه تی البتون ■

(ج) - (أَوَّلَى الْأَقْوَالِ فِي ذَلِكَ عِنْدِي بِالصَّوَابِ قَوْلَ مَنْ قَالَ: عَنِيَ بِالنِّكَاحِ فِي هَذَا الْمَوْضِعِ الْوُطْءُ، وَأَنَّ الْآيَةَ نَزَلَتْ فِي الْبَغَايَا الْمُشْرِكَاتِ ذَوَاتِ الرِّبَايَاتِ، وَذَلِكَ لِقِيَامِ الْحُجَّةِ عَلَى أَنَّ الرِّبَايَةَ مِنَ الْمُسْلِمَاتِ، حَرَامٌ عَلَى كُلِّ مُشْرِكٍ، وَأَنَّ الرِّبَايَةَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ حَرَامٌ عَلَيْهِ كُلُّ مُشْرِكَةٍ مِنْ عِبْدَةِ الْأَوْثَانِ، فَمَعْلُومٌ إِذَا كَانَ ذَلِكَ كَذَلِكَ، أَنَّهُ لَمْ يُغْنِ بِالْآيَةِ أَنَّ الرِّبَايَةَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ لَا يَغْفِقُ عَقْدُ نِكَاحٍ عَلَى غَيْبَةِ مِنَ الْمُسْلِمَاتِ، وَلَا يُنْكَحُ إِلَّا بِرَبَايَةٍ أَوْ مُشْرِكَةٍ، وَإِذَا كَانَ ذَلِكَ كَذَلِكَ، فَبَيِّنُ أَنَّ مَعْنَى الْآيَةِ: الرِّبَايَةُ لَا يُرْبِي إِلَّا بِرَبَايَةٍ لَا تَسْتَحِلُّ الرُّكَا، أَوْ مُشْرِكَةٍ تَسْتَحِلُّهَا^(١)).

(طبري)، له تفسیر کردنی نهو نایه ته موباره که دا، نایه تی ژماره (۳) ی سووږه تی (النور) دا، ته نیا دوو رای هینان و، لهو دوو رایه ش په کیان په سند ده کات، به مجوره:

(۱) - ده تی: هه ندیکان گوتوویانه: نه م نایه ته له باره ی هه ندیک له هاوډ لانه وه (خوا لییان رازی بی)، دابه زیوه، که مؤله تیان له پیغهمبه ری خوا ﷺ وه گرت، بو ماره کردنی هه ندیک لهو ژنانه ی ناسرابوون به زینا کردن له هاوبه ش بو خوا دانه ره کان، نهو نافرده تانه خاوه ن آلا بوون و، خو یان به کرې ده گرت، که خه لک زینایان له که لډا بکات به پاره، (واته: له شفرؤش بوون، به زارای نه مړؤ)، خواش ﷺ قه ده ده کردنی نهو نافرده تانه ی له سره پرواداران دابه زاند، فهرمووی: پرواداری زیناکار، ته نیا نافرده تی زیناکار، یان نافرده تی هاوبه ش بو خوا دانه ر، ماره ده کات، چونکه نهوانیش بهو شیوه یه ن، نافرده تی زیناکاریش لهو له شفرؤشانه، ته نیا پیاوی زیناکار له پرواداران، یاخود پیاویک له هاوبه ش بو خوا دانه ران، یاخود هاوبه ش دانه ریک که وه ک خو ی داوین پیس بی، ده پیه تی، له بهر نه وه ی تهو کاته، نافرده ته کانیش هاوبه ش بو خوا دانه ر بوون و مسؤل مان نه بوون.

(۲) - ده تی: هه ندیک دیکه گوتوویانه: مانای نهوه نه وه به که پیاوی زیناکار، ته نیا زینا له گډل نافرده تی زیناکار، یاخود هاوبه ش بو خوا دانه ردا ده کات و، نافرده تی زیناکاریش، ته نیا پیاوی زیناکارو هاوبه ش بو خوا دانه ر، زینای له که لډا ده کات و، گوتوویانه: وشه ی (نیکاح) لیره (له م شوینه دا) به مانای جووتبوون (جماع) ه.

دوایی غۆی ھەتسەنگاندن دەکات و ئەو ڕایەتی بە دلیەتی ھەلیدەبژیری و دەلێ:

لە لای من نزیکترین قسە لە راستییەوه، قسەتی ئەو کەسە یە کە گوتوو یەتی: مەبەست لە (نیکاح) لەم شوێنەدا، بریتیە لە جووتبوون و، ئەم ئایەتە لە باردی ئافرەتانیکی ھاوبەش بۆ خوا دانەری لە شەرقووشی خاوەن ئالوھە ھاتۆتە خوار، چونکە بەلگە لەسەر ئەو ھەبە، کە ئافرەتی داوێن پێس لە مسوڵمانان، لە ھەموو ھاوبەش بۆ خوا دانەرانیکی قەدەغەبە، (واتە: ئافرەتی مسوڵمان ئەگەر زیناکاریش بێ، ھەر دروست نیە شوو بکات بە پیاوی ھاوبەش بۆ خوا دانەر و کافر)، ھەر ھەبە پیاوی زیناکار لە مسوڵمانان، لێی قەدەغەبە، ئافرەتی ھاوبەش بۆ خوا دانەر لە ھەبەرستەکان بێت.

ئەجا مادام ئەمە بەو شیوہیە، کەواتە: ئاشکرایە کە مەبەست لە ئایەتە کە ئەو نیە کە پیاوی زیناکار لە ھەبەرستەکان، ئافرەتی پاک لە مسوڵمانان ناهێت و، تەنیا دەبێ ئافرەتی زیناکار، یاخود ھاوبەش بۆ خوا دانەر، بێت، ئەجا مادام ئەمە بەو شیوہیە، کەواتە: مانای ئایەتە کە وایە، کە پیاوی زیناکار، تەنیا زینا لەگەڵ ئافرەتیکدا دەکات، کە بە ھەلالی دانانێ (زینا بکات) چونکە مسوڵمانە، یاخود لەگەڵ ئافرەتیک ھاوبەش بۆ خوا دانەردا زینا دەکات، کە زینا بە ھەلالی دەزانن، لەبەر ئەوەی کافر ھاوبەش بۆ خوا دانەرە.

(۲) - (القرطبي): لهو بارهوه شەش بۆچوونان دێت:

(أ) - {مَقْصِدُ الْآيَةِ تَثْنِيَةُ الزَّوْجِ وَتَبْشِيعُ أَمْرِهِ، وَآلَهُ مُعَرَّمٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ، لَا يَنْكِحُ: لَا يَطَأُ، ثُمَّ زَادَ تَقْسِيمَ الْمُشْرَكَةِ وَالْمُشْرِكِ مِنْ حَيْثُ أَنَّ الشَّرْكَ أَعَمُّ فِي الْمَعَاصِي مِنَ الزَّوْجِ، قَالَ مَعْنَى: الزَّوْجِ لَا يَطَأُ فِي وَقْتِ زِنَاهُ إِلَّا زَانِيَةً مِنَ الْمُسْلِمِينَ، أَوْ مَنْ هِيَ أَسْوَأُ مِنْهَا مِنَ الْمُشْرِكَةِ}.

(ب) - {قَالَ الْخَطَّابِيُّ: هَذَا خَاصٌّ بِهَذِهِ الْمَرْأَةِ إِذْ كَانَتْ كَافِرَةً، فَأَمَّا الزَّانِيَةُ الْمُسْلِمَةُ، فَإِنَّ الْعَقْدَ عَلَيْهَا لَا يَنْسَخُ}.

(ج) - (أَنَّهَا مَخْصُوصَةٌ فِي رَجُلٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ أَيْضًا، اسْتَأْذَنَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي نِكَاحِ امْرَأَةٍ يُقَالُ لَهَا «أُمُّ مَهْزُولٍ» وَكَانَتْ مِنْ بَغَايَا الرِّائِيَّاتِ، وَفَرَطْتُ أَنْ تُنْفِقَ عَلَيْهِ). (مرثد ابن أبي مرثد وعن أبي صديقته).

(د) - (أَنَّهَا نَزَلَتْ فِي أَهْلِ الصُّفَةِ، وَكَانَ بِالْمَدِينَةِ بَغَايَا مُتَعَالِيَاتٍ بِالْفُجُورِ، مَخَاصِبُ بِالْكَسُوفِ وَالطَّعَامِ، فَهَمَّ أَهْلُ الصُّفَةِ أَنْ يَتَزَوَّجُوهُمْ، فَيَأْتُوا إِلَى مَسَاكِينِهِمْ وَيَأْكُلُوا مِنْ طَعَامِهِمْ وَكَسَوَتِهِمْ، فَنَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ صِيَانَةً لَهُمْ عَنْ ذَلِكَ).

(ح) - (الرَّامِدُ الرَّائِي الْمَعْدُودُ وَالرِّائِيَةُ الْمَعْدُودَةُ، قَالَ: وَهَذَا حُكْمٌ مِنَ اللَّهِ، فَلَا يَجُوزُ لِرَّانٍ مَخْدُودٍ أَنْ يَتَزَوَّجَ [لَا مَحْدُودَةً] عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَا يَنْكِحُ الرَّائِي الْمَخْدُودُ [لَا مِثْلَهُ] (أخرجه أبو داود: ٢٠٥٢).

(ه) - (أَنَّهَا مُنْشُوعَةٌ بِالْآيَةِ الَّتِي بَعْدَهَا: ﴿وَأَنْكِحُوا الْأَيْمَىٰ مِنْكُمْ﴾ ﴿النور﴾^(١١).

واته: نهو شهش رایهش بهو شیوهیه:

(١) - به که میان: ده لئ: نامانجی تابه ته که زیاتر دزیوو ناقولا پیتاشاندانی زینابه، که لهسه بر واداران قه دهغه یه و، (لَا يَنْكِحُ) یانی: (لَا يَطَأُ)، (وشه ی نیکاح)، لیره دا به مانای جووتبوون به کار هاتوه، دوا بیش نافرته ی هاوبهش بو خوا دانه رو پیایو هاوبهش بو خوا دانه ریش باسکرون، لهو پرووده که هاوبهش بو خوا دانان، گونا هتیک گشتیه ره له زینا، مانایه که ی ناوای لی دیته وه: پیایو زیناکار له کاتیکدا که زینا دهکات، یان زینا له که ل نافرته تیکی مسولمانی زیناکاردا دهکات، یاخود لهو خرابتر له که ل نافرته تیکی هاوبهش بو خوا دانه ردا دهکات.

(٢) - دووه میان: (الْخَطَأِيُّ)، گوته ویه تی: نه مه تابه ته به نافرته تیکی دیار ییکراوده وه، به لام نافرته ی مسولمانی که زینا بکات، مارده کردنی هه لئاوه شتیه وه، (واته: دروسته مارده بکری و، مارهی دی).

۳- سَنِيَمِيَان: نەم ئايەتە تايىبەتە بە پياۋىڭ لە مَسْوَلَمَانَانەو، كە داۋاي مۆلەتى لە پىغەمبەرى خوا ﷺ كە، ئافرەتتەك بىتتى پىتى دەگوترا: (أُمُّ مَهْرُولٍ)، كە ئەو ئافرەتەش لە ئافرەتەنى زىناكارى لەشفرۆش بوو، مەرجى كرتىبوو بۇ ئەو پياۋەى بېھىتتى، كە مەسرەفى پياۋەكە بكتىشى، (لەو پارەيەى پەيداي دەكات بە لەشفرۆشى).

پياۋەكە (مرثد بن أبي مرثد) بوو، ژنەكەش (عناق) بوو.

۴- چۈارەميان: نەم ئايەتە لە بارەى (أَهْلِي الصُّفَةِ) ەو، دابەزىو، [(أَهْلِي الصُّفَةِ)، ھەندىك رىۋايەت دەلّين: چۈار سەد كەس بوون، لەوانەيە كەم و زياديان كەرتتى، كۆمەلەك ھاۋەلى زگورتى بوون، بىن ژن و مآل بوون، لە شۈبھىكى ەك ھەيوان، لە مزگەوتى پىغەمبەر ﷺ خەوو ئيسراھەتيان و ھەموو شتيان لەوتى بوو، مآل و حاليان نەبوو، نەم ئايەتە لە بارەى وانەو ھاتە خوار، كە لە مەدينەدا ئافرەتەنىكى لەشفرۆش ھەبوون، بە ئاشكرا زىنيان دەكردو، دەولەمەندىش بوون، پۇشاكيان ھەبوو، خواردنيان ھەبوو، پارەيان ھەبوو، جىن و پتيان ھەبوو، بەلآم بە لەشفرۆشى دابينيان كەرتىبوو، (أَهْلِي الصُّفَةِ) ھەندىكيان ويستيان لەوانە مەرەكەن و، بچنە جىن و پتيەكەنى ئەوانەو، لە خواردنەكەيان بخۆن و، لە پۇشاكەكەشيان بەھرمەند بىن، بەلآم نەم ئايەتە ھاتە خوار بۇ پارىزگارىي لىكردنيان، لەوھى ئەو عەيىبە بىننە سەر خۇيان.

۵- پىنچەميان: مەبەست لەم ئايەتە، ئەوھەيە كە پياۋىڭ كە سزا درابى لەسەر زىناو، ئافرەتتەك سزا درابى لەسەر زىنا، ھەر ئەوانە پتەك دەشتىن، ئەمەش ھوكمى خوايە كە دروست نىبە بۇ پياۋىڭ كە لەسەر زىنا سزا درابى، ھاوسەرگىرىي بكات، مەگەر لەگەل ئافرەتتەك كە لەسەر زىنا سزا درابى، لەو بارەشەو نەم فەرموودەيە ھەيە كە نەبوو ھورەپرە (خوالى رازى بىن)، لە پىغەمبەرەو ﷺ دەيگىرتەتەو، كە فەرموويەتى: (لَا يَنْجِي الرُّبِّي الْمَخْدُودُ إِلَّا مِثْلَهُ)، أبوداود: (۲۰۵۲)، واتە: پياۋىڭكى زىناكارى سزادراو، دەبى ھەر لەگەل يەككىكى ەك خۆى دا ھاوسەرگىرىي بكات.

٦- شهه ميان: نهوده كه نه م نايه ته نه سخ كراوه ته وه به نايه تيك كه دواتر دي، نايه تي ژماره (٣٢) له سووړه تي (النور)، كه خوا دهفه رموي: ﴿وَأَنكِحُوا الْأَيْمَىٰ مَسْكُورًا﴾، پياوان و نافرته تانيكي كه بي هاوسه رن، هاوسه رديان بكن، هاوسه رگيريان بو بكن.

كه واته: به حساب نهو نايه ته ي ژماره (٣٢) نه مه ي نه سخ كر دوتنه وه، هه لبه ته نه مه قسه ي (فرطبي) يه و، بيمه پيشتر گوتو ومانه: هيچ نايه تيك له فورناندا نه سخ كراوه نيه.

٣- (محمد الطاهر بن عاشور): نهو يش دواي ليكولپنه وه يه كي زور، له تهفسيره كه ي خويدا ده لي:

أ- (مَنْ كَانَ الرَّؤْيُ دَائِبًا لَهُ قَبْلَ الْإِسْلَامِ، وَتَخَلَّقَ بِهِ لَمْ أَسْلَمْ، وَأَرَادَ تَزْوُجَ امْرَأَةٍ مُلَازِمَةٍ لِلرُّؤْيِ مِثْلَ الْبَغَايَا وَمُتَخَذَاتِ الْأَخْدَانِ، فَهَيَّ اللَّهُ الْمُسْلِمِينَ عَنِ التَّزْوُجِ بِمِثْلِهَا... فَقَوْلُهُ: ﴿الَّذِينَ لَا يَنْكِحُوا إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً﴾، فَهَيْدَ وَلَيْسَ بِتَشْرِيعٍ، لِأَنَّ الرِّأْيَ، مَعْنَى: مِنَ الرَّؤْيِ لَهُ عَادَةٌ، لَا يَكُونُ مُؤْمِنًا، فَلَا تَشْرَعُ لَهُ أَحْكَامُ الْإِسْلَامِ^(١).

واته: كه سيك كه له پيش ئيسلامدا داوین پيسی و زينا كردن عاده تی بووې و، تييدا بووې به ناکاريکی رچوو و، دواي مسولمان بووېت و، ويستېتي نافرته تيك بيتن كه بهرده وامه له سر زينا، وهك نافرته له شفرؤشه كان، ياخود هاوه لداره كان، خوا ﷻ قه ده غه ي كروه كه پياوي مسولمان، دواي نه وه ي مسولمان بووه، با پيش ئيسلام زيناكاريش بووې، نافرته ي ثاوا بيتن.

كه واته: كه دهفه رموي: پياوي زيناكه ر ته نيا نافرته ي زيناكه ر، ياخود هاوبه ش بو خوا دانه ر ديتن، نه مه ري خوشكردنه و، ياسا دانان نيه، چونكه پياوي زيناكار به و واتيه كه زيناكردن عاده تيك و ناکاريکی ريشه داري بووې، به برودار له قه لم نادري، تاكو ياساكانی ئيسلامی بو دابترين.

۴- (فخرالدین الرازی): پایہ کی دیکھی جیاواز دینے، نہویش دواۓ وردہ کاری و شیکردنہ وہی زور له تفسیرہ کہی خویدا، ده لّی:

(وَالْمَعْنَى أَنَّ كُلَّ مَنْ كَانَ زَانِيًا، فَلَا يَنْبَغِي أَنْ يَنْكَحَ إِلَّا زَانِيَةً وَعُرِمَ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ. وَهَكَذَا كَانَ الْعُكْمُ فِي ابْتِدَاءِ الْإِسْلَامِ، وَعَلَى هَذَا الْوَجْهِ ذَكَرُوا قَوْلَيْنِ:

أَعَدَّهُمَا: أَنَّ ذَلِكَ الْعُكْمَ بَاقٍ إِلَى الْآنِ حَتَّى يُعْرَمَ عَلَى الزَّانِي وَالزَّانِيَةِ التَّزْوُجُ بِالْعَظِيفَةِ وَالْعَظِيفِ وَالْعَكْسِ، وَيُقَالُ: هَذَا مَذْهَبُ أَبِي بَكْرٍ وَعُمَرُ وَعَلِيٌّ وَابْنُ مَسْعُودٍ وَعَائِشَةُ، ثُمَّ فِي هَؤُلَاءِ مَنْ يُسَوِّي بَيْنَ الْإِبْتِدَاءِ وَالذَّوْمِ، وَمِنْهُمْ مَنْ يَفْصِلُ.

وَالْقَوْلُ الثَّانِي: أَنَّ هَذَا الْعُكْمَ صَارَ مَنْشُوعًا وَاعْتَلَفُوا فِي نَاسِيهِ، فَقَبِلَ الْغُبَايُ أَنْ نَاسِيَهُ هُوَ الْإِجْمَاعُ، وَعَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ أَنَّهُ مَنْشُوعٌ بِعُمُومِ قَوْلِهِ تَعَالَى: ﴿فَأَنْكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ﴾ ﴿النِّسَاءِ﴾ ﴿وَأَنْكِحُوا الْأَيْمَىٰ مِنْكُمْ﴾ ﴿النُّورِ﴾ لَكِنْ الْإِجْمَاعُ لَا يَنْسَخُ^(۱).

واته: مانای ئەم ئایەتە ئەوەیە کە هەر پیاویک زیناکاربوو، نابی جگە لە ئافرهتیک زیناکار بێت، ئەو لە براداران قەدەغەیه، لە سەرەتای ئیسلامدا حوکم بەو شێویە بوو، هەر پیاویک زیناکار بووبایە، (زانیایان زیناکارە، پێیان ئەدەدا کە ئافرهتی پاک بێت، هەر وەها ئافرهتی پاکیش ئەدەدرا بە پیاوی زیناکار، لەو بارەووە دوو قسەیان باس کردوون:

یەکەمیان: ئەو حوکمە هەتا ئێستاش بەردەوامە، لەسەر پیاوی زیناکارو ئافرهتی زیناکار قەدەغەیه: پیاوی زیناکار ئافرهتی پاک بێت و، ئافرهتی زیناکاریش پیاوی پاک بیهێت، هەر وەها بە پێچەوانەشەو، گوتراو: ئەمە رای ئەبوو بەکرو عومەر و علی و ئیبنو مەسعود و عائیشەش بوو، (واته: لەوان گێردراو ئەو)، ئنجا ئەوانەش هەیانه، دەلّی: بەکسانە، دەستپێکردن و بەردەوام بوون، هەندیکیش دەلّین: نا، لە سەرەتاوە

وهك دهسپتكردن وايه، به لآم بؤ بهرده وام بوون، مه رج نيه واپن، (واته: بؤ دهسپتكردن له سهره تاوه، پياوى پاك بؤى نيه ئافره تى زيناكار بيئن و، ئافره تى پاك بؤى نيه شوو به پياوى زيناكار بكات، به لآم دوايى، دواى هاوسه رگيرى، نه گهر ههر كامتيكان تووشى زينا بوون، نيكاحه كه هه لئاوه شيتته وه).

دووهميان: نه وه يه كه ئيسئا نه م حوكمه بهرده وام نيهو نه سخ كراوه ته وه، به لآم له باره ي نه سخ كه روه كه يه وه راجييان هه يه: (الْجَبَّارِ)، گو توويه تى: به يه كده نكي زانايان (إجماع العلماء) نه سخ بوته وه، (زانايان يه كده نكن له سهر نه وه كه ئافره تى زيناكارو پياوى زيناكار، دروسته له گه ل پياوى پاك و ئافره تى پاكدا هاوسه رگيرى بكهن)، به لآم سه عيدي كورى موسه ييه ب گو توويه تى: نه سخ كراوه ته وه به واتاى گشتيى فه رمايشتى خوا، كه ده فهرموئ: ﴿فَانكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ﴾ النساء، ئافره تانيك كه پيتان پاك و چاكن، (يان پيتان ده شين)، بيان هتن، هاوسه رگيريان له گه ل بكهن، هه روه ها كه خوا ده فهرموئ: ﴿وَأَنْكِحُوا الْأَيْمَىٰ مِنْكُمْ﴾ النور، پياوان و ئافره تانيكى بى هاوسه ر هاوسه ردار بكهن.

(٥) - (محمد أمين الشنقيطي): له كتيبي (أضواء البيان) ي خؤيدا، ده لئ:

[هَذِهِ آيَةُ الْكَرِيمَةِ مِنْ أَضْعَابِ الْآيَاتِ تَخْفِيفًا؛ لِأَنَّ حَمَلَ النِّكَاحِ فِيهَا عَلَى التَّزْوِيجِ، لَا يَلَابِغُ ذِكْرَ الْمُشْرِكَةِ وَالْمُشْرِكِ، وَحَمَلَ النِّكَاحِ فِيهَا عَلَى الْوَطْءِ، لَا يَلَابِغُ الْأَعَادِيثَ الْوَارِدَةَ الْمُتَعَلِّقَةَ بِالْآيَةِ، فَإِنَّهَا تُعَيَّنُ أَنَّ الْمُرَادَ بِالنِّكَاحِ فِي الْآيَةِ: التَّزْوِيجُ، وَلَا أَعْلَمُ مَفْرُجًا وَاضِعًا مِنَ الْإِشْكَالِ فِي هَذِهِ الْآيَةِ إِلَّا مَعَ بَعْضِ تَقْسُفٍ .

وَهُوَ أَنَّ أَضْحَ الْأَقْوَالِ عِنْدَ الْأُصُولِيِّينَ، هُوَ جَوَازُ حَمْلِ الْمُشْرِكِ عَلَى مَعْنِيَّتِهِ، أَوْ مَعَانِيَّتِهِ...

فَيَحْمَلُ النِّكَاحَ فِي الْآيَةِ عَلَى الْوَطْءِ، وَعَلَى التَّزْوِيجِ مَعًا، وَيَكُونُ ذِكْرُ الْمُشْرِكَةِ وَالْمُشْرِكِ عَلَى تَفْسِيرِ النِّكَاحِ بِالْوَطْءِ دُونَ الْعَقْدِ... (١).

واتە: دەتت: ئەم ئایەتە لە پەروی ساغکردنەوهی و ئاتاکەیهوه، یەکیکە لە ئایەتە هەرە قورسەکان، چونکە ئەگەر وشە (نِکاح) بە مانای هاوسەرگیری بگرین، ئەوه ناگونجێت لەگەڵ باسکردنی پیاوی هاوبەش بۆ خوا دانەر، ئافەرەتی هاوبەش بۆ خوا دانەردا، (چونکە هاوسەرگیری لە نێوان پیاوی مەسولمان و ئافەرەتی هاوبەش بۆ خوا دانەر، ئافەرەتی مەسولمان و پیاوی هاوبەش بۆ خوا دانەردا، دروست نیە، بە یەكدهنگی زانیان)، ئەگەر وشە (نِکاح) بە مانای جووتبون (وُطًا) بگرین، لەگەڵ ئەو فەرمانیشتانەدا ناگونجێت کە پەيوەستن بە ئایەتەكەوه، چونکە پوونیان کردۆتەوه کە مەبەست لە وشە (نِکاح) لە ئایەتەكەدا بریتیه لە هاوسەرگیری، ئنجا من هیچ دەروویکی پۆشن بۆچوونەدەر لەو نیشکالە نابینم، مەگەر بە تۆزێک نەگونجانەوه، ئەویش ئەوهیه کە پاسترین قسە لە لای زانیانی (أصول الفقه) ئەوهیه کە دروستە وشەیهک کە دوو واتای هەن، یاخود زیاتر لە دوو واتاشی هەن، لە یەك کاتدا بە هەموو واتاکان، یاخود بە دوو واتایەکە بەکاربهێنێت، لێرەش دا وشە (نِکاح)، لە ئایەتەكەدا هەم بە مانای جووتبون و، هەم بە مانای هاوسەرگیری کردن بەکارهێنراوه، ئنجا ئەو کاتە باسی ئافەرەتی هاوبەشدانەر و پیاوی هاوبەشدانەر کراوه، لەسەر بناغەي ماناکردنی (نِکاح) بە جووتبون، نەك بە مانای گرتیەست و مارەپرین، (چونکە یەكدهنگی زانیانی لەسەرە کە ناگونجێت، کافرو مەسولمان پێکەوه هاوسەرگیری بکەن).

واتە: مانایەکی ئاواي لێ دێتەوه:

(۱) - پیاوی زیناکارو ئافەرەتی زیناکار، تەنیا زینا لەگەڵ پیاوو ئافەرەتی زیناکار دا، یاخود پیاوی هاوبەش بۆ خوا دانەر و ئافەرەتی هاوبەش بۆ خوا دانەر دا، دەکەن.

(۲) - ئەگەر بە مانای هاوسەرگیریش بێ، یانی: پیاوی زیناکارو ئافەرەتی زیناکار، هەر هاوسەرگیری لەگەڵ یەكدییدا دەکەن، ئارەزوومەندی یەكدین و کەیفیان بە یەكدی دیت، نەك بێتی: دروست نیە هاوسەرگیری لەگەڵ هی دیکەدا بکەن.

پای خۆم لەو بارەوہ:

منیش زۆر لەو ئابەتە موبارەکەم کۆلیوەتەوہو، دوو پام بۆ پەیدا بوون، کە تارادەپەک لەو پاپانەى باسکردن، جیاوازن:

(۱) - قەدەغەپە پیاوی پاک، ژنی ناپاک مارد بکات، ھەر وەھا بە پێچەوانەوہش، ئافرەتى پاکیش نابى شوو بە پیاوی ناپاک و زیناکار بکات، بەلام لەگەڵ گوناھبار بوونیشدا، نیکاحەکە دادەمەزرى، باسی پیاوی ھاوبەش بۆ خوا دانەرو، ئافرەتى ھاوبەش بۆ خوا دانەريش، لەبەر زێدە قیزەون و ناشیرین پێشانداى زینایە، کە عادەتى کافرانەو لە مسوڵمانان ناوہشیتەوہ.

(۲) - پیاوی زیناکارو ژنی زیناکار، ھەتا تۆبە نەکەن لە زینا، دروست نیە ھاوسەرگيری بکەن، مەگەر لەگەڵ ھاوکوفى خۆياندا.

بەپرزان!

خوایى ^{سبحانه} ھەمیشەکانى خوێ وا دارشتوون، ئەو ھەموو واتایانە ھەندەگرن، نەجا ھیچ کەسیش ناتوانى بلى: بە تەنکيد ھەر ئەوہ و اتاکەبەتى و، ھیچ واتای دیکەى نیە، کە ئەوہش یەکیکە لە ڕووەکانى ئیعبازى قورئان.

مه سه لهی چواره م:

ئهوانه‌ی ئافره‌تانی پاك (ههروه‌ها پیاوانیش) به زینا تۆمه‌تبار ده‌که‌ن و، چوار شایه‌دان ناهیتن (بۆ ئیسپاتی تۆمه‌ته‌که‌یان)، سزایان هه‌شتا قه‌مچییه‌و شایه‌دیشیان لیه‌ورناگیرئ و به‌ فاسق داده‌نرئین، مه‌گه‌ر ئه‌وانه‌ی په‌شیمان ده‌بنه‌وه‌و چاکسازی ده‌که‌ن، (ئه‌وانه‌ ده‌گه‌رینه‌وه‌ بۆ حاله‌تی ئاسایی پتشیویان):

خو ده‌فه‌رموئ: ﴿وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِإِثْمٍ شُكِّلَ لَهُمْ شُكْلُهُمْ فَالْجُنُودُ لَنَنْبِقْنَ حَلْدَةً وَلَا نَقْبُلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١٠﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١﴾﴾

شیکردنه‌وه‌ی ئەم ئایه‌تانه، له هه‌شت برگه‌دا:

(١) - ﴿وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ﴾، ئەو پیاوانه‌ی که ئافره‌تانی پاك تۆمه‌تبار ده‌که‌ن، (يَرْمُونَ أَي: يَقْدِفُونَ)، بانی: (يَتَّهَمُونَ بِالزُّنَا)، ئەو پیاوانه‌ی ئافره‌تانی پاك تۆمه‌تبار ده‌که‌ن به‌ داوێن پیسی، وشه‌ی (الْمُحْصَنَاتِ)، واته‌: پاکراگیراوان، خوێتراویشه‌ته‌وه‌: (الْمُحْصَنَاتِ)، واته‌: خو پاکراگیران، (الْمُحْصَنَاتِ)، ناوی به‌رکار (إِسْمُ الْمَفْعُولِ) هه‌، (مُحْصَنَاتِ)، ناوی به‌که‌ر (إِسْمُ فاعِلٍ) هه‌، (الرَّمَى)، (قَذَفَ الشَّيْءُ مِنَ الْيَدِ، وَشَاعَ اسْتِعْمَالُهُ فِي نِسْبَةِ فِعْلٍ أَوْ وَضِفٍ إِلَى شَخْصٍ)، وشه‌ی (رَمَى) بریتیه‌ له‌ فرێدانی شتیک که به‌ ده‌سته‌وه‌یه، به‌لام به‌کاره‌یتانی بڵاو و باوه، له‌ پالْدانی کرده‌وه‌یه‌ک یاخود وه‌صفیک بۆ لای که‌سیکدا.

شایانی باسه‌: که ده‌فه‌رموئ: ﴿وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ﴾، ئەو پیاوانه‌ی ئافره‌تانی پاك تۆمه‌تبار ده‌که‌ن به‌ داوێن پیسی، هه‌ر سیافه‌که‌ وایخواسته‌وه‌، نه‌گه‌رنا نه‌گه‌ر پیاوانیکی پاکیش تۆمه‌تبار بکه‌ن به‌ زینا، هه‌ر به‌ هه‌مان شتیه‌یه، هه‌روه‌ها ئافره‌تانیکی پاکیش پیاوانیکی پاك، یان ئافره‌تیکی پاك تۆمه‌تبار بکه‌ن به‌ زینا، هه‌ر به‌ هه‌مان شتیه‌یه.

(۲) - ﴿ثُمَّ لَآتُوا بِأَرْبَعَةٍ شَهْلَةٍ﴾، (ئەوانەى كە ئافرەتانی پاك تۆمەتبار دەكەن بە داوین پىسى و)، دوايش چوار شایەدان ناھیتن.

(۳) - ﴿فَالْبُدُورُ ثَمَنَيْنِ جَلْدَةٍ﴾، ئەوانە ھەشتا قەمچیان لى بدەن، واتە: ھەر كامىکیان ھەشتا قەمچى لىبدەن، ئەوھش كە ھەشتا قەمچىيە كان لى دەدا، بىگومان دەستەلاتى شەرعیيە.

وشەى (الْحَمَمَتِ)، لە (إحسان) ھوھیە، یانى: پاكبوون، زانايان دەلین: ئەوھ دوو ھۆكار ھەن:

یەكەم: لە خودى خۆیدا پاك بێت.

دوو: بە ھۆى ھاوسەرگىريیەوھ.

ھۆى بە پاكراگىران:

یەكەم: لە زاتى خۆیدا پاك بێت و، خواھەنى پاكیزەى (عِفَّة) بن.

دووھ: ھاوسەرگىرى، ديارە ھەيە ھاوسەرگىريش دەكات و ناپاكىشە، بەلەم كەسێك بىھۆى، ھاوسەرگىرى ھۆكارىكى گرنكى پاكیە.

(۴) - ﴿وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا﴾، (ئەوانەى تۆمەتى داوین پىسى دەدەنە پال ئافرەتانی پاك (يان پیاوانى پاك)، دوايش چوار شایەدان ناھیتن، یەكى ھەشتا قەمچیان لى بدەن و)، ھەرگىزیش شایەدیيان لى وەرەگرن، یانى: لە ماوھى ژياناندا.

(۵) - ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاقِقُونَ﴾، ئا ئەوانەش لاړین، لادەرن.

لێرەدا بە شتوازی كورت ھەتینان ھیتاویەتى، بۆ زىندەپۆیى لە پێشاندانى ناشرینى و ناقلایى كردوھەكەیان، كە دەفەرموى: ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاقِقُونَ﴾، ئا ئەوانەن لاړیووان و لادەران، وەك كەسى دىكە فاسق نەبێ.

(۶) - ﴿إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْ بَدِّ ذَلِكَ﴾، مەگەر ئەوانەى دواى ئەوھ، (دواى ئەوھى تۆمەتى داوین پىسیان كردوھو، سزا دراون)، پەشیمان دەبنەوھو دەگەرتنەوھ، لێرەدا كە

ده فهرموی: ﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ﴾، جگه له وانهی دواى نهو ده گه راونهو، په شیمان بوونهو، زانایان دوو واتایان بۆ لیک داونهو:

ا- هه ندیکان کوتوویانه: له نیوان خوځیان و خوادا گه راونهو، نهو ده که سزا دراون، سزایه که پاکى کردوونهو لهو گوناوهی کردوویانه، که تۆمه تبارکردنی خه لکه به ناهقی، به زینا، بې نهو دی بتوانن نیسپاتی بکه، سزایه که ده بیته هو ی پاک بوونهو دیان، وه که له فهرمایشتی پیغه مبهردا ﷺ هاتوه^(۱)، به لّام له نیوان خوځیان و خوادا ده گه پرتهو، که جاریکی دیکه شتی وا نه که.

ب- هه ندیکى دیکه کوتوویانه: یانی: خوځیان به درو بخه نهو دهو بلّین: نیمه درو مان کرد، نه مه مانای گه راونهو ده که! به لّام من نهو مانایه به دوور ده بینم، چونکه خوا فهرموویته: (تَابُوا)، واته: بگه پرتهو، نیدی نه یقه رمووه: بچن نیعلانی بکه که نیمه درو مان کردوه، تهو بهش بریتیه له: وازه یتان له گوناوه، لی په شیمان بوونی و، بریاردانی نه گه راونهو سه ری.

(۷) - ﴿وَأَصْحَابُ﴾، چاکسازیش ده که.

نهمه ش دوو واتای هه:

ا- خوځیان چاک ده که، که تاکو تیتستا ده میان را نهو ده ستاوه بوختانایان کردوه، له مهو دوا وا ناکه.

(۱) [عن عُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ قَالَ: بَاتِنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَيْلَةَ الْعَقَبَةِ الْأُولَى عَلَى أَنْ لَا نُشْرِكَ بِاللَّهِ شَيْئًا، وَلَا نَسْرِقَ وَلَا نَزْنِيَ وَلَا نَقْتُلَ أَوْلَادَنَا، وَلَا نَأْتِيَ بَهْتَانًا تَغْتَرِبَهُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِينَا وَأَرْجُلِنَا، وَلَا نَعْصِيَهُ فِي مَعْرُوفٍ فَإِنْ وَقَيْتُمْ فَلَكُمْ الْجَنَّةُ وَإِنْ غَشَيْتُمْ مِنْ ذَلِكَ فَأَعْذَتْكُمْ بِحَدِّ فِي الدُّنْيَا. هُوَ كَقَارَةِ لَهْ وَإِنْ سُرْتُمْ عَلَيْهِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ فَأَمْرُكُمْ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ إِنْ شَاءَ عَذَّبَ وَإِنْ شَاءَ غَفَرَ] السيرة النبوية لابن هشام، ج ۱ ص ۲۲۳.

ب- واتاہی کی دیکھی تھو دیہ: تھو دی تیکیان دلو د له سومعهو ناوو شوڑہ تی کہ سایہ تی تھو کہ سہی قسہ یان بہ رانہ ر کردہ، ھو ل دہ دہن مہ دحی بکھن و، چی تیکیان داوہ، چاکی بکھن تھو، نجا کہ سائیک کہ ناوا بکھن:

۸- ﴿فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾. تھو بہ دنیایی خوا لیور دہی بہ بہ زہیہ، کہ تھم ھم دہ گہر تھوہ بۆ دووہ میان، کہ بریتہ تھوہ شایہ دیان لی و ہرنہ گیرئ، ھم بۆ سیئہ میان، کہ فاسق بوونہ، سیفہ تی فاسق بوونیشیان لہ سہر لادہ چی، و ہک دواپی باسی دہ کہین.

تیمہ لہ بہر تھوہی کور تہ باسیک (لہ بارہی بوختانی داوین پیسیہوہ) دہ خہینہ پوو، لیرہ دا بہوہ ندہ شیکردنہوہی تھو دوو تاہ تہ موبارہ کہ لئیدہ گہر تین، تھوہ ندہ دہ لئین: زانایان راجیان دہ بارہی تھوہ کہ خوا دہ فہرموی: ﴿فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾. بہ دنیایی خوا لیور دہی بہ بہ زہیہ، تاپا خوا مہ بہستی تھوہیہ: تھو کہ سانہی بوختانیان کردہ، دوا تھوہی یہ کی ھہ شتا قہ مچیان لیدراوہ، لہ بہر تھوہی نہ بانواییوہ چوار شایہ دان بئین، تاپا لہ مہودوا بہ دادگہر (عادل) لہ قہ لہم دہ در تین و، شایہ دیان لی و ہردہ گیرئ و، سیفہ تی فیسقیشیان لہ سہر لادہ چی!؟

ا- ھہ ندیکیان کوتوویانہ: شایہ دیان لی و ہرناگیرئ و، ھہر بہ فاسقیش لہ قہ لہم دہ در تین.

ب- ھہ ندیکش کوتوویانہ: شایہ دیشیان لی و ہردہ گیرئ و، بہ فاسقیش لہ قہ لہم نادر تین.

ج- ھہ ندیکش کوتوویانہ: شایہ دیان لی و ہردہ گیرئ، بہ لہم ھہر بہ فاسق لہ قہ لہم دہ در تین.

کورتە باسیک له باره‌ی بوختانی داوین پیسیی به‌وه

نهم کورتە باسه له پینج برگه‌دا ده‌خه‌ینه روو:

(۱)- پیناسه‌ی بوختانی داوین پیسیی:

بوختانی داوین پیسیی وشه‌ی (قَدْف) ی بۆ به‌کارهاتوه، به‌لام له قورئاندا وشه‌ی (رَمِي)، به‌کارهاتوه، بۆختانی داوین پیسیی بریتیه له: (إِهَام بِالرَّيِّ بِصَرِيحِ الْعِبَارَةِ) تۆمه‌تبار کردن به زینا، به‌ده‌ربهر پینکی پاشکاو، بۆ پینج و په‌نا.

(القرطبي) له تەفسیره‌که‌ی خۆی (الجامع لأحكام القرآن) دا، چه‌ند شتی که ده‌باره‌ی بوختانی داوین پیسیی، ده‌لێ، تێمه‌ هه‌ندیکێ لێ ده‌خوازینه‌وه، له یه‌کێ له فسه‌کانی دا ده‌لێ: (اتَّفَقَ الْعُلَمَاءُ عَلَى أَنَّهُ إِذَا صَرَخَ بِالرَّيِّ، كَانَ قَدْفًا وَرَمِيًا مُوجِبًا لِلْعَذَابِ، لَكِنْ إِذَا عَرَضَ، فَفِيهِ خِلَافٌ بَيْنَ الْمُفَقَّهَاءِ)^(۱).

واته: زانایان له‌سه‌ر ئه‌وه یه‌کده‌نگن، نه‌گه‌ر که‌سیک به‌ پاشکاوێ که‌سیک تۆمه‌تبار بکات به‌ زینا، ئه‌وه (قَدْف) و (رَمِي) ی سزا پێویستکاره، به‌لام نه‌گه‌ر به‌ کناره (کِنَايَة) بێ، له په‌ناداوه به‌ له‌به‌ر پاهاویشتی بێ، ئه‌وه له‌وه باره‌وه له نێوان شه‌رع‌زاناندا راجیایی هه‌یه، (که‌ ئایا سزا له‌سه‌ر بابای له‌به‌ر پاهاویشته‌ر، له په‌نادا بوختانکه‌ر، پێویست ده‌بێ، یاخود هه‌ر ته‌مبێ کردن و سه‌رزه‌نشتردنی ده‌که‌وتێته‌ سه‌ر؟).

۴- مەرجهكانى بوختانى داوینىسى نۆ (۹)ن:

۱- بوختانكەر (القاذف):

دوو مهرجى تىدا به مهرج گىراون:

يه كه م: ده بى عاقل ى.

دوو م: ده بى بالغ ى.

كه واته: نه گهر شىت بى، يا خود مندال بى، نهو قسانه بشكات، هيچ نيعتيبارى پى ناكرى و نه وىش سزاي ناكه وىته سهر، به لى رهنكه تهمبى بكرى و كوتى با بدرى، به لام نهو سزا شريعى ناكه وىته سهر.

۲- بوختان پىكراو (المقذوف به):

نهو ى به كاردده تىندرى بۆ بوختانه كه، دوو مهرجى پىويستن:

يه كه م: ده بى تۆمه تباركردن بى به زينا.

دوو م: نهفى كردنى نهو منداله له بابى، بگوترى: نهو كورى بابى خوى نيه، يان نهو كچه كچى بابى خوى نيه، واته: زۆله، هه لبه ته (القرطبي)، وشه ى (لواط) ىشى هيناوه، كه نه وىش يه كىكه له هۆكاره كانى به بوختانى داوین پىسى له قه لهم دران، به لام له راستييدا لهو راپهيدا زانايانى ديكه له گه لى نين و، زينا جيايه و نىربازى (لواط) جيايه، نىجا سزاي زينا جيايه و، سزاي نىربازى جيايه.

كه واته: دوو مهرج له باباي بوختانكه رداو، دوو مهرجىش له خودى بوختانه كه دا به مهرج گىراون:

أ- ده بى برىتى بى لهو ى زيناى پال بداته لای.

ب- بلى: منداله كه ى هى خوى نيه، زۆله، بىژوويه.

نهو چوار مهرج له نۆيه كان.

(۳) - بوختان بۆكراو (المقذوف): بە نىسبەت باباى بوختان بۆكراو، دەپن پىنج مەرجى تىدا ھەبن:

يەكەم: عاقل بى.

دوۋەم: بالغ بى.

سېئەم: مەسۇلمان بى.

چوارەم: پاك بى لە داۋىن پىسى.

پىنجەم: نازاد بى.

بە نىسبەت عەقلى و بالغى و پاكى لە داۋىن پىسىيە، ھەموو زاناىان لەسەرى يەكەنگەن، بەلام ئەو ھەبىن مەسۇلمان بى و نازادىش بى، دەلىم: مادام پاك بى لە داۋىن پىسى، مەسۇلمان يان نامەسۇلمان بى، پىم وايە ئەگەر بوختانى بۆكرى، سزا ھەر دەيگىرئەو، بۆ نازادىش، بە نىسبەت كاتى خۇيەو ۋا بوو، كە كۆيلەو كەنيزەك لە پووى پاكى ئەخلاقيەو، ئەو ئىعتبارەيان پى نەكراو.

بەلام پىم وايە لە پووى عەدالەتى شەرىعەتەو، ئەوانىش بە ھەمان شىو، ھەمان ھوكمىان ھەيە، ئەگەر كەسك كەنيزەك، كۆيلەيەكەش تۆمەتبار بىكات بە زىنا، مادام پاك بى و، عاقل بى و بالغ بى، بە تايەتتى ئەگەر مەسۇلمانىش بى، ھەر ھەمان ھوكمى ھەيە.

(۳) - چۆنەتتى شاىەتيدانى چوار شاىەدەكان:

دەپن چوار شاىەدەكە شاىەدىيەكەيان لەسەر بناغەى دىقت بى و بلىن: ۋەك كلچۆكى تىو كلدان دىتوومانە كە زىنايان كردو، (المِرْوَدُ فِي الْمَكَلَةِ)، (مروود)، ئەوئەيە كە چاۋى پى دەپن، (المَكَلَةُ)، كلدان، (مِرْوَد) كلچۆكى پى دەلىن

دهیغه نه یتو کلدانه که وودوزنک کلی پتو ه دق، نافرته چاوی پت دهریزق، چاو پت رهش دهکات، دهبت بلین: یتمه نه ندامی نیرینهی پیاوه که مان له ته ندامی مینهی نافرته که دا بهو شیوهیه، که کلچوک له یتو کلداندا دهیغز، ناوامان بینووه، دهبت بلین: به چاوی خویمان بینیمان، ننجا پتویسته ههر چواریشیان وهک یه کت و مت و بت جیاوازی، شایه دیه که بدن، نه گهرنا نیعتیاری پت ناکرتی و، دوو چاری سزا درانیش دهبن، وهک چوون کاتی خووی پرووداوتک بووه له سه ردهمی خهلیفه ی دووه مدا: عومهری کوپی خهتتاب (خوا لیتی پازی بت)، نهویش نهوه بوو^(۱):

چوار کس، موغیره ی کوپی شوعبه یان - که یه کتیکه له هاوه لآن، به لأم مشت و مری له سه ره - چوار کس کوپوونه وودو تومه تباریان کرد که زینای کردوه له گهل نافرته تیکدا، نهو چوارهش: (أبو بکره) و، (نافع) ی برای و، (زیاد) و (شبل بن معبد البجلي)، نهو چواره شایه دییاندا، به لأم دواپی زیاد کشایه وه، نه گهرنا نهوانی دیکه شایه دییان له سه ردا، (ننجا تایا نه بوو به کرو نافعی برای پرتک که ووتوون و زیادیشیان قه ناعت پتهیناوه و، شیلیشیان قه ناعت پت هیناوه؟ نهو شتانهش دهبن، گرنگ نهوه به زیاد کشایه وه، مانه وه: (أبو بکره) و، (نافع) ی برای و، (شبل بن معبد البجلي)، عومهر (خوا لیتی پازی بت)، نهک سزای موغیره ی نه دا، به لکو سزای بوختانی به سه ر س که سه که ی دیکه دا چه سپاند، چونکه خوا دده رموتی: دهبت چوار بن، چواره کهش وهک یه ک شایه دیی بدن، هه لته که نهوانه سزا دراون و، سزایه که له سه ر موغیره نه چه سپاوه، تیتستا هیچ کس بوی نیه موغیره تومه تبار بکات بهوه، چونکه سزایه که ی له سه ر نه چه سپا، ننجا تایا نهو سییه ش که سزا دراون، وهک چوون زیاد کشاوه ته وه، تایا نهوانیش له پرووی غره ز شه خصیه وه بووه، یاخود چونکه موغیره گوتوویه تی: نهو ژنه خیزانی خووم بووه که تیه ده لیتن، زینات له گهلیدا کردوه، به لأم وهک فلان نافرته ده چت که منتان پت تومه تبار کردوه! نهو مه سه له یه مشت و مریکی زوری له سه ر بووه، گرنگ نهوه به

ئەگەر چوار شايدەدەكەش شايدەدییەکیان وەك یەك نەبێ، كت و مت، دووچارى سزا دەبن، نەك سزایەكە لەسەر تۆمەتبارەكە بچەسپێ، بەئكو خۆیان دووچارى سزا دەبن.

٤- دەرھاویشتەكانى سزاداران، لەسەر بوختانى داوین پیسیی:

ئایەتەكە سى چۆرە سزای گرتووئە خۆی:

١- ھەشتا قەمچیی لێدرا.

٢- ڤەتکردنەوھى شايدەدییەكەى، شايدەدیی لى وەرئەگیرى.

٣- بە فاسق لە قەلەم درا، چونكە خوا دەفەرموى: ﴿وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَا يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَالْجَاهِلُ مِنْهُمْ ثَلَاثِينَ جَلْدَةً وَلَا يَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةٌ أَبَدًا وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾.

١- ئنجا بە یەكەدەنگی زانایان ھەلاواردن (استثناء) ەكە (فسق) ەكە دەگرێتەو، كە دەفەرموى: ﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَسْلَمُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾، ئایا ئەم ھەلاواردنە بۆ كوێ دەچێتەو؟ زانایان لەسەر ئەو یەكەدەنگن كە (فسق) ەكە دەگرێتەو، واتە: دواى تەوبە كردن، ئەو مەرووفە سێفەتى لادان (فسق) ی لەسەر نامێنێ.

٢- ھەروەھا بە یەكەدەنگی زانایان سزایەكە لاناچێ، ھەرچەندە تۆبە بكات و چاكسازیی بكات، مادام تازە بوختانى كردو، مەگەر خۆی بە درۆ بخاتەو، ئەو ھە جیایە، ئەگەرنا مادام سوور بێ لەسەر تۆمەتەكەى، سزایەكەى لەسەر لاناچێ و دەبێ سزایەكە بدرێ، چونكە عومەرى كۆپى خەتتاب (خوا لێى پازى بێ) بە (أبو بكر) و (نافع) و (شبل بن معبد البجلي)، گوت وەك چۆن (زیاد) پەشیمان بۆتەو ھەو خۆی بە درۆ خستۆتەو، تێوھش خۆتان بە درۆ بخەنەو، بۆ ئەوھى شايدەدیستان لى وەرگیرى و بە فاسیق لە قەلەم نەدرێن، بەلام نامادەنەبوون بلین: درۆمان كردو، ئەگەرنا بابای بوختانچیی ئەگەر بلی: درۆم كردو بوختانم كرد، ئەو كاتە سزایەكەشى لەسەر لادەچێ و، شايدەدییەكەشى بۆ دیتەو، سێفەتى فاسقیتییى تێدا نامێنێ.

(۳) - لە باردی گیرانەوێ متمانەش بە شایەدییەکی، پاجایی هەیه، (الطبري)، گونووێهێ: (وَالصَّوَابُ مِنَ الْقَوْلِ فِي ذَلِكَ عِنْدَنَا: أَنَّ الْإِسْتِثْنَاءَ مِنَ الْمَعْنَيْنِ جَمِيعًا)^(۱).

دەلێ: قسەێ راست لە لای ئیمە لەو بارەو، ئەوێهە کە هەلواردنە کە هەردوو واتایە کە دەگریتهو: کە دەفرموی: ﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا﴾، ئەو هەم شایەدییە کەش دەگریتهو، خوا لێبۆردەو بە بەزەییە بەرانبەریان، واتە: دەبێ شایەدییە کەشیان بۆ بگریتهو، مادام تەوبەیان کردو، چاکسازیان کردو، سێفەیی فاسقیتیشیان تیدا لادەچێ. منیش قسەکی (الطبري) م بە دلە، کە دەبێ بۆ هەردووکیان بچیتەو.

5- چۆنیەتی تۆبەکردنی بابای بوختانکەر:

زانایان دوو رایان هەن لەو بارەو:

- (۱) - هەندێکیان دەلێن: چۆنیەتی تەوبە کردنەکی ئەوێهە، خۆی بە درۆی بختەو.
- (۲) - هەندێکیان دەلێن: تۆبە کردنەکی ئەوێهە، خۆی چاک بکات و پەشیمان بێتەو، لەوێ لێ پووێ داو.

(الطبري)، دەلێ: (وَهَذَا الْقَوْلُ أَوَّلُ الْقَوْلَيْنِ بِالصَّوَابِ)^(۲)، ئەو کە خۆی چاک بکات و، لە بەینی خۆی و خوادا پەشیمان بێتەو، ئەوێهە لە راستیەو نزیکتر، واتە: بە مەرج نەگیراوە خۆی بە درۆ بختەو، دواێ ئەوێ سزا دراو، تێپەریو، پابەند نەکراوە بەوێهە کە دەبێ خۆی بە درۆ بختەو، سزایەکی دراو، لەسەر ئەوێ نامادە نەبوو خۆی بە درۆ بختەو، تێستاش تەوبەکردنەکی ئەو مەرجەێ تیدا نی، کە دەبێ خۆی بە درۆ بختەو، چونکە سزای خۆی بینووە لەسەر ئەو تۆمەتەێ هەلیبەستە.

(۱) جامع البيان: ج ۱، ۸، ص ۸۴.

(۲) جامع البيان: ج ۱، ۸، ص ۸۵.

منیش وای تیده گهم که نهو رایه ی (الطَّيْرِي) هه لیباردوه، راسته، چونکه،
 بوچی خوا ده فهرموئ: ﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾، جکه
 له وانه ی دوا ی ته وه، به شیمان بوونه وه و چاکسازیان کردوه، به ته نکید خوا
 لیبوردی به به زه ییه؟ نه مه نه وه ده گیه نی که خوا له و که سه ده بووری و،
 به زه ییشی پئیدا دی، ئنجا بیگومان لیبوردن و به زه یی پئدا هاتنی خوا، نه گهر نه و
 گونا هبار، توبه کارو چاکه کاره، نه گپرتته وه سه ر حاله تی ناسایی خوئی، مانای
 وایه به ره ه میکی نه بوو بو وی، نه دی کوا لیبوردنه که ی خوا! کوا به زه یی پئیدا
 هاتنه وه که ی خوا! نابنی هاتنه دی (مُضَاق) یک ی هه بی، نابنی به ره ه میکی هه بی
 بوئی، بویه من له وه دنیام که نهو رایه پای راسته که (الطَّيْرِي) یش ره حمه تی
 خوا ی لیبن، ته به نینی کردوه و هه لیباردوه.

مهسه لهی پیتجهم:

ئهو پیاوانه‌ی ژنه‌کانیان تۆمه‌تبار ده‌که‌ن به‌ زیناو، جگه‌ له‌ خۆشیان
شایه‌دیان نیه، ده‌بی چوار که‌په‌تان شایه‌دی بده‌ن که‌ راستگۆن و، جاری
پیتجهم بَلِّین: نه‌فرینی خوايان له‌سه‌ر بی، نه‌گه‌ر درۆ بکه‌ن، ژنه‌که‌ش به‌وه
سزای زیناکردنی له‌سه‌ر لاده‌چئ، که‌ چوار که‌په‌تان بَلِّین: مێرده‌که‌ی درۆ ده‌کات و،
جاری پیتجهم بَلِّین: نه‌گه‌ر راست بکات، توو‌په‌یی خوای له‌سه‌ر بی:

خوادفه‌رموئ: ﴿وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شَهِدَةٌ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ فَشَهَدُوا أَحِبَّهُمْ
أَرْبَعُ شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُمْ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٦﴾ وَالْخَمْسَةَ أَنْ لَعْنَتُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ
﴿٧﴾ وَيَبْرَأُوا عَنْهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعُ شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُمْ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٨﴾ وَالْخَمْسَةَ
أَنْ غَضَبَ اللَّهُ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٩﴾ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ
حَكِيمٌ ﴿١٠﴾﴾

شیکردنه‌وه‌ی ئەم ئایه‌تانه، له‌ یازده‌ برگه‌دا:

- ١- ﴿وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ﴾، ئەو پیاوانه‌ی که‌ هاوسه‌ره‌کانیان، تۆمه‌تبار ده‌که‌ن (به‌
زینا کردن)، (ای یقذفونهن بالزنی)، تۆمه‌تباریان ده‌که‌ن به‌وه‌ که‌ زینایان کردوه.
- ٢- ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شَهِدَةٌ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ﴾، جگه‌ له‌ خۆشیان هیچ شایه‌دیکیان نیه، (أَنْفُسُهُمْ)،
خوێنراویشه‌ته‌وه: (أَنْفُسَهُمْ)، که‌ هه‌ر یه‌ک واتایان هه‌یه.
- ٣- ﴿فَشَهَدُوا أَحِبَّهُمْ﴾، چۆنیه‌تیی شایه‌دیانی دانی به‌کێکیان ئه‌وه‌یه.

- ٤- ﴿أَرْبَعُ شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ﴾، که‌ چوار جارێان شایه‌دی به‌ خوا بدات، واته: بَلِّین: (أشهد
بالله)، یانی: من ئەو قسه‌یه‌ ده‌که‌م له‌ حالیکدا که‌ خوا ده‌بینم و، خوا به‌ شایه‌د ده‌گرم
له‌سه‌ر خۆم که‌ راست ده‌که‌م، ﴿أَرْبَعُ شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ﴾، یانی: (أَرْبَعَةُ أَهْمَان)، واته: چوار
جارێان سوێند بخوات.

(۵) ﴿إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ﴾، که نهو له راستانه، لهو قسه بهدا که به ران بهر به هاوسه ره که ی، به ران بهر به ژنه که ی ده یکتا.

(۶) ﴿وَالْحَمِصَةُ أَنَّ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾، جاری پتنبجه میش بلتی: نه فرینی خوی له سه ر بئی، نه گهر له دروکه ران بئی، که ده فهرموئی: ﴿وَالْحَمِصَةُ أَنَّ لَعْنَتَ اللَّهِ﴾، خویندراویشته وه: ﴿أَنْ لَعْنَةُ اللَّهِ﴾، (اللَعْنُ)، دورخستنه وه به، به ریسوا کردنه وه، نه وه به نسبت پیاده که وه، نجا نه گهر نافره ته که وه لامی نه دایه وه مانای وایه، نهو تومه ته ی پیاده که بۆ ژنه که ی کردوه، له سه ری ده سه پین و، دوو چاری سزادان ده بئی، به لام تایا نهو نافره ته به چی سزا که ی له کۆل ده بیتنه وه، که بریتیه له سه د قه مچی، وه ک پتشر باسما ن کرد، که وشه ی (عَذَابِ) ی بۆ به کارهاتوه، ههروه ک چۆن له نایه تی ژماره (۲) دا، له باره ی سه د قه مچی که وه فهرموویه تی: ﴿وَلْيَشْهَدْ عَذَابَهَا﴾، لیره ش که ده فهرموئی: ﴿وَيَبْرَأُ عَنْهَا الْعَذَابُ﴾، نازاری له سه ر لا ده بات، واته: هه ره نهو سه د قه مچی، وه ک پتشر باسما ن کرد؟ وه لامی نهو پرسیاره له نایه ته کانی دوا یی دایه.

(۷) ﴿وَيَبْرَأُ عَنْهَا الْعَذَابُ﴾، نازاره که (سزا سه د قه مچی که) له نافره ته که لا ده بات، چی لایده بات؟!.

(۸) ﴿أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعَ شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ﴾، که (ژنه که) چوار جاران شایه دیی به خوا بدات، واته: چوار جار سویند به خوا بخوات.

(۹) ﴿إِنَّهُ لَمِنَ الْكَافِرِينَ﴾، که نهو میرده ی وی، لهو تومه ته دا که بۆی هه لبه ستوه، له دروکه رانه.

(۱۰) ﴿وَالْحَمِصَةُ أَنَّ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾، جاری پتنبجه میش بلتی: توو ره یی خوا له سه ر وی بئی، نه گهر نهو (میرده که ی) له راستکویان بئی، شایانی باسه: (وَالْحَمِصَةُ)، نه مه خویندنه وه (قراءة) ی حه فص و هه ندیک له قورئان خویننه کان، به لام خویندراویشته وه: (وَالْحَمِصَةُ أَنَّ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا)، واته: جاری پتنبجه میش بلتی: که خوا لیتی توو ره بئی....

ههروهها خوئراویشه تهوه: (وَالْخَامِسَةُ أَنَّ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا)، واته: پئنجهم بلئی: که توورهیی خوای لهسه ربی، به سنی جۆر، خوئراوتهوه، ئنجا که ئافره ته کهش بهو شتیه به نهو چوار جاره سوئندی خواردو، جاری پئنجهمیش بهو شتیه بهی گوت و، نهو تۆمه تهی مئرده کهی خوئی بهر په رچ دایه وه، مانای وایه ئافره ته کهش بهر به لا نابیی و سزا نادرئ، ئنجا نهوه سهه ده کیشی بۆ نه وهی لیک جیابینه وهو، لیک قه دهغه ببن به یه کجاری، وهک دوایی باسی ده که یین.

خوای له کوئایی دا ده فه رموی:

(۱۲) - ﴿وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ﴾، نه کهه له بهر به خششی خواو بهزهیی خواش نه بووایه له سهه ئیوهو، له بهر نهوه نه بووایه که خوا زۆر تۆبه وه رگری کارزانه.

لیره دا وه لامی (لؤلوا)، فرتئراوه، (جواب لؤلوا مَحْذُوفٌ لِقَصْدِ تَهْوِيلِ مَضْمُونِهِ)، به مه بهستی نهوه که نیوه پۆکه کهی زۆر به گه وهه پێشان بدرئ، یانی: نه کهه له بهر به خششی خواو بهزهیی خوا نه بووایه، له سهه ئیوهو، له بهر نهوه نه بووایه که خوا زۆر تۆبه وه رگری کارزانه، ئاواو ئاوا ده قهوما.

که ده گونجی بگوئری:

﴿لَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ فَذَفَعَ عَنْكُمْ أَدَى بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ، بِمَا شَرَعَ مِنَ الزُّوَاجِ، تَتَّكَاسِبُ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ، وَلَوْلَا رَحْمَةُ اللَّهِ بِكُمْ، فَقَدَرْتُ لَكُمْ تَخْفِيفاً مِمَّا شَرَعَ مِنَ الزُّوَاجِ فِي حَالَةِ الْإِضْطِرَارِ وَالْعُدْرِ، لَمَّا اسْتَطَاعَ أَحَدٌ أَنْ يَسْكُتَ عَلَى مَا يَرَى مِنْ مُنَارِ الْغِيَرَةِ، وَلَوْلَا أَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ، لَمَّا رَدَّ عَلَى مَنْ تَابَ، فَأَصْلَحَ مَا سَلَبَهُ مِنْهُ مِنَ الْعَدَالَةِ وَقَبُولِ الشَّهَادَةِ﴾^(۱).

ده گونجی وه لامی (لولا) بهمجۆره مه زه نهه بکری:

ا- ئەگەر بەخششی خوا لەسەر ئێوە نەبووایە، کە ئازاری ھەندیکتانی لە ھەندیکتانی دوورخستۆتەو، بەوێی کە خوا ﷻ ھەندێ سڵەماندەوێ داناون، ئەو ھەندیکتان ستەمیان لە ھەندیکتان دەکرد.

ب- ھەر وەھا ئەگەر بەزەیی خوا نەبووایە بەرانبەر بە ئێوە، کە ھەندێ شتی لەسەر سووک کردوون و، بۆی دا بە زاندوون، لەو سزایانەی دایناون، لە ھالەتی ناچاریی و لە کاتی ھەبوونی پۆزەدا، ئەو ھیچ کام لە ئێوە نەیدەتوانی بێدەنگ بێ لە بەرانبەر شتیکدا کە دەبیینی و غیریەتی دەجووڵینی، (کە بریتیە لەوێ زینا لەگەڵ ھاوسەریدا بکری).

ج- ھەر وەھا ئەگەر لەبەر ئەو نەبووایە، کە خوا زۆر تۆبە وەرگری کارزانە، ئەوانەتان کە دەگەڕێنەو و چاکسازی دەکەن، ئەو دادگری و شایەدیی لێ وەرگیرانە لێی وەرگرتوونەو، بە ھۆی بوختانکردنەکو، بۆی نەدەگیرانەو.

دەشگونجێ شتی دیکەش تەقدیر بکری، گزنگ ئەوێە خوا دەفەرموێ: ئەگەر بەخشش و بەزەیی خوا لەسەر ئێوە نەبووایە، لەبەر ئەو نەبووایە کە خوا زۆر تەوێ وەرگرو کاربەجێی، مانای وایە ئێوە تووشی زۆر بەلاو گرت و کێشە دەبوون و، نەتاندەتوانی لێیان دەرپازین.

کورتە باسێک لە بارەی لیعانهوه

ئەم کورتە باسە لە پێنج برگەدا دەخەینە روو:

(۱)- پێناسەی لیعان:

(القرطبي) بەمجۆرە پێناسەی لیعان دەکات، کە پێم وایە تەفسیرەکی بە ناوی (الجامع لإحكام القرآن)، لە پرووی حوکم و یاساکانی فورتانەوه، باشترین سەرچاوەیە، زۆر خۆی ماندوو کردوو و وردەکاریی کردووە، دەڵێ:

«وَكَيْفِيَّةُ اللَّعَانِ أَنْ يَقُولَ الْعَاكِمُ لِلْمَلْعَنِ: قُلْ أَشْهَدُ بِاللَّهِ لَرَأَيْتَهَا تَزْنِي وَرَأَيْتَ فَزَجَ الزَّانِي فِي فَرْجِهَا، كَالْمَرْءِ فِي الْمَكْحَلَةِ، وَمَا وَطِئَتْهَا بَعْدَ رُؤْيَيْي، يُرَدُّ هَذَا اللَّفْظُ أَرْبَعَ مَرَّاتٍ، ثُمَّ يَقُولُ فِي الْعَامِسَةِ: عَلَيَّ لَعْنَةُ اللَّهِ إِنْ كُنْتُ مِنَ الْكَاذِبِينَ، فَإِذَا فَرَّغَ الرَّجُلُ مِنَ اللَّعَانَةِ، قَامَتِ الْمَرْأَةُ بَعْدَهُ فَحَلَقَتْ بِاللَّهِ أَرْبَعَةَ أَهْجَانٍ، تَقُولُ فِيهَا: أَشْهَدُ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَكَاذِبٌ، أَوْ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ فِيمَا ادَّعَاهُ عَلَيَّ، وَذَكَرَ عَنِّي، وَإِنْ كَانَتْ حَامِلًا قَالَتْ: وَإِنْ عَمِلِي هَذَا مِنْهُ، ثُمَّ تَقُولُ فِي الْعَامِسَةِ: وَعَلَيَّ غَضَبُ اللَّهِ إِنْ كَانَ صَادِقًا»^(۱).

دەڵێ: چۆنێتی لیعان بەو شێوەیە: کە بابای دادوهر، قازیی، بە پیاوێهه بڵێ کە دەیهوێ لیعان بکات لە ژنه‌که‌ی: شایه‌دی ده‌دهم به‌ خوا نه‌و ژنه‌م بینی که زینای ده‌کردو، نه‌ندامی تیرینه‌ی زیناکه‌رم له‌ نه‌ندامی مێنه‌ی نه‌ودا بینی، وه‌ك چۆن کلچێك له‌ کلداندا ده‌بیترێ، دوا‌ی نه‌وه‌ش که نه‌وه‌م لێ بینیوه، جی‌ماعم له‌ گه‌لدا نه‌کردۆته‌وه، ئه‌مه‌ چوار جارێ دووباره‌ ده‌کاته‌وه، جاری پێنجه‌م ده‌ڵێ: نه‌فرینی خوا له‌سه‌ر من بێ، ته‌گه‌ر له‌ درۆکه‌ران به‌م،

کاتن پیاوه که لیووه، نجا نافرته که نه گهر ویستی تۆمه ته که رهت بکاته وه، هه لده ستی دوا یی، نهویش چوار سوئندان به خوا ده خوات، ده لّی: شایه دیی ده دم به خوا که نهو پیاوه درۆ که ره، یا خود له درۆ که رانه له وه دا که ئیددیعی کردوه له دژی من و، له باره ی منه وه باسی کردوه، جاری پینجه میش ده لّی: توو ره یی خوا له سه ر من بی، نه گهر نهو له راستان بی.

ئهمه پیناسه ی لیعان و چۆنیه تی مولا عه نه، یا خود لیعان.

(۲) - چوار پایه کانی لیعان: (۳)

لیعان چوار پایه ی هه ن:

(۱) - ژماره ی بیژه کانی:

که بریتین له چوار شایه دیی دان، هه لبه ته جاری پینجه میش هه ر هیه، به لّام مه به ست نهو هیه نهو بیژانه ی ده گوترین: نهو هیه که چوار جار شایه دیی بدات به خوا، نجا نهو چوار سوئنده له جیاتی چوار شایه ده کانی، که سیک که تۆمه تی داوین پیسیی بو که سیک ده کات، ده بی چوار شایه دان بیتی، نجا ئایا پیاو چوار شایه دان له کوئی بیتی؟ وه ک دوا یی باس ده که یین له هوی هاتنه خواره وه کهیداو، پیتشتریش باس مان کردوه، به لّام بو زیاتر روونکردنه وه ی باسی ده که یین، ماقوول نیه، پیاو مولزه م بکری چوار شایه دان بیتی به سه ر ژنه که ی خۆیه وه، پیاو نیک ببینن! شتیکی نالۆژیکیه، شتیکی ناواقعییه، بۆیه نهو چوار سوئنده له جیاتی نهو چوار شایه ده ن.

(۲) - پایه ی دوو ه می لیعان، نهو هیه که شوئنه که ی له مزگهوت بی.

(۳) - پایه ی سییه می کاته که ی دوا ی نوژی عه س بی.

(۴) - پایه ی چواره می خه لکیش کو کرا بیته وه.

هەلبەتە مەرجیش نیه ئەوانە هەموویان زانایان لەسەریان یەكدەنگ بن:

مەرج نیه ئەگەر لە مزگەوت نەبوو نەبێ، هەروەها مەرج نیه ئەگەر لە
دوای نوێژی عەسەر نەبوو، نەبێ، بەلام بە تەئکید دەبێ چوار بێژەکان هەبن،
چوار شایەدیی دانەکان و، دەبێ خەلکیش کۆکرایتەوه.

(۳)- دەرەنجامی لیعان: ئایا لیعان چۆ لێدەکەویتەوه و دەرەهاوێشتهکە ی
چیه؟

لیعان چوار دەرەهاوێشته ی دەبن:

(أ)- له يەك جياپوونەوه ی ژن و مێرددەكە، وەك پێغەمبەر ﷺ بە يەكێك لە هاوێلان كە
مولاعەنە ی لەگەڵ هاوسەرەكەیدا كرد، فەرمووی: (لَا سَبِيلَ لَكَ عَلَيْهَا) (آخرجه البخاري:
۵۳۱۲، ومسلم: ۱۴۹۳).

واتە: تازە تۆ هیچ پێت نیه بۆ لای، واتە: بۆ تۆ حەلāl نیه، تاكو ئەبەد
لێت قەدەغە بووه.

(ب)- جەماوەری زانایان دەلێن: ئەو ژن و پیاوێ كە پێكەوه مولاعەنەیان كردوه، هەرگیز
پێكەوه هاوسەرگیری ناكەنەوه، بەلام ئەگەر پیاوێكە خۆی بە درۆخستەوه، ئەوه پێویستە
سزای بوختاندردنەكە ی لێ بدرێ، كە هەشتا قەمچیه، منداڵەكەش ئەگەر گریمان ئەو
ئافەرتە تۆلدار بوو، منداڵەكەش دەبێتە هێ پیاوێكە، بەلام ئافەرتەكە هەر نابێ
بگەڕێتەوه بۆ لای، چونكە پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: (الْمُتَلَاعِنَانِ إِذَا تَفَرَّقَا لَا يَجْتَمِعَانِ أَبَدًا)
(آخرجه الدارقطني: ۱۱۶، البيهقي: ۱۵۱۳۱، والديلمي: ۶۱۱۷).

واتە: هەردوو لیعان لە یەكدی كەرەكە، ئەگەر لێك جیاپوونەوه، هەرگیز
پێكەوه كۆنابنەوه، بەلام بە نسبەت منداڵەكەوه، ئەگەر پیاوێكە خۆی بە
درۆخستەوه، سزای بوختان كردنی لێ دەدرێ، منداڵەكە دەبێ بە هێ ئەو.

(ج) - مەندالەكە پال ئادىتىگە لاي مېزدەكەي، مەگەر خۇي بە درۆخسىتېتەو، نەگەر خۇشى بە درۆ خسىتېتەو، دەپى سزاي بوختانکردنى لى بدرى، كە ھەشتا قەمچىيە.

(د) - بەلەم نەگەر ئىكەن ۋەلەمى لىعانەكەي نەدايەو، ئەو سزاي زىناي بەسەردا دەچەسپى، ۋەك پىشتىرىش باسما كىردە.

(E) - بۇ زياتر رەون بۈونەو، مەبەست دەپى سەرەنجى ھەردەو، بەسەرھاتى، (ھالەل بن أمية) ۋ، (عمير العجلاني)، بدرى:

تېمە پىشتىر لە ھۆي ھاتنە خوارەو، نەم ئايەتەنەدا، ھىتاومانن، بۇيە ئىستا دووبارە ناگەرپىنەو سەريان، بەلەم بەسەر ھاتى (ھالەل بن أمية)، دېتىن، ھەلەتە بە شىۋەيەكى دىكە.

بۇ ئەو، بزانن نەم ياساي لىعانە، كە ئەویش جۇرىكە لە سزا، مەسۇلمانانى لە چ كىرەت ۋ كىشەيەكى كەورە بى رەزا دەرباز كىردو، چ كىرەت كى كەورە بۇ چارەسەر كىردن؟ با تەماشاي نەم دەقە بىكەين:

﴿لَمَّا نَزَلَتْ: وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَدْلَىٰ عَلَيْهِنَّ فَاُولَٰئِكَ فِي أَعْيُنِنَا جَذَلَةٌ ۚ وَلَٰكُلًا لَّهُمْ شَهَادَةٌ أَوْ كَذِبٌ ۖ﴾، قَالَ سَعْدُ بْنُ عُبَادَةَ: وَهُوَ سَيْدُ الْأَنْصَارِ: هَكَذَا أُنْزِلَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: يَا مَعْشَرَ الْأَنْصَارِ! أَلَا تَسْمَعُونَ مَا يَقُولُ سَيْدُكُمْ؟ قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، لَا تَلْفُظْهُ رَجُلٌ غَيُورٌ، وَاللَّهِ مَا تَزُوجُ امْرَأَةً قَطُّ إِلَّا بِكُرٍّ، وَمَا طَلَّقَ امْرَأَةً لَه قَطُّ، فَاجْتَرَأَ رَجُلٌ مِنَّا أَنْ يَتَزَوَّجَهَا، مِنْ شَيْءٍ غَيْرِهِ. فَقَالَ سَعْدُ: وَاللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنِّي لَأَعْلَمُ أَنَّمَا حَقٌّ وَأَنَّهَا مِنَ اللَّهِ، وَلَكِنِّي قَدْ تَعَفَّبْتُ أَيُّ لَوْ وَجَدْتُ لَكَاعًا قَدْ تَقَعَّدَهَا رَجُلٌ، لَمْ يَكُنْ لِي أَنْ أَهَيِّجَهُ وَلَا أَحَرِّكُهُ حَتَّىٰ آتِيَ بِأَرْبَعَةِ شَهَدَاءَ، فَوَاللَّهِ لَا آتِي بِهِمْ حَتَّىٰ يَقْضِي حَاجَتَهُ. قَالَ: لِمَا لَيْثُوا إِلَّا يَسِيرًا حَتَّىٰ جَاءَ هِلَالُ بْنُ أُمَيَّةَ وَهُوَ أَحَدُ الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ يَتَّبِعُ عَلَيْهِمْ، فَجَاءَ مِنْ أَرْضِهِ عَشَاءً، فَوَجَدَ عِنْدَ أَهْلِهِ رَجُلًا، فَرَأَى بِغَيْبَتِيهِ، وَسَمِعَ بِأَذْنَتِيهِ، فَلَمْ يُهَيِّجْهُ حَتَّىٰ أَضْحَ، فَقَدَا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ

﴿ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي جِئْتُ أَهْلِي عِشَاءً، فَوَجَدْتُ عِنْدَهَا رَجُلًا قَرَأْتُ بِعَيْنِي، وَسَمِعْتُ بِأُذُنِي، فَكَّرَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا جَاءَ بِهِ، وَاشْتَغَلَ عَلَيْهِ.

وَاجْتَمَعَتِ الْأَنْصَارُ فَقَالُوا: قَدْ ابْتَلَيْنَا بِمَا قَالَ سَعْدُ بْنُ عُבَادَةَ، الَّذِي يَضْرِبُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ هَلَالَ بَنٍ أُمِّيَّةً، وَيَنْطَلِّ شَهَادَتَهُ فِي النَّاسِ! فَقَالَ هَلَالَ وَاللَّهِ إِنِّي لَأَرْجُو أَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ لِي مِنْهَا مَخْرَجًا، قَوْلَهُ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يُرِيدُ أَنْ يَأْمُرَ بِضَرْبِهِ، إِذْ أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ الْوَحْيَ فَقَرَأْتُ: ﴿ وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شَهَادَةٌ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ﴾ (٦) وَالْخَنِيسَةُ أَنْ لَعَنَتِ اللَّهُ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴾ (٧)، (أخرجه أحمد: ٢١٣١، تعليق شعيب الأرنؤوط: حسن).

له ريوايه قديمه هاته: (قَالَ سَعْدُ بْنُ عُبَادَةَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّ وَجَدْتُ مَعَ امْرَأَتِي رَجُلًا أَمُوءَةً حَتَّى آتَى بِأَرْبَعَةٍ! وَاللَّهِ لَأَضْرِبَنَّهُ بِالسَّيْفِ غَيْرَ مُضْفِحٍ عَنْهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَتَفْجَبُونَ مِنْ غَيْرَةِ سَعْدٍ، لَأَنَا أَغْوِيَتْهُ، وَاللَّهِ أَغْوِيَتْهُ مِثْلِي)، (أخرجه أبو داود: ٢٢٥٦٠، والبيهقي في سنن الكبرى: ج ٧، ص ٣٩٥، والطيالسي: ٢٦٦٧، وابن أبي حاتم في تفسيره: ٢٥٣٣، وأحمد: ٢٧٤١، ٢٧٤٠).

واته: كاتيك نه م نايه ته هاته خوار: ﴿ وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةٍ شُهَدَاءَ فَآفَلَيْدُوهُنَّ ثَمْنَيْنِ جَلْدًا وَلَا يَقْبَلُوا لَهُنَّ شَهَادَةٌ أَبَدًا ﴾ (٦)، سه عدى كورى عوباده كه (سه روكي هوzy خه زره جى پشتيوانه كان بوو)، گوتى: ناياناوا دابه زيوه نهى پيغه مبهري خوا ﷺ؟ (وهك جورنك له دوو دليى بووبى)، پيغه مبهري خوا ﷺ: فهرمووى: كؤمه لى پشتيوانان! گوتيان لى نيه گه وره كه تان چى ده لى؟ (واته: پرسيارىكى سه ير ده كات، هه ليه ته دوايش پروون ده بيته وه كه به راستي پى سه ير بوونه كه ي سه عد، له جيتى خويدا بووه)، گوتيان: نهى پيغه مبهري خوا! ﷺ لومه ي مه كه، پياوئيكى زور به غيره ته، (واته: زور به تهنگ نامووسه وه يه)، سويند به خوا هيچ كاتيك هاوسه رگيرى له گه ل نافرته تيكدا نه كرده، كه دوايى لى جيا بوته وه، پياوئيكى له تيمه جورنه تى كرده تى هاوسه رگيرى له گه ل نهو نافرته

ته لاق دراوهی نهودا بکات، له بهر زۆر غهیره هه بوونی، سه عد گوتی: سویند به خوا نهی یتغه مبهری خوا! ﷻ، من ده زانم که نهوه هه قهو، له خواوهیه، به لام به راستی یتم سهیر بوو، نه گهر من نافره تیکی نزم، (یاخود: هیچ و پووچ) ببینم له گه ل پیاو تکیدا، بۆم نه بن پیاوه که دوور بخه مهوهو، بۆم نه بن بیجوو لیتنم، هه تا ده چم چوار شایه دان دینم، به خوا چوار شایه ده کان ناهیتنم، تاکو نهو له نیشی خۆی ده بیتتهوه، (قسه کهشی راسته)، ده لئ: زۆری یتنه چوو، (که مێک پیتچوو)، هیلالی کوپی ئومه ییه هات، هیلالی کوپی ئومه ییه ش، یه کیکه لهو سی که سانهی که تهوبه ی لئ قبول کراوه، (تهوه که له سووره تی (التوبه) دا خوا ده فهرموئ: ﴿وَعَلَىٰ آلِكَ الْآثِنَةُ الَّذِينَ خَلَقُوا﴾ ﷻ، تهوبه ش قبول کرا لهو ستیانهی که دوا خرابوون، نهوه بوو که په نجا پۆژ پیتچوو، نجا یتغه مبهری ﷻ قسه ی له گه ل نه ده کردن، مسو لمانان نه یانده دواندن، دوا ی په نجا شهوو په نجا پۆژه که خوا ی پهروه ردگار تهوبه ی له وانش قبول کرد، ده لئ: له سه ر زهویه که ی ده هاتهوه، ته ماشای کرد پیاو تکی له لای هاوسه ریه تی، به چاوی خۆی دیتی و به گوئی خۆی، گوئی له قسه یان بوو، نهویش لیتان که را تاکو پۆژ بۆوه، (نه چوو شه پرو هه رای له گه ل نه کرد)، به یانی چوو بۆ لای یتغه مبهری خوا ﷻ، (هه لبه ته زۆریش سروشتیکی نه رمی هه بووه، هیلالی کوپی ئومه ییه)، گوتی: من کاتی خهوتنان چوو مهوه بۆ مائ، پیاو تکی له لای ژنه کم بینی، به چاوی خۆم دیتم و، به گوئی خۆشم گویم لیبوو (له ده نگیان که زینای له گه ل ده کرد)، یتغه مبهری ﷻ پتی ناخۆش بوو نهو هه وائه ی بۆ هات و، زۆریش له سه ر دئی فورس بوو، پشتیوانه کان کۆبوونه وهو گویتان: نهوه ی سه عدی کوپی عوباده گوتهووی، نهوه پتی تافیکر اینهوه، یتغه مبهری خوا ﷻ ده بن هه شتا قه مچی له هیلالی کوپی ئومه ییه بدات و، شایه دبییه کهشی له تپو خه نکیدا به تال بکاتهوه، (شایه دی لئ وه رنه گیرئ و به فاسیقیش له قه لم بدرئ)، هیلالیش گوتی: به خوا من ئومیدم وایه که خوا لهم به لایه دروو تکی بۆ بکاتهوه،

نجا سوئند به خوا، پیغمبه‌ری خوا ﷺ ده یوست هه‌شتا قه‌مچی‌ه‌کی لی‌ب‌دات، خوا ﷺ وه‌حیی دابه‌زاند‌ه‌ س‌ه‌ری، نه‌و پئنج‌ نایه‌ت‌ه‌ی ده‌رباره‌ی لی‌عان نارد‌نه‌ خوار: ﴿وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شَهَادَةٌ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ فَشَهَدُوا بِحَيْثُ زَعَمَ شَهَادَتِ بِاللَّهِ إِنَّهُمْ لَمِنَ الْكَافِرِينَ﴾ (۶) وَالْخَيْسَةَ أَنْ لَعْنَتَ اللَّهُ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ (۷) وَيَذَرُوا عَنْهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعُ شَهَادَتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُمْ لَمِنَ الْكَافِرِينَ (۸) وَالْخَيْسَةَ أَنْ غَضَبَ اللَّهُ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ (۹) وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ (۱۰) ﴿

له‌ ږیوایه‌ ټی‌کی دیکه‌دا هاتوه، (ه‌ه‌ر نه‌و س‌ه‌رچاوانه‌ی ناماژه‌مان پیدان، ه‌ه‌ردوو ږیوایه‌ت‌ه‌که‌ بیان ه‌ینان،) ده‌لئ: کاتیک ته‌م نایه‌ت‌ه‌ دابه‌زی، س‌ه‌عدی کوږی عوباده‌ گوتی: نه‌ی پیغمبه‌ری خوا! ﷺ ته‌گ‌ه‌ر پیاو‌نک له‌گ‌ه‌ل ژنه‌که‌مدا ببینم، لئی ده‌گ‌ه‌ر ته‌م ده‌چم چوار شایه‌دان دینم؟ به‌ خوا به‌ شمشیره‌که‌م لئی دده‌م، چاو پو‌شیی لیناک‌ه‌م، پیغمبه‌ری خواش ﷺ ف‌ه‌رمووی: نایا س‌ه‌رتان سوو‌ږده‌مین له‌ غیږه‌تی س‌ه‌عد؟ من له‌ویش به‌ غیږه‌ترم، خواش له‌ من به‌ غیږه‌تره‌.

واته: من له‌و زیاتر به‌ ته‌نگ ناموس‌ه‌و‌ه‌م، خوا‌ی په‌روه‌ردگاریش زیاتر به‌ ته‌نگ نامووس و ټا‌ږووی به‌نده‌کانی‌ه‌و‌ه‌یه، بو‌یه‌ش خوا نه‌و س‌زایانه‌ی به‌و شی‌وه‌یه داناون.

نجا ئیستا با ته‌ماشای بکه‌ین:

له‌ راستیدا نه‌و به‌س‌ه‌ره‌اته، شتی‌کی زو‌ر گ‌ه‌وره‌ بووه، که‌ پیش‌نی س‌ه‌عد ږسی‌ویه‌تی و، س‌ه‌عد زو‌ر له‌س‌ه‌ر دل‌ی قورس بووه‌و، له‌ عه‌قلیه‌وه‌ نه‌چووه، باشه‌ نه‌وه‌ بو‌ خه‌ل‌کی دیکه‌ ده‌بی چوار شایه‌دان ب‌ینی تاکو ئیس‌پاتی بکات فلان ژنی فلانک‌ه‌س زینای کردوه، یان فلان پیاوه‌ زینای کردوه، به‌لام پیاو، می‌رد بو‌ ژنی خو‌ی چو‌ن چوار شایه‌دان د‌ینی، چو‌ن دل‌ی، غیږه‌تی، ټا‌ږووی، که‌پامه‌تی ږی‌گ‌ه‌ی ده‌دا، پیاو‌نک له‌س‌ه‌ر ژنه‌که‌ی ببینی نجا بکه‌ږی چوار پیاوان ب‌ینی و بل‌ی: و‌ه‌رن ته‌ماش بکه‌ن! زو‌ر قورسه، ناگونج‌ی شتی و! ه‌یچ ویرداتیک قبولی ناکات، بو‌یه پیش‌نی که‌ خوا‌ی په‌روه‌ردگار حوکمه‌که‌ی دابه‌زان‌د‌بوو، به‌ نسه‌ت غه‌یره‌وه‌ بوو،

بەلّام بە نەسبەت پیاوێك كە ژنەكەى تۆمەتبار بكات، ئەو سزایەكى دیکەى هەیه، خۆای پەرورەدگار ئەو پێنج تايەتە موبارەكەى كە ناردنە خوار بۆ چارەسەرى ئەو بوو.

0)- سێ دەرس لە مەسەلەى لیعان دا:

١)- قورئان چارەسەرى كێشەكانى كۆمەلگای كردووە، هەر كێشەىك لە كاتى خۆیدا بە شتوازی خۆى، بۆ وێنە: كێشەى بوختانكردنى خەلك بۆ ژنى خەلك، بەو شتووە چارەسەر دەبێت، كە بوختانكەر یان چوار شاھەدان بێت، یان دەبێت هەشتا قەمچى لى بدرێ، بەلّام پیاوێك بوختان بۆ ژنى خۆى بكات، داواى لى ناكړێ شاھەدان بێت، بەلكو داواى لى دەكړێ چوار جارێ سۆتێد بخوات و، شاھەدى ببات كە راست دەكات و، جارى پێنجەمیش بلى: نەفرینى خۆای لیبێ، ئەگەر درۆ بكات.

بە نەسبەت ئافەرەتەكەشەو، یان دەبێ پێدەنگ بێ، لە بەرانبەر ئەو شاھەدى دانەى پیاوێكەیدا، تۆمەتەكە لەسەر خۆى ساغ بکاتەو، ئەو كاتە سزا دەدرێ، سەد قەمچى لى دەدرێ، یان ئەو تەئەبەش بەو ئەو ئازاردانە (ئەو سەد قەمچى) لى لە كۆل دەبێتەو، وەك خوا دەفرموى: ﴿وَيَذُرُّ عَلَيْهَا الْحَبَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعَ شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَذِبِينَ ۖ وَلَئِنْ خَفِيَ عَنْكَ غِصْبُ اللَّهِ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصّٰدِقِينَ ۝١٩﴾، ئافەرەتەكەش دەبێ چوار جارێ سۆتێد بخوات، كە پیاوێكەى لە درۆكەرانە، لەو قەسەیدا كە بەرانبەر بەوى كردوویەتى و، جارى پێنجەمیش بلى: تووڕەبى خوا لەسەر وى بێ، (لەسەر ئافەرەتەكە بێ)، ئەگەر پیاوێكەى راست بكات، ئەو كاتە ئافەرەتەكەش سزایەكەى لەسەر لادەچێ و، دەرھاوێشتەكەى ئەو دەبێ، كە ئەو ژن و پیاو: بۆ تاكو ئەبەد لە یەك حەرام و قەدەغە دەبن.

٢)- ھاوێلان چەندە پابەند بوون بە ئیسلامەو! بە راستى ئینسان سەرى سوڕ دەمێت، چەندە خۆیان كۆنترۆڵ كردو، چەندە ملكەچ و فرمانبەر بوون بۆ فەرمانى خواو پێغمەبەر ﷺ، چەندە سروشت و تەبیعەتى خۆیان ملكەچ كردو بۆ شەریعت: هیلالی

كۆرى نومهيه كاتيك ئەو دەينى، ناچى پياوھەكەش و ژەكەش بكوژى، بەلكو سەبر دەگرى تاكو بەيانى، بەيانى دەچى بۆ لای پىغەمبەر ﷺ دەلى: شتىكى وام بىنيوھ! بە راستى ئەو ئەوپەرى ملکہچى بۆ شەرىعت دەگەينى، ھەلبەتە ئەودى سەعدى كۆرى عوبادەش گوتوويەتى: ئەگەر شتىكى وا بىنىم چوار شاھەدان ناھىتىم، بەلكو بە تىزايى شمشىر لى دەدەم! پىغەمبەرىش ﷺ بەرپەرىچى ئەداوھتەو، بەلكو فەرموويەتى: سەرتان سوڧ دەمىتى لە غىرەتى سەعد؟ من لەویش بە غىرەتەرم، واتە: منىش ئەگەر شتىكى وا بىنىم، ھەر وادەكەم، ھەرەك ئىستا لە ياساكانى بارى كەستىشىدا، ئەو ھالەتەنە ئىنسان لە نىزىكى خۆى: لە كچى، لە خىزانى، لە خوشكى، بىنى و خۆى كۆنترۆل نەكاو شتى بكات، ئەو ھەتا لە ياساى دىنپىشىدا دىناوھ، بە سوکكەر بۆ سزاپەكە.

۳- شەرىعتى خواو زگماك و عەقلى سەلىم دوو پرووى دراويكن! ئەودى سەعد گوتوويەتى: بۆم قبوول ناكرى، دوايى خواى پەرەردگارپىش ھەر وايفەرمووھ، كە پياو مولزەم ناكرى چوار شاھەدان بىنى بۆ سەر ئافرەتەكەى، چوار پياوان بىنى.

كەواتە: ئەودى كە بە عەقلى سەلىم، مەروڧ بۆى دەچى و، فەتەرەتى ساغ دەيخوازى، شەرىعتى خواى پەرەردگارپىش ھەر ئەو دەفەرموۆ.

خوا بە لوتف و كەرەمى خۆى يارمەتىي ھەموو لاپەكمان بدات، كە زياتر لە نەپنىيەكانى شەرىعت تىبگەين و، زياتر خۆمان مل پىكەچ بگەين بۆ خواو، بۆ ھوكمى شەرىعت، بىگومان ئەو شەرىعتەى خوا ﷻ خىرو بەرەكەتە بۆ دىناي مەروڧ و، بۆ دوا رۆزى مەروڧ و، بۆ تاكەكان و، بۆ خىزانەكان و، بۆ لاپەنى كۆمەلايەتىي و، لاپەنى سىياسىي، شەرىعت ھەمووى خىرو بەرەكەتە، خوا يارمەتسىمان بدات زياتر لەو شەرىعتەى خوا تىبگەين و، زياتر پتوھى پابەند بىن، بۆ ئەودى بەرەكەت و پىزى خوا، ھەم لە ژيانى دىناماندا زياتر بى و، ھەم مايە سەرفرازىي و بەختەوھرىي و سەربەرزىشمان بى لە رۆزى دوايىدا.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

❖ ده‌رسی دوووم ❖

پێناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان ئایەتەکانی: (۱۱ - ۲۶)، واتە: شازدە ئایەت دەگرێتە خۆی و، ئەو شازدە ئایەتە هەموویان لە بارەى بەسەرھاتی بوختان پێکرانی عایشە دایکی برۆادارانەوون (خوا لێی پازی بێ) و، پوختەکەشی ئەوەیە کە ئەو بوختانە درۆیەکی هەلبەستراوی بێ بنەما بوو، هەندیک لە مسوڵمانان پێی هەلخەلەتان و، سەرچاوەکەیشی (عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي أُبَيٍّ سَلُول) بوو، سەرۆکی موناڤیقه کانی مەدینە.

خوای کارزان و میهرەبانیش لە سەررووی ھەوت ئاسمانانەو، پاکیی دایکمان خاتوون عایشە (خوا لێی پازی بێ) و (صَفْوَانُ بْنُ الْمُعَطَّلِ) ڕاگەیانندو، ئەوانەش کە بوختانەکەیان کردو لەسەریان چەسپا، ھەم سزای دنیایی دران، لەسەر پای زۆریەى زانیان، ژمارەپەکیان و، سزای دواڕۆژیش بۆ ئەوانەى سزا نەدران، وەک: (عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي أُبَيٍّ سَلُول)، لەبەر ئەوەى لەسەری نەچەسپا، یان لەبەر ھەر ھۆکارێک بێ، ئەوانەش سزای قیامەت، سزای ڕۆژی دواى چاوەڕێانە.

﴿إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنْكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَّكُم بَلْ هُوَ خَيْرٌ لِّكُلِّ لَافٍ أَمْرِی
مِّنْهُمْ مَا أَكْثَبَ مِنَ الْإِنْمَارِ وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿۱۱﴾ لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُنَّ
الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بِأَنفُسِهِنَّ خَيْرًا وَقَالُوا هَذَا إِفْكٌ مُّبِينٌ ﴿۱۲﴾ لَوْلَا جَاءُوا عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ
شُهَدَاءَ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالشُّهَدَاءِ فَأُولَٰئِكَ عِندَ اللَّهِ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿۱۳﴾ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَمَسَّكُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿۱۴﴾ إِذْ تَلَقَّوهُ بِاللَّيْلِ
وَقَالُوا يَا أَيُّهَا هَٰؤُلَاءِ أَلَيْسَ لَكُم بِعِلْمٍ تَحْسِبُونَهُ هِينًا وَهُوَ عِندَ اللَّهِ عَظِيمٌ ﴿۱۵﴾ وَلَوْلَا إِذْ
سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَٰذَا سُبْحَنَكَ هَذَا بَهْتَنٌ عَظِيمٌ ﴿۱۶﴾ يَعْلَمُكُمُ اللَّهُ أَن

تَعُودُوا لِنِجَالِهِ أَبَدًا ۖ إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٧﴾ رَبِّينَ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٨﴾
 إِنَّ الَّذِينَ يَخْرُجُونَ أَن تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ ءَامَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
 وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٩﴾ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ رَءُوفٌ
 رَّحِيمٌ ﴿١٠﴾ ۞ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ
 فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ
 اللَّهَ يُزَكِّي مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١١﴾ وَلَا يَأْتِلُ أُولُوا الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَن يُؤْتُوا أُولَى
 الْقُرْبَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا أَلَا يُحِبُّونَ أَن يَغْفِرَ اللَّهُ
 لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْسَنَاتِ الْفَاضِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لُعِنُوا فِي الدُّنْيَا
 وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٣﴾ يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنَتُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
 ﴿١٤﴾ يَوْمَ يُؤْفِكُ بِهِمُ اللَّهُ وَيَنْهَاهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ ﴿١٥﴾ الْمُنِفِثَتُ لِلْخَبِيثِينَ
 وَالْخَبِيثَتُ لِلْخَبِيثِينَ وَالطَّيِّبَتُ لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَتِ أُولَٰئِكَ مُبَرَّءُونَ مِمَّا
 يَقُولُونَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿١٦﴾ ۞

مانای دەقا و دەقی ئایەتەکان

(بە دُنْیایی (بروادارینە!) ئەوانەى درۆو بوختانەکیان ھەلبەست، کۆمەلێک بوون لە خۆتان، وا مەزانی بۆتان خراپ بوو، بەلکو بۆتان باش بوو (ئەوانەى ھەلبەست)، ھەر کامێکیان پشکی خۆى لە (سزای) ئەو گوناھەدا ھەیە، ئەو کەسیان کە زۆربەى بوختانەکەى ھەلبەست، سزایەکی مەزنى ھەیە (لە پۆزى دوایدا) ﴿١١﴾ دەبوایە ھەر کە گوئیستی دەبوون، بروادارانى پیاوو بروادارانى نافرەت، گومانى باشیان بە خۆیان بردبایە، گوتابان: ئەمە درۆو بوختاتیکی تاشکریه ﴿١٢﴾ دەبوایە بوختانچىەکان چوار شاھەدیان لە سەرى ھێتابان، ئنجا مادام ئەو (چوار) شاھەدیەن نەھێتان، ئەوانە لە لای خوا درۆکارن ﴿١٣﴾ ئەگەر بەخشش و بەزەى خواش لەسەرتان نەبوایە، لە دنیاو دوا پۆژدا، بە ھۆى ئەو درۆو بوختانەو کە بە ئىوى کەوتن (تێپێژان)، سزایەکی مەزنتان تووش دەبوو ﴿١٤﴾ کاتیک کە بە زمانەکانتان (دەماو دەم) لە بەکدیان وەردەگرت و، بە زارتان شتیکتان دەگوت، کە زانیاریتان پتێ نەبووو، پتتان وابوو شتیکى کەم و سووکە، بەلەم لە لای خوا مەزن بوو ﴿١٥﴾ دەبوایە ھەر کە دەتانیست، گوتابان: بۆمان نیە قسە لەو بارەو بەکەین، (خوایە) پاکى بۆ تۆ، ئەمە بوختاتیکی مەزنە ﴿١٦﴾ خوا نامۆزگاریتان دەکات کە ئەگەر بروادارن، ھەرگیز جارتیکى دیکە نەگەرنەو سەر ویتەى ئەو (درۆو بوختان)ە، ﴿١٧﴾ خواش ئایەتەکانى خۆتان بۆ روون دەکاتەو، خوا زانای کارزانە ﴿١٨﴾ بێگومان ئەوانەى حەز دەکەن، قسەو کردەوێ دزیو خراپ بە ئىو برواداراندا تەشەنە بکات (بلاویتیەو) لە دنیاو دواپۆژدا سزایەکی بە ئیشیان ھەیە، خواش دەزانى بەلەم ئىو نازانن ﴿١٩﴾ ئەگەر بەخشش و بەزەى خواش نەبوایە لەسەرتان و، لەبەر ئەو نەبوایە کە خوا بە پەرۆشى بە بەزەییە (بەزوویى سزاو جەزەبەى ئەوانەى دەدا کە

ئەو درۆو بوختانەيان بۆلۈكردەو) ﴿۲۰﴾ ئەي ئەوانەي بېرواتان ھىئاو! شۈينى
 ھەنگاۋەكانى شەيتان مەكەۋن، ھەر كەستىكىش دۋاي ھەنگاۋەكانى شەيتان
 بكەۋى، گومراۋ سەرگەردان دەين، چونكە ئەو بەس فەرمان بە قسەۋ كىردەۋەي
 دزىۋو خراپ دەكات، ئەگەر بە ھۆي بەخشش و بەزەيى خواۋەش نەبوۋايە
 لەسەرتان، ھەرگىز ھېچ كامتان پاك و چاك نەدەبوون، بەلام خوا ھەر كەسى
 بوئى، پاك و چاكى دەكات، خوا بيسەرى زانايە ﴿۲۱﴾ با ئەوانەشتان كە خواۋەنى
 چاكە و فراۋانىين (لە ساماندا) سۈيىند نەخۆن كە واز بېتىن لە پىندان و ھاۋكارىي
 خىزىمان و نەداران و كۆچكەرانى پىئى خوا، با بىوورن و چاۋپۆشىي بكەن (لەوانەي
 خراپەيان بەرانبەر كىردوون)، ئايا پىتان خۆش نىە خوا لىتان بىوورئى، خواش
 لىبوردەي بەزەيىە؟! ﴿۲۲﴾ مەۋگەر ئەوانەي بوختان بە ئافرەتانى پاكى بى ئاگا
 (لە گۈناھ) و بېروادار دەكەن، لە دىياۋ دۋا رۆژدا نەفرىنيان لىكراۋەو، سزايەكى
 مەزنىان ھەيە ﴿۲۳﴾ (ئەو سزا مەزنىە) لە رۆژنىك دا دەبى كە زمانيان و دەستيان و
 لاقىان شايدەدىيان لەسەر دەدەن بۆ ئەۋەي دەيانكرد ﴿۲۴﴾ لەو رۆژەدا خوا سزاي
 ھەق، و پىر بە پىستيان دەدات، دەزانن كە تەنيا خوا ھەقى پوون و ئاشكرايە
 ﴿۲۵﴾ ئافرەتانى پىس شايسەي پىاۋانى پىسن، و، پىاۋانى پىس شايسەي ئافرەتانى
 پىسن، ئافرەتانى پاك و چاك شايسەي پىاۋانى پاك و چاك، و، پىاۋانى پاك و
 چاكىش شايسەي ئافرەتانى پاك و چاك، ئەوانە (كە بوختانيان پىكرا) دوورن
 لەۋەي (بوختانكەران دەيلىن) لىبوردنىكى تايىبەت و باشتىن بىزىويان ھەيە ﴿۲۶﴾.

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له وشه‌کان

(يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ: (الْإِنْفَكُ: الْكَذِبُ، وَالْإِنْفَكُ كُلُّ مَضْرُوبٍ عَنِ وَجْهِهِ الَّذِي يَحِقُّ أَنْ يَكُونَ عَلَيْهِ، وَمِنْهُ قِيلَ لِلزَّيَّاحِ الْعَادِلَةِ عَنِ الْمَهَابِ: مُوتِفِكَّةٌ)، (إِنْفَكُ) به مانای درۆ دێ و، به مانای هه‌ر قسه‌یه‌ك دێ كه له ڕووه هه‌قه‌كه‌یه‌وه كه ده‌بووايه له‌سه‌ری بێ، لابدرێ بۆ ڕوویكى ناهه‌ق، هه‌ر له‌و ڕووه‌شه‌وه نه‌و بایانه‌ی كه له شوێنی ئاسایی خۆیانه‌وه هه‌لناكه‌ن، پێیان ده‌گوترێ: (مُوتِفِكَّةٌ)، واته: بایه لادراوه‌كان.

(عُصْبَةٌ): (الْغُصْبَةُ: جَمَاعَةٌ مُتَعَصِّبَةٌ مُتَعَاَصِدَةٌ، مُجْتَمِعَةُ الْكَلَامِ مُتَعَاَصِدَةٌ)، (غُصْبَةُ) كۆمه‌له‌ خه‌لكێكن كه بۆ یه‌ك ده‌مارگیر بن و، پشتی یه‌كدی بگرن و، قسه‌یان یه‌ك بێ و پێكه‌وه هاوكار بن.

(كِبْرَةٌ): (الْكِبَرُ وَالْكِبَرُ: أَكْبَدُ الشَّيْءِ وَمُعْظَمُهُ، وَالَّذِي تَوَلَّى كِبَرَهُ مِنْهُمْ)، (كِبَرُ) و (كُبْرُ)، یانی: زۆربه‌ی شتێك و لای سه‌ختیی و گه‌وره‌یی نه‌و شته، واته: نه‌وه‌ی كه به‌شی زۆری بوختانه‌كه‌ی ته‌به‌نیی كردو بلاوی كرده‌وه.

(أَفْضَرْتُ فِيهِ): واته: تییژان، (الْإِفْاضَةُ فِي الْقَوْلِ مُسْتَقَارٌّ مِنْ إِفَاضَةِ الْمَاءِ فِي الْإِنَاءِ، أَيْ: كَثَرَتْ فِيهِ فَالْمَعْنَى: مَا أَكْثَرْتُمْ الْقَوْلَ فِيهِ، وَالتَّعَدُّتُ فِيهِ بَيْنَكُمْ)، (إِفَاضَةُ) له قسه‌دا خوازاواه‌ته‌وه له ڕژانی ناو له ده‌فرێك، ده‌فرێك كه زۆری ناو تیبكێ، له قه‌راغه‌كانیه‌وه ده‌ڕژێ، واته: زۆری ناوه‌كه، كه‌واته: (أَفْضَرْتُ فِيهِ)، واته: زۆرتان قسه‌ لێكردو، زۆر له باره‌یه‌وه دوان، به ناهه‌قیش.

(بُهْتَانٌ): (الْبُهْتَانُ: الْغَبْرُ الْكَذِبُ الَّذِي يَبْهَتُ السَّامِعَ، لِأَنَّهُ لَا شُبْهَةَ فِي كَذِبِهِ)، (بُهْتَانٌ) نه‌و هه‌واله‌ دۆریه‌یه، كه بیسه‌ره‌كه‌ی سه‌رسام ده‌كات، له‌به‌ر نه‌وه‌ی هه‌یچ گومان نیه له درۆ بوونیدا.

(هَيَّا): (الهِئَةُ: مُشْتَقٌّ مِنَ الْهَوَانِ، هَانَ عَلَى فُلَانٍ كَذَا: لَمْ يَغْزْ أَمْرًا مِنْهَا، وَالْمَعْنَى شَيْئًا هَيِّنًا،) (هَيْنَ) لَهُ (الْهَوَانُ) دَوَاهٍ وَهَرِيرًا، دَهْكَوْتَرِي: (هَانَ عَلَى فُلَانٍ كَذَا)، وَاتِهِ: فَلَانِكَ هَسْ فَلَانُ شَتِي لَهُ لَا (هَيْئُ)، بَوُو، وَاتِهِ: كَهَر بِهِ لَيْهَوَهُ شَتِيكَ كَرَنَكْ نَهَبُوْبِي، بَنِي بَايَهْخْ بَوُو بَنِي، كَهَوَاتِهِ: ﴿وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا﴾، يَانِي: (شَيْئًا هَيِّنًا)، يَتِيَانْ وَابُوو شَتِيكَ كَهْمْ وَ سُووكْ وَ كُچَكِهِيَهْ تَهْوْ بُوخْتَانَه!

(تَشِيْعُ الْفَلَحَةِ): يَانِي: فَاحِيْشَهْ بِلَاوِيْتَهْوَهْ، لَهُ تَهْصَلْدَا يَانِي: هَهْوَالِي فَاحِيْشَهْوْ شَتِي نَاشِيرِيْن بِلَاوِيْتَهْوَهْ، هَهْوَالَهْ كَهِي بِلَاوِيْتَهْوَهْ، وَاتِهِ: (الشُّيُوعُ مِنْ صِفَاتِ الْأَخْبَارِ وَالْأَحَادِيثِ كَالْفُشُوْ، وَهُوَ اسْتِهْزَاءُ التَّعَدُّثِ بِهَا، أَي: يَشِيْعُ غَيْرُهَا)، (شُيُوع) لَهُ سِيْفَهْتِي هَهْوَالَانْ وَ قَسَانَهْ، وَهَكَ (فُشُوْ)، (فُشُوْ)، يَانِي: بِلَاوِيُونَهْوَهْ، ﴿إِذْ نَفَثَتْ فِيهِ غَمٌّ الْقَوْرِ﴾ (٧٨) الْآلِيْبَاءِ، يَان: (فَقَسَتْ النَّازِ فِي الْهَشِيمِ)، نَاكَرَهْ كَهْ تِيْبِدَا بِلَاوِيُونَهْوَهْ، كَهْ بَرِيْتَهْ لَهُ بَاوِيُونِي قَسَهْ كَرْدَنْ لَهُوْ بَارَهْوَهْ، وَاتِهِ: هَهْوَالَهْ كَهِي بِلَاوِيْتَهْوَهْ.

(الْفَلَحَةُ): (الْفَاحِشَةُ: الْفِغْلَةُ الْبَالِغَةُ حَدًّا عَظِيمًا فِي الشَّاعَةِ، وَالْفَحْشَاءُ: كُلُّ فِعْلٍ أَوْ قَوْلٍ فِجِيحٍ،) (فَاحِشَةً) هَهْر كَرْدَهْوَهِيَهْ كَهْ لَهُ نَافُوْلَايِيْدَا كَهِيْبِيْتَهْ تَهْوَهْ پَرِي، وَشَهِي (فَحْشَاءُ) يَشْ هَهْر قَسَهْوْ كَرْدَهْوَهِيَهْ كِي نَافُوْلَاوْ خَرَاپَهْ.

(خَطْرَتِ): كَوِي (خَطُوَّةٌ) يَهْ، (خُطُوَّةٌ): هَهْنَكَاوْ، (الْخُطُوَّةُ: اِسْمٌ لِنَقْلِ الْمَاشِي إِحْدَى قَدَمَيْهِ الَّتِي كَانَتْ مُتَاخِرَةً عَنِ الْقَدَمِ الْأُخْرَى، وَجَعَلَهَا مُتَقَدِّمَةً عَلَيْهِ،) (خُطُوَّةٌ) بَرِيْتَهْ لَهُوْدِي بَابَايْ كَهْ دَهْ رَوَا، بَابَايْ پِيْرُوْ، يَهْ كِيَكْ لَهُ پِيْنَهْ كَانِي هَهْلِيْنِي كَهْ لَهُ دَوَايَهْ بُووهْوْ، بِيخَاتَهْ پِيْشْ پِيْنَهْ كَهِي دِيَكَهِي كَهْ لَهُ پِيْشَهْوَهْ بُووهْوْ، وَاتِهِ: پَنِي هَهْلِيْنَانْ وَ رُوِيْشْتَنْ.

(أُزْلُوا الْفَضْلَ مِنْكُمْ وَالسَّعَةَ): يَانِي: خَاوَهَنْ چَاكَهْوْ خَاوَهَنْ فَرَاوَانِيْسِي لَهُ مَالْ وَ سَامَانْدَا، (الْفَضْلُ: الزَّيَادَةُ فِي الْعَيْشِ وَالْكَمَالِ الدِّينِيِّ)، (فَضْلٌ) زِيْدَهِيَهْ لَهُ چَاكَهْوْ لَهُ تَهْوَاوِيْسِي دِيْنْدَارِيْدَا، بَهْلَامْ (سَعَةً)، يَانِي: دَهْوَالَهْمَهْ نَدِيْسِي وَ سَامَانْدَارِيْسِي وَ دَهْ سِرُوِيْشْتَوِيْسِي.

(وَيَنْهَمُ الْحَقُّ): يَانِي: (جَزَاءُهُمُ الْحَقُّ)، سَزَايْ پَرِي بَهْ پِيْستْ، (حَقٌّ) يَانِي: شَتِي چَهْ سَپَاوُو دَاَدَكَهْرَانَهْ.

هوى هاتنه خواره وهى نايه ته كان

هوى هاتنه خواره وهى نهم ده (۱۰) نايه ته كه خوا ده فرموى: ﴿إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا
بِالْإِيمَانِ وَالَّذِينَ تَوَلَّوْا كِبَرَهُ مِنْهُمْ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ (۱۱) ﴿أَلَمْ يَكُنْ لَهُمُ الْيَوْمَ
أَشْهُدَاءُ مَا أَقْسَمْتُمْ بِهِ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ لَسَسْتُمْ فِي مَا أَنْفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ (۱۲) ﴿إِذْ تَلَقَّوْنَهُمْ بِاللِّسَانِ
وَقُلْتُمْ لَا أَعْلَمُ بِمَا نَسَبْتُمْ لَهُمْ إِنَّا هُمْ أَكْثَرُ كَذِبٍ﴾ (۱۳) ﴿وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ
قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَذَا سُبْحَنَكَ هَذَا بَشَرٌ عَظِيمٌ﴾ (۱۴) ﴿يَعْلَمُكُمْ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا
إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ (۱۵) ﴿وَرَبِّينَا اللَّهُ لَكُمْ الْأَبْنَاءُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ (۱۶) ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ
تَشِيعَ الْفِتْنَةُ فِي الْأَعْيُنِ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا
تَعْلَمُونَ﴾ (۱۷) ﴿وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ﴾ (۱۸) ﴿

نهم ده له زارى دايكمان عايشه وهى (خوا لى پازى بى)، ده لى: نه وه ده (۱۰)
نايه ته له باره ي بوختان پيكرانى منه وه هاتنه خوار.

به لأم نه گهر سه رنجى كوى نايه ته كان بده ين، له راستيدا (۱۱ - ۲۶)، يانى: هه ر
شازده نايه ته كه، هه موويان په يوه ستى به جورىك له جوره كان، بهو رووداوه وه.

ههروه‌ها له باره‌ی هوی هاته خواری نایه‌تی (۲۲) ش، که ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَا يَأْتِي أُولُو الْفَضْلِ مِنْكَ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولَى الْقُرْبَى وَالْمَسْكِينِ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (۱).

تی‌مه نه‌و ده‌قه دینین، که کوی هه‌ردو و پیاویه‌ته‌که‌ی بوخاری و موسلمی تیکه‌ل کردوون.

نه‌و به‌سه‌ر هاته دایکمان عایشه (خوا لای پازی بی)، خوی ده‌یکپرتیه‌وه، چونکه رووداوه‌که له خوی روویداوه‌و، خوی له هه‌موو که‌س باشه ده‌زانن، چی بووه و چون بووه و ده‌کاریه‌کانی چین؟ تی‌مه سه‌ره‌تا قسه‌کانی نه‌و و ده‌قه عه‌ره‌بیه‌که‌ی دینین، دواپی رتک وه‌ریده‌گیرینه سه‌ر زمانی کوردی، پاشان چه‌ند له‌هسته‌یه‌کیش له به‌رده‌م گیرانه‌وه‌که‌ی خاتوو عایشه‌ی دایکماندا (خوا لای پازی بی)، ده‌که‌ین و، چه‌ند شتیکی لی هه‌لده‌هینجین:

﴿أَنَّ عَائِشَةَ زَوْجَ النَّبِيِّ ﷺ، قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا أَرَادَ أَنْ يَخْرُجَ سَفَرًا، أَفْرَغَ بَيْنَ يَدَيْهِ، فَأَيْتَهُنَّ خَرَجَ سَهْمًا خَرَجَ بِهَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مَعَهُ، قَالَتْ عَائِشَةُ: فَأَفْرَغَ بَيْنَنَا فِي غَزْوَةِ غَزَاهَا، فَعَرَجَ فِيهَا سَهْمِي، فَخَرَجْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، وَذَلِكَ بَعْدَ مَا أُنْزِلَ الْجَبَابُ، فَأَنَا أَحْمَلُ فِي هَوْدَجِي، وَأُنْزِلَ فِيهِ مَسِيرًا، حَتَّى إِذَا فَرَغَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مِنْ غَزْوِهِ، وَقَفَلْ، وَدَوْنَا مِنَ الْمَدِينَةِ، أَذَّنَ لَيْلَةً بِالرَّجِيلِ، فَقَفَسْتُ حِينَ أَذَّنُوا بِالرَّجِيلِ، فَمَشَيْتُ حَتَّى جَاوَزْتُ الْجَيْشَ، فَلَمَّا قَفَسْتُ مِنْ شَأْنِي أَقْبَلْتُ إِلَى الرَّحْلِ، فَلَمَسْتُ صَدْرِي، فَإِذَا عَقْدِي مِنْ جَزَعٍ ظَفَارٍ قَدْ انْقَطَعَ، فَرَجَعْتُ فَالْتَمَسْتُ عَقْدِي، فَحَبَسَنِي ابْتِغَاؤُهُ، وَأَقْبَلَ الرُّهْطُ الَّذِينَ كَانُوا يَزْعَلُونَ لِي، فَعَمَلُوا هَوْدَجِي، فَزَحَلُوهُ عَلَى بَعِيرِي الَّذِي كُنْتُ أَرْكَبُ، وَهُمْ يَخْسِبُونَ أَيْ فِيهِ، قَالَتْ: وَكَانَتِ النِّسَاءُ إِذْ ذَاكَ خِفَافًا، لَمْ

(۱) صحیح البخاری: (۲۳۷، ۲۳۶، ۲۳۵، ۲۳۴، ۲۳۳، ۲۳۲، ۲۳۱، ۲۳۰، ۲۲۹، ۲۲۸، ۲۲۷، ۲۲۶، ۲۲۵، ۲۲۴، ۲۲۳، ۲۲۲، ۲۲۱، ۲۲۰، ۲۱۹، ۲۱۸، ۲۱۷، ۲۱۶، ۲۱۵، ۲۱۴، ۲۱۳، ۲۱۲، ۲۱۱، ۲۱۰، ۲۰۹، ۲۰۸، ۲۰۷، ۲۰۶، ۲۰۵، ۲۰۴، ۲۰۳، ۲۰۲، ۲۰۱، ۲۰۰، ۱۹۹، ۱۹۸، ۱۹۷، ۱۹۶، ۱۹۵، ۱۹۴، ۱۹۳، ۱۹۲، ۱۹۱، ۱۹۰، ۱۸۹، ۱۸۸، ۱۸۷، ۱۸۶، ۱۸۵، ۱۸۴، ۱۸۳، ۱۸۲، ۱۸۱، ۱۸۰، ۱۷۹، ۱۷۸، ۱۷۷، ۱۷۶، ۱۷۵، ۱۷۴، ۱۷۳، ۱۷۲، ۱۷۱، ۱۷۰، ۱۶۹، ۱۶۸، ۱۶۷، ۱۶۶، ۱۶۵، ۱۶۴، ۱۶۳، ۱۶۲، ۱۶۱، ۱۶۰، ۱۵۹، ۱۵۸، ۱۵۷، ۱۵۶، ۱۵۵، ۱۵۴، ۱۵۳، ۱۵۲، ۱۵۱، ۱۵۰، ۱۴۹، ۱۴۸، ۱۴۷، ۱۴۶، ۱۴۵، ۱۴۴، ۱۴۳، ۱۴۲، ۱۴۱، ۱۴۰، ۱۳۹، ۱۳۸، ۱۳۷، ۱۳۶، ۱۳۵، ۱۳۴، ۱۳۳، ۱۳۲، ۱۳۱، ۱۳۰، ۱۲۹، ۱۲۸، ۱۲۷، ۱۲۶، ۱۲۵، ۱۲۴، ۱۲۳، ۱۲۲، ۱۲۱، ۱۲۰، ۱۱۹، ۱۱۸، ۱۱۷، ۱۱۶، ۱۱۵، ۱۱۴، ۱۱۳، ۱۱۲، ۱۱۱، ۱۱۰، ۱۰۹، ۱۰۸، ۱۰۷، ۱۰۶، ۱۰۵، ۱۰۴، ۱۰۳، ۱۰۲، ۱۰۱، ۱۰۰، ۹۹، ۹۸، ۹۷، ۹۶، ۹۵، ۹۴، ۹۳، ۹۲، ۹۱، ۹۰، ۸۹، ۸۸، ۸۷، ۸۶، ۸۵، ۸۴، ۸۳، ۸۲، ۸۱، ۸۰، ۷۹، ۷۸، ۷۷، ۷۶، ۷۵، ۷۴، ۷۳، ۷۲، ۷۱، ۷۰، ۶۹، ۶۸، ۶۷، ۶۶، ۶۵، ۶۴، ۶۳، ۶۲، ۶۱، ۶۰، ۵۹، ۵۸، ۵۷، ۵۶، ۵۵، ۵۴، ۵۳، ۵۲، ۵۱، ۵۰، ۴۹، ۴۸، ۴۷، ۴۶، ۴۵، ۴۴، ۴۳، ۴۲، ۴۱، ۴۰، ۳۹، ۳۸، ۳۷، ۳۶، ۳۵، ۳۴، ۳۳، ۳۲، ۳۱، ۳۰، ۲۹، ۲۸، ۲۷، ۲۶، ۲۵، ۲۴، ۲۳، ۲۲، ۲۱، ۲۰، ۱۹، ۱۸، ۱۷، ۱۶، ۱۵، ۱۴، ۱۳، ۱۲، ۱۱، ۱۰، ۹، ۸، ۷، ۶، ۵، ۴، ۳، ۲، ۱).
(۲) صحیح مسلم: (۲۷۷۰)، حسبما جاء في (الإستيعاب في بيان الأسباب): أول موسوعة علمية حديثة محققة في أسباب نزول آيات القرآن الكريم، تأليف: سليم بن عيد الهلالي، ومحمد بن موسى آل نصر ج ۲، ص ۵۵۶، ۵۶۱).

يَهْبَلْنَ وَلَمْ يَغْشَهُنَّ اللَّحْمُ، إِنَّمَا يَأْكُلْنَ الْغُلَقَةَ مِنَ الطَّعَامِ، فَلَمْ يَسْتَنْكِرِ الْقَوْمُ ثِقَلَ
 الْهُودَجِ حِينَ رَحَلُوهُ وَرَفَعُوهُ، وَكُنْتُ جَارِيَةً حَدِيثَةَ السِّنِّ، فَبَعَثُوا الْجَمَلَ وَسَارُوا،
 وَوَجَدْتُ عَقْدِي بَعْدَمَا اسْتَقَرَّ الْجَيْشُ، فَجِئْتُ مَنَازِلَهُمْ وَلَيْسَ بِهَا دَاعٍ وَلَا مُجِيبٌ،
 فَتَقَيَّمْتُ مَنَزِلِي الَّذِي كُنْتُ فِيهِ، وَظَنَنْتُ أَنَّ الْقَوْمَ سَيَفْقِدُونِي فَيَرْجِعُونَ إِلَيَّ، فَبَيْنَا أَنَا
 جَالِسَةٌ فِي مَنَزِلِي غَلَبَتْنِي عَيْنِي فَنِمْتُ، وَكَانَ صَفْوَانُ بْنُ الْمُعْطَلِ السُّلَمِيِّ لَمْ الذُّكُلَانِي،
 فَدَ عَرَسَ مِنْ وَرَاءِ الْجَيْشِ فَأَدْلَجَ، فَأَصْبَحَ عِنْدَ مَنَزِلِي فَرَأَى سَوَادَ إِنْسَانٍ نَائِمٍ، فَأَتَانِي
 فَعَرَفَنِي حِينَ رَأَانِي، وَقَدْ كَانَ يَرَانِي قَبْلَ أَنْ يُضْرَبَ الْحِجَابَ عَلَيَّ، فَاسْتَيْقِظْتُ بِاسْتِرْجَاعِهِ
 حِينَ عَرَفَنِي، فَخَمَرْتُ وَجْهِي بِجِلْبَابِي، وَوَالِهَ مَا يَكْلُمُنِي كَلِمَةً وَلَا سَمِعْتُ مِنْهُ كَلِمَةً
 غَيْرَ اسْتِرْجَاعِهِ، حَتَّى أَتَاخَ رَاحِلَتَهُ، فَوَطِئَ عَلَى يَدَيْهَا فَرَكِبَتْهَا، فَاُنْطَلَقَ يَقُودُ بِي الرَّاحِلَةَ،
 حَتَّى أَتَيْنَا الْجَيْشَ، بَعْدَمَا نَزَلُوا مُوْغِرِينَ فِي نَحْرِ الظَّهِيرَةِ، فَهَلَكَ مِنْ هَلَكٍ فِي شَأْنِي،
 وَكَانَ الَّذِي تَوَلَّى كِبَرَةَ عَبْدِ اللَّهِ بْنُ أَبِي إِسْحَاقَ سَلُولٌ، فَقَدِمْنَا الْمَدِينَةَ فَاسْتَكَيْتُ، حِينَ
 قَدِمْنَا الْمَدِينَةَ شَهْرًا، وَالنَّاسُ يُفِيضُونَ فِي قَوْلِ أَهْلِ الْإِفْكِ، وَلَا أَشْعُرُ بِشَيْءٍ مِنْ ذَلِكَ،
 وَهُوَ يَرِيبُنِي فِي وَجْعِي إِلَيَّ لَا أَغْرِفُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ الْلُطْفَ، الَّذِي كُنْتُ أَرَى مِنْهُ
 حِينَ أَشْتَكِي، إِنَّمَا يَدْخُلُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَيَسْلِمُ، ثُمَّ يَقُولُ: «كَيْفَ بَيْتُكُمْ؟» فَذَاكَ
 يَرِيبُنِي، وَلَا أَشْعُرُ بِالشَّرِّ، حَتَّى خَرَجْتُ بَعْدَمَا نَهَضْتُ وَخَرَجْتُ مَعِيَ أُمُّ مِسْطَحٍ قَبْلَ
 الْمَنَاصِعِ، وَهُوَ مُتَبَرِّئًا، وَلَا تَخْرُجُ إِلَّا لَيْلًا إِلَى لَيْلٍ، وَذَلِكَ قَبْلَ أَنْ تَتَّخِذَ الْكُتُفَ قَرِيبًا
 مِنْ بَيْتِنَا، وَأَمَرْنَا أَمْرَ الْعَرَبِ الْأَوَّلِ فِي التَّنَزُّهِ، وَكُنَّا تَتَأَذَى بِالْكُتُفِ أَنْ تَتَّخِذَهَا عِنْدَ
 بَيْتِنَا، فَاُنْطَلَقْتُ أَنَا وَأُمُّ مِسْطَحٍ، وَهِيَ بِنْتُ أَبِي زُهَيْرٍ بْنِ الْمُطَّلِبِ بْنِ عَبْدِ مَنَافٍ،
 وَأُمُّهَا ابْنَةُ صَخْرَ بْنِ عَامِرٍ، خَالَهَ أَبِي بَكْرٍ الصَّدِيقُ، وَابْنُهَا مِسْطَحُ بْنُ أَثَافَةَ بْنِ عُبَادٍ
 بْنِ الْمُطَّلِبِ، فَأَقْبَلْتُ أَنَا وَبِنْتُ أَبِي زُهَيْرٍ قَبْلَ بَيْتِي، حِينَ قَرَعْنَا مِنْ شَأْنِنَا، فَعَثَرْتُ أُمُّ
 مِسْطَحٍ فِي مَرْطَلِهَا، فَقَالَتْ: تَعَسَ مِسْطَحٌ فَقُلْتُ لَهَا: بَيْتُ مَا قُلْتَ، أَنْتَئِينَ رَجُلًا قَدْ
 شَهِدَ بَذْرًا، قَالَتْ: أَيْ هَتَاهَا أَوْ لَمْ تَسْمَعْ مَا قَالَ؟ قُلْتُ: وَمَاذَا قَالَ؟ قَالَتْ: فَأَخْبَرْتَنِي
 بِقَوْلِ أَهْلِ الْإِفْكِ، فَازْدَدْتُ مَرَضًا إِلَى مَرَضِي، فَلَمَّا رَجَعْتُ إِلَى بَيْتِي، فَدَخَلَ عَلَيَّ رَسُولُ

اللَّهِ ﷺ، فَسَلَّمَ لَمْ قَالَ: «كَيْفَ يَكُونُ؟» قُلْتُ: أَتَأْذَنُ لِي أَنْ أَتِيَ أَبَوَيَّ؟ قَالَتْ: وَأَنَا حِينَئِذٍ أُرِيدُ أَنْ أَتَيْقِنَ الْخَبَرَ مِنْ قِبَلِهِمَا، فَأَذِنَ لِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، فَجِئْتُ أَبَوَيَّ، فَقُلْتُ لِأُمِّي: يَا أُمَّتَاهُ مَا يَتَعَدُّ النَّاسُ؟ فَقَالَتْ: يَا بَنِيَّ هُوَ عَلَىكَ قَوْلُ اللَّهِ لَقَلَّمَا كَانَتْ امْرَأَةٌ قَطُ وَضِئَةً عِنْدَ رَجُلٍ يُحِبُّهَا، وَلَهَا ضَرَالِرٌ، إِلَّا كَثُرْنَ عَلَيْهَا، قَالَتْ قُلْتُ: سُبْحَانَ اللَّهِ وَقَدْ تَعَدَّتِ النَّاسُ بِهَذَا؟ قَالَتْ: فَكَيْفَ تِلْكَ اللَّيْلَةُ حَتَّى أَصْبَحْتُ لَا يَزُقَا لِي ذَمْعٌ وَلَا أَكْتَحِلَ بَنُوهُمْ، لَمْ أَصْبَحْتُ أَبْيَ، وَدَعَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ وَأَسَامَةَ بْنَ زَيْدٍ حِينَ اسْتَلَبْتُ الْوُحْيَ، يَسْتَشِيرُهُمَا فِي هِرَاقِ أَهْلِهِ، قَالَتْ فَأَمَّا أَسَامَةُ بْنُ زَيْدٍ، فَأَشَارَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ بِالَّذِي يَعْلَمُ مِنْ بَرَاءَةِ أَهْلِهِ، وَبِالَّذِي يَعْلَمُ فِي نَفْسِهِ لَهُمْ مِنَ الْوُدِّ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ هُمْ أَهْلُكَ وَلَا تَعْلَمُ إِلَّا خَيْرًا، وَأَمَّا عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ، فَقَالَ: لَمْ يَضَيِّقِ اللَّهُ عَلَيْكَ وَالنِّسَاءَ بِوَلَاهَا خَيْرٌ، وَإِنْ تَسْأَلَ الْجَارِيَةَ تَضُدُّكَ، قَالَتْ: فَدَعَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بَرِيرَةَ فَقَالَ: «أَيُّ بَرِيرَةَ هَذِهِ رَأَيْتَ مِنْ شَيْءٍ يَرِيْبُكَ مِنْ عَابِثَةٍ؟» قَالَتْ لَهُ بَرِيرَةُ: وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ إِنْ رَأَيْتُ عَلَيْهَا امْرَأَةً قَطُ أَغْمِضُهُ عَلَيْهَا، أَكْثَرَ مِنْ أَنَّهَا جَارِيَةٌ حَدِيثَةُ السِّنِّ، تَنَامُ عَنْ عَجِينِ أَهْلِهَا، فَتَأْتِي الدَّاجِنُ فَتَأْكُلُهُ، قَالَتْ: فَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَلَى الْمِنْبَرِ، فَاسْتَغْدَرَ مِنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي إِبْرَاهِيمَ سُلُوقًا، قَالَتْ: فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَهُوَ عَلَى الْمِنْبَرِ: «يَا مَعْشَرَ الْمُسْلِمِينَ مَنْ يَغْذِرُنِي مِنْ رَجُلٍ قَدْ بَلَغَ أَذَاهُ فِي أَهْلِ بَيْتِي، قَوْلَ اللَّهِ مَا عَلِمْتُ عَلَى أَهْلِي إِلَّا خَيْرًا، وَلَقَدْ ذَكَرُوا رَجُلًا مَا عَلِمْتُ عَلَيْهِ إِلَّا خَيْرًا، وَمَا كَانَ يَدْخُلُ عَلَى أَهْلِي إِلَّا مَعِي» فَقَامَ سَعْدُ بْنُ مُعَاذٍ الْأَنْصَارِيُّ، فَقَالَ: أَنَا أَغْذِرُكَ مِنْهُ، يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْأَوْسِ ضَرْبُنَا عُنُقَهُ، وَإِنْ كَانَ مِنَ إِخْوَانِنَا الْخَزَرَجِ أَمَرْتَنَا فَفَعَلْنَا أَمْرَكَ، قَالَتْ: فَقَامَ سَعْدُ بْنُ عُبَادَةَ وَهُوَ سَيِّدُ الْخَزَرَجِ، وَكَانَ رَجُلًا صَالِحًا، وَلَكِنْ اجْتَهَلَتْهُ الْعَمِيَّةُ، فَقَالَ لِسَعْدِ بْنِ مُعَاذٍ: كَذَبْتَ لَعَمْرُ اللَّهِ لَا تَفْتُلُهُ، وَلَا تَقْدِرُ عَلَى قَتْلِهِ، فَقَامَ أُسَيْدُ بْنُ حَضَرٍ وَهُوَ ابْنُ عَمِّ سَعْدِ بْنِ مُعَاذٍ، فَقَالَ لِسَعْدِ بْنِ عُبَادَةَ: كَذَبْتَ لَعَمْرُ اللَّهِ لَتَقْتُلَنَّهُ، فَإِنَّكَ مُتَافِقٌ تُجَادِلُ عَنِ الْمُتَافِقِينَ، فَتَارَ الْحَيَّانِ الْأَوْسَ وَالْخَزَرَجُ حَتَّى هَمُّوا أَنْ يَقْتُلُوا وَرَسُولَ اللَّهِ ﷺ، فَأَنبَأَ عَلَى الْمِنْبَرِ، فَلَمْ يَزَلْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُخَفِّضُهُمْ حَتَّى سَكَتُوا وَسَكَتَ، قَالَتْ: وَبَكَيتُ

يَوْمِي ذَلِكَ لَا يَرْقَا لِي دَمْعٌ وَلَا أَكْتَجِدُ بَنُومٌ، ثُمَّ بَكَيتُ لَيْلَتِي الْمُقْبِلَةَ لَا يَرْقَا لِي دَمْعٌ وَلَا أَكْتَجِدُ بَنُومٌ، وَأَبُوءُ يَظُنُّانِ أَنَّ الْبُكَاءَ قَالِقٌ كَيْدِي، فَبَيْنَمَا هُمَا جَالِسَانِ عِنْدِي وَأَنَا أَبْكِي اسْتَأْذَنْتُ عَلَيَّ امْرَأَةً مِنَ الْأَنْصَارِ، فَأَذِنْتُ لَهَا فَجَلَسَتْ تَبْكِي، قَالَتْ: هَبْنِي نَحْنُ عَلَى ذَلِكَ، دَخَلَ عَلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، فَسَلَّمَ، ثُمَّ جَلَسَ، قَالَتْ: وَلَمْ يَجْلِسْ عِنْدِي مُنْذُ قِيلَ لِي مَا قِيلَ، وَقَدْ لَبِثُ شَهْرًا لَا يُوحَى إِلَيْهِ فِي شَأْنِي بَخْنٍ، قَالَتْ: فَتَشْهَدُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ حِينَ جَلَسَ، ثُمَّ قَالَ: «أَمَا بَعْدُ يَا عَائِشَةُ، فَإِنَّهُ قَدْ بَلَغَنِي عَنْكَ كَذَا وَكَذَا، فَإِنْ كُنْتَ بَرِيئَةً، فَسَيَرِّثُكَ اللَّهُ وَإِنْ كُنْتَ أَلَمَمْتَ بِذَنْبٍ، فَاسْتَغْفِرِي اللَّهَ وَتُوبِي إِلَيْهِ، فَإِنَّ الْعَبْدَ إِذَا اعْتَرَفَ بِذَنْبٍ، ثُمَّ تَابَ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِ» قَالَتْ: فَلَمَّا قَضَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مَقَاتِلَهُ، قَلَصَ دَمْعِي حَتَّى مَا أَحْسُ مِنْهُ قَطْرَةً، فَقُلْتُ لِأَيِّ: أَجِبْ عَنِّي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، فِيمَا قَالَ، فَقَالَ: وَاللَّهِ مَا أَذْرِي مَا أَقُولُ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَقُلْتُ لِأُمِّي: أَجِيبِي عَنِّي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، فَقَالَتْ: وَاللَّهِ مَا أَذْرِي مَا أَقُولُ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَقُلْتُ: وَأَنَا جَارِيَةٌ حَدِيثَةُ السَّنِّ لَا أَفْرَأُ كَثِيرًا مِنَ الْقُرْآنِ، إِنِّي وَاللَّهِ لَقَدْ عَرَفْتُ أَنَّكُمْ قَدْ سَمِعْتُمْ بِهَذَا حَتَّى اسْتَقَرَّ فِي نَفُوسِكُمْ وَصَدَقْتُمْ بِهِ، فَإِنْ قُلْتُ لَكُمْ إِنِّي بَرِيئَةٌ، وَاللَّهِ يَغْلُمُ أَلْيَ بَرِيئَةٍ، لَا تُصَدَّقُونِي بِذَلِكَ، وَلَكِنْ اعْتَرَفْتُ لَكُمْ بِأَمْرِ، وَاللَّهِ يَغْلُمُ أَلْيَ بَرِيئَةٍ، تُصَدَّقُونَنِي وَإِنِّي، وَاللَّهِ مَا أَجِدُ لِي وَلَكُمْ مَقَلًا إِلَّا كَمَا قَالَ أَبُو يُوسُفَ: ﴿فَصَبْرٌ جَمِيلٌ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ﴾ ﷺ، فَيُوسُفَ، قَالَتْ: ثُمَّ تَعَوَّلْتُ فَاصْطَبَحْتُ عَلَى فِرَاشِي، قَالَتْ: وَأَنَا، وَاللَّهِ جِئْتُكِ أَغْلُمُ أَلْيَ بَرِيئَةٍ وَأَنَّ اللَّهَ مُبْرِي بِمِرَاتِي، وَلَكِنْ، وَاللَّهِ مَا كُنْتُ أَظُنُّ أَنَّ يُنْزَلَ فِي شَأْنِي وَخِي يُتْلَى، وَلَشَأْنِي كَانَ أَحْقَرُ فِي نَفْسِي مِنْ أَنْ يَتَكَلَّمَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ فِي بَأْمُرٍ يُنْزَلُ، وَلَكِنِّي كُنْتُ أُرْجُو أَنَّ يَرَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي النَّوْمِ رُؤْيَا يُبْرِئُنِي اللَّهَ بِهَا، قَالَتْ: فَوَاللَّهِ مَا رَأَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مَخْلِسَةً، وَلَا خَرَجَ مِنْ أَهْلِ الْبَيْتِ أَحَدٌ، حَتَّى أَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ عَلَى نَبِيِّهِ ﷺ، فَأَخَذَهُ مَا كَانَ يَأْخُذُهُ مِنَ الْبُرْخَاءِ عِنْدَ الْوُحْيِ، حَتَّى إِنَّهُ لَيَتَحَدَّرُ مِنْهُ مِثْلُ الْجُمَانِ مِنَ الْعَرَقِ، فِي الْيَوْمِ الشَّابِ، مِنْ ثَقَلِ الْقَوْلِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْهِ، قَالَتْ: فَلَمَّا سُرِّيَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، وَهُوَ يَضَعُكَ، فَكَانَ أَوَّلَ كَلِمَةٍ تَكَلَّمَ بِهَا أَنْ قَالَ: «أُبَشِّرِي يَا عَائِشَةُ أَمَا اللَّهُ فَقَدْ بَرَأَكِ» فَقَالَتْ لِي

أَمِي: قَوْمِي إِلَيْهِ، فَقُلْتُ: وَاللَّهِ لَا أَقُومُ إِلَيْهِ، وَلَا أَحْمَدُ إِلَّا اللَّهَ، هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ بَرَاقَتِي، قَالَتْ: فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنْكَ﴾ مِنْكُمْ عَشْرَ آيَاتٍ فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ هَؤُلَاءِ الْآيَاتِ بَرَاقَتِي، قَالَتْ: فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ وَكَانَ يُنْفِقُ عَلَى مِسْطَحٍ لِّقَرَابَتِهِ مِنْهُ وَفَقْرِهِ: وَاللَّهِ لَا أَنْفِقُ عَلَيْهِ شَيْئًا أَبَدًا بَعْدَ الَّذِي قَالَ لِعَالِشَةَ فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿وَلَا يَأْتِيَنَّ أَوْلَى الْأَفْضَلِ مِنكَ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولَى الْفَرْقِ وَالسَّكِينِ وَالْمُهْجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِيَصْفَحُوا وَلِيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ﴾ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٤﴾، (قَالَ جَبَّارُ بْنُ مُوسَى: قَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ: هَذِهِ أَرْجَى آيَةٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ)، فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ: وَاللَّهِ إِنِّي لِأَجِبُ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لِي، فَرَجَعَ إِلَى مِسْطَحٍ النَّفَقَةَ الَّتِي كَانَ يُنْفِقُ عَلَيْهِ، وَقَالَ: لَا أَنْزِعْهَا مِنْهُ أَبَدًا، قَالَتْ عَالِشَةُ: وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ سَأَلَ زَيْنَبَ بِنْتَ جَحْشٍ، زَوْجَ النَّبِيِّ ﷺ عَنْ أُمِّرِي «مَا عَلِمْتَ؟ أَوْ مَا رَأَيْتَ؟» فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَحْمِي سَمْعِي وَبَصَرِي، وَاللَّهِ مَا عَلِمْتُ إِلَّا خَيْرًا. قَالَتْ عَالِشَةُ: وَهِيَ الَّتِي كَانَتْ تُسَامِينِي مِنْ أَزْوَاجِ النَّبِيِّ ﷺ، فَعَصَمَهَا اللَّهُ بِالْوَرَعِ، وَطَفِقَتْ أُخْطَهَا حَمَتُهُ بِنْتُ جَحْشٍ تُعَارِبُ لَهَا، فَمَلَكَتْ فِيمَنْ هَلَكَ (قَالَ الزُّهْرِيُّ: فَهَذَا مَا انْتَهَى إِلَيْنَا مِنْ أَمْرِ هَؤُلَاءِ الرُّفُطِ وَقَالَ فِي حَدِيثٍ يُؤْتَسَرُ: اخْتَمَلَتْهُ الْحَمِيَّةُ).

واته: له عائشهى هاوسهري پيغمبهرهوه ﷺ گيردراودهوه، گونوويهتى: پيغمبهرى خوا ﷺ كاتيك دهبويست به سه فهر دهر بچتى، قورعهى له يتوان هاوسهركانيدا، ده كرد، ههركاميان قورعهى بو دهرچووابه، پيغمبهرى خوا ﷺ له گه ل خوى ده بيرد بو نهو سه فهره، عائشه (خوا لئى رازى بتى) ددلى: له يه كيك له جهنگه كاندا، كه پتى ههلسا، قورعهى له يتوانماندا كيتشا، (پشكى له يتواندا كردين)، پشكى من دهرچوو، (نهو جهنگه جهنگى (بني مصطلق)، بووه له سالى پيتمجهمى كوچيدا بووه، وهك له سيردى تينو هيشام و سه رجاوه كانى ديكه دا هاتوه)، له گه ل پيغمبهرى خوا ﷺ دهرچووم، نهو يش دواى نهوه بووه كه نايهتى پهرده دابه زييوو، [نهوه كه خيترانه كانى پيغمبهر ﷺ ددبتى له پشت پهردهوه خه لك بيانديوتنى، (حجبا) به ماناى پهرده دى، نهك وهك زورهى

مىسۇلمانان ۋا دەزانن (جَبَابْ)، ئەو پۇشاكەيە كە ئافرەت دەپۇشنى، مىنىش لە كەزۋاۋەدا ھەلەدەگىرام، [ھۆجج بىرىتى بۈۋە لە ژوورىك، بە كوردىيى «كەزۋاۋە پى دەلّىن»، كە لە چەرمى ھوشتر دروست كراۋە ئافرەت لەۋىدا بۈۋە، بۇ ئەۋەي لەۋىدا پۇشتەو پەرداخ بىن و، ئىسراھەت دەكات، پۇشتىن ھەتا كاتىك كە پىغەمبەرى خوا ﷺ لە ھەنكەي تەۋاۋ بۈۋە، گەپايەۋە، تېمەش لە مەدىنە ۋە نىزىك كەۋتىن، لە گەپانەۋەماندا، شەۋىكىان پىغەمبەر ﷺ (لەۋ شۈئەي بارگەيان خستەۋ)، جاپىدا دەپۇين، (دەپۇين بەرەۋ شارى مەدىنە)، كاتىك جاپاندا بۇ پۇشتى، من ھەئسام پۇشتە ھەتا لە سنوۋى سۈپايەكە چۈمە دەر، (دەبى بە تەنن بۈۋىن)، كاتىك كارى خۇم تەۋاۋ كىرد، (مەبەستى ئارەت گرتە)، ھاتم تاكو چۈمەۋە لاي بارەكەم، چۈمەۋە ئەۋ شۈئەي كە ۋلاخەكەي لىيە، دەستم برد بۇ سىنك، كۆبەرۋىك، ملوانكەيەك كە لە (جَزَع) (ظَفَار) بۈۋ، [دەبى جۈرە بەردىك، تىسقانىك شىكى بە نىرخ بۈۋىن]، تەماشام كىرد پچراۋە، (لە ملىدا نەماۋە)، گەپامەۋە، لەۋ ملوانكەيەم گەپام، داۋاكىردن و لى گەپانى ئەۋ ملوانكەيە مىنى دۋاخست، كۆمەلەكەش كە كەزۋاۋەكەي مىيان ھەمۋ جارى بار دەكىرد، كەزۋاۋەكەي مىيان لەسەر ھوشترەكەم باركىردەۋە، پىيان ۋابۈۋە ھەر لە نىۋ كەزۋاۋەكەم دام، [كەزۋاۋەكە كە ئافرەتى چۆتە نىۋ پەردەيەكى ھەبۈۋە، دايدۋەتەۋە، نەپانزانىۋە، كەزۋاۋەش ھەر تۈزۋى قورس بۈۋە، نەپانزانىۋە كە خاتۋو عانىشەي تىدانىيە]، ئەۋ كاتەش ئافرەتان جەستەيان سووك بۈۋ، كۆشتىان ھەلەگرتبۈۋ، خۋاردىكى كەمىيان دەخۋارد، بۇيە ئەۋ كۆمەلە پىاۋە كە كەزۋاۋەكەي مىيان ھەلگرتبۈۋ، پىيان سەير نەبۈۋە، كە بەرزيان كىردۆتەۋە، سووك بۈۋە، مىنىش ئەۋ كاتە كچىك بۈۋم تەمەنم كەم بۈۋ، نىدى ھوشترەكەيان ھەئساندەۋە پۇشتىتۈۋ، مىنىش دۋاي ئەۋەي كە سۈپايەكە پۇشتىتۈۋ، ئىجا ملوانكەكەي خۇم دۆزىيەۋە، ھامەۋە بۇ مەنزىلگاگانىيان، نە كەسى لىۋو بانگ بىكات و، نە كەسى لىۋو ۋەلەم داتەۋە، (كەسى لى نەما بۈۋ)، مىنىش چۈمەۋە ئەۋ شۈئەي كە پىشتىر

لیتی بووم، چونکه پتم وابوو، کاتیک هه ده بی بزنان منیان له گه ل نیم و، بگه رینهه بو لام، کاتیک دانیشتیووم له شوینه که ی خوم، خهوم به سهردا زال بوو، خهوتم، (صَفْوَانُ بْنُ الْمُعْطَلِ السَّلَمِيُّ الدُّوَالِي) یش، شهوکاری کردبووه له پستی سویابه که، (واته: نهو له دووری سوپا شهوکاری کردوتهوه، بنگومان پیغه مبه ر دایناوه، به شوینی سوپا که دا بی، نهو دک که سکیان لی به جی مایی)، که یشته لای شوینه که ی من، ته ماشای کرد: تارمایی مرو فیککی نوستووی دی، هات بو لام و، کاتیک منی بینی، ناسیمی، چونکه بهر لهوه ی په رده پو ش بکریین (بخرینه پستی په ردهوه)، منی ده بینی، بویه ناسیمی، منیش بیدار بوومه وه، بهوه که ده یگوت: (إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ)، کاتیک که منی ناسی، نهو وشه یه ی گوت، منیش دهم و چاوی خوم به جیلابه که م داپووشی، سویند به خوا، به ک وشه ی دیکه ی له گه ل من نه گوت و، منیش به ک وشه م لی نه بیست، جگه له نیستی چا که ی، [گوتنی: (إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ)، که نهوه له کاتی موصییهت و به لادا ده گوتری]، دواپی هات خوشتره که ی خوی یه خ کردو، پتی له سهر دوو دهسته کانی دانا، (بو نهوه ی خوشتره که یه خ بی، نزم بی)، منیش سواری خوشتره که بووم، نهویش له پشه وه رشمه ی خوشتره که ی گرت و پیش کهوت و، منیش سواری خوشتره که ی بووم، هه تا گه یشتینه لای سویابه که، دوا ی نهوه ی نهوان گه یشتیوونه نئو چرقه ی گه رمای نئوه پو، نیدی نهوه ی له باره ی منه وه فهوتا، فهوتا، (واته: نهوه ی که دروو بوختانی کرد، کردی و، نهوه ی که بوختانه که ی ته به نینی کرد به پله ی به که م (عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي إِسْحَاقَ)، بوو)، هاتینه مه دینه، کاتی هاتینه مه دینه، من بو ماوه ی مانگی که نه خوش بووم، خه لکیش له باردی نهو قسه یه وه که بوختانچیه کان کردبوویان، ده رزانه نئوی، به لام من ههستم به هیچ لهوه نه دد کرد، به لام نهوه ی که منی ده خسته گومانه وه، نهوه بوو که له تازارو نه خوشیه که مدا، نهو لوتف و میهره بانییه ی پیشتر له پیغه مبه ری خوام ر ده بینی، کاتیک که نه خوش ده بووم، نهوه م لی

نەدە يېنى، بەلكى پىغەمبەرى خۇا ﷺ دەھات، سلاوى لى دەکردم و دەپھەرموو:
 نەو كەسەتان چۆنە (كَيْفَ تَيْكُم؟)، دوايى دەپۆيشت، نا ئەو تۆزى منى
 خستىووه تىو دوو دايى، بەلام ھەستم بە ھىچ خراپەيەك نەدەكرد، [ھەستم
 بەو نەدەكرد كە ئەو بوختانە، لە تىو خەلكىدا قسەو باسى لە بارموه دەكرى].
 ھەتا دواى ئەوھى ھەلساموھە لە نەخۇشەيەكەم و چاك بوومەوھ، شەوئەك
 چووينە دەر لەگەل دايكى مېستەح، بەرەو ئەو شوئەنى كە بۆ تارەت كرتن
 بۆى دەچووين و، ئىمە تەنيا شەوانە دەرەدەچووين ۋەك ئافردەتان، ئەويش بەر
 لەوھى لە نيزىك مالە كاماندا ئاودەست دروست بكەين، ئىمە ھەرۋەك عەرەبى
 سەرەتا، ھەرۋا لە دەشت تارەھمان دەگرت و ئاودەستمان نەبوو، پىتمان ناخۆش
 بوو لە نيزىك مالە كامانەوھ ئاودەست ھەين، ئىدى من و دايكى مېستەح كە
 كەي (أَبِي رَهِمِ بْنِ الْمُطَّلِبِ بْنِ عَبْدِ مَنَافٍ) بوو، دايكىشى كەي (صَخْرَ بْنِ غَامِرٍ)
 بوو، خوشكى دايكى نەبوو بەكرى صىددىق، كۆرەكەشى (مِطْطَحُ بْنُ أُنَافَةَ بْنِ
 عُبَادِ بْنِ الْمُطَّلِبِ) بوو، پۆيشتىن من و دايكى مېستەح بەرەو مالى، دواى ئەوھى
 كارى خۇمان تەواو كرد، (تارەھمان گرت)، دايكى مېستەح لە سەرپۆشەكەي، لە
 كۆلوانەكەي ھەلەنگوت، (لە بەر پىي ئالقا)، گوتى: (تَعِسَ مِطْطَحُ)، مېستەح لە
 بەين بچى، بەد بەخت بى، منىش پىمگوت: قسەيەكى زۆر خراپت كرد، چۆن
 قسە دەئىي بە پياۋىك كە لە جەنگى بەدردا بەشار بوو؟ ئەويش گوتى:
 نەدى فلانكەس! ئەو تۆ نازانى چى گوتوھ! گوتم: چى گوتوھ؟ ئىدى ھەوالى
 بوختان چىيەكانى پى گوتم، ئنجا (كە ھەر تازەش لە نەخۇشەي ھەلسابوومەوھ)،
 نەخۇشەيەكەم زىادى كردو، كاتىك گەرامەوھ بۆ مالى، پىغەمبەرى خۇا ﷺ ھات
 بۆ لام و، سلاوى كرد، گوتى: چۆن؟ گوتم: ئەي پىغەمبەرى خۇا! ﷺ ئايا مۆلەتم
 دەدەي بچمەوھ مالى بابم؟ ئەو كاتەش من مەبەستم نەوھ بوو، كە لە لاي
 نەوانەوھ لە ھەوالەكە دلتىابم، پىغەمبەرى خواش ﷺ مۆلەتى دام، چوومەوھ بۆ لاي
 باب و دايكم، بە دايكم گوت: ئەي دايە! ئەو خەلك دەئىن چى؟ ئەوھ چىيە

نەو شتە بىلاۋىتەۋە؟ دايكىشم گوتى: كچە خۇشەۋىستەكەم! لەسەر خۇتى ۋە زەحمەت مەخە، بە ئاسانىي بىگرە، سوتىد بە خوا كەم ۋا ھەبۋو: ئافردەتتىكى جوان لە لاي پياۋىك بى، خۇشى بوى، ھەۋىشى ھەبن، مەگەر قسەي لە بارەۋە دەكەن، منىش گوتىم: (سُبْحَانَ اللَّهِ)، ئايا خەلەك لەو بارەۋە قسەيان كىردو؟ ئىدى نەو شەۋە ھەر گىيام تاكو بەيانى، فرمىسكەم وشك نەبوون ۋە ھىچ خەۋم لى نەكەۋت، (ھەتا بەيانى گىيام)، دوايى رۇزى دوايىش ھەر بەردەۋام بووم لە گىيان، پىغەمبەرى خواش ﷺ ەلى كورى نەبوو تالپىب ۋ ئوسامەي كورى زەيدى بانگ كىردن كاتىك كە ۋە ھىيى دواكەۋت، ۋە ھىيى پىتى ۋە خرا، راۋىزى پى كىردن لەو بارەۋە كە ئايا لەگەل ھاۋسەرەكەي بىتتەۋە، يان لىي جيايتتەۋە؟ ھەرچى ئوسامەي كورى زەيد بوو، نەۋەي بە پىغەمبەرى خوا ﷺ گوت: لە پاكىي ھاۋسەرەكەي كە دەيزانى ۋ، نەۋەي كە لە لاي بوو لە خۇشەۋىستىي بۇي پىتى گوت: نەي پىغەمبەرى خوا! ﷺ ھاۋسەرى خۇتە، تىمە جگە لە چاكە لىمان نەزانيۋە، بەلام ەلى كورى نەبى تالپىب، گوتى: نەي پىغەمبەرى خوا! ﷺ خوا لە تۇي ۋە تەنگ نەھىتاۋە، ئافردەتلىش جگە لەو زۆرن، (ۋاتە: نەگەر ۋازىشى لى بىنى، ئافردەتى دىكە ھەن)، نەگەر پىسارىش لە كەنيزەكەكە بگەي، راست لەگەل دەلى، (كەنيزەكىيان ھەبۋو بە ناۋى بەرپرە)، ئنجا پىغەمبەرى خوا ﷺ بەرپرەي بانگ كىرد، گوتى: نەي بەرپرە! ئايا ھىچت لە عائىشە بىنيۋە تۇ بغاتە گومانەۋە؟ بەرپرە گوتى: نەخىر، سوتىد بەۋ كەسەي تۇي بە ھەق ناردو، ھەرگىز شىتىكم لى نەبىنيۋە، لىي بە رەخنە بگرم، جگە لەۋەي كە كچىكى كەم تەمەنە، جارى ۋا ھەبۋو كە ئاگادارى ھەۋىرى مالى نەبوۋە نوستو، (خەۋى بە لادا ھاتو)، ئازەلىك كە لە مالىدا دا دەبەستى، ھاتو ھەۋىرەكەي خواردو! پىغەمبەرى خواش ﷺ چوۋە سەر مېنبەرۋ، پۇزىش بۇ خەلەك ھىنايەۋە لە بارەي ەبدوللاي كورى ئوبەي كورى سەلوۋلەۋە، پىغەمبەرى خوا ﷺ لەسەر مېنبەر ڧەرموۋى: نەي كۆمەلى مسولمانان! كى پۇزىش بۇ دىتتەۋە لە بارەي پياۋىكەۋە

كە لە مآل و خىزانى خۇمدا نازارى پىگە ياندووم، [اتە: ئەگەر سزايى بىدەم كى پۆزىش بۆ دىنيتەو، يان كى پىشتم دەگىرى؟] سۆيىد بە خوا، مەن لە بارى ھاوسەرى خۇمەو، جگە لە چاكە نازانم، باسى پىاوتكىشيان كىردو، كە ھەر چاكەم لە بارەو، بىستو، [مەبەست پىنى صەفوانى كۆرى موعەتلى سەھمىيە]، لەگەل خۇشم دا نەبى نەھاتتە لاي مالى، سەعدى كۆرى موعاز لە پشتىوانان، (كە سەرۆكى ھۆزى ئەوس بوو)، ھەلسا كوتى: ئەي پىغەمبەرى خوا! ﷺ مەن پۆزىش بۆ دىنمەو، ئەگەر لە ھۆزى ئەوس بى، لە گەردنى دەدەين، ئەگەر لە برايە كانمان بى لە خەزەرەج، چى فەرمانان پى بگەي، وا دەكەين، (خەلكى مەدەينە دوو ھۆزى سەرەككى بوون، خەزەرەج و ئەوس).

(دايكمان عانىشە دەلى: سەعدى كۆرى عوبادەش كە گەورەي خەزەرەجىيە كان بوو، ھەلسا، كە پىشتىر پىاوتكى باش بوو، بەلام لەو كاتەدا دلى گەرم داھات، [كە باسى خەزەرەجى كرد، كە ئەگەر لەوانىش بى، فەرمانان پى بگە چى بلىنى وا دەكەين]، دەمارگىرىي عەشىرەتتى گرتى و، بە سەعدى كۆرى موعازى كوت: ھەلە دەكەي، سۆيىد بە خوا نايكوژى و ناشتوانى بىكوژى، نوسەيدى كۆرى حوزەير، كە نامۇزاي سەعدى كۆرى موعاز بوو، ئەویش بە سەعدى كۆرى عوبادەي كوت: بە ھەلەدا چووي، سۆيىد بە خوا دەيكوژىن، تۆش مونافىقى و بەرگىرى لە مونافىقان دەكەي، ئىدى ھەردو ھۆزى ئەوس و خەزەرەج بۆ يەكدى ھەلسان، ھەتا وىستيان پىگەو بە شەر بىن، لە يەكدى بدەن، پىغەمبەرى خواش ﷺ لەسەر مەنبەرەكە بوو، ئىدى پىغەمبەرى خوا ﷺ ھەروا خەرىك بوو، بىدەنگى كردن، تاكو ئەوانىش بىدەنگ بوون، پىغەمبەرى خواش ﷺ بىدەنگ بوو، (خاتوو عانىشە (خوا لىي پازى بى)، دەلى: ئەو پۆزە ھەمووى مامەو، فرمىسكەم وشك نەبوون و، خەویشم لى نەكەوت، ھەتا باب و دايكەم پىيان وابوو كە گىران جەرگە لەت دەكات، ئىجا كاتىك ئەوان لە لام دانىشتىبوون، مەنىش دەگىرام نافرەتلىك لە پشتىوانەكان ھات، مۆلەتى خواست، مەنىش مۆلەتم دا، ئەویش ھات لەگەلم دەستى كرد بە گىرانتى).

كاتىك كە تىمە لەو ھالەدا بووين، پىغەمبەرى خوا ﷺ لىمان ۋە زور كەوت، سلاۋى كىردو ھات دانىشت، (دايكمان عانىشە دەلى: كە لەو كاتەۋى نەۋەى كوتراپو، كوتراپو لە لام دانەنىشتو، مانكىك پى چوو بوو، ۋە ھىبى بۆ نەھاتبو، نىجا پىغەمبەرى خوا ﷺ شاھەمانى ھىنا، [عادەتى ۋا بوو كە قسەبەكى كىركى كىردى، فەرموۋىتى: (أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ)] ھەتا دانىشت، دوايى فەرموۋى: (أَمَّا بَعْدُ)، ئەي عانىشە! لە بارەى تۆۋە ناۋاۋا پىگەبىشتو، نەگەر تۆ بەرى ۋ، پاك بى، خوا پاكى تۆ دەرەخات، بەلام نەگەر گوناھىكت كىردى، داۋاى لىيوردن لە خوا بىكە بۆ لاي بگەپتو، چونكە بەندە نەگەر دانى بە ھەلەى خۇيدا ھىناۋ، گەرايەۋە بۆ لاي خوا، خوا دەگەپتەۋە بۆ لاي و لىتى خۇش دەبى!

نىجا كاتىك پىغەمبەرى خوا ﷺ قسەكەى خۇى تەۋاۋ كىرد، نىش فرمىسك لە چاۋمدا نەماپو، ھەتا ھەستە نەدەكرد يەك دلوپە فرمىسكى تىدا مابى، بە بابم گوت: ۋەلەمى پىغەمبەرى خوا ﷺ بدو، لەۋەدا كە فەرموۋى، بابم گوتى: بە خوا نازانم چى بە پىغەمبەرى خوا ﷺ بلىم، بە دايك گوت: ۋەلەمى پىغەمبەرى خوا ﷺ بدو، نەۋىش گوتى: بە خوا نازانم چى بە پىغەمبەرى خوا ﷺ بلىم، نىش كە لەو كاتەدا كچىكى كەم تەمەن بووم و، زۆرم قورئان نەدەخوئىندەۋە زۆر شاپەزا نەبووم، گوتم: سوئند بە خوا دەزانم كە تىۋە ئەۋ قسەبەتان بىستو، ھەتا لە دلتاندا جىگىر بوۋە پرواتان پىي كىردو، نىجا من بلىم: بەرىم و پاك، خواش دەزانى كە من پاك، لەۋ بارەۋە پروام پىي ناكەن، نەگەر دانىش بە شىت كى دابنىم، كە خوا دەزانى من پاك، ئەۋە پروام پىي دەكەن، سوئند بە خوا من بۆ خۇم و تىۋە ھەر وئەى قسەى بابى يوسوفم دىتە ياد بىلىم، [ناۋى يەققوۋىم لە بىرچوۋ بوۋە بىلىم، لەو كاتەدا لە يادىم نەبوۋا^(۱)، كە فەرموۋىتى: ﴿فَصَبْرٌ جَمِيلٌ﴾ وَأَلَّهُ أَلَمَسْتَعَانُ عَلَى مَا يَصِفُونَ ﴿۱۸﴾ يوسوف، خۇراگرتىكى جوان و، خوا پەنا پىبراۋە لەۋ بارەۋە كە تىۋە دەلىن.

(۱) نەمە لە كىرئەۋەبەكى دىكەدا ھاتوۋە.

دوایی من خۆم من وه رسووړاندو له سهر جتيه كه هم ږاكشام، اړه نكه پروی له وان بووې، پشتي تې كړوون، پاليد او ه تموه له سهر كه له كه، به خوا نه و كاته من دلنيا بووم كه پاكم و، خواش پاكی من دهرده غات، به لام به خوا هه رگيز گومانم وانه بوو له باره ی منه وه حيه كه بنيررتنه خوارو بخوئرتنه وه، خۆم له لا، له وه كه مېر بوو كه خوا (عَزَّ وَجَلَّ)، له باره ی منه وه فرمايشت بفرموئ، به شتيك كه دوایی بيته فوړنان و بخوئندرتنه وه، به لام نوميدم و ابوو كه پتغمبهري خوا ﷺ له خهويدا خه ونيك بينی و، خوا ی په روه ردگار پاكی من دهر بغات بوئ.

سوئند به خوا پتغمبهري خوا ﷺ له و كؤړو مه جليسه ی هه لنه ستاو، هيچ كام له خه لكی ماله كه كه دانيشتبووين، هه لنه ستا، تاكو وه حیی بو پتغمبهري خوا ﷺ دابه زتراو، نه و حالته گرتی، كه له كاتی وه حیی بو هاتندا ده بگرت، كه جوړيك له حالته تيكی نااسایي ده بگرت و له پؤزی ساردی زستاندا، زهنگوئ زهنگوئ ناره قه ی پندا ده هاته خوار، له بهر قورسایي نه و وه حيه ی كه داده به زيه سهری، كاتيك كه نه و حالته له سهر پیغمبهري ﷺ لاچوو، (واته: حالته ی وه حیی بو هاتنه كه ته واو بوو)، پتغمبهري خوا ﷺ پنده كنی، په كه مين وشه كه فسه ی پيكرودو فهرمووی، نه وه بوو: (أُبَشِّرِي يَا عَالِشَةُ)، عانيشه موژده ت لیتی، خوا (عَزَّ وَجَلَّ)، پاكی تو ی ږاگه ياند، دايكم پتی گوتم: هه لسه بو لای، (واته: سوپاسی بكه)، گوتم: سوئند به خوا، هه لناستم بو لای و، بيچكه له خوا (عَزَّ وَجَلَّ)، سوپاس و ستايشی كه س ناكم، چونكه خوا پاكی منی دابه زاند، نجا خوا ﷺ نه وه ی دابه زاند: (إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنْكُمْ... هـ، ده (۱۰) نايه ق دابه زاندن له سهر پاكی من، نجا كاتيك خوا پاكی منی دابه زاند، نه بوو به كری صيدديق (خوا لیتی ږازی بئ) كه پشتر هاوكاری ميسته حی كوری نه ناهي ده كړد، (كه كوپه پووری بوو)، له بهر نه وه ی خزميشی بووو هه ژاريش بوو، نه بوو به كر (خوا لیتی ږازی بئ) سوئندی خوارد: هه رگيز له مه ودوا هيچ شتيك نادم به

مىستەج، دۋاي ئەۋەي ئەۋەي بە غائىشەي گوت، كە گوتى، خوا (عَزَّ وَجَلَّ) بىش لەۋ بارەۋە ئەۋ تايەتەي دابەزاندى: ﴿لَا يَأْتِلُ أُولُوا الْفَضْلِ يَكْفُرُ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولَى الْقُرْبَىٰ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِيَعْفُوا وَيَصْفَحُوا أَلَا حِجْبُونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾، واتە: با ئەۋانەي كە خاۋەن بە غىششەن و خاۋەن دارايى فراۋان، سۆيىد نەخۇن ھاۋكارايى كە سائىك كە غىزىمەن و نە دارىن و، كۆچكەرن، لە پىي خاۋادا ھاۋكارايان بىكەن، (با سۆيىد لەۋە نەخۇن) و با لىيان بىۋورن و چاۋپۇشيان لى بىكەن، ئايا ھەز ناكەن خوا لىيان بىۋورى؟ خواش لىيوردەي مېھرەبانە.

ئەبۋو بە كرىش (خوا لىي پازى بى)، گوتى: با، سۆيىد بە خوا ھەز دەكەم خوا لىم بىۋورى، بۇيە ئەۋ ھاۋكارايەي مىستەجى كە دەكرد، بۇي گىراپەۋە، دەستى كىردەۋە بە ھاۋكارايەكەي و، گوتىشى: بە خوا ھەرگىز ئەۋ ھاۋكارايەي لى نابىم، مادام خوا ۋاي پى خۇشە.

(خاتۋو غائىشە (خوا لىي پازى بى) دەلتى: پىغەمبەرى خوا ﷺ لە زەينەبى كچى جە حىش (ھاۋسەرى پىغەمبەرى ﷺ) دەپرسى لە بارەي مەۋە، (زىنەب كچە پۋورى پىغەمبەر ﷺ بوو، لىي پرسىبوو ئەي زەينەب! چىت زانىۋە، يان چىت دىۋە؟ ئەۋىش گوتىۋو: ئەي پىغەمبەرى خوا! ﷺ مەن گوتى خۇم و چاۋى خۇم دەپارتىم، (كە شىتەك بلىمەن ۋا نەبى)، جگە لە چاكە لىم نەمزانىۋە، ھەر ئەۋىش بوو لە ھاۋسەرەكانى پىغەمبەر ﷺ كە موناۋەسەي مەنى كىرد بى (لە پىكىي و جوانىي و گەنجىي دا)، بەلەم خوا بە ھۆي خۇپارتىزىيەۋە، ئەۋى پاراست، كە چى ھەمەنەي كچى جە حىش، [كە خوشكى زەينەبى كچى جە حىش بوو]، شەپى لەسەر خوشكەكەي دەكردو، لەگەل ئەۋانەدا فەۋتا لە بوختانچىيەكان، (خاۋەن بوختانەكان) كە فەۋتان.

ۋاتە: ئەۋىش لەگەل خاۋەن بوختانەكاندا، بوختانى كىردە، ۋەك دۋايى باسى دەكەين و سزاش دراۋە.

ده ههلوستهی کورت، له بارهی نهو بهسه رها تگیزانه وهیهوه

١- ته ماشای نه ده بی به رزی هاوه لّان (خوا لّیان پازی بّ) بکهن، ههم دایکمان عایشه وه، ههم سه فوانی کوری موعه تیلی سه همی، که ده لّی: (وَاللّٰهُ مَا يَكْلُمُنِي كَلِمَةً وَلَا سَمِعْتُ مِنْهُ كَلِمَةً غَيْرَ اسْتِجَاعٍ)، کاتیک سه فوان ده بیته دایکمان عایشه له سه ر جیه کهی خوی خهوتوه به ته نّ، ده زانی به جیماوه، دایکمان عایشه ده لّی: سوئند به خوا جکه له وهی که گوتی: (إِنَّا لِلّٰهِ وَإِلَیْهِ رَاجِعُونَ)، وشه به کی دیکم لّی نه بیست و، وشه به کی دیکه نه گوت، حوشته کهی به خداو دایکمان عایشه (خوا لّی پازی بّ)، سواری بووه، واته: نه چووه حیکایه تی له که لّدا بکات!

٢- نجا که دایکی میسته ح، ده لّی: (نَعَسَ مِنْطَحٌ)، میسته ح له به بّی بچّ، یان: بيمراد بّ، دایکمان عایشه (خوا لّی پازی بّ) پتی ده لّی: (يَسْ مَا قُلْتَ، أَتَشْبِهُنَّ رَجُلًا شَهِدَ بَذْرًا)، قسه به کی زور خراپت کرد، چون جنیو به پیاوێک ده لّی، که له جهنگی به دردا ناماده بووه، (واته: قسه ی پتی مه لّی)، نه یزانیوه نه ویش به کێک بووه له بوختانچیه کان، دایکی بۆیه قسه ی پنگوتوه، دایکی له سه ر عایشه (خوا لّی پازی بّ) قسه ی پنگوتوه و کوپو دایکایه تی لیکنه داوه ته وه، دایکمان عایشه ش به رگری لّی ده کات و ده لّی: قسه ی پتی مه لّی، له جهنگی به دردا به شدار بووه.

ته ماشا نهو دوو ههلوسته جوامیره بکهن! دایکه که قسه به کوپه کهی ده لّی، له سه ر نه وهی که گونا هێک ده کات، به لّام هاوسه ری پتغه مبه ریش ﷺ - که جاری نازانی له به رچی قسه ی پتی ده لّی - به رگری لّی ده کات.

٣- دایکمان عایشه (خوا لّی پازی بّ)، نه وهنده پاک بووه، کاتیک له دایکی ده بیستی، که نهو قسه به له نیو خه لکدا باوه، نهو بوختانه به عایشه کراوه، ده لّی: (سُبْحَانَ اللّٰهِ

أَوَلَقَدْ تَعَدَّتْ النَّاسُ بِهَذَا؟، پاکیی بۆ خوا، بۆچی خه لک قسه ی واش ده کهن؟ نایا قسه ی وا کرلوه له نیو خه لکدا؟.

پاشان نهو هه لویتستی ته ماشا بکهن که ده لئ: (فَبَكَيْتُ تِلْكَ اللَّيْلَةَ حَتَّى أَصْبَحْتُ لَا يَرْقَا لِي ذَمْعٌ وَلَا أَكْتَحِلُ بِئُومٍ، حَتَّى أَصْبَحْتُ أَبْيَ)، نهو شهوه هه مووی گریام و، چاوم وشک نه بوو له فرمیسکان و، خه وم لئ نه که وت هه تا به یانی، هه ر گریام.

(۴) - نهو هه لویتستی به ریره، که نیه که که، که ده لئ: هه ر نهو ره خنه یه م له خاتوو عانیسه هه یه و، به س نه وم لئ بینوه وه کهم و کو ریه ک، که جاری وا هه بووه هه ویر شیلدرلوه، ئنجا به رخیک، کاریله یه ک که دایده به ستن له مائی (خزمه تی ده کهن بۆ نه و دی دوایی سه ری پرن)، نهو له هه ویره که بئ ناگا بووه و، نهو کاریله و به رخیه هاتوه هه ویره که ی خواردوه، به س نهو کهم و کو ریه م لئ بینوه.

(۵) - هه لویتستی جوامیرانه ی سه عدی کو ری موعاذ (خوا لئی رازی بئ)، هه لویتستی زۆر پیاوانه بووه، دوا ی نه و دی پیغه مبه ر ﷺ ده فهرمو ی: کئ پشتم ده گرتی له به رانبهر که سیکدا که نازاری داوم له خیزانم دا؟ واته: بوختانی بۆ کردوه، سه عدی کو ری موعاذ ده لئ: نه گهر له هۆزه که ی خۆمان بئ له گهر دنی ده دم، نه گهر له هۆزی خه زره جیه کانی ش بئ هه رچی جه نابت بفهرمو ی، وا ده که ی ن.

نه وه هه لویتستی زۆر جوامیرانه بووه، به لام به پیچه وانه وه، هه لویتسته که ی سه عدی کو ری عوباده، که سه روکی خه زره جیه کان بووه، به راستیی هه لویتستی ده مارگیرانه ی دوا که وتوانه ی نه قامانه بووه، که به سه عدی کو ری موعاذ ده لئ: نه خیر ناتوانی بیکوژی و، تواناشت به سه ردا نیه.

هه لبه ته نه وان هه که هاوه ل بوون و ئیمان داری چاکیش بوون، به لام جاری وا هه بووه شه ی تان زه فهری پئ بردوون و، زه لله ی پئ کردوون و، ده ماری نه قامییتی له دلیاندا جوو لاوه، وه ک چۆن پیغه مبه ر ﷺ جارێک به نه بوو زه ر ده فهرمو ی،

دوای ئەو دەی بە بىلالى ھەبەشەيى دەلتى: (يَا ابْنَ السَّوْدَةَ) ئەي كۆپى ئافرەتە پەشەكە! پىتغەمبەرىش ﷺ دەفەر مۆي: (يَا أَبَا ذَرٍّ إِنَّكَ امْرُؤٌ فَيْكَ جَاهِلِيَّةٍ) (آخرجه البهقي في شعب الإيمان: ٥١٣٥)، واتە: ئەي ئەبوو زەر! تۆ پياوئىكى نەفامىيت تىدایە.

سەعدى كۆپى عوبادەش (خوا لىي پازى بى) لەو ھەلوئىستەيدا، نەفامانە بوو، ئىنجا تەماشەكەن! دەمارگىرى، تىرەگەرى و ھۆزگەرى و... ھتە، زۆر مەترسىدارە، ھەك دايكمان عانىشە گوتوويەتى: (فَقَارَ الْعَيْنَانِ الْأَوْسُ وَالْعَزْرَجُ حَتَّى هَمُّوا أَنْ يَفْتَتِلُوا)، ھەردوو ھۆزى ئەوس و خەزەرەج لە بەكدى ھەلسان، ھەتا ويستان پىكەو بە شەپ بىن، لىك بەدن.

لە كاتىكدا كە پىتغەمبەرى خوا ﷺ لەسەر مەنبەرەو قەسيان بۆ دەكات!!

ماناي وا بەشەر ھەر بەشەرە و نايىتە فرىشتە، كەم و كۆپى و خالى بىيۆزى ھەر دەمىن.

٦- ھەلوئىستىكى دىكە ئەو دەيە كە پىتغەمبەر ﷺ، خوا ھەك تاقىكردنەو دەيەكى سەخت، يەك مانگ ھەيى بۆ نەئاردەو، لە بارەي عانىشەو (خوا لىي پازى بى)، كە ئايا ئەو پرووداوە چۆنە؟ تاكو ھەم دايكمان عانىشە چاك تاقى بىكرىتەو، ھەم ئەبوو بەكر (خوا لىي پازى بى)، ھەم دايكى عانىشە، ھەم ھاوولان، عومەر و عوسمان و عەلى و... ھتە (خوا لىيان پازى بى)، دەبى ئەو ھاوولانە ھەر كاميان چەندەي خەفەت پىن خواردبى، تىمە ئىستا لىرەو دەي ھاوولانە ھەزارو چوار سەدو ئەوئەندە سالى، خەفەتى پىن دەخوئىن، ئەوان دەبى چەندەيان خەفەت پىن خواردبى، بىگومان تاقىكردنەو دەي بوو بۆ ھەمووان، پىش ھەمووان بۆ پىتغەمبەرى خوا ﷺ، بۆ دايكمان عانىشە (خوا لىي پازى بى) و بۆ باب و دايكى خوا لىيان پازى بى.

٧- ھەلوئىستىكى دىكە ئەو دەيە كە دايكمان عانىشە دەلتى: من دلتيا بووم خوا پاكىي من دەردەخات، بەلام پىم وا ئەبوو، خوا لە بارەي مەو ھەيى بىيۆزىتە خوار، بخوئىندىتەو،

ماناى گىشتىي ئايەتەكان

لە سەرەتادا دەلّيم: بە راستىي ئەو تاقىكرنەوہيە، ئەو بوختان بۇ كرانى
دايكمان خاتوو عانىشە (خوا لىي پازى بى)، سەفوانى كورى موعەتتیلی
سەھمىي، تاقىكرنەوہيەكى زۆر سەخت و دژوارو بە ئىش بووہ بۇ پىغەمبەر
ﷺ، بۇ دايكمان عانىشە و بۇ باب و دايكىشى بە ھەمان شىوہ، ھەرۋەھا بە
تەئكىد بۇ سەفوانى كورى موعەتتیلی سەھمىيش و بۇ كۆي ھاوہلانىش، بەلّام
بە تايبەت بۇ پىغەمبەرى خوا ﷺ، كە ماوہى مانگىتكىش لەو بارەوہ ھىچ وەھىي
بۇ نەھاتوہ، ئەمە زۆر شتى لى وەردەگىرى:

يەكەم: پىغەمبەرىش ﷺ مروّفە وەك تىمەو، شتىك كە لە رىي وەھىيەوہ پىي نەگوترايى،
نەيزانىوہ، كاتىك كە پاويژ دەكات بە ەھلى كورى نەبوو تالّيب و، ئوسامەي كورى
زەيدو، پاويژ دەكات بە زەينەبى خىزانى، دواتر پاويژ دەكات بە بەرپرە، كەنيزەكەكەيان،
ماناى وايە: پەنگە پىغەمبەر ﷺ جۆزىك لە گومان و دوو دلييشى بۇ دروست بووبى،
بەشەرە، نىجا تۆ وەرە يەك مانگ پىغەمبەرى پايە بەرزى خوا (محمد) ﷺ بەو نازارەوہ
بتلّيتەوہ، بىگومان خواش ﷺ ئاگاي لە ھەست و نەستى بووہ، كە چەندە دلى بە نازارە،
چەندە نارەھەتە! بەلّام وەك خوا دەفەرموى: ﴿لَا تَحْزَبُوهُ شَرًّا لَّكُم بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾،
واتە: پىتان وا نەبىن بۇتان خراپە، بەلكو ئەوہ بۇ ئىوہ چاكە.

دووەم: پىغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، لە ھەموو كەس تاقىكرنەوہيان قورسەر بووہ،
بە دلّيانىش ئەوہ تاقىكرنەوہيەكى زۆر قورس بووہ بۇ پىغەمبەر ﷺ، وەك شايستەي
خۇشەيتى، بەو پەرى سەربەرزىيەوہ لىي دەرچووہ.

سىيەم: پىغەمبەرى خوا ﷺ لە ھەموو شتىكى دا، سەر مەشقە بۇ ئۆممەتەكەي، كاتىك
كە درۆو بوختانگىش بۇ كەستىك دەكرى، تاكو بزانتى چى بكات و كاردانەوہى چى

بى؟ ئەو پىغەمبەرى خوا ﷺ سەرمەشقىيەق: لە سنوورى شەرى لاينەدا، چاوەرێ بوو داخو خوا چى دەفەرموئى و، راوێزى کردو، بە پێى عەقلى خۆى پرسىويەتى: ئايا دەبى ئەو هەوالە راست بى، راست نەبى؟ كە هەلۆستىشى لەگەڵ داىكمەن عائىشەدا گۆراو، لەووه دەلیم: رەنگە گومان و دوو دلییه كى بۆ دروست بووبى، كە داىكمەن عائىشە دەلئ: پێشتر كە نەخۆش دەبووم، زۆر لەگەلم بە لوتف و مېهرەبان بوو، بەلام لەو حالەتەدا هەر ئەوئەندەى دەگوت: چۆن؟ مانای واىە دلى گۆراو، دواجار كە بە داىكمەن عائىشە (خوا لى پازى بى)، دەفەرموئ: ئەگەر بەرى و پاك بى، خوا پاكى تۆ دەردەخات و ئەگەر گوناھتەكەشت کردو، داواى لىبوردن لە خوا بكەو بۆ لای پەشیمان ببو، مانای واىە پىغەمبەر ﷺ شتەك لە دلیدا پەیدا بوو، بەرانبەر بە داىكمەن عائىشە (خوا لى پازى بى)، بەلام لەگەڵ ئەوئەشدا پىغەمبەر ﷺ خۆى كۆنترۆل کردو.

چوارەم: بەرانبەر بەوانەش كە بەخراپى قسەيان کردو، وىستويەتى راى گشتى تىبگەيەنى، چۆتە سەر مېنەر، خەلكىنە! كى پشتم دەگرێ لە بەرانبەر كەسكدا كە لە مال و خىزانەدا ئازارم دەدا؟ يان كى پۆزشم بۆ دىنئەو، ئەگەر سزای بدەم؟ چونكە (مَنْ يَغْزُنِي)، هەردوو واتايەكە دەكرئەو يانى: أ- (مَنْ يُلْصِقُنِي)، ب- (مَنْ يُؤْثِرُنِي)، يانى: لەگەلم دادگەر دەبى يان: پۆزشم بۆ دىنئەو ئەگەر سزای بدەم، مانای واىە پىغەمبەر شى ﷺ مادام هەوالەكە بە نىو خەلكدا بلۆ بۆتەو، بە باشى زانیو راى گشتى بە قازانجى خۆى، تىبگەيەنى، چونكە نەيزانیو خۆای پەروەردگار چى بریار دەدات و، ئەگەرى ئەوئەى داناو، لەو بارەو وەحىي هەر نەيەت، ئنجا هەر دەبوو وەك شتى روالەتتى دىنايى، بە عەقلى خۆى و نىجتيهادو بۆچوونى خۆى و بە راوێز لەگەڵ هاوئەلاند، چارەسەرى ئەو كىشەيە بكات، ئەگەرى ئەوئەى داناو، وەك چۆن داىكمەن عائىشە (خوا لى پازى بى)، دەلئ: خۆم لەلا لەو كەمتر بوو، كە خوا لە بارەى منو وەحىي بىئىرئە خوار.

خوا دەفەرموئ: ﴿إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِثْمِ عُصْبَةٌ مِّنْكُمْ﴾، بە دلىنايى ئەوانەى بوختانەكەيان هەلبەست، كۆمەلەك بوون لە خۆتان.

نەۋەش سەرزەشتىگە بۇ مەسۇلمانان، كە چۈن دەبىن لە تىو مەسۇلماناندا
كۆمەلىك ھەبىن پىككەھون، بوختان بىكەن بۇ ھەۋسەرى پىغەمبەر ﷺ؛ وشەى
(إفك)، لە (أفك) ھەۋە ھاتو، واتە: ھەلگە پانەۋە، دۆرىەكى پووت، لَا تَعْبُوْهُ شَرًّا
لَكُمْ بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ پىتتان وا نەبىن بۇ تىو خراپە، بەلكو بۇ تىو چاكە.

ئايا چاكىيەكەى لە چىدايە؟ چاكىيەكەى لەۋە دايە كە پىغەمبەرى خوا ﷺ
ھەتا سەختەر تاقى بىر تىو، پلەۋ پاىەى بەرزتر دەبىن، ھەروھە دايكىمان
عائىشەش و دايك و بابىشى (خوا لىيان پازى بىن)، ھەروھە ھەۋەسەۋانى كورى
مۋەتتلى سەھمىش، ھەروھە باقى ھەۋەلانىش (خوا لىيان پازى بىن)، كە
ھەر كامىكىان بە دەۋرى خۇى، ئەزىيەت و نازارو ناسۇرى زۆرى چۆتە دل و
دەروونەۋە، بۇ ھەۋەسەۋە ھەۋەسەۋە مەيە كەفەرەت و سەرپانەۋە، پلەۋ پاىەى
پاداشت، پاشان بۇ ئەۋەى بزەنن: ئەگەر شىتىكى وا بوو، چۈن مامەلەى لەگەلدە
بىكەن؟ دەرس و پەندى لىن ۋەربىگرن.

دەفەرەمۆى: ﴿لِكُلِّ أَمْرِئٍ مِّنْهُمْ مَا أَكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ﴾ بۇ ھەر مەۋقەلىك لەۋانە
پىشكى خۇى ھەيە لە گوناھەكە، ئەۋەندەى كە بە دەستى ھىناۋە بۇ قىامەت،
﴿وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ ئەۋ كەسەش كە مەسەلەكەى تەبەننىى
كرد، بوختانەكەى پىككەخت و، لە بناغەدا دەستى ئەۋى تىدابوو، سزايەكى مەزنى
ھەيە، كە عەبدوللەى كورى ئوبىى سەلۋول بوو، چونكە بەكەمجار ئەۋ كە
دايكمان عائىشەى بىنى (خوا لىى پازى بىن)، سۋارى ھوشەرەكەيەۋ، ھەۋەسەۋانى
كورى مۋەتتلى سەھمى پىشمەكەى پادەكىشا، گوتى: ھەمەن لە دەستى
دەربازى نەبۋە، خىزانى پىغەمبەرەكەتان تاكو بەپانى لەگەل ئەۋ پىاۋە بوۋە!
لەۋەۋە لە عەبدوللەى كورى ئوبەيىھەۋە قسەكە داكەۋت، دۋابى باس دەكەين لە
مەسەلە گرنكەكاندا، ئايا ئەۋ سزاي بوختانچىيەتى لىدراۋە، كە ھەشتا قەمچىيە،
يان لىى نەدراۋە؟! تىجا دەفەرەمۆى: ﴿لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ ئەۋيان سزايەكى مەزنى
ھەيە، كە بە تەكىد مەبەست پى قىامەتە، چونكە لە دىيادا سزاي مەزنى كۋا؟
سزاي مەزنى لە قىامەتدا ھەيە.

﴿لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُنَّ لَقُلْتُمْ مَوْتُنَّ وَلَأُنْقِصَنَّ مِنْكُمْ خَمِيرًا﴾، ده‌بوویه^(۱) که ده‌تانیست، (نهو بوختانه‌تان ده‌بیست)، پیاوانی بپوادارو ئافره‌تانی بپوادار، گومانی باشیان به خویان بردبایه، ﴿وَقَالُوا هَذَا أَفْكٌ مِّمَّنْ﴾، گوتباشیان: نه‌وه بوختانیکی ناشکرایه، نه‌هاوسه‌ری پیغهمبه‌ر ﷺ، شتی وای لیده‌وه‌شیت‌ه‌وه، نه نه‌و‌هاوه‌نه (خوا لئی رازی بن‌و)، نه هیچ به‌لکه‌یه‌کیش هه‌یه.

﴿لَوْلَا جَاءُوا عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ﴾، ده‌بوویه چوار شایه‌دانی له‌سه‌ر بێتن، ﴿فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالشَّهَدَاءِ﴾، نه‌جا نه‌گه‌ر چوار شایه‌ده‌کان نه‌هیتن، ﴿فَأُولَئِكَ عِنْدَ اللَّهِ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾، ئا نه‌وانه له لای خوا له درۆکه‌رانن.

له لای خوا (عِنْدَ اللَّهِ) یانی: نه‌ک هه‌ر به‌رواله‌تی شه‌رع، به‌لکو خوا ده‌فه‌رموی: له لای من درۆکه‌رن، چونکه جگه له‌وه‌ی که به‌روالت شایه‌دیان نه‌هیتان، به‌په‌نه‌انییش خوای په‌روه‌ردگار ده‌زانی که درۆزنن و درۆیان کردوه.

﴿وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَسَفَرْتُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ فِيهِ عَنَابٌ عَظِيمٌ﴾، نه‌گه‌ر له‌به‌ر به‌خششی خواو به‌زه‌یی خوا ده‌بوویه له‌سه‌ر تیه‌وه له‌دنیاو دوا پۆژدا، به‌هۆی نه‌وه‌وه که تیی‌یزان، به‌هۆی نه‌و مه‌سه‌له‌یه‌وه که قسه‌ی زۆرتان له‌باره‌وه کرد، ئازارتیکی مه‌زنتان ده‌بوو، واته: له‌دوا پۆژدا.

﴿إِذْ تَلَقَّوْنَهُ بِأَلْسِنَتِكُمْ وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ لَكُم بِهِ عِلْمٌ﴾، بێتنه‌وه به‌ر چاوی خۆتان کاتی‌ک که به‌زمان له‌یه‌ک‌دی‌تان وه‌رده‌گرت و، به‌زاری خۆتان شتی‌کتان ده‌گوت، که زانیاری‌تان له‌باره‌یه‌وه نه‌بوو، ﴿وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ﴾، پێتان وابوو شتیکی سووک و ئاسانه، به‌لام لای خوا زۆر مه‌زن بوو، هه‌روه‌ها ده‌ماو دم قسه‌که‌تان ده‌کرد، پێتان وابوو هه‌روا قسه‌یه‌کی سووک و ساده‌یه.

﴿وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَذَا﴾، ده‌بوویه که ده‌تانیست، گوتباتان: بۆمان نیه تیه‌مه قسه‌ی وا بکه‌ین، له‌و باره‌وه قسه‌ بکه‌ین، ﴿سُبْحَانَكَ

(۱) وشه‌ی (لولا) به‌مانای (هلا) یهو بۆ هاندان (تعضیض) ه.

هَذَا بُهْتَنٌ عَظِيمٌ ﴿١٠﴾، پاکسی بۆ تۆ نهی خوایه! نهوه بوختانیکی مهزنه، (بُهْتَنُ): که بوختانی کوردیش لهوه وهرگیراوه، دهلن: بریتیه له ههوالینک که بیسه ره که سه رسام ده کات، هینده ناشکراو زه که درویه.

﴿يَعْظُمُ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾، خوا ناموزگاریتان ده کات، که هه رگیز نه گهر بروادار بن، جاریکی دیکه نه که پنهوه سه قسه ی وا، (پهن دی لیوه ربکرن)، ﴿وَيَسِّرْ اللَّهُ لَكُمْ الْأَيْتَ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾، خواش نایه ته کان بۆ تیوه پۆشن ده کاتهوه، خوا زانای کارزانه.

﴿إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الْأَيِّمِ عَامَرُوا لِمَنْ عَذَابُ أَلِيمٍ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾، به دلنایی نهوانه ی هه ز ده کهن، شتی ناقوللو ناشیرین به نیو نیمانداراندا بلایه یتهوه، (نهوانه) نازاریکی به ئیشیان هه به له دنیاو له دوا پۆژدا، (واته: هه ز ده کهن: ههوالی شتی ناشیرین بلایه یتهوه)، ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾، خواش ده زانی و تیوه نازانن، واته: خوا هه موو شتی ده زانی، به لām تیوه هه موو شت نازانن، هه ندیک شت ده زانن، زۆر شت نازانن.

﴿وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ زَعُوفٌ رَجِيمٌ﴾، نه گهر له بهر به خششی خواو به زه یی خواش له سه ر تیوه نه بووايه، له بهر نهوه نه بووايه که خوا له گه ل تیوه دا زۆر به په رۆشه و زۆریش میهره بانه.

وه لمه که ی قرتیزاوه، یانی: نه گهر له بهر نهوه نه بووايه، تووشی سزا ده بوون، یان: خوا ﷻ په له ی ده کرد له سزادانتان، یاخود: نهو گرفت و کیشه یه تان بۆ چاره سه ر نه ده بوو، ده گونجی زۆر شت ته قنیر بکری.

ننجا به پیتی ریوايه ته که ی دایکمان عایشه (خوا ی لپی پازی بی)، نهم ده نایه ته (۱۱ - ۲۰) له باری به سه رهاته که ی دایکمان عایشه، بوختان پیکرانه که یه وه هاتوونه خوار، به لām وه پشتر باسمان کرد: تاکو نایه ته (۲۶) ش، نهو شه ش نایه ته ی دیکه ش، به جوړیک له جوړه کان په یوه ستن بهو رووداوه، خوا ده فره موئی:

﴿يَأْتِيَهُمُ اللَّيْلُ أَمْهًا لَا تَنِيْعُهُمْ خُطُوَاتُ الشَّيْطَانِ﴾، نهی نهوانه ی برواتان هتباوه!
 دواى ههنگاهه کانی شهیتان مهکهون، واته: به شوین پئی ویدا مه پرون، یانی:
 شهیتان خوتخوتتهو دندهانی خراپتان بو دهکات، به قسهی مهکهون و، به پاسته
 شه قامی شه رعدا برۆن، نه که به کویره پئی (قیل و قال) و قسهی بن بنه مادا،
 ﴿وَمَنْ يَلْبِغْ خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ﴾، ههر که سن به شوین ههنگاهه کانی شهیتانیش
 بکهوئی، ﴿فَإِنَّهُ يَأْتِرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ﴾، به دلتیایی (شهیتان) فه رمان دهکات
 به قسهی ناقولۆ، به کردهوهی خراپ، یاخود به قسهو کردهوهی ناشیرین و،
 قسهو کردهوهی خراپ، ﴿وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ﴾، نه کهر به خششی خواو
 به زهیی خواش نه بووایه له سه رتان، ﴿مَا زَكَّ مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا﴾، ههر گیز هیج
 کامیکتان پاک و چاک نه ده بوون، ﴿وَلَكِنْ اللَّهُ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ﴾، به لام خوا ههر
 که سیکى بوئی، چاک و چاکى دهکات، (به هوئی تاعه تی خویه وه)، ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ
 عَلِيمٌ﴾، خواش بیسه ری زانایه.

ئنجا دیتنه سه ره سه له یه کی دیکه، که ههر په یوه سته بهو بابته وه: ﴿وَلَا
 يَأْتِلُ أُولُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولِي الْقُرْبَى وَالْمَسْكِينِ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ
 اللَّهِ﴾، با نهوانه تان که خاوهن چاکهون و، خاوهن توانای دارایی فراوانن، سویند
 نه خوئن: هاوکاری که سائیک بکهن که خاوهنی خزمایه تبیین و، نه دارن و، کوچکه رن
 له پئی خواوا، واته: با سویند نه خوئن که هاوکاریان بکهن، یانی: سویند که
 نه بیتنه په رچ له به ردهم هاوکاری کردنیاند، واته: با سویند له هاوکاری
 کردنیان نه خوئن و سویند نه خوئن که له مهودوا هاوکاریان نه کهن، ﴿وَلْيَعْمَلُوا
 وَلْيَصْغَحُوا﴾، با ببوورن و چاوپوشی بکهن، ﴿أَلَا تَعْبُرُونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ﴾،
 نابا ههز ناکهون خوا لبتان ببووری؟ ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾، خواش لیوردهی به
 به زه دیه.

وه که له هوئی هاتنه خواره وه که ی باسمان کرد: نه بوو به کر (خوا لئی پازی
 بن)، کوپه پووریکى هه بوو به ناوی میسطه حی کوپی نه تائه، که هاوکاری

ده کرد، له بهر نه وهی هم خزم بوو، هم نه دار بوو، کوچکه ریش بوو، به لَم نهویش یه کتیک بوو لهوانه ی که ده ستی هه بوو له بلاوکر دنه وهی نهو بوختانه دا، بویه نه بوو به کر (خوا لئی پازی بئ)، سوتندی لئ خوارو گوتی: له مه و دوا هاوکاری ناکه م، به لَم خوا ﷻ نه م تابه ته ی ناره د خوارو، دوا ی نهو تابه ته نه بوو به کر (خوا لئی پازی بئ)، گوتی: با، هه ز ده که م خوا لیم ببووری و، له مه و دوا هه رگیز نهو یارمه تیی و هاوکاریه ی لئ نابرم، مادام خوا ﷻ وا ده فه رموی! نه جا نا نه وه یه به خو و تران و لی بورده یی و دل گه وره یی و سه ماحه ت.

نه جا خوا ﷻ دووباره دتته وه سه ر بابه تی بوختان پیکرانه که، ده فه رموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْسِنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لَأَسْوَأُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾، به دلتیایی نهوانه ی بوختان ده که ن، بو ناره تانی پاک ی بئ ناگای بر وادار.

پاکن، یانی: پاکراوه و پارتیزاون، خوتندراویشه ته وه: (مُحْسِنَات)، واته: خو پاکراگرن، (الْمُفْلِسَات)، یانی: بئ ناگان و نه صلن هه ر بیریان له و گونا هه نه کردوته وه، (الْمُؤْمِنَات)، نیمانداریشن، ﴿لَأَسْوَأُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾، نهوانه ی که بوختان به و جوړه ناره تانه ده که ن، که: پاکن و بیتناگان و بر وادارن، له دنیا و دوا پوژدا نه فرینیان لیکراوه، ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾، هه روه ها نازاریکی مه زنیان بو هیه.

﴿يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنَتُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْسُلُهُمْ﴾، پوژنک که زمانه کانیان و دهسته کانیان و لاقه کانیان، شایه دییان له سه ر ده دن، ﴿بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾، به هوی نه وه وه که ده یانکرد، ﴿يَوْمَ يُنْفَخُ يُوفَّىٰ بِهِمُ اللَّهُ وَبِهِمُ الْحَقُّ﴾، له و پوژده دا خوا سزای هه ق و دادگه رانه و پر به یتستان ده دات، ﴿وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ﴾، له و پوژده شدا چا ک ده زانن که هه ر خوا هه قی پوون و ناشکراو بئ چه ندو چوونه و، هه قی شی له لایه.

له كُوتَابِي دَا خُوا ﷻ دَهْفَهْرَمُوئِي: ﴿اَلَمْ يَشِئْتُ لِّلْخَيْثِثِ وَالْخَيْثِثُوتِ لِّلْخَيْثِثَاتِ﴾،
 ئافره تانى پيس شايسته پياوانى پيسن و، پياوانى پيس، شايسته ئافره تانى
 پيسن، ﴿وَالطَّيِّبَتِ لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ﴾، ئافره تانى پاك و چاك، شايسته
 پياوانى پاك و چاكن و، پياوانى پاك و چاك، هاوكوف و شايسته ئافره تانى
 پاك و چاكن، ﴿اُولَئِكَ مَرْءُوكَ مِمَّا يَقُولُونَ﴾، ئهوانه بهريين، دوورن له وهى
 نهو خه لكه دهيانگوت، ﴿لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ﴾، لیبوردنكى مهزن و،
 بزیونكى پر ریزو حورمه تیان بۆ ههيه.

لېره دَا خُوا ﷻ ديهوى پيمان بهرموى: خُوا ﷻ چُون رَق ديدات ئافره تىكى
 پيس، به قسمهت و نسيبي پتغمه بهر كهى ﷻ بئ؟ نهخير ئافره تانى پيس، شايسته
 پياوانى پيسن و، پياوانى پيسيش، هاوكوف و شايسته ئافره تانى پيسن، كه مهبهست
 پتئ نهوانه له موناقيقه كان و كافره كان و موشرىكه كان، كه خۇيان له گوناھو تاوان
 ناپاريزن، به لام ئافره تانى پاك و چاك، شايسته پياوانى پاك و چاكن و، پياوانى
 پاك و چاكيش، شايسته ئافره تانى پاك و چاكن، واته: دايكمان عايشه (خُوا لئى
 رازى بئ)، شايسته پتغمه بهرى خوايه و ﷻ پتغمه بهرى خواش ﷻ شايسته ئهوه،
 ههردوو كيان هاوكوف و شايسته يه كدين، له بهر ئهوهى پاك و چاكن.

دواپى كه خُوا دَهْفَهْرَمُوئِي: ﴿اُولَئِكَ مَرْءُوكَ مِمَّا يَقُولُونَ﴾، ئهوانه دوورن
 له وهى بوختانكه ران دهلين، بۆچى به راناوى تيرينه هيتاويه تى (اُولَئِكَ)؟ كه
 نهوه بۆ كۆى تيرينه، له بهر ئهوهى سهفوانى كورى موعه تتبلى سههمى تيدا
 بووه، ئه مه به پتئى بنه ماى: (تَغْلِيْبُ الذَّكُورِ عَلَى الْإِنَاثِ)، زالكردنى تيرينه له سه ر
 مئينه، رهفتار كراوه، كه بنچينه بهكى زمانى عه په بيه.

ياخود: له بهر ئهوهى وهك ریزو حورمهت بۆ دايكمان عايشه (خُوا لئى رازى
 بئ)، خُوا راناوى كۆى به كار هيتاوه، ئهوانه نهكه ره ككه و نهكه ر دووان، به لام پايه و
 مهقامى كى بهر زيان ههيه، پاكى له وهى كه بوختانچيه كان دهيانگوت، كه نهوهش
 به راستى مژده بهكى زۆر خۆشه بۆ دايكمان عايشه، كه دَهْفَهْرَمُوئِي: لیبوردنكى
 چاك و تايهت و، بزیونكى پر ریزو حورمهت شيان ههيه، له رۆزى دواپى دا.

مەسىلە گىزىگەكان

مەسىلەى يەكەم:

ئەو درۆ بوختانەى لە لاين ھەندىك لە مسوئامانانەو (بۆ دايكى بىر واداران: عايشە) ھەلبەسترا، بۆيان بە خىر دەگەرى و، بوختانچىايش بە تايەت سەر گەورەگەيان، سزاي مەزنى ھەيە لە پۇژى دوايىدا:

خو دەفەرموى: ﴿إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنْكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَّكُم بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ مَا أَكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾.

شىكردنەوى ئەم ئايەتە، لە پىنج بىرگەدا:

(۱) - ﴿إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنْكُمْ﴾، بە دلىباى ئەوانەى كە بوختانەكەيان كرد كۆمەلىك بوون لە خۇتان، (الْإِفْكِ: مُشْتَقٌّ مِنَ الْإِفْكِ وَهُوَ قَلْبُ الشَّيْءِ، اسْمٌ يُدُلُّ عَلَى كَذِبٍ لَا شُبْهَةَ فِيهِ، فَهُوَ بَهْتَانٌ يَفْجَأ النَّاسَ)، (الْفَك) لە (أَفْكَ) ھەو ھەرگىراو لە زمانى ھەرەبىيدا، (أَفْكَ) يش، (قَلْب) ە، ھەلىكپرانەو ھى شىك، ئەمە ناوئىكە ئەو دەگەيەن كە ئەو درۆيەكە ھىچ گومانى تىدانىھەو، بوختانىكە خەلك پىي سەرسام دەبن، خەلك پىي تووشى شۆك دەبن، نىجا خو دەفەرموى: ئەوانەى ئەو بوختانەيان ھىنا، كۆمەلىك بوون لە خۇتان، (عُصْبَةٌ) لە (۳ - ۱۰)، ياخود، لە (۱۰ - ۴۰) كەسن، بەلام گىزىگ ئەو ھەيە لىرەدا خو ﴿يَوْمَ﴾ بۆ بە كەم تەماشا كردنى كۆمەلەكەو قسەكەيان، ئەو دەفەرموى: يانى: كەمىنەيەك و دەستەيەك بوون، بەلام لە خۇتان بوون.

كە دەفەرموى: ﴿جَاءُوا بِالْإِفْكِ﴾، واتە: بە نامانجەو ھەو، بە نەخشە بۆ دانانەو ھەو، ئەو كارەيان كرد، كە دەشفەرموى: (جَاءُوا) بە زۆرى وايە شاندى

میوان که هاتوون، هموآلی تازه یان له شوتنان هیتاوه، بۆیه دهفه رموی: ﴿جَاءُوا بِآلِمْكَ﴾ ئەو هموآله یان، ئەو درۆو بوختانه یان هیتا.

(۲) - ﴿لَا تَعْسَبُوهَ شَرًّا لَّكُمْ﴾، پیتان وا نه بی ئەو بوختانه بۆ ئیوه خراپه:

أ- به ئی پیغه مبهەر ﴿لَا تَعْسَبُوهَ شَرًّا لَّكُمْ﴾ نازاری زۆری پئوه چیت، ناسۆری زۆری چۆوه دل، دایکمان عایشه (خوا لئی پازی بی)، دایک و بابی عایشه، هاوه لانی نیزیکی پیغه مبهەر ﴿لَا تَعْسَبُوهَ شَرًّا لَّكُمْ﴾ و هه موو دلسۆزانی نیسلام و مسوولمانان، به لām ئینسان تاكو نازار نه چیت، پاداشتی نابی و، به هۆی نازار چیت و، ناره حهت بوونهوه، ئینسان پینگهی بهرزی دهست دهکهوی:

بَقَدَّرَ الْكَذُّ تُكْتَسَبُ الْمَعَالِي ... مَنْ طَلَبَ الْعُلَى سَهَرَ الْيَلِيَّ (۱)

واته: به نه ندازه ی ئەوه که زه حهت و پهنج ده ده دیه بهر خۆت، به رزاییه کان وه ده ستدیتی، ههر که سی به رزی بی، شه ونخوونی ده کیشی.

ب- ههروه ها بۆ ئەوهش که پیغه مبهری خوا ﴿لَا تَعْسَبُوهَ شَرًّا لَّكُمْ﴾ دایکمان عایشه و سه فوانی کوری موعه تیلی سه هیمی، به پله ی یه که م و، پاشان دایک و بابی عایشه، هاوه لانی به گشتی بینه سه ره مشق بۆ مسوولمانان.

ج- دوا بی بۆ ئەوهش که مسوولمانان په ند وه ر بگرن و، ههر له خۆرا قسه له یه کدی وه ر نه گرن و، زمانیان به شتی که نه جوو لیتن، که زانیاریان له باره یه وه نه.

(۳) - ﴿بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكَ﴾، (بۆ ئیوه خراپ نه)، به لکو بۆ ئیوه چاک بوو، (ابن العربی) گوته ویه تی: (الْخَيْرُ: مَا زَادَ نَفْعُهُ عَلَى ضَرِّهِ، وَالشَّرُّ مَا زَادَ ضَرُّهُ عَلَى نَفْعِهِ) (۱)، (خیر) ههر شتی که سوودی له زانی زیاتر بی و، (شر) ههر شتی که زانی له سوودی زیاتر بی، واته: ههر چه نده نازارو ناره حه تیشتان بینی، به لām گرنگ ئەوه یه سه ر نه جمه که ی بۆتان به خیر گه را، به تابهت بۆ دایکمان عایشه (خوا لئی پازی بی)، چه ند شه ر ده فیک ی گه وه یه،

(۱) دیوان الإمام الشافعي.

(۲) احکام القرآن: ج ۲، ص ۳۶۳.

شازدە (۱۶) تايەت لە باردی ئەووە بێنە خوارێ، تاكو قیامەت لە مینبەر و میحرابە کاندای بخوێنرێنەو، ئەك بەس بۆ وی، بەلکو بۆ هاوسەرەکانی دیکە ی پێغەمبەریش، هەلبەتە پێغەمبەری خوا ﷺ لە لووتکە ی پایە بەرز یی دایە، بەلام بە تەنکید بۆ پێغەمبەری خواش ﷺ خوا لە سەر ووی حەوت ئاسمانانەو، بەرگرییەکی باشی کردو، لە سومعەو کەرامەتی پێغەمبەرەکی ﷺ، بەلێ خوا مانگێک لێی گەرا بە ئازارەو بەتێتەو، بۆ ئەو ی بۆ خەلکی دیکە بێتە سەر مەشق، خەلکیش کە شتیکی وای هاتە سەر، کوێنتر وێی خۆی لە دەست نەداو، بزانی چی دەکاو، سنوورەکانی شەرع نەبەزێتی، بەلام دوا یی خۆای بەخشەر بۆ هەمووانی بە باشترین شێوە قەرەبوو کردووە.

۴- ﴿لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ مَا اكْتَسَبَ مِنَ الْاِثْمِ﴾، بۆ هەر مەرفێك لەوان، (بوختانچییەکان)، ئەو دندە گوناھە ی بە دەستی هێناو، بۆی هە یە.

وشە ی (امري)، بە مانای ئینسان دێ (المرة: الإنسان) ئنجا ئەگەر ئینسانە کە مێتیە نە بێ دەلێن: (امراة)، بەلام ئەگەر بیانەوێ بێن: مەرف، دەلێن: (امري)، (المرة)، گوتراو: (المروءة: گەمال المرأة)، (المروءة) تەواوی مەرفو.

﴿مَا اكْتَسَبَ مِنَ الْاِثْمِ﴾، واتە: هەر کەسە گوناھە ی خۆی ئەو دندە ی کە بە دەست هێناو، بەشی خۆی هە یە، یانی: سزایە کەشی لە سەر وەر دەر گێ.

۵- ﴿وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُمُ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾، ئەو دشیان کە مشووری زۆربە ی بوختانە کە ی خوارد، سزاو ئازاریکی مەزنی بۆ هە یە، (كِبْرُهُ أَوْ كِبَرُهُ)، بە هەردووکیان خوێنراو دتەو، دوو جۆرە خوێندنەو، هەندێک گوتوو یانە: (كِبْرُ)، یانی: (الإثم)، گونا، بەلام (كِبْرُ)، یانی: (مُعْظَمُ الشَّيْءِ وَأَسَاسُهُ) زۆربە ی شتێک و بناغە کە ی، واتە: ئەو کەسە ی زۆربە ی بوختانە کە ی تەبەنیی کرد.

﴿لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾، ئەو کەسە یان سزایەکی مەزنی هە یە، لەبەر ئەو ی خەمی لێخواردو لە بناغە دا ئەو بوختانە کە ی دەست پێ کرد، ئەو گومانە خراپە ی کە بەس لە دڵە پیسە کە ی عەبدوللای کوری ئوبە ییە دەو شێتەو، هەر بابای

وا خه ته ره ی وای به دلدا دئی، چونکه گوژه چی تیدابئی، نه وه ی لی ده رژی، بهس بابایه کی مونا فیق و سر گه وره ی مونا فیه کان لئی ده وه شیت هوه، خه ته ره و غایله ی وا خراپی به دلدا بئی، گومانی وای به دلدا بئی، که هاوسه ری پیغه مبه ر ﴿لَهْ گَهْلَ یَهْ کَنَ لَهْ هَاوَهْ لَانِی پَیْغَه مَبَه ر﴾ که له جه نگی به دردا به شدار بوووه، پیاوئیکی پاک و چاک بووه، تووشی هه لوه تاوان بن!! گومانی وا بهس دلّه پیسه نه خو شه که ی عه بدوللای کو ری ئوبه ییه، لئی ده وه شیت هوه شتی وای تیدا هه بئی، به لأم دوا یی له دلّه پیسه که ی ئه وه وه، خه لکئیکی ساده و فه قیر حالیش ئه و قسه یان وه رگرت، له بهر ئه وه ی پاریزه ندیی (حصالة) و به ره له سستی (مناعة) یان نه بوو، به لکو دوا ی ئه وه که خوای پهروه ردار ئه و ئایه تانه ده نریت ه خوار، دوا ی ئه و پهروه رده کردنه بوّ مسؤل مانان، له مه ودوا هه صانه و مه ناعه یان هه بئی و به دوا ی هه ر قیل و قالیک نه که ون، به دوا ی هه موو قسه یه ک نه که ون، سه به ته نه بن هه موو قسه یه ک له خو یان بکه ن، به لکو بیژینگ بن، شته کان له بیژینگ بدن و، هه ر قسه یه کی بیستیان نه یگتیر نه وه، وه ک پیشینانی خو مان کوتوو یانه: «قسه دابیژّه، بیچیژّه، ننجا بیبیژّه»، نه ک له خو را قسه فری بدن، وه ک ئایه ته که ده فه رموی: ﴿إِذْ تَلَقَّوْنَهُ بِأَلْسِنَتِكُمْ وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ لَكُم بِهِ عِلْمٌ﴾، کاتیک به زمانتان وه رتان ده گرت و به زارتان ده تانگوت (قسه تان له باره وه ده کرد) بئی ئه وه ی زانیارییتان له باره یه وه هه بئی.

مه سه له ی دووهم:

سهرزه نشتکردنی خوا بۆ پروادارانى به شدارى نهو بوختانه، له سه ر گومانى چاك به يه كدى نه بردنيان و، به بى هه بوونى به لگه و نيسپات زارو زمان ليكوتانى نهو بوختانهو، به كه م و گچكه ته ماشا كردنى و، ناموژگارى كردنيان به وه كه هه رگيز دووباره ي نه كه نه وهو، هيناله وه بيريان كه خوا زۆر له كه نيان به خسه رو ميهره بانه، نه كه رنا وا به ناساني له و گرفته ده رنه ده چوون:

خوا ده فهرموى: ﴿لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُو طٰنَ الْمُؤْمِنُوْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ بِأَنفُسِهِنَّ خَيْرًا وَقَالُوا هٰذَا أَفْكٌ مُّبِينٌ ﴿١٢﴾ لَوْلَا جَاءَهُ عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةٍ شُهَدَآءَ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ قَالُوا لَيْتَكُمُ عِنْدَ اللَّهِ هُمُ الْكَٰذِبُونَ ﴿١٣﴾ وَلَوْلَا فَضَّلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ وَرَحْمَتَهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَنتَكُفَّرُ فِي مَا أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٤﴾ إِذْ تَلَقَّوْنَهُ بِأَلْسِنَتِكُمْ وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ لَكُم بِهِ عِلْمٌ وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾ وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهٰذَا سُبْحٰنَكَ هٰذَا بَهْتَنٌ عَظِيمٌ ﴿١٦﴾ يَعْلَمُكُمُ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٧﴾ رَبِّنَا اللَّهُ لَكُمْ الْآيٰتُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٨﴾﴾

شيكردنه وه ي ئهم ئايه تانه، له سازده برگه دا:

١- ﴿لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ﴾، ده بووايه كه گوئيبستى ده بوون، (لَوْلَا)، ليرده به ماناى (هلا) بهو بۆ هاندانه، به لام ليرده به ماناى سهرزه نشتکردنه، ﴿لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ﴾، وهك تيوخوين و سهرزه نشتکردنه، ده بووايه كه ده تانبيست (به درۆتان دانا بابه).

٢- ﴿طٰنَ الْمُؤْمِنُوْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ بِأَنفُسِهِنَّ خَيْرًا﴾، پياوانى پروادارو ئافره تانى پروادار گومانى چاكيان به خويان برد بابه.

ته مه يانى چى؟ يانى: ئيمانداران ده بى پيغه مبه ر ﷻ له خويان به چاكترو هاوسه رى پيغه مبه ريش ﷻ له هاوسه رى خويان به چاكت دابنين، نجا نه گه ر

شتى خراب له خويان ناوه شينته وه، له هاوسه رى خويانى ناوه شينته وه، ده بى باشت له پيغهمبه رى خوا ﷺ، له هاوسه رى پيغهمبه رى خويى ناوه شينته وه، له و باره وه نه م گيرد لاره وه هه به كه (الطبري)، ده لى:

{أَنْ أَبَا أَيُّوبَ، قَالَتْ لَهْ أَمْرَأَتُهُ أُمُّ آيُوبَ: أَمَا تَسْمَعُ مَا يَقُولُ النَّاسُ فِي عَائِشَةَ؟ قَالَ: بَلَى، وَذَلِكَ الْكُذِبُ، أَكُنْتُ قَاعِلَةً ذَلِكَ يَا أُمُّ آيُوبَ؟ قَالَتْ: لَا وَاللَّهِ مَا كُنْتُ لِلْأَعْلَى، قَالَ: فَعَائِشَةُ وَاللَّهِ خَيْرٌ مِنْكَ} (١).

واته: نه بوو نه ييويوب ژنه كه ي (نوممو نه ييويوب) پتى ده لى: نايا گويت لى نه به لك له باره ي عايشه وه چى ده لى: نه بوو نه يويويوب ده لى: با، گويم لى بووه، به لام نه وه درويه، نه ي (أم ايوب)؛ تو كارى وا ده كه ي؟ نه ويش ده لى: ناوه لا من شتى وا ناكم، (واته: زينا ناكم)، ده لى: دهنه به خوا عايشه له تو چاكتره.

له ريوايه تى ديكه دا هاتوه ده لى: عايشه بو خويى له تو چاكتره، بابيشى له بابت و، دايكيشى له دايكيشت و، ميترده كه شى پيغهمبه رى خوا به ﷺ، نه ي بوچى گومانى خراب به خوت نابه ي، چون به عايشه ي ده به ي؟.

(محمد الطاهر بن عاشور)، له تهفسيره كه ي دا (١)، به عكه سه وه هيناويه تى، كه پيم وايه لى تيكچوه وه به هه له دا چوه، كه ده لى: نه بوو نه ييويوب گومانه خراپه كه ي برده وه، به لام نوممو نه ييويوب بو ي راست كردوته وه.

خوا ﷺ دوايى ده فهرموى: ده بوو گومانى چاكتان به خوتان برده بابه، واته: پيغهمبه رى خوا ﷺ هاوسه رى پيغهمبه رى خوا ﷺ ده بى وهك خوتانيان دابنين، به لكو له خوتانيان له پيشتر دابنين، وهك خويى په روه ردگار ده فهرموى: {أَلَيْتُ أُولَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ} (١) الاحزاب، واته: پيغهمبه رى ﷺ بو بروداران له خويان له پيشتره، هاوسه ره كانيشى دايكيان.

(١) جامع البيان: ج ١٢، ص ٢٥٨.

(٢) التحرير والتنوير: ج ٨، ص ١٧٤.

(۳) - ﴿وَقَالُوا هَذَا إِفْكٌ مُّبِينٌ﴾، (دەبووایە گومانی چاکیان بە خۆیان بردبایەو)، گوتبایشان: ئەووە بوختانیکی ناشکرایە.

(۴) - ﴿لَوْلَا جَاءَهُ عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ﴾، (دەبووایە چوار شایەدیان لەسەر هێتبان، (بۆ نێسپاتی زینا، چوار شایەد پێویستن)، (لولا: هەلا) بۆ هاندانە.

(۵) - ﴿فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالشُّهَدَاءِ﴾، (ئینجا ئەگەر چوار شایەدەدەیان نەهێتان.

(۶) - ﴿فَأُولَئِكَ عِنْدَ اللَّهِ هُمُ الْكَذِبُونَ﴾، (لە لای خوا، هەر ئەوانەن درۆزن.

ئەمە شیوازی کورت هەتێنانە، واتە: ئەگەر درۆکەر هەبێ لە لای خوا، بەس ئەوانەن، کە دەفەرموی: ﴿فَأُولَئِكَ عِنْدَ اللَّهِ هُمُ الْكَذِبُونَ﴾، ئەوانە لە لای خوا، بەس ئەوانن درۆکار، (ای: هُوَ كَذِبٌ فِي عِلْمِ اللَّهِ، إِذْ عِلْمُ اللَّهِ لَا يَكُونُ إِلَّا مُوَافِقًا لِنَفْسِ الْأَمْرِ)، واتە: لە زانیاری خوادا ئەوانە درۆزن، چونکە زانیاری خوا لەگەڵ واقعدا هەر پێک دەبێ، بۆیە دەفەرموی: ﴿عِنْدَ اللَّهِ﴾، لە لای خوا، یانی: لە زانیاری خوادا.

چونکە زۆربەی تەفسیرەکان وەک (محمد الطاهر بن عاشور)یش، گوتوویەتی: لە تەفسیری ﴿عِنْدَ اللَّهِ﴾ دا، دەلێن: (أي: فِي شَرْعِهِ)، لە بەرنامەی خوادا، بەلām لە راستییدا ئەوە وایە، بۆچی؟! (لَأَنَّ ذَلِكَ يُضَيِّرُهُ قَبْدًا لِلْإِخْرَاقِ، أَي: هُمُ الْكَاذِبُونَ فِي إِجْرَاءِ أَصْغَالِ الشَّرِيعَةِ)، ئەگەر (عِنْدَ اللَّهِ) بە مانای: (لە بەرنامەی خوادا) بێ، ئەمە قەیدیکە خراوەتە سەری، واتە: تەنها لە جێبەجێ کردنی حوکمی بەرنامەی خوادا، ئەوانە درۆ دەکەن، بەلām دەگونجێ لە واقعدا راست بکەن! بەلām نەخێر (عِنْدَ اللَّهِ) یانی: لە لای خوا، ئەوە هیچ لە پروی بەرنامەی خواوە، دەبێ چوار شایەدان بێن، ئەگەر نەیانھێنن، بە درۆکارو بوختانچیی لە قەلەم دەدرێن، بەلām وێرای ئەوەش بەتایبەتی لەم مەسەلەیەدا لە لای خوا، ئەوانە درۆکارن، واتە: وێرای ئەوە کە بە پێی بەرنامەی خوا بە درۆزن و بوختانچیی لە قەلەم دەدرێن، لە زانیاری خواپەرورەدگاریش دا، هەر وایەو قسەکەیان درۆیەو خوشیان درۆزن.

(۷) ﴿وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَسْتُمْ فِي مَا أَقْسَمْتُمْ فِيهِ عَذَابٍ عَظِيمٍ﴾، نه گهر به خششی خواو، به زهیی خوا له دنیاو دوا پوژدا، له سره تپوه نه بووایه، به هوئی نهووه که تپیزان (قسهو باستان زور له بارهوه کرد)، نازاریکی مه زنتان تووش ده بوو، واته: له دنیاو، یاخود له دوا پوژدا، یاخود له دنیاو دوا پوژدا.

لیرده (أولاً): (حرف افتتاح لوجود)، پیتی نه بوونه، له بهر بوون، بویه نازاری مه زنتان تووش نه بوو، چونکه به خششی خواو به زهیی خوا له دنیاو دوا پوژدا له سره تپوه ههیه.

﴿لَسْتُمْ فِي مَا أَقْسَمْتُمْ فِيهِ عَذَابٍ عَظِيمٍ﴾، (الإفْصَافَةُ فِي الْقَوْلِ مُسْتَعَارٌ مِنْ إِفْصَافِ الْمَاءِ فِي الْإِنَاءِ أَي: كَثْرَةِ فِيهِ)، (إِفْصَافَةُ) لیرده خوازاراوه تهوه له پزانی ناو له ده فریک، له قاپیک دا، بو قسهی زور خوازاراوه تهوه، وهک چوَن قاپیک که ناوی تی ده کری، شله مه نیه کی تی ده کری، له سهری ده پرتی، نه گهر زور بی، تپوهش هینده قسه تان لهو بارهوه کرد، قسهی زیادتان کردو، زور چوونه تپو قسانهوه.

(۸) ﴿إِذْ تَلَقَّوْنَهُ بِأَلْسِنَتِكُمْ﴾، بیهینهوه بهرچاوی خوَتان: کاتیک تپوه به زمانه کانتان نهو قسهیه تان وهرده گرت، ده ماو دهم له یه کدیتان وهرده گرت.

(۹) ﴿وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ لَكُم بِهِ عِلْمٌ﴾، به زاره کانتان شتیکتان ده گوت که زانیاریتان له بارهیهوه نه بوو.

(تَلَقَّوْنَهُ)، له نه سل دا (تَلَقَّوْنَهُ)، یانی: وهرتان ده گرت، (التَّلَفُّي: التَّكْلُفُ لِلِقَاءِ الْغَيْرِ)، (تَلَقَّي) نهوویه که ئینسان خوئی نه زیهت بدات که بکات به که سیک، واته: زورتان له خوَتان ده کرد، نهو قسهیه له دهمی یه کدی وهری کرون، به زارانیشتان شتیکتان ده گوت، زانیاریتان له بارهیهوه نه بوو، نه مه جوړیکه له سه رهنشت بو تهو مسوَلمانانهی که نهو قسهیه تان ده ماو دهم بلوکردو تهوه، به بی لیکوَلینهوه ووردبوونه وودو سه رنج دان، ههر له خووه قسه که یان کردهوه، هه لیه ته ئینسان ده بی زور وریا بی! جاری وایه قسهیه که ده کری، درویه، نجا نه گهر که سیک بیگریتهوه، وهک بیروا پیبوون، نهویش ده بیته یه کیک له

درۆزىنە كان، با بۇ خۇشى درۆيە كەي نە كىرىپتى، يان قسەيەك دەگۈرتى، بوختانە، نەگەر مەزۇنىك ئەو قسەيەيى بىلەن كۆرگەن، ئەيىش دەپتە ھاوبەش ئەو بوختانە، با بۇ خۇشى بوختانە كەي نە كىرىپتى، مادام ۋەك بىرۋا پىيۋون وايگوت، بۇيە پىغەمبەر ﷺ فەرمۇيەق: **(كَلِمَاتُ الْمَرْءِ إِذَا أَنْ يُحَدِّثَ بِكُلِّ مَا سَمِعَ)** (خىراجە ئابو داۋود: ۴۹۹۲، والىھاكىم: ۴۸۱، ۋابىن حىبان بىرقىم ۳۰)، ۋاتە: مەزۇق ئەۋەندە گوناھى بەسە، ھەرچى بىستى بىلەن بىكەتەۋە، نەگەر ھەرچى بىستى بىلەن بىكەيەۋە، دەپتى پۇزۇق ھەزاران درۆ بىلەن بىكەيەۋە، لە ھەمۋاندا پىشكەت ھەپتى.

۱۰- **(وَتَحْسَبُوهُ هَيَّا)**، پىتان ۋابوۋ كە ئەۋە شىتىكى كەمە، شىتىكى بىچۈۋەك، (ھىيا) لە (ھول) ھەۋە ھاتتە، (ھان غەيە، ئى: سەل)، پىتان كەم ۋ ئاسان بوۋ، ئەۋ قسەيە بىلەن بىكەتەۋە.

۱۱- **(وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ)**، بەلام لە تەرازوۋى خىۋا لە بەرنامەي خىۋا، شىتىكى زۆر مەزىن بوۋ، كە باس كەرامەت ۋ سومەي پىغەمبەرى خىۋا ﷺ بىرى، باس ئافىرىتىك بىرى كىچى ئەۋو بەكرى سىددىق (خىۋا ئىيان پازى بى)، ئەۋ ئافىرىتە پاك ۋ چاكە، كە دىۋايى خىۋا ﷺ شازدە ئايەتان لە بارەي ئەۋ ئافىرىتە پاك ۋ چاكەۋە بىزىتە خىۋا، دەپتى چ پايەۋ مەقامىكى ھەپتى، قسە گۈتەن بەرانبەر ئەۋ ئافىرىتە، دەپتى چەند گوناھۋ ئاۋاتىكى گەۋرە بى!!

۱۲- **(وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ)**، دەۋۋايە كە دەتانبىست (ئوللا)، لىرەدا بە ماناى (ھلا) يەۋ، بۇ ھاندانەۋ، مەبەست پىتى سەزەنشتە.

۱۳- **(قُلْتُ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَذَا)**، گۈتاتان: بۇمان نىيە تىمە لەۋ بارەۋە بىۋىن، (مَا يَكُونُ لَنَا)، ئەمە بۇ لىۋىرى شىتىك زۆر بەھىزىرە لەۋە كە بىگۈرتى: (لَيْسَ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ)، چۈنكە ئەۋە پانى: ھەر ناگۈنجى تىمە ئەۋ كارە بىكەين ۋ، ھەر ئەۋەلەن كىرەنە كەي نەگۈنچاۋەۋ جىيى خۇي نىيە.

۱۴- **(سُبْحَانَكَ هَذَا بُهْتَنٌ عَظِيمٌ)**، پاكىيى بۇ تۇ (ئەي خىۋايە!) ئەمە بوختانىكى مەزىنە.

ۋشەي (سُبْحَانَكَ)، مەزۇر ۋقە بىلەن مەزۇر، ئى: ئىسبىخ سُبْحَانَكَ، چاۋگە لە جىيى كىرەرە كەي دانىشتەۋ، ۋاتە: تىمە بە بەپاكىرتىن تۇ بە پاك دەگىن ئەي خىۋايە! كە

لتردد ما بهست پتی سه سورمانهو، پاکیی ده برینه بو دایکمان عانیسه (خوا لئی رازی بت)، (تُفْتَان) چاوکه، (كَالْفُفْرَانِ وَالْكَفْرَانِ، وَهُوَ الْخَبَرُ الْكَذِبُ الَّذِي يَنْهَثُ السَّامِعُ، لِأَنَّهُ لَا شَبْهَةَ فِيهِ)، (تُفْتَان) ونه ی (غفران) و (کفران) ه، یانی: لیوردن و سپله یی، نهو هموالیه که بابای بیسه سه رسام ده کات، سه ری سورده میتی لئی، له بهر نهو هی هیچ گومانی تیدانیه که درویه، یانی: که سیک شتیک بتی، هه موو کهس بزانی درویه، نهو بوختانهو پتی سه رسام ده بن و، سه راسیمه ده بن.

١٥- ﴿يَمْطُغُكُمْ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾، خوا ناموزگار بیتان ده کات که هه رگیز جاریکی دیکه بو شتی ناوا نه گه رینهو، قسه ی ناوا نه کهن، نه گه برواداران.

(يَمْطُغُكُمْ)، (الْوَعظ) برتیه له قسه یه که هه ست و نه ستی ئینسان بجوولیتنی و، ویزدانی وه خه بهر بتی، که ده فهرموئ: ﴿أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا﴾، (الْأَبَدُ: الزَّمَنُ الْمُسْتَقْبَلُ كُلُّهُ، وَالْعَابِ أَنْ يَكُونَ ظَرْفًا لِلنَّفْيِ)، (أَبَد) یانی: هه رگیز، له مهودوا، که داهاتوو هه مووی ده گرتنهو، زیاتریش بو حاله تی لابردن (نفي) به کاردی، چونکه له راستیی دروو بوختان له گه ل ئیماندا دژن، ته نانه ت له فهرماشتی پتیه بهر دا ﴿هَاتُوهُ﴾ که فهرموویه تی: ﴿يَطْبَعُ الْمُؤْمِنُ عَلَى كُلِّ الْخَلَالِ إِلَّا الْخِيَانَةَ وَالْكَذِبَ﴾ رواه البیهقی فی الشعب عن ابن عمر، ورمز السیوطی لحسنه فی الجامع الصغیر: ٤١٠١ واته: ده گونجی مسولمان هه ر گوناھیک بکاته پیشه، به لأم ناگونجی خیانه ت و درو بکات به پیشه، یانی: هه میشه هه ر درو بکات، درو بکات، چونکه ئیمان یانی: به راستزانی و، درو ش پتیه وانه ی به راستزانیه^(١).

١٦- ﴿وَيَسِّرْ اللَّهُ لَكُمْ الْأَيْسَرَ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾، خواش نایه ته کانی بو تئوه رۆشن ده کاتهو، خوا زانی کارزانه، نایه ته کانی بو تئوه رۆشن ده کاتهو، واته: به ناسانی لیان تبیکهن و، خواش کارزانه هه ر شته له شوینی خویدا ده فهرموئ و، هه ر یاسایه له جیتی خویدا داده تی.

مەسە لەی ستیەم:

ئەوانە ی ھەز دەکەن قسەو باسی خراپ بە یتو مسوڵماناندا بلایبێتەو وە
تەشەنە بکات، نازاری بە تیشی دنیاو دوا پۆزیان مسوگەرەو، بەخشش و
بەزەیی و میھرەبانیی خواش پارێزەری مسوڵمانانە:

خو دەفەر مۆی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ ءَامَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ١١٠﴾ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ زَوْفٌ رَجِيمٌ ﴿١١١﴾

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە چوار بڕگەدا:

(١) ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، ئەوانە ی کە ھەز دەکەن،
پێیان خۆشە شتی ناڤۆلو ناشرین بلای بێتەو، بەیتو بپرواداران دا، ﴿أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ﴾،
واتە: خراپە ھەوآلەکی بلای بێتەو، چونکە بلایبوونەو لە سێفەتی ھەوآل و فسانە، نەک
لە سێفەتی کردەوان، واتە: ئەوانە ی کە ھەز دەکەن ھەوآلی کرداری ناشرین و ناڤۆلو
بلایبێتەو.

﴿فِي الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، بە یتو بپرواداراندا، واتە: لە کۆپو مەجلیسیاندا
بەمیاناندا بلایبێتەو، ئایا ئەوانە سزایان چییەو چۆنە؟.

(٢) ﴿لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾، نازاری بە تیشیان ھەبە لە دنیاو لە دوا پۆژدا.

لە دنیادا کە سەرەنجام ئەگەر لەسەریان ساغ بێتەو، کە بوختانە، ئەو
سزای بوختانیان لەسەر دەسەپێندرێ، ئەگەر بوختانیش نەبێ و جوړە درۆبەکی
دیکە بێ، سەرەنجام بابای درۆزن ئابرووی دەچێ، پوو پەش دەبێ و، خەڵک
متمانە ی پتی ناکات و، نازاری دوا پۆزیش، ئەو دیارە کە بەس خوا دەزانێ
چۆنیان سزا دەدا! (الطبري) لەو بارەو دەلێ:

لَهُمْ عَذَابٌ وَجِيعٌ فِي الدُّنْيَا، بِالْعَدْلِ الَّذِي جَعَلَهُ اللَّهُ خِذَا لِزِمَامِي الْمُحْصَنَاتِ
وَالْمُحْصَنِينَ، إِذَا رَمَوْهُمْ بِذَلِكَ، فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ جَهَنَّمَ، إِنْ مَاتَ مُصِرًّا عَلَى ذَلِكَ غَيْرِ
تَالِيبٍ^(۱).

که خوا دهفه رموی: ﴿لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾، واته: سزایه کی به
نازاریان ههیه له دنیا، که بریتیه لهو سزایه خوا کردوو به تی به سزا بۆ که سیک
که بوختان دهکات، بۆ ئافره تانی پاک و پیاوانی پاک، ههه کات بوختانه که یان ئاراسته
کردن، له دوا پوژیش دا، سزای دۆزه خیان ههیه، نه گهر نهو کهسه لهسهه نهو
گوناهه سوور بی و همری و، لیتی په شیمان نه بیته وهو، نه گهریته وه.

۳- ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾، خوا دهزانی و یتوه نازانن، واته: خوا دروی
بوختانچییه کان دهزانی، خوا نه یتیهه کان دهزانی و، هه موو شتیک دهزانی، خوا
به رژه ونیدی دنیاو دوا پوژی یتوه دهزانی، خوا نهو ده رهاویشته خراپانه دهزانی، که له
نه نجامی بوختان کردنه ودا، بلا وده بنه وه، به لأم یتوه نازانن، یتوه هه موو شتیک نازانن و
که میک دهزانی، به لأم خوا هه موو شتیک دهزانی.

۴- ﴿وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ﴾، نه گهر له بهر
به خششی خواو به زهیی خوا نه بووایه، لهسهه رتان و، له بهر نهوه نه بووایه که خوا له گه لتان
به په رۆشه و به به زهیی، وه لئه که ی قرتی تراوه، چونکه سیاقه که ده یکه به نئی، واته: نه گهر
به خششی خواو به زهیی خوا لهسهه یتوه نه بووایه، خوا له گه لتان به په رۆش و میهره بان
نه بووایه، لهسهه نهوه خوا زوو سزای ددان، به لآتان بهسهه دههات و، تووشی گرفتاری
دهبوون، تووشی کیشه و نا کوکیی دهبوون، بۆیهش وه لئه که ی قرتی تراوه، تا کو زهین به
هه موو لایاندا بچتی و چه مکه که ی زۆر فراوان بی.

قسه یه کی (القرطبی)، لهو باره وه که ئایا نه وانه ی نهو درۆو بوختانه بیان کرد،
سزا دراوان یان نا؟ ده لئی: ﴿اِخْتَلَفُوا هَلْ حَدَّ النَّبِيِّ ﷺ أَصْحَابُ الْإِفْكِ، عَلَى قَوْلَيْنِ:

أَحْذَرُهُمَا: أَنَّهُ لَمْ يَعُدْ أَحَدًا مِنَ أَصْحَابِ الْإِفْكِ، لِأَنَّ الْخُدُودَ إِذَا تَقَامَ بِإِفْرَارٍ أَوْ بَيِّنَةٍ، وَلَمْ يَتَّعَبْهُ اللَّهُ أَنْ يُقِيمَهَا بِإِخْبَارِهِ عَنْهَا، كَمَا لَمْ يَتَّعَبْهُ بِقَتْلِ الْمُتَافِقِينَ، وَقَدْ أَخْبَرَهُ بِكُلِّهِمْ.

وَالْقَوْلُ الثَّانِي: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ حَذَّ أَهْلَ الْإِفْكِ عَنِ اللَّهِ بْنِ أَبِي، وَمِسْطَحَ بْنِ أَنَاثَةَ، وَحَسَّانَ بْنَ ثَابِتٍ، وَحَمْنَةَ بِنْتَ جَحْشٍ^(۱).

واته: راجحایی ههیه لهو باردهو که نایا پیغهمبر ﷺ بوختانچییه کانی سزادان، یان نا؟ (سزای بوختانیش ههشتا قه مچییه)، دوو را هه ن:

رایه کیان ده لئی: پیغهمبر ﷺ هاوه لانی بوختان سزای به سهردا نه سه پاندن، چونکه سزایه کان به دوو هوکار ده چه سپن: به که م: به دانپنده تانی بابای تاوانبار.

دووهم: به به لنگو شاید، [دهبی دوو شاید هه بن که نهو که سه نهو فسه یه ی کردوه]، خواش ﷺ به وه به ندایه تیی پی (به پیغهمبره که ی) نه کردوه که به وه ی هه وائی پی ده دا، سزایه کان بچه سپینی، ههروه ک چون هه وائی پندابوو که مونافیه کان کوفر ده که ن، به لَم له بهر نه وه ی هه وائی پنداو، پی نه دابوو سزایان بدات.

فسه ی دووهم: نه وه یه که پیغهمبر ﷺ بوختانچییه کانی سزادان (یه کی ههشتا قه مچیان لیدرا)، که بریتی بوون له: عه بدوللای کوپی نوبه ی کوپی سه لوول و، میسته حی کوپی نه ثائه (کوچه پوره که ی نه بوو به کر خوا لئی رازی بی)، هه سسانی کوپی سابت و، هه منه ی کچی جه حش.

ههروه ها لهو باردهو هم ده قه دینن:

{فَرَوَى مُحَمَّدٌ بْنُ إِسْحَاقَ وَغَيْرُهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ جَلَدَ فِي الْإِفْكِ رَجُلَيْنِ وَامْرَأَةً: مِسْطَحًا وَحَسَّانَ وَحَمْنَةَ} {أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ: ٤٤٧٤، وَالتِّرْمِذِيُّ: ٣١٨١، وَابْنُ مَاجَةَ: ٢٥٦٧}.

واته: موحه ممه دی کوپی نیسحاق و غهیری نهویش ده لّین: پّغهمبه ر ۛ له مهسه لهی بوختان کردنه که دا، سزای دوو پیاوو ژنیکی دا، میسته ح و حهسان و حهمنه ی کچی جه حش.

هه ندنّک گوتوو یانه: سزای عه بدولّای کوپی نوبه ی کوپی سه لولوی نه داوه، له بهر نه وه ی له رّیه کی مسوکه ره وه له سه ری نه چه سپوه، که قسه و بوختانه که نه و بلاوی کردوته وه، به لّکو به خه لّکی گوتوه: وا بلّین، وه ک ناگری بن کا بووه، وه ک گوتراوه: «گه وره ده لّین، له بنه بانان، گچکه ده لّین له سه ر بانان»، نهویش له بنه وه را گوتوو یه تی و به خه لّکی دیکه ی فه قیری گوتوه، که سه ره نجام خه لّکه ساده که، سزایه که یان له سه ر چه سپاوه و به لّگو شایه دیان له سه ر بوون، یان دانیان پّیداناوه، به لّام عه بدولّا وه ک به رزه کی بانان بوّی دهر چووه، به لّام نه وه له دنیا دا، نه ک له دوا پّوژدا، بوّیه خوا ده فه رموی: ﴿لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾.

له کوّتابی نه م مهسه له یه دا ده مهوّی نامازه به وه بکه م، که به داخه وه شیعه، (مه به ستم شیعه ی دوا زده نیامیه)، بوغزو غه ره زیان به ران بهر به دایکمان عانیسه (خوا لّتی رازی بّی) و به بابی عانیسه که نه بوو به کری صیددقه، وای لّیکردوون که نه م نایه ته موباره کانه، نه و هه موو مه دح و ستایشه ی عانیسه یان تّیاده و، نه و مه دح و ستایشه ی نه بوو به کریان تّیاده (خوا لّیان رازی بّی)، به لّام خوّیان به سه ر نه وه وه نه بردوه!

بو وّینه: له (تفسیر المیزان) ی (الطباطبائی) (۱) و، (تفسیر نمونه) دا، که به فارسیه (۲)، ده لّین: هه ر که سیّک بلّی: عانیسه (خوا لّتی رازی بّی)، هه له ی کردوه، راس ت ناکات و، خوا ی په روه ردگار پاکیه که ی دهر بریوه، به لّام ده لّین: نه و به سه رهاته شتّیکی مسوکه ر نیه که نه و نایه تانه له و باره وه هاتن، یانی: به

(۱) ج: ۱۵، ص: ۸۹، ط: ۱۹۷۲ م.

(۲) ج: ۱۴، ص: ۳۷۸ - ۳۹۳.

نسبەت پاکیی عایشەو (خوای پازی بێ)، لەسەر ئەو یە کەدەنگن، بەلام دەڵێن: ئەو ئایەتانه لە بارە عایشەو نین! چونکە ئەو ئایەتانه مەدحی زۆر گەورەیان تێدا بەو دایکمان عایشە (خوای پازی بێ)، ئەوانیش پقیان لە عایشەیه، بە بیانوی ئەو کاتی خوای لە جەنگی (جەمەل) دا سەرکەدایەتی ئەو سوپایە کردو، کە ئەو زوێریشی تێدا بوون (خوای پازی بێ) کە لەگەڵ سوپایەکی عەلی کوری ئەبوو تالیب دا کە خەلیفە چوارەمی پێغەمبەر ﷺ خوای پازی بێ، بە شەر هاتوون، خەڵکیکی زۆر کوژرا، ئەو پەقیان هەر لە دایە، لەگەڵ ئەو شدا کە دایکمان عایشە (خوای پازی بێ) و، ئەو زوێر بۆ شەرقی ئەو بوون، بەلکو بۆ ئەو چوو بوون کە بکوژەکانی عوسمان (خوای پازی بێ)، بگیرین و سزا بدرین و، عەلیش نکوولیی ئەو نەدەکرد کە ئەوان سزا بدرین، بەلام دەیکوت: ئەوانە زۆرن، جاری دەبن هەموومان پێکەو پێک بین، نجا دوایی ئەوانە وەک موو لە ماست دەردێنن.

بێ ئیصافەکیان لەو دایە دەڵێن: ئەو ئایەتانه دوو هۆی هاتە خواریان هەن، یەکیان ئەو یە کە جەماوەری مۆلمانان هێناوێنەو بوخاری و موسلیم و هەموو کتێبەکان هێناوێنەو، نجا ئەوان ئەو هۆکارە پەفز دەکەن و دەڵێن: هۆکاریکی دیکە هەیه: گوایه عایشە (خوای پازی بێ)، بوختانی بە (مارية القبطية) کردو، گوتووێتی: ئیبراهیمی کوپت ئەو پێغەمبەر! ﷺ لە تۆ ناچێ، پەنگە فلانکەس لەگەڵ ماریەدا زینای کردبێ و، ئەو کوپت هی ئەو بێ!

کە ئەو درۆو دەلەسەیه کە بەس لە کتێبی شیعاندای هەیهو، کەس شتی وای نەگوتو، مەبەستم نامازە کردن بوو بە بێ وێژدانی و دەمارگیریەکیان، ئەو قسەیان هیچ پەیهەندیی بە دینداری و لیکۆلێنەوێ زانستییهو نیو ئایەتەکان زۆر پۆشن، بەسەرھاتەکش لە (سيرة ابن هشام) داو، لە هەموو سەرچاوەکاندا هاتو، بەلام بە داخموو لەبەر ئەو شیعه متمانیان بە هاوێلانی پێغەمبەر ﷺ نیو، خویان بێ بەش کردو لەو کێژدراوانە، پاشانیش لەبەر ئەو بوغزو

غەرزەیان ھەمە، دەربارە ی تەبوو بە کر (خوا لێی پازی بێ) و، دەربارە ی عاتیشە، ئەو ئایە تانە ش لە بەر ئەو ی مەدحی ئەو باب و کچە بە پرێزەیان زۆر تێدا یە، گوتوو یانە: ئەو ھۆی ھاتنە خوارە وانە ی لەو بارە وە باس کراون، جێی متمانە نین!! کە لە پاستیدا ھەر لە لای ئەوان جێی متمانە نین، کە بە داخە وە لە راستە شەقامی پتەمبەر ﷺ و چوار خەلیفە راشیدە کان و، ھاو ئەلانی بە پرێزی پتەمبەر ﷺ لە زۆر مەسە لاندایاندا وە، ھەر چەندە ھەر لە بازنە ی ئیسلامدا حیساب دە کرێن، خوا ھیدایە تی ئەوانیش بدات و، زیاتر ھیدایە تی ھەموو لایە کیشمان بدات.

مەسەلەى چوارەم:

فەرمانکردنى خوا ﷻ بە بڕواداران، كە شوێن هەنگاوهكانى شەيتان نەكهون، كە تەنيا فەرمان بە شتى خراپ و دزىو دهكات و، دلبيا كردنەوهيان كە تەنيا بە ھۆى بەخشش و بەزەبى خواو، پاك و چاك دەبن و، نامۆزگارىي كردنى مەرفە چاك و بەخشەرەكان، كە ھاوكارىي لە كەسانى خزم و نەدارو كۆچكەر نەبن، ھەرچەندە ھەلەو پەلەشيان ھەبن، با لىيان بيوورن و چاوپۆشيان لى بكەن:

خوَا دَھەرموؤ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالنَّكَرِ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٤﴾ وَلَا يَأْتِلْ أَوْلُوا الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولَى الْقُرْبَى وَالْمَسْكِينِ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٥﴾﴾

شىكردنەوهى ئەم دوو ئايەتە، لە دوازدە بڕگەدا:

١- ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، ئەى ئەوانەى بڕواتان ھىناو! وەك ھەموو جارى گوتوو مانە: ئەم پستەيە بەرکار (مفعول بە) ھەكەى قرئتێراو، بۆ ئەو ھەموو ئەو شتانە بگريتەو ھە نىمانيان پى دىن، چونكە (آمَنُوا) كارو بگەر (فعل) و (فاعل) ھ، يانى: (آمَنُوا يَكُل مَا يَنْبَغِي الْإِيمَانُ) ھ، ئەى ئەوانەى بڕواتان ھىناو! بە ھەموو ئەو شتانەى پيوستە ئيمانيان پى بهيتى، (ئيمان بە خوا، بە فريشتەكانى، بە كتيبەكانى، بە پيغەمبەرانى، بە پۆزى دواى، بە نەخشەو ئەندازەگيرىي خوا ... ھتد)، ئەى ئەوانەى بەو شىو ھە بڕواتان ھىناو!

٢- ﴿لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ﴾، شوێن ھەنگاوهكانى شەيتان مەكهون، (خُطُوَاتِ كَوَى (خطوة) ھ، ئەويش ئەو ھە كە پتيەكت داناو، پتيەكى ديكە دابيتى لەو لای

نهوده، واته: نهوهی ده که ویته تیوانی دوو پیته کان، پیی ده گوتری: (خطوة)، نجا هیچ کهس شه یثانی نه بیینوه به رینه دا پروات و، هه نگاو هه لیتنی، بویه هه ندیک له زانایان گوتوو یانه: (خَطُورِبِ الشَّيْطَانِ): (ای: طُرُقِ الشَّيْطَانِ)، رینه کانی شه یثان، به لَم له راستییدا (خَطُورِبِ الشَّيْطَانِ)، چه مک و واتیه کی گشتیی له زهین و خه یالی هه موو که سدا هه یه، یانی: شوین پیی شه یثان مه کهون، به دواى شه یثاندا مه چن، به قسه و خوتخوته ی دنده انه کانی مه کهن.

۳- ﴿وَمَنْ يَبْغِ خَطُورِبِ الشَّيْطَانِ﴾، هه هر که سیک به دواى هه نگاو ده کانی شه یثان بکه وئ، هه هر که سیک شوین پیته کانی شه یثان هه لبرگری، به شوین پیی ویدا پروات.

۴- ﴿فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ﴾، به دلنایی نهو بهس فه رمان ده کات به ناشیرین و خراپه، پیشریش گومان: (فحشاء) هه هر قسه و کرده ده یه کی دزیو نا قولو ناشیرینه، (منکر) یش هه هر شتی که عه قلی سه لیم نکوولی لی بکات و، شه ربعت نکوولی لی بکات و، زگماک نکوولی لی بکات و، خه لکی باش نکوولی لی بکات.

(المنکر): یانی: شتی خراپه، (الفحشاء): یانی: شتی نا قولو ناشیرین، که هه هر کام له (الفحشاء) و (المنکر) یش، هه هر قسان ده گرنه وه، هه هر کرده وانیش ده گرنه وه، زانایان ده لیتن: لی رهدا (مَنْ): ﴿وَمَنْ يَبْغِ خَطُورِبِ الشَّيْطَانِ﴾، چونکه (يَبْغِ) ی پی زه نه دار (مجموم) ه، (مَنْ: الشَّرْطِيَّة) به، به یه کده نگیی هه موو فورنن خوینه کان، نجا که دد فه رموی: ﴿فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ﴾، نه مه وه لامی مه رجه که یه، واته: هه هر که سیک به دواى شه یثان بکه وئ (وه لاهه که ی نه وه یه) به ته ئکید شه یثان فه رمان ده کات به هه هر قسه و کرده ده یه ک که ناشیرینه و، خراپه، که واته: شوینکه و تووی شه یثانیش، تووشی هه رچی شتی ناشیرین و خراپه له کرده وان و له قسان، ده بی.

۵- ﴿وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ أَحَدٌ أَبَدًا﴾، نه کهر به خشش و به زدی خواش نه بووایه له سه ر ئتوه، هه رگیز هیچ کامیک له ئتوه پاک و چاک نه ده بوون.

(رَكَّ)، هه‌موو قوڕئان خوێنه‌كان، یان زۆربه‌ی هه‌ره زۆریان به‌ بێ گیره (شَدَّة) خوێندووایه‌ته‌وه: ﴿مَا رَكَّ مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا﴾، یانی: هیچ کامێکتان هه‌رگیز پاك و چاك نه‌ده‌بوون، به‌لام نه‌گه‌ر به‌ (رَكَّ) بخوێترێته‌وه، به‌ گیره (شَدَّة)، نه‌و كاته یانی: خوا هیچ كامێك له‌ تێوه‌ی پاك نه‌ده‌كردوه‌وه، یانی: ته‌گه‌ر به‌خشش و به‌زه‌یی خوا نه‌بوایه‌ له‌سه‌رتان، هیچ كامێکتان پاك و چاك نه‌ده‌بوون، یاخود: خوا پاك و چاك نه‌ده‌کردن.

(٦) - ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَنِ شَاءَ﴾، به‌لام خوا هه‌ر كه‌سێكی بیه‌وێ، پاكی ده‌كات، چاكی ده‌كات، گه‌شه‌ی پێ ده‌دات، وه‌ك هه‌موو جارێ گوتوویمان: وشه‌ی: (زَكَّى يَزْكُو زَكَاةً وَتَزَكِيَةً)، به‌ مانای (مَّا، طَهَّرَ، صَلَحَ) دێ، واته‌: گه‌شه‌ی كرد، پاك بوو، چاك بوو.

(٧) - ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾، به‌ دلتیایی خواش بیه‌ری زانیه‌.

ئه‌مه‌ هه‌م هه‌ره‌شه‌ ده‌گرتیه‌وه، هه‌م موژده‌و دڵخۆش‌کردنیش ده‌گرتیه‌وه، واته‌: خوا زانای بیه‌ره، خوا زانیه‌ نه‌گه‌ر كه‌سێك به‌ دواى هه‌نگاوه‌كانی شه‌یتان بکه‌وێ، به‌ شوێن پێی نه‌ودا بپروات، قسه‌كانیشی ده‌بیستێ و كرده‌وه‌كانیشی ده‌زانێ، هه‌روه‌ها به‌ پێچه‌وانه‌شه‌وه: هه‌موو ئه‌وانه‌ی هه‌وڵ ده‌ده‌ن خۆیان پاك و چاك بکه‌ن، خوا قسه‌كانیان ده‌بیستێ و، نه‌ئینی ئێو دڵشیان و كرده‌وه‌كانیشیان ده‌زانێ.

(٨) - ﴿وَلَا يَأْتَلِ أُولُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعْيُ﴾، با ئه‌وانه‌شتان كه‌ خاوه‌ن چاكه‌ن و خاوه‌ن توانایی ماددی فزوان، سوێند نه‌خۆن، كه‌ نه‌به‌خشن... خوا له‌ نایه‌تی (٢٢) هه‌مدا دیته‌ سه‌ر باسی مه‌سه‌له‌یه‌ك كه‌ پێشتر تێمه‌ له‌ گێڕانه‌وه‌ی به‌سه‌ره‌هاتی بوختان پێكرانی دایكمان عایشه‌دا (خوا لێی رازی بێ) له‌سه‌ر زمانی خۆی كه‌ له‌ سه‌حیحی بوخاریی و سه‌حیحی موسلیم دا هه‌تنامه‌ن، ئه‌ویشمان له‌گه‌ڵدا باس كرد، ئه‌ویش ئه‌وه‌بوو كه‌ ئه‌بوو به‌كر بابی عایشه (خوا لێیان رازی بێ)، خزمێكی هه‌بوو به‌ ناوی (مِسْطَح بن أَنَاثَةَ)، كۆره‌ پووری بوو، ئه‌بوو به‌كر هاوكاریی ده‌كردو، یارمه‌تیی ده‌دا، ئه‌بوو به‌كر (خوا لێی رازی بێ) بازرگان بوو، خوا پێداو بوو، ئنجا كاتێك ئاشكرا بوو كه‌ میسته‌حی كۆپی

نه نائنه، به کیکه لهوانه ی له بوختان کردنه که دا به شدار بووه، نه بوو به کر سوئندی خوارد که هاوکاری میستح ناکات له مهودوا، خوا بهو بوئهوه نه م نایه ته ی نارد خوار:

﴿وَلَا يَأْتِلْ أُولُوا الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ﴾، (وَلَا يَأْتِلْ)، (الْإِيتْلَاءُ: الْفِتْعَالُ مِنَ الْإِلِيَةِ وَهِيَ الْحَلِيفُ، وَأَكْثَرُ اسْتِعْمَالِهَا عَلَى الْإِمْتِنَاعِ)، (الْإِيتْلَاءُ)، (الْفِتْعَالُ)، له (الْإِلِيَةِ)، یانی: سوئند، (حَلِيفُ) به لأم (الِيَةِ) به زوری به کارده هتیری بۆ نه کردنی شتیک، ده گوتری: (أَلِ عَلَى نَفْسِهِ أَلَا يَقْعَلُ)، یانی: سوئندی خوارد نهوه نه کات، (الْإِيتْلَاءُ)، سوئند خواردن، یانی: نهوانه تان که خاوه نی چاکه ن و، ده سترۆیشتوون، با سوئند نه خوَن.

۹- ﴿أَنْ يُؤْتُوا أُولَى الْقُرْبَى وَالْمَسْكِينِ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾، (با سوئند نه خوَن) که هاوکاری نهوانه ی خاوه نی خزمایه تبیین و نه دارن و کوچکه رن له پتی خوادا، بکه ن، واته: با سوئند نه خوَن له هاوکاری کردنیان، یاخود: با سوئند نه خوَن که هاوکاریان ناکه ن، هوی هاتنه خواره وه که ی دیاره، به لأم خوا ﷺ به گشتی و به کۆ هتیاویه تی، چونکه له هه ندی گیردراواندا هاتوه، که سانی دیکه ش هه بوون یارمه تی خه لکی خزم و نه دارو کوچکه ری خو یانیان داوه، نهوانیش گوئیان: ئیمه ش له مهودوا یارمه تی خزمان ناده ی ن، که به شیوه یه که له شیوه کان به شدار بوون و، پشکیان هه بووه لهو بوختانه ی دایکمان عایشه دا (خوا لئی رازی بِن)، بۆیه خوا به کۆ هتیاویه تی، به لأم نه گه ر به س نه بوو به کریش بووین (خوا لئی رازی بِن) خوا ﷺ هه میشه که مه سه له یه که بووه له پۆزگاری پتخه مه ردا ﷺ، هه رچه نه ده له تاکیک روویداوه، یان له چه نه که سیك، به لأم بنچینه یه کی گشتی بۆ دارشتهوه.

۱۰- ﴿وَلْيَعْمُوا وَلْيَصْغُرُوا﴾، با ببوورن و چاو پۆشی بکه ن، (عَفَا)، یانی: (دَرَسَ)، نه ما، سربا به وه، (فَهُوَ مَخُو الذَّنْبِ)، (عَفُو) نه وه یه که خراپه که بسپرتنه وه، (صَفَحَ) بریتیه له وه ی نه که هه ر گونا هه که بسپرتنه وه، به لکو هه ر له بیر خو ی به رتته وه: (الْمُفْخِ: عَدَمُ ذِكْرِهِ مُطْلَقًا).

(۱۱) ﴿لَا تُحِوُّنَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ﴾، نایا پیتان خووش نیه خوا لیتان بیووری! واته: وهك چۆن پیتان خووشه، خوا لیتان بیووری، تیوهش بیوورن.

(۱۲) ﴿وَاللَّهُ عَزَّوَجَلَّ﴾، خواش لیووردهی به بهزهیه، واته: تیوهش ههولبدن چاو له سیفه ته کانی خوا بکهن، تیوهش له قهدهر خوتان لیووردنتان ههبن و، بهزه پیتان ههبن.

له فهرمایشتی پیغه مبهردا ﷺ هاتوه، فهرموویهتی: ﴿مَنْ لَا يَرْحَمُ، لَا يُرْحَمُ﴾، (أخرجه: البخاري: ۵۹۹۷، ومسلم: ۷۳۱۸)، واته: ههر كه سیک بهزهیی نه نویتتی، بهزهیی به رانه بر نانویتتی، یانی: خواش بهزهیی پیتا نایهت، به کورتیی: تیوهش ههولبدن سیفه ته کانی خوا له خوتاندا بیتنه دی، نهو سیفاتانهی که له گه ل مروفا دهگونجین، وهك زانیاری، لیووردن، بهزهیی، کار به جیتی، نهو سیفه تانهی دیکه که له گه ل مروفا دهگونجین، تیمه پیتیش هوی هاتنه خواره وه که یمان هیتا له نیو نهو به سه ره هاته دا، که دایکمان عایشه گپرایه وه (خوا لیتی رازی بن)، به لام لیره شه وه نه م گپراوویه دینین:

﴿عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: لما نَزَلَ هَذَا: ﴿إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِمَّنْكُمْ﴾، فِي عَائِشَةَ وَفِيَمَنْ قَالَ لَهَا مَا قَالَ، قَالَ أَبُو بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَكَانَ يُنْفِقُ عَلَى مِسْطَحٍ لِقَرَاتِهِ وَحَاجَتِهِ: وَاللَّهِ لَا أَنْفِقُ عَلَيْهِ شَيْئًا أَبَدًا، وَلَا أَنْفَعُهُ بِنَفْعِ أَبَدًا بَعْدَ الَّذِي قَالَ لِعَائِشَةَ مَا قَالَ، وَأَذَعَلَ عَلَيْهَا مَا أَدْعَلَ، قَالَتْ: فَاذِلَّ اللَّهُ فِي ذَلِكَ: ﴿وَلَا يَأْتِي أُولُوا الْفَصْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولَى الْقُرْبَى وَالْأَسْكِينِ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾، قَالَتْ: فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ: وَاللَّهِ إِنِّي لِأَجِبُ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لِي، فَرَجَعَ إِلَى مِسْطَحٍ النُّقْطَةَ الَّتِي كَانَ يُنْفِقُ عَلَيْهِ، وَقَالَ: لَا أَنْزِعْهَا مِنْهُ أَبَدًا^(۱).

واته: دایکمان عایشه خوا لیتی رازی بن، ده لئی: کاتی فهرمایشتی خوا: ﴿إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِمَّنْكُمْ﴾، له باره ی عایشه وه هاته خواره له باره ی نهوانه وه که نهو قسه یان له باره یه وه کرد بوو، که کرد بوویان، نه بوو به کر

(خوای لای بازى بى)، که پیشتر ھاوکارى مېستەحى دەکرد، (ھاوکارى ماددى)، به ھۆى غزمايەتيە کەبەوھ (کە کورە پوورى بوو)، به ھۆى پىئوستيشيەوھ، ئەبوو بەکر (خوای لای بازى بى)، گوتى: سویند به خوا، لەمەودوا ھەرگیز ھیچ شتیک نادەمە مېستەح و، ھیچ سوودىكى پى ناگەبەنم، دواى نەوھى، ئەوھى گوت لە بارەى عانیشەوھ، ئەو خەم و مەراقەى تووش کرد، عانیشە گوتى: خواش ﷺ ئەم تايەتەى ناردە خواری: ﴿وَلَا يَأْتَلِي أُولُوا الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعْيُ أَنْ يَرْزُقُوا أُولِي الْأَرْزَاقِ وَالْمَسْكِينِ وَالْمُهْجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾، واتە: با ئەوانەتان کە خواھەنى بەخشش و دەستپۇشستوون، سویند نەخۆن کە ھاوکارى غزمان و نە داران و کۆچکەرەن بکەن، دایکمان عانیشە (خوای لای بازى بى)، دەلى: ئەبوو بەکر گوتى: به خوا ھەز دەکەم خوا لایم بپوورى، بۆیە ئەو ھاوکارىیەى مېستەحى کە دەکرد پیشتر، بۆى گێرايەوھ، گوتیشى: به خوا ھەرگیز جارێكى دیکە لای ناپرم.

واتە: تێوھ مادام لەبەر خوا بەخشیوتانە، تێستا لەبەر خوایان، کە شتیکى بێجیان کردوھ، لایان مەبێن، چونکە تێوھ بۆ خوا کردووتانە، ھەلبەتە وەک پیشتریش باسمان کرد، ئەمەش ئاکارو پەشتیکى بەرزو بالایە، کە ھەر شایستەى پیاویکى وەک ئەبوو بەکر بووھ (خوای لای بازى بى)، ھەر وەک چۆن خاتوو عانیشە ئەو ئاکارو پەوشتە بەرزو جوانەى ھەبوو، کە دواى ھیچ بەسەر خۆى نەھیناوە، بەرانبەر بەوانەى بوختانیان بۆ کردوھ، ھەتا گێردراوھتەوھ کە ھەسسانى کوپى تابیت کە یەکیک بووھ لە بوختان کەرەکان، ھاتوھ بۆ لای دایکمان عانیشە (خوای لای بازى بى)، مۆلەق لى خواستوھ، ئەویش فەرمووی لیکردوھ، ھاتوھ ژووری، جارێک شیعەرىکى بەسەر دایکمان عانیشەدا گوتوھ، کە تۆ ئافەرەتیکى ھیندە بە ماقوولى سەنگینی و ئاوالو ئاواى، یەکى: گوتوویەتى: ئەى دایکى براداران! چۆن ڕنگا دەدەى بێتە ژوورە کەت، لە پشت پەردەوھ، لە کاتیکدا بۆ خۆت دەزانى کاتى خۆى بوختانى بە تۆ کرد؟ ئەویش گوتوویەتى: تاخر ھەسسانى کوپى تابیت بەرگری لە پێغمەبەر ﷺ کردوھ بە شیعەرەکانى، واتە: من لە ھەقى خۆم دەبوورم، مادام ئەو بەرگری لە نىسلام و پێغمەبەر ﷺ کردوھ.

مه سه له ی پئنه م و کو تایی:

نه فرین لی کرانی بوختانچیان به نافرتهانی پاکی بن ناگای پروادار، له دنیاو دوا روژداو، شایه دیی دانی زمان و دهست و پئیان له سهریان و، وه رگرتنه وهی سزای پر به پئست و، راگه یاندنی نه و راستیه، که نافرتهان و پیوانی پاک و بن خهوش، شایسته ی به کدین و، پیوان و ژنانی پیسیش له به کدی ده وه شینه وه و، راگه یاندنی پاک و بنگه ردیی دایکی پرواداران عایشه و، مه فوانی کوپی موعه تیلی سه همی:

خو ده فره موی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْفَاضِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لَأُولَئِكَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ (۱۲) يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۳﴾ يَوْمَ يُؤْذِبُهُمُ اللَّهُ دِينَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ ﴿۱۴﴾ أَلْقَيْنَتْ لِلْخَيْثِينِ وَالْخَبِثَاتِ لِلْخَبِثَاتِ اللَّطِيفَاتِ وَاللَّطِيفُونَ لِلَّطِيفَاتِ أُولَئِكَ مَبْرُؤُونَ مِمَّا يَقُولُونَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿۱۵﴾

شیکردنه وهی ئەم ئایه تانه، له ده (۱۰) برگه دا:

(۱) - ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْفَاضِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ﴾، به دنیایی نهوانه ی بوختانی داوین پیسی ده کهن، بۆ نافرتهانی پاکی، بئناگای، پروادار.

نه و نافرتهانه سنی سیفه تیان هه ن:

- أ- (الْمُحْصَنَاتِ)، یانی: پاککراوه ن، پاکراگیراون، خوتندراویشه وه: (مُحْصَنَاتِ)، خو یان پاکراگرتوه، له خو یان وریا بوون، به (اسم مفعول)، و (اسم فاعل)، خوتراوه ته وه.
- ب- (الْفَاضِلَاتِ)، واته: بن ناگان، هه ر بیران له و گونا هه نه کردۆته وه که بۆیان کراوه ته تۆمه ت.

ج- (الْمُؤْمِنَاتِ)، پرواداریشن، نهوانه‌ی بوختان ده‌کهن به نافرته‌تانیکی ناوا: که پاک و چاکن و، بِنِ ناگان لهو گونا‌هو تاوانه‌وه، پرواداریشن.

۲- ﴿لِئَسْأَلُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾، له دنیاو دوا پوژدا نه‌فرینان لی کراوه، نه‌فرین (لعنة) چیه؟ (اللَّعْنَةُ: الْإِنْعَادُ عَنْ رَحْمَةِ اللَّهِ)، (لعنة) دوور خستنه‌وه به له به‌زه‌یی خوا، له دنیاو دوا پوژدا له به‌زه‌یی خوا دوور خراونه‌وه.

۳- ﴿وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾، نازارنکی مه‌زنیشیان هه‌یه، پتسه‌وا (الطَّيْرِي) ده‌لن: نه‌م نایه‌ته تایه‌ته به دایکمان عاتیشه‌وه (خوا لیتی پازی بن)، هه‌ندیکیش گوتوو‌یانه: هه‌م دایکمان عاتیشه، هه‌م هاوسه‌رانی دیکه‌ی پیغه‌مبه‌ریش ﴿وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ ده‌گرته‌وه، هه‌ندیکیش گوتوو‌یانه: هه‌م دایکمان عاتیشه‌وه، هه‌م هاوسه‌رانی دیکه‌ی پیغه‌مبه‌ریش ﴿وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ و، هه‌م هه‌موو نافرته‌تانیس ده‌گرته‌وه، واته: خوکه‌که‌ی گشتیه، که به ته‌کید وایه‌وه، هه‌ر نافرته‌تیک خاوه‌ی نه‌و سن سیه‌ته بن، ده‌یگرته‌وه.

هه‌ندیک له زانایان گوتوو‌یانه: خوا ﴿وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ بو گونا‌هی زینا، سزایه‌کی هتینه سه‌ختی باس نه‌کردوه، که زینا گه‌وره‌تره له بوختان کردنی داوین پیسی، به‌لام لیره‌دا خوا ﴿وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ بو بوختان کردنی داوین پیسی، سزایه‌که‌ی زور به سه‌ختی باس‌کردوه: ﴿لِئَسْأَلُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾، دوایش، ﴿يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنُهُمْ وَآيَاتِهِمْ وَأَرْسُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَسْأَلُونَ يَوْمَذِ يُوفِّيهِمْ اللَّهُ دِينَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ﴾، نه‌مه زور فورسه نه‌م سزایه، بویه گوتوو‌یانه: نه‌مه تایه‌ته به دایکمان عاتیشه‌وه (خوا لیتی پازی بن)، به‌لن نافرته‌تانی دیکه‌ش ده‌گرته‌وه، نه‌گه‌ر بوختانیان پتی بکری، هه‌ر که‌سن بوختانیان پتی بکات، سزای هه‌یه، به‌لام نه‌و سزا سه‌خته‌ی لیره‌دا باس‌کراوه، بو که‌سانیکه که بوختانیان به دایکمان عاتیشه (خوا لیتی پازی بن) کردوه، به تایه‌ت عه‌بدوللای کوری توبه‌ی کوری سه‌لوول، سه‌روکی مونا‌فقه‌کانی مه‌دینه، چونکه زینا گونا‌هه‌که‌ی گه‌وره‌تره، که چی خوا ﴿وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ لیره‌دا بو نه‌و بوختان‌کردنه، که سزایه‌که‌ی هه‌شتا قه‌مچیه، سزا

دوا رۆژیه که ی زۆر به گهواره تر باس کردوه، بۆیه رایه کی په سنده نه گهر بگوتری: نه م نایه تانه سزا تیدا باسکراوه که یان، تایبه ته به دایکمان عایشه وه (خوا لیتی رازی بی)، به لام حوکمه که یان له باره ی ته سلّی سزاداران بوختانچیان هوه گشتیه.

(۴) ﴿يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْسُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَسْأَلُونَ﴾ (يَوْمَ تَشْهَدُ)، خوێندراویش هه وه: (يَوْمَ تَشْهَدُ) نهو رۆژه که شایه دیان له سر ده دا، زمانه کانیان و دهسته کانیان و لاقه کانیان، به وه ی ده یان کرد، نهو ئەندامانه هه موویان رۆلیان هه بووه له بوختاندان، رۆلیان ده بی، هه رچی زمانه: ناشکرایه بوختان به زمان ده گوتری، دهسته کان و پینه کان و لاقه کانیان: مرۆف بهو ئەندامانه دی و ده چی و، ده جووتی و نهك و کاره کانی ده کات: به دهسته کانی ناماژه ده کات و، به لاق و پینه کانی ده روات و قسه که نه قل ده کات و، له ده می خه لکی دیکه ی وه ده گری و بلاوی ده کاته وه.

(۵) ﴿يَوْمَ يُؤْفِكُ اللَّهُ دِينَهُمُ اللَّهُ دِينَهُمُ الْحَقُّ﴾، لهو رۆژه دا، خوا سزای هه قیان به تهوایی ده دات، نه م تهوینه ی سر: (يَوْمَ يُؤْفِكُ)، یانی: لهو کاته دا که رۆژی دوا یی دی و، سزاو پادا شت دینه پیتش، خوا سزای هه قی تهوایان ده دات، (يَوْمَ يُؤْفِكُ اللَّهُ)، (وَقَفَا): (أَغْطَاهُ عَقْفًا وَافِيًا كَامِلًا)، خوا ﷻ سزای پر به پیتستان ده دات.

(۶) ﴿وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ﴾، (لهو رۆژه دا) ده شرانن هه ر خوا هه قی پروون و ناشکرایه، واته: ده زانن که: خوا ﷻ حوکمه کانی خوا هه قی ره هان.

ئجا خوا ﷻ دینه سر برکه یه کی دیکه ی نهو بابه تهو، ده فه رموی:

(۷) ﴿الْحَيِّثُ لِلْحَيِّثِينَ وَالْحَيِّثُوكَ لِلْحَيِّثِ﴾، ئافره تانی پیس (و گونا هبارو، نه پرینکاوه له تاوان و داوین پیسی و خراپه)، شایسته ی پیاوانی پیسن، (پیاوانی پیسی وه ک خو یان، پیاوانی پیسی شایسته ی ئافره تانی پیسن.

ئیره دا مه به ست له (حَبْث) پیسی: پیسی سیفه ته مرۆیه کانه، ئجا نه مه زانیان چهن د واتا به کیان بو لیکدا ونه وه، هه م بو: ﴿الْحَيِّثُ لِلْحَيِّثِينَ وَالْحَيِّثُوكَ لِلْحَيِّثِ﴾، هه م بو: ﴿وَالطَّيِّبُ لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُوكَ لِلطَّيِّبَاتِ﴾:

أ- هه نديکيان گوتوو يانه: (هَذِهِ أَوْصَافُ جَرَتْ عَنْ مَوْصُوفَاتٍ مَحْذُوفَةٍ، يَدُلُّ عَلَيْهَا السِّيَاقُ، والتقدير في الجميع: الأزواج)، نه وه پابه که، که ده لتي: (الْخَيْثُوتُ)، ياني: (الزوجات الخبيثات)، (الْخَيْثُوتِ)، ياني: (للأزواج الخبيثين)، (والأزواج الخبيثون للزوجات الخبيثات)، ژناني پيس شايسته ي هاوسره پيسه کانون، ميړده پيسه کانش، شايسته ي ژناني پيسن.

ب- هه نديکيشيان گوتوو يانه: پتويست به مه زه ننه کردن (تقدير) ناکات، بلتي: نه مانه وه صفن يو ژنان و پياواني پيس، به لکو هه ده لتي: (الخبيثات) سيفه ته خراپه کان، شايسته ي پياواني خراپن، هه روک که ساني خراپ، شايسته ي سيفه ته خراپه کانون، هه روه ها: سيفه ته په سنده کان شايسته ي پياواني باشن و، پياواني باشيش سيفه ته په سنده کانيان ليده وه شينه وه و شايسته يانن.

به لام نه و کاته نيشکالتيک دروست ده بي: له هه ردوو حاله ته کاندا، (الخبيثات) (الطيّبات)، سيفه ته خراپه کان و سيفه ته په سنده کان، تايه ت ده بن به پياوانه وه و باسي ژنان له نارادا ناميني! به لام به واتايه که ي ديکه: ژنان و پياوان هه ردو و کيان وه که يه که ده گريته وه، که له راستيدا نه و مانايه يان، له گه ل سياهه که ش و له گه ل به سه ره اته که ش دا گونجاو تره.

۸- ﴿وَالطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ﴾، نافرده تاني پاک و چاک، شايسته ي پياواني پاک و چاکن، پياواني پاک و چاکيش، شايسته ي نافرده تاني پاک و چاکن.

۹- ﴿أُولَئِكَ مُبَرَّءُونَ مِمَّا يَقُولُونَ﴾، نه وانه (که نه و تومه ته يان يو هه لېه ستر: عايشه (خوا لتي پازي بي) و، صه فواني کوږي موعه تتيلي سه همي) دوورن، پاکن له وه ي (که دلنه خوښ و بوختانچيه کان) ده لتي.

۱۰- ﴿لَهُمْ مَغْفِرَةٌ رَرْزُقٌ كَرِيمٌ﴾، له دواړو ژدا ليبورديکي تايه ت و بزيوتکي پر ريزو حورمه تيان يو هه يه.

ئىنى سەرئىچ

۱- (محمد الطاهر بن عاشور) لە تەفسىرەكەى خۆیدا، وىستوویەتى چارەسەرى ئىشكالىك بکات، ئەویش ئەوێه: ئەگەر کوفرو شىرك بە پىسى دابىرى، ئەدى چۆن هاوسەرى ھەر کام لە نووح و لوط (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، کافر بوون! ھەك خوا ﷻ لە سوورەتى (التحریم) دا دەفەر موی: ﴿صَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا أَمْرَاتٌ نُوحٍ وَأَمْرَاتٌ لُوطٍ ۖ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحِينَ فَخَفَا عَنْهُمَا فَلَمَّ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا الْمَدْيَنَ مَعَ الذَّالِّينَ﴾، واتە: خوا وێنەى ھێنايەو ھە بۆ ئەوانەى بێپروان، ژنەكەى نووح و ژنەكەى لوط، كە لە ژێر دوو لە بەندە چاكەكانى ئێمەدا بوون، (واتە: لە ژێر نىكاھى واندا بوون)، بەلەم ناپاكىيان لەكەل كەردن، (ناپاكى عەقیدەى و، فىكرى)، ئەوانىش (نووح و لوط) ھىچ سوودىيان پێ نەگەياندن، (ھەرچەندە ھاوسەرىشان بوون) و پێيان كوترا: بچنە نۆ ناكر، لەكەل ئەواندا كە تىدا ھەمىشەى دەبن.

ئىجا (محمد الطاهر بن عاشور) دەلێ:

﴿وَالْمُرَادُ بِالْغُبْنِ: خُبْتُ الصَّفَاتِ الْإِنْسَانِيَّةِ، كَالْقَوَاحِشِ وَكَذَلِكَ الْمُرَادُ بِالطُّبِّ: زَكَاةُ الصَّفَاتِ الْإِنْسَانِيَّةِ مِنَ الْقَضَائِلِ الْمَعْرُوفَةِ فِي الْبَشَرِ، فَلَيْسَ الْكُلْفُ مِنَ الْغُبْنِ، وَلَكِنَّهُ مِنْ مُتَمَمَاتِهِ، وَكَذَلِكَ الْإِيمَانُ مِنْ مَكْمَلَاتِ الطُّبِّ، فَلِذَلِكَ لَمْ يَكُنْ كُلْفُ امْرَأَةِ نُوحٍ وَامْرَأَةِ لُوطٍ نَاقِضًا لِعُمُومِ قَوْلِهِ: ﴿لَتَنبَيِّنَنَّ لِلْحَيِّثِينَ﴾﴾^(۱).

واتە: مەبەست لە پىسى، پىسى سىفەتە مەرووبەكانە، ھەروەھا مەبەست لە پاكى و چاكى، پاكى و چاكى سىفەتە مەرووبەكانە، لە خەسلەتە زانراوەكان لە بەشەردا، بەلەم كوفر پەيوەندى بە پىسىيەو ھە نى، بەلكو لە تەواوكەرەكانى

پىسىيە، ھەرودھا نىمانىش لى تەواكەردەكانى چاكىي و پاكيە، بۆيە كوفرى
ژنەكەي نووح و ژنەكەي لووط، ھەلۋەشتەنرەوھى فەرمایشى خوا نىە كە
دەفەرموئ: ژنانى پىس بۆ پياوانى پىسن(و پياوانى پىس بۆ ژنانى پىسن).

قەسەكەي جوانە، بەلّام پىم وایە نەگەر نەوھش نەگوترى و ھەر بگوترى: بە
تەنكىد خوا ﷻ پىغەمبەرانى خۇي (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، لى شتى ناشيرىن و
لى ھەر عەيب و لەكەو پەلەيەك پاراستو، كە لى نىو كۆمەلگای خۇياندا عەيب
و ناشيرىن بووبى، نەو كاتەش لى سەردەمى نووح و لووط دا (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ
وَالسَّلَام)، لى سەردەمى ھەموو پىغەمبەراندا، كوفرو شىركىك كە گەلەكانيان
لەسەرى بوون، نەك ھەر عەيب و لەكەو پەلە نەبوو، بەلكو بە شتىكى
زۆر باش دانراو، بە پىچەوانەو: ئەوھى پىغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)
ھىئاوانە، لى خوا بە يەكگرتن (توحید)و، تەنیا خوا پەرسى و نىمان، نەو بە
عەيب و ناتەواوبى لى قەلەم دراو.

ئىنجا ھەردوو ھاوسەرى نووح و لووط (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) با كافرىش
بووبى، بەلّام كوفر ئەو كاتە بە عەيب و لەكە لى قەلەم نەدراو، ئەگەر
موشرىك بووبى، شىرك بە لەكەو عەيب لى قەلەم نەدراو، بەلّام بە تەنكىد
ھاوسەرانى پىغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، لەو شتانەي كە بە عەيب و
لەكە لى قەلەم دراو، لى نىو كۆمەلگا، بە پىى باوو ژىنگەي خۇيان، بۆ وىنە:
داوین پىسى، ھەرودھا ھەر نەنگىيەكى دىكە، پارىزارو بوونە.

۲- كە دەفەرموئ: ﴿أُولَئِكَ مِرَّةً رَبِّكَ بِمَا يَقُولُونَ﴾، دەلئ: (عَلَبَ صَمِيرَ التَّكْرِ فِي:
﴿أُولَئِكَ مِرَّةً رَبِّكَ﴾)، ئەگەر مەبەست دايكمان عائىشەو صەفوانى كورى موعەتەللى
سەھمى بى، دووان، بەلّام راناوى تىرىنە بەسەر راناوى مېنەندا زال دەكرى لى زمانى
عەرەبىيدا، جارى واشە دووان بە كۆ (جمع) دادەنرئىن لى زمانى عەرەبىيدا، كە خوا
فەرمووبەتئ: ﴿بِمَا يَقُولُونَ﴾، لەوھى كە دەلئىن، واتە: ئەوھى كە بوختانچىەكان

كوتراودو گوتوويانه، جگه له قسه يه ك كه له گه ل واقيعدا ناگونج، هيچى ديكه نيه، بهس قسه يه.

۳- رستهى: ﴿لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ﴾ به تهكيد موژده يه كى زۆر خوشه بو دايكمان عانيشه (خوا لتي پازى بى)، ههروهها بو سه فوانى كورى موعه ته لى سه همى كه مه به ست له (مغفرة) لتيوردنه كه نه وه دياره و، ﴿وَرِزْقٌ كَرِيمٌ﴾، يانى: بزيوئى پى پى زىزو حورمهت، ياخود: باشتري بزيو، چونكه: (الكريم: الأَفْضَلُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ فِي نَوْعِهِ)، (كريم) يانى: باشتري شت له جوړى خوئى: ﴿مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٌ﴾ الشعراء، واته: باشتري پرووهك، ﴿وَرِزْقٌ كَرِيمٌ﴾، واته: باشتري بزيوو پوزى، ههروهها كوتراوه: (الكريم: هُوَ النَّفِيسُ فِي جَنْسِهِ، أَوِ الْأَفْضَلُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ)، هه شتيك كه له جينسى خويدا زۆر به نرخ بى، ياخود باشتري شت له هه شتيكدا.

دوو قسه له كوتايى ئهم شازده ئايه ته دا:

به باشى ده زانم كه له كوتايى كوئى تهفسير كردنى ئهو شازده ئايه ته دا، دوو قسان بينم:

قسه ي يه كه م:

قسه يه ك له دايكمان عانيشه وه (خوا لتي پازى بى)، دئينه وه، كه گوتوويه تى:

٤- {عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: لَقَدْ أُعْطِيتُ سَعًا مَا أُعْطِيَتْهُنَّ امْرَأَةٌ:

١- {لَقَدْ نَزَلَ جِبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ بِصُورَتِي فِي رَاحَتِهِ، حِينَ أَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنْ يَتَزَوَّجَنِي.

٢- {وَلَقَدْ تَزَوَّجَنِي بِكَرَاهٍ وَمَا تَزَوَّجَ بِكَرَاهٍ غَيْرِي.

٣- {وَلَقَدْ تَوَلَّيْتُ ﷺ وَإِنْ رَأْسَهُ لَفِي جِغْرِي.

٤- {وَلَقَدْ فُيِّرَ فِي بَيْتِي.

- ٥- وَلَقَدْ خَفَّتِ الْمَلَائِكَةُ بَنِي، وَإِنْ كَانَ الْوَحْيُ لَيَنْزِلُ عَلَيْهِ وَهُوَ فِي أَهْلِهِ فَيَنْصَرِفُونَ عَنْهُ، وَإِنْ كَانَ لَيَنْزِلُ عَلَيْهِ، وَأَنَا مَعَهُ فِي لِحَافِهِ، فَمَا يُبَيِّنُنِي عَنْ جَسَدِهِ.
- ٦- وَإِنِّي لَأَبْتُهُ خَلِيفَتِهِ وَصَدِيقُهُ.
- ٧- وَلَقَدْ نَزَلَ غُدْرِي مِنَ السَّمَاءِ.
- ٨- وَلَقَدْ خُلِفْتُ طَبِيبَةً وَعِنْدَ طَبِيبٍ.
- ٩- وَلَقَدْ وَعِدْتُ مَغْفِرَةً وَرِزْقًا كَرِيمًا^(١).

واته: دایکمان عایشه (خوا لئی پازی بتی)، ده لئ: نو شتم پتی دراون، جکه له من هیچ نافره تیک نهو نو شته ی ندراونی:

- ١- جبریل و تنه ی منی له لهپه ده ستیدا هیناوه، کاتیک که پتغمه بهر ﷺ پتغمه بهری خوا ﷺ فهرمانی پتکروه: من به هاوسه ر بگری، (ویننه ی منی پتشان دراوه، له لهپه ده ستیدا).
- ٢- پتغمه بهر ﷺ وه ک کچ بهس منی هیناوه، (نهوانی دیکه هه موویان بیتوه ژن بوون).
- ٣- کاتیک که پتغمه بهر ﷺ وه فاتی کرد، سه ری له سه ر رانی من و له کوژی مندا بوو.
- ٤- پتغمه بهری خوا ﷺ له ژووره که ی مندا نیتراو به خاک سپړدراو، گوړه که ی له ویتدا به.
- ٥- فرشته کان ده وری مالی مناندا له کاتیکدا پتغمه بهر ﷺ وه فاتی کردو، کاتیک پتغمه بهر ﷺ وه حیی بو داده به زی، نهویش له نیتو مال و خیزانی دا ده بوو، نه گهر وه حیی بو دابه زیابه، له هاوسه ره که ی دوور ده که و تنه وه، به لام جاری وا هه بوو من له که لیدا له نیتو جیکا ده بووم، وه حیی بو ده هات و منی له خو ی دوور نه ده خسته وه.
- ٦- من کچی یه که مین جینیشینی و، یه که مین دوت و هاوه لیشیمی، (که نه بوو به کره (خوا لئی پازی بتی)).

(١) (ذکره الهیثمی فی المجمع ج ٩، ص ٢٤١، عن عائشة وقال: رواه أبو یعلی، وفي الصحيح وغيره، بعضه، وبنحوه، رواه الطبرانی ورجال أحد أسانید الطبرانی رجال الصحيح) مخرج احادیث: الجامع لأحكام القرآن: ج ١٢، ص ١٧٥، العاشية.

(۷) - خوا ۱۰۰ پاکیی منی له ناسمانیوه دابه زاند.

(۸) - من ۱۰۰ پاک و چاکم و، له لای بیاویتی پاک و چاکشم، ﴿وَالطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ﴾.

(۹) - به لینی لیبوردن و بزویکی پر یزرو حورمه تم پی دراوه: ﴿أُولَٰئِكَ مُّجْرَدُونَ مِمَّا يَقُولُونَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ﴾.

بیگومان راست ده کات و شایسته ی هه موو نهو شتانه شه (خوا لینی رازی بی) و خوا پله و پایه ی به رزو به رزتر بکاته وه.

قسه ی دووه م:

(الزمخشری)، له ته فسیره که ی (الکشاف) دا^(۱)، ده لَن: ﴿لَوْ قُلِّبْتُ الْقُرْآنُ ثُلَّةً وَفُتِّشَتْ عَمَّا أُوْعِدَ بِهِ الْعَصَاةُ، لَمْ تَرَ إِلَهَ عَزَّ وَجَلَّ قَدْ غَلَّظَ فِي خَوِيٍّ تَغْلِيظَةً فِي إِفْكِ عَائِشَةَ رِضْوَانَ اللَّهِ عَلَيْهَا، وَمَا أُنْزِلَ مِنَ الْآيَاتِ الْقَوَارِعِ الْمُشْغَوَةِ بِالْوَعِيدِ الشَّدِيدِ، وَالْعَذَابِ الْبَلِيغِ، وَالزُّجْرِ الْعَنِيفِ، وَاسْتَغْظَامَ مَا رَكِبَ مِنْ ذَلِكَ، وَاسْتِغْظَاعَ مَا أَقْدَمَ عَلَيْهِ، مَا نَزَلَ فِيهِ عَلَى طُرُقٍ مُّخْتَلِفَةٍ، وَأَسَالِيِبٍ مُّفْتَنَةٍ كُلِّ وَاحِدٍ مِنْهَا كَافٍ فِي بَابِهِ، وَلَوْ لَمْ يُنْزَلْ إِلَّا هَذِهِ الثَّلَاثُ لَكَفَى بِهَا، حَيْثُ جَعَلَ الْقَذْفَ مُلْغَوِينَ فِي الدَّارَيْنِ جَمِيعًا، وَتَوَعَّدَهُمْ بِالْعَذَابِ الْعَظِيمِ فِي الْآخِرَةِ، وَأَنَّ السِّنْثَهُمْ وَأَيْدِيَهُمْ وَأَرْجُلَهُمْ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ بِمَا أَفْكُوا وَبَهْتُوا بِهِ، وَأَنَّهُ يُؤْفِقُهُمْ جَزَاءَ الْحَقِّ الَّذِي هُمْ أَهْلُهُ، حَتَّى يَعْلَمُوا عِنْدَ اللَّهِ أَنَّ إِلَهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ﴾^(۲).

واته: هه موو قورنن بپشکنی، نه وه ی که خوا هه ره شه ی پی له گونا هباران کردوه، خوی به رز نابینی، له هیچ شتی کدا هینده زبری نواندیی، وه که لهو بوختان پیکرانه ی عانی شه دا (خوا لینی رازی بی) و، بو هیچ شتی که هینده ی نابه تی

(۱) (الزمخشری) به کی که له نوستازه کانی رومانیتی، کیتی کی هیه به ناوی (أساس البلاغة)، کیتی دیکه شی زورن، به لام (الزمخشری)، زیاتر به ته فسیره ناوداره که ی (الکشاف)، ناسراوه.

زەبروھىتىن و پر لە ھەرەشەى توندو سزای سەخت و تېخورىن و سەرزەشت و، بە گەورە گرتن و ناشىرىن کردنى ئەوھى کە کراو، بە شىوازی جوړاو جوړو، بە نامرازی ھونەريانە دانەبەزاندوون، کە ھەر کاميکیان لە بابەتى خویدا بەس بوو، [يانى: بۆ ھىچ شتک خواى پەرورەدگار ئاوا بە توندی و بە سەختی نەداو، وەك بۆ ئەو بوختانەى عائیشە (خوا لای پازى بى) داو،] نەگەر تەنھا ئەو ستيە دا بەزىيانايە بەس بوون، کە:

يەك: بوختانچىيەكانى ھەموويان بە نەفرين لىكراو لە دنياو دوا پۆژدا داناون.

دوو: ھەرەشەى لىكردوون بە سزای مەزن، لە دوا پۆژدا.

سئ: فەرموويەتى: زمان و دەستيان و پتيان، شايبەديان لەسەر دەدەن، لەسەر ئەوھى ھەليانەستوھ و ئەو بوختانەى کە کردوويانە.

چوار: بەوھ کە خوا راگەياندوھ: سزای پتيوستى پر بە پتيان کە ئەوان شايبەستەينى، دەياندا ئەوھ، تاكو بزائن لەو كاتەدا كە بەس خوا ھەقى پۆشن و ناشكرايە.

خوا بە لوتف و كەرەمى خۆى پلەو پاىەى داىكمان عائيشە بەرزو بەرزتر بكاتەو، ھەرەھا ھەموو ھاوسەرە بەرپزەكانى پتغەمبەر ﷺ داىكانى بڕواداران و، ھەموو ھاوھالانى بەرپزى پتغەمبەر ﷺ كە خوا ﷻ ئەو قورئانەى ھەموو لە ژيانى ئەواندا دا بەزاندوھ، ھەمووى بۆ پەرورەردە کردنى ئەوان بوو بە پلەى يەكەم، بۆيە باشترين كەسانىك بگرئە سەر مەشق بۆ دىندارىي و دنياداريى، بۆ خواپەرستىي و خەلك دۆستىي، برىتيە لە ھاوھالانى بەرپزى پتغەمبەر ﷺ، پياويان و ئافرەتيان، بە تايبەت ئەوانەى زياتر لە پتغەمبەرەوھ ﷺ نيزىك بوون، ھاوسەرە بەرپزەكانى و، ھاوھالە زۆر نيزىك و بەرپزەكانى و، خزمەكانى و، ئەوانەى كە زياتر كارتىكراو بوون بە پەرورەردە كردن و بە پتغەمبەر ﷺ.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

❖ دەرسى سىيەم ❖

بىئاسەى نەم دەرسە

نەم دەرسە مان ھەشت (۸) ئايەت دەگرىتە خۇى، ئايەتە كانى: (۲۷ - ۳۴). كە تىياندا خوا ﷻ باسى كۆمەلىك ھوكمى شەرىعى پەيۋەست بە بۋارى خىزانىي و، كۆمەلەيتى، دەكات كە ئىمە يازدەياغان لى سەرژمىر كىردوون:

۱- مۆلەت ۋەرگرتن و سلاۋ كىردن بۇ چۈنە مالى يەكدى.

۲- نە چۈنە ژوور لە كاتى چۆل بوونى ماله كەداۋ، لە كاتى مۆلەت نەداند، گەپانەۋە.

۳- چۈنە شۈنە گىشتىيە كانەۋە بە بى مۆلەت ۋەرگرتن، مادام مروف كارىكى پىۋىستى لەۋى ھەبى و، بەھرەپەك لەۋ شۈنەنە ۋەربىرى.

۴- خۇپاراستنى پىاۋانى بىرۋادار، لە پۋانىنى ھەپام و، داۋىنى خۇپاراستن لە گوناھ.

۵- خۇپاراستنى ئافىرەتانى بىرۋادار، لە پۋانىنى ھەپام بۇ پىاۋان و، داۋىنى خۇپاراستن لە گوناھ.

۶- سەرو گەردن و يەخەى خۇ داپۇشىنى ئافىرەتان و، جوانىي خۇ دەرەنەخىستىيان، مەگەر ئەۋەى بە شىۋەى ئاسايى دەرەدەكەۋى، كە دەم و چاۋو ھەردوۋك لەپە دەستيانن، مەگەر بۇ مىردىيان يان بۇ مەجرەمەكانيان.

۷- خۇ دوورگرتنى ئافىرەتان لە ھەر رەفتارىك، كە سەرنجى پىاۋان رابكىشى، بە تايبەت لە كاتى پۇشتى و پى بە زەۋىدا كوتاندا.

۸- ھاۋسەردار كىردنى پىاۋان و ئافىرەتانى بى ھاۋسەر لە ئازادو كۆيلان، لە لايەنى كۆمەلگاۋ قەۋارەى سىياسىي مەسۇلمانانەۋە.

۹- خۇ پاكراگرتنى ئەۋانەى تواناى ھاۋسەرگىرىيان نى، لە پىاۋان و ئافىرەتان، ھەتا خوا دەرۋويان لى دەكاتەۋە، دەستىرۇشتوۋيان دەكات بە نىسبەت پىاۋانەۋە، ياخود قىسمەتيان دەرەخىستىي بە نىسبەت ئافىرەتەۋە.

وَلَا تُكْرِمُوا بَيْنَيْكُمُ عَلَى الْآلَمَاءِ إِنْ أَرَدْتُمْ عِصْمَتَنَا لِنُبَدِّلَنَّهُمْ مَا يَكْرَهُنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ أَلْفِ مِائَةِ أَلْفٍ عَزِيزٌ ﴿٢٣﴾ وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مُبِينَاتٍ وَمَثَلًا لِمَنِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ وَنُورًا لِلْمُتَّقِينَ ﴿٢٤﴾

مانای دهقا و دهقی نایه تکان

{نهی نهوانی پرواتان هتیاوه! (به هموو نهو شتانی پتویسته پرویان پیتیهتری) مه چنه مالانیک جگه له ماله کانی غوتان، ههتا مۆلت وهرده گرن به شیوه به کی هۆگرانهو، سه لام له خه لکه که یان ده کهن، نهوه بو ئیوه باستره (بۆیه بۆتان باسکرا) به لکو بیربکه نهوهو تیکه (٢٣) تنجا نه گهر کهستان تیاندا (لهو مالانه دا) چنگ نه کهوت، مه چنه نیویان ههتا مۆلت نه درین و، نه گهر پیتستان کوترا؛ بکه رت نهوه، بکه رت نهوه، نهوه پاک و چاکتره بۆتان و، خواش زانابه به وهی ده یکه (٢٤) گونا هتان ناگات که (به بی مۆلت وهرگرتن) بچنه شوینه گشتیه کانهوه، که سوود پکیان بۆتان تیدایه و، خواش نهوهی ناشکرای ده کهن و په نهانی ده کهن، ده زانی (نهی پیغمبه را!) به پیاوانی پروادار بلتی: با له نیگای چاوه کانیان بگر نهوه (پوانینی حه رام نه کهن) و، داوینی خۆیان بپارێزن (له حه رام) نهوه بۆیان پاک و چاکتره، به دلنایی خوا شاره زای نهوه به که کارامانه ده یکه (٢٥) ههروه ها به ئافره تانی پروادار بلتی: با له نیگای چاوه کانیان بگر نهوه (له پوانین حه رام) و، داوینی خۆیان (له حه رام) بپارێزن و، جوانیی خۆیان ده رنه خه ن جگه له وهی (به ئاسایی) ده رده کهوێ و، با به سه رپۆشه کانیان به خه و به روکه کانیان دابپۆشن و، جوانیی خۆیان ده رنه خه ن، مه گهر بو میرده کانیان، یان بابیان، یان بابی میرده کانیان، یان کوپه کانیان، یان کوپی میرده کانیان (له ژنی دیکه یان)، یان براهه کانیان، یان کوپی براهه کانیان، یان کوپانی خوشکه کانیان،

يان ئافرىقىي خۇيان (كە جىيى مەنەيەن)، يان بەردەستە كانيان (كۆيلەو كەنەزەك)، يان پىلوانىك كە (تەنبا بۇ ژيان دابىنكەردىيان) شۇيىكەوتوويان (و لە مالىيان و) مەيلى جىنسىيان نى، يان مىندالانىك كە ھىچ لە بارەي تايىمەندىيەكانى ژانەو نازان، ھەرۈھە با (ئافرىتان) پىن بە زەويدا نەكوتن (بە جۇرىك نەپۇن) كە بە ھۆيەو نەو جۈنەيەي شاردوويانەتەو، بزانرى، ئەي بېروادىرە! تېكراشتان بۇ لاي خوا بگەپنەو، بەلكو سەرفرازىن ﴿٣١﴾ ھەرۈھە (ئەي بېروادىرە!) ھاسەرگىرىي بۇ پىلوان و ئافرىتانى بىن ھاسەر بگەن، ھەرۈھە بۇ كۆيلەو كەنەزەك چاكەكانتان، ئەگەر گرىمان (نەو پىلوان ئافرىتە بىن ھاسەرەنە) ھەژارەش بىن، ئەو خوا لە بەخشى خۇي بىن نىزىيان دەكات و، خوا (سېفەت) فراوانى زانايە ﴿٣٢﴾ ئەوانەش كە تواناي ماددىي ھاسەرگىرىيان نى، با خۇيان پاك رابگرن، تاكو خوا لە بەخشى خۇي بىن نىزىيان دەكات و، ئەو بەردەستانە (كۆيلانە) شتان كە داواي موكاتەبە دەكەن، موكاتەبەيان لەگەلدە بگەن (پىكەوتىيان لەگەل بگەن لەسەر ئەوئەي لە بەرانبەر ئەندازەيكە ساماندا نازادىيان بگەن)، ئەگەر چاكەتان تىدا شك بىردن (تېتان رابىنن) و، لەو سامانەي خواش پىداون، ھاوكارىيان بگەن و، كچە (كەنەزەكە) كانىشتان كە پاكىي و خۇپارزىيان وىست، لەسەر لەشفرۇشىي ناچار مەكەن، كە بەو ھۆيەو مالى و سامانكى دىيائىي و دەست بىنن، ھەر كەستىكىش تۇبىزان لى بكات، بىگومان خوا داواي ناچاركدىيان، لىئوردەو بەبەزەيە (بەرانبەر بەو كەنەزەكانە) ﴿٣٣﴾ بە دىيائىش تايەتاتىكى رۇشكەرەوھەمان بۇ لاتان دابەزانەدە، ھەرۈھە حال و بەسەرھاتى ئەو (گەل)نەي لە پىشتاندا رابىردوون (بۇمان دابەزانەدوون) و نامۇزگارەيش بۇ پارىزكاران ﴿٣٤﴾.

شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان

(تَتَّأَنَّرُوا): (الأنس: خِلَافُ النُّفُور)، (أنس) واتە: ھۆگری، پێچەوانەیی سەلمێنەوێ، یان پێچەوانەیی ناخۆشایە، وەك خوا دەفرموی: ﴿أَتَأْتُمِ مَتَّهِمْ رُشْدًا﴾ (النساء، آی: أَبْصَرْتُمْ)، واتە: لێتان ھەست پێکردن کە مەدالاکانتان بەلێ بوون، (تَتَّأَنَّرُوا)، یانی: (تَجِدُوا إِنَّمَا) ھەستان کرد کە ئولفەت و ھۆگری ھەیە، وەك دوایی باسی دەکەین: لێردا (تَتَّأَنَّرُوا) توێژەرەوانی قورئان بە (تَتَّأَنَّرُوا)، لێکیان داوھەتو، یانی: مۆلەت وەرەگرن، بەلام لە راستیدا نەم وشە (تَتَّأَنَّرُوا)، خوا ﷻ بە خۆرایی بەکاری نەھێناوە، چونکە وشە (تَتَّأَنَّرُوا) لە سوورەتی (النور) دا بەکارھاتو، لە دوو ئایەت پێش ئایەتەکانی کۆتایی دا (تَتَّأَنَّرُوا) چەند جارێک بەکارھاتو، بەلام (تَتَّأَنَّرُوا)، واتە: مۆلەت وەرگرتن، مۆلەت وەرگرتنێک بزانی ئەو مالا کە بوێ دەچی، پێی دڵخۆشن و، لەسەریان نابێ بارو، ھۆگرو ئاسوودەن، کە تۆ دەچی بۆ لایان.

(تَذَكَّرُوا): واتە: وەبیرتان بێتھو، لێردا مەبەست وەبیرھاتنەوێ ئەو راستییانە بە کە لە زگماکتاندا دانراون، قورئان ئەو راستییانەتان بێر دەخاتەو، بەلام مەبەستیش ئەوێ: ئەو راستییانەتان کە بێر دەکەونەو، پەندیان لێ وەرگیرن و کاریان پێیکەن.

(يُؤْتَا عَمْرًا مَّسْكُونًا): واتە: مالانێک خەلکیان تێدا نیشەجێ نەبێ، یانی: (عَمْرًا مَّاهُولًا)، خەلکیان تێدانەبێ، خەلکیکی تاییەت، یانی: (عَمْرًا مَّعْدُودَةً لِلْسُّكْنَى)، کە نامادە نەکرابن بۆ نیشەجێ بوونی خێزان، یانی: ھوتیلیکە، ھۆلیکە، چایخانە، چێشتخانە، ئەو شوێنە گشتیانە، پێویست ناکات سالدو بکە و مۆلەت وەرگیری، دەتوانی یەکسەر بچێ شونێ گشتیی.

(فَبِمَا مَنَعَ لَكُمْ): واته: سوودیکی ههیه، (الْمَنَاعُ: التَّمَنُّعُ وَالْإِنْتِفَاعُ)، سوود وهرگرتن و بههره وهرگرتن، وەك گوتراوه: (كُلُّ مَنَافِعِ الدُّنْيَا: مَنَاعُ)، هه موو سووده كانی دنیا پێیان دهگوترێ: (مَنَاعُ) ههروهها به هه ر كه ل و په لێك كه نینسان لێی بههره مند دهبن و، به ژبانی دنیاش دهگوترێ: (مَنَاعُ)، ﴿وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَنَعُ الْفُرُورِ﴾ (الحديد).

(يَعُضُّوا مِنْ أُنْصُرِهِمْ): واته: له نیکای چاوه کانیان بگرنهوه، (الغَضُّ: النُّفْضُ، وَالْمَقْضُودُ بِهِ صَرْفُ الْمَرْءِ نَظْرَةً عَنِ التَّغْدِيقِ)، (غَضُّ) به مانای (نقص) دێ، لێ كه مكردهوه، (يَعُضُّوا مِنْ أُنْصُرِهِمْ)، واته: له نیکای چاوه کانیان بگرنهوه، كه می بکه نهوه، لێره دا مه بهست نهوه به كه مروڤ چاوی نه پرێته دیمه نیکه وه كه ناره زووی ده جوولێن، نهو کاته چاو تێپرنه که بۆ نهو قه دهغهیه، به لām نهگه ر چاو به هه له تیهه نهنگوتن بێ، نهوه چاو پۆشی لیده کړی، به لām دوا یی که به مه بهسته وه سه رنج دهدا، نهوه یان گونا هه، پتغه مبه ر ﷻ به علی کوری ته بی تالیبی (خوا لێی پازیبی) فرمووه: (إِنَّا عَلَيْنَا لَا تُتَّبِعِ النَّظْرَةَ النَّظْرَةَ، فَإِنَّ لَكَ الْأَوَّلَ وَلَيْسَتْ لَكَ الْآخِرَةُ) (أخرجه أحمد: ۲۳۰۷۱، وأبو داود: ۲۱۴۹، والترمذي: ۲۷۷۷، وقال: حسن غريب، والحاكم: ۲۷۸۸، وقال: صحيح على شرط مسلم).

واته: نهی علی! له دوا ی پوانین مه پوانه وه، چونکه یه که مت بۆ حساب ده کړی، به لām دووه میانیت له سه ر حساب ده کړی.

واته: یه که م گونا هت ناگاتن، به لām دووه م که به مه بهسته وه سه رنج ده ده ی، له سه رت حیسابه.

(يُحْمَرُّهُنَّ): (الْحُمْرُ: جَمْعُ حِمَارٍ)، (حُمْر) کوی (حِمَار) ه، (حِمَار) واته: سه رپۆش، ده سمالی ناهه رت، که سه رو قزی خوی پێ داده پۆشی.

(جُورِهِنَّ): (جَمْعُ جَنِبٍ: وَهُوَ طَوُّ الْقَمْنِصِ مِمَّا يَلِي الرِّقَبَةَ)، (جیبوهن) کۆی (جَنِب) ه، (جَنِب) واته: دابراوایی کراس، یه خه، به رۆک، به کوردیی وای پێ ده لێن.

(التَّائِبِينَ غَيْرِ أُولَى الْأَرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ): واته: شوین که وتوو اتیک له پیاوان، که پتویستیان نیه، واته: پتویستی جینسییان نیه، گوتراوه: (التابعین: أتباع نبی المرآة یتردّدون علی بناتها لأخذ الصدقة أو للخدمة)، (التابعین) شوینکه وتووانی مالی نافرته، هاموشوی ماله که ی ده که ن بو وه رگرتسی هاو کربیی، یان بو خزمه تکریدن، (الزبنة: الحاجة، والمراد بها الحاجة إلى قربان النساء)، مه به ست له (الزبنة)، یانی: پتویستی، به لآم لیره دا پتویستی نیزیکی له نافرته تانه، واته: نهو پیاوانه ی ناره زووی جینسییان نیه، یان له بهر ته مه ن، یان له بهر نه خوشیی، یان له بهر نه وه که له پله به کی نرمی کومه لایه تی دان، له چاو نهو مالهو، ته ماع لهو نافرته ناکهن.

(الْأَيْمَنَ): (جَمْعُ أَيْمٍ مَنْ لَا زَوْجَ لَهُ، رَجُلًا كَانَ أَوْ امْرَأَةً)، (أَيَّامِي) کوی (ایم) ه، واته: نهوه ی هاوسه ری نه بی، پیاو بی یان نافرته بی، هه ندیکیش گوتوو یانه: ته نها بو پیاوان به کاردی.

(الْبَغَاءُ): (الْبَغَاءُ مَصْدَرُ بَاغَتِ الْجَارِيَةُ: إِذَا تَعَاطَتِ الرِّثَى بِالْأَجْرِ حَرْفَةً لَهَا،) (بغاء) چا وگی (بَاغَتِ الْجَارِيَةُ) که نیه که که زینای کرد به پاره له بهر انبه ر کریدا، که به کوردیی له شفروشی پی ده لئن.

(وَمَثَلًا): (الْمَثَلُ: التَّظَنُّ وَالْمَقَابَلَةُ، أَوْ الْحَالَةُ الْعَجِيبَةُ)، (مَثَل) واته: وینه، یاخود ویتچوو، هه روه ها به حاله تیکی سه یرو سه ر سو بهینه ریش ده گوتری.

هوئی هاتنه خوارهوهی نایه تهکان

نهم نایه ته موباره که که دهه رموی: ﴿وَلَا تُكْرِهُوا فَتِيَّتَكُمْ عَلَى الْإِلْهَاءِ إِنْ أَرَدْنَ حَصْنًا لِّتَنْتَعُوا عَرْضَ الْحَيَوَةِ الدُّنْيَا وَمَنْ يَكْرِهَهُنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إِكْرَاهِهِنَّ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾
نهم پستهیه که به شیکه له نایه تی ژماره (۲۳) به سه رها تیکی ههیه، چهند ریوایه تیکی له باره وه هاتوون:

(۱) - (عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: كَانَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي سَلُولٍ يَقُولُ لِبَارِيَةِ لَهُ: أَهْبِي فَاْبِغِينَا شَيْئًا، فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿وَلَا تُكْرِهُوا فَتِيَّتَكُمْ عَلَى الْإِلْهَاءِ ...﴾ (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ۳۰۲۹).

واته: جابیری کوپی عه بدولآ (خوا له خوئی و بابی پازی بی)، ده لئ: عه بدولآی کوپی ئوبه ی کوپی سه لولول که نیهه تیکی هه بوو، پئی ده گوت: برۆ پاره مان بو پهیدا بکه، (واته: له شفرۆشیی بکه و پاره مان بو پهیدا بکه)، خوا (عَزَّ وَجَلَّ) نه و به شعی له و نایه ته موباره که ناردده خوار.

(۲) - (عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ جَارِيَةَ لِعَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي سَلُولٍ يُقَالُ لَهَا: مُسَيِّكَةُ، وَأُخْرَى يُقَالُ لَهَا: أُصَيْمَةُ، فَكَانَ يَكْرِهُهُمَا عَلَى الرَّثَا، فَشَكَّكَ ذَلِكَ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿وَلَا تُكْرِهُوا فَتِيَّتَكُمْ عَلَى الْإِلْهَاءِ إِنْ أَرَدْنَ حَصْنًا لِّتَنْتَعُوا عَرْضَ الْحَيَوَةِ الدُّنْيَا وَمَنْ يَكْرِهَهُنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إِكْرَاهِهِنَّ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ۳۰۲۹).

واته: عه بدولآی کوپی ئوبه ی کوپی سه لولول، که نیهه تیکی هه بوو به ناوی موسه یکه، یه تیکی دیکه شی هه بوو به ناوی ئومه یمه، به تۆبزی زیناو له شفرۆشیی پتده کردن، نه وانیش سکا لایان له لای پیغه مبه ر ﷺ کرد، (که تیمه مسولمانین و داوین پیسیی و له شفرۆشییمان پت ده کات)، خوای پهره و ردگاریش نه و نایه ته ی ناردده خوار، که نه وه قه ده غه یه و نابئ.

(٣) - عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، يَقُولُ: جَاءَتْ مُسِيكَةَ بَعْضِ الْأَنْصَارِ، فَقَالَتْ: إِنَّ سَيِّدِي يُكْرِهُنِي عَلَى الْبِقَاءِ، فَقُرْئَلْ فِي ذَلِكَ: ﴿وَلَا تُكْرِهُوا فَتِيَّتَكُمْ عَلَى الْإِمَاءِ إِنْ أَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِيَبْتِغُوا عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَنْ يُكْرِهْنَهُنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إِكْرَاهِهِنَّ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (أخرجه أبو داود: ٢٣١١، والنسائي: ٢٨٥٠، والطبري في تفسيره: ج ١٨، ص ١٠٣، والحاكم ج ٢، ص ٣٩٧، وقال: هذا حديث صحيح على شرط مسلم، ولم يخرجاه، تعليق الذهبي في التلخيص: على شرط مسلم).

واته: جابير (خوا لیس رازی بن)، ده لئی: زافره تیک به ناوی موسه یکه، که که نیزه کی هه نندیک له پشتیوانه کان بوو، هات (بو لای پیغه مبه ر ﷺ)، کوتی: گوره که م ناچارم ده کات له شفر وشیی بکه م، خواش (عَزَّ وَجَلَّ) نه م نابه تهی له و باره وه ناردنه خوار.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَكُمْ حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا وَلَكِنْ آتُوا
أَهْلَهَا بِالسَّلَامِ ۖ نَهَى نَعْوَانَهُ يَمَانَتَانِ هَيَّأُوهُ! مَا جَنَّهُ مَا لَكَ كَانِي
خُوتَانِ، تَاكُو هُوَكَرَانِه مَوْلَت وَهَر دِه كَرَن وَ، سَلَاو لِه خَه لَكِه كِه ي دِه كَهَن، ﴿ذَلِكَ
حَبْرٌ لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ ۖ نَا نِهَوِه بُو تَبُوِه بَاشْتَرِه، (بُوِيَه ش خَوَا بُوَتَانِ بُوُون
دِه كَا تِهَوِه) بَه لَكُو بِيرِبَكِه نِهَوِه وَ فَيْرَبَن وَ پَهَنَد وَهَر بِگِرَن، پِشْتَرِيش بِاسْمَانِ كِرْد
كِه (تَسْتَأْذِنُوا) هَه رَه جَهَنَدِه زُورْبَه ي هَه رَه زُورِي تَه فَسِيرِه كَانِ، هَه رِ بَه (تَسْتَأْذِنُوا)،
لِيَكِيَانِ دَاوِه تِهَوِه، بَه لَام وَشَه ي (تَسْتَأْذِنُوا)، لِه قُورْأَنَدَا هَه رِ لَهَم سُوُورِدَتِي (النُّورِ)
دَا هَاتُوِه، خَوَا دَه قَه رَمُوتِ: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ

عَلَّ أَمْرٍ جَامِعٍ لَّزِيذٍ حَتَّى يَسْتَنْوُوا إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَنْوُونَكَ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِذَا أَسْتَنْذَوْكَ لِيُخْرِجَهُمْ فَأَذِّنْ لِمَن شِئْتَ مِنْهُمْ ﴿١٢﴾ لِيُخْرِجَهُمْ
چوار جاران غوا ﷺ باسى مەسەلەي مۆلەت وەرگرتىيى كىردو بە بىزەي
(استندان)، مۆلەت وەرگرتىن، بەلام بىگومان لىرەدا (تَسْتَأْنِسُوا)، تەنيا مۆلەت
وەرگرتىن، بەلكو: (الِاسْتِنَاسُ: اسْتَفْعَالَ مِنَ الْأُنْسِ)، يانى: (طَلَبُ الْأُنْسِ)،
(أُنْسٍ)، يانى: ھۆگرىي، ئولفەت، واتە: ئىتوھ ئاكو نەزانن نەو مالە ھۆگرتانن،
لەو كاتەدا كە دەچن و، لەگەلتان ئاسوودەن و، دل مورتاخن و ئىتوھ نابنە بارگرتانىي
بۇيان، سەغلەتيان ئاكنەن، مەچنە مالەكانەو، جارى وا ھەبە سەردانىي مالىك
دەكەي، لە دەرگاڭشان دەدەي و مۆلەتيش وەردەگرى و، سلاوېشيان لى دەكەي،
بەلام پەنگە مورتاخيىش نەبن لەو كاتەدا، تۇبچى بۇ لايان، بۇيە وەك دواتر
وردتر باسى دەكەين، لىرەدا (الِاسْتِنَاسُ) تەنيا مۆلەت وەرگرتىن، بەلكو
ئەوھەيە كە بىشزانى: ئايا لەو كاتەدا كە دەچى بۇ لايان و سەردانىيان دەكەي،
پىتى ئاسوودەو مورتاخن، يان نا؟

﴿إِن لَّزِيذٌ يَحْمَدُ فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا﴾، ئەگەر ھىچ كەسكىتان لەو مالانەدا
نەبىنى، مەچنە ژورريان، مەچوونە ئىويان، ﴿حَتَّى يُؤْذَنَ لَكُمْ﴾، ھەتا مۆلەت
دەدرىن، واتە: ئەگەر كەسكى مۆلەتىي داي گوتى: بچۇ بۇ مالەكەمان و ئەوھش
كىلەكەو كەسى لى نى، ئەوھ قەيناكات، بەلام لە ھايتك دا كەسى لى نەبىت،
بە دەرگاڭدا بچى، يان بە سەر دىواردا بچى، يان دەرگاگە بىشكىتى، ياخود
كىلىپكىي دىكە پەيدا بىكەي و دەرگاگەي پى بىكەيەو، بە ھەر شىئوھەك بى،
ھەپامەو قەدەغەيە، ﴿وَلَن قِيلَ لَكُمْ أَرْجِعُوا فَأَرْجِعُوا﴾، ئەگەر لەلەي (خاوەن
مالەكەو) پىتان گوترا: بگەپنەو، بگەپنەو، واتە: ئەگەر مۆلەت نەدران،
دەبى بگەپنەو، نەك ھەر خۆتىي پىدا بىكەي، وەك ئاوتىرىي كە خلور دەبىتەو،
ھەر خۆت خلور بىكەيەو! ﴿هُوَ أَزْكَىٰ لَكُمْ﴾، ئەوھ بۇ ئىوھ پاك و چاكتەر،
واتە: ئەگەر پىتان گوترا: بگەپنەو، ئىستا دەرغەمان نى، كاھان نى، ئەوھ بۇ

تیوه پاک و چاکتره، ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ﴾، خواش بهودی دهیکهن، زانابه، دهزانی چی دهکهن؟ چۆن دهکهن؟ بۆچی دهچن بۆ نهو ماله؟.

ننجا خوا ﴿﴾ حاله تیک هه لداویری لهو حوکمه گشتیه، حوکمی مؤلهت وهرگرتن، نهویش نهوویه که دهفه رموی: ﴿لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ فِيهَا مَتَعٌ لَكُمْ﴾، گوناھتان ناگاتی بچنه مالا تیکه وه، شوینا تیکه وه که خه لکی تایه تیسان تیدا نیه، واته: خیزان و عايله یان تیدا نیه، ﴿فِيهَا مَتَعٌ لَّكُمْ﴾، تیوهش سوودیتکتان هه به له ویدا.

لیره دا هه موو زانایان له سهر نهو به کده نگن، ده لێن: مه به ست پیتی شوینه گشتیه کانه، ننجا نهو کاته نهو شوینانه ی دایانناون، کاروانسهر (خان) یان ینگوتوه له شوینی ئوتیلی ئیستا، شوینتیک بووه کاروانچی نانیان لی خواردوه، که پشوویان لیداوه، به لām ئیستا نهو شوینه گشتیهانه زۆر زۆرن: چیتخانه به، چایخانه به، هوتله، باغ و شوینی گشتیه، موزه خانه به، هۆله، هه موو نهو شوینه گشتیهانه، هه موو نهو شوینانه ی خه لک به گشتی بۆیان ده چی، تۆ مولزهم نی بهودی که سیک دیاری بکراو مؤله تی لی وهر بگری، خه لک به گشتی ده چی، تۆش ده چی، ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُدْرُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ﴾، خواش ده زانی چی ناشکرا ده کهن و چی په نهان ده کهن.

ننجا خوا ﴿﴾ دینه سهر بابه تیکی دیکه: ﴿قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ بَعْضُوا مِنْ آبَائِهِمْ بِمَا نَحَفَظُوا فَرْجَهُمْ﴾، ئهی پیغه مبه ر ﴿﴾ به پیاوانی برودار بفرموو: با له چاویان بگره وه، واته: له ته ماشاگردنی چاویان کهم بکه نه وهو بگره وه، ﴿وَبَحْفَظُوا فَرْجَهُمْ﴾، هه روه ها داوینی خوشیان بپاریزن، ﴿ذَلِكَ أَزْكَى لَكُمْ﴾، نهو پاک و چاکتره بۆیان، ﴿إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ﴾، به دلنایی خوا شاره زای نهو به که به کارامهی و به لیزانی و ورده کاری ئه نجمی ده دن، هه رچه نده به په نهانی و به کارامهی، کارنک بکه ن، به لām خوا پیتی شاره زایه.

جىتى سەرنجە: خوا پېتىش ئەۋەى بىقەرمىۋى: داۋىنى خۇيان بپارىتىن، دەفەرمىۋى: با چاۋى خۇيان بپارىتىن، بەلەم بۆ چاۋەكە نەيفەرموۋە: (يُغْمِضُوا أَبْصَارَهُمْ)، چاۋيان بنوۋقىتىن، دەفەرمىۋى: ﴿يَعْمُرُوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ﴾، (غَمَضَ، يَانى: (نَقَصَ)، بەلەم (غَمَضَ)، يانى: نوۋقاندن، خوا ئافەرمىۋى: با چاۋيان بنوۋقىتىن، بەلكو دەفەرمىۋى: با لە نىگای چاۋەكانيان كەم بىكەنەۋە، واتە: جارىك تەماشادەكەى بۆ بەر پىتى خۇ بىنين، يان بۆ ئەۋەى ئەۋ ئافرەتە بناسى، يان ئەۋ نەفەرە لە پىتشتەۋەى، بزانى كىيە؟ بەلەم مەچۆ دۋاىى دووبارە سەرنجى بەدەيەۋە، بە مەبەستى بىنىى جوانىيەكەى، ئەۋەى دوۋەمىيان ھەرامە، ئەگەرنا چاۋ تېھەلەنگوتن، كە تۆ بەر پىتى خۇت بىنىى، يان خەلك بناسى، قەدەغە نىە، ۋەك گوتراۋە: (النَّظَرُ بَرِيذُ الزُّنَا)، پوانىنى قەدەغە، پۆستەى داۋىن پىسىيە، زىنا لەۋىۋە سەچاۋە دەگرى و لەۋىۋە دەست پى دەكات.

ئەۋە بە نىسەت پىاۋانەۋە.

ئىجا دەفەرمىۋى: ﴿وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ﴾، ھەرۋەھا بە ئافرەتانى پروادارشى بلى: با لە نىگای چاۋەكانيان كەم بىكەنەۋە داۋىنى خۇشيان بپارىتىن، ﴿وَلَا يُدْرِكْنَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا﴾، با جوانىى خۇشيان دەرەنەخەن، مەگەر ئەۋەى كە دەرەدەكەۋى.

ئايا ئەۋەى لىتى دەرەدەكەۋى (مَا ظَهَرَ مِنْهَا) چىيە؟ دۋاىى باسى دەكەين، مشتومرى زۆر لە ئىۋان زاناياندا ھەيە لەۋ بارەۋە، بەلەم باشتىن تەبىير بە بۆچۈۋىنى مەن، ئەۋەى كە (القرطبي)، گوتۋىيەتى: كە نەۋىش لە زانايانى پىتىنى ۋەرگرتۋە، كە دەلى: (أَي: مَا يَظْهَرُ عَادَةً وَعِبَادَةً)، ئەۋەى لە ھالەتى ئاساىى و لە كاتى خواپەرستىيدا دەرەدەكەۋى، كە دەم و چاۋو ھەردوۋك لەپە دەستى، ھەندىكىان گوتۋىيانە: تاكو نىۋەى قۇلىش (إلى نصف الذراع)، ﴿وَلْيَصْرِفْنَ يَدَيْهِنَّ عَنْ جُيُوبِهِنَّ﴾، ھەرۋەھا با سەرىۋىشەكانيان بەسەر يەخەۋ بەرۋىكان دابدەن.

سەرپۇشەكانيان ئەۋەي لەسەر سەريانە، با بەسەر يەخەو بەرۈكىدا بدەن، بۇيەش وا وردى دەكەمەۋە، چونكە ھەندى لە زانايان ھاۋچەرخى كەتۈە ژېر كارىگەرى رەۋى سىكۆلارېزم، كۈتۈۋيانە: خوا باسى ئەۋەي نەكردۈە ئافرەتان سەرو قۇيان داپۇش، ھەر دەفەرمۇ: با سىنگ و بەرۈكىان داپۇش! بەلەم ئەوان نەگەر خۇيان لە كىلىسى نەدەن، خوا دەفەرمۇ: ﴿وَلْيَضْحَكُوا بِخُفْيَةٍ﴾ (خُفْر) كۆى (خمار)ە، يان: سەرپۇش، واتە: سەرپۇشەكانيان كە لەسەر سەرە، با بە زيادەي سەرپۇشەكانيان يەخەو بەرۈكىان داپۇش، (جىوب)ىش كۆى (جىب) ە، واتە: ئەو كەلتن و داپراۋەي كراس كە ئىنسان سەرى پىدا دەكات.

﴿وَلَا يَبْزِيكَ زِينَتُهُنَّ إِلَّا لِيُعْلَوْنَهُ﴾، ھەرۈەھا با جوانىسى خۇيان دەرەنەخەن، مەگەر بۇ مېردىيان، مېردەكانيان، ﴿أَوْ أَبَاهُ﴾، يان بۇ بابيان، نەگەر بابيان سەرو قۇو مل و گەردىيان بېنى، قەيدى ناكات، ﴿أَوْ أَبَاهُ﴾، ياخود بابى مېردىيان، واتە: خەزۋورىان، ﴿أَوْ أَبَاهُ﴾، يان كۈرەكانيان، ﴿أَوْ أَبَاهُ﴾، ياخود: كۈرۈنى مېردەكانيان، لە ژاننى دىكە، ﴿أَوْ أَخَوْنَهُ﴾، يان برايەكانيان، ﴿أَوْ بَنِي أَخَوْنَهُ﴾، يان برازايەكانيان، كۈرۈنى براكانيان، ئەوانە ھەموۋيان مەخەمەن، ﴿أَوْ بَنِي أَخَوْنَهُ﴾، يان كۈرۈنى خوشكەكانيان، خوشكەزاكانيان، ﴿أَوْ أَبَاهُ﴾، يان ئافرەتەكانيان، واتە: ئەو ئافرەتەنەي كە جىنى متمانەيان، ئافرەتانى مەسۇلمان، يان ئافرەتەتەك كە لىيان نىزىكن و جىنى متمانەيان، ﴿أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ﴾، ياخود ئەوانەي كە لەبەر دەستيان، واتە: كەنيزەك و كۆيلەكان، ﴿أَوْ النَّبِيَّاتِ غَيْرِ أُولَى الْأَرْزِقِ مِنْ أَلْبَابِ﴾، ياخود شۈنكەوتۈۋانتىك لە پىۋان كە پىۋىستيان نى، پىۋىستى جىنسىيان نى، بەس بۇيە لەو مائەن: يان خەمەتەك دەكەن، ياخود خۇيان بەھرەك وەرەگەرن، بەلەم ئارەزوۋى جىنسىيان نى، يان لەبەر بە تەمەنى، يان لەبەر نەخۇشى، يان لەبەر ھەر ھۆيەك بى، ﴿أَوْ الْطِفْلِ الَّذِي لَمْ يَطْهَرُوا عَلَى عَوْنِ النَّسَاءِ﴾.

(الطَّلِ)، (طفل) تاکه، به لّام مه به ست پتی کویه، واته: نه و مندالانه ی که جاری ناشنا نه بوون به عه ورتی نافرته تان، به تاییه مه ندیه کانی نافرته تان ناشنا نه بوون، ﴿وَلَا يَضُرُّنَّ بِأَرْجُلِهِنَّ لِعِلْمٍ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ﴾، هه روه ها با نافرته تان پتیا ن به زه ویدا نه کوتن، تاکو نه و جوانیه ی که شاردوویانه ته وه بزانی، که مه به ست پتی خړخاله، یان مه به ست خشل و زیره که نافرته به خویدا ده کات، نه گهر به له نجه و لار بروات، خړنگه و زرینگی لی دق، یان: پتلوی پاژنه به رز، نه گهر به جوریک پتی بروات نه ندانه کانی به رجه سته ده بن، با ناوا نه که ن، ﴿وَتُؤْتُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهُ الْمُؤْمِنُونَ﴾، نه ی بروادارینه! یتکرا بگه رینه وه بولای خوا، ﴿لَكُمْ تَفْاحُوت﴾، به لکو سه رفراز بن، به خته وه بن، به مراد بگه ن.

ننجا خوی به رزو مه زن، دپته سهر بابیه یتکی دیکه: ﴿وَأَنكُمُ الْأَیْمَنُ مِنكُمْ﴾، هه روه ها پیاوان و نافرته تاتیک که بی هاوسه رن، هاوسه رداریان بکه ن، هاوسه رگیریان بو بکه ن، ﴿وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ﴾، هه روه ها کویله کان و که نیزه که کانی که چاکن (نه وانیش هاوسه ردار بکه ن)، ﴿إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُعْطِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ﴾، نه گهر هه زاریش بن، خوا له به خششی خوی ده و له مه ندیان ده کات.

یانی: له بهر نه وه ی هه زارو نه دارن، مه چن رتگر بن له به رده م هاوسه رگیری کردنیان دا، ﴿وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾، خواش فراوانی زانایه، واته: خوا سیفته فراوانی، زانایه به هه موو شتیک.

﴿وَلَيْسَتَفِی الْآلِیْنَ لَا یَحْدُونَ نِکَالًا حَتَّىٰ یُعْطِیَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ﴾، نه وانه ش که توانای هاوسه رگیریان نیه، (توانای ماددیان نیه)، با جاری خو پاک رابگرن، تاکو خوا له به خششی خوی ده و له مه ندیان ده کات، بی نیازیان ده کات.

ننجا چ پیاوان، چ نافرته تان، با خویان پاک پایتین.

ئىنجا خوا دېتە سەر بابەتتىكى دېكە: ﴿وَالَّذِينَ يَبْتِغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَكُنُوهُمْ إِنَّ عَلَيْنَا فِيهِمْ خَيْرًا﴾، ھەرۋەھا ئەوانەى (ئەو كۆيلەو كەنیزەكانەى) بە دەستە راستەكانتاۋەن. (لەبەر دەستان)، ئەگەر داۋاى موكاتەبەيان كرد، تىۋە لەگەلئاندا بگەن، ئەگەر چاكەتان تىدا بىنين.

موكاتەبە ئەو ھە بوو كۆيلەيەك، يان كەنیزەكتىك چۆتە لای خاۋەنەكەى خۇى، گوتۋويەتى: دەچم كەسابەت دەكەم، دەستىك دەجوۋلىتىم، چەندەت پارە بۆ بىتىم، ئازاد دەكەى؟ گوتۋويەتى: ئەۋەندەو لەۋەندە مانگەدا بۆم بىتە، يان لەۋەندە سالەدا بۆم بىتە، ئەۋىش چوۋە كەسابەتتىكى كردو دەستىكى جوۋلاندى، يان خەلكى دېكە ھاۋكارىيى كردو، پارەكەى بۆ بردوۋە ئازاد بوو، ئا ئەۋە (موكاتەبە)ى پىگوتراۋە، ﴿وَأَتَوْهُمْ مِنْ مَالِ اللَّهِ الَّذِى آتَيْنَاكُمْ﴾، لەو سامانى خواپەش كە پىتى داۋن، ھاۋكارىيان بگەن، ئىۋەش دەستبارىكان بۆ بگرن، ئىنجا ئايا ئەۋە مەبەست پىتى خاۋەن كۆيلەو كەنیزەكەكانن، كە دەبى ھاۋكارىيان بگەن، يان مەبەست پىتى دەۋلەت و كۆمەلكاى مەسۈلمانە، يان ھەردوۋك و ئاتايەكەى ھەن لە يەك كاتدا!!

ھەر سىكان گونجاۋن و گوتراۋىشن.

﴿وَلَا تُكْرِهُوا فَتِيَّتَكُمْ عَلَى الْإِفَاءِ﴾، كچەكانتان، (كەنیزەكەكانتان) لەسەر لەشفرۋشىي ناچار مەكەن، ﴿إِنْ أَرَدْنَ خِفَّتًا﴾، لە ھالىكتدا ئەۋان دەيانەۋى خۇيان پاك رابگرن، بەلەم ئەگەر ئافەرەتە كەنیزەكە، خۇى داۋىن پىس بى، ئەۋە داۋىن پىسە، ﴿لَتَبْتَغُنَّ عَرْضَ الْغَيْرِ الدُّنْيَا﴾، بۆ ئەۋەدى شتىك لە مالى و سامانى دنيا بەۋە پەيدا بگەن، يانى: كاسىبيان پى مەكەن.

﴿وَمَنْ يَكْرِهْنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إِكْرِهِنَّ عَفْوٌ رَجِيمٌ﴾، ھەر كەسىكىش ناچارىان بكات، بە دۇنيائىي خوا لە دۋاى ناچاركرانىان، ئىيۋردەى بە بەزەيىيە، (بە نەسبەت ئەۋانەۋە)، نەك بە نەسبەت ئەۋە كەسەى ناچارىان دەكات.

له كۆتایی دا خوا دەفەرموی: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَيْكَ مُوسَىٰ مِيثَاقًا﴾، بە دنیایی
 بۆ لای ئیوہ نایەتە ڕۆشنکەرەوہ کاغمان دابەزاندوون، (مُيْتِئَاتٍ) ڕۆشنکەرەوہ کان،
 خۆنراویشەتەوہ: (مُيْتِئَاتٍ)، واتە: ڕۆشنکراوہ کان، ڕوونە کان، ﴿وَمَثَلًا لِّلَّذِينَ
 خَلَوْا مِن قَبْلِكَ﴾، ھەرەوہا و نەبەک لە گەلاتیک کە لە پیش ئیوہ دا ڤا بردوون،
 ئەوہ شمان بۆ دابەزاندوون، ئەو بەسەرھات و ئومووانە ی بەسەریان ھاتوون،
 ﴿وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ﴾، ئامۆزگاریش بۆ ڤارتیزکاران، ئەوہ شمان بۆ دابەزاندوون،
 لەم قورئانە بەرزو بە پێزەدا.

چەند مەسەلەیهکی گرنک

مەسەلە یە کەم:

ئابن مەسولمانان بە بن مۆلەت وەرگرتن و ھۆگری پەیداکردن و سلاوکردن، بچنە مالەکانی یە کدی و، لە کاتی چۆل بوونی مالتیک، یان مۆلەت نەدرانیشتدا، پتویستە بگەرێنەو، بەلام شوێنە گشتیەکان، دروستە ھەموو لایەک بە ھەرەیان لێ وەرگیرن و، بە بن مۆلەت بچن:

خو دەفەر موی: ﴿يَتَأْتِيَ الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا وَلَكِنْ قَدْ خَلَّيَا مِنْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٧﴾ فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّى يُوْذَنَ لَكُمْ وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ أَنْزِعُوا فَأَنْزِعُوا هُوَ أَزْكَى لَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٨﴾ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ فِيهَا مَتَاعٌ لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿٩﴾﴾

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە دوازدە بڕگەدا:

١- ﴿يَتَأْتِيَ الَّذِينَ آمَنُوا﴾، واتە: ئەو ئەوانە ی پرواتان ھێناو! بە ھەموو ئەو شتانە ی کە پتویستە بڕوایان پێ بھێنێ.

٢- ﴿لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ﴾، مەچنە مالتیک جگە لە مالتەکانی خۆتان، (بیت) واتە: مالت، (منزل) یشی پێ دەگوترێ و (دار) یشی پێ دەگوترێ، ئەو شوێنە ی خەلک تێدا نیشتەجێیەو، مالت و غێزانییک، یان چەند مالت و غێزانیکی تێدان، وشە ی (بیوت) لە ھەردوو وشەکانداو، لە کۆی ئەم سوورەتەدا، بە دوو شیوہ خوێنراوہ تەوہ:

أ- (بُيُوت)، (ب) كه بۆر (ضَمّة) ى له سەر بى.

ب- (بُيُوت)، (ب) كه ژىر (كسرة) ى هه بىت، (بُيُوت) و (بُيُوت)، به ههردوو شىوه خوێنراوه تهوه.

(٣) ﴿حَقَّ تَنَاسُؤُا﴾، تاكو مۆلەت و هوگرى وەرده گرن و، دلنیا دەبن، كه نهو ماله به چوونى تێوه دل ئاسوودهو مورتاخن، نهك تهناى مۆلەت وەرگرتنى رووت، چونكه: (الْإِسْتِنَاسُ: اسْتِفْعَالٌ مِنَ الْأَلْسِ، وَهُوَ أَنْ يَسْتَأْذِنَ أَهْلَ بَيْتٍ فِي الدُّخُولِ عَلَيْهِمْ، فَيَأْتِسَ إِلَى إِذْنِهِمْ لَهُ فِي ذَلِكَ، وَيَأْتِسُوا إِلَى اسْتِذَالِهِ إِيَّاهُمْ)^(١).

واته: (الْإِسْتِنَاسُ اسْتِفْعَال) ه له (ألس) هوه، يانى: هوگرى و پىك مورتاخن بوون، پىك ئاشنا بوون، نهویش نهو ديه كه داوا له خاوهنى نهو ماله بكات، بچینه لایان، ئنجا نهویش هوگر بى به مۆلەتدانیان بۆى و، نهوانیش هوگر بن بهوهى مۆلەتى بدن، بچى بۆ لایان و هوگرو دلخۆش و ئاسووده بن بهوهى كه مۆلەتى لى وەرگرتوون.

وهك پىشتریش گومان: (تَنَاسُؤُا)، تهنا نهوه نيه مۆلەت وەرگرى، بهلكو نهوهيه كه دلنیاش بى، نهوان به هوى چوونى تۆوه دل ئاسووده، مورتاخن و پىيان خۆشهو هوگرتن، نهك وهك بارىكى گران بى لهسەر شانیان و ببیه مابهى بارگرانیى و، سهغلهت کردنیان.

(٤) ﴿وَتَسْلَمُوا عَلَىٰ أَهْلِهَا﴾، ههروهها سلاویش له خهلكه كەیان، له خهلكى نهو مالانه بکهن، ئنجا بچنه ژوور.

(٥) ﴿ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ لَمَلَكُمْ تَذَكُّرُونَ﴾، ئا نهوه بۆ تێوه باشتەر، (بۆیهش خوا بۆى روونکردنهوه)، تاكو بیریكه نهوهو پهند وەرگیرن، یاخود: بۆ نهوهى: چاكیى نهو شته بزائن و، كارى پى بکهن و له خۆتاندا بهرجهستهى بکهن.

(٦) ﴿إِن لَّرَحِيْدُرَا مِيْهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوْهَا حَتَّىٰ يُؤْذَنَ لَكُمْ﴾، ئنجا له حالێكدا خهلكه كه لهوى بى، نهوه تۆ ههول دهدهى به شىوهیهكى هوگرانه مۆلەتیان لى وەرگرى، تاكو كه

بېچە لايان، نەبىيە باركرانىي بۇيان و سلاويشيان لى بىكەي، بەلام: ﴿فَإِنْ لَّمْ يَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا﴾، نەگەر هېچ كەستان لەو مالاڤدا نەبىنى، ﴿فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّىٰ يُؤْذَنَ لَكُمْ﴾، مەچنە ژورور ئەو مالاڤ، تاكو مۆلەتتان دەدرى.

(۷) - ﴿وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ ائْجِعُوا فَارْجِعُوا﴾، نەگەر پېشتان گوترا: بىگەرېنەو بەكسەر بىگەرېنەو، چونكە (ف)ى (فارجعوا) وا پېدەچى بۇ بەدواداھاتى (تعقيب)بى، بى وەگران.

(۸) - ﴿هُرَّازُكِي لَكُمْ﴾، ئەو بە ئىو پاك و چاكرە، (أَرْزَكِي)، يانى: (أطهر وأصلح وأمى)، پاكترەو چاكرەو، زياتر ماھى كەشە كردناتە، چونكە (زى) يانى: (طهر، ومى، واصلح)، پاكبوو، كەشەى كرد، چاكبوو.

(۹) - ﴿وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ عَلَيْهِ﴾، خواش بەوھى دەيكەن و نەجامى دەدەن زاناھ، دەزانى چۇن مۆلەت وەردەگرن؟ چۇن دەچن و چۇن ھەلسوكەوت دەكەن؟

ئىجا خۋاى كارزان دېتە سەر باسى بابەتتىكى دىكەى سىيەم:

(۱۰) - ﴿لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ﴾، گوناھتان ناگاتى بېچە مالاڤكەو كە خەلكيان تېدا نېشتەچى نې، واتە: بېچە شوېنە كىشىيە كانەو، كە تابەت نىن بە خىزانانەو.

(۱۱) - ﴿فِيهَا مَنَعٌ لَّكُمْ﴾، كە لەوېدا بەھرەيەك بۇ ئىو ھەبى، سوودىك ھەبى.

چاھەك دەخۇن، نايتىك دەخۇن، پشووئىك دەدەن، يان كارىك لەوېدا نەجام دەدەن.

(۱۲) - ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُدْرُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ﴾، خواش دەزانى ئەوھى كە دەرى دەخەن و، ئەوھش كە پەنھانى دەكەن.

ئەم ئايەتە بە پېزە دوو ئامانجان دەيتكى:

أ- ھەپەشەو ترساندەن بۇ كەستىك، نيازو مەبەستىكى خراپى ھەبى، وەك ئەوھى بېھوئى ھەوېتى خەلك بىيىنى، ياخود لە پەنھان و شىردراوھيان ناگادار بى، بەبى مۆلەتى خۇيان. ب- موزدەو دلخوشىيە بۇ كەستىك، كە كارو ئاكارى پەسندى ئاشكرارو پەنھانى ھەن.

کورتە باسک له باره‌ی

سەردان و. مۆلەت وەرگرتن و. سلاوکردنەوه^(۱)

ئەم کورتە باسە لە ھەوت بێگەدا دەخەینە پوو، ھەوت بێگە‌ی کورت و گۆشراو، باسی ئەو سێ مەسەلە، کە پێکەوێ تیکەه‌ی لێکیشراون و پێکەوێ پەپووەستی، دەکەین: سەردان، ھۆگر بوون و مۆلەت وەرگرتن، سلاو کردن:

۱- پاراستنی ھۆرمەتی مال و حال و ژیا‌نی تایبەتی، یەکدی پێویستە:

مال و حا‌لی ھەر کەسێک، مۆلکی تایبەتی ئەو کەسە، ھەر کەسە لە ما‌لی خۆیدا نازادە، نازادی تەواوی ھەبە، چۆن دەخەوێ، چی دەکات، چی دەخوات، چ پۆشاکێک لەبەر دەکات؟ لە سنووری شەرعدا، ئەو مۆفە لە ما‌لی خۆیدا نازادە، بۆیە ھیچ کەس بۆی نیە سنووری ئەو شوێنە تایبەتیە بێزێنی و سەغ‌لەتی بکات، وەک خوا ﷻ لە سوورەتی (النحل) دا دەفەرمو‌ی: ﴿وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُم مِّنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا﴾، خوا لە ما‌لەکانی خۆتاندا ما‌یە سەرەوتنی بۆ داناون.

ئەجا ئەگەر خە‌لک بە بێ سلاوکردن و، بە بێ مۆلەت وەرگرتن بچنە ما‌لی یەکدی، مانای وایە ئەو ما‌لە وەک شەقام و کو‌لانی لێدێ و، لێیان جیاوا‌ز نابێ و، سەرەنجام ھیکمەتی ما‌ل و جێگە‌ی تایبەتی ھەبوون، کە بڕیتە لە ئوقرە گرتن: (سَكَا)، ﴿وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُم مِّنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا﴾، (سَكَا)، بانی: ما‌یە نارامیی و نیشتەجێ بوون و ئوقرە گرتن، ئەو ھیکمەتە تێدەچێ، بۆیە مۆلەت وەرگرتن و سلاوکردن، کراوەتە ئەدەبێکی گرنکی کۆمە‌لایەتی لە ئیسلامدا.

(۱) لە کتیی: (ئەدەب و پەروەشتە کۆمە‌لایەتیەکان) دا بە درێژی باسی س (۲۰) لە ئەدەب و پەروەشتە کۆمە‌لایەتیەکانمان کردو، لە تۆیان دا: ئەدەبی سەردان و سلاوکردن.

۲- حیکمه تی به کارهینانی وشه ی (استئناس) له جیات ی (استئذان):

پیشتریش باسما ن کرد، به لأم له بهر شه ی گرنکه دووباره ی ده کهینه وه: هه رچه نده زۆربه ی هه ره زۆری نه هلی ته فسیر وشه ی (استئناس) یان هه ر به (استئذان) لیکداوه شه وه، به لأم له راستیدا وا نیه، وشه ی (استئذان)، هه ر له سوو پده تی (النور) دا، چهن د جار یك دووباره بو شه وه، ئنجا خوا ﷺ ده یوانی وه ک چون له ویدا فه رموو یه تی: (یستاذنوک)، لیره ش بفرموی: (یا ایها الذین امنوا لا تدخلوا بیوتاً غیر بیوتکم حتی تستاذنوا)، به لأم فه رموو یه تی: (تَسْتَأْذِنُوا)، وشه ی (استئناس)، مانایه کی وردتری گرتۆته خۆی له (مۆلّهت وه رگرتن)، مانای مۆلّهت وه رگرتنی هه ر هه یه، به لأم مانایه کی وردتری شی هه یه، نه ویش نه ویه که مالی سه ردانکراو (مَزُور) به بو نه ی بابای سه ردانکه ره وه، دوو چاری ناره هه تی و سه غله تی نه بن و، بابای سه ردانکه ر (زالر) ئیسک قورس و په زان گران نه بی له لایان و، بو یان مایه ی ئولفهت و خو شحالی بی، نه ک سه رتیشه و ناخو شحالی، وه ک خاوه نی ته فسیری: (أَوَّلُ مَا قِيلَ فِي آيَاتِ التَّنْزِيلِ)، (رشید الخطیب الموصلي) ده لی: (حَتَّى تَسْأَلُوا أَيْ: حَتَّى تَعْسُوا بِأَنْسِ أَضَاعِبَهَا بِغَمٍ وَفُتُونَهُمْ لَكُمْ^(۱))، واته: تا کو یتوه ته ولو دلیا ده بن که خاوه نانی شه ماله هو گرتان و، په سندیانه بچن بو لایان و پشان خو شه و، به چووتان دل ئاسووده ن.

۳- حیکمه تی به بن مۆلّهت وه رگرتن و سلاو کردن، نه چهونه مالی یه کدی:

هه له به ته حیکمه ته که ی روونه، بریتیه له سنوور نه شکاندنی حورمهت و تابه همه ندیه کانی یه کدی، وه ک له م ده قه شدا دیاره:

{عَنْ عَبْدِ بْنِ ثَابِتٍ: أَنَّ امْرَأَةً مِنَ الْأَنْصَارِ قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، إِنِّي أَكُونُ فِي مَنَزِلِي عَلَى الْحَالِ الَّتِي لَا أَحِبُّ أَنْ يَرَانِي أَحَدٌ عَلَيْهَا، وَالِدٌ وَلَا وَلَدٌ، وَأَنْتَ لَا يَزَالُ

يَدْخُلْ عَلَيَّ رَجُلٌ مِنْ أَهْلِي وَأَنَا عَلَىٰ لَيْلِكَ الْخَالِ؟ قَالَ: فَتَزَلَّتْ: ﴿يَأْتِيَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّىٰ تَسْتَأْذِنُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَىٰ أَهْلِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ (۱)۔

واته: عہدی کو ری سابت دہلتی: ژنیک له پشتیوانه کان کوتی: نہی پیغہمبہری خوا ﷺ! من له مالی خومدا جاری وایہ به شیوہیک دہم، لہسر حالیک دہم، یتیم خوش نیہ نہ باب و دایک و نہ مندا ل لهو حالہدا ہمینن، (خوی دہسوات، یان پشووی داوہ، یان به شیوہیک خہتوہ)، بہلام جاری وایہ پیاوینک له نیزیکانم دی، منیش لہسر نہو حالہتم! نیدی لهو باروہہ خوا نہم نایہتہی نارده خوار، کہ بہبتی مؤلہت وەرگرتن و سلاوکردن، یان بہبتی زانیسی نہوہ کہ پیمان خوشه یان نا؟ مہچنہ مالی یہکدی.

E- چونیہتیی مؤلہت وەرگرتن و سلاوکردن، له کاتی سہرداندا:

لهو باروہہ کۆمہ لیک دہق دینین:

(۱) - (عَنْ رَبِيعٍ قَالَ: حَدَّثَنَا رَجُلٌ مِنْ بَنِي عَامِرٍ اسْتَأْذَنَ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ وَهُوَ فِي بَيْتٍ، فَقَالَ: أَلَيْحَ؟ فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ لِبَغَادِيهِ: اخْرُجْ إِلَىٰ هَذَا فَعَلَّمَهُ الْإِسْتِذَانَ، فَقُلَّ لَهُ قُلِّ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ، أَدْخُلْ؟!؛) (أخرجه البخاري في الأدب المفرد: ۱۰۸۴، وأبو داود: ۵۹۷۷).

واته: ربیعی دہلتی: پیاوینک له بہنی عامر بوی باسکردین کہ مؤلہتی له پیغہمبہر ﷺ وەرگرتوہ، کہ له مالیک - ی خوی - دا بووہ، پیاوہ کہ کوتوویہتی: (ألیح؟)، واتہ: بیمہ ژووری؟ پیغہمبہریش ﷺ به خزمہ تکارہکھی خوی کہ له لای بووہ فہرمووہتی: بچو فتری نہو پیاوہ بکہ چوون مؤلہت وەرگری، پیتی بلتی: با بلتی: (السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَدْخُلْ)، سہ لامتان لیتی، بیمہ ژووری؟

(۲) - (إِذَا اسْتَأْذَنَ أَحَدُكُمْ ثَلَاثًا، فَلَمْ يُؤْذَنْ لَهُ، فَلْيَرْجِعْ). (أخرجه البخاري: ۷۳۵۳، ۶۲۴۵، ۲۰۶۷، ومسلم: ۲۰۵۳، وأبو داود: ۵۱۸۰، والترمذي: ۲۶۹۰، ابن ماجه: ۳۷۰۶، والدارمي: ۲۶۲۹).

واتە: يېغەمبەر ﷺ دەفەرمۇق: ھەر كات يەككىكتان مۆلەتى ۋەرگرت سى جاران، ئەگەر مۆلەت نەدرا، با بگەرتتەۋە، (نەيكاتە چوارو پىنج و شەش). ئىنجا چۆنىەتى مۆلەت ۋەرگرتتەكەۋ مىكانىزمەكەى و شىۋەكەى، چۈن بى؟ نەم دەفە بۇمان پروون دەكاتەۋە:

(۳) - (كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا أَتَى بَابَ قَوْمٍ لَمْ يَسْتَقْبِلِ الْبَابُ مِنْ تَلْقَاءِ وَجْهِهِ، وَلَكِنْ مِنْ رُئْيَيْهِ الْأَيْمَنِ أَوْ الْأَيْسَرِ، فَيَقُولُ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ، وَذَلِكَ أَنَّ الدُّوْرَ لَمْ يَكُنْ عَلَيْهَا يُؤْمِنُ شَيْئًا) (أخرجه أبو داود: ۵۱۸۶، وإسناده حسن).

واتە: دەلى: يېغەمبەرى خوا ﷺ كە دەچوو بۇ دەرگاى مالىك، خەلىكىك، پرووبەرووى دەرگاكە نەدەۋەستا، بەلكو يان لە لاي راستىەۋە، يان لە لاي چەپەۋە دەۋەستا، دەيفەرموو: (السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ)، چونكە ئەو كاتە دەرگاكان پەردەيان نەبوو، (واتە: ئەگەر پەردەى ھەبى، قەيناكا پرووبەرووى دەرگاكەش بوەستى، بەلام ئەگەر پەردەى نەبى، كە دەرگاكە كراپەۋە، تۆ بەكسەر چى ھەبى لە ژوورەۋە دەيىنى).

(۴) - (عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، إِنَّ أَبْوَابَ النَّبِيِّ ﷺ كَانَتْ تُفْرَعُ بِالْأَطْفَالِ) (أخرجه البخاري في الأدب المفرد: ۱۸۰).

واتە: نەنەسى كوپى مالىك (خوا لىي پازى بى)، دەلى: دەرگاكانى مالىەكانى يېغەمبەر ﷺ بە نىنۆك، (بە سەرى پەنجە) لىيان دەدرا.

نەك بە تەفە تەق و ھەرا، بۇ ئەۋەى ئەو كەسەى مۆلەتى لى ۋەردەگى، بېيىستى و تەۋلو.

كە تىستا - ۋەك دۋايى باسى دەكەين - جەپەس ھەيەو، مۇبايل ھەيەو، شتى دىكە ھەيە، بەر لەۋدى خەلك بېچىتە مالى يەكدى.

لەو بارەو ۋەم دەقەش ھەيە:

(۵) - (عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: اسْتَأْذَنْتُ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ: مَنْ هَذَا؟ فَقُلْتُ أَنَا، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: أَنَا أَنَا! كَأَنَّهُ كَرِهَ لَدَيْكَ) (أخرجه البخاري: ۶۲۵۰، ومسلم: ۲۱۵۵، وأبو داود: ۵۱۸۷۰، والترمذي: ۲۷۱۱، وابن ماجه: ۳۷۰۹).

ۋاتە: جابىرى كۆرى عەبدوللا (خوالىنى پارى بى) دەلتى: مۇلەتم لە پىغەمبەر ﷺ ۋە رگرت، بېچمە ژوورۇ، فەرموۋى: ئەۋە كىيە؟ منىش كۆتم: منم، پىغەمبەر ﷺ فەرموۋى: منم، منم، ۋەك پىتى ناخۇش بوۋىتى.

يانى: ناۋى خۇت بلىتى، بلىتى: جابىر، بەلام منم، ھەموو كەس دەلتى: منم، بەلام ناۋى خۇت بلىتى، كە ئەۋە لە كوردەۋارىي خۇشاندا ھەر ھەيە، يەككىك دەلتى: خۇمانىن! ئاخىر خۇتاتىن، كىين؟.

۵- سزاي كەسىك كە بە بىي مۇلەت تەماشاي مالى خەلك بكات، چىيە؟

(۱) - (مَنْ اطَّلَعَ فِي بَيْتِ قَوْمٍ بِغَيْرِ إِذْنِهِمْ، فَقَدْ عَلَّ لَهُمْ أَنْ يَفْقَتُوا عَيْنَهُ) (أخرجه البخاري: ۶۸۸۸، ومسلم: ۲۱۵۸).

پىغەمبەر ﷺ دەفەرموۋى: ھەر كەسىك تەماشاي مالى خەلكىك بكات، بە بىي مۇلەتى خۇيان، بۇيان ھەللە چاۋى كۆتۈر بكەن.

بەلام زانايان لىرەدا بەو جۆرە مانايان لىكداۋەتەۋە: ۋاتە: نەگەر چاۋىشى كۆتۈر بكەن، موستەھەقە، بەلام ماناي ۋانىە بچن چاۋى كۆتۈر بكەن، بەس گوناھىكى كردو، بايى تەۋە دەبتى چاۋى لەسەر كۆتۈر بكرى، نەك كەسىك كە تەماشاي يەككىكى دىكەي كىرد، لە مالاكەياندا، بچتى چاۋى كۆتۈر بكات، ئىنجا

بلتی: فہرماہشتی پیغہمبہرم ﷺ جیبہجی کردوہ! نا، مہبہست تھوہیہ کہ نہو کہسہ گوناہیکی کردوہ، بایی تھوہیہ چاوی لہسہر کوئر بکری، خواہ دادگہر تھوہندہ سزای بدات، بہ لکھمان چیبہ لہسہر تھوہ؟ تہم دہ قہ بہ لکھبہ کہ لہو بارہوہ: (جَاءَ فِي الْغَدْرِ أَنْ عَبَّاسَ بْنِ مِرْدَاسٍ لَمَّا مَدَحَ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ لَيْسَ: فَمُ قَاطَعَ لِسَانَهُ^(۱)).

واتہ: عہبباسی کوہی میرداس (وا پتدہ چت شاعیرک بووہی)، ہاتوہ مہدحی پیغہمبہری خواہ ﷺ کردوہ، پیغہمبہریش ﷺ بہ بیلالی فہرموہ: ہہ لہسہ بچو زمانہی بیرہ.

زمانہی بیرہ یانی: شتیکی بدہیہ زمانیمان لہ کوئل بکھوہ، یان شتیکی بدہیہ کہ دواہی نہ لتی: پیغہمبہری خواہ ﷺ چرووک بوو و قسہمان لہسہر بکات، مہبہست تھوہ نہ بووہ تیغیک دہست بداتی و زمانہی بیرہ، ہہموو کہس دہزانی، تھوہ مہبہست نیہ، کہواتہ: لپرش کہ دہفہرموئ: ہہر کہس بہ بتی مؤلہتی مالیک تہماشای مالہ کہ بکات، بویان ہہیہ چاوی کوئر بکھن، یانی: گوناہیکی کردوہ بایی چاو کوئر کردنی دہکات.

(۲) ہہر لہو بارہوہ تہم فہرموودہیہ ش ہہیہ:

{عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ أَنَّ رَجُلًا أَطْلَعَ فِي جُحْرِ فِي بَابِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَمَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ مِنْزِلُ رَجُلٍ بِهِ رَأْسُهُ، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَوْ أَعْلَمْتُ أَنَّكَ تَنْظُرُ لَطَعَنْتُ بِهِ فِي غَيْنِكَ، إِنَّمَا جَعَلَ اللَّهُ الْإِذْنَ مِنْ أَجْلِ الْبَصَرِ، (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۶۲۴۱، وَمُسْلِمٌ: ۲۱۵۶).

واتہ: سہہلی کوہی سعد (خواہ لتی پازی بت) دہ لتی: پیاوئک لہ کوئیکہوہ تہماشای دہرگای مائی پیغہمبہری ﷺ کرد، پیغہمبہری خواہ ﷺ شانہیہکی ٹاسنی پت بوو، سہری خوئی پت دادہہینا، پیغہمبہری خواہ ﷺ پتی فہرموو:

(۱) أَخْرَجَهُ ابْنُ سَعْدِ الطَّبَقَات: ج ۴ ص: ۲۷۲، ۲۷۳ عَنْ عُرْوَةَ مَرْثَلًا.

نه گهر زانييام تهماشات کردوه، بهو شانويه له چاوتم ده‌دا، چونکه خوا مؤلّهت وه رگرتنى له بهر تهماشاکردن داناو، واته: تاكو تهماشاى نيو مالى خه‌لک نه کهى.

٦- گرنگى پابه‌ندى به شه‌ريعه‌ته‌وه، هه‌رچه‌نده له‌سه‌ر دل‌يشت قورس بئ:

ئينسان ده‌بى به شه‌ريعه‌ته‌وه پابه‌ند بىت، با نهو پابه‌نديه‌ى بىته هوى نه‌وه‌ى پيشى ناخوش بى، به‌لکو به عه‌کسه‌وه ئينسانى ئيماندار، ده‌بى له قابليشى خوش بى و، دل‌يشى پى خوش بى که به شه‌ريعه‌ته‌وه پابه‌نده، لهو باره‌وه ئهم ده‌قه دىنين که (الطبري) له ته‌فسيره‌کهى خويدا هيناويه‌تى:

{عَنْ قَتَادَةَ، قَالَ: قَالَ رَجُلٌ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ: لَقَدْ طَلَبْتُ عُمْرِي كُلَّهُ هَذِهِ الْآيَةَ، فَمَا أَذْرَكْتُهَا: أَنْ أَسْتَاذِنَ عَلَى بَعْضِ إِخْوَانِي، فَيَقُولَ لِي: ارْجِعْ، فَأَرْجِعْ، وَأَنَا مُغْتَبِطٌ، يَقُولُهُ: ﴿وَلَنْ قِيلَ لَكُمْ ارْجِعُوا فَأَرْجِعُوا هُوَ أَزْكَى لَكُمْ﴾^(١).

واته: فه‌تاده له پياوێک له کۆچکه‌رانه‌وه گنراويه‌ته‌وه: گوتويه‌تى: له هه‌موو ته‌مه‌نى خۆمدا ويستم ئهم ئايه‌ته جیبه‌جى بکه‌م، به‌لام بۆم جیبه‌جى نه‌کرا، نه‌ویش به‌وه که مؤلّهت له هه‌ندى له برايه‌کانم وه‌ریگرم، بۆ چوونه مالیان، نه‌ویش پىم بلێ: بکه‌رێوه‌وه منیش بکه‌رێمه‌وه‌وه، زۆریش دل خوش و که‌یف خوش بم، یانى: چونکه خواى به‌رز ده‌فه‌رموى: نه‌گهر پیتان گوترا: بکه‌رێنه‌وه، بکه‌رێنه‌وه، نه‌وه بۆ تيوه پاک و چاکتره، پىم خوش بوو نه‌وه پاک و چاکيه بۆ من بى، به‌لام به‌داخه‌وه هه‌رچه‌نده چۆته مالى برايه‌کانى (مسؤل‌مانان)، که‌س پى نه‌گوتوه: بکه‌رێوه.

هه‌لبه‌ته نه‌ویش نه‌ونده به سه‌ليقه‌وه عاقل بووه، له کاتيکدا نه‌چووه، پى بلێن: بکه‌رێوه!

۷- چۆنیەتیی سەردان و مۆلەت وەرگرتن و سلاوکردن، لەم رۆژگارەدا:

هەلبەتە ئەم مەسەلە بە یەکیکە لەو مەسەلانەی کە بە ھۆی گەشەکردنی
ژیان و گوزەرانی و بەرھەو پێشچووونی تەکنۆلۆژیایە، گۆرانکاریی گەورەیان بەسەردا
ھاتووە، بۆ وێنە:

(أ) - بە تەلەفۆن دەگونجی بەکدی ئاگادار بکریتەو، پێش سەردان، بەوھش (استئناس) ەکە
پەیدادەبێ و بەرچاوت ڕوون دەبێ، ئایا پێتان خۆشە بچی، یان نا؟ ئایا بۆیان دەگونجی و
نابێ بارگرانیی بۆیان؟

(ب) - ھەروەھا لە ڕێ نینتەرنێتەو دانانی ژوانگە (موعد) بە شوێن و کاتی وردەوھ زۆر
سێنا بوو.

(ج) - جەڤەسی دەرگا، تەلەفۆنی دەرگا، ئیستا کارەکی ئاسان کردو، پتویست ناکات
بچی بە توندیی دەرگا بکۆی، بە ئی لەو بوارەدا تەکنۆلۆژی ھەندێ شتی ئاسان کردو.

شایانی باسیش: لە مەسەلەی سلاوکردن و وەرگرتن مۆلەت و، سەردانی بەکدی
دا، خوا سێ شتی باسکردوون:

(۱) - ﴿ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ لَمَلَكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾، ئا ئەوەتان بۆ ئیوھ چاکترە (بۆیەش بۆی
ڕوونکردنەو) بە لکو پەند وەرگیرن و، قیربێن و شارەزا بن.

(۲) - ﴿وَاللَّهُ يَمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ﴾، خوا بەوھدی دیکەن زانیە، کەواتە: ئەی مڕوف! بزانیە
چۆن دەچیە مالی خەلکی، بە چ نیازو مەبەستێک و، چۆنیەتی چوونەکەت و.... ھتد؟!.

(۳) - ھەروەھا کە دەفەرموێ: ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ﴾، خوا دەزانی
چی دەرەخەن و چیش پەنھان دەکەن.

خوا ﷻ وەك چۆن ڕوایەتی ئیمە دەبینی، پەنھانیشیمان دەبینی و، ئیو
دلیشمان دەخوینتەو، بۆیە دەبێ ڕیایین لە ھەلسووکەوت و مامەلەکاھاندا.

وہك دەبینین ئاوا خوا یَا مسؤلمانان پەرورده دەكات، رایاندینى و، بەو
 رەوشت و ئاکارە بەرزانه دەیاندوینى، تاكو له بواری مامەلەى نىو خۆیاندا
 هەلسوکه و تىكى تەندروست بکەن و، سەرەنجام کۆمەلگایەکی تەندروست،
 کۆمەلگایەکی بەختەوەر بن، بە شیوەیەك بى که دوور بى له پرودانى گوناھو
 تاوان و کیشەو گرت، چونکە ئەمە هەمووی دواى باسکردنى سزای زیناو
 بوختان و ئەوانەیه، واتە: ئەگەر ئینسان دووربینى (احتياط) بکات لەسەردان و
 هاموشۆى مالى خەلکدا، بە دلنیاى ئەو دەبێتە جۆرىک لە ناگر بى بۆ ئەو
 تووشى ئەو هەلەو گوناھو تاوانانە نەبى، هەر وەك چۆن ئەگەر خۆیان بپارێزن،
 پیاوان خۆیان بپارێزن لە روانى حەرام و، ئافرەتان خۆیان بپارێزن لە روانى
 حەرام، بۆ ئەوێە کە تووشى ئەو گوناھو تاوانانە نەبن.

مه سه له ی دووه م:

فه رمانگردنی خوا ﴿۳۰﴾ به یتغه مبه ره که ی (موحه ممه د) ﴿۳۱﴾ که به پیاوان و
نافره تانی برودار بفرموی: له نیگای چاوه کانیان (له کاتی سه رنجدانی یه کدیدا)
بگرنه وهو، داوینی خویان بپارتزن و، به نافره تانیس بفرموی: پوشته و خو باریز
بن و، جوانی خویان جگه له وهی به تاسایی دهرده که وی دهرنه خه، مه گه ر بو
میردو پیاوانی مه حره میان:

خوا ده ده فرموی: ﴿۳۲﴾ قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَعْضُوا مِنْ أَنْصَرِهِمْ وَحَفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَلِكَ
أَنْزَلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿۳۳﴾ وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَعْضُنَ مِنْ أَنْصَرِهِنَّ وَحَفَظْنَ
فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ خِصْرِهِنَّ عَلَى جُجُوبِهِنَّ وَلَا
يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِهِنَّ أَوْ
أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنَاتِ أَخْوَانِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ
مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّابِعِينَ غَيْرِ أُولِي الْإِرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ الذَّيْبِ لَمْ
يُظْهَرُوا عَلَى عَوْرَتِ النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوا
إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا إِنَّهُ الْمُؤْمِنُونَ لَمَلَكُوا تَفْلِحُونَ ﴿۳۴﴾

شیکردنه وهی لهم ثایه تانه، له بیست و سئ برکه دا:

۱- ﴿۳۲﴾ قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَعْضُوا مِنْ أَنْصَرِهِمْ ﴿۳۳﴾ (ته ی موحه ممه د) به پیاوانی برودار
بلن: با له چاوه کانیان کهم بکه نه وه، (غَض) به مانای که مکردن (نَقَض) دی، ﴿۳۴﴾ يَعْضُوا مِنْ
أَنْصَرِهِمْ ﴿۳۵﴾ واته: له چاوه کانیان کهم بکه نه وه، که به ته نکید مه به ست ته ماشا کردن و
نیگای چاوه کانه، (الطبری) له ته فسیره که ی خوی دا، ناوا نهو رسته یه مانا ده کات، ده لی:
(يَعْضُوا مِنْ أَنْصَرِهِمْ: يَكْفُوا مِنْ أَنْصَرِهِمْ إِلَى مَا يَشْتَهُونَ النَّظَرَ إِلَيْهِ، مِمَّا قَدْ تَهَاوَمَ اللَّهُ عَنِ

النَّظَرِ إِلَيْهِ^(۱)، واتە: با سەرنج ئەدەن بۆ شتېك كە ئارەزوويانە سەرنجى بەدەن، لەو كە خوا قەدەغەي كرده سەرنج بەدەن.

كە مەبەست پىتى تەماشاكردنى ئافرەتەنە بە ئارەزوو، ئىجا ئىمە لەبەر ئەودى دوايى كورتە باسېك لە بارەي عەوېدەتى پىاوو ئافرەت و، حوكمى پوانىنى بە ئارەزوو و بى ئارەزوو، دەكەين، ئىستا بە خىرايى بەسەر ئەو بىست و سى برەگەيدا دەپۆين، كە ئەو دوو ئايەتەمان بۆ دابەش كەردوون.

(۲) - ﴿وَيَحْفَظُوا أَرْجُلَهُمْ﴾، ھەرۋەھا پىيان بلى: با پىاوان دلوئى خويان بپارىزن، كاتى دىكەش كوتوومانە: (فُروچ) كۆي (فُرج)، كە بە ماناي داپراوايى و كەلئە كە لە شتېكدا ھەبى، لىرەدا مەبەست ئەندامى زاوژى پىاوانە، ھەر وەك بە ئەندامى زاوژى ئافرەتانىش ھەر دەگوترى، لەبەر ئەودى ھەردووك ئەندامەكە دەكەنە ئىوان دوو رانەكانيان، وەك پىغەمبەر ﷺ دەفەرموئ: (مَنْ يَضْمَنْ لِي مَا بَيْنَ لَحْيَيْهِ، وَمَا بَيْنَ رِجْلَيْهِ، أَضْمَنْ لَهُ الْجَنَّةَ) (أخرجه البخاري: ۶۱۰۹، والبيهقي في شعب الإيمان: ۴۹۱۳).

واتە: ھەر كەسېك گرەنتى پاراستنى ئەودى ئىوان دوو شەويلاگەكانى و، ئەودى ئىوان دوو لاقەكانىم بۆ بكات، مەنىش گرەنتى چوونە بەھەشتى بۆ دەكەم.

ئەودى ئىوان دوو شەويلاگەكان: زمانەو، ئەودى ئىوان دوو لاقەكانىش ئەندامى زاوژىيە.

(۳) - ﴿ذَٰلِكَ أَزْكٰى لَّهُمْ﴾، ئا ئەو بە ئىوان پاك و چاكترە، لىرەدا (أزكى)، ناوى ھەلبەزاردن (اسم تفضيل)، پاك و چاكتر، بەلام: (اسم تفضيل مسلوب المفاضلة)، ناوى ھەلبەزاردنى بەرانبەر لىبراو، لە چى پاك و چاكتر؟ لە خودى خويىدا پاك و چاكتر، بەبى سەرنجدانى بەرانبەرەك. كە دەفەرموئ: ﴿يَعْمَلُوا مِنْ أَيْسَرِهِمْ﴾ نەم (من) ە، كە چۆتە سەر (أَيْسَرِهِمْ)، (من) بۆ ھەندىك (تبعيض) ە، چونكە ناگونجى مرووف چاو بنووقىنى،

بۆیه خوا نه یفه رموو: (وقل للمؤمنين يُغْمِضُوا أَبْصَارَهُمْ)، یان (عیونهم)، به بروداران بَلَى: با چاویان بنووقیتین، به لکو فه رموو یه تی: (يَغْمِضُوا) ئنجا (يَغْمِضُوا)، یانی: لئی که م بکه نه وه، (مِنْ) یشی خستوته سه ر، یانی: له نیکاو سه رنجدانی چاوه کانیان که م بکه نه وه، نه ک هیچ سه رنج نه دهن.

٤- ﴿إِنَّ اللَّهَ خَيْرٌ بِمَا يَصَّحَوْنَ﴾، به دلتیایی خوا به وهی به کارامهیی و لیزانی ته نجامی ده دهن، شاره زایه.

چه ند کردارتک هه ن: (فعل) و (عمل) و (صنع).

أ- (فعل) بریتیه له کرده وه یه ک که ده کړی، زۆرجار نامانج و مه به ستی له پشته وه نیه.

ب- (عمل) بریتیه له کرده وه یه ک که ده کړی، نامانج و مه به ستی له پشته وه یه.

ج- (صنع) بریتیه له کرده وه یه ک که ده کړی، به ورده کاری و لیزانی و کارامه یی.

واته: پساوان هه رچه نده به کارامه یی وریایی و به لیزانی شت بکه ن، له سه رنجدانی نافرته تان، به لام خوا ﷺ شاره زایه و ده زانی، هه لبه ته لیږده دا مه به ست پیی چاوتیه له نکوتن نیه، چونکه له م فه رموو ده یه دا هاتوه:

(عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عَنْ نَظَرَةِ الْقُبَاةِ؟ فَأَمَرَنِي أَنْ أَضْرِبَ بَصْرِي)، (أخرجه مسلم: ٢١٥٩، وأبو داود: ٢١٤٨، والترمذي: ٢٧٧٦، وابن حبان: ٥٥٧١).

واته: جه ریری کوړی عه بدول لا (خوا لئی پازی بڼ)، ده لئی: له پیغه مبه ری خوام ﷺ پرسی له باره ی روانینی کت و پړه و؟ (واته: چاوتیه له نکوتن)، فه رمانی پیکردم که چاوی خۆم لابده م.

٥- ﴿وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَرِهِنَّ﴾، به هه مان شیوه به نافرته تانی بروداریش بلن: که له نیکیای چاوه کانیان بگرنه وه، که م بکه نه وه.

(٦) - ﴿وَعَفْظَنَ فَرْوَجَهُنَّ﴾، ههروهه با داوتنی خوشیان بپاریزن، له ههموو نهو شتانهی دهنه مایهی گوناهااری، له تیرکردنی ئاره زووی جینسیی خویندا.

(٧) - ﴿وَلَا يَذُرْنَ زَيْتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا﴾، (به نسبت ئافره تانهوه نهوهش زیادهیه)، با جوانیی خوشیان دهرنه خهن، مه گهر نهوهی که دهرده کهوئی، به پیاوانی نه فهرمووه: با جوانیی خوین دهرنه خهن، له بهر نهوهی به سروشت پیاوان زیاتر عه ودالی ئافره تانن، نهوه گومانی تیدانهیه، نهو جوانیی و نهرم و ناسکیی و پین سه رسام بوونهی له ئافره تانییدا هیه، به نسبت پیاوانه وه، له پیاواندا نیه بهو شیویهیه، زیاتریش پیاوان عه ودالی ئافره تانن و به دواپاندا ده چن و، داوپان ده کهن، بۆیه پتویسته ئافرهت وهک باغی په رژین کراو، خوی مه حکم بکات، تاکو کهس به هه پامیی دهستی نه یگاتی.

که ده فهرموئی: ﴿إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا﴾، وهک دواپی باسی ده که یکن، واته: نهوهی که به عادهت و به شیوهی حالتهی ناسایی دهرده کهوئی و، له حالتهی عیبادهتدا دهرده کهوئی، که ده م و چاوو هه ردووک له په ده ستن تاکو مه چهک، هه ندیکیشیان کوتوو یانه: تاکو نیوهی قوْل (نصف الذراع) وهک له فهرما یشتی پیغه مبهردا هاتوه.

(٨) - ﴿وَلَيَصْرَيْنَ حُمْرَيْنِ عَلَى جُيُوبِهِنَّ﴾، ههروهه با سه ره پۆشه کانیان به سه ر سنگ و به روکیاندا بدن، (حُمُر) کوی (خَمَار)، یانی: سه ره پۆش، (حَمَر)، یانی: (سَر)، (حُمُر) یش، بۆیه پینی ده کوتری: (حَمَر)، چونکه عه قلی ئینسان داده پۆشی، (خَمَار) یش، سه ری ئافرهت داده پۆشی، با به سه ره پۆشه کانیان سینگ و به روکیان داپۆشن، (جیوب)، کوی (جَنِب)، هه نویش (شق القميص) نهو دابراواییه له کراسدا ههیه، بۆ نهوهی ئینسان بتوانی له به ری بکات، یانی: با زیادهی سه ره پۆشه کانیان بخهنه وه سه ر سینگ و به روکه کانیان و پینان دایانپۆشن.

هه ندیک له وانهی که هه ر به دوا ی نهوه دا ده گه رین، سه فسه ته بکهن، یان خوین به گرنگ و نوازه پیشان بدن، که یه کتیک له وانه (جمال البنا)یه، له

مىسرو ھەندىك كۆلكە غەلمانىي خۇشمان، يان ھەندىك مەسۇلمانى لاساكەرودى خۇشمان، كە ھەر بە دواي قسەي غەرىب و غەجىيدا دەگەرتىن، گوتوويانە: ئافرەت مولزەم نەكرارە، قزى سەرى داپۇش، بەلكو بەس مولزەم كراوھ سىنگ و بەرۇكى داپۇش! بى خەبەر لەوھى كە خوا دەفەرموى: با بە سەرپۇشەكانيان سىنگ و بەرۇكيان داپۇش، كەواتە: سەرەتا سەرپۇشەكان ھەن و، سەرپۇشەكان (خمر) قزى سەريان داپۇشيە، بۆيە ئەو ناوھيان لىتراو: (يُخْرِجُ) لەچكەكەو سەرپۇشەكە، ئەگەر لەسەر نەبى، پىيى ناگوتى: (غمار) چۈنكە چى داپۇشيە؟ دەبى پىشى سەريان داپۇش، بە سەر پۇشەكانيان، ئىنجا بە زىادەكانيان سىنگ و بەرۇكى خۇيان و، يەخەي خۇيانى پى داپۇش.

۹- ﴿وَلَا يُدْرِكُ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِعَمَلِهِنَّ﴾، ھەرودەبا با جوانىي خۇيان دەرەنەخەن مەگەر بۇ مېرەدەكانيان، (بەولە)، كۆي (بەل)، (البعل: الرّوَج والسَّيْد)، (بەل) بە ماناي ھاوسەر دى و، بە ماناي گەرەش دى، ھەر وەك لە فەرمايشى پىغەمبەردا ﷺ ھاتو، لە صەحيى بوخارىي و موسلىمدا دەفەرموى: (إِذَا وَلَدَتِ الْأُمُّ بَغْلَهَا) (أُخْرِجَ) مسلم: ۱۰۷، كاتىك كە كەنيزەك گەرەي خۇي دەبى، كاتى خۇي كە كەنيزەك ھەبوون، ئەگەر كەسك لەگەل كەنيزەكەكى جووت بووبى و، كورى بووبى، پىيى گوتراو: (أُمُّ الْوَلَدِ)، دايكى كور، ئەو كاتە بە شىودەكى ئۆتوماتىكىي دايكەكى ئازاد بوو، چۈنكە ئەو مىندالە كە نىرينەيە، بۆتە ھۇي ئازادكردى دايكەكەي، وەك ئەو گەرەي بى واہ.

۱۰- ﴿أَوْ أَبَاهُ﴾، يان بۇ بابيان، ھەرودەبا بابى بابيشيان تاكو سەرى، ھەلبەتە ئەو جوانىيە ئافرەت بۇ مېرد دەرى دەخات، جىايە لەو جوانىيە بۇ بابى دەرى دەخات، يانى: بۇ بابى، ئەگەر سەرپۇشى لەسەر نەبى و، قۇل و باسكى ديار بن، بۇ باب و باپىرو ئەوانە، قەيتاكات.

۱۱- ﴿أَوْ أَبَاهُ بِعَمَلِهِ﴾، يان بابى مېردەكانيان، واتە: خەزەوريان.

۱۲- ﴿أَوْ أَبَاهُ﴾، يان كورەكانيان.

۱۳- ﴿أَوْ أَبْنَاءَ بُعُولَتِهِمْ﴾، یان کورانی میترده کانیان، واته: کوری میترده کانیان له ژنی دیکه، ههروهه کورانی کورانشیان، کورانی کورانی خوځیان، یاخود هی میردیان، له ژنی دیکه یان.

۱۴- ﴿أَوْ إِخْوَانِهِمْ﴾، یان برابه کانیان.

۱۵- ﴿أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِمْ﴾، یان کورانی برابه کانیان، ههروهه نهوانیش بهرهو خوارتریش، واته: نهوهی برابه کانیشیان.

۱۶- ﴿أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِمْ﴾، یان کورانی خوشکه کانیان، ههروهه کورانی کورانی خوشکه کانیان، واته: نهوهی خوشکه کانیشیان.

۱۷- ﴿أَوْ إِسَاءَتِهِمْ﴾، یان ژنه کانیان، ئافره ته کانیان، واته: ئافره تانی مسوولمان له ئازادو له که نیه، به رای زۆره ی زانایان ئافره تانی غهیری خوځیان، واته: ئافره تانی نامسوولمان لێ ده چنه ده ری، بۆیان نیه جگه لهوهی له حاله تی ئاسایی دهرده کهوێ، بۆ ئافره تانی دیکه، ده ری بخهن.

۱۸- ﴿أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ﴾، یان نهوانه ی که به دهستی راستیانه وهن (بهرده ستیان)، که مه بهست پێیان کۆیله کانه، ئنجا ئایا بهس که نیه که کان، یاخود کۆیله کانیش؟ ئیرو مێ، یاخود هه مر مینیه کانیان، بۆیان ههیه عه وهرتیا، بیین؟ لهوه دا پراجیایی ههیه.

۱۹- ﴿أَوْ الَّذِينَ هَبْتَ غَيْرَ أُوْلَى الْأَرْبَابِ مِنَ الرِّجَالِ﴾، یان پیاوانیکی شوئنگه وتوو که پێوستانی جینسیان نه بێ، پێوستانی به ئافره تان نه بێ، وهک پیاوی به تهمن و به عزه پیاونکی مه یلهو گیلۆکه که ئاره زووی جینسی نیه، یاخود له بهر نه خوشیی ئاره زووی جینسی نه ماوه، یان خه سیندراوه، یان له بهر نهوهی لهو ماله دا خزمهت ده کات و، خۆی له پله یه کی نرمتر دا ده بیێ، له خۆی ناوه شینیه ته به ئاره زووه وه ته ماشای نهو ئافره ته بکات، که گه ره به تی لهو ماله دا - به رای هه ندیک له زانایان - گرنگ نهوهیه نهو ئاره زووه جینسیه ی نیه، پالی پتوه بێ به ئاره زووه وه ته ماشای نهو ئافره ته بکات، نه گهر نا نهو کاته حوکمه که ی ده گۆری.

۲۰- ﴿أَوِ الْطِفْلِ الَّذِي كَرَّمْتَ بِعَبْرِ أَرْضِكَ لَمْ يَقْضِ عَنْكَ الْوَعْدُ﴾، یا خود نهو مندالانهی که شاره‌زای عموهرتی نافره‌تان نین، (الطِّفْلِ)، لیره‌دا: (اسم جنس بمعنى الجمع)، ناوی جنسه‌و به مانای کویه، به به‌لکهی نه‌ودی دواپی ده‌فهرموی: ﴿الَّذِي كَرَّمْتَ بِعَبْرِ أَرْضِكَ﴾، نهو مندالانهی که جارّی شاره‌زای کاروباری نافره‌تان نین، له پرووی جینیسیه‌وه.

۲۱- ﴿وَلَا يَصْرِفُ عَنْ رِزْقِ اللَّهِ شَيْئًا﴾، هه‌روه‌ها با نافره‌تان پیتان به زه‌ویدا نه‌کوتن، تاکو نهو جوانییی شاردوویانه‌ته‌وه، پیتی بزانی.

ئنجا نه‌مه کاتی خوئی نافره‌تان خرخالیان له پیتدا بووه‌و زرینگی هاتوه، یان خشلی دیکه‌یان له‌به‌ردا هه‌بووه، خرینگی و زرینگی هاتوه، له کاتی‌کدا پویشتون، یاخود ئیتسا که پیتلاوه‌که‌یان به‌رز بی و به جورّیک ته‌فه ته‌قی بیت، سه‌رنجی پیاوان رابکیشن، به هه‌ر حال، هه‌ر جورّیک نافره‌تان سه‌رنجی پیاوان رابکیشن، یان له‌نجه‌و لار کردنیان، به هه‌ر شیوه‌یه‌ک بی، سه‌رنجی پیاوان رابکیشن، نه‌وه پئی لیکیراوه.

۲۲- ﴿وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ﴾، تیکراش نهی بروادارینه! بۆ لای خوا بگه‌پینه‌وه، وشه‌ی ﴿أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ﴾، خوتندراویشه‌ته‌وه: (أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ).

۲۳- ﴿لَعَلَّكُمْ تَفْلَحُونَ﴾، به‌لکو سه‌رفرازین.

لیره‌دا خوای په‌روه‌دگار فه‌رمانی کردوه به تیکرای برواداران بگه‌پینه‌وه بۆ لای خواو ته‌وبه‌ بکه‌ن و، زانایان هه‌موویان له‌سه‌ر نه‌وه به‌کده‌نگن که ته‌وبه‌ کردن و گه‌رانه‌وه بۆ لای خوا، له‌سه‌ر هه‌موو که‌س پتویسته، ئیمه له ته‌فسیری سووهرتی (النساء) دا کورته‌ باسیکمان له باره‌ی ته‌وبه‌وه کردوه به‌پرتان هه‌واله‌ی نه‌وی ده‌که‌ین له‌و باره‌وه^(۱).

(۱) هه‌روه‌ها کیتیکی سه‌ره‌خۆمان له‌وباره‌وه هه‌یه به‌ناوی [گه‌رانه‌وه بۆ لای خوا]، که هه‌ته‌ تیتسا‌شه‌ش جاران چاپ‌کرلونه‌ته‌وه‌و هه‌رچی پتویسته له‌باره‌ی تۆبه‌وه، تیتدا باس‌مان کردوه.

کورتہ باسِیک لہ بارہی سنووری عہورہ تی پیاوو نافرہ تہ وہ

لہ چوار برگہ دا، نہم کورتہ باسہ دہ خہ ینہ روو:

۱- مہ ترسیبی روانینی حہ رام:

نہ گہر پیاو یان نافرہ تہ ماشای یہ کدی بکھن بہ شیوہ یہ کی حہ رام،
واتہ: بہ شیوہ یہ کی نازہ زوومہ ندانہ، بہ ہاندہ ری جینسی، بیگومان حہ رامہ و
مہ ترسیبی گوناہی گہورہ تریشی ہہ یہ، جارتی ہہر نہوہ کہ خواہے بہ پیغہ مہر
ﷻ دہ فہ رموی:

(۱) ﴿قُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُوْنَ مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ﴾

دواپی دہ فہ رموی:

(ب) ﴿وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ﴾

ہہر نہم دوو پستہ فورٹانیہ، کہ ہہر یہ کدی بہ شیکن لہ نایہ تیک، بہ
ناشکرا نہوہ دہ گہ ینن، کہ روانینی حہ رامی پیاوان و نافرہ تان بؤ یہ کدی،
دہ روازہ یہ کہ بہرہو زینا، چونکہ دہ فہ رموی: بہ پیاوانی ہرودار ہفہ رموو: لہ
نیگای چاوہ کانیان بگرہ نہوہ، داوینیان ہپارتزن.

بہ نافرہ تانی ہرودار ہفہ رموو: لہ نیگای چاوہ کانیان بگرہ نہوہ، داوینیان
ہپارتزن، کہواتہ: وہک گوتراوہ: (العین بريدُ الزّٰنا)، یان (النظرُ بريدُ الزّٰنا)، روانینی
حہ رام، پؤستہ ی زینایہ بہرہو داوین پیسیی سہ رده کیشی، نہ گہر مروئی لہ سہ ری

به رده وام بئ، چونکه خواﷻ به دواى يه کدا باسى کردوون، با نه وه نه کهن،
تنجا نه وهش نه کهن.

فهرمودهش له باره ى مه ترسیى پروانیى چه پامه وه، زۆرن، بۆ نمونه:

{إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ عَلَى ابْنِ آدَمَ حَظَّهُ مِنَ الزَّانَا، أَدْرَكَ ذَلِكَ لَا مَحَالَةَ، فَرَزْنَا الْعَيْنَيْنِ
النَّظْرَ، وَزَيْنَا اللِّسَانَ الطُّطْقَ، وَالنَّفْسَ مَمْنَى وَتَشْتَهَى، وَالْفَرْجَ يُصَدِّقُ ذَلِكَ أَوْ يُكَذِّبُهُ،
(أَخْرَجَهُ الْبَغَارِيُّ: ٦٦١٢، ومسلم: ٢٦٥٧، وأبو داود: ٢١٥٣، وإبن حبان: ٤٤٢٠).

پیتغه مبه رﷻ ده فهرموئ: خوا له سه ر مرقوف، به شى خو ى له زينا نووسيو وه هر
ده يگا ئى: چا وه كان زينا ده کهن و زينا که شيان بري ته له پروانىن (پروانىنى به چه پامى)
زينا ى زمانيشى دوانه (قه سى خراپ کرده)، نه فسش خو زگه ده خوا زى و ئاره زوو
ده کات، داو نيش نه وه يان به راست ده گير ى، يان به درو ى ده خاته وه.

يانى: يان يه کجاريى تووشى گونا هه گوره که ده بئ، يان له شو نتيک
ده وه ستى.

٢- سنه و ى عه و رته ى پياوو ئافره ت:

با له و باره وه نهم قسه يه ى (القرطبي)، بيتين:

كُتِبَ عَلَيْهَا: {أَجْمَعَ الْمُسْلِمُونَ عَلَى أَنَّ السَّوَاتِينَ عَوْرَتِي مِنَ الرِّجْلِ وَالْمَرْأَةِ، وَأَنَّ
الْمَرْأَةَ كُلَّهَا عَوْرَةٌ، إِلَّا وَجْهَهَا وَيَدَيْهَا، فَإِنَّهُمْ اخْتَلَفُوا فِيهَا، وَقَالَ أَكْثَرُ الْعُلَمَاءِ فِي
الرِّجْلِ: مِنْ سُرَّتِهِ إِلَى رُكْبَتِهِ عَوْرَةٌ، لَا يَجُوزُ أَنْ تُرَى^(١).

واته: (القرطبي)، ده لئ: مسولمانان يه کده نگان له سه ر نه وه که پاش و پيشى
پياو و ئافره ت عه و رته ن، ئافره تيش هه موو ى جهسته ى عه و رته، جگه له دهم و
چاو ى و هه ردوو ده ستى، به لام له و باره وه پاجيايان هه يه، (واته: هه نديکيان

دهلین: دهم و چاوو ههردووک دهستیش عهوپهتن، بهلام زۆربهی هه ره زۆر به عهوپهتبان دانائین، زۆربهی زانایان له بارهی پیاوهوه دهلین: له نیوکی ههتا نهزۆیهکانی عهوپهتهو، نابئی بییتری.

منیش دهلیم: ههندی له زانایانیش دهلین: پانی پیاو به عهوپهت دانانری، ههندیکیان دهلین: بهس پاش و پیشی به عهوپهت دادهنری و، نیمهش کانی خوئی له کتیی: (نافرهت و خیزان له سایه شهریعهتدا) و له کتیی: (چهند بابتهیکی هونهیری) دا، لهو بارهوه به درێژی قسهمان کردوه.

(الطبري) له بارهی سنووری عهوپهتی پیاوو نافرهتهوه، که خوا دهفهرموی: ﴿وَلَا بُدَّ لَكَ رَبِّتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا﴾، با نافرهتان جوانیی خویان دهرنهخه، جگه لهوهی دهردهکهوی، چوار پای هیناون، دهلین: نهوهی که دهردهکهوی مه بهست پتی:

١- (زينة الثياب الظاهرة)، جوانی نهو پۆشاکهیه که به دهرهوهیه.

٢- (الکحلّ والخاتم والسواران والوجه) بریتیه له کلێک له چاو دهکری و نهنگوستیلهو بازنهکان و دهم و چاو.

٣- (الکفان والوجه)، ههردوو لهپه دهست و پروو (دهم و چاو).

٤- (الوجه والشباب)، دهم و چاوو، نهو پۆشاکهیه لهبهر دهکری.

دوایی (الطبري) زیاتر پروونی دهکاتهوهو، پای خۆشی لهو بارهوه دهلین:

(وَأَوَّلُ الْأَقْوَالِ فِي ذَلِكَ بِالصَّوَابِ: قَوْلُ مَنْ قَالَ: غُنِيَ بِذَلِكَ الْوَجْهَ وَالْكَفَّانِ، يَدْخُلُ فِي ذَلِكَ إِذَا كَانَ كَذَلِكَ الْكُحْلُ، وَالْخَاتَمُ، وَالسَّوَارُ، وَالْخِصَابُ، وَإِنَّمَا قُلْنَا ذَلِكَ أَوَّلُ الْأَقْوَالِ فِي ذَلِكَ بِالتَّأْوِيلِ، لِإِعْمَاعِ الْجَمِيعِ عَلَى أَنَّ عَلَى كُلِّ مَصْلٍ أَنْ يَسْتَرْ عَوْرَتَهُ فِي صَلَابِهِ، وَأَنَّ لِلْمَرْأَةِ أَنْ تَكْشِفَ وَجْهَهَا وَكَفَّيْهَا فِي صَلَاتِهَا، وَأَنَّ عَلَيْهَا أَنْ تَسْتَرْ مَا عَدَا ذَلِكَ مِنْ بَدَنِهَا، إِلَّا مَا رَوَى عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ أَبَاحَ لَهَا أَنْ تُبْدِيَهُ مِنْ ذِرَاعَيْهَا إِلَى قَدْرِ

النُّصْبِ، فَإِذْ كَانَ ذَلِكَ مِنْ جَمِيعِهِمْ إِجْمَاعًا، كَانَ مَعْلُومًا بِذَلِكَ أَنَّ لَهَا أَنْ تُبْدِيَ مِنْ بَدَنِهَا، مَا لَمْ يَكُنْ عَوْرَةً، كَمَا ذَلِكَ لِلرِّجَالِ؛ لِأَنَّ مَا لَمْ يَكُنْ عَوْرَةً، فَغَيْرُ حَرَامٍ إِظْهَارُهُ. وَإِذَا كَانَ لَهَا إِظْهَارُ ذَلِكَ، كَانَ مَعْلُومًا أَنَّهُ مِمَّا اسْتَنْبَاهُ اللَّهُ تَعَالَى ذِكْرَهُ، بِقَوْلِهِ: ﴿إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا﴾، لِأَنَّ كُلَّ ذَلِكَ ظَاهِرٌ مِنْهَا..^(١)

(الطبري)، عادهتى وايه زۆر جوان مەبەستەكان روون دەكاتەوه، دەلێ:

له پێشترين قسه لهو بارهوه له راستیهوه، قسهی ئەو کەسهیه که گوتوویهتی: ﴿إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا﴾، مەبەست پێی روو و هەردوو لەپە دەستی، ئنجا که واش بێ، هەم کلێ که له چاو دەکرێ و، هەم ئەنگوستیلەو، هەم بازن (که له دەست دەکرێ) و، هەم خەنە، هەمووی دەگرێتەوه، بۆیهش گومان: ئەو نیزیکترینی قسه‌کانه له راستیهوه، چونکه هەموویان لەسەر ئەوه یەکدەنگن (هەموو زانایان لەسەر ئەوه یەکدەنگن)، که هەر نوێژکەرێک لەسەری پێویسته عەوڕەتی خۆی له نوێژدا داپۆشتن و، ئافەرت بۆی هەیه له نوێژدا، دەم و چاوو هەردوو لەپە دەستی دەربخات و، لەسەری پێویسته غەیری ئەوه له جەستەى خۆی هەمووی داپۆشتن، جگە له‌وهی له پێغه‌مبەرەوه ﷺ هاتوه، گێردراوه‌تەوه که پێگەى داوه: ئافەرت دەستیشی دەربخات تاكو نیوهی قۆلێ، (باسکی تاكو نیوهی قۆلێ)، ئنجا مادام هەموویان لهو بارهوه یەکدەنگن، که‌واته: به‌وه‌وه دەزانرێ که ئافەرت بۆی هەیه ئەوهی که عەوڕەت نیه، دەری بخات، چۆن پیاو بۆی هەیه ئەوهی عەوڕەتی نه‌بێ، دەری بخات، چونکه ئەوهی که عەوڕەت نه‌بێ، لێی قەدەغه نه‌کراوه دەری بخات، ئنجا که بۆی هەبێ ئەوهی عەوڕەت نه‌بێ دەری بخات، که‌واته: ئەوهی که خوای به‌رز هەڵیاردوهو جیای کردۆتەوه به‌ فەرما‌ب‌شتی خۆی، که ده‌فه‌رمووی: ﴿إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا﴾، جگە له‌وهی که لێی دەر‌ده‌که‌وێ، که‌واته: ئەوه دەم و چاوو دەستی و پۆشاکى و ئەو شتان‌ه‌یه، چونکه هەموو ئەوانه به‌ حاله‌تى ناسایی دیارن.

یانی: نافرته هم دم و چاوی دیاره، هم دهستی دیاره، هم پوښاکي دیاره، هرهوهارا نهودی که لهسهر دم و چاو ههردووک دهستیشیهتی، ودهک کلتيک که له چاوی دهکاو، خه نهیهک که له دهستی دهداو، نهنگوستيلهو، بازن، ههموو نهوانه دیارن.

(ابْنُ عَطِيَّةَ)، که (القرطبي)، لئى دهخوازتيهوه دهلئى: (قَالَ ابْنُ عَطِيَّةَ: وَيُظْهَرُ لِي بِعَلَمِ الْفَاطِ الْآيَةِ أَنَّ الْمَرْأَةَ مَأْمُورَةٌ بِالْأُتْبِدِي شَيْئًا، وَأَنْ تَجْتَنِبَ فِي الْإِخْفَاءِ بِكُلِّ مَا هُوَ زِينَةٌ، وَوَقَعَ الْإِسْتِثْنَاءُ فِيمَا يَظْهَرُ بِعَلَمِ ضُرُورَةِ حَرَكَةٍ، فِيمَا لَا بُدَّ مِنْهُ، أَوْ إِصْلَاحِ شَأْنٍ وَنَحْوِ ذَلِكَ، فَمَا ظَهَرَ عَلَى هَذَا الْوَجْهِ، يَمَّا تُؤَدِّي إِلَيْهِ الضَّرُورَةُ فِي النِّسَاءِ فَهُوَ الْمَغْفُوعُ عَنْهُ) ^(١).

واته: به حوکمی بیژهکانی نابهتکه، بوم دهردهکهوئى، که نافرته لهسهری پتويسته هيچ شتيکی خوئى دهرنهخات و، ههولبدات ههر شتيک که لهودا جوانييه، بيشارتيهوه، بهلام ههلاواردنهکه به پتي نهودی که بومن دهردهکهوئى، دهکهوتيه سهر نهوئى که به حوکمی ناچارى جموجولئى نافرته، ياخود خوچاکرديکى، يان وینهئى نهوانه دهردهکهوئى، که نهويش برتيه له دم و چاوی، چونکه نافرتهان ناچارن دم و چاويان دیار بئى، بويه لهوه بوردراوه.

(القرطبي) وهك قسهکردن لهسهر قسهکهى (ابْنُ عَطِيَّةَ)، دهلئى: (قُلْتُ: هَذَا قَوْلٌ حَسَنٌ، إِلَّا أَنَّهُ لَمَّا كَانَ الْغَالِبُ مِنَ الْوَجْهِ وَالْكَفَيِّ ظُهُورَهُمَا عَادَةً وَعِبَادَةً، وَذَلِكَ فِي الصَّلَاةِ وَالْحَجِّ، فَيُضْلَحُّ أَنْ يَكُونَ الْإِسْتِثْنَاءُ رَاجِعًا إِلَيْهِمَا) ^(٢).

واته: دهلئى: نهو قسهيهى (ابْنُ عَطِيَّةَ)، قسهيهكى جوانه، بهلام چونکه به زوړى وايه، دم و چاو ههردوو دهردهکهون، هم به عادهت و هم له حالهتى عبادهدتا، له نوټدواو له ههجيشتا، (نافرته فهريزه له ههجدارووى

(١) الجامع لأحكام القرآن: ج ١٢، ص ٢٢٩.

(٢) الجامع لأحكام القرآن: ج ١٢، ص ٢٢٩.

و دهستی دیار بن و له نوژیشتدا به هه مان شیوه، بۆیه هه لاواردنه که دهبن
بکه پیتیهوه بۆ هه ردووکیان، (واته: بۆ دهم و چاوو، بۆ هه ردووک دهست).

۳- چهند فهرموودهیه که له بارهی سنووری عه وهرتی ئافره تانهوه:

با چه ند فهرموودهیه که له بارهی سنووری عه وهرتی ئافره تهوه بیتین،
به نسبت پیاوهوه زۆربهی زانایان ده لێن: نیوان نیوک و ئه ژنۆیه ق، به لام
هه ندیکیان گوتوو یانه: بۆ پیاو رانیشت عه وهرت نیه، به نسبت ئافره تهوه ئه م
دوو ده که دتین، پیتیه مبه ر ﷺ ده فهرمو ق:

(۱) - (لَا يَجِلُّ لِامْرَأَةٍ تُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ إِذَا عَزَّزْتُ، أَنْ تَطْهَرَ إِلَّا وَجْهَهَا وَيَدَيْهَا، إِلَى هَا هُنَا
وَقَبْضَ عَلَى نِصْفِ الذَّرْعِ)، (أخرجه ابن جرير الطبري: ٢٥٩٢٢).

واته: بۆ هه ر ئافره تیه که برۆای به خواو برۆی دوا یی ب ق، کاتیه که با لگ
ده بیت، بۆی نیه جکه له دهم و چاو و، ده سه کهانی شی، تا کو تیره، که نیوه ی
باسکی گرت، جکه له وه بۆی نیه ده ری به غات.

(۲) - (عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ أَسْمَاءَ بِنْتَ أَبِي بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا دَخَلَتْ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ
ﷺ وَعَلَيْهَا ثِيَابٌ رِقَاقٌ، فَأَعْرَضَ عَنْهَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَقَالَ لَهَا: يَا أَسْمَاءُ! إِنَّ الْمَرْأَةَ إِذَا بَلَغَتْ
الْمَحِيضَ، لَمْ يَضِلْخْ أَنْ يَرَى مِنْهَا إِلَّا هَذَا، وَأَشَارَ إِلَى وَجْهِهِ وَكَفِّهِ)، (أخرجه أبو داود: ٤١٠٤).

واته: دایکه مان عایشه (خوا لئی رازی ب ق) ده ل ق: ئه سمائی که ی ئه بوو به کر
(خوا لئی رازی ب ق)، هاته لای پیتیه مبه ری خوا ﷺ، پۆشاکیه کی ته نک ی له به رد ا
بوو، پیتیه مبه ری خوا ﷺ برۆوی ل ق وه رگیرا و پیتی فهرموو: ئه ی ئه سماء! ئافره ت
دوا ی نه وه ی با لگ ده بن، ناگو نه ج ق لئی بیی ن ق مه گه ر تیره ی: ئامازه ی کرد بۆ
دهم و چاوو هه ردوو ک له په ده ستی.

E- سنووری عه‌وره‌تی ئافره‌ت له‌گه‌ل می‌ردو مه‌حه‌مه‌کانیدا، جیاوازه:

هه‌رچه‌نده خوا ۱۰ ده‌فه‌رموئ: ئافره‌ت نابئ جوانی خۆی ده‌ریخات: وَلَا
يُذِرُكِ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْحَكُنَّ عَلَىٰ جُوهِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ
إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ... (٦) ١١، به‌لام به‌ ته‌نکید ئه‌وه‌ی که ئافره‌ت بۆ می‌ردی ده‌ری
ده‌خات، جیا به‌ له‌وه‌ی بۆ باب و براو برازاو ئه‌وانی دیکه - که مه‌حه‌مه‌ن -
ده‌ری ده‌خات، بۆیه (القرطبي) له‌ ته‌فسیره‌که‌ی خۆی دا ده‌لئ: [وَتَخْتَلِفُ قَرَابُ
مَا يُبْدِي لِهِنَّ، فَيُبْدِي لِلْأَبِّ، مَا لَا يَجُوزُ إِذَاؤُهُ لَوْلَدِ الزَّوْجِ] (١١).

واته: ئه‌ندازه‌ی ئه‌وه‌ که له‌ عه‌وره‌تی ئافره‌ت دروسته، پیاوو مه‌حه‌مه‌کان
بیینن، پله‌کانی جیان، باب دروسته ئه‌ندازه‌یه‌ک له‌ جه‌سته‌ی که‌که‌ی بیینن،
به‌لام کو‌ری می‌رد ئه‌وه‌ ئه‌ندازه‌یه‌ی بۆ نیه‌ بیینن.

واته: کو‌ری می‌رد له‌ ژنکی دیکه‌ی، هه‌روه‌ها من ئه‌وه‌شی ده‌خه‌مه‌ سه‌ری
که‌ ژن و می‌ردیش بۆیان هه‌یه‌ هه‌موو شو‌تیکی یه‌کدی بیینن، به‌لام غه‌یری
ئه‌وان به‌ ته‌نکید وا نیه‌.

مهسه له ی ستیه م:

له سه ر مسوئلمانان (وهك كۆمه لگا و قه واره ی سیاسیی) پتویسته هاوکاری یی
نافره تان و پیاوانی بی هاوسه ر بکه ن بۆ هاوسه رگیریی و، نه وانه ی ده ستیان
ناپروات، ده بی غۆیان پاک رابگرن، کاتی غۆیشی له سه ر مسوئلمانان فه رز
بووه، نه و کۆیله و که نیزه کانه ی هه وئلی خو ئازادکردن دده دن، هاوکاریان بکه ن و،
قه ده غه ش بووه که نیزه که کان ناچار بکه ن بۆ له شفرۆشی:

خو ده فه رموی: ﴿وَأَنكِحُوا الْأَيْمَىٰ مِنكُمُ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ إِن يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ٣٣﴾ وَلَيْسَتَغُفَىٰ الَّذِينَ لَا يَحْدُونَ
يَكَا مًا حَقَّ يَغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَالَّذِينَ يَبْتَغُونَ الْكِتَابَ مِنَّا مَلَكَتْ أَيْدِيكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ
إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا وَمَأْوَاهُمْ مِنْ مَالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ وَلَا تُكْرِهُوا فَتِنَكُمْ عَلَىٰ الْأَعْيَاءِ
إِنْ أَرَدْتُمْ نَجْصًا لِتَبْتِغُوا عَرَضَ لَمِيزَةٍ أَلَدْنِيَا وَمَنْ يَكْرِهْنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إِكْرِهِنَّ غَفُورٌ
رَّحِيمٌ ﴿٣٣﴾

شیکردنه وه ی ته م، دوو ئایه ته، له شازده برگه دا:

١- ﴿وَأَنكِحُوا الْأَيْمَىٰ مِنكُمُ﴾، نه وانه تان که بی هاوسه رن، هاوسه رگیریان بۆ بکه ن،
(ایم)، واته: مروؤی بی هاوسه ر، چ پیاو بی و ژنی نه بی، چ نافره ت بی و میژدی نه بی،
(طبری)، له ته فسیرده که ی خویدا گوئوویه قی: (وَزَوْجُوا أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ؛ مَنْ لَا زَوْجَ لَهُ مِنْ أَخْرَارِ
رِجَالِكُمْ وَنِسَائِكُمْ، وَمِنْ أَهْلِ الصَّلَاحِ مِنْ عِبِيدِكُمْ وَمَمَالِيكِكُمْ، وَالْأَيَامَى: جَمْعُ أَيْمٍ، وَإِنَّمَا جُمِعَ
أَيَامَى، وَالْأَيْمُ يُوصَفُ بِهِ الذَّكَرُ وَالْأُنثَى، يُقَالُ: رَجُلٌ أَيْمٌ، وَلِمَرْأَةٍ أَيْمٌ وَأَيْمَةٌ: إِذَا لَمْ يَكُنْ لَهَا زَوْجٌ) (١).

واته: نه ی برودارینه! هه موو نه و پیاوو نافره تانه ی له ئازاده کان، که
هاوسه ریان نیه، هه روه ها کۆیله کانتان و که نیزه که کانتان، نه وانه ی چاکن

(ھاوسەريان نىيە)، ھاوسەردارىيان بىكەن، (الْأَيْنَى)، كۆي (الْأَيْم)ە، كە ھەم تىزىنە ھەم مېنەي پىن ۋەصف دەكرى، دەگوتىرى: (رَجُلٌ أَيْمٌ وَامْرَأَةٌ أَيْمٌ وَاتِه)، ۋاتە: پىۋونكى بىن ھاوسەرو ئافرەتتىكى بىن ھاوسەر.

(۲) - ﴿وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ﴾، ھەرۋەھا ئەۋانەتەنە كە چاكن لە كۆيلەكانتان و كەنېزەكەكانتان، (ئەۋانېش ھاوسەردار بىكەن) چونكە جارى ۋابوۋەھەندىك كۆيلەكەنېزەكان، بە كەلكى ئەۋەنەھاتون، ھاوسەرگىرييان پىن بىكرى و بۆ بىكرى، لەبەر ھەر ھۆيەك بىن.

(۳) - ﴿إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ﴾، ئەگەر ئەۋانە ھەژارىن، ۋاتە: ئەۋ پىۋو ئافرەتەنە كە ھاوسەريان نىيە، پىتۈستە ھاوسەرگىرييان بۆ بىكەن، ئەگەر ھەژارىن، با ھەژارىيەكەيان پىتان لى نەگرى، مشوورىيان لى بخون و ھاوسەردارىيان بىكەن.

(۴) - ﴿يُغْنِيهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ﴾، خوا لە بەخششى خۆي بىن نىازيان دەكات، ئەم ۋشەيە: (يُغْنِيهِمُ)، خويندراۋەتەۋە (يُغْنِيهِمُ) ىش خويندراۋەتەۋە، (الطبري)، لە عەبدوللاي كورى مەسعوودەۋە (خوالى پازى بىن)، ھىناۋىيەتى كە گوتۈۋىيەتى: (عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، قَالَ: التَّمِسُوا الْبَغْيَ فِي التَّكَاخِ، يَقُولُ اللَّهُ: ﴿إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِيهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ﴾^(۱)).

ۋاتە: عەبدوللاي كورى مەسعوود گوتۈۋىيەتى: بە ھۆي ھاوسەرگىرييەۋە، ھەۋلېدەن دەۋلەمەندىن، چونكە خوا فەرموۋىيەتى: ئەگەر ھەژارىن، خوا بە بەخششى خۆي دەۋلەمەندىيان دەكات.

كەۋاتە: با لەبەر ھەژارىيى و نەدارىيى و تەنگ دەستىي، ۋاز لە ھاوسەرگىريي نە ھىنن.

(۵) - ﴿وَاللَّهُ رَمِيعٌ عَظِيمٌ﴾، خواش فراۋانى زانايە، ۋاتە: سىفەت فراۋانى زانايە، ھەموو سىفەتە پەسندەكانى رەھاۋ فراۋان و بى سنوورن: بەخششى، بەزەيى، ھىكمەتى،

دهسه لاتی خوا، په هاو بن سنوورن، (الطبري) ده لئ: (وَاللَّهُ وَاسِعُ الْفَضْلِ جَوَادٌ بَعَطَاءُهُ^(۱))،
واته: خوا به خششی فراوانی هه یه و، زور ریش به خشنده یه، بهو شتانه ی ده یان به خشتی.

(۶) - ﴿وَلَيْسَتُوفِ الَّذِينَ لَا يَعِدُونَ نِكَاحًا﴾، نه وانه شیان که توانای هاوسه رگریان نیه،
با خو یان پاک رابگرن، (الطبري)، ده لئ: ﴿لَيَتَعَلَّفِ الَّذِينَ لَا يَعِدُونَ مَا يَنْكِحُونَ بِهِ النِّسَاءَ،
عَنْ اثْنَانِ مَا حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ الْقَوَاحِشِ﴾^(۲)، واته: نه و پیاوانه ش که نه و توانایه یان نیه
که ژنانی پئ ماره بکه ن (پئ بئتن)، با خو یان پاک رابگرن له به رانه ر نه و گونا هه دز یوو
غرا پانه دا، که خوا لئی قه دهغه کردوون، له بواری جینسیدا.

(۷) - ﴿حَقَّ يَنْفِيهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ﴾، تا کو خوا له به خششی خو ی بن نیازو ده و له مه ندیان
ده کات.

(۸) - ﴿وَالَّذِينَ يَبْتَغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ﴾، هه روه ها نه وانه ش که به دهستی
راستانه وه و له بهر ده ستانن، (کو یله و که نيزه که کانتان)، که ده یانه و ی موکاته به تان
له گه لدا بکه ن، (دوا یی ورد تر با سی موکاته به ده که ین)، واته: پڼکه ووتنی کتان له گه لدا
بکه ن نه ندازه به ک پاره تان بو بئتن و خو یان بکړنه وه و، خو یان نازاد بکه ن.

(۹) - ﴿فَكَابِتُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا﴾، تبه و موکاته به یان له گه لدا بکه ن، پڼکه ووتنیان
له گه لدا بکه ن، نه گهر چا که تان پتوه شک بردن و تبتان رابینین، بویه (الطبري)، ده لئ: ﴿وَاجِبٌ
عَلَى صِدِّ الْعَبْدِ أَنْ يُكَاتِبَهُ إِذَا عَلِمَ فِيهِ خَيْرًا، وَسَأَلَهُ الْعَبْدُ الْكِتَابَةَ... وَالْغَيْرُ: الْقُدْرَةُ عَلَى الْاِكْتِسَابِ﴾^(۳)،
واته: له سه ر خا و من و گه وړه ی کو یله که پتو یسته، موکاته به ی له گه لدا بکات، نه گهر چا که ی
تیدا بینی و کو یله که ش دا وای لئ کرد پڼکه ووتنی له گه لدا بکات، مه به ستیش له:

(خیر)، بریتیه له توانا هه بوون له سه ر کارو کاسیبی و، پیشه یه ک، په یدا کردنی
پاره یه ک که له سه ری له گه لدا پڼک ده که و ی، له گه ل گه وړه که ی.

(۱) جامع البيان: ج ۱۸، ص ۱۳۴.

(۲) جامع البيان: ج ۱۸، ص ۱۳۴.

(۳) جامع البيان: ج ۱۸، ص ۱۳۵.

۱۰- ﴿وَمَا تُؤْمِرُ مِنْ مَّالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكَ﴾، لهو سامانهش که خوا پی داون، پیمان بدن، واته: خاوهنی کویله که یان که نیزه که که، پیویسته نه ندازه به که هاوکاری بکات، یان نیوهی (۱/۲) یان به که لهسر سبی (۱/۳) یان به که لهسر چواری (۱/۴)، هر چه ندیک یی بّ، دهشگونجنّ نه مه پرووی له دهو لهت بّ، که له پشکی زه کات، یان له خه زنه ی دهو لهت، یارمه یی نهو کویلهو که نیزه کانه بدات، که ده یانه وی خویان نازاد بکن، چونکه به که لهسر هه شتی (۱/۸) ی زه کات، خوی پهره ردگار دایناوه بو نازاد کردنی کویله کان (فی الرقاب): ﴿إِنَّمَا أَصَدَقْتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَمِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمَوْلَاةُ فَلَوْ هُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغُرَمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأَبْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ التوبة، که واته: به که لهسر هه شتی (۱/۸) ی زه کات، ده بّ تهرخان بکری بو نازاد کردنی کویلان، نه گهر کویله هه بّ، که لهم پوزگاری تیمه دا مه گهر ده گمهن، نه گهر نا نه ماون، هر چه نده به داخه وه زور له حیز به عه لمانیه خوسه پیته کان، وه ک کویله مامه له له گه ل نه نده مامه کانی خویان و شوینکه وتوانی خویاندا ده کهن و، زور له پرژمه کانیش وه ک کویله، مامه له له گه ل هاوولاتیان و هاو نیشتمانیان خویاندا ده کهن.

۱۱- ﴿وَلَا تُكْرِهُوا فَتِيَّتَكُمْ عَلَى الْإِحْلَافِ إِنْ أَرَدْنَ حَصَصًا﴾، ههروه ها که کانتان لهسر له شفروشی ناچار مه کهن، له حالیکدا که نهوان پاکیان دهوی [بو نهوه توزیک له سامان و بهر زهوه ندیی ژبانی دنیا بغوازن و دابین بکن، به هو ناچار کردنی نهو نافرده تانه لهسر له شفروشی].

وشه ی (بغاه) یش به: (الزّنا باجره) پیتاسه کرلوه، به کوردیی ده لّین: له شفروشی.

﴿إِنْ أَرَدْنَ حَصَصًا﴾، نه گهر پاکیان ویست، نه مه: (وهذا القید وصفی ولس احترازیاً، و بیان للواقع)، ﴿إِنْ أَرَدْنَ حَصَصًا﴾، له حالیکدا که نهو که چانه تان، نهو که نیزه کانه تان، پاکیان دهوی، تیه ناچار یان مه کهن لهسر له شفروشی، نه که بفهرموئ: نه گهر پاکیان

ويست، ناچارىان مه‌كهن، نا يانى: له‌ حالتي‌كدا كه‌ پاكىيان ده‌وى، نه‌ گهرنا نه‌ گهر خو‌شيان پاكىيان نه‌وى، ده‌بتي‌ خواهن و گه‌وره‌ كه‌يان هه‌ولبدات پاكىيان پابگرى، بۆيه‌ ته‌مه‌ وه‌ك به‌يانى واقيعه‌، نه‌ك وه‌ك قه‌يدتي‌ك له‌سه‌رى، كه‌ دوايى يه‌كي‌ك بلى: نه‌و كه‌نيزه‌ كه‌ پاكىي ناوى، قه‌يناكات نه‌و گوناوه‌ى پتي‌كه‌!

(۱۲) - ﴿لِيُنْهَوُا عَنِ الْحَرَمِ الدُّنْيَا﴾، تاكو - به‌و هۆيه‌وه - سامان و به‌رژه‌وه‌ندييه‌ى دنيايى داوا بكهن.

واته‌: كاسيى به‌و كه‌نيزه‌كانه‌و داوتنيانه‌وه‌ بكهن و، پاره‌يان پتي‌ په‌يدا بكهن.

(۱۳) - ﴿وَمَنْ يُكْرِهْهُمْ﴾، ههر كه‌ستي‌كيش ناچارىان بكات، يانى: (وَمَنْ يَقْهَرْهُمْ)، ناچارىان بكات و به‌ زۆر ناچارى له‌شفرو‌شيان بكات.

(۱۴) - ﴿إِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إِكْرَاهِهِمْ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾، به‌ دلتيايى خوا له‌ دواى نه‌وه‌ى ناچارىا كراون و زۆريان ليتكراوه‌، به‌رانبهر به‌و كه‌نيزه‌كانه‌، ليتورده‌يه‌و به‌ به‌زه‌يه‌، گوناهيان ناگاتى مادام زۆريان لى ده‌كرى، به‌لام بيتگومان خاوه‌نه‌ بى‌ غيره‌ت و بى‌ نامووسه‌كانيان، سزاي سه‌ختيان هه‌يه‌و گوناھى نه‌وانيش هه‌لده‌گرن.

کورتە باسنگ دهربارەیی هاوسەرگیریی و پینچ مەسەلەیی هەستیار

۱- هاوسەردارکردنی پیاوان و ئافرەتانی ڕەبەن:

فەرماشتی خوا کە دەفەر موی: ﴿وَأَنكِحُوا الْأَيْمَانَ مِنكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ﴾، بە ڕوونیی لێی وەر دەگیرێ، کە کۆمە لگاو دەولەتی مسوڵمانان پابەندە، بە هاوکاری کردنی ئەو پیاوو ئافرەتە ئەو ئەیان توانیوە، ناتوانن بە توانای خودیی خۆیان، هاوسەرگیریی بکەن، دەولەت و، کۆمە لگای مسوڵمان لەسەری پێویستە مشووریان لێ بخوات و، ئاسانکاریان بۆ بکات و هاوکاریان بکات، پێشتریش قسە کە ی (الطبري) مان هێنا، کە دەلێ:

(أ) - {وَزَوَّجُوا أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ مَنْ لَا زَوْجَ لَهُ مِنْ أَعْرَابِ رَجَالِكُمْ وَنِسَائِكُمْ، وَمِنْ أَهْلِ الصَّالِحِ مِنْ غَيْبِكُمْ وَمَمَالِكِكُمْ. وَالْأَيَّامُ: جَمْعُ أَيِّمٍ، وَإِنَّمَا جُمِعَ أَيَّامُ وَالْأَيِّمُ يُوصَفُ بِهِ الذَّكَرُ وَالْأُنْثَى، يُقَالُ: رَجُلٌ أَيِّمٌ، وَامْرَأَةٌ أَيِّمٌ وَأَيِّمَةٌ: إِذَا لَمْ يَكُنْ لَهَا زَوْجٌ} (۱).

کە پێشتر مانامان کرد.

(ب) - (وهبة الرُّحْنِي)، کوتووێتی: {زَوَّجُوا أَيُّهَا الْأَوْلِيَاءُ وَالسَّادَةُ، أَوْ أَيُّهَا الْأُمَّةُ جَمِيعاً بِالْعَوَانِ وَإِزَالَةِ الْعَوَاقِقِ، مَنْ لَا زَوْجَ لَهُ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ الْأَعْرَابِ وَالْعَرَائِرِ، وَمَنْ فِيهِ صِلَاحٌ مِنْ غُلَامِكُمْ وَجَوَارِكِكُمْ، وَقُدْرَةٌ عَلَى الْقِيَامِ بِحَقُوقِ الزَّوْجِيَّةِ، وَسَاعَدُوهُمْ عَلَى الزَّوْجِ بِالْإِمْدَادِ بِالْمَالِ} (۲).

(۱) جامع البيان: ج ۱۸، ص ۱۲۳.

(۲) تفسیر المنیر: ج ۹، ص ۵۶۶.

واته: نهی سهرپه رشتیاران و خاوه نانی کۆیله و که نیزه که کان، یاخود نهی نوممهت به گشتی! پتکهوه هاوکار بن بۆ لابرندی کۆسپه کان که هه موو نهو پیاوو ئافره ته نازادانهو، ههروه ها نهوانه ی چاکه یان تیدا شک ده بن له کۆیله کان و له که نیزه که کانتان، توانایان تیدا شک ده بن له وهدا که مافی هاوسهرداریه تی جیه جی بکات، هاوکاریان بکه ن بۆ هاوسه رگری، به وه که ده ستباری هاوکاری مادییان بگرن و، به مآل و سامان هاوکاریان بکه ن.

۲- هاوسه رگریی کردن و حوکمه جۆراو جۆره کانی:

ئایا هاوسه رگریی کردن: پیاو هاوسه رگریی بکات، ئافره ت هاوسه رگریی بکات، حوکمه کی چۆنه؟ زانایان له باره ی حوکمی هاوسه رگرییه وه، قسه و باسی زۆریان کردوه، له ئیوان په وابوون و، په سند بوون و، پتویست بوون (المباحة والندب والوجوب) دا، سه رها با چه ند ده قیکی سونه ت بیتین:

(۱) - پیغه مبه ر ﷺ له فه رمایشتیکدا که بوخاریی و موسلیم لئی ده گێرنه وه، به سه رهاتیککی هه به، له کۆتاییه که بیدا ده فه رموی: (لَکُمُ اَصْوَمٌ وَاَفْطَرٌ وَاَصْلٰی وَاَرْقُدٌ وَاَتَزَوَّجُ النِّسَاءَ، فَمَنْ رَغِبَ عَنْ سُنَّتِي فَلَيْسَ مِنِّي) (أخرجه البخاري: ۵۰۶۳، ومسلم: ۱۴۰۱).

واته: به لآم من به پۆژووش ده بم (پۆژووی سونه ت)، به لآم جاری وایه به پۆژووش نابم، شه ونوژیش ده که م و، شه و ئیسراحه تیش ده که م و ده شخه وم، هاوسه رگرییش له گه ل ژنان ده که م، هه ر که ستیک له پێبازی من لابدا، له من نه.

واته: له و خاله دا که له لاده دا، له من نه.

(۲) - پیغه مبه ر ﷺ ده فه رموی: (ثَلَاثَةٌ حَقُّ عَلَى اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ: الْمَجَاهِدُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَالنَّائِجُ يُرِيدُ الْعِفَافَ، وَالْمَكَاتِبُ يُرِيدُ الْآدَاءَ) (أخرجه أحمد: ۹۶۲۹، والترمذي برقم ۱۶۵۵، وقال: حسن، والنسائي: ۳۱۲۰، وابن ماجه: ۲۵۱۸، والحاكم: ۲۸۵۹، وقال: صحيح على شرط مسلم، وابن حبان: ۴۰۳۰).

واته: سَنَ كَس، هەر سَیكیان له سه ر خوا پتویسته هاوکاریان بکات، (خوا له سه ر خَوی پتویستی کردوه)، كه سَیك كه له پَتی خوادا تیده کوشن، جهنگ ده کات، (یاخود تیده کوشن به گشتی، چ له پرووی بانگه وازهوه، چ له پرووی فیرکردنی خه لکهوه، چ له پرووی هوشیارکردنهوه یانهوه، چ فهرمانکردن به چاکه و پِکریی کردن له خراپه، هه مووی ده گرتهوه)، هه روه ها پیاویك كه دهیه وی به هوی هاوسه رگیریهوه خوی پاک رابگری و، کۆیله یه ك موکاته به له گه ل گورده کیدا ده کات، پِکهوتنیکی له گه لدا ده کات و، ده شیه وی نهو مآل و سامانه ی بریاره له بهیناندا، پتی بدات، هەر سَیكیان خوا هاوکاریان ده کات.

(٣) - پَیغهمبه ر ﷺ له فهرمایشتیکی دیکه دا ده فهرموئ: (إِنَّا مَعَشَرُ السَّابِّ؛ مَنِ اسْتَطَاعَ مِنْكُمُ الْبَاءَةَ، فَلْيَتَزَوَّجْ، فَإِنَّهُ أَغْضُ لِلْبَصْرِ، وَأَخْضُ لِلْفَرْجِ، وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ، فَعَلَيْهِ بِالْصُّومِ، فَإِنَّهُ لَهُ وَجَاءٌ) (أخرجه البخاري: ٥٠٦٥، ومسلم: ١٤٠٠).

واته: نه ی کۆمه لی گه نجان! هەر کامیک له تبه وه توانای مه سرف کیشانی هاوسه رگیری هه بوو، با ژن بیئت، نه وه باشته بو چاویشی له پوانینی چه رام بگریته وهو بو داوێنیشی له خراپه بیپارتزی، به لام هەر كه سَیك نه یتوانی، (توانای ماددی نه بوو)، با به پوژوو بن، نه وه ده بیته هوی شکاندنی ئاره زووی و كه مکردنه وه ی.

(٤) - هه روه ها پَیغهمبه ر ﷺ له فهرمایشتیکی دیکه دا ده فهرموئ: (الدُّنْيَا مَتَاعٌ وَغَيْرُهَا مَتَاعُ الدُّنْيَا الْمُرَادُ الصَّالِحَةُ) (أخرجه مسلم: ١٤٦٧، والنسائي: ٣٢٣٢، وابن ماجه: ١٨٥٥).

واته: دنیا هه مووی رابواردنیکی كه مه، باشرین شتیکیش كه له ژبانی دنیادا هه به، نافرده تیکی چاکه.

(٥) - هه روه ها پَیغهمبه ر ﷺ فهرموویه تی: (تَزَوَّجُوا الْوُدُودَ الْوُلُودَ، فَإِنِّي مُكَافِّرُ بِكُمْ الْأُمَمَ) (أخرجه أبو دلود: ٢٠٥٠، والحاكم: ٣٦٨٥، وابن حبان: ٤٠٥٦).

واتە: ئافرىتىك كە مىردى خۇي خۇش بوئى و مىندالى بىئى و بە زاولزى بىئى، بىيىتىن، چۈنكە پىشپىرگە دەكەم بە زۆرىيى ئۆممەتم لەگەل ئۆممەتەكانى دىكەدا.

لە بارەي حوكمى ھاسەرگىرىشەو بە كورتىي دەلىتىن: كە ئەمە راي خۇمە لە كۆي ئايەتەكان و فەرمىاشتەكان و، كۆي راي زاناينام ھەلىتىنجاوہ:

ھاسەرگىرىي پىنچ حوكمە شەرىيەكانى بە سەردا دەجەسپىن، ھەلبەتە مەرچىش نىيە بەس راي بەندە بىئى، پىم وايە ژمارەيكى زۆر لە زاناينام و دەلىتىن:

(۱)- كەسىك تواناي ھاسەرگىرىي ھەبى (تواناي ماددىي و جەستەيى و دەروونىي) و بزانتى ئەگەر ھاسەرگىرىش نەكات، تووشى گوناھو لادان دەبى، لەسەرى پىتۈستە ھاسەرگىرىي بىكات.

(۲)- بەلام كەسىك تواناي ھەبى و، بىزانتى كە ئەگەر ھاسەرگىرىش نەكات، سەلامەت دەبى، بۇي پەسندە.

(۳)- كەسىكىش تواناي ھەبى، بەلام لە تواناي خۇي دىلىيا نەبى، ئەوہ بۇي پەوايە.

(۴)- كەسىكىش گومانى ھەبى لەوہى بتوانى ھەقى ھاسەرو مىندالەكانى بدات و، ترسى گوناھىشى نەبى، ئەگەر ھاسەرگىرىش نەكات، ئەوہ ئاپەسند (مىكروہ) ە، ھاسەرگىرىي بىكات.

(۵)- كەسىكىش دىلىيا بىئى، ناتوانى ئەركەكانى ھاسەرگىرىي پاپەرىتىن، ئەوہ بۇي ھەرامە ھاسەرگىرىي بىكات، چۈنكە ئافرىتىك گرفتار دەكات و، ئەگەر مىندالىشىان بىئى، ئەوانىش گرفتار دەبى، ھەلبەتە ھەندىك حالەتىش ھەن شوئىنى ئىجتىھادن.

۳- خۇپاكر اكرتنى ئەوانەي تۈنای ھاوسەرگىرييان نيه:

خو دەفەرموئى: ﴿وَلَيْسَتَفِيفَ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتَّى يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ﴾. ئەوانەي تۈنای ھاوسەرگىرييان نيه، (واتە: تۈنای ماددىيان نيه لە پياوان، ياخود لە ئافرەتان، ئەوانە كە بۆيان نەپەخساو ھاوسەرگىريي بكن، كەسكىي بە دلى خۇيان نەچۆتە داخوازىيان، يان لەبەر ھەر ھۆيك بى، بۆيان ھەلنەسوورادە)، با خۇيان پاك رابكرن، ھەتا خو لە بەخششى خۇي بى نيازىان دەكات، بە نسبەت پياوانەو، تۈنای ماددىيان بۆ دەپەخسىتى و، ھەل و مەرجيان بۆ ھەموار دەكات، كە ھاوسەرگىريي بكن، بە نسبەت ئافرەتانیئەو، خو دەرووي خىريان لى دەكاتەو، كە پياوئكى بە دلى خۇيانىان لى ھەللكەو، پىشتىش فەرمودەكەمان ھىنا، كە دەفەرموئى: ﴿يَا مَعْشَرَ الشَّبَابِ، مَنِ اسْتَطَاعَ مِنْكُمُ الْبَاءَةَ فُلَيْتَزَوَّجٌ، فَإِنَّهُ أَغْنَىٰ لِلْبَصْرِ، وَأَغْنَىٰ لِلْفَرْجِ، وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَعَلَيْهِ بِالْصُّومِ، فَإِنَّهُ لَهُ وَجَاءٌ﴾، (أخرجه البخاري: ۵۰۶۵، ومسلم: ۱۴۰۰).

پىشتەر مانامان كرد، ھەلبەتە فەرمایشتەكە پوو لە گەنجانى كوپ دەكات، بەلام بە تەئكىد ئافرەتانیئە ھەر كامىكىيان بۆي پەخسا، دەپكریتەو، چونكە فەرمایشتەكە ئاوا دەفەرموئى: ئەي كۆمەلى گەنجان! ھەر كامىك لە تىئە تۈنای ھاوسەرگىريي ھەبوو، با ھاوسەرگىريي بكات، بۆ پوانىنى چاوشى باشترە (كە تەماشای ئافرەتان يان پياوان نەكات، بە ئارەزوودەو، مادام ھاوسەرى خۇي ھەيە)، ھەروەھا بۆ داوئىنىشى پارزەرتەر، ھەر كەستىك نەيتوانى با بە پۆزوو بى، باشترە پۆزوو ئارەزوو كەي كەم دەكاتەو دەپىشكىتى.

ئەو بۆ كۈرانیئە و بۆ كچانىئە وایە.

شایانى باسە وشەي: ﴿وَلَيْسَتَفِيفَ﴾، يانى: با عىقفەت لە خۇياندا پەيدا بكن، عىقفەت يانى: پاكىي، پاكىي لە پوو جىنسىيەو، جارى واش ھەيە يانى: پاكىي لە پوو نەوسنىيەو، يان چاو لە دەستى خەلك نەبوون و نەفس بەرز بوون،

نەمە لە فەرمايشتى يېغەمبەريشدا ﷺ ھاتوھ: [وَمَنْ يَسْتَغْفِرْ لِنَفْسِهِ اللَّهُ، وَمَنْ يَسْتَغْفِرْ لِنَفْسِهِ] (أُخْرِجَهُ الْبَغَارِيُّ: ١٤٢٧، ومسلم: ١٠٣٤).

واتە: ھەر كەسك خۇي لەسەر پاكىي پايىتىن، كار لەسەر خۇي بكات، خوا پاكىي پى دەبەخشى و، ھەر كەسك خۇي لەسەر بى نيازى پايىتىن، خوا بىيازى دەكات، (دلى دەولەمەند دەكات).

شايانى باسيشە: بەرزان! لە پۇزگارى نەمروماندا خو پاكراگرتى مروفي لە پرووى جىنسىيەو، بە تايەت بۇ گەنجان، لە ھەردوو پەگەزەكە، ئاسان نى، بەلام چەند ھۆكارىك لەو بارەو دەتوانىن بلىين زور كارىگەرن، نەگەر گەنجەكان پەچاويان بكەن، بە تايەت گەنجەكان بە كوپو كچەو بە گشتيش پياوان و نافرەتان:

(١)- سەرگەرمبوون بە خوا پەستىي و طاعەتەو، جگە لەوھى لە خودى خويدا خوا تىمەي بۇ بەندايەتتي لەم سەر زەويە داناو، كە ئەوھى كىمەت و ئامانجى دروستكرانى مروفي، بەلام جگە لەوھى وپراي ئەوھى لە بەرەكەتى سەرگەرمبوون بە طاعەتەوھى نىنسان زياتر خۇي كۆنترۆل دەكات و ئىرادەي بەھىزتر دەبى، پرووى پاكتر دەبى، لە خوا ﷺ نزيكر دەبى، ئەوھى لە خواش نزيك بى، لە شەيتانەكان دوورەو، ئەوھى كە لە خوا نزيك بى، زياتر خۇي كۆنترۆل دەكات، چ لە پرووى غەريزەي جىنسىيەو، چ لە پرووى ھەموو ھەلس و كەوتەكانى ديكەيەوھى.

(٢)- ھاوھىتتي خەلكى پاك و چاك و، خۇياراستن لە خەلكى خراپ، وەك فەرمايشتەكەي يېغەمبەر ﷺ كە چەند جارنىك ھىناومانە: [إِنَّمَا مَثَلُ الْبَاطِلِ وَالصَّالِحِ وَالْبَاطِلِ السُّوءِ، كَمَثَلِ الْإِنْسَانِ وَنَافِخِ الْكَيْفِ] (أُخْرِجَهُ الْبَغَارِيُّ: ٥٢١٤، ومسلم بقم ٢٦٢٨، عَنْ أَبِي مُوسَى).

واتە: وىنەي ھاوھىلى چاك و ھاوھىلى خراپ، وەك ەتر فروش (بۆن فروش) وەك ئاسنكەر (يان كورەچىي) وايە، دوايى لە درىزەي فەرمايشتەكەدا دەفرەموي: باباي ەتر فروش يان لىي دەكرى، يان دەتداتى، (دەلى: بزائە ئەو بۆنە چۆنە؟

تَوَزَّيْنَتَ تَنِّ دَهِدَا، ياخود بۇنى خۇشت ھەر بۇ دى، (لتى نيزيك بيهوه، بۇنى خۇشت ھەر بۇ دى)، كابراى ئاسنگەرو كورەچيىش، يان بەرگت دەسووتىتىن بە پرىشكە ناگرەكان، ياخود بە تەقە تەقەكەى جاپس دەبى و، بۇنى ناخۇشت بۇ دى.

ھەندىك كەس لە كوردەوارىي خۇماندا دەلتىن: پارە دىن دەريشەو دىن بەريشە، بەلام لە راستيدا ھاوئل و برادەريش، دەگونجىن دىن بۇ ئىنسان بىنى، نابروو و كەرامەتى بۇ بىنى، پەوشتى بەرزى بۇ بىنى، عىلم و مەعريفەتى بۇ بىنى، ئەگەر چاك بى، دەشگونجى ھەموو ئەوانەى لى بستىتى، ئەگەر خراپ بى، زۇر كەس ھەبوو، ئىنسانى باش بووو پاك بووو، لە ئەنجامى ھاوئلەيتىي كوردنى ئىنسانىكى خراپدا، ئەگەر پىاو بووو، ئەگەر ئافرەت بووو، سەرەنجام غلىسكاوئەتە ئىو زەلكاو و باتلاغى گوناھو تاوانەوو، كەتۆتە ئىو گىزى سەر بە فەتارەت چوونەوو.

۳- سەرگەرمبوونى كارو كاسىيى و، لە بۇشايدا نەبوون، ئەمىش ھۆكارىكى گرنكە بۇ خۇ پاكراگرتى مرؤف، كە سەرگەرمى پەيداكردنى بزيوى ھەلأل بى و چاوى لە دەستى ھەلك نەبى و، لە بۇشايدا نەبى.

۴- بە قورئانەو سەرگەرمبوون، ھەلبەتە بە قورئانەو سەرگەرمبوون بە پەلى يەكەم، ئەگەرنا سوننەتى پىغەمبەريش ﷺ بە ھەمان شىو، قورئان بخوئىتى و ھەولېدا باشى بخوئىتى، يان لەبەرى بكات، يان لىتى تىيگات، ھەرۋەھا سوننەت و پىيازى پىغەمبەر ﷺ ھەولېدات پىتى ئاشنا بى، دەقەكانى سوننەت لەبەر بكات و تىيان بكات.

۵- بە مزگەوتەو پەيوەست بوون، وەك لە شۆيئەواردا ھاوئە: (إِذَا رَأَيْتُمُ الرَّجُلَ يَخْتَادُ الْمَسْجِدَ، فَاشْهَدُوا لَهُ بِالْإِيمَانِ^(۱))، واتە: ئەگەر پىاوتان بىنى ھۆگرى مزگەوت بوو، شايدەبى ئىمانى بۇ بەدن، ئىنسان ئەگەر بە مزگەوتەو ھۆگر بى، چ پىاو چ ئافرەت و، لەگەل نەھلى مزگەوتدا تىكەل بى، بە تەئكىد لە خراپە بە دوور دەبى.

(۱) (إِذَا رَأَيْتُمُ الرَّجُلَ يَلْزِمُ الْمَسْجِدَ، فَلَا تَخْرُجُوا أَنْ تَشْهَدُوا أَنَّهُ مُؤْمِنٌ، فَإِنَّ اللَّهَ يَقُولُ: إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ) أخرجه الحاكم: ۳۲۸۰، هذا حديث صحيح الإسناد ولم يخرجاه، تعليق الذهبي في التلخيص: صحيح.

٦- خوتند، نه‌وی سپری پیغمبه‌ری خاتم ﷺ و پیغمبه‌ران به گشتیی و، پیشه‌وایان و زانایان و صالحان به گشتیتر.

٧- به وریایی مامه‌له‌کردن له‌گه‌ل نینته‌رنیت و ته‌کنولوزیادا به گشتیی موبایله، به هه‌موو شیوه‌کانیانه‌وه، نینته‌رنیتته، باقی نه‌و نامیرانه که ته‌کنولوزیای تیتسا به‌ره‌می هیتان، که زور که‌س له نه‌نجامی خراب به‌کاره‌تانی نه‌و نامیرانه‌وه، عیبیه هاتوته‌وه سر، گونا‌ه‌بار بووه، عه‌یدار بووه، تووشی سر تیشه‌و گرفتاریی بووه، به‌لکو خزمه‌کانی و خیزانه‌که‌شی تووشی گرفتاریی و سر تیشه‌کردون، عه‌یداریی و گونا‌ه‌باری کردون، به پیچه‌هوانه‌شه‌وه: ده‌گونجی نینسان نینته‌رنیت و ته‌کنولوزیاو نامیره‌کانی دیکه به‌کاریتنی بۆ چاکه، نه‌وانه وه‌ک چه‌کیکی دوو دهم وان، به هه‌ردوو دیواندا ده‌برن، نه‌گه‌ر به ده‌ست خه‌لکی چاکه‌وه بن و، بۆ مه‌به‌ستی چاک به‌کاریتن، خیر ده‌ده‌نه‌وه‌و، نه‌گه‌ر به ده‌ست خه‌لکی خرابه‌وه بن و، بۆ تامانجی خراب به‌کار بیتن، ده‌ره‌نجام و ده‌رهاو‌یشتی خرابان لی ده‌که‌و‌یتته‌وه.

٤- موکاته‌به‌ کردن له‌گه‌ل کۆیله‌و که‌نیزه‌کاندا:

سه‌ره‌تا با پیتاسه‌ی موکاته‌به‌ بکه‌ین:

(القرطبی)، ده‌لتی: [مَعْنَى الْمُكَاتَبَةِ فِي الشَّرْعِ: هُوَ أَنْ يُكَاتَبَ الرُّجُلُ عَبْدُهُ عَلَى مَا لِي يُؤْذِيهِ مُتَجَمِّاً عَلَيْهِ، فَإِذَا أَذَاهُ فَهُوَ حُرٌّ] ^(١).

واته: مانای موکاته‌به‌ کردن له شه‌رعا نه‌وه‌یه که: پیاوێک پیکه‌وتن بکات له‌گه‌ل کۆیله‌که‌یدا، له‌سه‌ر نه‌ندازه‌یه‌ک مال، که له‌ چه‌ند ماوه‌یه‌کی جیاوازا بۆی بیتن و، هه‌ر کاتێ ماله‌که‌ی ته‌سلیم کرد، نازاده.

هه‌لبه‌ته نه‌و وای هیتاوه که ته‌نیا کۆیله، تیرینه‌ی کۆیلان، به‌لام له‌ راستیدا بۆ که‌نیزه‌کیش هه‌ر وایه، وه‌ک دوا‌یی له‌و باره‌وه فه‌رمایشت دینین.

خوَا که ده‌فهرموی: ﴿وَالَّذِينَ يَبْتِغُونَ الْكِتَابَ بِمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا وَآتُوهُمْ مِّنْ مَّالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ﴾

(۱)- نه‌مه یه‌کټک بووه له ده‌روازه‌کانی لټوه بڼبرکردنی کؤیلايه‌تی، وه‌ک ته‌فسیری سووره‌تی (النساء) دا به درټی‌ی باسی کؤیلايه‌تییمان کردوه له نیسلامدا، هه‌روه‌ها له ته‌فسیری سووره‌تی (محمد) یش دا، کورته باسیکمان له‌و باره‌وه، کردوه، چونکه نیسلام، (جاء بالعق، ولم یأت بالرق)، نیسلام نازادکردنی هټنا، نه‌ک به کؤیله‌کردن، به‌لام نیسلام که هات سیستمی دنیای ته‌و کاته، یه‌کټک له شاده‌ماره‌کانی، یه‌کټک له پایه‌گرنگه‌کانی بریتی بوو له کؤیلايه‌تی له هه‌موو دنیا‌دا، نیسلام چی لټ بکات! به‌نووکه قه‌له‌مټک له لای خوټه‌وه، له‌گوشه‌یه‌کی دنیاوه، ته‌ودی پټ هه‌لناوه‌شټته‌وه، نیسلام سه‌ره‌تا مامه‌له‌ی له‌گه‌لدا کرد، به‌لام دوا‌یی له لای خوټه‌وه هه‌لسا به‌وشک‌کردنی ته‌و سه‌رچاوانه‌ی که کؤیلايه‌تیان لټ دټی، لټ‌ره‌دا پټویست ناکات دووباره‌ بچینه‌وه نیو ورده‌کارییه‌کان.

(۲)- له‌و باره‌وه که نایا له‌سه‌ر گه‌وره‌ی کؤیله‌کان، گه‌وره‌ی که‌نیزه‌که‌کان، خاودنه‌که‌یان پټویسته نه‌گه‌ر داوا‌یان کرد موکاته‌به‌یان له‌گه‌لدا بکات، له‌سه‌ری پټویسته، یان نا؟ (الطبري)، ده‌لټی: {هَلْ قَوْلُهُ: ﴿فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا﴾، عَلَى وَجْهِ الْفَرْضِ أَمْ هُوَ عَلَى وَجْهِ النَّذْبِ؟ ... وَأَوَّلِي الْقَوْلَيْنِ فِي ذَلِكَ عِنْدِي بِالضَّوَابِ قَوْلُ مَنْ قَالَ: وَاجِبٌ عَلَى سَيِّدِ الْعَبْدِ أَنْ يُكَاتِبَهُ إِذَا عَلِمَ فِيهِ خَيْرٌ وَسَأَلَهُ الْعَبْدُ الْكِتَابَةَ^(۱)!}

ده‌لټی: نایا که خوَا ده‌فهرموی: ﴿فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا﴾، نه‌گه‌ر چاکه‌تان تټیدا شک‌بردن، ته‌و بټیارنامه‌و رټکه‌وتننامه‌یان له‌گه‌لدا بکه‌ن، (که نه‌ندازه‌یه‌ک مال و سامانتان بو‌بینن، که‌پټی ده‌گوتری: موکاته‌به)، نایا نه‌مه پټویسته یاخود شټیکی په‌سندوه؟ ... ده‌لټی: نیزیکترینی هه‌ردوو راپه‌کان له لای من له‌راستیه‌وه، قسه‌ی ته‌و که‌سه‌یه که‌گوتویه‌تی: له‌سه‌ر خاوه‌نی کؤیله‌که پټویسته ته‌و رټکه‌وتنه‌ی له‌گه‌لدا بکات، نه‌گه‌ر چاکه‌ی تټیدا بټینی و، کؤیله‌کش خو‌ی داوا کردبوو که نازاد بکری، له‌به‌رانبه‌ر نه‌ندازه‌یه‌ک مالدا.

۳- که دهفهرموی: ﴿إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا﴾، نه گهر چا که تان تیدا شک بردن، نه مه مه به ست پیتی چییه؟ زانایان تاوایان لیکد لوده ته وه: (الْفُزْرَةُ عَلَى الْإِكْتِسَابِ وَالْإِحْرَافُ لِأَذَاهِ مَا كُتِبُوا عَلَيْهِ)، بریتیه له توانا هه بوون له سهر کاسییی کردن و، هه بوونی پیشه و توانای مال پیدا کردن، بو نه وهی نهو مال و سامانهی که له سهری رنک که وتوون، بیدا به خاوه نه که ی، بتوانی پیدای بکات، نه گهر نه وه تان تیدا شک بردن و، تیتان را بینین، نه وه له سهرتان پیوسته نهو رنکه وتنه یان له که لدا بکه ن.

۴- که دهفهرموی: ﴿وَمَا تُرْهِمُ مِنْ مَّالٍ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ﴾، لهو سامانی خوایه ی پیتی داو، پیتان بدن، هاو کاریان بکه ن، نه مه سی واتایان ده که یه نی:

ا- واته: با گورمو خاوه نه که یان بو یان داشکینن، بو وننه: (۱/۲)، یان (۱/۳)، یان (۱/۴)، (۱/۵)... هتد، نه ندازه یه کیان بو داشکینن و پیتان بدن.

ب- یا خود هر نه ندازه یه ک مالیان پی بدن، بلین: نه وهنده سامانه م بو بیتنه و ها من پیشه کیی نه وهنده ت بدنه م، بو خوش که سابه ت بکه.

ج- یا خود: ده ولت و کومه لکای مسولمان له سهری پیوسته له پشکی زه کات، که بو کویلان ته رخان کراوه، له وه پیتان بدن، چونکه نایه ته که مان هینا، له سووره تی (التوبة) دا که خوا دهفهرموی: ﴿إِنَّمَا الصَّدَقَتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَمِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمَوْلُفُوْهُ لُوْهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْعُرْمِ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأَبْنِ السَّبِيلِ﴾.

که واته: یه کیک له ههشت جوړه که سه کان که ده بی زه کاتیان بدریتن، کویلنه کانن (فی الرقاب)، نجا خوا نه شیفه رمووه: بدری به خویان، به لکو به کار به یتری بو نازا کردنی نهو کویلانه، نه گهر ده ولت و قه واره ی سیاسی نیسلامی هه بی و، کویلش هه بین، ده بی (۱/۸) ی زه کاتی هه موو مسولمانان دابرنی بو نازا کردنی نهو کویلانه ی هه ن، کاتی خو و ابوو، که تیش به شه ریعت کراوه، نهو حوکمرانه دادگهر بووه و، پابه ند بووه به شه ریعت ته وه.

۵- وەك چۆن كۆيلە بۆي ھەيە موكاتەبە بىكات، لە گەل گەورەكەي خۆيدا، كەنيزەكەش بۆيان ھەبوو ھە موكاتەبە بىكەن، وەك لەم دەقەو ھەبىترى، بەلەم لە تەفسىرەكاندا نەمىنى نامازەي پىكرابى، بەس باسى كۆيلە دەكەن، باسى پىاو دەكەن، بەلەم باسى كەنيزەكە ناكەن، لە حالىكدا كە ئەم دەقە زۆر بە روونىي ئەو ھە دەگەينى و، ئايەتەكەش لىي دەفامرىتەو ھە گشتىي: (عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: دَخَلْتُ عَلَى بَرِيرَةَ فَقَالَتْ: إِنَّ أَهْلِي كَاتِبُونِي عَلَى تِسْعِ أَوَاقٍ فِي تِسْعِ سِنِينَ، كُلُّ سَنَةٍ أَوْقِيَّةٌ، فَأَعْيِينِي ...) (أخرجه البخاري: ۲۵۶۳، ومسلم: ۱۵۰۴).

واتە: عائشە (خو لىي پازى بى)، دەلى: بەرىپە ھاتە لام (كە دوایی دەبىتە يەكەك لە ئەو ئافەرتانەي كە لە عائشەو ھە خو لىي پازى بى، نيزىك بوو، كە پىي دەگوترى: (مولاد)، واتە: ئازادى كردو، ھاوکاریي كردو ھە ئازادكردنى، كە ئەو پىي لە پىشتر دەبى، گو: موكاتەبەيان لە گەلدا كردووم، لەسەر نۆ ئوقىە (لە زىر پان لە زىو)، لە ماو ھە نۆ سالاندا، ھەر سالى ئوقىەيەك، تۆ ھاوکاریيم بىكە ھە ئازاد بوونم.

دايىكان عائشەش (خو لىي پازى بى)، ھاوکاریي دەكات و، دوایی لە مالى پىغەمبەردا ﷺ دەبىت، نەك وەك كەنيزەك، بەلكو وەك ئافەرتىك كە لە مالى واندا دەبى و، خزمەت دەكات و ئەوانىش پىزى دەگرن.

0- زور لیکردنی که نیه کان له سهر له شفرۆشیی قه دهغه یه:

تایه ته که زور به روونی ده فهرمووی: ﴿وَلَا تُكْرِهُوا فَتَنِكُمْ عَلَى الْيَعْلَىٰ إِن أَرَدْنَ مَحْصَنًا لِّئَلَّا تُعْزِلَنَّهُمْ عَرْضَ الْحَبِوٰۤتِ الدُّنْيَا وَمَنْ يُكْرِهْنَهُنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إِكْرِهِهِنَّ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ﴾،
واته: کهه کانتان له سهر له شفرۆشیی ناچار مه کهن، له حالیکدا که نهوان
پاکیان دهوی، بو تهودی که شمه کیک له ژیا نی دنیا، (ئه ندازه یه که له مال و
سامان) وه دهست بینن، بهو هو یه وهو ههر که سیک ناچار یان بکات، خوا دوا ی
ناچار کردنه کیان لیوورده ی میهره بانه به رانه بیان.

ئه مه مه سه له یه له پینج خال دا ده تو ئیزینه وه:

یه که: خوا فهرمووی ته: ﴿وَلَا تُكْرِهُوا فَتَنِكُمْ عَلَىٰ﴾، (فتیانکم)، کوی (فتاة) ه، یانی: کهه،
نه یفه رمووه: (جوا ریگم)، یان نه یفه رمووه: (اماءکم)، واته: نهوانه که تان، ده بی وه که ی
خوتان مامه له یان له که لدا بکهن، پیتغه مبه ریش ﷺ فهرمووی ته: ﴿وَلَا يَقُلْ اَعْدَاۤؤُکُمْ عَنۢبِیِّ
اٰمِنِی، وَلَیْقُلْ فَتَاۤیَ فَتَاۤیَ﴾، (اخرجه احمد: ۸۱۸۲، والبغاری: ۲۴۱۴، ومسلم: ۲۲۴۹)، واته: با
یه کیکتان نه ئی: کویله کهم، که نیه کهم، به لکو با بلن: کوره کهم، کهه کهم، یان کوره
که نه کهم، کهه که نه کهم، یانی: پیتغه مبه ر ﷺ ههر له ناو هینانیان دا، کارکی کردوه که
ههست به تازادی و، که پامهت و پیزی خویان بکهن، که جیاواز نین لهوانی دیکه.

دوو: وشه ی (بغاه)، له کوردیدا به له شفرۆشیی لیک ده درتته وه، واته: پاره په بدا کردن
به داوین پیسی، له هو ی هاتنه خواره وه کهیدا باسما ن کرد، که (عبدالله بن ابي بن
سلول) سه روکی مونا فیه کان - که نهو جو ره کارانه، ههر له مونا فیه کان و ده غه ل و
دل نه خوش و سه روکی مونا فیه کان ده وه شتته وه - دوو که نه یزی هه بوون، به ناوی
موسه یکه و نومه یمه (عبدالله بن ابي بن سلول)، ناچار ی ده کردن بچن له شفرۆشیی بکهن،
زینا بکهن به پاره، که رهنکه خه لکی دیکه ش ههر بوو بی و، زانایان گو توویانه: (ان
خصوص السبب لا يمنع شمول المعنی)، تایه ته ندبوونی هو کاری هاتنه خوار، ری نا کری
له گشتیر بوونی واتایه که ی.

سَنَ: كە دەفەرمۇي: ﴿إِنْ أَرَدْنَ حَصْحَصًا﴾، زانايان گوتوويانە: (هَذَا قَيْدٌ وَصْفِيٌّ وَلَيْسَ قَيْدًا احترازياً)، ئەمە قەيدىكى ۋەسفىيە، نەك بۇ خۇلى پاراستى، يانى: لە ھالىتىدا كە ئەو ئافىرەتەنە خۇپاك پادەگىرەن و پاكىيان دەۋى، ئىۋە ناچارى داۋىن پىسىي و لە شىفرۇشيان مەكەن، نەك مەبەست ئەۋەتتى: تەنى لە ھالىتىدا كە ئەۋان وىستىيان پاك بىن، لە شىفرۇشيان پىن مەكەن، بەلكو ئەگەر ئەۋانىش گىرمان نەپانەۋى پاك بىن، ئىۋە ھەر دەبى پاكىيان پاكىرەن و ئابى ھانىيان بدەن، بۇ زىنا كىردىن، بەلەم لە ھالىتىدا كە ئەۋان ھال و ۋاقىيەن ۋايە كە خۇيان پاك پادەگىرەن، بۇ ئىۋە زۆر زۆر ناجوامىرىي و نامەردايەتییە، لە شىفرۇشيان پىن بىكەن!!

چوار: ئىنجا لە بەرانبەر چى دا؟ ﴿لَتَنْفَعُنَّ أَرْضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾، بۇ ئەۋە شىتىك لە بەرژەۋەندىي دىنيا، شىتىك لە تەماعى دىنيا داۋا بىكەن، كە ئەندازەيەك پارە بوۋە، پەيدايان كىردە!!

پىنچ: ﴿وَمَنْ يَكْرِهِنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ كَرْهِنَّ عَفُوٌّ رَحِيمٌ﴾، ھەر كەستىك ناچارىيان بىكات و، زۆرىيان لى بىكات، خوا دۋاي ناچار كىردىيان، لىبوردەي مىھىرەبانە، ۋاتە: بەرانبەر بەۋان، ئايەتەكە زۆر بە پوۋنىي ئەۋە دەگەيەنتى، ئەگەرنا ئەۋەي كە ناچارى كىردوۋن، ئەۋە لە پاستىيدا ھەم لە پوۋى پۈۋالەتتى شەرەۋە پى لى دەگىرى، ھەم لە لاي خۋاي پەروەردگارىش، زۆر بە عەبىدارو ناجوامىرو نامەرد لە قەلەم دەدرى.

مەسەلەي چۈرەم:

راگەياندنى ئەو راستىيە كە خوا ئايەتاتىكى پۇشن و پروونكەرەوہى بۇ
مسولمانان دابەزاندوون، وئراي بەسەرھاتى سەرسوپرەيتنەرى گەلانى پتسووو،
ناموزگارپيش بۇ پارىزكاران:

خو دەفەرەموى: ﴿وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ مُّبِينَاتٍ وَمَثَلًا مِّنَ الَّذِينَ خَلَوْا مِن قَبْلِكَ
وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ﴾

شىكردنەوہى ئەم ئايەتە، لە سىن بىرگەدا:

(۱)- ﴿وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ مُّبِينَاتٍ﴾، بەدلىياپيش ئايەتاتىكى پۇشن و پروونكەرەوہى مان
بۇ دلىئا دابەزاندوون.

ئەمە بىرخستەنەوہى بۇ گەرەيى ئىوہپۇك و ھەستىارى ئەم ئايەتەنەي سۈرەتى
(النور)، يان مەبەست كۆي ئايەتەكانى سۈرەتەكانى قورئانە، (وَلَقَدْ) بە (ل) و (قد)
بۇ دلىئا كردن و جەختكردنەوہن، ئىمە بۇ لاي ئىوہمان دابەزاندوہ چى؟

﴿آيَاتٍ مُّبِينَاتٍ﴾، ئايەتاتىكى روون و پۇشنكەرەوہ، خوتندراوېشەتەوہ:
(مُتَّقَاتٍ)، واتە: پۇشنكراروہ، كە ئايەتەكانى قورئان ھەم پۇشنكراروہن، ھەم
پۇشنكەرەوہش بۇ مەبەستەكان، واتە: دلىياپن ئەو ئايەتەنە، ھەم پۇشنكەرەوہن
ھەم پۇشنكراروہن، كەواتە: پۇزىان بىكرن، وەك بۇ پىگەي بەرزى فەرماپشتى خوا،
پىتۈستە، ناوا مامەلە بىكەن لەگەل فەرماپشتەكانى خوادا.

(۲)- ﴿وَمَثَلًا مِّنَ الَّذِينَ خَلَوْا مِن قَبْلِكَ﴾، ھەرەوہا وئەش لە گەلانىك كە لە پىش ئىوہدا
راىردن، (بۇ ئىوہمان دابەزاندوہ).

(المثل: التّظيّر والشّبيّه، والحالۃ العجيبۃ)، (مَثَل) ھەم بە ماناي وئە دى، ھەم
بە ماناي وپچوو دى، ھەم بە ماناي حالەتى سەرسوپرەيتنەر دى، كە مەبەست

پىشى بەسەرھاتى گەلە پىشووۋەكانە، كە وەك پەند (مىل) خىۋاى پەرۋەرەدگار داپىشتە، وەك پەندى پىشىنان، كە وشەكانى كە من، بەلام واتاى زۆرە، نەو بەسەرھاتانەش كە خىۋا لە قورئاندا لە بارەى گەلە پىشووۋەكانەۋە، بۇ تىمەى كىراۋنەۋە، شىۋەى پەند دەكەن، واتاىان زۆرە وشەكانىان كە من.

۳- ﴿وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ﴾، ھەرۋەھا خىۋا ئامۇزگارىشى بۇ پارىزكاران (بۇتان دابەزاندەۋە)، (موعظە): برىتە لە قسەيەك كە مەۋف بە ھۆيەۋە ھەلەكەى خۇى پىن بزانى، خۇى راست بكانەۋە، بەلام ھەندىك گوتويانە: (لَمَوْعِظَةٌ: كَلَامٌ مَّقَرَّنٌ بَرَّغِيبٍ وَتَرْهِيْبٍ)، (موعظە) قسەبەكە جىوت بى لەكەل نازەزوومەند كەردن و ترساندەن، ھەرۋەھا گوتراۋە: (الوعظ: كَلَامٌ يَرْقَى لَهُ الْقُلُوبُ)، (وعظ) قسەبەكە دل بۇى نەرم بى و ھەست جىولتىن و دلېزىن بى.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

❖ دەرسی چوارەم ❖

پىناسەي نەم دەرسە

نەم دەرسەمان لە دوازده (۱۲) ئايەت پىك دى، كە برىتين لە ئايەتەكانى: (۳۵ - ۴۶)، نەو دوازده ئايەتە، خوا ﷻ تىياندا، پىنج بابەتى جۇراو جۇرى خستونە پوو:

۱- وسفكرانى خوا بە پووناكىي ئاسمانەكان و زەوى و، وىنە هينانەوه بۆ پووناكىي خوا، بە چراپەك لە تاقىكدا كە شووشەكەي وەك گەوهەر، زەيتەكەشى زۆر پوون و ... هتد.

۲- باسى مزگەوتەكان كە پىاوانىكى ھەلبۇاردە، يادى خوايان تىدا دەكەن، كە بازىرگانيى و كپىن و فروشتەن لە يادى خواو نوژكردن و زەكاتدان، بى ئاگايان ناكات و، پاداشتىكى بى ئەژمارىشيان ھەيەو، خوا لە بەخشى خۆي بۆشيان زياد دەكات.

۳- باسى سەرەنجامى شووم و تارىكى بىپروايان، لە دنيو دوا پۆژداو، وىنە بۆ ھىزانەويان بە تراويلكەي بىبابان و، تارىكايى دەريا..

۴- خستەنە پووي چەند دياردەو ديمەنىكى سەرنجراكىش، لە بارەى زانيارىي و دەستەلات و مېھرەبانيى خواي بەرزو مەزنەوه.

۵- دووبارە جەختكرنەوه لەسەر گەورەيى و گرنگي ئايەتە پوون و پوونكەرەوهكانى فوړنان و، نەوه كە خوا مەرفەھەكان بەرەو پاستە شەقام پىنمايى دەكات.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اسْمِعُوا لِقَوْلِ رَبِّكُمُ الَّذِي يُدْعِي إِلَى رُبُوعٍ ۚ يَوْمَ تَوَدُّ أَنْ تَرْجِعَ إِلَى الْأَرْضِ فَأَنْتَ لَافِي السَّمَاءِ ۚ يَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ ۚ يَوْمَ تَتَّبِعُنَا أَنْتَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ۚ
يَا أَيُّهَا النَّاسُ اسْمِعُوا لِقَوْلِ رَبِّكُمُ الَّذِي يُدْعِي إِلَى رُبُوعٍ ۚ يَوْمَ تَوَدُّ أَنْ تَرْجِعَ إِلَى الْأَرْضِ فَأَنْتَ لَافِي السَّمَاءِ ۚ يَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ ۚ يَوْمَ تَتَّبِعُنَا أَنْتَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ۚ

لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣٠﴾ فِي يَتُونَ أَذِنَ اللَّهُ أَنْ تَرْفَعَ وَيَذْكُرَ فِيهَا أَسْمُهُ يُسَبِّحُ
لَهُ فِيهَا بِالْأَفْعِدُو وَالْأَصَالِ ﴿٣١﴾ يَجَالُ لَا لِيَهُمْ مَجْنَرٌ وَلَا يَسُوعَ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ الصَّلَاةِ
وَلِيَنَالَهُ الرِّكَوْهُ بِخَافُونَ يَوْمًا نَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ ﴿٣٢﴾ لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا
عَمِلُوا وَزَيِّدَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ بِرِزْقِهِ مِنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٣﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَغْنَاهُمْ
كَرْبَهُمْ يَفِيعُوا بِحَسْبِهِ الظُّلُمَاتُ مَا هَ حَقٌّ إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا وَوَجَدَ اللَّهَ عِنْدَهُ قُوَّةً
حِسَابَهُ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٣٤﴾ أَوْ كَظَلُمْتُمْ فِي بَحْرِ لُجِّي بِشَيْءٍ مَوْجٍ مِنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ
مِنْ فَوْقِهِ سَحَابٌ ظَلُمْتُمْ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ بَصَدُّهُ لَمْ يَكِدْ بِرِضًا وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللَّهُ
لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِنْ نُورٍ ﴿٣٥﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالطَّيْرِ صَفَّتْ
كُلٌّ قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهُ وَتَسْبِيحَهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾ وَلِلَّهِ مَلَكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلِلَّهِ
اللَّهُ الصَّحِيدُ ﴿٣٧﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُزَيِّجُ سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَامًا فَتَرَى الْوَدَّكَ
يَخْرُجُ مِنْ خِلَابِهِ وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ عَنْ مَنْ
يَشَاءُ يَكَادُ سَنَا بَرْقِهِ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَارِ ﴿٣٨﴾ يَلْبَسُ اللَّهُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لَأُولِي
الْأَبْصَارِ ﴿٣٩﴾ وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِنْ مَلَأَ فِينَهُمْ مِنْ يَتَشَى عَلَى بَطْنَيْهِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَتَشَى عَلَى رِجْلَيْنِ
وَمِنْهُمْ مَنْ يَتَشَى عَلَى أَرْبَعٍ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٠﴾ لَقَدْ أَرْسَلْنَا
رُسُلًا مُبْتَلًى وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤١﴾

ماناى دەقا و دەقى ئايەتەكان

{خو! پووناكىي ئاسمانەكان و زەوييە، وئىنەي پووناكىيەكەي وەك ئەوہيە تافەيەك چرايەكى تىدابتى، چرايەكە لە شووشەيەك دابتى، شووشەكە وەك ئەستېرەيەكى گەوھەر ئاسابتى، سووتەمەنيەكەي ھى درەختىكى بە پىزى زەيتوون بى، كە ھەم لە كاتى ھەلھاتن و، ھەم لە كاتى ئاوابوونىدا، تىشكى خور لىي بدات، زەپتەكەي (ھىندە ساف بى) نيزىك بى، بى ئەوہى ئاگرى بگاتى دابگىرسى و پۆشن بى، پووناكىي لەسەر پووناكىيە، خوا ھەر كەسى بوى بەرەو پووناكىي خوى پىنماي دەكات و، خوا وئنان بۆ خەلكى دىنپتەوہو، خوا بە ھەموو شتەك زاناہ (پووناكىي پىنماي خوا) لە مالاىك داپە، كە خوا فەرمانى كردوہ بەرز دابگىرپىن و، ناوى ويىان تىدا بھىزى، كە تىياندا بەيانيان و ئىواران بە پاكى دەگرن (پىلوانىك كە بازرگانىي و كرپن و فروشت لە يادى خواو بەرپاكردى نوپۆ زەكاتدان، ئابانخاقلپىنى (و بى ئاكاپان ناكات) لە پۆزىك دەترسپن دلان و چاوانى تىدا ھەلدەگەرنەوہ (بۆيە وا دەكەن) تاكو خوا پاداشتى باشتىرن كردوہ كانيان بداتەوہو، لە بەخشى خۇيشى بۆيان زياد بكاو، خواش ھەر كەسكى بوى، بە بى ژماردن پاداشتى دەداتەوہ (پىلوانىك) كردوہ كانى ئەوانەش كە بىپروان، وەك تراولىكەي دەشتىكە كە باباى تىنو پتى واہ ناوہ، بەلەم كە دىتە لاي، ھىچ نابىنى و پەروردگارى لەوئ دەبىنى و، سزاي پىر بە پىستى دىدات و، خواش لىپرسىنەوہى خىرايە (پىلوانىك) يان (كردوہ كانيان) وئىنەي تاريكايەكانى دەريايەكى قوولى شەپۆلاويە، كە شەپۆلىك دايدەپۆشتى، لەسەرروويەوہ شەپۆلىك ھەيەو، لەسەررووشىوہ ھەور، كۆمەلىك تاريكايى لەسەر يەك كەلەكە بوون (تاريكايەكە ھىندە خەستە و نەنگوستە چاوہ كە) نەگەر (كەسەك) دەستى دەربىتى، نيزىكە نەبىتىنى، كەسەكىش خوا پووناكىي نەداتى،

پووناکیی نابئ (۱۰) ئایا نابینی (به چاوی عقل و دل) که خوا هەر کەس له ئاسمانەکان و زەویدایه، به پاکی ده گرتی و، بآئنده کانیش بآله کانیان پان راگرتوون و ریز کردوون، هەر کامتیکان پارانه وهو (خوا) به پاککرتنی غۆی ده زانی و، خواش ده زانی چی ده کەن (۱۱) هوکمرانیی ئاسمانەکان و زەویش ته نیا هی خوایه و، سه ره نجامیش ته نیا بو لای خوایه (۱۲) ئایا (به چاوی عقل و دل) نابینی (تهی مروّف!) که خوا هه وه ره کان لێده خوړی (به نه رمیی)، دوایی پێکیانه وه ناوێته ده کات (متور به یان ده کات) و، له سه ره یه کیان که له که ده کات و، سه ره نجام بازاران له میانیدا دێته ده ری و، له سه ره یش هه وه له چهند هه ورێکی چیا ئاسا که تێیدان، له ته ره زه داده بارێتی و، هه ره که سێک بیهوێ (به و ته ره زه یه) لێی ده دات و، له هه ره که سێکیشی بوێ، لایده دات، نیزی که پووناکیی بروسکه که ی چاوان نه هی لێ (کوێریان بکات) (۱۳) خوا شه و گارو پۆژگار جێگۆرکه و، کورت و درێژ پێ ده کات، له وه دا په ندێکی گه وه ره یه بو خواهن دیتنان (به عقل و دل) (۱۴) هه ره وه ها خوا هه موو ژياندار (و پیرۆ) یه کی له ناوێ دروست کردوه، تنجا هه یانه له سه ره سکی ده خشی و، هه یانه به دوو لاقان ده پروات و، هه شیان هه له سه ره چوار لاقان ده پروات، خوا هه ره چی بیهوێ دروستی ده کات، به دلنایایی خوا له سه ره هه موو شتیک به توانایه (۱۵) مسوگه ر ئایه تانێکی پوون و روشنکه ره وه دمان دابه زاندوون و، خواش هه ره که سێکی بوێ، ده یغاته سه ره راسته پێ (۱۶)!

شىكردنهوہى ھەندىك ھە وشەكان

(نُورُ): (النُّورُ: الضُّوءُ الْمُنْتَشِرُ الَّذِي يُعِينُ عَلَى الْإِنْبَارِ، وَهُوَ تَوَعَانٍ: مَعْقُولٌ بِعَيْنِ الْبَصِيرَةِ، مَعْشُوسٌ بِعَيْنِ الْبَصَرِ، وَسَمِيَ اللَّهُ نَفْسَهُ نُورًا، مِنْ حَيْثُ إِنَّهُ هُوَ الْمُنُورُ، (نور) بەو ڤووناكییە بَلَاوېووه دەگوترى، كە ھاوكارى ئەو دەكات مرقۇف ببینى، ئەویش دوو جۆرە: ڤووناكییەكى مەعقوول، یان مەعنهوپی كە بە چاوی دَل دەبیرى، ڤووناكییەكى بەرھەست، كە بە چاوی سەر دەبیرى، خواش ڤووناكییەكى خۆی ناو ناو: نوور، لەو ڤووهو كە ئەو ڤۆشكەرەوہیە.

ڤۆشكەرەوہى گەردوونە بە ڤووناكیى بەرھەست، ھەرودھا ڤۆشكەرەوہى گەردوونە، بە ڤووناكیى مەعنهوپی.

(كَيْشَكُورُ): (الْمِشْكَاةُ: كُوَّةٌ غَيْرُ نَافِذَةٍ، (مِشْكَاةٌ) تَاقِيكە كە دەرەو دیو نەبى، لە كوردەوارى دا (تاق)ى پى دەلین و، ئەگەر دەرەو دیو بى، پەنجەرەى پى دەلین.

(مِصْبَاحُ): (السَّراجُ)، واتە: چرا، ئەو چرايەى دەتایس.

(زُجَاجُ): (الزجاج: حَجَرٌ شَفَافٌ الْوَاحِدَةُ: زُجَاجَةٌ)، (زُجَاجٌ) بەردىكى ڤوونە، تاكەكەى (زُجَاجَةٌ)ى پى دەگوترى.

(كُوكَبُ): (كُوكَبٌ: كَوْكَبٌ هُوَ (كُوكَبٌ)، (النُّجُومُ الْبَادِيَّةُ)، بە ئەستێرە بەدەرەوہكان دەگوترى: (كُوكَبٌ) و پێتان ناگوترى: (كُوكَبٌ)، تاكو ديار نەبن.

(دُرِّيُّ): (مَنْسُوبٌ إِلَى الدُّرِّ، دُرِّيٌّ: مِنْ الدُّرِّ)، وەك دوايى باس دەكەين بە چەند شێوەیەك خۆتەرلوەتەوہ:

أ- پالداوہتە لای (دُر) گەوھەر. ب- (دُرِّيٌّ). ج- (دُرِّيٌّ) بە بن گیرە (شدة)، لە (الدُّرِّ) ھوہ ھاوہ، واتە: پال پتوہنان، لەبەر ئەوہى ڤووناكییەكەى (دُر) بە تارىكى دەدات.

(كَرَابٍ): (السَّرَابُ: الْأَمْعُ فِي الْمَقَارَةِ، وَذَلِكَ لِانْسِرَابِهِ فِي مَرَايِ الْعَيْنِ، وَهُوَ عَكْسُ السَّرَابِ الَّذِي لَهُ حَقِيقَتُهُ)، (سَرَاب) يَانى: بە كوردى دەلین: تراولكە، ئەوھىە كە لە دوروھە دەدرەوشیتەوھ، لە دەشت و بیابان، (ئەویش لە ھەموو شوئیتك (نا)، لەبەر ئەوھى بە چاودەیینى بڵاودەیتەوھ، كە پێچەوانەى (سَرَاب)ە، یانى: ئەوھ كە حەقیقەتى ھەى، بەلام (سَرَاب) تراولكەى، بە چاودا دیارە، ئەگەرنا لە راستیدا وانى.

(يَقِيعُ): (الْقِيعُ وَالْقَاعُ: الْمُسْتَوِي مِنَ الْأَرْضِ جَمْعُهُ: قَيْعَانُ)، (قِيعٌ وَقَاعٌ)، بریتىە لە زەویە كى تەخت كە بە (قَيْعَانُ)، كۆدەكریتەوھ.

(لَجِيٍّ): (مَنْسُوبٌ إِلَى لَجَةِ الْبَحْرِ، وَاللَّجُ هُوَ مُعْظَمُ الْبَحْرِ)، (لَجِيٍّ) واتە: شەپۆلوی، پال دراوھە لای (لَجَةِ الْبَحْرِ)، شەپۆلى دەریا، (لَج) بریتىە لە زۆرەى دەریا.

(صَفَنَرٍ): (أَي مُضْطَفَّةٌ أُجْنَحَتَهَا) بآله كانیان ریز کردوون، یاخود پان راخستوون.

(يُرْجَى): (التَّزْجِيَةُ: دَفْعُ الشَّيْءِ لِيُنْسَاقَ كَتَّزْجِيَةٍ وَدِيءِ الْبَعِيرِ)، (تَزْجِيَةُ) بریتىە لە پال پتەوانانى شتێك كە بە لە بارىى بپروات، وەك چوون حوشترێكى خراپ كە لاوازە، یاخود چاك ناپروات، لێدەخوێردى.

(سَنَا): (الضُّوءُ السَّاطِعُ)، تیشكێكى زۆر درەوشاود.

(دَائِرٍ): (دَائِبَةٌ: مَا دَبَّ عَلَى وَجْهِ الْأَرْضِ، أَي: مَشَى)، (دَائِبَةٌ) ھەر شتێك كە لەسەر پرووى زەوى بپروات.

مانای گشتیی نایه تہکان

خوّا ﷻ لہم دوازده نایه تہ موبارہ کہ دا، پتّنج بابہ تی کہ ورہو گرنگی جوّراو جوّری خستوونہ پروو، لہ بواری خواناسیی و، تہ نیا پەرسترائی و، رپّیازی پاست و پرووی بہ نندایہ تیی بو کرانی و، رپّچکہ و کوّترہ رپّیہ کانداو...ہند، سہرہ تا دہ فہرموی: ﴿اللّٰهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ﴾، زانایان گو توویانہ: نایا دہ بتّی چوئیہ تیی پەبوہ ست بوونی ئەم رستہ موبارہ کہو، رستہکانی دیکہی کہ لہ دوایی دین، لہ گہل نایہ تہکانی پتّشی دا، چوّن بتّی؟ خوّا ﷻ سہرہ تا باسی حوکمی زیناو بوختان کردن و، پاشان لیعان و، دوایی پروداوی بوختان پتّکرانی دایکمان عانیشہ (خوّا لّی پازی بیت)، نجا حوکمی سہردان و هاموشوی مالی یہ کدی و، مہ سہ لہی نہ پروانین بہ حہرامیی پیواو و نافرہ تان بو یہ کدی و، خوّا پاراستن لہ زیناو، چہند بابہ تیکی دیکہ، دوایی دہ فہرموی: ﴿اللّٰهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ﴾، بہ شتّک لہ زانایان جوانیان گو تہو، گو توویانہ: لہ بہر تہوہی بہ ہوّی شوپنکە و تنی شہریعہ تہوہ، کوّمہ لگا پوّشن دہ بیتہ و ہو، کوّمہ لگا پاک دہ بیتہ و ہو، لہ لادانہ جینسیہ کان و، لادانہکانی دیکہو، کوّمہ لگا دہراز پتّہ و ہو بہ تہدہب و پەوشت و جوانہ کان، نجا خوّا ﷻ دہ بوہو پیمان بفہرموی: و ہک چوّن خوّا گہردوونی پوّشن کردو تہوہ، ژبانی تپوہش پوّشن دہ کاتہو بہ ہوّی تہو پروناکیہ مہعنہ و بیہوہ، کہ بوّی دابہ زاندوون، کہ قورناتہ، چونکہ خوّا ناویشی لہ قورنات ناوہ نوورو، ناویشی لہ پیغہ مہر ﷻ ناوہ نوورو، ناویشی لہ نیسلام ناوہ نوور، کہواتہ: ئەی مرؤفہ کان! بہ دوای نیسلام و، بہ دوای قورنات و، بہ دوای پیغہ مہر ﷻ بکہون، لہ پرووی جیبہ جن کردنی حوکمہ شہرعیہ کانہوہ، لہ بوارہکانی: غیزانیی و، کوّمہ لایہ تیی و، سیاسی و، مہموو ہہلّس و کہوتہ کانتاندا، تاکو و ہک چوّن گہردوون پوّشنہ بہ پوّشنکردنہوہی خوای پەرور دگار، چ لہ پرووی ماددی، چ لہ پرووی مہعنہ و بیہوہ، ژبانی تپوہش و، کوّمہ لکای تپوہش، پوّشن و شوعلہوہ بتّی!

خو دهفه رموی: ﴿اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾.

خو پرووناکی ئاسمانه کان و زهوییه، هه لئه ته دوایی ئیمه وردتر ئهم رسته موباره که شی ده که پنهوه، که ئایا مه به ست پتی چیه؟ ئیستا هه را کورته به کی لئ ده ئین:

۱- خو پرووناکی ئاسمانه کان و زهوییه، واته: خو ئاسمانه کان و زهوی له تاریکی نه بوون هیناونه ده، بۆ پرووناکی بوون.

۲- خو ﴿اللَّهُ﴾ ئاسمانه کان و زهوی پروونا کردوونهوه، بهو پرووناکیه بهر ههستهی ده بینین.

۳- خو ﴿اللَّهُ﴾ کاروباری گهردوون بهر توه ده بات به سیستم و به پکی و، پروونی کردۆتهوه به هوی ئهو پک و پکی و سیستمهوه.

۴- خو سه ره رشتی کاروباری گهردوون ده کات و، پروونی کردۆتهوهوه، نه پوشتوه تاریکی بئ یاسایی و بئ سهرو بهر دهی تیدا بئ.

۵- خو مایه پرووناکیه، پرووناکی مهعنهوی که له گهردووندا هیه، که بریتیه لهوهی خوا بناسری و، به ندایه تی و ملکه چی بۆ خوا بکری، ئهوهش ئهو پرووناکیه مهعنهویه که له گهردووندا هیهو، خوا ﴿اللَّهُ﴾ ئهم گهردوونهی بۆ هینانه دی ئهو پرووناکیه مهعنهویه، په خساندوه.

نجا خوا ﴿اللَّهُ﴾ و ئنهی پرووناکیه کهی خوی بۆ ئیمه د ئیتتهوه:

﴿مَثَلُ نُورِهِ﴾، و ئنهی پرووناکیه کهی پرووناکی خوا، وه ک چی وایه؟ ﴿كَشْكُورٍ فِيهَا ضَلَالٌ﴾، وه ک تافیک وایه، (المشكاة: كَوْهٌ غَيْرُ نَافِذَةٍ)، تاق، نهگه ر دهر دبو بئ، په نجه ردی پئ ده ئین، به لام (کوه)، ئهوهیه که سئ لای به سترابن و لایه کی دیار بئ، لایه کی بۆش بئ، که چرایه کهی تیده خری، ﴿فِيهَا ضَلَالٌ﴾، چرایه کی تیدا بئ، ﴿الضَّلَالُ فِي ضَلَالٍ﴾، چرایه که له تئو شووشه یه ک دابئ، ﴿الزُّجَّاجَةُ كَأَنَّهُ كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ﴾، شووشه که هینده پروون و ساف بئ، وه ک نه ستیره یه کی

تېشكدر بى، ئەستېرە يەك بى زۆر تېشك دەر بى، ئەستېرەكە ۋەك گە ۋەھەر
 بدرە ۋە شېتە ۋە، ﴿يُوقَدُ مِنْ شَجَرٍ مُبْرَكٍ زَيْتُونٍ﴾، ئەو چرايە سوۋتە مەنبى
 بۇ بېتىنى لە درەختىكى پىر پىت و پىزە ۋە، ئەو درەختەش درەختى زەيتون
 بى، زەيتى زەيتون كاتى خۇي بۇ سوۋتاندنى چىراش بەكارھاتە، ﴿لَا شَرِيفٌ
 وَلَا غَرِيبٌ﴾، ئەو درەختە زەيتونە، ئەو نىيە تەنھا پۇژە لاتى بى، يان بەس
 پۇژاۋا بى بى، ۋاتە: ئەو نىيە: كە تەنھا لە كاتى خۇرە لاتەند، تېشكى پۇژ
 لىي بدات، يان تەنھا لە كاتى خۇر ئاۋاۋوندا، بەلكو لە كاتى پۇژە لاتەن و
 پۇژاۋاۋونىشدا، باغى ئەو زەيتونە، تېشكى خۇر لىي دەدات، بۇيە زەيتونەكە
 باشتىن درەخت دەبى و، باشتىن بەرى دەبى و، باشتىن زەيتى دەبى، ﴿يَكَادُ
 زَيْتَانُ يَضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ﴾، خەرىكە زەيتەكەى بئاسى، پوۋاك بى، بى
 ئەۋى ئاگرىشى بگە بەزىتى و دابگىرىسى.

﴿ثُمَّ عَلَّ ثَوْرٍ﴾، پوۋاكىي لەسەر پوۋاكىي، ھەم ئاقەكە پوۋاكىيەكە كۇ
 دەكاتە ۋە، ھەم چرايەكە، شوۋشەكەى زۆر پوۋە، ھەم زەيتەكەى زۆر سافە،
 ﴿يَهْدِي اللَّهُ لِنُورٍ مِّنْ نَّارٍ﴾، خوا بەرە پوۋاكىي خۇي، ۋاتە: بەرە پوۋاكىي
 مەنەۋىي خۇي، كە: قورئانە، ئىسلامە، پىغەمبەرە ﷺ، بەرە پوۋاكىي خۇي،
 ھەر كەسى يەۋى پىنماي دەكات، ﴿وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَلَ لِلنَّاسِ﴾، خواش وئىنان
 بۇ خەلكى دىنپتە ۋە، ﴿وَاللَّهُ يَكْلِئُ شَيْءٌ عَلَيْهِ﴾، خواش بە ھەموو شىك زانايە.

ئىنجا ئايا ئەو پوۋاكىيە مەنەۋىيەى خوا، لە كوى چىگ دەكەۋى؟ ﴿فِي
 يُرْبٍ﴾، يان: ئايا ئەو چرايەكە خوا كەردى بە وئىنە بۇ پىشاندانى پوۋاكىيەكەى
 خۇي بۇ تىمە، لە كوى چىگ دەكەۋى؟ لە مالا تىكدا ﴿أَوْنِ اللَّهُ﴾، كە خوا
 فەرمانى كەردە، يان: خوا مۆلەتى داۋە، ﴿أَن تَرْفَعَ﴾، ئەو مالا نە بەر زىكرنە ۋە،
 بەرز رابگىرىن، ﴿وَيَذْكُرُ فِيهَا أَسْمُهُ﴾، ناۋى ئەۋىان تىدا بېتىنى، ﴿يُسَبِّحُ
 لَهَا فِيهَا بِالْقُدُّو وَالْأَسْمَالِ رِجَالٌ﴾، پىۋان تىك لەو مالا نەدا، بەيانىان و ئىۋاران خوا
 بە پاك دەگرن، ئىنجا ئايا ئەو پىۋانە چۆن؟ ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُخَرِّجُ وَلَا يَبْعُ عَنْ ذِكْرِ

اللَّهُ وَلَقَدْ أَسْلَمْتُ وَإِنَّكَ الْكَافِرُ ﴿١﴾، نه باز رگانی، نه کربن و فروشتن، له یادی خواو له نوئو بهر یاکردن و زه کات دان، بنی ناگایان ناکات، نایانخافلتی، ﴿٢﴾ بِحَافُونَ يَوْمًا نُنْقَلِبُ فِيهِ الْقُلُوبَ وَالْأَبْصَارَ ﴿٣﴾، له پوژیک دهرستین، که دله کان و چاوده کان تیتیدا هه لده که پرنه وه، هه لده سووین، نینسان نه گهر زور ترسی هه بن، ههر جاره تهماشای لایه ک ده کات، ﴿٤﴾ لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا ﴿٥﴾، بویه ش نه و کرده وانه نه نجام ددهن، تا کو خوا به باشرینی کرده وه کانیان پاداشتیان بداته وه، ﴿٦﴾ وَبَرِّدْهُمْ مِنْ قُضَيْلٍ ﴿٧﴾، له به خششی خویشی بویان زیاد بکات، ﴿٨﴾ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٩﴾، خواش ههر که سیکی بیه وی، به بنی ژماردن بژیوی ددهات، رزق و پوژی بؤ دهره خستین، چ له دنیا دا، چ له دوا پوژدا، که لیره دا مه به ست پیی پوژی دوا بیه، به نسبت پرواد ارانه وه، به و شیوه یهن.

﴿١٠﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَلُهُمْ كَسَرَبٍ يَنْفَعُهُ يَحْسَبُ الْظُّلُمَانُ مَاءً ﴿١١﴾، به لأم نه وانه ی بیپروان، کرده وه کانیان وه ک تراویلکه یه که له بیابان و دهشتیکدا، بابای تینو به ناوی تی ده گات، که له دورره وه ده بیینی دهره وه شیتته وه، واده زانی ناوه، شه پؤل ددهات، نه وانه ی که به بیاباندا پوین له که شی هاویندا، ده زانن که تهماشا ده که ی ده لئی: پهنکه نه وه دهریاچه بنی له وی، به لأم نه خیر، ههر شه پؤلی که رمایه له سهر پروی بیابان دهره که وی، ﴿١٢﴾ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ لَبَّيْهُمُ شَيْئًا ﴿١٣﴾، تا کو کاتیک که ده چینه لای هیچ شتیکی لی هه لنه که وت، یه ک توزه ناوی لی نه دی، ﴿١٤﴾ وَوَجَدَ اللَّهُ عِنْدَهُمْ قُوَّةً كَبِيرَةً ﴿١٥﴾، خواش له وی بیینی، نه ویش لیپرسینه وه ی ته وای له که لدا کردو سزای پر به پیستی دا، ﴿١٦﴾ وَاللَّهُ مَرِيضٌ الْحَسَابِ ﴿١٧﴾، خواش لیپرسینه وه ی زور خیرایه.

نه مه وینه به کی وشکانیی و بیابانییه، ئنجا وینه به کی دهریا بیهشیان بؤ دینته وه، بؤ چۆنیه تی زایه بوونی کرده وه ی کافره کان و بنی نه نجام بوونی هه ول و پهنجیان، دهره رموی: ﴿١٨﴾ أَوْ كَطُلُمَاتٍ فِي بَحْرِ لُجِّي بِقَشَّةٍ مَوْجٍ مِنْ قُوَّةٍ مَوْجٍ مِنْ قُوَّةٍ مَحَابٍ ﴿١٩﴾، یان حالی کافره کان و کرده وه کانیان، وه ک چهند تاریکیا بیه کن له

دهربایه کی شه پولاوی قوولدا، که شه پولاتک دایده پوشتی، له سه روویه ده شه پولاتکی دیکه دایده پوشتی، له سه رووی شه پوله کانه وهش هه ور هه یه، ﴿طَلَمْتُ بِعَضِّهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَكْدُهُ لَرَّ يَكْدِرُهَا﴾، تاریکایی هه ندیکی له سه ره هه ندیکی که له که بووه، هینده تاریکه: ﴿إِذَا أَخْرَجَ يَكْدُهُ لَرَّ يَكْدِرُهَا﴾، نه گهر دهستی ده ربیتنی، نیزیکه نه بییتنی، باخود: هه ر نزیك نیه بیشییتنی، هه ردوو واتاکه ی هه ن، هینده تاریکه شه ویکی نه نگوسته چاوه، حالئ کافره کان ناوایه، ﴿وَمَنْ لَرَّ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِنْ نُورٍ﴾، هه ر که سیکش خوا رووناکیی پی نه دات، رووناکیی نابئی، که مه به ست پتی رووناکیی مه عنه وییه.

نجا خوای زاناو توانا وینه یه کی دیکه دینته وه له باره ی دروستکراوه کانی خوئی و، ده سه لات و میهره بانیی و ده ست رویشتوویه تی خویه وه له گهر دووندا: ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَخْسِفُ لَهُ مِنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، نابا نابینی، به چاوی عه قل و دل نابینی: هه ر که سیک که له تاسمانه کان و زه ویدا هه یه، خوا به پاک ده گرتی، ﴿وَالطُّيُورُ صَفَرَتِ﴾، بالنده کانیش به گشتیی بالیان پان کردوون، بان: بالیان ریز کردوون، به ریز ده وه ست له تاسمان، ﴿كُلٌّ قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهُ وَتَسْبِيحَهُ﴾، هه ر کامیک لهوانه ی که له تاسمانه کان و زه ویدا هه ن، له خاوه ن عه قل هه کان و، هه روه ها بالنده کانیش، هه ر کامیکیان پارانه وه ی خوئی و خوا به پاکراگرتنی خوئی ده زانئ.

﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ﴾، خواش ده زانئ چی ده که ن.

﴿وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلِلَّهِ الْغَيْبُ﴾، هوکمرانی و ده سترویشتوویه تی له تاسمانه کان و زه ویدا، به س هی خوایه، سه ره نجامیش ته نیا بۆ لای خوایه.

نجا دیمه ن و دیارده یه کی دیکه مان ده خاته به رچاو: ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُرْسِطُ سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَامًا فَتَرَى الْوَدَّكَ يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِهِ﴾، نابا (به چاوی عه قل و دل) نابینی (بان به چاوی سه ر)، چوون خوا هه روه کان پال پتوه ده نئ به نه رمیی، دواپی پتکیانه وه ده لکینئ، پتکیانه وه ده نووستنی، موتوره بیان

دهکات، دواپی له سهر یه کیان که له که دهکات، دواپی باران ده بینی، له میانی نهو هه وره دیتنه ده ری، ﴿وَيَرْزُقُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرِّ﴾، هه روه ها له سه ری وه له هه وری چیا ناسا، هه وراتیک که وه ک چیا وان، وه ک گردولکه و چیا وان، له وری وه ته رزه ده باریتی، ﴿فَيُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ عَنْ مَنْ يَشَاءُ﴾، هه ر که سیتی بوئی نهو ته رزه بهی لی لاده دات و، له هه ر که سیتی بوئی لایده دات، ﴿يَكَادُ سَنَا بَرْقُهُ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَرِ﴾، خه ریکه رۆشنایی برووسکه که ی (هی هه وره کان) چاوان له به بین ده بات، چاوان کوتر ده کات، ﴿يَغْلِبُ اللَّهُ الْكَلَّ وَالْهَمَازَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لَأُولِي الْأَبْصَرِ﴾، خوا شه وکارو رۆژگار هه لده کیریته وهو، جیکو پرکه یان پیده کات، کورت و درزیان پیده کات، به راستی له وه دا په ند هه به بو خاوه ن دیتان (به چاوی عه قل و دل).

﴿وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِنْ مَاءٍ﴾، هه روه ها خوا هه موو پیرۆیه کی له ناوێک هیناوه ته دی، له تنۆکه ناوێک، واته: لهو تووه ی له ناوه، ﴿فَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَىٰ بَطْنٍ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَىٰ رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَىٰ أَرْبَعٍ﴾، ننجا هه یانه له سه ر سک ده خشی و ده روات و، هه یانه له سه ر دوو پیان و هه یانه له سه ر چوار پیان، ﴿يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ﴾، خوا هه ر شتیکی بوئی، دروستی ده کات و ده بهینیته دی، ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾، به دلنایی خوا له سه ر هه موو شتی که به توانایه.

له کو تایی دا ده فه رموی: ﴿لَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتِنَا مُبَيِّنَاتٍ﴾، به دلنایی تیمه نایه ته رۆشنکه ره وه کا مان دابه زاندوون، یان: (مُبَيِّنَات)، نایه ته رۆشنه کا مان دابه زاندوون، هه ردو و خویندنه وه که ی ها توون، ﴿وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾، خواش هه ر که سیتی بوئی، به ره و راسته شه قامی خوئی رینمایی ده کات، یا خود: هه ر که سیتی بوئی ده یخاته سه ر راسته شه قامی خوئی، که له قورنایی خوا و ریبازی پیغه مبه ری پیشه وادا ﴿بِهِ﴾ به رجه سه ته یه.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له ی به که م:

وهسکردنی خوا به پروناکی ناسمانه کان و زهوی و، وینه هیناله وه بو پروناکیه که ی به چرایه کی زور تیشکده ر، که له تاقینکا دانراوه و، سووته مه نیه که ی پون زه یتیکی زور باشه، پاشان باسی مالاتیک که پیاواتیک به رده وام یادی خویان تیدا ده که ن، که بازگالی و مامه له له یادی خواو نوپزو زه کات نایان خاها لیتن و، مه ترسی قیامه تیان هیه و، خواش باشرین پاداشتیان ده داته وه:

خوا ده فره موی: ﴿اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مِثْلُ نُورٍ، كَيْشْكُورٍ فِيهَا يَصْبُحُ الْيَصْبُحُ فِي رُجَاةٍ الرُّجَاةِ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبْرَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَن يَشَاءُ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَلَ لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٥﴾﴾ فِي يُؤْتِي أُوْنُ اللَّهُ أَن تَرْفَعَ وَيَذْكُرَ فِيهَا أَسْمُهُمْ يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْقُدُّو وَالْأَصَالِ ﴿٢٦﴾﴾ يَجَالُ لَا لِّلْهِمِمْ جَعْدَةٌ وَلَا يَبْعُ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ الصَّلَاةِ وَلِيَتْلُو الرُّكُوءَ عَمَّا فَوْنَ يَوْمًا نُنْفِثُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ ﴿٢٧﴾﴾ لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَيَرْيَدَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَن يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢٨﴾﴾

شیکردنه وه ی ئهم ئایه تانه، له بیست (٢٠) برگه دا:

١- ﴿اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ خوا ښکاره پروناکی ناسمانه کان و زهویه، ئیمه دواتر کورته باسیک له باره ی ئهم ئایه ته موباره که وه ده که ی ن، به ئایه ت ئهم رسته یه ی: ﴿اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، به لأم ئیستاش وه ک پینش دهستی، چه ند شتیکی له باره وه ده لیتن:

یه کهم: (الطبري)، پیشه‌وای پرونده‌روده‌کانی ماناو مه‌به‌سته‌کانی نایه‌ته‌کانی فورنان، سن واتای بؤ ﴿اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، هیتاون:

۱- ده‌تن: ﴿اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾: [هَادِي مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، فَهُمْ بِنُورِهِ إِلَى الْحَقِّ يَهْتَدُونَ، وَبِهَذِهِ مِنْ حَبْرَةِ الضَّلَالَةِ يَغْتَضِمُونَ] ^(۱).

واته: ریتنماییکارو راسته ریکاری ههر که‌سیک که له ناسمانه‌کان و زه‌ویدا هه‌یه، که به پرووناکیی خوا ری به‌ره‌و هه‌ق ده‌دۆزنه‌وه‌و، به هوی ریتنماییی خواوه، له سه‌رگه‌ردانیی و گومراییی خویان ده‌پاریزن.

۲- ﴿اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، یانی: [اللَّهُ مُدَبِّرُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، فِيهِمَا نَجْمَاهُمَا وَشَمْسُهُمَا وَقَمَرُهُمَا] ^(۲)، خوا ځکه کارو باری گه‌ردوون، ناسمانه‌کان و زه‌وی، به ته‌ستیره‌کان و خورو مانکه‌وه، هه‌لده‌سووپریتنی و مشووریان ده‌خوات.

۳- ﴿اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾: [الضياء: ضِيَاءُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ] ^(۳)، خوا رۆشنایی ناسمانه‌کان و زه‌وییه.

دووه‌م: خواوه‌نی (البحر المديد في تفسير القرآن المجيد)، که به (ابن العجیبة)، ناسراوه، له ته‌فسیره‌که‌یدا ده‌تن: ﴿اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، أي: مَنُورُ أَهْلِيهِمَا بنور الإسلام، لأهل الإسلام، وبنور الإيمان لأهل الإيمان، وبنور الإحسان لأهل الإحسان] ^(۴).

واته: خوا رۆشنکه‌ره‌وه‌ی خه‌لکی ناسمانه‌کان و زه‌وییه، ته‌هلی ئیسلام به پرووناکیی ئیسلام و، ته‌هلی ئیمان به پرووناکیی ئیمان پرووناک ده‌کاته‌وه‌و، ته‌هلی ئیحسانیش به پرووناکیی ئیحسان (که ئیحسان باشتین جووری ئیمان و دینداریه، وه‌ک له فه‌رمایشتی پیغه‌مبه‌ردا ﷺ هاته‌وه).

(۱) جامع البيان: ج ۱۸، ص ۱۴۵، ۱۴۶.

(۲) جامع البيان: ج ۱۸، ص ۱۴۵، ۱۴۶.

(۳) جامع البيان: ج ۱۸، ص ۱۴۵، ۱۴۶.

(۴) البحر المديد في تفسير القرآن المجيد: ج ۵، ص ۱۷۷.

سَيِّئِهِمْ: (محمد الطاهر بن عاشور)، دَدَلَى: (وَالنُّورُ: حَقِيقَتُهُ الْإِشْرَاقُ وَالضِّيَاءُ، وَهُوَ اسْمٌ جَامِدٌ لِمَعْنَى، فَهُوَ كَالْمَضَدِّ، فَلَا إِخْبَارَ عَنِ اللَّهِ تَعَالَى بِأَنَّهُ نُورٌ، إِخْبَارٌ مَعْنَى مَجَازِي لِلنُّورِ لَا مَحَالَةَ بِقَرِيْنَةٍ أَصْلٍ عَقِيْدَةٍ الْإِسْلَامِ، أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى لَيْسَ بِجِسْمٍ، وَلَا جَوْهَرٍ وَلَا عَرَضٍ^(۱)).

دَدَلَى: رووناکیسی چیه ته که ی بریتیه له روونا ککر دنده وه دره وشانه وه، وشه ی (نُور) یش ناوکیی قَالَب به ستوویه بۆ مانایه ک، له بهر نه وه ی ده ک چاوک وایه، بۆیه هه والدان له باره ی خوای بهرزه وه که رووناکیه، هه والدان به مانایه کی مه جازیسی بۆ (نور)، هیچ گومانسی تیدا نیه، [نابن بَلَّیسی: ﴿اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، واته: نهو رووناکیه که تيمه ده یبینن، به به لگی نه وه که له عه قیده ی نیسلامییدا وایه: خوای بهرزه نه جیسمه، نه جهوه ره، نه عه رهزه، [جهوه ره نه وه یه شتیک له زاتی خویدا هه بی، عه ره زیش سیفه تی نهو شته یه وه ک: (گول)، (بۆن) ده کی و (رهنگ) ده کی].

که واته: که خوا ده فه رموی: ﴿اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، هیچ گومانسی تیدا نیه، مه به ست نهو رووناکیه نیه که له مانگ و خورو نه ستیره کان دایه، چونکه نه وه شتیک مادییه، دوا ییش زیاتر روونی ده که ی نه وه، که واته: ﴿اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، ده توانین بَلَّیسن: به پینج شیوه ده گونجن مانا بکری:

۱- (اللَّهُ موجد السماوات والأرض)، یان (خالق السماوات والأرض)، خوا په یدا که رو به دیهینه ری ئاسمانه کان و زهوییه، که ئاسمانه کان و زهوی له تاریکی نه بوون ده رهیتان و بۆ رووناکیی بوون.

۲- (اللَّهُ مُنَوِّر السماوات والأرض بالنجوم)، خوا روونکه ره وه ی ئاسمانه کان و زهوییه، به نه ستیران، نه ستیرد کانیش ئاسمانه کان پیک دیتن و، خورو مانگیش به نسه ت تيمه وه، خوا نهو گهردوونه ی روونا ک کردۆته وه.

۳- (اللّٰهُ هَادِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ)، خوا پۈتەمەنکارو پۈتۈشاندەری ئاسمانەکان و زەووی و، خەلکی نێو ئاسمانەکان و زەوویە.

۴- (اللّٰهُ مُدَبِّرُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ)، خوا ھەلسۆرئەرو مشوورخۆری گەردوون و، خەلک و دانیشووانی نێو گەردوونە، بە فریشتەو مرووف و جەندەو، بە ھەر دروستکراویکی دیکە خولە، کە ئیمە نایانزانین.

۵- (اللّٰهُ جَاعِلُ الْعَدَلِ وَالْإِتْقَانِ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ)، خوا پۆشنایی ئاسمانەکان و زەویە، یانی: خوا ئەم گەردوونە بە ھاوسەنگیی داناوو دادگەری تیدا بەر قەرار کردو، ھەرۆک لە زمانی زۆر لە میللەتاندا عورفیکی باو، کە دادگەری بە ڕووناکی و، زۆلم و ستەم بە تاریکی تەعبیر دەکری، پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: (اتَّقُوا الظُّلُمَ، فَإِنَّ الظُّلُمَ ظُلُمَاتٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ)، (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۱۴۵۰۱، وَعَبْدُ بْنُ حَمِيدٍ: ۱۱۴۳، وَالْبَغْهَارِيُّ فِي الْأَدَبِ: ۴۸۳، وَمُسْلِمٌ: ۵۷۸)، واتە: خۆتان لە ستەم بپارێزن، ستەم تاریکی پۆزی قیامەتە، ئەو بە نەسبەت ئەم پستەپەو، کە دواتریش ھەر زیاتر قسە لەسەر دەکەین.

ئەجە خوا ﷻ بۆ ئەوێ تێمان بگەین: چۆن خوا ڕووناکی ئاسمانەکان و زەویە؟ وئە دیتتەو بۆ ڕووناکیەکی خۆی:

۲- (مَثَلُ نُورٍ)، وئە ڕووناکی خوا، (المَثَلُ: تَشْبِيهُ حَالٍ بِحَالٍ)، کە ڕووناکی خوا بریتە لە چوێراو (مُشَبَّه)، تاقەکەش کە چرایەکی تیدایە، وچوێراو (مُشَبَّه بِهِ) ە و ئەوێ کە ڕووناکی خۆی وچوێندراو، ئەجە خوا ڕوونی دەکاتەو دەفەرمو، ڕووناکی خوا ﷻ:

۳- (كَيْشْكُورٍ فِيهَا مَصَابِحٌ)، ەك تاقیکە چرایەکی تیدایە، (مِشْكَاةٌ)، یانی: تاقیکە دەرو دیو نەبێ: (المِشْكَاةُ كُوَّةٌ غَيْرُ نَافِذَةٍ)، ئەگەر دەرو دیو بێ، پەنجەرە پێ دەلێن (شُبَّانٍ)، بەلام ئەگەر لایەکی کراو بێ و سێ لای داخراو بێ، تاق (كُوَّةٌ)، پێدەلێن.

(مىباح) ئاۋە بۇ ئەۋ دەفرە كە زەيتەكەي تى دەكرى، (مىباح)، لەسەر كىشى (مىفتاخ)، لە (مىباح) ھەۋە ھاتو، (صُبح): سېتىدى بەيان، درەۋشاۋەيى بەيان، ئىنجا ئايا ئەۋ چىرايە لە چى دايە؟

٤- ﴿الْمَصَاحُ فِي زُجَاجٍ﴾، ئەۋ چىراۋ پوۋناكىيە لە نىۋ شوۋشەيەك دايە، (زىجاجة)ش، ئاۋە بۇ ئەۋ دەفرە، كە پوۋناكىيەكەي تېدايە، شۇقەكەي تېدايە.

٥- ﴿الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ﴾، شوۋشەكە ۋەك ئەستېردەيەكى گەۋھەرىي ۋايە، ئەستېردەيەك كە ۋەك چۆن گەۋھەر دەدرەۋشېتەۋە، ئاۋا بىدرەۋشېتەۋە، بە نىسبەت تېمەۋە، ئەگەرنا ئەستېردەكان حىسابيان لەۋەدا نىە كە بەس بىدرەۋشېتەۋە! (الكَوْكَبُ: النُّجْمُ، الدُّرِّيُّ: وَاحِدُ الدَّرَارِيِّ، وَهِيَ الْكَوَاكِبُ السَّاطِعَةُ مَنشُوبَةٌ إِلَى الدُّرِّ فِي صَفَاءِ اللَّوْنِ وَبَيَاضِهِ)، (كوكب)، يانى: ئەستېرە، (دُرِّي)ش، يەك دانەي (الدَّرَارِي)يە، كە ئەۋ ئەستېرانەن زۆر درەۋشاۋەن ۋ، پال دراۋنە لاي (الدُّر)، يانى: گەۋھەر، لە سافىي پەنگەكەيان ۋ سېتىي ۋ درەۋشاۋەياندا، گەۋھەرىين.

ۋشەي (دُرِّي) خۇتېراۋىشەتەۋە: (دُرِّي)ۋ خۇتېراۋىشەتەۋە: (دُرِّي)، ئىنجا ئەگەر (دُرِّي)، بېت، واتە: گەۋھەرىي، بەلەم ئەگەر (دُرِّي)، يان (دُرِّي) بىن، لە (دُرّە) ھەۋە ھاتو، واتە: دېر بە تارىكىي دەدات ۋ تارىكىي لادەبات، بە ھۆى شەۋق ۋ پۇشنىايەكەيەۋە.

٦- ﴿يُقَدُّ مِنْ شَجَرٍ مُّبْرَكٍ﴾، (ئەۋ چىرايە كە لە نىۋ ئەۋ شوۋشەيە دايە، كە ۋەك گەۋھەر ۋايە، ۋەك ئەستېردەيەكى گەۋھەرىي ۋايە)، لە درەختىكى پېر پېت ۋ پېزەۋە سوۋتەمەنىيەكەي بۇ دى، ئىنجا ئايا ئەۋ درەختە پېر پېت ۋ پېزە چىيە؟!

٧- ﴿زَيْتُونًا شَرْقِيًّا ۭ لَا غَرْبِيَّةَ﴾، درەختىكى زەيتۋنە، ئە پۇژھەلەتتەۋە نە پۇژناۋايى، واتە: ئەۋە نىە كە تەنيا لە كاتى خۇرھەلەتن دا، تېشىكى خۇرى لىبىدات ۋ، ۋاش نىە كە تەنيا لە كاتى خۇر ئاۋابوۋندا، تېشىكى خۇر لىبىدات، بەلكو ھەم لە كاتى پۇژھەلەندا، پېش نىۋەپۇ، ھەم دۋاي نىۋەپۇ، ئەۋ باخى زەيتۋنە، تېشىكى خۇرى دەكەۋىتتى، لە شۇننىكى

بەرزى وايە، كە نە تەنھا پۇژھەلاتىيەو نە تەنيا پۇژتاوايى، بەو واتايە كە بەس پىش نيوەپۇ خۇرى لىيدات، يان بەس دواى نيوەپۇ، بەلكو پىش نيوەپۇو دواى نيوەپۇ، تىشى خۇرى ددكەوتىن، ئەو كاتەش ئەو درەختە بە تەنكىد چاكر دەبن، بەرھەمەكەى باشر دەبن و ئەو درەختى زەيتونانە، زەيتەكەيان پوونتر دەبن، واتە: لە نىوان پۇژھەلات و پۇژتاوادايە، نە بە تەنيا پۇژھەلاتىيەو، نە بە تەنى پۇژتاوايە، ئەوە وەك ئەو تەعبىرە وايە كە دەلتى: (لا عَرُ وَلَا قَرُ)، نە گەرمەو نە ساردەو، لە نىوانيان دايە.

۸- ﴿يَكَادُ زَيْتُهَا يَأْخُذُ وَلَوْ أَن رَّسَسَتْ نَارًا﴾، نيزىكە زەيتەكەى بدرەوشىتەو، بى ئەوۋى ئاگرى بگاتى، زەيت دەبن ئاگرى بگاتى، ئىجا دادەگىرسى، كاتى خۇى زەيتيان بەكارهيتاۋە بۇ چرا، لە جياتى ئەوت كە تىستا بەكاردى، ددقەرموى: زەيتەكەى هيتىدە ساف و پوونە، خەرىكە خۇى گى بگرى، بى ئەوۋى ئاگرى بگاتى.

۹- ﴿ثُورٌ عَلَى ثُورٍ﴾، واتە: (هُوَ ثُورٌ عَلَى ثُورٍ)، ئەو پووناكىيە، پووناكىيەكى لەسەر يەك كەلەكە بوۋە، پووناكىيەكى چەند قاتە.

۱۰- ﴿يَهْدِي اللَّهُ لِنُورٍ مِّنْ نَّارٍ﴾، خوا بەرەو پووناكىي خۇى، ھەر كەسىكى بوى راستە پىي دەكات، بۇيە ددقەرموى: ﴿يَهْدِي اللَّهُ لِنُورٍ مِّنْ نَّارٍ﴾، چونكە لىرەدا پرسارىك دەكرى: باشە مادام پووناكىي خوا ﴿يَهْدِي اللَّهُ لِنُورٍ مِّنْ نَّارٍ﴾، تاقىك چرايەكى تىدا دانرايى، ئەو چرايە لە تىو شووشەيەك دابى، شووشەكە وەك ئەستىرەيەكى درەوشاۋەى گەۋھەرىي وابى و، بە زەيتىك بئايىسى، كە ئەو زەيتە لە درەختىكى زەيتونەوە بى، ھەم پۇژھەلاتىي و ھەم پۇژتاوايى بى و، هيتىدە صاف و چاك بى خەرىك بى بۇ خۇى دابگىرسى، بى ئەوۋى ئاگرى بگاتى، مادام پووناكىي خوا ناوايە، ھىدايەتى خوا ناوايە، (كە بىگومان مەبەست لە پووناكىي لىرەدا يانى: پووناكىي ھىدايەتى خوا)، ئەدى بۇچى ھەندى كەس ئەو ھىدايەتە وەرناگرن و پىي راستە پىي كراو (مەتدى) نابن و؟ بەر پىي خۇيانى پى نابىن؟ خوا عزوجل، وەلامى ئەوۋە دداتەوۋە: ﴿يَهْدِي اللَّهُ لِنُورٍ مِّنْ نَّارٍ﴾، خوا بۇ ئەو پووناكىي ھىدايەتەى خۇى، ھەر كەسىكى بىھوۋى راستە پىي

دهکات و، دهیخته بهر شوق و پوشتایی نهو هیدایه تهی خوئی، که بریتیه له قورتان و نیسلام و، نهو په یامهی خوا به پیغمبه ری خاته مدا ﷺ ناردوو یه تی.

(۱۱) - ﴿وَمَضْرِبُ اللَّهِ الْأَمْثَلُ لِلنَّاسِ﴾، خواش ویتان بو خه لکی دینیتیه وه، تاکو به هوی ویتنه هیتانه وه وه، ماناو مه بهسته مه عنیه به کان، له قالیکی ماددیدا به رجهسته بین و، مرؤف باشر لیان تیکات.

(۱۲) - ﴿وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾، خواش به هه موو شتیک زانایه، واته: هیچ شتیکی لی ون نابن، تنجا له نیو نهو شتانه دا که لی ون نابن، نهو که سانهن که نهو هیدایه تهی خوا، بهو پوشتایی و، دره وشاوه یه، قبول ناکهن و لی به ره ره مهن نابن!

(۱۳) - ﴿فِي بُيُوتٍ أَذِنَ اللَّهُ أَنْ تُرْفَعَ﴾، له مالانیکدا خوا مؤله ق داوهو فرهانی کردوه: بهرز پابگیرین.

نایا نهم (فی بیوت) په یوه ست ده بیتیه وه به کوئوه؟ زانایان لهو باره وه چهند پابه کیان ههن:

۱- هه ندیکیان کوتوو یانه: پووناکی هیدایه تی خوا، له مالانیکدا یه، که مه به ست پیتان مزگه وته کانه، یانی: له وان دا بوی بگه پین.

۲- هه ندیکیش کوتوو یانه: نهو تاقه، که نهو چراهی تیدایه، له مالانیکدا یه، که مزگه وته کانه.

۳- هه ندیکیش کوتوو یانه: نهو چراهی له مالانیک دایه.

۴- هه ندیکیش کوتوو یانه: په یوه ست ده بیتیه وه به پیاوانیک (رجال) که دواپی دئی، پیاوانیک یادی خوا ده کهن له نیو مالانیک، مزگه وتانیک دا، ﴿أَذِنَ اللَّهُ أَنْ تُرْفَعَ﴾، نهو مالانه خوا مؤله تی داوهو، فرهانی کردوه که بهرز بکړینه وه، نهویش سی واتای ههن:

ا- له کاتی بنیاتان دا بهرز بکړینه وه، به بهرز کردنه وهی به ره هه ست و ماددی.

ب- به مه زن بکړین و پیزو حورمه تیان لی بکړی، به بهرز کردنه وهی مه عنیه یی بهرز بکړینه وه.

ج- هه ردوو و اتایه که ی پتکوهو ویکړا: هه م له پووی مادیهوه، باش دروست بکړن و بهرز بکړنهوه، هه م له پووی معنویهوه، پزیزان لږ بکیرئ و، پاک رابگیرن و بهندایه تی خوایان تیدا بکړئ.

۱۴- ﴿وَيَذْكُرُ فِيهَا أَسْمَاءُ﴾، هه روه ها ناوی خوایان تیدا بهیترئ، یانی: خوا فرمانی کردوه و مؤلفه تی داوه: نهو مالانه: هه م بهرز بکړنهوه، هه م بهرز رابگیرن، هه م ناوی ویا تیدا بهیترئ.

۱۵- ﴿يَسْجُ لَهُ، فِيهَا بِالْعُدُوِّ وَالْأَصَالِ رِجَالٌ﴾، که لهو مالانه دا، لهو مزگه وتانه دا، پیاوانتک خوا به پاک ده گرن، به یانیا و تیاران.

﴿رِجَالٌ﴾، پیاوانتک، که مه به ست پتیا ناوه لانی به پزیز پیغه مبه ره ﷻ به پله ی به که م.

(غدو) کوی (غَدُوَّة)، یانی: به ره به یان، لهو کاته وه که خه لک دهرده چن بو نیش و کار، (الأَصَالِ) یش، کوی (أَصِيلٌ)، واته: نیوه ی دووه می پوژگار، دوا ی نیوه پو، به یانیا و تیاران، پش نیوه پویان و دوا ی نیوه پویان، پیاوانتک خوا به پاک ده گرن، لهو مالانه ی خوادا، که چوئن؟

۱۶- ﴿لَا لَّهُمْ جَعْرَةٌ وَلَا يَسْعُ عَنْ ذِكْرِ آلِهِمْ إِلَّا الْفُلُ وَالْأَصْلُ وَالْزَكْوَةُ﴾، نه بازگانیا، نه کرین و فروشتن، سه رقایان ناکات، له یادی خوا، (به گشتی)، هه روه ها (به تاییه ت) له بهرپا کردنی نوپز، هه روه ها له زه کات دان.

یادی خوا گشتیه، به لأم بهرپا کردنی نوپز شتیکی تاییه ته، له پووی معنویهوه، زه کات دان و مال به خشین، شتیکی تاییه ته له پووی مادیهوه، یادی خواو بهندایه تی بو خواش ده بیته وه بهو دوو به شه: پووی معنویه ی، پووی مادیی، یا خود وه که په یوه ندیی له گه ل خواو په یوه ندیی له گه ل خه لکی خوادا، که نوپز تاییه ترین جوړی په یوه ندیه له گه ل خوادا ﷻ، نهو بهندایه تییه ی

مروّف له نوٲژدا بەرجەستە دەبٲ، چ له راوہستاندا، چ له چەمىنەموەدا، چ له کړنووش بردندا، چ له تەحييات خوٲندندا، له هيچ شتٲكى دٲكەدا نەو ھەموو ملکہچىي و، خو بە كەم كرتەو بەندابەتٲى مروّف بوٰ خوا، بەرجەستە نابٲى، زەكاتبش بەرجەستە كەرى لايەنى ماددىي دٲندارىيە، ياخود ږوونكەرەوہى جوړى پەيوەندٲى مروّفە بە خەلكەوہ، كە برٲتٲە لەوہى ھاوکارٲان بٲى و ماٰ و سامانى خوٰى پٲٲٲان بٲەخشن.

ئىنجا نٲا چ شتٲك ھاندەرو پالٲنەريانە نەو پٲاوانەى لەو ماٰلانەى خوادا بەو شٲوہيە يادى خوا دەكەن و، بازرگانٲى و كړٲن و فروشتٲ بٲٲاگايان ناكات له يادى خواو، له نوٲژ بەرپاكردن و زەكاتبان؟

(١٧) - ﴿يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ﴾. له ږوٲٲك دەترسٲن، دلەكان و چاوەكان تٲٲٲدا ھەلدەگەږنەوہ، واتە: له بەلاو ناپرەحەتٲى و مەترسيەكانى ږوٲٲك دەترسٲن، نەك له خودى ږوژەكە بٲرسٲن، يانى: لٲرەدا پالٲدراو (مضاف) ٲك فرتٲٲراوہ، (يَخَافُونَ أَهْوَائِ يَوْمٍ)، كە مەبەست ٲٲٲى ږوژى دوايە، نٲا لەو ږوژەدا چى ږوودەدات؟!، دلەكان و چاوەكان تٲٲٲدا ھەلدەگەږنەوہ، چاوەكان و دلەكان تٲٲٲدا نۆقرە ناگرن، دٲٲن و دەچن، ئىنجا ئىنسان كاتٲ دەكەوٲتە نٲو مەترسيەوہ، ھەم دلٲى زياتر لن دەدات و، جووٲلە جووٲل دەكات، ھەم چاويشى لەسەر يەك شت چر داناگرٲى، بەلكو تەماشاي ئەملا دەكات، تەماشاي ئەولا دەكات، چاوى دەسووږٲى، داخو مەترسيەكە له كوٲوہ دٲى؟!

(١٨) - ﴿لِيَجْزِيََنَّهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا﴾. تاكو خوا بەٲٲى باشترينى ئەوہى كرددويانە، پاداشتٲان بداتەوہ.

١- ئەمە دەگونجٲى پەيوەست بٲٲتەوہ بە ږستەى: ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾. واتە: بٲوہ بازرگانٲى و كړٲن و فروشتٲ له يادى خواو له نوٲژو زەكات، بٲ ناگايان ناكات، تاكو خوا بە ږٲ باشترينى كردهوہكانٲان پاداشتٲان بداتەوہ.

ب- یاخود: پەيۋەستە بە: ﴿يَحْمِلُونَ﴾، يانی: بۆيە دەترسین لەو پۇژە، تاكو خوا ﷻ بە باشتىنى كردهۋە كانيان پاداشتيان بداتهۋە.

﴿لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا﴾، ئەمەش دوو واتای هەن:

أ- تاكو خوا پاداشتی باشتىنى ئەوێ کردوویانە، بیانداتهۋە، كە مەبەست كردهۋە باش و پەسندە كانیانە.

ب- خوا باشتىنى كردهۋە كانيان دەكاته پێوەر بۆ پاداشت دانەۋەيان.

(۱۹) - ﴿وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ﴾، هەروەها لە بەخششی خۆی بۆشيان زیاد دەكات.

(۲۰) - ﴿وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾، خواش بژیو بە هەر كەسێك دەدات، بە بن ژماردن و دیاریبكردن، بەنسەبەت بەندەكانەۋە، ئەگەرنا هەموو شتێك بۆخوا ژمێردراو و زانراۋە، هەلبەتە مەبەستیش لە (بَغَيْرِ حِسَابٍ) زۆری پاداشتهكەبە، چونكە شتی زۆر ناژمێرێ.

(رزق) بژیو، بریتیه لە بەخششی خوا، چ پەيۋەندیی بە دنیاۋە هەبێ، كە ئەویش مآل و سامانە، عەقلە، زانیارییە، رەۋشە، ...هتد، چ پەيۋەندیی بە پۇژی دوايەۋە هەبێ، بژیوی پۇژی دوايش لە بەهەشتداو لە نازو نەعمەتەكانی بەهەشتدا، بەرجەستە دەبێ.

كورتە باسنىك

دە (۱۰) دەقى سۈننەت لە بارەى

مامەلەكردنەو لەگەل مزگەوتان دا

ليره به پيويستی دەزانم كه باسى ماله كان كرا (ماله كانى خوا، مزگەوته كان)،
چەند فەرموودەيك لە بارەى مزگەوتهو بێنين، كه سەرجهەم دە (۱۰) فەرموودەن و،
تیشكمان بۆ دەخەنە سەر چۆنیهتى مامەلەكردن لەگەل ماله كانى خوادا:

۱- {عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: أَمَرَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنْ نَتَّخِذَ الْمَسَاجِدَ فِي الدُّورِ، وَأَنْ نَطْهَرُ وَنُطِيبَ}، (أُخْرِجَهُ أَبُو دَاوُدَ: ۴۵۵، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۵۹۴، وَابْنُ مَاجَةَ: ۷۵۹).

واته: داپكمان عائشە خوا لیتی رازی بێ، دەلتی: پتغەمبەرى خوا ﷺ فەرمانی
پێ کردین، كه له گەڕەكهكاندا مزگەوتان دروست بكهین و، پاك رابگیرین و،
بۆن خوش بكرین (پاك و چاك رابگیرین).

۲- پتغەمبەر ﷺ هۆشاری دەدات به مسولمانان، كه مزگەوت دروست كردن نهكهنه
شوینی پتشیركه و خو هەلنان و، خو بهسەر بهكدیدا هەلکیشان، دهفەرموی: {لَا تَقُومُ
السَّاعَةُ حَتَّى يَتَبَاهَى النَّاسُ فِي الْمَسَاجِدِ} (أُخْرِجَهُ أَحْمَدُ: ۱۲۴۰۲، وَأَبُو دَاوُدَ: ۴۴۹، وَابْنُ
مَاجَةَ: ۷۳۹، وَالدَّارِمِيُّ: ۱۴۰۸، وَابْنُ خُرَيْمَةَ بِرَقْمٍ ۱۳۲۲، وَأَبُو يَعْلَى: ۲۷۹۸، وَابْنُ حَبَانَ: ۱۶۱۴).

واته: ناخیر زەمان نایهت (ئەو کاتەى دنیا تێیدا کۆتایی دێ نایهت) تاكو
خەلک به مزگەوتانهو، یاخود له مزگەوتاندا خۆیان هەلدهکێشن.

یانی: به دروستکردنی مزگەوتان خۆیان هەلدهکێشن، ناوی خۆیانان لێ
دەدەن، ئەو مزگەوته کهسیک پارەیهکی زۆری لێ سەرف دەکات بۆ ئەوهی بڵێن:
کێ دروستی کردوه؟ بڵێن: فلانکەس، نهك مه بهستی ئەوه بێ: بهندایهتیی بۆ

خوا تیدا بکری، به لکو ږدنگه هی وا هه بئ - هه ږه ډنده نهو ږدنگه که میښ
بئ - مزگه وتیش دروست بکات، به لَم بؤ خوی نه هلی مزگه وت نه بئ!،

مانایه کی دیکه شی هیه، که بریتیه له: خو هه لکیشان و خو بادان به سه ر
خه لک دا له مزگه وتان دا!

۳- پیغه مبه ر ﷺ ده فهرموئ: (مَنْ أَكَلَ الْبَصَلَ، وَالْثُومَ، وَالْكَرَاثَ، فَلَا يَفْرَبُنْ مَسْجِدَنَا، فَإِنْ
الْمَلَائِكَةُ تَأْذَى مِنْهُ بَنُو آدَمَ) (أخرجه البخاري: ۸۵۴، ومسلم: ۵۶۴).

واته: هه ر که سیک پیوازو سیرو که وه ری خوارد، با توخنی مزگه وته که مان
نه که وئ، چونکه فریشته کانیش ناږه حهت ده بن، به ودی که وه چه ی ناده م پتی
ناږه حهت ده بن (واته: به بونی ناخو ش)!

هه لبه ته پیم وانیه بؤن خلته ی جگه ره، هه روه ها بؤن تاره قه ی چهن د جار
دووباره بووه وه، که کابرا خوی ناشوات، له بؤی پیوازو سیرو که وه ر، ناخو شتر
نه بئ، که واته: ته وانیښ هه مان هوکیمان هیه، هه ر بویه ش له فهرمایشتی
پیغه مبه ردا ﷺ هاتوه که فهرموویه تی^(۱): چی ده بئ، ته گه ر به کیکتان دوو
پوشاکي هه بن، په کیان بؤ نیښ و کاری، نه و ی دیکه شی بؤ مزگه وت و چوونه
کږو مه جلیسی مسولمانان! تا کو خه لک به بؤنی تاره قه و ناخو شی، بیزار نه بن.

۴- پیغه مبه ر ﷺ ده فهرموئ: (إِنَّ هَذِهِ الْمَسَاجِدَ لَا يَصْلُحُ فِيهَا شَيْءٌ مِنْ كَلَامِ النَّاسِ، إِنَّمَا هِيَ
التَّسْبِيحُ وَالتَّكْبِيرُ وَقِرَاءَةُ الْقُرْآنِ)، (أخرجه أحمد برقم ۲۳۸۱۳، ومسلم: ۲۳۷، وأبو داود: ۹۳۰،
والنسائي: ۱۲۱۸).

واته: نه م مزگه وتانه هیچ شتی که له فسه ی خه لکیان تیدا شایسته نیه، (واته:
نهو فسانه ی کاتی ناسایی و له شوینه ناسایه کاند ا ده کریښ)، به لکو ته نیا شوینی
خوا به پاککرتن و، خوا به گه وره کرتن و، قورتن خویندنه.

(۱) (عَنْ نَافِعٍ عَنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَوْ قَالَ قَالَ عُمَرُ
رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ إِذَا كَانَ لَأَعْدَائِكُمْ قُوتَبَانِ فَلْيُضِلَّ فِيهِمَا فَيَنْ لَمْ يَكُنْ إِلَّا كُتُوبٌ وَاحِدٌ، فَلْيُتْرِكْ بِهِ وَلَا
يَشْتَمَلْ اغْتِمَالِ الْيَهُودِ) أخرجه أبو داود: ۶۳۵، وصححه الألباني.

۵- پېغەمبەر ﷺ دەفەر مۆي: [إِذَا دَخَلَ أَحَدُكُمُ الْمَسْجِدَ، فَلْيَقُلْ: اَللّٰهُمَّ افْتَحْ لِيْ اَبْوَابَ رَحْمَتِكَ، وَإِذَا خَرَجَ، فَلْيَقُلْ: اَللّٰهُمَّ إِنِّيْ أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ] (أخرجه مسلم: ۷۱۳، وأبو داود: ۴۶۵، والدارمي برقم ۲۶۹۱، والبخاري: ۳۷۲۰، وابن حبان: ۲۰۴۸).

واتە: ئەگەر يەككىكتان چوۋە مزگەوت، با بلى: ئەي خۋايە! دەرۋازەكانى بە بەزەيى خۆتم بۆ بگەۋە، كاتتېك لە مزگەوتىش چوۋە دەرئى، با بلى: ئەي خۋايە! لە بەخشىشى تۆ داۋا دەكەم.

ياني: پزقى ھەلآلم بە قسەت بگە، كارو كاسبىم بۆ ئاسان بگە، بۆ ئەۋەي پزقى ھەلآلم دەست بگەۋەي، كە ئەۋىش بەخشىشى تۆيە.

كەۋاتە: ئىنسانى مسۆلمان كە دەچىتە مالىى خوا، داۋاي بەزەيى خوا دەكات، لە دەرەۋەي مالىى خواش داۋاي بەخشىشى خوا دەكات.

۶- پېغەمبەر ﷺ دەفەر مۆي: [إِذَا دَخَلَ أَحَدُكُمُ الْمَسْجِدَ فَلْيَقُلْ رَكْعَتَيْنِ قَبْلَ أَنْ يَجْلِسَ] (أخرجه البخاري: ۴۴۴، ومسلم: ۷۱۴).

واتە: ھەر كات يەككىكتان چوۋە مزگەوت، با پىش ئەۋەي دابىشى، دوو ركات بكات.

پىي دەگوترى: (رَكْعَتَيْنِ تَحِيَّةَ الْمَسْجِدِ)، دوو ركاتى سلاۋكردن لە مزگەوت.

۷- [كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا دَخَلَ الْمَسْجِدَ، يَقُولُ: «بِسْمِ اللَّهِ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِيْ ذُنُوبِيْ، وَافْتَحْ لِيْ اَبْوَابَ رَحْمَتِكَ»، وَإِذَا خَرَجَ قَالَ: «بِسْمِ اللَّهِ، وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ، اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِيْ ذُنُوبِيْ، وَافْتَحْ لِيْ اَبْوَابَ فَضْلِكَ»] (أخرجه الترمذي: ۷۱۴، وابن ماجه: ۷۷۱).

واتە: پېغەمبەر ﷺ كە دەچوۋە مزگەوت دەيفەر مۆي: بە ناۋى خوا، سەلام لەسەر پېغەمبەرى خوا، ئەي خۋايە! لە گوناھەكانم بمبۆوردو، دەرۋازەكانى بەزەيى خۆتم بۆ بگەۋە، كاتتېك لە مزگەوتىش دەچوۋە دەرئى، دەيفەر مۆي: بە ناۋى خوا، سەلام لەسەر پېغەمبەرى خوا ﷺ، ئەي خۋايە! لە گوناھەكانم بمبۆوردو، دەرۋازەكانى بەزەيى و بەخشىشى خۆتم بۆ بگەۋە.

۸- پَنَیْغِهِ مَبَرٌ ۖ دَهْ قَهْرَمَوِّ: (مَنْ غَدَا إِلَى الْمَسْجِدِ أَوْ رَاحَ، أَعَدَّ اللَّهُ لَهُ نَزْلَهُ مِنَ الْجَنَّةِ، كُلَّمَا غَدَا أَوْ رَاحَ) (أخرجه البخاري: ۶۶۲، ومسلم: ۶۶۹).

واته: هەر که سێک به یانیان بچێته مزگهوت، یان تیاران، (یانئ: له هەر کاتیکدا)، خوا مه نزلێکی له به ههشت بۆ داده نئ، هەر کاتیک به یانی چوو، یاخود تیاره چوو، (یاخود هەر کاتئ چوو بۆ مزگهوت و له مزگهوت هاتهوه، له ههردوو حالاندا، خوا پاداشتی مه زنی بۆ داده نئ).

۹- (مَنْ تَطَهَّرَ فِي بَيْتِهِ، لَمْ يَمَسَّ إِلَى بَيْتٍ مِّنْ بَيْتٍ اللَّهِ، لِيَقْضِيَ فَرِيضَةً مِّنْ فَرَائِضِ اللَّهِ، كَانَتْ خَطْوَتَاهُ إِحْدَاهُمَا تَحُطُّ خَطِيئَةً، وَالْأُخْرَى تَرْفَعُ دَرَجَةً) (أخرجه مسلم: ۶۶۶، وابن ماجه: ۷۷۴، ابن حبان: ۲۰۴۴).

واته: هەر که سێک خۆی پاک بکاتهوه، (مه بهستی نهوهیه دهست نوێژ بگرئ، یان خۆش بشوات)، دواپی بچێته مالتیک له ماله کانی خوا، بۆ نهوهی فهرزێک له فهرزه کانی خوا جێیه جئ بکات، دوو ههنگاوه کانی، (واته: که پێیهک ههلدینئ و پێیهک داده نئ)، به کێکیان خوا گوناھی پئ دهسپێتهوهو، نهوی دیکه شیان پله یهکی پئ بهرز دهکاتهوه.

۱۰- (صَلَاةُ الرَّجُلِ فِي جَمَاعَةٍ، تَزِيدُ عَلَى صَلَاتِهِ فِي بَيْتِهِ وَصَلَاتِهِ فِي سُوقِهِ، بِضْعًا وَعِشْرِينَ دَرَجَةً) (أخرجه أحمد: ۷۴۲۴، والبخاري: ۴۶۵، ومسلم: ۶۴۹، وأبو داود: ۵۵۹، وابن ماجه: ۷۹۹، وابن حبان: ۲۰۴۳).

واته: نوێژی پیاو به کۆمهڵ، (واته: له مزگهوتدا)، خێری زیاتره له نوێژه که ی له مالتئ، یاخود له نوێژه که ی له دوو کانه که ی و له بازاره که ی دا، به بیست و نهوهنده پله.

له ریوایه ته کانی دیکه دا هاتهوه به بیست و پێنج (۲۵) پلهو، له هه ندیک ریوایه تاندا هاتهوه، به بیست و ههوت (۲۷) پله.

كۈرتە باسېك لى بارەى

نايەتى (۳۵) ى (النور) ەوہ: ﴿اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾

ئىرەدا كۈرتە باسېك لى بارەى نايەتى (۳۵) سۈرەتى (النور) ەوہ، دەكەين، كە پىشترىش ەەر قسەمان لىكرد، بەلەم پىۋىستى بەوہ ەەيە، تىشكى زياترى بخەينە سەر، جارى ئەم نايەتە كە بە نايەتى نوور ناسراوہ، ەەرۈەھا سۈرەتى (النور) ىش، ەەر بەوہ ناو نراوہ، زانايانى ئىسلام زۇريان قسە لى بارەوہ كىردوہ، تىمەش ەوۆ دەدەين لىم كۈرتە باسەدا لى ەەشت (۸) پرگەدا ئەوہى بە پىۋىستى بزائىن لى بارەيەوہ بىلەين، چ وەك پوختەو گوشاوى قسەى زانايان، چ وەك پاو بۆچوونى تاييەتى غۇشمان:

۱- ئەم ئايەتە بە ئايەتەكانى پىش خۇيەوہ پەيۋەستە:

بەرپىزان!

ەمىشە ئايەتەكانى قورئان پىكەوہ پەيۋەستى و، ئەوہ نيە وەك گوتراوہ: (ەەر تىرە لى كەنداللىك)، بەلكو وەك ئاللقەكانى زنجىرىك، وەك دەنكەكانى تەسبىحك پىكەوہ پەيۋەستى، بەلەم زۇر جارار بۆ دۆزىنەوہى چۆنيەتى پىكەوہ پەيۋەستى بوونيان، پىۋىستى بە پامان و قوۆل دا چوون دەكات، بۆيەش خوا ﷻ ئەوہندە فەرمانمان پى دەكات كە ورد بىنەوہ لى قورئان وتىۋەى پامىن:

۱- ﴿كُنْ أَتَزَلُّهُ إِلَيْكَ مُبْرَكٌ لِّدَبْرُوا إِلَيْهِمْ وَلَسَدَكْرُ أُولُوا الْأَلْبَبِ﴾ (۱۱) ص.

ب- ﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا﴾ (۱۱) محمد.

لیرهش خوا سُبْحَانَكَ دواى نه‌وى حوكمه پت‌شوه‌كانى روونكرده‌وه، كه همه‌مويان حوكمى گه‌وره وه‌ستيار بوون، نجا خوا سُبْحَانَكَ له‌م تايه‌تى (۳۵) دا، پايده‌گه‌يه‌نى كه وهك چوَن به هوى وه‌حیی و هیدایه‌تى خواوه، ژيانى مرؤفه‌كان رۆشن ده‌بیت‌هوه، خواش سُبْحَانَكَ روونكه‌رده‌وى سه‌رتاپای بوونه به سه‌رو خواریه‌وه، واته: تايه‌ته‌كانى پت‌ش روونكه‌رده‌وى ژيانى مرؤف بوون، ژيانى ختزان و كوْمه‌لگا بوون، به هوى نه‌و حوكمه شه‌رعیه‌انه‌وه، كه ده‌يانپارتزن له هه‌له‌و لادان، يان كاتيك تووشى گرفت و كيشه‌يهك بوون، نه‌و حوكمه شه‌رعیه‌انه، نه‌و گرفت و كيشه‌يان بۆ چاره‌سه‌ر ده‌كه‌ن، تاكو زياتر لتيان نه‌نالۆزگين، به هه‌مان شيوه‌ش خوا سُبْحَانَكَ وهك چوَن ژيانى مرؤفه‌كانى به تايه‌ته‌كانى و، حوكمه شه‌رعیه‌كانى رۆشن كردۆته‌وه، گه‌ردوونيشى به رووناكى خوى رۆشن كردۆته‌وه، نجا چ مه‌به‌ست نه‌وه بئ كه له تاريكى نه‌بوون ده‌رى هیناوه، بۆ رووناكیى بوون، چ مه‌به‌ست پتى سیستماتيك كردن و پت‌نمایى كردنى گه‌ردوون بئ، چ مه‌به‌ست پتى پت‌نمایى كردنى نه‌وانه بئ، كه له نتيو گه‌ردوون دان، له فرشته‌كان و له چنده‌كان و مرؤفه‌كان، كه به ته‌ئكيد وهك چوَن سیستم و پت‌ك و پت‌كیى، رووناكییه، پاشا گه‌ردانیى و فه‌وزاو بئ سه‌روبه‌ريش، تاريكییه.

هه‌روه‌ها خوا سُبْحَانَكَ نه‌و گه‌ردوونى رۆشن كردۆته‌وه، كه به‌ره‌و نه‌و ئامانجه‌ى خواى كارزان بۆ هه‌ر كام له دروستكراوه‌كانى داناوه، بۆى به‌چئ، به تايبه‌ت و كو‌ى گه‌ردوونيش به گشتی، خوا سُبْحَانَكَ بيگومان بۆ هه‌ر كام له دروستكراوه‌كان، حكمه‌ت و ئامانجىكى داناوه، بۆ كو‌ى گه‌ردوونيش حكمه‌ت و ئامانجىكى داناوه، نجا هه‌موو نه‌وانه به‌ره‌و هینانه دى نه‌و ئامانجه له جووله‌دان، خوا سُبْحَانَكَ به‌و شيوه‌يه ئاسمانه‌كان و زه‌وى، ياخود گه‌ردوونى به سه‌رو خواریه‌وه رۆشن كردۆته‌وه.

۲- خوا ماڼی، رووناکیې ناسمانه کان و زهوییه، څ له رووی ماددیی و به هه ست و، څ له رووی په نهان و معنه وه یی هه:

ا- له رووی ماددیی و به ره ههسته وه، خوا فه رموویه تی: ﴿رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ، ثُمَّ هَدَىٰ﴾ (۵۰) ځله، کاتیک فیرعه ون له مووسا و هاروون (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، ده پرسئ: ﴿فَمَنْ رَبُّكُمَا يُمَوِّسُ﴾ (۱۹) ځله، ټایا په روه ردگاری ټیوه، کتیه نهی مووسا؟ مووسا ﷺ وه لایمکی زور کورت و پوخت و پر وانا ده داته وه، ده فه رموی: ﴿رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ، ثُمَّ هَدَىٰ﴾، په روه ردگارمان ټو زاته به که بوونی به هه ر شتیک داوه، رټنمایشی کردوه، واته: سیستمی بو داناه، چوون به رټیوه چی؟ یانی: هه م به ره مه ندی کردوه له نیعمه تی بوون و، له تاریکی نه بوون ده ری هټناوه بو رووناکیی بوون (وجود)، هه م له تاریکیی بن سهره و به ره یی ده ری هټناوه، بو رووناکیی سیستم و یاساداری، هه ر شتیک له دروستکراوه کانی، خوا هه ر له گه ردپله وه تاکو کاهکه شان، هه مووی خوا ﷺ رټنمایشی کردوه.

هه روه ها له رووی ماددیی و به ره ههسته وه، خوا چوون دروستکراوه کانی پوژن کردوونه وه، له سووړه تی (الأعلى) دا، خوا ده فه رموی: ﴿سَبِّحْ أَسْمَاءَ رَبِّكَ الْأَعْلَىٰ﴾ (۱) ﴿الَّذِي خَلَقَ سُبُوحًا رَبُّنَا﴾ (۲) ﴿وَالَّذِي مَدَرَهُ فَلَاحًا﴾ (۳)، ناوی په روه ردگاری هه ره به رزت به پاک بگره، ټو زاته ی که هه موو شتیکي هټناوه ته دی و رټکیڅسته وه، ټو که سه ی هه موو شتیکي ټه ندازه گیری کردوه، رټنمایشی کردوه.

ب- له رووی مه عنه ویی و نابه ره هه شتیه وه، خوا فه رموویه تی: ﴿سُبِّحْ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا﴾ (۱۱) ځله، الإسرائ، واته: حموت ناسمانه کان و زهوی و هه ر کهس که ټیان دایه، خوا به پاک ده گری و، هیچ شتیک نیه مه گه ر به ستایش کردنه وه خوا به پاک ده گری، به لایم ټیوه له به پاک گرتنه که یان ټیناگه ن، بیگومان خوا هټدیمه ندی لیورده ده.

که تێمه له تەفسیری سوورەتی (الإمراء) دا، کورتە باسێکمان لەو بارەوه کردوه.

۳- وشەى نوور له قورئاندا، خوا ﷻ هەم بۆ خۆى و، هەم بۆ سەرجهەم ئەو شتانەى بەکارهێناوه، کە بە خواوه پەيوەستەن، بەلام بە واتا مەعناوێهەى:

یەك: خوا ﷻ بۆ خۆى وشەى نوورى بە کار هێناوه: ﴿اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، خوا ڕووناکیى ناسمانەکان و زەوییه (بە واتا مەعناوێهەى).

دوو: هەروەها خوا ﷻ وشەى نوورى بۆ قورئان بە کارهێناوه، وەك لە سوورەتی (المائدة) دا، دەفەرموێ: ﴿قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ﴾، بە دلدنایى لە خواوه ڕووناکیى و کتیبیکى ڕۆشنکەرەوهتان بۆ هاتوه، یان: کتیبیکى ڕۆشن.

دیسان لە سوورەتی (الأعراف) دا، خوا دەفەرموێ: ﴿وَأَنبِئُوا النَّورَ الْبَارِئَ أَنزَلَ مَعَهُ﴾، واتە: شوێن ئەو ڕووناکیه بکەون کە لەگەڵیدا، (لەگەڵ موخەممەدادا ﷺ) دا بە زۆراوه، کە بە تەنکێد مەبەست پێى قورئانە.

سێ: هەروەها هیدایەتى خواش وشەى نوورى بەکار هاتوه، وەك لە سوورەتی (الأنعام) دا، دەفەرموێ: ﴿أَوْفَرَّكَ اللَّهُ نُورًا يَمْشِي بِوَيْهِ فِي النَّاسِ كَنُورٍ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾، واتە: ئایا كەسێك كە مردوو بوو، زیندوویمان كردەوهو، ڕووناکیه كمان پێدا، كە لە نێو خەلكى دا پێى بڕوا، وەك وێنەى ئەو كەسە وایە كە لە تاریکیان دا، لێیان دەرباز نابێ؟ كەواتە: هیدایەتى خواش ڕووناکیه، هەر وەك گومراپی و دووركەوتنەوه لە هیدایەتى خوا، تاریکیه.

چوار: دیسان خواى پەرورەدگار بۆ ئیسلامیش وشەى نوورى بەکارهێناوه، وەك لە سوورەتی (الزمر) دا دەفەرموێ: ﴿أَقْمِنْ سَرَّحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَى نُورٍ مِّن رَّبِّهِ﴾.

قَوْلٍ لِّلْفَتَىٰ قُلُوبُهُمْ مِّن ذِكْرِ اللَّهِ ﴿٢٢﴾، واتە: ئایا كەسێك كە خوا سینەى گوشاد كرده بۆ ئیسلام و كەوتۆتە سەر پووناکیهك له پەرودەگار یهوه، (وەلامەكەى، بەرانبەرەكەى قرتێراوە، یان: ئایا وەك ئەو كەسە وابە كە بە پێچهوانەوهیە؟)، ﴿قَوْلٍ لِّلْفَتَىٰ قُلُوبُهُمْ مِّن ذِكْرِ اللَّهِ﴾، واتە: سزای سەخت بۆ ئەوانەى دلیان لە ئاست یادی خوادا ڕدەقە، كە بە تەنكێد ئەو كەسەى خوا سینەى گوشاد كرده بۆ ئیسلام و، كەوتۆتە سەر پۆشنایى خوا، پووناکیی هیدایەتى خوا، وەك ئەو كەسە نیه كە دلى لە ئاست هیدایەتى خوادا، تارىكەو لە بەرانبەر یادی خوادا، دلى سەخت و ڕدەقە.

هەر وەها هەر لە سوورەتى (التوبة) دا دەفرموى: ﴿يُرِيدُونَ أَن يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ...﴾، واتە: دەیانەوى پووناکیى خوا بەزاريان بكۆژننەوه، خەفە بكەن، كە مەبەست لە: (نُورَ اللَّهِ)، ئیسلامە، دواى دەفرموى: ﴿وَيَأْتِ اللَّهُ إِلَّا أَن يُحْمَ نُورُهُمْ لَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾، خواش رازى نایى مەگەر پووناکیهكەى تەواو بكات، واتە: ئەو ئیسلامە هەر دەبێت بچەسپێ، دەبێت ئیسلام سەقامگیر بێ، هەر چەندە كافەرەكانیش پێیان ناخۆش بێ، واتە: بۆ ئیسلامیش خوا وشەى نوورى بەكارهێناوه.

پنج: هەر وەها خوا بۆ پێغەمبەرى كۆتایش (موحەممەد ﷺ) هەر وشەى پووناکیى بەكارهێناوه، وەك لە سوورەتى (الأحزاب) دا دەفرموى: ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِيدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾، ﴿وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا﴾، واتە: (ئەى موحەممەد! ﷺ) تێمە تۆمان ئاردووە كە شايدە بى و، موژدەدەر بى و، ترسێنەر بى و، بانگەوازكار بى بۆ لاى خوا، بە مۆلتەى خوا، چارایەكى تیشكەر (پۆشنكەرەوه) ى.

شەش: هەر وەها خوا وشەى نوورى بۆ ئیمانیش بەكارهێناوه، وەك دەفرموى: ﴿اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾، البقره، واتە: خوا دوست و پشتیوانى ئەوانەیه كە برۆیان هێناوه، لە تاریكایان دەریان دێت بۆ پۆشنایى.

پۆشنایى ئیمان، لە بەرانبەر تاریكایى كوفرو گومراى و نىفاق و شیرك دا.

E- به دۇنيایى: مەبەست لە نوور بوونى خوا، بۆ ئاسمانەکان و زەوى،
به واتا مەعنەویيەكەيتى، ئەك ماددىيەكەي:

چونكە خوا دەفەرمۆي:

يەك: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ (١١)، الشعراء، هېچ شتێك وەك
وێنەى خوا نیه، ئەو بيسەرى بيسەرە.

يانى: ھەرچى تۆ بە زەبىنت دا دى، خوا وانیە، زانايان گوتووینیە: (وَكُلُّ مَا جَرَى
بِبَالِكَ، قَالَهُ لَيْسَ كَذَلِكَ)، ھەرچى بە ئەندېشەو خەيالت دا دى، خوا ٭ وانیە،
چونكە خەيالدانى تۆ، تەنیا وێنەى شتە بەرھەستەكانى تێدايە، لە پێى پێنج
ھەستەكانەو، زانیاری كۆكراو تەو لە مێشكى تۆدا، لە خەيالدانى تۆدا، بۆیە
تۆ ھەرچى بە خەيالتدا دى و، ھەر وێنەى شتە بەرھەست و دروستكراو كە،
خوای پرۆھەردگاریش: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾.

دوو: ھەر وەھا لە سۈرەتى (طە) دا، خوا دەفەرمۆي: ﴿يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ
وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ﴾، واتە: خوا ٭ ئەو دى لە پێش دەستیانەو و پەشت ئەو دى
لە دوايانەو دى، (ئەو دى دى و ئەو دى پەردو)، ھەمووى دەزانى، ﴿وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ﴾.
عَلَمًا، بەلەم زانیاری ئەوان، دەورى خوا نادات، ئەمە بە مانای: (خوا ناسن) نیه،
بەلكو یانى: ناتوان چىھى خوا ٭ دەرك بەكەن.

بەلەم تێمە دەزانین پووناكى چى، كەواتە: بە دۇنيایى خوا ئەو پووناكىیە
ماددىيە نیه، پووناكىیەكەيەكە لە دروستكراوەكانى خوا، با دروستكراوى
بەرھەستى مەزنى خواش بى، بەلەم ھەر دروستكراوى خوايە.

بەلەم ئایا بۆچى خوا ٭ وشەى نوورى بۆ خۆى بەكارھێناو، بە مانا
مەعنەویيەكەى، ئەك بە مانا بەرھەستەكەى؟ لەبەر ئەو نوور، ئەو تێمە
پێى ئاشناین، واتە: ئەو پووناكىيەكەى كە بەرھەستەو، تێمە بە پێنج ھەستەكان،
بە تايبەت بە ھەستى بینین، ھەستى پێ دەكەین، چەند تايبەتەندیيەكى ھەن:

- (۱) - پووناكىي (نور) جوانترين و لەتيفترين دروستكراوى ماددىي خوايه.
- (۲) - پووناكىي ھۆي بىترانى سەرجم دروستكراوه كانھو، به بى پووناكىي ھىچ شتىك نابىترى، كاتى خۇي واپاندهزانى، مرؤف كه شتىك دهبىنن، چاو تيشك دهبىنن، به لّام ئىستا دهركهوتوه، نه خىر، نه گهر پووناكىي نه بى، ھىچ شتىك نابىترى، له شته كانهوه وئنه دهنىردى بۆ چاو، لهوتوه دهبى پووناك بى و شتهكه ديار بى، ئنجا وئنهكه دى بۆ ئيو چاو.
- (۳) - پووناكىي خىراترين دروستكراوى ماددىي خوايه، ھه تا ھم تاو (لحظة) ھى ئىمه تىداين، چونكه پووناكىي له چركه يەكدا (۳۰۰،۰۰۰) كم دهبى، كه له ھه موو دروستكراوه كانى خول، كه تاكو ئىستا بۆ مرؤف كهشف بوون، خىراتره، يانى: دروستكراوه ماددىيەكان، نه گهر نا به ته نكىد جىبريل عليه السلام ھه روده ها پىغەمبەر ﷺ كه له شەوى ميعراج دا چووه بۆ ئاسمانهكان، به ته نكىد زۆر له خىرايى تيشك خىراتر بووه، ھه روده ها فريشتهكان به گشتىي، ديسان رووحىش وا پىنده چى خىراترىش جوولە بكات، به لّام بۆ شته بهرھهستهكانى كه ئىمه دهبىنن تاكو ئىستا، تيشك خىراترين شته: (۳۰۰،۰۰۰) كم له يەك چركه دا دهبى.
- (۴) - پووناكىي و تيشك سەرچاوهي سەرجم ژيانداران و گەشەکردن و بوونيانەو، به بى پووناكىي ھىچ كام له دروستكراوهكان نه دهگونجا بىن، به تاييەت ژيانداران، نه رووهك و نه مرؤف و نه ئاژەل و نه پەلەورو ژيانداران به گشتىي.
- (۵) - سەرجم پەنگەكان به ھۆي پووناكىيەوه دهبىنن، نه گهر پووناكىي نه بى، دنيا ھه مووى تاريك و ته لّه مھو، پەنگەكان ھه موويان به ھۆي پووناكىيەوه دهبىنن.
- (۶) - تيشك و پووناكىي سەرچاوهي تىكرای وزهكانه، وزه (طاقة)، ھه مووى له تيشك و پووناكىيەوه دى.
- (۷) - تيشك و پووناكىي، ھوكارى سەرھكىي پاكرگرتى زھوى و ژيانى مرؤفھو، له بھىن بردنى ميكروپ و دژەكانى مرؤفھه.

که واته پروناکیی نمو حموت تاییه تمندییهی ههن، به لکو تاییه تمندیی دیکه شی زورن، چونکه تیستا زانایان ماددهش ده گیرنه وه بۆ وزه، ده یگیرنه وه بۆ تیشك، که نه وه باسیکی دوورو قوولّه، ئیمه سوپاس بۆ خوا، له مهوسوووعه ی: (دره وشاوه یی نیمان و، پوچه ئیی ئیلحاد، له بهر تیشکی زگماک و عهقل و زانست و وه حییدا)، به دریزی له و باره به وه دلووین، بۆیه خوا ﷻ نهم وشه ی پروناکیی (نور)ی هه لباردوه بۆ خو پشه وه سفکردنی، پروناکیی بۆ ئیمه بهو چه مکه ی ده یزانیین، به لام بۆ خوای پهروه ردگار، به ته نکید مانابه کی مه عنه وپی هه یه، که شایسته ی خوا به ﷻ.

0- ئه ووینه یه ی خوا هیناویه ته وه، بۆ دهر خستنی چۆنیه تی ی ره شنکردنه وه ی خوا به بۆ که ردوون، نه ک پروناکیی خو ی، که نازانیین چۆنه وه وه سف ناکری:

خوا که ده فهرمو ی: ﴿اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، دوا یی ده فهرمو ی: ﴿مَثَلُ نُورِهِ كَمِثْقَا ذَرَّةٍ فِي الْمَصْبَاحِ الْيَصْبَحُ فِي زُجَاجَةٍ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرٍ مُبَارَكٍ زَيْتُونُهُ لَا يَسْرِقُ وَلَا غَرِيبٌ يَكَادُ زَيْتُهَا يَضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَلَ لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ (٢٥)، مه به ست له و وتنه هینانه وه یه وه له وه صف کردنی خو ی به پروناکیی ناسمانه کان و زه و، مه به ست نه وه یه: خوا چۆن که ردوونی پروناک کردۆته وه، له رووی مه عنه وپی و له رووی به ره هه ست و ماددییه وه؟ نه ک مه به ست پتی پروناکیی زاتی خو ی بن، که خوای پهروه ردگار: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾ (١١) الشعراء، نازانیین پروناکیی خوای پهروه ردگار چۆنه وه، به ته نکید وه صف ناکری.

(الشعراوی)، له و باره وه له ته فسیره که ی^(١) خویدا، قسه یه کی جوان ده کات ده ئی: ﴿وَالْمَثَلُ هُنَا لَيْسَ لِتُورِ اللَّهِ، إِنَّمَا لِتُورِهِ لِّلْسَمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، أَمَّا نُورُهُ تَعَالَى

فشیء آخر فوق أن يُوصَف، وما المثل هنا إلا لتقريب المسألة إلى الأذهان، واته: که دەفهرموئ: (مَثَلُ ثَوْرٍ)، لێرهدا مەبەست وێنەی پروناکیی خوا نیه، بە لکو وێنە که بۆ پرونا لک کردنە هەدی خوا یە بۆ ئاسمانەکان و زەوی، بە لām نووری خوای بەرز، شتیکی دیکە یە، لە سەر وو ئەو هەو یە پێناسە بکری، بە لām لێرهدا ئەو وێنە یە که خوا هێناو یە تەو هە بۆ نیزی ک خستنه هەدی مەسە لە کە یە لە عەقلە کانه وه.

قسە که شی زۆر جوان و بە جێ یە.

٦- بێگومان خوا نۆهره که شی وهک سەرجه م سیفه تهکانی دیکه ی، وهک زاتی هەتی و بۆ ئیمه زانراو نیه:

با سەرنجی ئایەتێک و چوار دەقی سوننەت بدەین لەو باره وه:

یهک: له سوپەتی (الأعراف) دا، خوا ﷻ دەفهرموئ: ﴿وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ، قَالَ رَبِّ أَرِنِي إِلَيْكَ قَالَ لَنْ نَرِنِي وَلَكِنْ نُنْظِرُ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَفَرَّ مَكَانَهُ، فَسَوْفَ نَرِيهِ فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَى صَوْغًا فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَنَكَ بُنْتَ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ﴾، هه لێ ته من نهو ئایه ته و ئایه ته که ی سوپەتی (الأنعام): ﴿لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ﴾، له سوپەتی (الأنعام) دا له کورته با سێ کدا له باره ی بێنی خوا وه، له دنیا و دوا پوژدا، باش تیشک خستوو نه سەر، بە لām لێره خوا دەفهرموئ:

کاتی ک مووسا بۆ ژوانگه ی پهروه ردگاری هات و فه رما یشتی له گه ل پهروه ردگا ریدا کرد، گوئی: پهروه ردگارم! خوتم پێشانبه، با ته ماشا ت بکه م، (خوا) فه رمووی: هه رگیز ناتوانی مبینی، به لām ته ماشای نهو چیا یه بکه، نه گه ر خو ی پاگرت، تۆش ده توانی مبینی، تنجا کاتی ک پهروه ردگاری بۆ چیا یه که ده رکه وت، وردو خاشی کردو مووسا ش له هۆش خو ی چوو، کاتی ک هاته وه هۆش، گوئی:

پاکیی بۆ تۆ نهی پهروهردگارم! بۆ لای تۆ گهزامهوهو من یه کهمی بڕوادارانم،
(یه کهمی بڕواداران بهوه که مرووف ناتوانی له ژيانی دنیا دا تۆ ببینی).

دوو: یتغهمبهری خواش ﷻ که دهفه رموی: (اللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ، أَنْتَ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ! (أُخْرِجَهُ الْبَغَارِيُّ: ۱۱۲، ومسلم: ۷۶۹).

واته: نهی خوا به! ستایش بۆ تۆ، تۆ پرووناکیی ئاسمانه کان و زهوی.

به دنیایی مه بهست پتی پرووناکیی مه عنه ویی و، پرووناکییه کی تایبه تی خوی
پهروهردگاره.

س: ههروهه ها لهو بارهوه یتغهمبهر ﷻ پرساری لیکراوه، دوی نهوهی له سه فه ری میعراج
که پاره دهوه: (هَلْ رَأَيْتَ رَبَّكَ؟ فَقَالَ: رَأَيْتُ نُورًا)، (أُخْرِجَهُ مُسْلِم: ۱۷۸، والترمذی: ۳۲۸۲).

واته: (پرساری لیکرا)، ئایا پهروهردگاری خۆت بینی، (له شهوی شه وپوو
به رزبونه وه دا) (الإسراء والمعراج) دا، فه رموی: پرووناکییم بینی.

چوار: ههروهه ها لهو بارهوه نه مه دهقه شه هاتوه: (نُورٌ أَلَىٰ أَرَاةٍ) (أُخْرِجَهُ مُسْلِم: ۱۷۸،
والترمذی: ۳۲۸۲).

واته: (خوا) پرووناکییه چۆنی ببینم!

پنج: هه ره لهو بارهوه نه مه فه رمایشته شه هاتوه: (عَنْ أَبِي مُوسَى قَالَ: قَامَ فِينَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِخَمْسِ كَلِمَاتٍ فَقَالَ: «إِنَّ اللَّهَ لَا يَتَّامُ وَلَا يَتَّبِعِي لَهُ أَنْ يَتَّامَ، يُخْفِضُ الْقِسْطَ وَيَرْفَعُهُ، يُزْفِعُ إِلَيْهِ عَمَلُ النَّهَارِ قَبْلَ عَمَلِ اللَّيْلِ، وَعَمَلُ اللَّيْلِ قَبْلَ عَمَلِ النَّهَارِ، حَبَابُهُ النَّوْرُ، وَفِي رَوَايَةٍ: النَّارُ» لَوْ كَسَفَهُ لَأَخْرَقْتُ شُبُعَاتٍ وَجْهِي مَا انْتَهَى إِلَيْهِ بَصَرُهُ مِنْ خَلْقِهِ)، (أُخْرِجَهُ: مُسْلِم: ۱۷۹).

واته: نه بوو مووسای نه شه ره یی ده لن: یتغهمبهری خوا ﷻ رۆژیک له نیوماندا
هه لسا، پنج وشه ی فه رموون، (پنج رسته)، فه رموی:

۱- بېگومان خوا ناخهوی و ناشکونجن بخهوی، (لئی ناوه شیتته وه).

۲- تەرازوو نزم ده کات و بهرز ده کات (تەرازووی کرده وه کان).

۳- کرده وهی شهوی پشی پۆژی بۆ لا بهرز ده کریتته وه، کرده وهی پۆژی پشی شهوی بۆ لا بهرز ده کریتته وه، (له حزه به له حزه خوا ﷻ ناگی له هه لاس و کهوتی بهنده کان ههیه).

۴- په ردهی خوا پرووناکییه، «له پروایه تیکدا ناگره».

۵- نه گهر په رده که لابdat، پرشکی پرووی خوا، هه رچی که دیتنی خوا به دی ده کات، هه مووی ده سووتین.

واته: دروستکراوه کان هه موو له بهین ده چن، چونکه هه یچ شتیک نیه خوا نه بیینی، که واته: خوا ﷻ پرووناکییه کی تاییه تی ههیه، که نه و دروستکراوانه هه یچیان به رگه ی ناگرن و، پرووناکییه کی ماددی نیه، که بۆ تیمه زاندراره، پرووناکییه که شایسته ی خوایه، هه روه که هه موو سیفه ته کانی خوا: خوا زانیاری ههیه، به لām وه که زانیاری تیمه نیه، خوا بیستی ههیه، دیتنی ههیه، ژبانی ههیه، فه رمایشتکردنی ههیه، به زه یی ههیه، حیکمه تی ههیه، دده سه لاتی ههیه، ویستی ههیه، هه موو نه و سیفه تانه ی هه ن، هه موو نه و ناوه به رزو چاگانه ی هه ن، که هه ندیکیان ده زانیین و زۆر به یان نازانیین، به لām هه یچیان وه که هی دروستکراوه کان نیین.

۷- بەراوردیكى نیوان رووناکیى ھیدایەتى خوا، ئەو وینەھى بۆى ھینراوھەتەوھ:

ئەمەم لە تەفسیرەكەى^(۱) (محمد الطاهر بن عاشور)دە، ھیناوە، بەلام بە
پوخت کردنەوھە، دەلت: كە خواى پەرەردگار دەفەرموى:

۱- وینەى رووناکیى خوا، وەك تاقىكە، چرای تیدا دانرايى، چرایەكە لە نىو شووشەبەكدایەو
تاكو كۆتايى، پاراستنى خوا بۆ قورئان و ھەبوونى چوارچىوھى روونى وشەكانى قورئان و
دەلالەتيان لەسەر واتاكانیان، لە بەرانبەر تاقەكە دایە، ئىجا ئەو تاقەيە چۆن رووناکییەكەى
كۆكردۆتەو، خواى پەرەردگاریش كە قورئان دەپاریزى، ئەو وشانەى قورئانىش چوار
چىوھەكيان ھەيە لە واتاو دەلالەت، تاقەكە چۆن رووناکییەكە دەپاریزى، ئەو وشانەى
قورئانىش و دەلالەتيان، پاراستنى خواش بۆ قورئان، بە ھەمان شىوھە كە خوا ئەو
رووناکیى و ھیدایەتەى خۆى بەو شىوھە دەپاریزى.

۲- ماناو مەبەستەكانى قورئان و پىنمايى نىويان: لە بەرانبەر چرایەكە دان، ھەروەك
چۆن، بىژەكان و دەلالەتى بىژەكان و پاراستنى خواى پەرەردگاریش بۆ دەستكارى
نەكرانى وشەو بىژەكانى قورئان، لە بەرانبەر تاقەكەدایە.

۳- پارىزرانى ھیدایەتى خوا لە گومان و تۆمەتەكان، لە بەرانبەر شووشە روونەكە دایە،
شووشەكە چەند روونە، وەك خوافەرموويەق: ﴿كَانَهَا كَوْكَبٌ دُرًى﴾، خواى پەرەردگاریش
كە ھیدایەتەى خۆى، لە گومان و تۆمەتەكان دەپاریزى، وەك شووشەكە وایە، كە شووشەكە
روون و سافەو ھىچ خەلتەو ئەنگ و تۆزو خۆلى پىتوھ نە.

۴- وەحىيى خوا كە راستىيەكانى ئىسلامى گرتوونە نىو خۆى، لە بەرانبەر درەختە بە
پىژەكە دایە، كە ميوھەك دەردەكات زەيتى لى بەرھەم دى، واتە: وەحىيى خوا ﷻ لە
قورئاندا بەرجەستەيەو لە پىيازى پىغەمبەردا ﷺ، لە بەرانبەر: ﴿شَجَرَةٍ مُّبَرَكَةٍ﴾،

دره خته به پێژه که دایه، که میوه یه که دهرده کات، دواپی له نهنجامی گوشرانی نهو میوه یه دا، که زهیتونه، زهیت بهرهم دئی و دهیته سووته مهنی نهو چرایه.

(۵)- پاکیی نیسلام و سه غله تیی تیدا نه بوونی و سه ماحه ته که ی، له بهرانه به دره خته میانجیه که ی نێوان رۆژه لات و رۆژناوا دایه، نیسلامیش له نێوان شلگیریی و سه ختگیریی دایه، ﴿زَيْتُونًا لَا تُؤْتِي أَرْبَابًا وَلَا عَرَبًا﴾، نیسلامیش نه به لای توندیی دایه، نه به لای شلی دایه، وه که من هه موو جار ده لێم: بَلَيْنَ: شه ره وی، نهجا شه ره جاری وایه، پیت ده لێ: توند به، جاری واش هه یه، پیت ده لێ: نه رم به، نهو قورانه ی که به پێغه مبه ر ﷺ ده فه رموئ: ﴿فَمَا رَحِمَهُ مِنْ آلِهِ لَيْتَ لَهُمْ﴾ (۱۳) آل عمران، هه ره تهویش پیتی ده فه رموئ: ﴿جَهْدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَأَغْلُظْ عَلَيْهِمْ﴾ (۱۴) التوبه، لهوئ ده فه رموئ: به هوی به زهیی خواوه نه رم بووی بۆ خه لک، لهولاش له سوورەتی (التوبه) و له سوورەتی (التحریم) دا ده فه رموئ: ﴿جَهْدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَأَغْلُظْ عَلَيْهِمْ﴾ (۱۵) له دژی کافرو مونافقه کان تیکۆشه و زبر به له سهریان، زبری له جیتی خۆی و، نه رمیی له جیتی خۆی، به لێم نهوانه ی که پێیان وایه ده بی له هه موو ژياندا هه ره نه رمه و بی و، هه ره میانه ره و بی و، هه ره شلگیر بی! لئی حالیی نه بوون، هه ره وه که چۆن نهوانه ش حالیی نه بوون، که پێیان وایه ده بی هه ره زبرو ره ق و ته ق بی و، هه ره توند بی، نه خێر، توندیی له جیتی خۆی، نه رمیی له جیتی خۆی، وه که پێشینانی خۆمان ده لێن: «کهنگرو ماست به وه ختی خۆی»، هه ره شته و به کاتی خۆی و له شوینی خۆیدا.

(۶)- بهردهوامیی پێنمای نیسلام و تازه بوونه و هشی، له بهرانه به سووته مه نیی تیخست، (ایقادی) چرایه که دایه، نیسلام هیدایه ته که ی بهردهوام ده بی و، تازه ش دهیته وه، هه ره وه که چۆن زهیتی نێو چرایه که، نه که ره که م بوو تیی ده که رته وه.

(۷)- فێرکردنی پێغه مبه ریش ﷺ بۆ تۆمه ته که ی، که قورنان و هوکه مه شه رعیه کانن، له بهرانه به زه یته که دایه، زه یته که روونه و نیزی که پێویستی به ناگر نه بی، به هه مان شیوه ش فێرکردنی پێغه مبه ریش ﷺ، بۆ نهو هیدایه ته ی هیناویه تی، هه ره بۆ خۆی روونه و نیزی که پێویستی به فێرکار نه بی، وه که زه یته که چۆن خه ریکه پێویستی به ناگر نه بی.

(۸) - ھەۋلانى يېغەمبەر ﷺ بۇ قىزىرىدىن قورئان بە ئۆممەتەكەي، لە بەرانبەر ناگر يېگەياندىن و داگىرساندىن زەيتەكە دايە، كە دەبى ئەو تىرشادو پىنمايەي يېغەمبەر ﷺ بۇ ئۆممەتى ھەر بەردەوام ې، ۋەك چۆن چىرايەكەش ئەگەر زەيتەكەي بەردەوام تى نەكرى، داناگىرسى.

(۹) - نىجىيھادو ياسا دەرھىتئانى زانايان بە جىاوازىي پۇژگارەكان، لە بەرانبەر درەختى زەيتوون (شجرە زيتون)، دايە، ۋەك چۆن زەيتەكە بە كوشىن و كاركردن دېتە دەست، نىجىيھادو ياسا دەرھىتئانىش لە قورئان و سوننەت، لە ۋەجىي خوا، ئەۋىش دىسان دەبى عەقلەكان كارى لەسەر بىكەن، ۋەك چۆن زەيتەكە دەبى بگوشىرى و لە گوشەر (عصارە) بىدرى لە كارگەدا، قورئان و سوننەتئىش، ۋەجىي خۋاي پەرۋەردگارئىش، دەبى خاۋەن عەقلەكان لىي ورد بېنەۋەو، ھەلگىپرو ۋەرگىپرى بىكەن و سەرنجى بدەن، تاكو ياساى تازەو، پىنمايى تازە لە ۋەجىي خۋاي پەرۋەردگار، بە پىي گۇرپانى پۇژگارەكان، دەرېتىن.

۸- قىسەي، پىنچ زاناىەك لە بارەي ئەو ئايەتە بە پىزەو:

ويستم لە كۆتايىدا - ھەر چەند پىم وايە چەمك و واتايەكەي، باش پروون بۆۋە - بەلۇم پىنچ قىسەي پىنچ لە زانايان بىنم:

يەك: (أبو حامد الغزالي) لە (مشكاة الأنوار)^(۱) دا، دەلى: (النُّور هُوَ الظَّاهِرُ الَّذِي بِهِ كُلُّ ظُهُورٍ، أَيْ الَّذِي تَتَكَشَّفُ بِهِ الْأَشْيَاءُ وَتَتَكَشَّفُ لَهُ وَهُوَ النُّورُ الْحَقِيقِيُّ وَلَيْسَ قُوَّةٌ نُّورٌ. وَجَعَلَ اسْمَهُ تَعَالَى النُّورَ دَالٌّ عَلَى التَّنَزُّهِ عَنِ الْعَدَمِ وَعَلَى إِخْرَاجِ الْأَشْيَاءِ كُلِّهَا عَنْ ظُلْمَةِ الْعَدَمِ إِلَى ظُهُورِ الْوُجُودِ، قَالَ إِلَى مَا يَسْتَلْزِمُهُ اسْمُ النُّورِ مِنْ مَعْنَى الْإِظْهَارِ وَالنَّبِينِ فِي الْخَلْقِ وَالْإِزْشَادِ وَالشَّرِيعِ)^(۲).

(۱) كىتئىكە لەبوو حامىدى غەزالى ئايىبەتى كىردو، بە تەفسىر كىردنى ئايەتى ژمارە (۳۵)ى سوۋرەتى (النور)دو.

(۲) التحرير والتنوير، ج ۱۸، ص ۱۳۲.

ده لئ: پووناکی بریتیه لهو ناشکرایه که هه موو شتیک بهوه وه ناشکرا ده بئ، (هه موو شتیک به هوی نهوه وه ده رده که وئ)، هه موو شتیک بهوی ده رده که وئ و هه موو شتیک لهوه وه ده رده که وئ، نهویش بریتیه لهو پووناکیه راسته قینه یه که له سه رووی نهوه وه هیچ پووناکیه ک نیه، تنجا نهوه که ناوی خوا ی بهرز نراوه: نوور، به لگه یه له سه ر نهوه که خوا پاکه و، دووره له وئ نه بوون پووی تئ بکات و، ده لاله ت له سه ر نهوه ش ده کات که خوا هه موو شته کانی له تاریکی نه بوون ده ره ئناون، بۆ پووناکی بوون، که واته: سه ره نجامه که ی وا ده بئ که ناوی نوور بۆ خوا هه موو شته کانی، مانای ده رخستن و پوونکرده وه له نئو دروستکراوه کانیدو، پئتمایی کردن و یاسا دانان، (یانی: خوا نووره به و واتابه که دروستکراوه کان له تاریکی نه بوون ده رده ئئ بۆ پووناکی بوون)، پاشان شه ریه تی خوی و یاسا کانی خویان بۆ پوون ده کاته وه، پئتماییه کانی خویان بۆ پوون ده کاته وه (تاکو به و نامانجه بگهن که خوا ی په روه دگار بۆی له بهر چاو گرتوون و، په سه ند کردوون).

دوو: (محمد الطاهر بن عاشور)، ده لئ:

﴿فَأَحْسَنَ مَا يَنْفَرُ بِهِ قَوْلُهُ تَعَالَى: أَلَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، أَنَّ اللَّهَ مُوجِدٌ كُلِّ مَا يُعْبَرُ عَنْهُ بِالنُّورِ، وَغَاظَهُ أَسْبَابُ الْمَغْرَقَةِ الْحَقَّةِ، وَالْحُجَّةِ الْقَائِمَةِ، وَالْمُرْتَدِّ إِلَى الْأَعْمَالِ الصَّالِحَةِ الَّتِي بِهَا حُسِّنَ الْعَاقِبَةُ فِي الْعَالَمَيْنِ الْعُلُويِّ وَالسُّفْلِيِّ، وَهُوَ مِنْ اسْتِعْمَالِ الْمُشْتَرَكِ فِي مَعَانِيهِ﴾^(١).

ده لئ: باشرین شتیک که فه رمایشتی خوا ی بهرز: ﴿اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، پئ ته فسیر بکری، (پئ پوون بکریته وه)، نهوه یه که خوا په یداکه ری هه موو نهوه یه که به نوور ته عبیری لئ ده کری، به تایه ت هۆکاره کانی زانستی هه ق و، به لگه ی چه سپاوو، پئتمایی بۆ کرده وه باشه کان، که به هوی

نہو وہ سہرہ نجامی باش له جیہانی سہری و خواریدا، دہستہ ہر دہتی، کہواتہ: وشہی (نور)، لیرہدا بہ کارہیتراوہ بہ ہموو واتا ہاوبہ شہکانی.

واتہ: ہم پووناکیی بہرہست، ہم پووناکیی معنہوی، کہ ہیدایہتی خوای پەرہردگارہ، سہرجہم نہو واتایانہی دیکہش کہ باسماں کردن، وەک: دەرہیتانی دروستکراوہ کان له تاریکیی نہبوون، بو پووناکیی بوون، دیسان سہرہرشتییکردنی خوا عزیز بو گہردوون و پرتمای کردنی و پرتخستنی، ہموو نہو واتایانہ، بہ شیوہ بہک له شیوہ کان وشہی نوور دہیانگریتہوہ.

س: (ابن عجبیہ)، دلّ: اَعْلَمَ أَنَّ الْكَوْنَ كُلَّهُ مِنْ عَرْشِهِ إِلَى قَرْعِهِ، قِطْعَةً مِنْ نُورِ الْحَقِّ، وَسِرٍّ مِنْ أَسْرَارِ ذَاتِهِ، مُلْكًا، وَبَاطِنًا مَلَكُوتًا، فَابْضٌ مِنْ بَغْرِ الْجَبَرُوتِ، فَالْكَائِنَاتُ كُلُّهَا: اللَّهُ نُورُهَا وَسِرُّهَا، وَهُوَ الْقَائِمُ بِهَا^(۱).

واتہ: بزانیہ کہ گہردوون ہمووی له عہرشی تاکو فہرشی، (واتہ: له سہری تاکو خوارئی)، پارچہ بہ کہ له پووناکیی ہق و، نہیتیہ کہ له نہیتیہکانی زاتی ہق، پوالتہ کہی مولکہو، دیوہ پەنہانہ کہشی مہلہ کووتہ، کہ له دہرای جہبہ پووتہوہ سہرچاوہی گرتوہ، نجا ہموو دروستکراوہ کان، خوا عزیز پووناکییانہو، نہیتیانہو خوا سہرہرشتییکارو پراگیر کاریانہ.

نہمہ زیاتر تہعبیریکی پووچی و معنہوی نہہلی تہصہوووفہ.

چوار: (القرطبی)، له تہفسیرہ کہیدا دلّ:

(فَيَجُوزُ أَنْ يُقَالَ: لِلَّهِ تَعَالَى نُورٌ مِنْ جَهَةِ الْمَذْحِ، لِأَنَّهُ أُوجِدَ الْأَشْيَاءَ وَنُورُ جَمِيعِ الْأَشْيَاءِ مِنْهُ ابْتِدَافُهَا وَعَنْهُ ضُوءُهَا، وَهُوَ سُبْحَانَهُ لَيْسَ مِنَ الْأَضْوَاءِ الْمَذْرُوكَةِ جَلَّ وَتَعَالَى عَمَّا يَقُولُ الظَّالِمُونَ غُلُوبًا كَبِيرًا)^(۲).

(۱) البحر المديد في تفسير القرآن المجيد: ج ۵، ص ۷۹.

(۲) الجامع لأحكام القرآن: ج ۱۲، ص ۲۱۵.

واته: ده‌گونجن بگوترئ: خوا پووناکیی هه‌یه، له پرووی مه‌دح و ستایشه‌وه، چونکه خوا هه‌موو شته‌کانی په‌یدا کردوون پووناکیی و هه‌موو شته‌کان له خواوه‌یه، له‌وه‌وه ده‌ستان پتکردوه و هاتوون، به‌لام خوا ^{هه‌مه‌یه} وه‌ئو پووناکیاانه نیه که به‌رهه‌ستن، به‌رزیی بو خوا له‌وه‌ی سته‌مکاران ده‌پلین، به به‌رزیه‌کی گه‌وره.

پېتښ: (رشيد الخطيب الموصلي)، نهوېش ته تفسير ټكي هه به^(۱)، له باره څي نه و نايه ته وه
 قسه څي ژوري كړوون، پوخته كه يان نه وه به:

گه ردوون وه كه تافه كهيه، خوا ۞ وهك چرايه كهيه، كه تافه كهی پۆشن كردۆته وه،
واته: كه دهفه رموی: ﴿اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، دواپی دهفه رموی: ﴿مِثْلُ
نُورِهِ﴾، كَشْكُورَ فِيهَا مَصَابِحُ ۞، تاقىك كه چرايه كى تىدا داده نرى، پۆشنی ده كانه وه،
خواش ۞ لهم گهردوونه دا، به هۆی خواوه ئەم گهردوونه ههيه، له تاريكايى
نه بپوون هاوۆته پووناكیى بوون و، به هۆی خواوه سیستمى بۆ دانراوه، به س
خواى پوره ردگاریش گهردوونى پۆشن كردۆته وه به هه موو ماناكانى پۆشن، چ
ماددیی چ مه عنهویى.

(١) أولى ما قيل فى آيات التنزيل: ج٥، ص ٣٢٤.

مهسه لهی دووه م:

وتنه هتانه وه بۆ کرده وهی کاهران به تراویلهکی بیابان و، تاریکیه کانی نیو
دهریاه کی قوولی شه پۆلویی، که تاریکیه کی خهستی نهگوسته چاوه:

خوادده رموی: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَلُوهُمْ كَرِيمًا يَصْعَقُ يَحْسَبُهُ الظَّمْثَانُ مَاءً حَاقًّا
إِذَا جَاءَهُمْ لُرٌ يَجِدُهُ شَيْئًا وَوَجَدَ اللَّهُ عِنْدَهُ فَوْقَهُ حِسَابُهُ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٣١﴾ أَوْ
كَلَامًا فِي بَحْرٍ لَّيْسَ يَفْقَهُهُ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ - مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ - صَحَابٌ ظَلَمْتُ بَعْضُهُمْ فَوْقَ
بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَكْفُوكَ لُرٌ يَكْفُوكَ مِنْهَا وَمَنْ لُرٌ يَجْعَلُ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِنْ نُّورٍ ﴿٣٢﴾﴾

شیکردنه وهی لهم دوو لایهته، له دوازه برکه دا:

۱- ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَلُوهُمْ كَرِيمًا يَصْعَقُ﴾، نهوانه ی بیپروان کرده وه کانیان، وه که
تراویلهکیه که له دهشتیکی تهخت دا، له بیابانیکی گۆرو هه مواردا.

۲- ﴿يَحْسَبُهُ الظَّمْثَانُ مَاءً﴾، بابای تینوو به ناوی تیدهگات، وا دهزانی ناوه شه پۆلان
دهدات!

۳- ﴿حَاقًّا إِذَا جَاءَهُمْ لُرٌ يَجِدُهُ شَيْئًا﴾، ههتا (ئهو کهسه که تراویلهکی دهشت و بیابان
دهبینی و وادهزانی ناوه شه پۆل دهدا) که گه بشته لای تراویلهکه، ههچ شتیکی (له ناوی
له شتیوهی سه راب دا بیزروی)، نه دی.

۴- ﴿وَوَجَدَ اللَّهُ عِنْدَهُ﴾، به لکو خوای له وی بینی، ئهو خوایه ی ئهو له دهستی پابکر دوه،
له وی ده بینن.

۵- ﴿فَوْقَهُ حِسَابُهُ﴾، خواش به تهوایی لئیرسینه وهی له گه لدا کرد، سزای شایسته ی
دا.

۶- ﴿وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾، خواش لئیرسینه وهی زۆر خیرایه.

ئەنەش كورته هەلەهەستە

۱- وشەى: (السَّرابُ)، (وَالسَّرابُ: رُطوبَةٌ كَثِيفَةٌ تَضَعْدُ عَلَى الْأَرْضِ وَلَا تَعْلُو فِي الْجَوِّ، تَنْشَأُ مِنْ بَيْنِ رُطُوبَةِ الْأَرْضِ وَحَرَارَةِ الْجَوِّ فِي الْمَنَاطِقِ الْعَارَةِ الرَّمْلِيَّةِ، فَيَلْوَحُ مِنْ بَعِيدٍ كَأَنَّهُ مَاءٌ)، (سَرَابٌ)، بە كوردیی تراویلكەى پێ دەلێن، بریتیه لە شى و تەراییهى كى چر، لە زهوى هەلەهەستى، بەلام بەرز ناییتەوه بۆ سەرى و، لەسەر ڕووى زهوى دەمیتێتەوه، كە لە شى و تەپرایى زهوى پەیدا دەبێ و، لە گەرمایى كە لە هەوادا هەیه، لە شوێنە لماوییە گەرمەكان، لە دوورەوه وەك ئاو دیتە بەرچاوا.

بەلام سەپا بهو ئاو نیه.

خوا ﷻ كردهوهى كافرهكان وەك ئەو تراویلكەیه وێنا دەكات، وەك چۆن تراویلكە كە ئاو نیه، كەسێك كە بە تەمای تراویلكەیهك بچێ، لەوێ تیر ئاو بێ و تینووایهتیی بشكێ، سەرى بە فەتارەت دەچێ، كافرهكانیش بە تەمای ئەو كردهوانەى كردووایان لە دنیا دا، كە لەسەر بناغەى ئیمان دایانەناون، لە دوا ڕۆژدا وەك تراویلكەیهك وان، كە بە حیساب كردهوهیان هەیهو پاداشتیان بدرێتەوه، بەلام خوا سزایان دەدات، چونكە كردهوهكانیان لەسەر بناغەى ئیمان بنیات نهناون.

ئەجا دەگونجێ بگوترێ:

كردهوهى كافرهكان وەك تراویلكە وایه و ئاو نیه، بابای كافریش وەك بابای تینوو وایه، وەك چۆن بابای تینوو بە دەم تراویلكەوه دەچێ، تیراو بێ، دواى دەستى لە بنى هەمبەنەى خاڵیهوه دەردەچێ و، دەستخەپۆ دەبێ، بابای كافریش لە ڕۆژى دوایدا بە تەمای كردهوهكانى بێ، كە بەبێ ئیمان ئەنجامى داوون و

به خوابه وه په یوه ست نه کړدوون، وه که نهو بابا تینووه ی لئ دئی، که به دم تراویلکه وه ده چئ، به لآم هیچی لئ نیه، ئنجا کابرای تینوو، ته گهر دوزمنیکي هه بئ، لهو شوئنه ی که وه که تراویلکه ی هاتوته بهر چاوو وایزانیوه ناوه، لهو ی خو ی بؤ مه لآس دابئ، کتوپر بیگری، به هه مان شیوه، بابای کافریش وه که نهو که سه وایه که له رۆزی دوایدا ده چئ به حساب پاداشتی کرده وه کانی بدرتیه وه، به لآم خوا توند ده یگری و ده فهرموی: وهره نهو کرده وانه ت له سر بناغه ی ئیمان دانه ناو! یاخود: نهو کرده وانه ت مۆری شه رعیان پتیه نه بووه، مۆری بغلاصیان پتیه نه بووه بؤ من نه بوون، له بهر نهوه له جیاتی نهوه ی پاداشت بدرتیه وه له سه ریان، سزا دهرتی.

هه لته ته تراویلکه ش مه رج نیه ته نیا له بیابانه کان بئ، به لکو به تایه ت له دوا ی چشته نگاوه وه تا کو لای عه س، له هه ر شوئیکي ده شتایی بیت، ده گونچئ نهو تراویلکه یه، بیت به بهر چاو.

۲- که ده فهرموی: ﴿لَرْ یَحْدَهُ شَیْئًا﴾، (شَیْئًا)، یانی: (الموجود المعلوم)، هه بووی زانراو: ﴿لَرْ یَحْدَهُ شَیْئًا﴾، (أی: لَمْ یَحْدُ شَیْئًا مَا)، هیچ ناوی چنگ نه کهوت، چونکه نهو شته (شَیْئًا) ی نهو بؤی چوو، (ناو) نه بوو، مانای وایه هیچی لئ نه بوو.

۳- وشه ی (قیعة)، یانی: زهویه کی پان که هیچ گردولکه ی لئ نه بئ، وشه ی (قاع) ش هه ر هه مان مانای هه یه، هه ندیکیش گوتوویانه: وشه ی (قیعة)، کۆی (قاع) د، وه که (جیره)، دراوسیه کان کۆی (جار) د، دراوسئ.

۴- که ده فهرموی: ﴿وَوَجَدَ اللَّهَ عِنْدَهُ﴾، نه مه وپچواندنه، واته: وه که چون بابایه که که به دم تراویلکه یه که وه ده روات، به لآم لهو ی دوزمنیکي خو ی بؤ مه لآس داوه، که سیک که لئی ده خه فتئ، خو ی بؤ مه لآس داوه، ئینسانی بیبرواش له رۆزی دوایدا که به حساب ده چئ کرده وه کانی پاداشت بدرتیه وه، پاداشتیان له سر وه ریکرتیه وه، سزای خوا ی دادگهر ده یگری.

5- که ده فهرموی: ﴿فَوَقَّعْتُ حِسَابَهُ﴾، واته: (أَعْطَاهُ جَزَاءَ ظَمِيرِهِ وَافِيًا)، خوا سزای کوفره کی به تهوایی دایهوه، سزای پر به پیست.

6- ﴿وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾، واته: خوا وه خران ناکات له لیترسینه وه دا، له کاتیکدا که پیوست بکات به خیرایی نهو حیساب و کیتابه تهواو ده بن.

نهمه وینه به کی زه مینیی بوو، ئنجا خوا وینه به کی ده ریایش دینیتته وه، بو کرده وهی کافره کان که چون ده سته پو ده بن، له بهر نه وهی ئیمانیا نیهو کرده وه کانیا ن په یوه ست نه کردوون به خواوه، کرده وه کانیا ن نه موری ته نیا خوا پی مه به ست بوون (إخلاص) یا ن پتوه یه، نه موری شو تنکه وتن (إتباع) و به پیی شهرع به پتوه چوونیا ن پتوه یه، ئنجا وینه به کی ده ریایی دینیتته وه:

7- ﴿أَرْكَطُكُمْ فِي بَحْرِ لُجِّي﴾، واته: حالی کافره کان و، کرده وه کانیا ن له پوژی دوایدا، وه که چهند تاریکاییه کن له ده ریاییه کی قوولی شه پولاویدا.

8- ﴿بَغْضَةً مِّنْ قَوْلِهِ مَوْجٌ﴾، نهو ده ریا قووله شه پولاویده، شه پو لیک دایده پو شتی، له سه رووی نهو شه پوله قووله ژیر ده ریاییه وه، شه پو لیک دیکه هه یه.

9- ﴿مِّنْ قَوْلِهِ سَخَابٌ﴾، له سه رووی شه پوله سه رووه که شه وه، هه ور هه یه.

10- ﴿ظَلَمْتُ بِمَضَاهَا قَوْلَ بَعْضٍ﴾، چهند تاریکاییه کن، هه ندیکیا ن له سه ر هه ندیکیا ن، له سه ر په کدی که له که بوون.

11- ﴿إِذَا أَخْرَجَ يَكُدُّ، لَمْ يَكُدُّ رِنَهَا﴾، نه که ر ده ستی ده ریتتی، نیزیک نیه ده ستی بیینی، واته: تاریکاییه کی نه وه نده خه ست و خو ل و نه نگوسته چاوه، نه که ر مرو فی ده ستی ده ریتتی، نه که هه ر ناییینی، به لکو نیزیکیش نیه بیینی.

12- ﴿وَمَنْ لَّمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِن نُّورٍ﴾، که سیکیش خوا رووناکیی بو نه په خستینی، هیچ نه نده زه به که رووناکیی بو نابن و، له تاریکاییان دا گرفتار ده بن.

ئىستى تَوْنِيك ئەو وشانە، شى دەكە يىنەو:

(۱) (عَلَّمْتُ) كۆي (ظلمة) يە، كە خوا دەفەرمۇي: (عَلَّمْتُ)، تاريكيە كان، بۆيە بە كۆ بە كارها تەو، تاكو ماناي تاريكيە كەي زۆر خەست و خۆل بگە يەنئ.

(۲) (بَحْر)، دەريايە، (الْبَحْر)، پالداو تە لاي (لَجَة)، كە برىتە لە شەپۆل، (الْبَحْر)، يانى: شەپۆلاوي، ئاشكراشە كاتيك دەريا شەپۆلى دەپن، كە قوول بىن، ئەگەر تەك بىن، شەپۆلى لى ھەلئاستن، (اللج: هُوَ مُعْظَمُ الْبَحْرِ)، (اللج)، بە ماناي زۆرىي دەريايە، (الْبَحْر)، يانى: دەريايە كى قوول.

(۳) ﴿يَفْشُهُ مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ﴾، ئەو دەريايە شەپۆلىك دايدەپۆشتى لە بىنەو، ﴿مِّنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ﴾، لە سەرىشەو شەپۆلىكى دىكە ھەيە، (المَوْج: اسْمُ جَمْعٍ مَوْجَةٍ، وَهِيَ: مَقَادِيرُ مِنْ مَاءِ الْبَحْرِ، أَوْ النُّهْرِ تَتَصَاعَدُ عَلَى سَطْحِ الْمَاءِ)، (مَوْج)، ناوي كۆي (موجة) يە، شەپۆل، شەپۆلە كان، شەپۆل ئەندازەيەك ئاوە لەسەر پرووى دەريا يان پروبار بەرز دەپتەو، شەپۆلىك دى، شەپۆلىكى دىكە يە دوا دى، كە با دەيجوولتەن، لىرەدا خوا دەفەرمۇي: ئەو دەريايە دوو جۆرە شەپۆلى ھەن:

أ- شەپۆلىكى ژىر دەريايى.

ب- شەپۆلىكى سەرو دەريايى، لە سەرووشەو ھەور ھەيە، بۆيە دەفەرمۇي: تاريكايى ھەندىكى لەسەر ھەندىكى كەلەكە بوو، تاريكيەكە جۆرىكە، ئەگەر ئەو مروڤە دەستى دەرىپتەن، نيزيك نىە بىيىن.

ئەمە واتايەكى، ياخود: دەيىنئ، بەلام دواي زەحمەتتەيەكى زۆر، ھەردوو واتايەكەيان بۆ كىردوون، ﴿لَمْ يَكْدِرْهَا﴾، يانى: نيزيك نىە بىيىنئ، ياخود: دەيىنئ، بەلام خەرىك بوو ئەيىنئ و زۆر بە زەحمەت يىنى.

كە دەفەرمۇي: ﴿وَمَنْ لَّا يَجْعَلِ اللَّهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِنْ نُّورٍ﴾، ھەر كە سىك خوا رووناكىي پىن نەدا، ھىچ رووناكىيەكى نابى، مەبەست پىنى ھىدايەتە، ھىدايەتى

ژيانى دنيایى، ياخود مه به ست پرووناكیى قیامه ته كه پتى بپړوا، يان: كه ستك خوا له دنيا دا هیدایه تی پتى نه به خشى و، له دوا رږډا پرووناكیى پتى نه دات پتى بپړوا، به ته نكید هیدایه ت و پرووناكیى نابیت.

لیره شدا نه و ویکچواندنه به و شیوه یه:

۱- گومراییه کانی بابای کافر، وهك تاریکاییه کائن.

۲- کرده وه کانی شی وهك ده ریا قووله کهن.

۳- نجا کافره کان جاری وایه کرده دی باشیشیان کرده، صده قه یان کرده، میوانداریان کرده، نجا نه دی تیکه لیان کرده به کرده وه باشه کانیان، له شتى خراب، وهك قوربانى سر برین بۆ بت و صه نه م و شیرك و گونا، نه ویش وهك شه پوله کیه.

۴- نجا نه دی كه به سر کرده وه کانیان دا دى، وهك شه پولى دووه مه.

۵- نه و هس كه ده ورى ددات، له بیروړاو بچوونى خراب، وهك هه وره كه وایه.

۶- نه وه كه هه ولده دات به هره وهریگرى له و کرده وانه ی خو ی و، له و حاله ی خو ی، وهك دهره تانی ده ستى بابای تىو نه و تاریکایانه وایه، كه ده ستى بیینى و نزيك نيه بیینى، ياخود: زور به زه حمت ده ستى خو ی بۆ به دى ده كرى.

شایانې باسیشه: لیره دا كه خوا باسی شه پوله ژیرى و سهرى (الوجات التحية والفوقية) دکانى ده ریا دکات، تبعجازىكى عیلمیى تیدایه، كه له سالى (۱۹۰۰ز) دا له لایهن ده ریا وانه نیسکه نده نافیه کانه وه دوزرایه وه، دواى نه دی چوونه ژیر ده ریا، گوتیان: ته نیا نه و شه پولانه نین كه له سر ده ریان، به لكو له ژیر ده ریا شدا شه پوله ژیریه کان ههن، (د. محمد راتب النابلسي)، ته فسیره كه ی^(۱) ده دتن:

له نۇقیانووسى هادیى دا شیوېك هه یه، پتى ده گوترى: (وادی مریان)، كه قوولیه كه ی زیاتر له دوازده هه زار مه تره، واته: (۱۲) كم قووله، غه واهه کانیس

ناتوانن له دوو سهد (۲۰۰)م زیاتر دابهزنه ژیر ده‌ریا، نه‌گه‌رنا فشار (ضغط)ی
 تاو ټیکیان ده‌شکټنټی، به‌لام جیټی سه‌رسورمان نه‌وه‌یه که ماسیی له بنی نه‌و
 نوقیانوو سه‌دا دئ و ده‌چټ، واته: له ژیر فشاری ناوی (۱۲۰۰۰)م قوولدا، به‌بنی
 نه‌وه‌ی ټیک بشکټ، نه‌ویش به‌ هوئی نه‌وه‌وه که نه‌و ماسیبه، له هه‌ناویدا
 کیسی هه‌وایی هه‌یه، کاتیک که کیسه هه‌واییه‌کان به‌تال ده‌کات، ده‌چټه
 به‌نه‌وه، کاتیک بیه‌وئی بټه‌وه سه‌رئ، کیسه هه‌واییه‌کان پر ده‌کاته‌وه و سه‌ر
 ده‌که‌وټه‌وه، که کوټه‌ندامی هه‌رسکردنی ماسیی، له خواردن، نه‌و هه‌وایه دروست
 ده‌کات، هه‌رکاتیک به‌ پټویستی زانی، نجا نه‌و ماسیانه‌ی له ته‌ختی بنی نه‌و
 نوقیانوو سه‌ قوولانه‌دان، واته: له ژیر قوولایی (۱۲) کم، (۱۲۰۰۰)م، چاویان نیه،
 چونکه له‌و تاریکاییه‌دا (۱۲۰۰۰)م قوول، زور زور تاریکه‌و پټویستیان به‌ چاو
 نیه بویه‌ خوای په‌روه‌ردگار چاوی بو دروست نه‌کردوون، به‌لکو له پټی بیسته‌وه،
 نیش و کاره‌کانی خوایان ده‌که‌ن، به‌ هوئی شه‌پوله‌کانه‌وه، هه‌ر ده‌نگ و هه‌ست و
 خوستیک بټ، له پټی بیسته‌وه مه‌داری خوایان ساز ده‌که‌ن، خوای په‌روه‌ردگار
 نه‌وه‌ی بو دروستکردوون که نه‌وان پټویستیان پټیه‌تی، به‌لام نه‌وه‌ی پټویستیان
 پټی نیه‌و، گریمان چاویشیان هه‌بټ، پټی نابینن له‌و هه‌موو تاریکاییه‌دا، خوای
 په‌روه‌ردگار چاوی بو دروست نه‌کردوون، وه‌ک خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموئ:
 ﴿رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَىٰ﴾ طه، په‌روه‌ردگارمان نه‌و زاته‌یه،
 بوونی به‌ هه‌ر شتیک دلووه، پټنمایشی کردوه، فټری کردوه و توانای پټداوه:
 چوئن پټ به‌رټوه بچټ!

مه سه له ی ستیه م:

سه رنجراکیشانی موقوفان بو نه وه، که ههر کس که له ئاسمانه کان و زه ویدایه و، باندەکانیش هه موویان خوا به پاکده گرن و حوکمرانیی ئاسمانه کان و زه وی هی خوا به و، سه رهنجامیش به س بو لای خوا به، ئنجا خسته رووی چۆنیه تی باران و ته رزه بارین و، گۆرینی شه وو پۆزان و، دروستکردنی هه موو ژيانداریک له ناوو، دووباره جه ختکردنه وه له سه ر نه وه که خوا تايه تانیکى پوونکه ره وه و پۆشنی دابه زاندوون و، ههر نه ویش به ره و راسته پێ پرنمایى ده کات:

خوَا ده فه رموی: ﴿الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالطَّيْرِ صَفَّتُ كُلِّ قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهُ وَتَسْبِيحَهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١١﴾ وَاللَّهُ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ الْمُبْدِئُ ﴿١٢﴾ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ اللَّهِ مِزْجِي سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَامًا فَتَرَى الْوَدَّعَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ عَنْ مَنْ يَشَاءُ يَكَادُ سَنَاقِبُهُ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَرِ ﴿١٣﴾ يُغَلِّبُ اللَّهُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لَأُولِي الْأَبْصَارِ ﴿١٤﴾ وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِنْ مَّاءٍ فَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى بَطْنٍ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى أَرْبَعٍ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٥﴾ لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْنَا كِتَابَ الْهُدَى وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٦﴾﴾

شیکردنه وه ی ئه م تايه تانه، له بیست و هه وت بره گدا:

لیره دا خوا ﷻ دیته سه ر خسته رووی ژماره یه ک له نیشانه کانی و چاکه و نیعمه ته کانی و دیاردو دیمه نه سه رنجراکیش و دَل بزووینه کان، که ده سه ت لای خوا و، زانیاری خوا و، میهره بانیی خوا و، حیکمه تی خوا و، زۆری دیکه له سیفه ته کانی خوا یان تیدا ده دره وشیه وه، سه ره تا ده فه رموی:

(١) - ﴿الْأَرْضَ أَنْ أَلْقَىٰ يَسُخَّ لَهَا مِنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، ئایا ئازانی، یان: ئایا ئە تەبیینو (بە) چاوی عەقڵ و دڵ، ھەر کەسێک کە لە ئاسمانەکان و زەوی دا ھەیە، خوا بە پاك دەگرێ، واتە: ئەو کافرانی بەو شوێنەن کە پیشتر باسکر، با پێتان وانەبێن خوا ﷻ پەکی بەوان دەکەوێ، چونکە ھەر کەس کە لە ئاسمانەکان و زەویدا ھەیە، خوا بە پاك دەگرێ و ستایشی دەکات و، قەدری خوا ﷻ دەزانێ، یانی: فریشتەکان بە پەلە یە کەم، ئنجا مەروڤ و جندی مەسولمان و پوو لە خوا.

(٢) - ﴿وَالْأَطْمِرُ صَفَنَتِي﴾، بەلندەکانیش بەلەکانی خۆیان ریز کردوون، یاخود: بەلەکانی خۆیان پان ڕاخستوون، بەلندەکان کە لەنکەر دەگرن لە کاتی پێکەوھە فرین دا، بەلەکانیان پان ڕاڤەخەن و پریزان دەکەن.

کاتی خۆیشی لە تەفسیری سوورەتی (التّھل)دا، لە کورتە باسێک دا باسی بەلندەکان و، جوړەکانیان و چۆنیەتی پێکەتایە جەستەیان و، شیوازو میکانیزمی فرینیان و... ھتەمان کرد.

(٣) - ﴿كُلٌّ قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهُ وَتَسْبِيحَهُ﴾، ھەر کامێک لە بەلندەکان و، لەو خواوێن شعورو ھەستەنە، لە ئاسمانەکان و زەویدا ھەن، لە فریشتەکان و، مەروڤ و جندی ئیماندار، ھەر کامێکیان پارانەوێ خۆی و خوا بە پاککرتی خۆی دەزانێ، یاخود: ھەر کامێک لەوان بە دنیایی دەزانێ چۆن نوێژی خۆی دەکات و، چۆن خوا بە پاك دەگرێ. یاخود: ﴿قَدْ عَلِمَ﴾، ڕاناوھ شیراوە (الضّمير المُستتر) ھەکە ی بۆ خوا دەچیتەو، یانی: (قد علم الله)، خوا دەزانێ ھەر کامێکیان چۆن نوێژی خۆی دەکات و، چۆن خوا بە پاك دەگرێ، یاخود: (صَلَاتُهُ)، بە مانای پارانەوێ، خوا پارانەوێ بە پاککرتی، ھەر کامیان دەزانێ.

(٤) - ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾، بە دنیایی خوا زانا یە بەوێ دەیکەن، واتە: ھەرچی تێکرای دروستکراوێ خواوێ ھەستەکان پیتی ھەلەدەست، خوا پیتی دەزانێ و بە وردیی ناگاداریانە.

وێک لە شوێنی دیکە دا فرموویەتی: ﴿وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ﴾، ﴿١٧﴾، المؤمنون، واتە: ئێمەش لە دروستکراوان بێ ناگا نیین.

٥- ﴿وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، واتە: خواش ھۆكمرانیی و دەستی پۆشتووێتیی لە ئاسمانەكان و زەویدا ھەیەو، ھیچ وردو درشتێك نە لەبەر دەستی ویدا نەبێ و، خۆی دروستی نەکردبێ و بەسەریشی پانەكات.

٦- ﴿وَلِلَّهِ الْغَنِيُّ﴾، سەرەنجامیش ھەر بۆ لای خواپە.

تیمە لە تەفسیری ئایەتی (٤٤)ی سوورەتی (الإسراء) دا، بە درێژیی باسی چۆنیەتی بە پاککرتن و ستایشکردنی دروست کراوەکاھان کرد، بۆ خوا، کە ئەمەش دەقی ئایەتە کەبە: ﴿تَسْبِيحٌ لَهُ السَّمَوَاتِ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا بِسَبْحٍ مَحْمُودٍ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا﴾، بۆیە کەسێ بپەوی وردتر لە مانای بە پاککرتنی دروستکراوەكان بۆ خواو، ستایشکردنیان بۆ خواو پارانەوێیان لە خوا، حالیی بێ، با بگەڕێتەووە بۆ تەفسیری ئایەتی ژمارە (٤٤)ی سوورەتی (الإسراء).

دوایی خوا ﷻ باسی دیاردەو دیمەتیکێ زۆر گەورەو گرنگ دەكات، کە ژبانی مەرۆف و ئاژەل و پرووەك ھەمووی بەوێوە پەيوەستەو، ئەگەر ئەو نەبووایە، ھیچ ژياندارێك ژبانی لەسەر زەوی نەدەبوو، دەفەرموێ:

٧- ﴿أَلَمْ نَرَأَنَّ اللَّهَ يُزَيِّنْ سَعَابًا﴾، ئایا نابینی، کە خوا ھەورانێك لێدەخوێ، ئەم بینینە، وێرای دیتنی عەقل و دڵ، دەشکونجێ بینینی چاوی بێ، چونکە چاوی ھەورەكان دەبینێ، بەلام ئەوێ پێشی دیتنی عەقل و دڵ بوو، ئایا بە چاوی عەقل و دڵ نابینی! خوا ھەوران زۆر بە نەرمیی پال پێوە دەنێ، لێدەخوێ، (يُزَيِّنْ): (يسوق بلفظ)، بە نەرمیی لیان دەخوێ، پالیان پێوە دەنێ.

٨- ﴿ثُمَّ زُلِفَتْ يَتْنُهُ﴾، دوایی پێکیانەووە دەنووسیتنی، یانی: موتورەیان دەكات.

٩- ﴿ثُمَّ جَعَلَهُ زَكَاةً﴾، دوایی لەسەر یەکیان کە ئەو دەكات، کۆیان دەکاتەووە سەر یەك.

۱۰- ﴿فَرَى الْوَدَّكَ يَخْرُجُ مِنْ خَلِيلِهِ﴾، ئنجا باران ده‌بینی له‌میانێ ئه‌و هه‌وره‌ دێته‌ خوار، یاخود: (الْوَدَّكَ)، ده‌شکونجێ به‌ مانای ئاو بێ، ئاو ده‌بینی له‌ میانێ دا دێته‌ خوار، ئنجا ئه‌ویش به‌ شێوه‌ی باران و به‌فرو ته‌رزه‌.

لێره‌دا که‌ خوا ده‌فه‌رموی: ﴿الَّذِي تَرَىٰ أَنَّ اللَّهَ يُزِيحُ سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَجْعَلُهُمْ وَكَا مًا فَرَى الْوَدَّكَ يَخْرُجُ مِنْ خَلِيلِهِ﴾، باسی پرۆسه‌ی دروستکردنی هه‌وران و دابارینی ئاو (باران و به‌فرو ته‌رزه‌) له‌ میانێ هه‌وره‌کان دا ده‌کات: ئاشکرایه‌ که‌ تیشکی خۆر له‌ ئاوی ئوقیانووس و ده‌ریا گه‌وره‌کان ده‌دات و، هه‌ل‌م په‌یدا ده‌کات، ئنجا له‌ نه‌جامی فشاری هه‌واو به‌رزیی و نزیمی کردنی و، هه‌ل‌کشان و داکشانی ئاویش دا، به‌ هۆی هێزی کێشنده‌ی تێوان مانگ و زه‌وییه‌وه‌، ده‌ریاکان ده‌جوولێن و شه‌پۆل دروست ده‌بن و، سه‌ره‌نجام با دروست ده‌بن، ئه‌و بابه‌ش ئه‌و هه‌له‌م له‌گه‌ڵ خۆی دا به‌ره‌و شوێنه‌ سارده‌کان دێنێ، ئنجا ئه‌وه‌یه‌ که‌ خوا ده‌فه‌رموی: ﴿الَّذِي تَرَىٰ أَنَّ اللَّهَ يُزِيحُ سَحَابًا﴾، ئایا نابینی خوا به‌ نه‌رمیی هه‌وره‌کان لێده‌خوێ، ﴿ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُمْ﴾، دوا‌یی به‌شه‌کانی هه‌لمی ئاو (جزیعات بخار الماه)، که‌ له‌ تێو هه‌وردا هه‌ل‌واسراون، ورده‌ ورده‌ لێک لێزیك ده‌بنه‌وه‌، بۆ وێنه‌: هه‌ورێک که‌ درژیه‌که‌ی هه‌وت (۷) کم و، به‌رزیه‌یه‌که‌ چوار پێنج (۴ - ۵) کم بێ، چل (۴۰) ته‌ن ئاو هه‌ل‌ده‌گرێ له‌ تێو هه‌وادا! ئنجا دوا‌یی ده‌فه‌رموی: ﴿ثُمَّ يَجْعَلُهُمْ وَكَا مًا﴾، دوا‌یی هه‌وره‌کان له‌سه‌ر یه‌ک‌دی که‌له‌که‌ ده‌کات، هه‌وره‌کان که‌ که‌له‌که‌ بوون، بارانیان پێوه‌یه‌، ته‌نیا ئه‌و هه‌ورانه‌ بارانیان پێوه‌یه‌، که‌ له‌سه‌ر یه‌ک‌ که‌له‌که‌ ده‌بن و موئوره‌ ده‌بن، وشه‌ی (الراکام) یش له‌: (الراکمه‌)، یانی: (الضم والجمع)، کو‌ کردنه‌وه‌و له‌سه‌ر یه‌ک‌ که‌له‌که‌ کردن، که‌ ده‌فه‌رموی: ﴿فَرَى الْوَدَّكَ يَخْرُجُ مِنْ خَلِيلِهِ﴾، (الخلال: الفتوق)، له‌ که‌لێنه‌کانی هه‌وره‌کان، ئه‌و ئاوه‌ دێته‌ خوار، ئه‌وه‌ به‌ سه‌به‌ت بارانه‌وه‌ به‌ تاییه‌ت و، به‌ گشتی ئاو، دوا‌یی دێته‌ سه‌ر باسی ته‌رزه‌.

(۱۱) ﴿وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَرٍ﴾، ههروه ها خوا ﴿﴾ له سه رتوه له چيايه كان كه له سه رتَن، (مه به ست پتي ههروه كانه، كه له شتوه ي چيادان)، له تهرزه داده به زيتَن، (وَيُنَزِّلُ)، خو نزلوويشته وه: (وَيُنَزِّلُ)، ههردووكيان يه ك واتايان هه يه.

﴿مِنْ جِبَالٍ فِيهَا﴾، له چهند چيايه ك كه له تاسمان، ياني: سه رتَن، ليتهدا ههروه كان ته شبيه كراون به چياو گردۆلكه وه، كه ههرواشه و نهوانه ي سواري فرۆكه بوون، له سه رتوه كه ته ماشاي ههروه كان ده كه ي، وه ك گردۆلكه و چيا، چۆن به رزي و نزميان هه يه، ههروه كانيش، ناوا دتنه بهرچاو، هه ندكيش له زانايان گوتوو يانه: كه دهه فرموي: ﴿مِنْ جِبَالٍ فِيهَا﴾، واته: له بهر زۆريان ههروه كان ناوان، چونكه هه ر شتِك زۆر بي، عه رهب وشه ي (جبل و جبل) ي بو به كاردتِن، گوتوو يانه: (مثل الجبل). ﴿مِنْ بَرَرٍ﴾، له تهرزه (داده به زيتَن)، (مَنْ) ي به شكردن (تبعيض) ي شي خستوته سه ر، چونكه هه ر وايه و، هه رچي تهرزه يه هه مووي پتكه وه داناباري.

(۱۲) ﴿يُعِيبُ لِمَنِ شَاءُ وَيَصْرِفُهُ عَنِ مَنِ شَاءُ﴾، خوا هه ر كه ستي كي بو، ئه و تهرزه يه ي لي ددهات و، هه ر كه ستي كيشي بو، ئه و تهرزه يه ي لي لادهات.

له سۆنگه ي ئه وه وه كه تهرزه زۆرجاران به توندي ي له مروف ددهات، له شت ددهات، به تايهت ئه گه ر ده نكه كان ي گه وه بن، بۆيه وشه ي ليتدهات (يعيب) ي به كارهي ناوه!

﴿وَيَصْرِفُهُ عَنِ مَنِ شَاءُ﴾، ياخود ئه و تهرزه يه لادهات له هه ر كه ستي كه بيه وي و، ناهيتلي پتي بكه وي و، تووش تازارو زيان بي.

(۱۳) ﴿يَكَادُ سَنَآ بُرْقُوءٍ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَرِ﴾، خه ريكه رووناكي ي برووسكه كه ي چاوان له به ين ددهات، چاوان ددهات، ياني: هه ست ي ديتيان تيدا ناهيتلي، تنجا ئه و كاته وه ك خو يان نه مابن وايه.

(سَنَآ)، ئه گه ر به ئه ليفي مه قصوره بي: (سَنَآ)، ياني: (ضوء البرق والنهار)، تيشكي برووسكه و رۆژگار، به لام به ئه ليفي مه مدوده: (السَّناء)، ياني: به رزي (الرفعة).

لیره ده‌فهرموئ: ﴿يَكَادُ سَنَاقَهُمْ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَرِ﴾، نيزيكه تيشك و شوقى برووسكه‌كه‌ى چاوان به‌رى و لاياڤات، به‌لام له سوورپه‌تى (البقرة)دا، فهرمووى: ﴿يَكَادُ الْبَرُّ يُخْطِفُ أَبْصَرَهُمْ﴾، واته: نيزيكه برووسكه‌كه‌ چاوه‌كانيان برفينئ.

چونكه له‌وى باسى موناقيقه‌كان و دَل نه‌خوشه‌كان و نه‌وانه‌ى كه‌ دزى نيسلام بوون، بوو، به‌لام ليره‌دا خوا به‌گشتى باس ده‌كات، هه‌روه‌ها له‌وى وه‌ك جوړيك له‌ سزادان، باس ده‌كات، به‌لام ليره‌ باسى لابردنى تيشكى برووسكه‌ بو چاوه‌كان ده‌كات، وه‌ك مه‌دحى به‌هيزى شوق و تيشكه‌كه‌ى، چونكه‌ باس باسى كافران نيه، به‌لكو باسى روونكرده‌وى ئابه‌ت و نيشانه‌كانى خوايه.

دواى خوا ﷻ دټه‌ سه‌ر بابه‌تيكى ديكه:

١٤- ﴿يَقْلِبُ اللَّهُ الْلَّيْلَ وَالنَّهَارَ﴾، خوا شه‌وو پوژان هه‌لده‌گيرټه‌وه، واته: له‌ حالټكه‌وه بو حالټك ده‌يانگورئ، به‌ پټچه‌وانه‌وه، ياخود: درټزى و كورتيان پټ ده‌كات، يان: شه‌و دټه‌ جټى پوژ و، پوژ دټه‌ جټى شه‌و، به‌ ده‌ورى خرپوكه‌ى زه‌ويدا، شه‌وو پوژ به‌خيزايى به‌كدى راو ده‌ئټن، وه‌ك له‌ شوټنټك ده‌فهرموئ: ﴿يُغْنِي الْلَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَبِشًا﴾، الأعراف، به‌شه‌وگار پوژگار داده‌پوشت، به‌خيزايى دواى ده‌كه‌وى، نه‌گه‌ر ئينسان له‌ ده‌ره‌وه‌ى خرپوكه‌ى زه‌وى ته‌ماشا بكات، ده‌بيئټ: شه‌و به‌ دواى پوژئ ده‌كه‌وى و، پوژ به‌ دواى شه‌وى ده‌كه‌وى و، به‌ خيزايى به‌كدى راوده‌ئټن، به‌ خيزايى (سرعة)ى سبى كيلومتر (٣٠) كلم له‌ خوله‌كيكداو (١٨٠٠) كلم له‌ سه‌عاتيك دا.

١٥- ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّأُولِي الْأَبْصَرِ﴾، به‌ پاستى له‌وه‌دا په‌ند هه‌يه بو خاوه‌ن عه‌قلان، (الأبصر)، كوى (بصر)هو، به‌ ماناى چاوه، به‌لام ليره‌دا به‌ ماناى چاوى عه‌قله، بو خاوه‌ن عه‌قلان، له‌وه‌دا كه‌ باسكرا په‌ننو عيبرت هه‌يه.

تنجا خواى به‌رزى مه‌زن دټه‌ سه‌ر خسته‌پووى بابه‌تيكى ديكه‌ى گه‌وره‌و گرنك:

(۱۶) - ﴿وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِنْ مَّاءٍ﴾، ههروههها خوا ههموو زیندهوه ریکی له ناوی دروست کردوه، لیرهدها مه بهست له ناو (ماء) نوتفهیه، (ماء التماسل)، ناوی که وهچهی لی په پیدایه ده بی، بویهش دهفه رموی: (مِنْ مَّاءٍ)، له ناویک، به نه زانراو (نکرة) هیناویه تی، واته: ههر کامیکیان له جوړیک له ناو، له جوړیک له نوتفه دروست ده بی.

(۱۷) - ﴿فَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَىٰ بَطْنِهِ﴾، ننجا هه یانه له سهر سک ده پرواو ده خشی، که خشوکه کانن، وهک مارو مارمیلکه وهه شتا پییوه تیمساح و.. هتد.

(۱۸) - ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَىٰ رِجْلَيْنِ﴾، هه شیان له سهر دوو پییان ده پروات، وهک بالنده کان.

(۱۹) - ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَىٰ أَرْبَعٍ﴾، هه شیان له سهر چوار پییان ده پروات، وهک ناژه له کان.

(۲۰) - ﴿يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ﴾، خوا هه رهچی بیهوی دروستی ده کات، نهک ههر نه وانه، به لکو خوا ههر شتیکی بیهوی دروستی ده کات و توانای خوا بی سنووره.

(۲۱) - ﴿إِنْ أَرَادَ اللَّهُ عَلَىٰ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾، به دلنایی خوا له سهر هه موو شتی که به توانایه.

(۲۲) - ﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا عَائِسَةَ ثُبَيْنَةَ﴾، به دلنایی تیمه نایه ته رۆشنکهره وهه کامان، یان نایه ته رۆشنه کامان، چونکه (ثُبَيْنَتِ)، خوندراوه ته وهش: (ثُبَيْنَاتِ)، (ثُبَيْنَتِ)، رۆشنکهره وهه کان و، (ثُبَيْنَاتِ) یش، رۆشنکراوه کان، یانی: نایه ته رۆشنکهره وهه کان و رۆشنکراوه کامان بو دابه زاندوون.

(۲۳) - ﴿وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾، خواش ههر که سیکي بیهوی، به رهو راسته شقام، راسته پتی ده کات، لیرهدها (یهدي) به مانای: رینماییکردن نیه، چونکه خوا هه موو لابه کی به رهو پتی راستی خوی رینمایي کردوه، که واته: ههر که سستی بهم نایه تانهی خوا پتی نه بییتته وه، نه وه له بهر نه وهیه خوا نه یو یستوه هیدایه تی تایه تی بدات، خوی په روه ردگاریش بویه نه یو یستوه هیدایه تی تایه تی بدات و راسته پتی بکات، چونکه رینمایي خوی په ز کردوه، که سیکیش رینمایي خوا (هدایه الله)، قبول نکات، پتی به رهو راسته شقامی خوا ده رناکات، وهک فهرموویه تی: ﴿وَأَمَّا نَمُودُ﴾

فَهَدَيْتَهُمْ فَاسْتَحَبُّوا آلَ هٰدٍ عَلَىٰ آلَ هٰدٍ ۚ فَصَلِّتَ - ۱۷ - ، واته: یتیمه گهلی ته موودمان
 رینمایی کرد بوو، به لام کویریان به سهر رینمایی دا هه لباردا! بیگومان بیجگه له
 شوینکه ورتنی نه م نایه ته موباره کانه ش، پئی به ره و راسته شه قامی خوا نیه و، به س له پئی
 نایه ته کانی خواوه، ئینسان ده توانی راسته شه قامی خوا بدوزیته وه.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

❖ ده‌رسی پښځه‌م ❖

پېناسه‌ی نهم دهرسه

نهم دهرسه‌مان که یازده (۱۱) ثابته ده‌گریته خوځی: (۴۷ - ۵۷)، سڼ ته‌وه‌ره:

ته‌وه‌ری یه‌که‌م: ته‌وه‌ری سه‌ره‌تا، باسی که‌سانیکه که خوځیان به پروادارو مسولمان داده‌نتین، به‌لام له راستیدا وانین، به به‌لگه‌و نیشانه‌ی نه‌وه که ناماده نین، کاتیک که بانگ ده‌کرتین بو دادوه‌ری له نتواندا کران له لایه‌نی خواو پیغه‌مبه‌روهه ﷺ ناماده نین ملکه‌چ بکه‌ن بو برپارو حوکمی دادوه‌ریه‌که، مه‌گه‌ر به پتی ناره‌زووی خوځیان بڼ! دواپیش خوا ﷺ هه‌لوپستی پاست و دروستی پروادارانی پاسته‌قینه، له بواری پازیوون به دادوه‌ری و حوکم و برپاری خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی دا ﷺ ده‌خاته پروو، ناموژگاریه‌کی زور باشی نه‌و جوړه که‌سانه‌ش ده‌کات، که نه‌گه‌ر بیان‌ه‌وئ مسولمان بن و به پروادار له فه‌لم بدرین، ده‌بی ناوا بن.

له ته‌وه‌ری دووه‌میش دا: خوا ﷺ باسی گفت و به‌لتنی خوځی بو پروادارانی چاکه‌کار ده‌کات، که ده‌سترویش‌توویان ده‌کات له زه‌ویدا و تاینه‌که‌یان بو ده‌چه‌سپینت، وه‌ک چوون گهلانی پابردوو که پابه‌ند بوون به نایین و به‌رنامه‌ی خواوه، ده‌سترویش‌تووی کردوون و، به‌رنامه‌که‌ی بو چه‌سپاندوون، هه‌روه‌ها خوا هیمینی و ناساییشیان بو ده‌ره‌خسینت، به‌لام به مهرجیک خواپه‌رست بن، بڼ نه‌وه‌ی هاوبه‌ش بو خوا دابنیتن.

له ته‌وه‌ری سیمه و کو‌تاییشدا: فه‌رمان به مسولمانان ده‌کات که:

نویژ به‌رپاکه‌ن و، زه‌کات بدن و، فه‌رمانبه‌ری پیغه‌مبه‌ر ﷺ بکه‌ن، بو نه‌وه‌ی شایسته‌ی به‌زه‌بی و میهره‌بانیی خوا‌ی په‌روه‌ردگار بن و، دلنایشان ده‌کاته‌وه که:

کافران دهسته و سانکه ری خوانین و، لئی ده ریا ز نابن، له چنگی قوتار نابن، کاتیک بیهوی سزایان بدات، چ له دنیاو چ له دواړوژدوا، سره نجامیشیان له دواړوژدا بریتیه له ناگری دوزه خ.

﴿وَقَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَإِلَىٰ الرُّسُلِ وَلَمَّا جَاءَ فَرِيقٌ مِّنْهُم مِّن بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَٰئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿١٧﴾ وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿١٨﴾ وَلَوْ يَكُنْ لَهُمُ الْخُشُوعُ لَوَلَّوْا إِلَيْهِ مُذِيعِينَ ﴿١٩﴾ إِنِّي مَرْصُورٌ إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ ﴿٢٠﴾ أَن يَحْكُمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُ بَلْ أُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢١﴾ إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَن يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا ۚ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٢٢﴾ وَمَن يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۖ وَخَشِيَ اللَّهَ ۖ وَسَقَىٰ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٢٣﴾ ۖ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ أَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ قُلْ لَا تُفْسِمُوا طَاعَةٌ مَّعْرُوفَةٌ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾ قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ قُلْ فَإِنَّمَا عَلَيْكَ مَاجِلٌ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِلْتُمْ ۖ وَإِن تُطِيعُوا فَتَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٢٥﴾ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ ۖ كَمَا اسْتَخْلَفَ الْأَبْرَارَ مِن قَبْلِهِمْ وَلَيَسْكَنَنَّ لَهُمْ فِيهِمُ الدَّورُ ۚ لَئِذَا خَرُجْتُم مِّن بَعْدِ خُرُوجِهِمْ إِنَّمَا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا ۚ وَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٢٦﴾ وَأَقِمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٢٧﴾ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَأْوَهُمُ النَّارُ وَلَيْسَ الْمَصِيرُ ﴿٢٨﴾﴾

مانای دەقا و دەقی نایەتەکان

((دەغەل و دَل نەخۆشەکان) دەلێن: بروامان بە خواو پێغەمبەر هێناو و
 فرمانبەرین، کەچی کۆمەڵیکیان دواى ئەو: پشت هەڵدەکەن و، ئا ئەوانەش
 برۆدار نین ﴿١٧﴾ کاتیکیش بۆ لای خواو پێغەمبەرەکەى بانگ بکړن، ئاکو
 دادوهرییان لە ئیواندا بکات، کۆمەڵیک لەوان لامل دەبن و ږوو وەردهگیرن ﴿١٨﴾
 بەلام ئەگەر هەق بۆ ئەوان بێ (لەو کێشەو دادوهرییه‌دا) بە ملکه‌چیی دین
 بۆ لای ﴿١٩﴾ ئایا دلایان نەخۆشیی تێدايه، یان دوو دلن (لە باره‌ی دادوهریی
 پێغەمبەرەوه) یان دەرترسڤ خواو پێغەمبەرەکەى، ئاهه‌قییان لێ بکەن؟ بەلکو
 ئەوانه‌ سته‌مکارانن ﴿٢٠﴾ قسه‌ی برۆداران کاتیک بانگ دەرگړن بۆ لای خواو
 پێغەمبەرەکەى، ئاکو دادوهرییان لە ئیواندا بکات، ته‌نیا ئەوه‌یه‌ که‌ بلێن: بیستمان و
 فرمانبەرین و، هه‌ر ئەوانه‌ش سه‌رفرازن ﴿٢١﴾ هه‌ر که‌سیکیش فرمانبهریى خواو
 پێغەمبەرەکەى بکات و، ترس و سامی به‌رانبه‌ر به‌ خوا هه‌بێ و، پارێزی لێ بکات،
 ئا ئەوانه‌ن دهر‌بازبووان (و به‌ ئامانج گه‌یشتووان) ﴿٢٢﴾ سووندى زۆر قورسیشیان
 به‌ خوا خوارد، که‌ ئەگەر فه‌رمانیان پێ بکەى (به‌ دهر‌چوون له‌ مال و سامانیان،
 یان ږوشتن بۆ جه‌نگ و جیهاد، یان به‌ جیه‌شتنى نیشتمان)، دهر‌ده‌چن، بلێ:
 سووندمه‌خوڤ، فرمانبهریى ئیوه‌ زانراوه‌ چۆنه‌! بیگومان خوا به‌وه‌ی ده‌یکه‌ن
 شاره‌زایه‌ ﴿٢٣﴾ بلێ: فرمانبهریى خواو فرمانبهریى پێغەمبەر بکەن، ئنجا ئەگەر
 پشتیان هه‌لکرد، به‌ دلناییی ئەو (پێغەمبەر) ئه‌ركى خوێ له‌سه‌ره‌و، ئیوه‌ش
 نه‌ركى خوڤانتان له‌سه‌ره‌و، ئەگەر به‌ قسه‌ی بکەن، (فرمانبهریى پێغەمبەر
 بکەن) پێی راست ده‌گرن و، پێغەمبهریش ته‌نیا گه‌یاندنى ږوون و ناشکرای
 له‌سه‌ره‌ ﴿٢٤﴾ خوا به‌لێنى به‌وانه‌تان دلوو که‌ برۆیان هێناو و کردووه‌ باشه‌کان
 ده‌کەن، که‌ وه‌ك چۆن ئەوانه‌ی پێش ئەوانی کرده‌ جێنیشین، بیانکاته‌ جێنیشین

له زهوبیدا، نهو بهرنامه بهی بوی پهسند کردوون، بویان بهه سپینتی و، ترس و لهزریان بۆ بگورپی به هیمینی و ئاسایش، (مادام واین که) دهه پرستی و، هیچ شتیک ناکه نه هاو به شم و، هر که سیکش دواي تهوه بیپروا بی (یان: سبله بی)، هر تهوانه ن لادرو لاری ﴿٢٠﴾ (نهی مسولمانینه!) نوئز بهرپا بکه ن و زه کات بدن و، فرمانه بری پیغمبر بکه ن، به لکو به زهیتان له گه ل بنوئری ﴿٢١﴾ (بروادارینه!) پیتان و نه بی تهوانه ی بیپروان دهسته وسانکه ر (ی خوان،) له زهوبیدا (دهربازیان ده بی) و، شوتی حهوانه ویهان ناگری (دوزهخ) هو، خراپترین سه ره نجامیش نهوئیه ﴿٢٢﴾.

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(مُذْعِنَ): واته: ملکه چانه، (نَاقَةُ مِذْعَانَ أَيْ: مُنْقَادَةً)، حوشریکی (مِذْعَانَ)، واته: ملکه چ و دهسته مو، زوو یه خ بوو، که واته: (مُذْعِنَ)، یانی: (مُنْقَادِینَ)، ته سلیم بووان یان: (خَاضِعِینَ)، ملکه چان.

(يَحِيفُ): ﴿٢٣﴾ أَنْ يَحِيفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُ ۖ، واته: خواو پیغمبره ی خوا ﷺ ناهه قیان لی بکه ن، له داده وه رییدا، (الْعَيْفُ: الْمَيْلُ فِي الْحُكْمِ، وَالْجُئُوشُ إِلَى أَحَدِ الْجَانِبَيْنِ، وَالْعَيْفُ: الظُّلْمُ وَالْجَوْرُ فِي الْحُكُومَةِ)، (حَيْف) به مانای لادان و لایه نگیری دئی به رهو یه کتیک له دوو لایه کاند، هه رهوها (حَيْف) به مانای سته م و ناهه قبی دئی، له داده وه ری کردندا.

(حُلٍّ): یانی: (كُلَّفَ أَنْ يَتَعَمَّلَ)، داوای لیکراوه نهو ته رکه هه لیکری.

(وَلِيَمَكِّنَ): واته: (لِيُوَطِّدَنَّ)، (لِيَسَخِّنَ)، خوا بویان ده ره خستنی، تاینه که یانیان بۆ بهرقه رارو سه قامگیر ده کات.

(وَلْيَعِزَّنِي) : ﴿وَلْيَعِزَّنِي مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَتَانَا﴾، واتە: لە دواى ئەوێ ترسیان
هەبوو، ترسەکیان بوو دەگۆڕی بە هێمنیی و ئاسایش، (أَبْدَلَهُ: جَاءَ بِبَدَلٍ عَنْهُ)،
(أَبْدَلَهُ) جێداری بۆ هێنا: (وَلْيَعِزَّنِي)، (لِيُعِزَّنِي حَالَهُمْ)، خوا حالیان دەگۆڕی
لەوێ کە تێدان، کە حالەق ترس و لەرزە، بۆ حالیکى دیکە کە هێمنیی و
ئاسایشە.

﴿أَرَأَيْتُمْ﴾، (الْإِزْيَاب)، کەوتنە دوو دلی، دوو دلی ئەوێه ئینسان بە
هیچ لایاندا، ئەگەری هیچ کام لە دوو لایەکان، زāl نەکات بەسەر لایەکیاندا،
بەلام گومان (ظن) ئەوێه کە لایەکیان زالبکات بەسەر لایەکیاندا، (زَيْب) و (شَك)
یش، زۆر لێک نزیکن، هەرچەندە زۆر لێک لە خەلکی ئەوانە هەموویان تیکەل
دەکەن، بگرە هەندیک لە زانایانیش!

(الْبَلْعُ): یانی: گەياندن، (البلاغ: اسْمٌ مُضَدٌّ مَعْنَى التَّبْلِيغِ)، (بلاغ) ناوی چاوگە
بە مانای گەياندن.

(جَهْدَ أَيْمَنِهمْ): یانی: ئەوێهێ توانایان بە کار دێنن لە سوێندەکەیاندا، (طَافَةٌ
مَا قَدَرُوا أَنْ يَغْلِبُوا)، بەوێهێ توانایان و، زۆر بە جەختکردنەوێه سوێندەکەیان
دەخۆن.

هوئی هاتنه خوارهوهی نایه ته کان

۱- ئەم نایه ته که خوا تێیدا دهفه رموی: ﴿وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ أَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ قُلْ لَا تُقْسِمُوا طَاعَةٌ مَعْرُوفَةٌ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٣٣﴾﴾

ئەم بەسەر هاتەیی لە بارهوه هاتوه:

{عَنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: أَقَى قَوْمُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! لَوْ أَمَرْتَنَا أَنْ نَخْرُجَ مِنْ أَمْوَالِنَا لَخَرَجْنَا، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ أَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ قُلْ لَا تُقْسِمُوا طَاعَةٌ مَعْرُوفَةٌ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٣٣﴾﴾ (١)

واته: عەبدوللای کوری عومەر (خوا لە خووی و بابی رازی بن)، دەستی: کۆمەڵێک هاتنه لای پیغه مبهەر ﷺ گوتیان: ئەه ی پیغه مبهەر خوا! ﷺ ئەگەر فەرمانمان پێ بکە لە مال و حالێ خۆمان بچینه دەر، لێی ده چینه دەر، (واته: لە پێناوی خوادا دەست لە هه موو شتێک هه لده گرین)، خواش ئەم نایه تهی ناردە خوار: ﴿وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ...﴾، واته: زۆر به توغی سۆنیدیان به خوا خوارد، ئەگەر فەرمانیان پێ بکە، دەر ده چن، (به پێی ئەم هوئی هاتنه خوارهوه: که دەر ده چن لە مال و حالیان، یان مال و سامانه کانیان و دهبه غشن، یاخود لە مال و حال و نیشتمانیان دەر ده چن، یان بو جهنگ و جیهاد دەر ده چن، هه موویان دەر گرێتهوه)، بلی: سۆنید مه خوون، فەرمانبه ریی تیهو دیارو زاندراده، چۆنه، (یاخود: فەرمانبه ریه کی په سندوق چاک بکهن، پتویست به سۆنید خواردن ناکات، به لām هه میشه ئینسان ئەگەر له مهیدانی کرده واندا تیی دۆراند، هه ولده ده له مهیدانی قساندا قهره بووی بکاتهوه)!

(۱) ذكره السيوطي في «الدر المنثور» ج ٦، ص ٢١٤، ونسبه لابن مردويه.

۲- له باره‌ی هو‌ی دابه‌زینی نه‌و ثابته‌وه که خوا تیتدا ده‌فرموی: ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الْأَبْرَارَ مِن قَبْلِهِمْ وَلَيَسَكُنَنَّ فِيهِمُ الْآلِفُ الَّذِينَ آمَنُوا مِمَّن بَعْدَ حَرْفِهِمْ أَمَّا يَعْبُدُونِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾.

نهم به‌سه‌رهاته کیردراوه‌ته‌وه:

اعن ابی بن کعب رضی الله عنه، قال: لما قدم رسول الله ﷺ وأصحابه المدينة وأوتئهم الأنصار، رمتهم العرب عن قوس واحدة، فكانوا لا يثبتون إلا بالسلاح، ولا يضمنون إلا فيه، فقالوا: ترون أننا نعيش حتى نبيت آمنين مطمئنين لا نغاث إلا الله؟ فنزلت: ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الْأَبْرَارَ مِن قَبْلِهِمْ وَلَيَسَكُنَنَّ فِيهِمُ الْآلِفُ الَّذِينَ آمَنُوا مِمَّن بَعْدَ حَرْفِهِمْ أَمَّا يَعْبُدُونِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ (۱).

واته: توبه‌ی کوری که‌عب (خوا لئی رازی بن)، ده‌لئ: کاتیک پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ هاوه‌لانی هاتن بۆ مه‌دینه‌و پشتیوانه‌کان جه‌واندیانه‌وه، عه‌ره‌ب هه‌مووی له‌یه‌ک که‌وانه‌وه تیریان تیگرتن، (واته: هه‌موویان له‌سه‌ریان کۆبوونه‌وه‌و هه‌موویان له‌دژیان بوونه‌یه‌ک به‌ره‌و، گه‌له‌کۆمه‌کییان له‌دژ کردن)، ننجا هاوه‌لن (خوا لئیان رازی بن)، شه‌و هه‌ر به‌چه‌که‌وه ده‌خه‌وتن، به‌یانی هه‌ر به‌چه‌که‌وه، له‌خویان بیدار ده‌بوونه‌وه، بۆیه‌گوتیان: پیتان وایه‌تیمه‌بژین تاکو کاتیک بن، شه‌و بخه‌وین، دلنیاو نارام بین و، جگه‌له‌خوا له‌که‌س نه‌ترسین و، پتویست نه‌کات به‌چه‌که‌وه بخه‌وین و به‌چه‌که‌وه بیدار بینه‌وه، ده‌بئ پۆژکی وای؟ ننجا خوا نهم ثابته‌ی نارده‌خواری: ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ

(۱) أخرجه الطبراني في المعجم الأوسط: ۷۰۲۹، والواحدی فی أسباب النزول ص ۲۲۲، والحاكم فی المستدرک: ج ۲ ص ۴۰، والضيف المقدسي فی: الأحادیث المختارة: ۱۱۴۵، قال الحاكم: هذا حديث صحيح الإسناد، ولم يخرجاه ووافقه الذهبي.

ءَامِنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لِيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الْأَبْرَارَ مِن قَبْلِهِمْ وَلِيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ وَلِيُبَدِّلَنَّهُم مِّن بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٥٥﴾، که به لن، پوژنکی وا دتی.

مانای گشتی نایه ته کان

پیشتریش گوتمان: نهم دهرسه مان، تهوهری سهره تا و به که می نایه ته کانی پیشه وه، هه شت نایه تی به که م، بریتیه له خسته پرووی هه لوستی که سانیکی، یان به ته لویوی مونا فیک و ده غه ل، یاخود دلنه خو ش و دوو دل، له به رانیه ر خواو پیغه مبه ری خوادا ﷺ، به تایه ت له بواری دادوهری دا، کاتیک کیشه و مشتم پرک ده بی، که دیاره پیغه مبه ر ﷺ خو ی دادودر بووه، هه وه ک چو ن سه روکی قه واره سیاسی و ده ولته که ش بووه و، هه ولید او ه کیشه و گرفته کانیان له نیواندا چاره سهر بکات، تنجا نه وانه نه گه ر شته که یان به دل بووبی، بو ی ملکه چ بوون و، نه گه ر به دلشیان نه بووبی، په خنه یان لیگرتوه و لامل بوون، هه شت نایه تی به که م: نایه ته کانی: (۴۷ - ۵۴) هه موویان له و باره وه هاتوون.

دوایی نایه تی کیش (۵۵) له باره ی بابہ تی کی دیکه وه یه، که بریتیه له سه قامگیر کردنی نیسلام له زه ویداو، ده ستریش توو کردنی مسولمانان.

پاشان دوو نایه تی (۵۶ و ۵۷) یش، تهوهرنکی دیکه ی سیته من که خوا تیاندا فه رمان به برواداران ده کات به نوژو زه کات و دنیابوونیش له شکستی بیبروایان و بی تاکامیان، شایانی باسیشه: نیمه له ته فسیری سووړه تی (النساء)، نایه ته کانی: (۶۰ - ۷۰) دا:

﴿ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ يَرْغُمُوْنَ اَنْفُسَهُمْ اَمَّا اُنْزِلَ اِلَيْكَ وَمَا اُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُوْنَ اَنْ يَخْاَكُمُوْا اِلَى الْطُّغُوْبِ وَقَدْ اَمْرًا اَنْ يَكْفُرُوْا بِوَيْهِ وَيُرِيْدُ الشَّيْطٰنُ اَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلٰلًا بَعِيْدًا ﴿١٦﴾ وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ تَسَالَوْا اِلٰى مَا اَنْزَلَ اَللّٰهُ وَاِلٰى الرَّسُوْلِ رَاٰتِ الْمُتَوَفِّيْنَ يَصُدُّوْنَ عَنْكَ صُدُوْدًا ﴿١٧﴾ فَكَيْفَ اِذَا اَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ يَمَّا قَدَّمْتَ اَيْدِيَهُمْ ثُمَّ جَاءَكَ يَخْلَعُوْنَ بِاَللّٰهِ اِنْ اَرَدْنَا اِلَّا اِحْسٰنًا وَتَوْفِيْقًا ﴿١٨﴾ اَوَلَيْكَ الَّذِيْنَ يَعْلَمُ اَللّٰهُ مَا فِيْ قُلُوْبِهِمْ فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِىْ اَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيْغًا ﴿١٩﴾ وَمَا اَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا يُطَاعُ بِاِذْنِ اَللّٰهِ وَلَوْ اَنْتُمْ اِدَّٰعٰى لَوْلَا اَنْفُسُهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفِرُوْا اَللّٰهُ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمُ الرَّسُوْلَ لَوْجَدُوْا اَللّٰهُ تَوَّابًا رَّحِيْمًا ﴿٢٠﴾ فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُوْنَ حَتّٰى يَحْكُمُوْكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوْا فِيْ اَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوْا تَسْلِيْمًا ﴿٢١﴾ وَلَوْ اَنَّكَ كُنْتَ عَلَيْهِمْ اَنْ اَقْتُلُوْا اَنْفُسَكُمْ اَوْ اَخْرَجُوْا مِنْ دِيَارِكُمْ مَا قَمَلُوْهُ اِلَّا قَلِيْلٌ مِّنْهُمْ وَلَوْ اَنَّهُمْ فَعَلُوْا مَا يُوعْظُوْنَ بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَاَشَدَّ تَنِيْسًا ﴿٢٢﴾ وَاِذَا لَا تَجِدُهُمْ مِنْ اَدْنٰى اَجْرًا عَظِيْمًا ﴿٢٣﴾ وَاهْدِيْنَّهُمْ مِّرْطًا مُّسْتَقِيْمًا ﴿٢٤﴾ وَمَنْ يُطِيعِ اَللّٰهُ وَالرَّسُوْلَ قَاوَلَتْكَ مَعَ الَّذِيْنَ اٰتَمَّ اَللّٰهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّْنَ وَالصِّدِّیْقِيْنَ وَالشُّهَدَآءِ وَالْمُحْسِنِيْنَ وَحَسَنَ اَوَّلَتِكَ رَفِيْقًا ﴿٢٥﴾ ذٰلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اَللّٰهِ وَكَفٰى بِاللّٰهِ عَلِيْمًا ﴿٢٦﴾ ۝

لهوئی باسی هوئی هاتنه خواری نهو یازده نایه تهمان کرد، که نیوه پروکی نهو یازده نایه تهی (النساء)، زور ده شو بیته نیوه پروکی نهو ههشت نایه تهی (النور) دهو، که لهوئی به ته فصل قسه مان لی کردوون، واته: له بهرگی سیی نهو ته فسیره ده (تفسیری قورناتی بهر زو به پین).

خوا دده رموی: ﴿ وَرُؤُوسًا مَّآثِرًا بِاللّٰهِ وَرَاسُوْلٍ ۝﴾ ده تین: پروامان به خواو به پیغه مبریش هیناوه، کین وا ده تین؟ به سیاق و به سه لیه ده زاندری و،

دوایش هه لوئسته که ده خاته پروو، که نه وانه که سانیکی یان مونا فیقی ته و او بوون، یا خود که سانیک بوون دوو دل بوون، دل نه خوش بوون، ته که رنا نه و هه لوئستانه ی خوا ده یان خاته پروو، هی مونا فیق و دل نه خوش و دوو دلان نه بی، هی که سی دیکه نین، مسولمانانی راسته قینه، هه رگیز هه لوئستیان و ا نیه، ده فهرموی: **ثَوِ جُورَهُ** که سانه ده لین: پروامان به خوا هیناو به پیغه مبه **هَیْنا، وَاطْعَنَّا**، هه روه ها ملکه چ و فهرمان به ریشین، کو ترابه لیشین، **فَرِیقٌ مِّنْهُمْ** که چی له دوا ی نه وه، کو مه لیکیان پشت هه لده که ن، پروو وهرده گیرن، **وَمَا أَوْلَیْکَ بِالْمُؤْمِنِیْنَ**، نا نه وانه ش بر واداری راسته قینه (المؤمنین)، که (ال) ی ناساندن (تعریف) ی له سهره، واته: نه و نیماند ارانه نین که له لای خوی پهر وهر دگار ناسراوو زاندران، که نیماند ارانی راسته قینه، یا خود (ال) بو (عهد) ه، یانی: نه و نیماند ارانه نین، که مه عهدودن و ناسراون بو خه لک.

وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ، کاتیک بانگ بکرین بو لای خواو پیغه مبه ره که ی **بُؤْ** نه وه ی دادوهر ییان له نیوان بکات، یانی: پیغه مبه **بِهَلَامٍ** بوچی باسی خوی پهر وهر دگاریش ده کات؟ چونکه پیغه مبه ریش **حُکْمِ** حوکی خوی پهر وهر دگاری جتیه جی کردوه، که واته: که بو لای پیغه مبه **بَانْکُکْراون**، پیغه مبه **دَادُوهریه** که ی کردوه، به لام خوا **خَوِیشِ** خستوته گه ل، چونکه که سیک که به حوکی پیغه مبه **پَازِی** نه بوو بی، مانای وایه به حوکی خوا **پَازِی** نه بووه، پیغه مبه **نَوِیْته** ری خوی، پهر وانه کراوی خوی، حوکم و به رنامه ی خوا جتیه جی ده کات، دوایی ده فهرموی: **إِذَا فَرِیقٌ مِّنْهُمْ مُّعْضُونٌ**، به که سه رو کت و پر کو مه لیکیان پشت هه لده که ن و پروو وهرده گیرن، **لَهُمْ أَلْفٌ يَّاوَرَأَ إِلَيْهِ مُّذْعِنُونَ**، به لام ته که ره هه قیان له لا بی، بزنان هه فقه که هی نه وانه، له دادوهریه که دا ده بیه نه وه، زور به ملکه چیی و زور به ده سته مو ی دین بو لای پیغه مبه ری خوا **چونکه** ده زانن دادوهریه که له به رژه وهر دنیانه، واته: نه وه ی کردوو یان ته پتیه، به رژه وهر دنیایی خویانه، به رژه وهر دنیایی تیدا بی،

دین، نه گهرنا نایهن، مانای وایه نهوان شوین بهر ژه وهندی خویان ده که ون، نه که شوین شهر یعه تی خوا، که بهر ژه وهندی نهوانیش و هی بهر انبه ره کانیش دابین ده کات!

ثنا خوا ده فهرموئ: ﴿إِنِّي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَرَأَيْتُمْ أَن تَخَافُوهَ أَنْ يَحْيِيَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُ ۙ﴾، نهو هه لوئسته یان له یه کیل له سی سه رچاوانه وه دی:

ا- نایا دل یان نه خویشی تیدایه؟

ب- یان دوو دلن؟

ج- پاخود ده ترستین خواو پیغه مبه ره که ی ﴿نا هه قی یان لی بکه ن له دادوه رییدا؟﴾

﴿بَلْ أُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾، به لکو نهوانه سته مکارن، واته: خواو پیغه مبه ری خوا ﴿نا هه قی ناکه ن، نهو ترسه یان له جی خوی دا نیه، به لام خویان سته مکارن و له هه مبانه ی خویاندا گوتز ده ژمیرن، بابای دز پی وایه: هه موو که س دزه، نهوانیش له پشت په رده ی ره شه وه ته ماشای پیغه مبه ری خوا ﴿نا ده که ن، واته: لی رده دا که ده فهرموئ: ﴿بَلْ أُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾، (بل)، بو (إضراب) ه، واته: گواستنه وه له حالیک بو حالیک ی نهواتر، واته: مه سه له نه وه نیه که خواو پیغه مبه ری خوا ﴿نا هه قی یان لی بکه ن له دادوه رییدا، به لام خویان سته مکارن و له هه مبانه ی خویاندا گوتز ده ژمیرن.

که واته: ده گونجی نهو سی هوکاره یان هر سکیان پیکه وه، له یه ک کاتدا تیدابن: هه م دل یان نه خویشی تیدابن، هه م دوو دل بن، هه م ترسیشان هه بن بهر انبه ره خواو پیغه مبه ری خوا ﴿نا چونکه: (مَنْ سَاءَ عَمَلُهُ، سَاءَتْ ظَنُّونُهُ)، واته: که سیک کرده وه ی خراب بن، گومانیشی خراب ده بن.

دوایی خوا ﴿نا بروادارانی راسته قینه ده خاته روو، ده فهرموئ: ﴿إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَن يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا﴾، بیکومان

هه لۆیستی بپرواداران، (پرواداران ناسراو و زانداو و راسته قینه)، هه ره ئه و دیه که ته گهر بانگ بکرین بۆ لای خوا و پیغه مبه ره که ی ﴿ تاکو دادوهر بیان له ئیواندا بکات، بَلِّین: بیستمان و فرمانبه رین، نه وه حوکم و بپارهر که مان بیست و، ملکه چ و فرمانبه ریشین، جی به جیتی ده که ی، ﴿ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴾، هه ره ئه وانهش سه رفرازن.

ئنجا خوا ﴿ حوکمه که گشتیتر ده کات، ده فهرموئ: ﴿ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ، وَخَشِيَ اللَّهَ وَاتَّقَى فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴾، هه ره که سیک فرمانبه ریی خوا و پیغه مبه ره که ی ﴿ بکات، ترس و سام و هه یه تی به رانه ر خوا هه بی و، پارزی له خوا بکات، نه وه نا ئه وانه ن ده رباز بووان و به نامانج گه یشتووان.

ئنجا خوا هه لۆیستیکی دیکه ی ئه و دئنه خووش و دل پر له گومانانه باس ده کات:

﴿ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ ﴾، زۆریش به سویندی به هیز سویندیان به خوا خوارد، واته: ئه و په ری توانای خویان به کاره ئینا له سوینده که یانداو، سوینده که یان زۆر توخ کرده وه، زۆر جه خیان تیدا کرده وه، ﴿ لَئِنْ أَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ ﴾، نه گهر فرمانیان پئ بکه ی ده رده چن، بۆ کوئ ده رده چن؟

ا- له مآل و سامانیان ده رده چن و هه مووی ده به خشن.

ب- یاخود: له نیشتمانیان ده رده چن، له مآل و حالیان ده چنه ده ری، بۆ جهنگ و جهاد.

ج- یان: هه رچی تۆ پێیان بلئی واده که ن و، هه ره شتیک تۆ پێیان بلئی، ده ستی ئی هه لده گرن: مآل و سامانه، نیشتمانه، گیانه، هه رچی هه به.

﴿ قُلْ لَا تَقْسِمُوا ﴾، بلن: سویندی مه خو، ﴿ طَاعَةٌ مَّعْرُوفَةٌ ﴾، نه مه ده گونجی به و واتیه بئ، واته: فرمانبه ریی ئیوه فرمانبه ریه کی زانراوه ده زانین چۆنه، سویندیش بخو، هه ره ده تاناسین، یاخود ﴿ طَاعَةٌ مَّعْرُوفَةٌ ﴾، واته: ئیوه فرمانبه ریه کی په سندو

باش بکهن، یتویست به سویتند خواردنی ناکات، ئینسان نه گهر له کرده واندای تی دۆراند، دهیه وی له قساندا تی هه لیتنه وه، به قسه ی درۆ، به لایم که سی که مهیدانی کرده واندای نه سیی تاو دابی و، به کرده وه نه وه ی دهیه وی، سه لماند بی تی، زۆر یتویستی به قسان ناکات، بویه به زۆری نه وانه زۆر سویتندان ده خون، که راست نه بن، یان له خویان به گومان بن، یان که سایه تیه کی بیتیزان هه بن، بویه خوا ﷺ زۆر سویتند خواردنی به په سند نه زانیوه، وه که ده فهرمو: ﴿وَلَا تُطِغْ كُلَّ سَلَافٍ مَّهِينٍ﴾ ﴿١٠﴾ القلم، فهرمان به ری هه زۆر سویتند خورتی سووک مه که، ئینسان که زۆری شی سویتند خواردن، خه لک لئی بی متمانه ده بی، بگره خوی شی متمانه ی به خوی نه، هه میشه یتویست به وه ده کات قسه کانی به سویتند که ی پالپشت بکات، هه لیه ته جاری واش هه یه یتویست ده کات سویتند بخوی، بو دنیا کردنه وه ی لایه ی به رانه بر، به لایم مروی ده بن هه ولبدات خوی زۆر به سویتند خواردنه وه پانه هین، مه گهر ناچار بی و یتویست بکات، ﴿إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾، بی گومان خوا به وه ی ده یکه ن، شاره زایه، واته: خوا ته ماشای کرده وه ده کاتان ده کات، نه که سویتند کانتان و قسه کانتان، شاره زای کرده وه کانیشتانه، ﴿قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾، بلن: فهرمان به ری خوا بکهن و، فهرمان به ری پیغه مبه ر ﷺ بکهن، گوپرایه ل بن بو خواو پیغه مبه ری خوا ﷺ.

﴿فَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ مَاجِلٌ﴾، ئنجا نه گهر پشتیان هه لکرد، لامل بوون، بی گومان نه و (پیغه مبه ر) ته نیا نه وه ی پی نه رکدار کراوه و خراوته سه ر شانی، ﴿وَعَلَيْكُمْ مَا مُمِيتُ﴾، ئیه وه نه وه ی پی نه رکدار کراون و خراوته سه ر شانتان، وه که نه رکیک، ئیه وه نه وه نه رکه کتان له سه ره، ﴿وَلَا تَطِيعُوا تَهْتَدُوا﴾، نه گهر گوپرایه لی بو بکهن و فهرمان به ری بو بکهن، بو پیغه مبه ر ﷺ نه وه ری راست ده گرن، ﴿وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا أَلْبَسُ الْحَبِثُ﴾، پیغه مبه ریش ﷺ ته نیا که یاندنی روون و ناشکرای له سه ره، یاخود: ته نیا که یاندنی ناشکرا که ری له سه ره، چونکه (الْحَبِثُ) ده گونجی به مانای روون و ناشکرا بی، واته: نه گهر پیغه مبه ر ﷺ به روونی و به ناشکرای، روون که ره وه و ناشکرا که ری، واته: نه گهر پیغه مبه ر ﷺ به روونی و به ناشکرای،

پتی گه یاندن، نه وه نه رکى خوى جیته جی کردوه، ننجا ده که وئته سه ر تيوه، تيوهش نه رکى خوتان جیته جی بکهن.

ننجا دئته سه ر بابته تکی دیکه (ته وه ری دووهم) که بریتیه له به لئن دانی خوا ﷻ به پروادارانى کردار باش، که ده سترۆیشتوو یان ده کات له زه ویداو، نابینه که یان بۆ ده چه سپئتی و، ترسیان بۆ ده گوڤی بۆ هیمینی و ناسایش، وه که له هوى هاتنه خواره وه که شدا باسما ن کرد: ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ﴾، خوا به لئنی داوه به وانتهان که پروایان هیناوه، کرده وه باشه کان نه نجام ده دن، که له زه ویدا بیانکاته جینیشین، ده سترۆیشتوو یان بکات، ده سه لاتداریان بکات، ﴿كَأَمْ أَتَخْلَفُ الْيَزِيدَ مِن قَبْلِهِمْ﴾، وه که چۆن نه وانیه پئش نه وانى کرده جینیشین و ده سترۆیشتوو ی کردن، کین نه وانیه پئش نۆمه ته پیغه مبه ر؟ هه موو نه وانهن که به دوا ی پیغه مبه ران که وتوون و له پۆڤڤا ری خو یانداو، خوا ده سه لاتی پی داو ن و ده سترۆیشتوو ی کردوون، دواتریش زیاتر پوو ی ده که بینه وه.

﴿وَلَيَكُنَّ لَهُمْ رَبُّهُمْ الْأَرْضُ﴾، هه روه ها نه و به رنامه یه ی بوی په سندن کردوون، بویان ده چه سپئتی، بویان سه قامگیر ده کات له زه ویدا، ﴿وَلَيَكْبُرُنَّ لَهُمْ بَعْدَ خَوْفِهِمْ أَمْنًا﴾، دوا یی حاله که یان له ترس و بیمه وه بۆ ده گوڤی به هیمینی و ناسایش، ﴿يَعْبُدُونِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا﴾، به لام به مه ر جیک نه وانیش حالیان به و شتیه یه بی: به ندایه تیی بۆ من بکهن، ته نیا من به رست و، هیچ شتیک نه که نه هاو به شم، ﴿وَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ﴾، هه ر که سی دوا ی نه وهش بی پروا بی، یا خود سپله بی، (کفر)، ده گونجی له (کفران) ده بی، به مانای سپله یی و بی وه فایى و بی نه کی بی، ده شگونجی له (کفر) ده وه بی و به مانای بی پروای بی، هه ر که سیک دوا ی نه وه بی پروا بی، یا خود سپله بی، ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾، به س نه وانهن له پی ده رچوو ان، ده رچوو ان له حو کمى زگما ک و عه قل و شه ر یعه ت.

دوایی خوا ﷺ له تهوهری سټیهم و کوټاییدا، چوار شتان به بېرواداران ده فهرموئ:

﴿وَأَقِمْوْا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا أَرْسُلَ لَكُمْ تَرْحَمَنَّ﴾، په که میان: نوټر بهرپا بکه، دووهمیان: زه کات بدن، سټیهمیان: فهرمانبه ریی پیغه مبه ر ﷺ بکه، به لکو به زه بیتان له گه ل بنوټنډرئ، نه وه به نسبت خوټانه وه، نوټر بهرپا بکه، واته: با په یوه نډیتان له گه ل خوا دا مه حکم و توندو ټول بټ، ههروهه زه کات بدن و له به ینی خوټاندا به پرهم و به زه یی بن و هاوکاری په کدی بکه، ده ولهمنده کان هاوکاری نه وانی دیکه بکه، نجا هه مووشتان: ﴿وَأَطِيعُوا أَرْسُلَ﴾، فهرمانبه ریی پیغه مبه ر ﷺ بکه، که بگو مان پیغه مبه ر ﷺ نوټنه ری خوا به و، په یامی خواتان پټ راده گه ینی، ﴿لَعَلَّكُمْ تَرْحَمَنَّ﴾، به لکو به زه بیتان له گه ل بنوټنډرئ.

چواره میان: به نسبت دهره وهی خوټان، به نسبت ناحه زانتان و دوژمانیشتانه وه: ﴿لَا تَحْزَنْ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزٌ فِي الْأَرْضِ﴾، نه وانه ی بیېروان پټان و نه بټ ده ستهوسانکه رن له زویددا، واته: ده ستهوسانکه ری خوا نین، (مُعْجِز)، که سټیکه به رانبه ره که ی خوټی (عاجز) بټ توانا بکات، واته: نه وان ده ستهوسانکه رو بیتوانا که ر نین له زه ویدا بو خوا و دهر باز نابن له خوا، هه ر کات خوا سزایان بدات، ﴿وَمَا أُولَئِهِمُ النَّارُ﴾، سره ونگاشیان، نه و شوټنه ی تیدا ده وه ینه وه، ناگره، ﴿وَلَيْسَ الْمَعِيرُ﴾، خرابترین سهره نجام و شوټنیش که مروقی بو ده چټ (يَصِيرُ إِلَيْهِ)، بریتیه له دوزه خ، خوا په نامان بدات.

مه‌سه‌له گرنگه‌کان

مه‌سه‌له‌ی یه‌که‌م:

هه‌لویستی د‌لنه‌خو‌ش و ده‌غه‌له‌کان له‌ بواری دادوه‌ری کردنی پی‌غه‌مبه‌ری خوادا ﷻ، نه‌وه‌یه‌ که‌ نه‌گه‌ر حوکم و ب‌ریاره‌که‌ له‌ به‌ر‌ژه‌وه‌ندی خ‌ویاندا ببینن، بو‌ی ملکه‌چ ده‌بن، نه‌گه‌رنا هه‌رچه‌نده‌ لافی ئیمان به‌ خواو به‌ پی‌غه‌مبه‌ر ﷻ، لافی گو‌پ‌رایه‌ایی بو‌ پی‌غه‌مبه‌ر لی‌ ده‌ده‌ن، پشت هه‌ل‌ده‌که‌ن:

خواد ده‌قه‌رمو‌ی: ﴿وَيَقُولُونَ ءَأَمَّا بِاللَّهِ وَآلِ الرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ بَتَلْنَاكَ فَرِقْنٰ مِنْهُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولٰٓئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ۝۱۷﴾ وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مُّعْرِضُونَ ۝۱۸ وَلَئِنْ يَكُنْ لَهُمُ الْمُلْكُ يَأْتُوا إِلَيْنَا مُذْعِنِينَ ۝۱۹ أَلَيْسَ لِكُلِّ أَتَّابٍ أَثَارٌ ۚ ﴿۲۰﴾ أَن يَحِيفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولَهُ بَلْ أُولٰٓئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿۲۱﴾

شی‌کردنه‌وه‌ی ئەم‌ ئایه‌تانه، له‌ ده‌ (۱۰) ب‌ر‌گه‌دا:

(۱) - ﴿وَيَقُولُونَ ءَأَمَّا بِاللَّهِ وَآلِ الرَّسُولِ وَأَطَعْنَا﴾، هه‌روه‌ها ده‌ل‌ین: ب‌رومان به‌ خواو به‌ پی‌غه‌مبه‌ر ه‌یناو فه‌رمان‌به‌ر‌یشمان کرد.

دی‌ار نیه‌ نه‌وانه‌ی وا ده‌ل‌ین ک‌ین؟ به‌لام به‌ پ‌تی سیاق و سه‌لیقه‌ ده‌زان‌ری که‌ مونا‌فیق و ده‌غه‌له‌کانن، چون‌که‌ نه‌وان لافی ئیمان لی‌ ده‌ده‌ن، به‌لام وه‌ک ئیمان‌داران مامه‌له‌ ناکه‌ن، به‌ل‌کو دوو د‌ل‌ن له‌ حوکم و ب‌ریاری خواو پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷻ، پ‌تیان وایه: خواو پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷻ سه‌تمیان لی‌ ده‌که‌ن و، د‌لیان نه‌خ‌وش‌یی ت‌ی‌دایه، نه‌وانه‌ ده‌غه‌ل و مونا‌فیقه‌کانن، که‌ به‌ ته‌واوی مونا‌فیق و ده‌غه‌ل بوون، یاخ‌ود به‌ لای که‌مه‌وه: جو‌رت‌ک له‌ دوو د‌لی و نه‌خ‌وش‌یی و گو‌مانیان له‌ د‌ل‌دا

هه‌بووه، یاخود هه‌ندیکیان مونا فیقی ته‌واو بوون و هه‌ندیکیان مسولمانی به له‌قه له‌ق بوون و، دوو دل بوون و، نه‌خوشتی له دل و ده‌روونیاندا هه‌بووه.

﴿وَأَطَعَا﴾، ملکه‌چی و، گوزایه‌لیشمان کرد بو خولو بو پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، لێردا که ده‌فه‌رموی: ﴿وَيَقُولُونَ﴾، یانی: پشک و به‌شی نه‌وان له مسولمانه‌تی و له نیماندا، ته‌نیا بریتی له قسه (قول)، به‌لام کرده‌وی له‌که‌لدا نیه، به‌س لاف لێدانه، به‌لام نیسات و سه‌لماندن له‌که‌لدا نیه، چونکه دواپی ده‌فه‌رموی:

(۲) - ﴿ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ﴾، دواپی کۆمه‌لێک له‌وانه پاش نه‌و (لافلێدان) ه، پشت هه‌لده‌که‌ن، روو وهرده‌گیرن، روو وهرده‌چهرخێنن.

(ثُمَّ) لێردا: (لِلْقَتِيبِ الرَّئِيسِ)، بو ریزبه‌ندی پنگه‌یه، یانی: دواپی نه‌وه‌ی نه‌و قسه‌یه ده‌که‌ن، که‌چی دواپی نه‌وه پشت هه‌لده‌که‌ن و روو وهرده‌چهرخێنن.

بوچی ده‌فه‌رموی: ﴿فَرِيقٌ مِّنْهُمْ﴾؟ چونکه هه‌موویان هه‌ر کیشه‌و داویان نه‌بووه، بانگ بکرین بو دادوه‌ری له نێواندا کران، ته‌نیا نه‌وانه‌یان که کیشه‌و مشتومرکیان بووه، بانگ‌کراون، بۆیه ده‌فه‌رموی: کۆمه‌لێکیان، چونکه دل نه‌خوشت و ده‌غه‌له‌کان، هه‌موویان وێکرا نه‌چوون بو دادوه‌ری.

(۳) - ﴿وَمَا أَوْلَٰئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ﴾، تا نه‌وانه‌ش بروادار نین، واته: نه‌و بروادارانه نین که ناسراون، که برواداران راسته‌قینه‌ن.

که ده‌فه‌رموی: ﴿مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ﴾، یانی: دواپی ئیعلانی ئیمان و دواپی نه‌و لاف لێدانه، که‌چی پشتیش هه‌لده‌که‌ن و رووش وهرده‌گیرن! بۆیه خوا ده‌فه‌رموی: نه‌وانه بروادار نین.

(۴) - ﴿وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ﴾، هه‌روه‌ها کاتیک بانگ بکرین بو لای خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ، تا‌کو دادوه‌ریان له نێواندا بکات، واته: پیغه‌مبه‌ر ﷺ دادوه‌ری بکات، به‌لام بۆیه خوا پی‌روه‌رگار باسکراوه، چونکه پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌حوکم و شه‌ریعتی

خوا دادوهری دهکات و، بۆ ریزدارکردن (تشریف)ی پیغهمبه ره، کاتیک بانگ بکرتن بۆ لای خواو پیغهمبه ری خوا ﷺ.

(۵) - ﴿إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مُّعْرِضُونَ﴾، به کسه روکت و پر کۆمه لیکیان پشت هه لده کهن، له نایه ق پیشتدا فهرمووی: ﴿ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِّنْهُمْ بَعْدَ ذَلِكَ﴾، دواپی کۆمه لیکیان دواى نه وه پشت هه لده کهن و پروو وهرده گپن، به لأم لیته ده فهرمووی: ﴿إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مُّعْرِضُونَ﴾، کۆمه لیکیان پروو وهرده چه رختن، بۆچی؟ چونکه: (أَغْرَضَ: أَبْلَغَ مِنْ تَوَلَّى)، (تَوَلَّى)، یانی: پشتی هه لکرد، به لأم (أَغْرَضَ)، یانی: پرووی وهرچه رخاندا، پرووی وهرگپرا، واته: بهس نه وه ندنه نه بووه نهو فهرمانه جیبه جی نه کات، به لکو نه صلن لای به لادا نه کردۆته وهو ههر پرووی تی نه کردوه، نه وه له حالیکدا که پنیان وایی دادوهرییه که له بهرزه وه ندیی نه وان، تهواو نایی.

(۶) - ﴿وَلَنْ يَكُنْ لَهُمُ الْخُفَاةُ يَوْمَئِذٍ﴾، به لأم نه کهر مافی نه وان بئ، یانی: نه کهر پنیان وایی مافی وانی تیداده بن و، دادوهرییه که له قازانجی نه وان تهواو ده بن و به قازانجی نه وان ده شکسته وه، ﴿يَا تُؤَا إِلَيْهِ مُدْعِينَ﴾، به به ملکه چیی و به دهسته موپی دین بۆ لای پیغهمبه ری خوا ﷺ، به لأم جاری وایه که کیشهو مشتومرک ده بن، مهرج نیه، هه میسه ئینسان له سه ره ق بئ، تاکو هه قی پئ بدری، جاری وایه له سه ره ناهه قهو هه ق ده دری به به رانه ره که ی، به لأم نه وان بهو مهرجه دین بۆ لای دادوهری پیغهمبه ر ﷺ بۆ ملکه چ ده بن، که دلنیاو مسۆگهرین له بهرزه وه ندیی و قازانجی نه وان تهواو ده بن، هه قیان بئ یان ناهه قیان بئ، گرنک نه وه یه نه وان براوه بن و قازانج بکه ن! بۆیه خوا ده فهرمووی: نه وانه نهو هه لۆسته یان، سی نه گهران هه لده گری:

(۷) - ﴿أَفَى قُلُوبِهِمْ مَّرَسٌ﴾، تایا دلیان نه خوشیی تیدایه؟ که مه بهست نه خوشیی نیفاق و ده غه لییه.

(۸) - ﴿أَمْ أَرَأَيْتُمْ﴾، یاخود که وتوونه دوو دلییه وه، (شَكُوا فِي حُكْمِ الرَّسُولِ)، تایا دوو دلن له دادوهری پیغهمبه ر ﷺ بپیاره که ی دا؟.

۹- ﴿أَمْ يَحْذَرُونَ أَنْ يَحْبِفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ رَسُولًا﴾، ياخۇد دەترسىن خۇاۋ يىغەمبەرەكەي ﷺ ناھەقىيان لى بىكەن لە دادوھرىدا، (الْحَيْفُ: الْقَيْلُ فِي الْحُكْمَةِ)، (حَيْف) لادانە بە لايەكدا، لايەنگىرىيى كىردنە لە دادوھرىيى كىردن دا، نىجا ۋەك پىششىق گۇمان: (من ساء عَقَلَهُ ساءت ظنونه)، ھەر كەسنىك كىردەۋى خىراپ بىن، گۇمانىشى خىراپ دەبن، لەۋ باردەۋە شاعىرىك^(۱) دەلتى:

إِذَا سَاءَ فِعْلُ الْمَرْءِ سَاءَتْ ظَنُونُهُ وَصَدَقَ مَا يَعْتَادُهُ مِنْ تَوَهُمٍ

ۋاتە: مەۋقۇ ھەر كاتتىك كىردەۋى خىراپ بوۋ، گۇمانەكانىشى خىراپ دەبن و، ئەۋەي كىردۋىيەتى بە عادەت، ۋەك خەيالىك لە مەشكى خۇيدا، بە راستى دەزانى.

ئەۋانە چۈنكە كىردەۋەكەيان خىراپ بوۋە، لە ھەمبانەي خۇياندا گۈزىيان ژماردوۋن و، پىيان ۋابوۋە خۇاۋ يىغەمبەرى خۇا ﷺ لايەنگىرىيان لە دژ دەكەن!!

۱۰- ﴿بَلْ أَوَّلَتْكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾، بەلكى ھەقىقەتى مەسەلە ئەۋەيە، ئەۋانە سەمكارن، بە ھۇي سەمى خۇيانەۋە، پىيان ۋابوۋە يىغەمبەرىش ﷺ سەمىيان لى دەكات، بە زۆرىي ۋايە مەۋقۇ خۇي چۈن بىن، خەلكىش ۋا دەبىننى، پىششىقمان جوانيان گۈتە: «ھەر كەسە لە ھەمبانەي خۇيدا گۈزى دەژمىرى»، ئىنسان خۇي چۈن بىن، خەلكىش ۋا دەبىننى، دز پىيى ۋايە ھەموۋ كەس دزە، ئىنسانى چاك پىيى ۋايە ھەموۋ كەس چاكە، گىپراۋەتەۋە:

جارىك يەككىك لە زانايانى سەرناس و شارەزا دەگاتە كەسنىك لە شارىكەۋە دى، ئەۋىش لىي دەپرسىن: خەلكى ئەۋ شارە چۈنن؟ نىجا لەبەر ئەۋە ئەۋ كەسەي پىيى گەبشتەۋ پىيۋارە، ئىنسانىكى باش بوۋە، دەلتى: خەلكى ئەۋ شارە، ھەموۋيان باشن، ئىنسانى زۆر چاك و نەجىب و پىكىن، دۋاي ۋى دەگاتە كەسنىكى دىكە، دەلتى: خەلكى ئەۋ شارە چۈنن؟ پىم خۇشە بىناناسم پىش ئەۋەي بىچم بۇ نىۋيان، دەلتى: خەلكىكى زۆر خىراپىن، ھەموۋيان شىرو دىرو دزۋ خىراپەكارن، ئەۋ زانايەش دىيارە پىۋاۋىكى بە سەلىقەۋ دۋور بىن بوۋە، دەزانى كە ھى يەكەمىيان

لەبەر ئەۋەي غۆي ئىنسانى چاك بوۋە، وايزانيۋە خەلكى شاردەكە ھەموويان چاكن، كە بە تەكىد خەلكى شارىك چاكيان تىدا ھەيە، بە لَام خراپىشان تىدا ھەيە، ئەو لە ھەمبانەي خۇيدا گۆنيزى ژماردوون، ھەر لەگەل چاكە كاندا تىكەل بوۋە، وايزانيۋە ھەموويان چاكن، ھى دوۋەمىشان لەبەر ئەۋەي غۆي خراپ بوۋە، لەگەل خراپاندا تىكەل بوۋە، وايزانيۋە خەلەك ھەموويان خراپن.

بۆيە ئەۋانەش بەرانبەر بە خواۋ پىغەمبەرى خوا ﷺ ترسيان ھەبوۋە، ستمەيان لى بكن، لايەنگىرييان لە دژ بكن لە دادوۋەرييدا، بە لَام ھۆكارەكەي ئەۋەيە كە خۇيان ستمەكار بوون، بۆيە ئەو گومانەيان بەرانبەر بە خواۋ پىغەمبەرى خوا ﷺ بۇ دروست بوۋە، ئىنجا غۋاي پەرۋەردگار كە ھەرسىكىيان ھىنان، ھەرسىي حالەتەكەشيان بوون: پەنگە ھەيانبوۋىي نەخۇشىي نىفاقىي تەۋاۋى لە دلدا بوۋىي و، ھەيانبوۋە دوو دل بوۋە، ھەشيان بوۋە لە پروداۋىكىي ديارىيكرادا، لە دادوۋەريەكىي ديارىيكرادا، ترسى ئەۋەي ھەبوۋە پىغەمبەر ﷺ ناھەقىي لە دژ بكات، ھەرسىي حالەتەكان بوون، ئىنجا نايا حالەتەكان ھەر سىكيان دابەش دەبن، بەسەر چەند پۇلىكىي ئەو جۆرە كەسانەدا، ياخود ھەرسىي حالەتەكە، لە يەك كاتدا، لە يەك كەسدا ھەن؟ چۈنكە ئىنسان ئەگەر دللى نەخۇش بوو، دوو دلش دەبىي و بەد گومانىش دەبىي.

ئىرەدا بە پىۋىستى دەزانم ئامازە بكەم بە ھەلۋىستى سى تەفسىر لە تەفسىرى شىعەكان، تاكو ئەگەر كەسىك قەي ئەۋانەي كەۋتە بەرچاۋ، پىتيان ھەلنەخەلەتى:

يەك: (الطبرسي) لە تەفسىرەكەي غۆي (مجمع البيان)دا، لە (البلخي)يەۋە دىتىن: دەلتى: لە ئىۋان عەلى و عوسماندا (خوا لىتيان رازى بى) كىشەو مشت و مړىك بوو، عەلى دەيگوت: با بچىن بۆ لاي پىغەمبەر ﷺ (الحكم بن العاص)ىش، كە ئۈمەۋىي بوۋە، بە عوسمانى دەگوت و بۆي پىشنيار دەگرد، نەخىر، مەچۆ بۆ لاي پىغەمبەر ﷺ، لەبەر ئەۋەي عەلى غزمىەتى و ئامۆزايەتى، بە لاي ويدا دايدەشكىتى!

که بێگومان بەس لە تەفسیری شیعەکاندا ئەو جوۆرە درۆو دەلهسهو
 ئەفسانانە دەست دەکەون، ئەگەرنا چۆن عوسمان (خوا لیتی پازی بێ)، گومانی
 وای پێ دەبردێ! هەتا بۆ (الحکم بن العاص) یش، دەبێ بەلگە هەبێ، بەلام
 عوسمان خەلیفە ی راشیدی پێغەمبەر ﷺ، پێغەمبەر دووان لە کچەکانی خۆی
 داوێ: ڕوقیئە و ئومم کەلثووم، تایا ئەو گومانە ی پێ دەبردێ: نەچێ بۆ لای
 پێغەمبەر ﷺ بۆ دادوەری و گومانی خراپی بەرانبەر بە پێغەمبەر ﷺ هەبێ
 که بە لای ئامۆزایە کەیدا، بە لای عەلییدا دادەشکێت؟! بە تەنکید شتی وا لە
 عوسمان ناوەشیتەوه.

دوو: تەفسیری دووهم که ئەو حیکایەتە ی هێناوه، تەفسیری (المیزان) ه، هی (محمد
 حسین الطباطبائي)،^(۱) ئەویش هەمان حیکایەت و بەسەرھاتی هێناوه.
 سێ: تەفسیری فارسییان هەیه، (تەفسیری غونە)^(۲)، ئەویش هەمان حیکایەت و
 بەسەرھات دێت.

ئەوێ من تێبینیم کردووه: تەفسیری شیعەکان دەگەرێن، چ شتێک زانی هەبێت
 حیکایەتێک، گیردراوێهە، سەنەدی هەبێ و نەبێ، بەس بزانی زانی هەیه بۆ یەکیک
 لە هاوێلان، بە تایبەت بۆ سێ خەلیفە راشیدەکان: ئەبوو بەکرو عومەر و عوسمان
 (خوا لیتی پازی بێ)، یان بۆ دایکمان عایشە خوا لیتی پازی بێ، یان بۆ یەکیک
 لە کەسایەتییە بەرجەستەکانی ئیسلام، که ئەوان کەیفیان پێیان نایە، دەپهێنن،
 که بە داخووه، ئەوان لە تێو هەموو هاوێلاندا، ژمارەکی کەمیان هێشتوونەوه،
 متمانەیان بەوانی دیکە نیه، لەبەر ئەوێ گومانیان، بەرامبەریان خراپە، بەلام لە
 راستیدا دڵ و دەروونە کەیان تەواو نیه بەرانبەر بە هاوێلان (خوا لیتی پازی بێ)،
 ئەگەر نا تێمەش ناڵین: هاوێلان پارێزراو (معصوم) بوون لە هەلە، بەلام واش نین
 وەک شیعە گومانیان پێ دەبەن و، لە پشت پەردە ی ڕەشەوه تەماشایان دەکەن.

(۱) ج ۱۵، ص ۱۵۸.

(۲) ج ۱۴، ص ۵۱۳.

لیره دا قسه یه کی مه لای گه وره ی کۆیه (مامۆستا مه لا موحه ممه د) م، (په حمه تی
خوای لیتی)، هاته وه یاد، که ده لێ: که سێک ته فسیری شیعان بخوینتیه وه،
واده زانی قورئان شانامه یه، وه ک چون شانامه ی فیرده وسیی، هه مووی باسی
پۆسته م و زۆراب و نهوانه ده کات، وا ده زانی قورئان شانامه یه، چونکه شیعه
هه موو نایه ته کان په یوه ست ده که نه وه به عه لیه وه، (خو له عه لی رازی بێ)،
عه لیه ی پیاوکی پایه داری ئیسلامه و، چواره مین جینیشینی پیغه مبه ری خوا به
ﷺ به لām نه وه ی که شیعه بو ی ده لێن، زۆر له نایه ته کان وا ته فسیر ده که ن، که
نه وه له که ل عه لیه تی، یان له که ل دوا زده ئیمامه کانیه تی، یان له که ل حه سه ن و
حوسه نیه تی، یان له که ل فلانکه سه یه تی، هیه چ به لکه یه کیان به ده سه ته وه نیه.

ئه هه لوبه یه ت و خزمه نی پیغه مبه ریش ﷺ بیکومان هه ر که سێک مسو لمان بێ
پێزو خۆشه و یستی و ته قدیری زۆری له دلدا ده بێ بۆیان، ئنجا چون ده بێ ئینسان
خزمه کانی پیغه مبه ری خوای ﷺ خۆشه نه وێن؟ نه و خزمه نه ی که له سه ر پێبازی
پیغه مبه ر ﷺ بوون، به لām له و لشه وه: دیسان چون ده بێ ئینسان هاوه له کانی
پیغه مبه ری ﷺ خۆش نه وێن، نه و هاوه لانه ی له پیاوان و تافره تان که له خزمه ت
پیغه مبه ردا ﷺ بوون و، پیغه مبه ری خوا ﷺ له چه ندان فهرمووده ی دا مه دح و
ستایشان ده کات، نه و هاوه لانه ی له دوا ی پیغه مبه ر ﷺ جینیشینایه تییان کردو، له
دوا ی وی په یام و به رنامه که ییان خزمه ت کردو، به مرو فایه تییان که یاند، که سێک
نیصاف و ویزدانی هه بێ، ناگونجی هاوه له کانی پیغه مبه ری ﷺ خۆشه نه وێن، هه روه ها
ناشگونجی خزمه تان و نیزیکانی خۆش نه وێن، خوا لێیان رازی بێ، نهوانه ی که به
پێی پیغه مبه ردا ﷺ پۆشته وون و، وه فادار بوون بۆ پێبازو به رنامه که ی.

مه سه له ی دووهم:

خستنه پرووی هه نووستی راست و شه رعییانه ی مسوومانانی راسته قینه له به رانه بر دادوه ری و بریاری یتغه مبه ری خوادا ﷺ که بریتیه له: گو ی بو گرتی و جیه جی کردنی (بیستمان و هه رمانبه رین)، که بلتین: بریاره که همان بیست و تی گه یشتین و حالیی بووین، ئنجا هه رمانبه رو گو تیرایه لین و جیه جیی ده که ین:

خو ده فه رموی: ﴿إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ (٥١) وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ، وَيَخْشَ اللَّهَ سِتَقَهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ﴾ (٥٢).

شیکردنه وه ی لهم دوو ئایه ته، له سی برکه دا:

١- ﴿إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا﴾، به دنیایی قسه ی پرواداران، هه ر کات بو لای خو او یتغه مبه ره که ی بانگ کران تا کو دادوه رییان له نیوان دا بکات، نه وه ده که بلتین: بیستمان و هه رمانبه رین، (إِنَّمَا)، وه ک زور جار گو تومانه: (أَذَاهُ الْغَضَرِ وَالْإِثْبَات)، نامرازی کورته لیتان و چه سپاندنه، یانی: قسه ی پرواداران ته نیا نه و قسه یه، پرواداران راسته قینه، (الْمُؤْمِنِينَ)، (آل) ده که ی بو ناساندنه، ئنجا یان بو جینه سه و مانای هه موو گرتنه وه (استغراق) ده گه یه نن، واته: هه موو پرواداران نه وه قسه یان ده بن، پرواداران ته و او، یا خود (آل) ده که بو عه ده، واته: پروادارانیک که ناسراون و ده زانری کین؟ نه وه قسه یانه، له چ کاتیکدا؟

﴿إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ﴾، کاتیک بانگ بکرین بو لای خو او بو لای یتغه مبه ره که ی ﷺ تا کو دادوه رییان له نیواندا بکات، واته: یتغه مبه ره ﷺ دادوه رییان له به یندا بکات، قسه که یان جیه؟ ده بن ته نیا چ قسه یه ک بکه ن؟

■ تفسیری سوره تنی البَوْن ■

﴿أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا﴾، نهوده که بلّین: بیستمان و فرمانبرین، واته: نهودی که پیمان کوترا، بیستمان، لیتی حالی بووین و تیی گیشتن، جیبه جیشمان کردو، نیمه فرمانبرین بوی.

(۲) - ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾، ته نیا تا نهوانهش سه رفران، وشهی (مُفْلِح) که له سر کیشی (مُفْعِل) هو، به مانای بکهر (فاعل) ه، له (فلاح) وه هاتوه، (فلاح)، یانی: سه رفرانزی و به مراد گیشتن، به نامانج گیشتن، نجا (مُفْلِح): نهو که سیه به نامانج و مراد ده گات، به کام و مرادی خوئی ده گات.

(۳) - ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَخَشِيَ اللَّهَ وَتَقَرَّرَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ﴾، ههر که سیک فرمانبرینی خواو پیغهمبره که ی ﷺ، بکات و، ترس و سامی به رانبر به خوا هه بی و، پارتیز له خوا بکات.

تا نهوانه دهر بازبووانن، سهر که وتوو (فَائِز): که سیکه (مُفَارَغَة) ی برییتی، یانی: که له بیابانیک بی ناوهوه دهر بازو قوتار بووین، تا نهوانه که سانیکن، به نامانج گیشتون.

(القرطبی)، لیره دا به سه رهاتیک ده گیتنه وه: له بارهی نه م تابه ته موباره که وه، ده تی:

﴿ذَكَرَ أَسْلَمَ أَنْ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، بَيْنَمَا هُوَ قَائِمٌ فِي مَسْجِدِ النَّبِيِّ ﷺ وَإِذَا رَجُلٌ مِنْ ذَوَاتِ بَيْنِ الرُّومِ قَائِمٌ عَلَى رَأْسِهِ وَهُوَ يَقُولُ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، فَقَالَ لَهُ عُمَرُ: مَا شَأْنُكَ؟ قَالَ: أَسْلَمْتُ إِلَهُ، قَالَ: هَلْ لِهَذَا سَبَبٌ! قَالَ: نَعَمْ، إِنِّي قَرَأْتُ التَّوْرَةَ وَالزَّبُورَ وَالْإِنْجِيلَ وَكَثِيرًا مِنْ كُتُبِ الْأَنْبِيَاءِ، فَسَمِعْتُ أَسِيرًا يَقْرَأُ آيَةَ مِنَ الْقُرْآنِ، جَمَعَ فِيهَا كُلَّ مَا فِي الْكُتُبِ الْمَتَقَدِّمَةِ، فَعَلِمْتُ أَنَّهُ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ، فَاسْلَمْتُ، قَالَ: مَا هَذِهِ الْآيَةُ؟ قَالَ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ﴾، فِي الْفَرَائِضِ، ﴿وَرَسُولَهُ﴾، فِي السُّنَنِ، ﴿وَخَشِيَ اللَّهَ﴾، فِيمَا مَضَى مِنْ عُمْرِهِ، ﴿وَتَقَرَّرَ﴾، فِيمَا بَقِيَ: ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ﴾، وَالْفَائِزُ مَنْ نَجَا مِنَ النَّارِ وَأَدْخَلَ الْجَنَّةَ. فَقَالَ عُمَرُ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: أُعْطِيتُ جَوَامِعَ الْكَلِمِ ^(۱)».

(۱) أخرجه: البخاري: ٦٩٩٦، ومسلم: ٥.

(۲) الجامع لأحكام القرآن: ج ١٢، ص ٢٥٠.

(القرطبی)، ده‌لّی: (أَسْلَمَ)، باسی کردوه (که یه‌کټکه له زانایانی تابیعین و شوین که‌وتووانی هاوه‌لّان)، ده‌لّی: رَوَّزَکَ عومهری کوپی خه‌تتاب له مرگه‌وتی پیغه‌مبه‌ردا ﷺ راوه‌ستابوو، یه‌کټکه له (دَهَائِقِینَ)، [کؤی: (دَهْقَانِ)، کار به‌رده‌ستیک، به‌رپرستیک ای رۆمه‌کان، له‌سهر سه‌ری وه‌ستابوو، ده‌یکوت: (أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ)، شایه‌دیی دده‌م که جگه له خوا هیچ به‌رستراوێک نیه‌و، شایه‌دیی دده‌م که موچه‌مه‌د ره‌وانه‌کراوی خواپه، عومهر (خوا لیتی پازی بئ) لیتی پرسی، چیته، بۆچی واده‌لّی؟ گوتی: مسوّلمان بووم، لیتی پرسی: هۆبه‌کی هه‌یه، نه‌و مسوّلمان بوونه‌ت؟ گوتی: به‌لّی، تنجا بۆی باسکرد، گوتی: من ته‌ورات و زه‌بوورو تنجیل و زۆرَکَ له کتیبی پیغه‌مبه‌رانی پیشووم خویندوونه‌وه، به‌لام گۆیم له دیلێک بوو، (دیلێکی مسوّلمان که له لای رۆمه‌کان بووه)، نایه‌تیکێ له قوربان ده‌خوینده‌وه، که هه‌رحی له کتیبه پیشووه‌کاندا هه‌یه، له‌م نایه‌ته‌دا کۆکراوه‌ته‌وه، زانیم که نه‌و قوربانه (له نایه‌تیکیدا نیوده‌وێکی کتیبه پیشووه‌کانی هه‌موو کۆکردۆته‌وه)، له لایهن خواو‌دیه، بۆیه مسوّلمان بووم، عومهر (خوا لیتی پازی بئ) گوتی: نه‌و نایه‌ته‌ کامه‌یه؟ کابرای (دَهْقَانِ)، گوتی: قسه‌ی خوای به‌رز که ده‌فه‌رمووی: ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ، وَيَخْشَ اللَّهَ وَيَتَّقِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ﴾، گوتی: ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ﴾، هه‌ر که‌سێ فه‌رمانبه‌ری خوا بکات، (فِي الْفَرِائِضِ)، له جیبه‌جێ کردنی فه‌رزه‌کاندا، ﴿وَرَسُولُهُ﴾، فه‌رمانبه‌ری پیغه‌مبه‌ره‌که‌شی بکات، (فِي السُّنَنِ)، له رێبازه‌که‌یدا، ﴿وَيَخْشَى اللَّهَ﴾، ترس و سام و هه‌یه‌تیشی به‌رانبه‌ر به‌ خوا بوو بئ، له‌و ته‌مه‌نه‌ی دا که رابردوه، ﴿وَيَتَّقِهِ﴾، پارزیش له خوا بکات، له‌وه‌دا که دق له ته‌مه‌نی، ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ﴾، نا نه‌وانه ده‌ربازبووان و به‌ ئامانج گه‌یشتووان، گوتی: (الْفَائِزِ) یش که‌سیکه له ناگری دۆزه‌خ ده‌رباز بووبی و، خرابیت به‌هه‌شته‌وه، عومهریش (خوا لیتی پازی بئ)، گوتی: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموو‌یه‌تی: (أُعْطِيتَ جَوَامِعَ الْكَلِمِ)، من وشه‌ کۆکه‌ره‌وه‌کانم پتی دراوان.

واتە: ئەو وشانەى مانایە کان کۆ دەکەنەو، کە قەرموو یەتی: پێم دراون (أُعْطِيتُ)، عومەر (خوایى رازی بێ)، وای لیکداوتەو کە مەبەست پێى قورئانە، وشەکانى قورئان هەموو مانایە کان کۆدەکەنەو، بەلام هەندىک لە زانایان ئەم فەرمايشتەى پێغەمبەر ﷺ وانا دەکەن کە مەبەستى فەرمايشتەکانى خۆیەتى، کە بە تەئکید هیچ فەرمايشتێک وەك فەرمايشتى خوا کۆکەرەو، نیه، بۆ ماناو مەبەستە کان، بێگومان پێناسەى تەواوى (جَوَامِعُ الْكَلِمِ)، بەسەر قورئاندا دەچەسپى، بەلام فەرمايشتى پێغەمبەریش ﷺ لە چاو قسەى خەلکى دیکە، ئەویش کۆکەرەو بوون، بۆ زۆر لە ماناو مەبەستەکان.

مەسەلەى ستيەم:

دووباره باسى ھەلۆىستى دىكەى دەغەل و دلنەخۆشەكان كە بەپەرى تواناوه سوتند خواردنيانە لەسەر ھەرمانبەرىى كردنيان و، نامۆزگارىى كردنيان بە ھەرمانبەرىى كردنى بە كردهوه، ئەگەرنا غۆيان بەرپرسيارن:

خوا دەفەرموى: ﴿وَأَقْسُوا بِاللّٰهِ جَهْدَ آيْمَنِمْ لِّئِنْ أَمَرْتُمْ لَيَخْرُجُنَّ قُلْ لَا نَقْسِمُكُمْ بِطَاعَةِ مَعْرُوفَةٍ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٣٦﴾ قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَإِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَّغُ الْمُنِيِّ ﴿٣٧﴾﴾

شيكردنهوهى ئەم ئايەتانه، لە يازده برگەدا:

(١)- ﴿وَأَقْسُوا بِاللّٰهِ جَهْدَ آيْمَنِمْ﴾، ئەو جوړە خەلکانە (كە پيشتر باسمان كردن و دەغەل و دلنەخۆش و دوو دلەكان)، بەو پەرى توانايانەوه سوتنديان خوارد.

(الْجَهْدُ: مُتْنَى الطَّاقَةِ)، (جَهْد) ئەو پەرى توانايە، يانى: (جَاهِدِينَ أَنْفُسَهُمْ، أَيْ بِأَلْيَيْنَ بِهَا أَقْصَى الْغَايَةِ)، زۆر غۆيان ماندوو كردو گەيانديانە ئەو پەرى، ھەموو توانای غۆيان بەكارھێنا لە سوتند خواردنەكەياندا.

ئایا سوتنديان لەسەر چى خوارد، ئەو سوتندە بەقووت و بەھيژە؟.

(٢)- ﴿لِّئِنْ أَمَرْتُمْ لَيَخْرُجُنَّ﴾، (گوٲيان): ئەگەر تۆ ھەرمانيان پى بكەى، ئەوان دەردهچن، لە كوٲى دەردهچن و بوٲى دەردهچن؟ لە ھۆى ھاتنە خوارمەكەيدا باسمان كرد يانى: لە مآل و سامانيان دەردهچن، بەلآم ئەو تەعبيرە سى واتايان دەگەيەنئ:

يەك: دەردهچن لە ھەموو مآل و سامانياندا لە پىناوى خوادا.

دوو: دەردهچن لە نيشتمان و مآل و ھاليان و، بە جىي دەھيآن لە پىناوى خوادا، نامادەن كوٲ بکەن.

سَنَ: دهرده چن له مالت، بۆ جهنگ و جيهادو پرووبه پروو بوونه وهى دوژمنان.

كه ههر سَيكيان، كارى زۆر گه ورهن.

(٣) - ﴿قُلْ لَا تَقْسِمُوا﴾، خوا به پيغهمبهر ﷺ ده فهرموى: پَييان بقره موو: سوئند مه خوڻ، واته: نهو سوئنده تان كه خواردوه، خواردوه، به لَام جارنكى ديكه سوئند مه خوڻ، يا خود نهو سوئنده شان كه خواردوه، پيويستى نه ده كردو، پيويست ناكات ئاوا به جهخت كردنه وهوه سوئند بخوڻ، بۆچى؟.

(٤) - ﴿طَاعَةٌ مَّعْرُوفَةٌ﴾، نهم رسته به دوو واتاى ههن:

أ- فرمانبهرى ئتوه زانراوه و ناسراوه، چۆنه! سوئند بخوڻ و نه خوڻ ده تان ناسين، (أي: إِنَّ طَاعَتَكُمْ مَعْلُومَةٌ كَيْفَ هِيَ؟)، فرمانبهرى به كه تان زانراوه چۆنه! بۆيه به سوئند خواردن بۆتان نا پۆشرى و، نهو بيهه لويستيه، له بوارى كرده وهدا، به سوئند خواردنى سهر زاره كى، بۆتان قهره بوو نابيته وهو بۆتان نا پۆشرى.

ب- واته به كى ديكهى نه وه به: ﴿طَاعَةٌ مَّعْرُوفَةٌ﴾، يانى: با له ئتوه وه فرمانبهرى به كى به سندهو چاك هه بى، نهو كاته هه و جيتى نهو سوئند خواردنه نابن، له جياتى نه وهى زۆر خوڻان نه زيهت بدن به سوئندى قورس و توخ و جهخت له سهر كراوه، به كرده وه بابهن دو فرمانبهرين، تا نه وه نامانجتان بۆ ده پيكتن.

(٥) - ﴿إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾، چونكه به دنيابى، خوا شاره زايه به وهى ده يكه ن، واته: نهو ته ماشاى كرده وه كه تان ده كات، داخو چۆنه، ئنجا نه گهر كرده وه كه تان باش بيت، نه وه باشه، نه گهر نا، مادام كرده وه تان خراب بى، هه رچه نده سوئندى قورس و به زه حهمت بخوڻ، بهو په رى توانا نه وه سوئند بخوڻ، له لاي خوا بابى فلسيكه، چونكه خوا ﷺ دلتان ده بينى و كرده وه كه تان ده بينى، وهك له فهرمايشتى پيغهمبهردا ﷺ هاتوه: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَنْظُرُ إِلَى صُورَتِكُمْ وَأَمْوَالِكُمْ، وَلَكِنْ يَنْظُرُ إِلَى قُلُوبِكُمْ وَأَعْمَالِكُمْ﴾. (آخرجه مسلم: ٢٥٦٤، عن أبي هريرة)، واته: خوا ته ماشاى ديمهن و مالت و سامانتان ناكات، به لكو ته ماشاى دل و كرده وه كانتان ده كات.

که واته: نهو هی شوونی سه رنجی خوایه، نهو ی چاک بکه ن، که دله، با دله کانتان پاک و چاک بن، نه خوشی و گومان و دوو دلییان تیدا نه بن، ههروه ها کرده و هه کانیشتان پاک و چاک بکه ن، که له لای خوای پهروه دگار پیوه ر کرده و هیه، نه که قسه، هه لته ته قسه ی مرو فیش به شیکه له کرده و هی، به لام نهو هی جیتی سه رنجی خوای پهروه دگار: دل و کرده و هیه.

(٦) - ﴿قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾، بلن: فرمانبهری خوا بکه ن و، فرمانبهری پیغه مبه ر ﷺ بکه ن، واته: ملکه چ بن بو قورنان و بو ریازی پیغه مبه ر ﷺ.

(٧) - ﴿فَإِذَا تَوَلَّوْا﴾، ننجا نه گه ر پشتیان هه لکرد، روویان وه ر گتیرا، (اغْرَضُوا عَنِ الْإِلْزَامِ)، روویان وه ر چه ر خاند له پابه ندی.

(٨) - ﴿فَإِنَّمَا طَلَبُوا مَا حَلَ﴾، به دلیایی نهو (پیغه مبه ر) ته نیا نهو هی خراوه ته سه ر شانی، له سه ریه تی جیه جیتی بکات.

(٩) - ﴿وَعَلَيْكُمْ مَا مُحِيطُكُمْ﴾، تیوه ش نهو هی که خراوه ته سه ر شانتان، ده بی جیه جیتی بکه ن.

نهو هی خراوه ته سه ر شانی پیغه مبه ری خوا ﷺ نهو هیه: په یام و به رنامه ی خوای پهروه دگارتان بو روون بکاته وه، به روونی و به ناشکرای پیتان بکه یه تی، تیوه ش له سه رتانه جیه جیتی بکه ن، واته: هه ر که سه به ر پر سیاره، به رانبه ر به نه رکی خوی.

(١٠) - ﴿وَإِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا﴾، به دلیایی نه گه ر فرمانبهری وی (پیغه مبه ر ﷺ) بکه ن، پی راست ده گرن، (تَهْتَدُوا)، یانی: ده که ونه سه ر راسته پی، ده که ونه سه ر پی هیدایه، (اهْتَدَى: سَلَكَ الطَّرِيقَ الْقَوِيمَ)، (اهتدی) پی راستی گرت.

(١١) - ﴿وَمَا عَلَ الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلْغُ الْمُبِينُ﴾، پیغه مبه ریش ﷺ ته نها که یاندنی روون و روونکه رهو هی له سه ره، (البلاغ: اِسْمٌ مُّضَدَّرٌ مَعْنَى التَّبْلِيغِ)، (بلاغ) ناوی چاوگه به مانای

گه یاندن، وهك (اداء) یانی: (تأدیه)، جتیه جیتکردن نهمه روونکردنه وهی نه وهیه که له سهر پیڤه مبه ره ﷺ، نایا نه رکى وى چیه؟ ﴿وَمَا عَلَ الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلْغُ الْمُبِينُ﴾، گه یاندن و پتیراگه یاندنی روون و ناشکرا، یاخود روونکه ره وه، نه وه نه رکى ویه، دواى نه وه ده که وخته سهر تبه، که ههرچی پیڤه مبه ری خوا ﷺ پئی گه یاندوون، جتیه جی بکه ن و پئی هه نسن.

مه سه له ی چواره م:

به ئیندانی خوا به پروادارانی کردار باش، که بیانکاته جینشین له زه ویداو، بالادهستیان بکات، وه که لانی دهسترویشتووی یتشوو، ههروه ها چه سپاندنی بهرنامهیان و هیمینی بو په خساندنیان، به لام به مهرجی خواپهرستی بئ خلته ی شیرک، ئنجا فه رمانکردن به پرواداران که نوێژ بهرپا بکه ن و زه کات بده ن و، فه رمانبهری یتغه مبه ر ﷺ بکه ن، بو نه وه ی شایسته ی به زه یی خوا بن و، دنیاش بن: کافران له چنگی خوا، کاتیک بیهوێ سزایان بدات، ده رباز نابن:

خو ده فرموێ: ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُم مِّن بَدْعٍ حَرْفِهِمْ أَمَّا يُعْبَدُونِ﴾ لَا يَشْرِكُونَ فِي شَيْئًا وَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٦٠﴾ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٦١﴾ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَأْوَهُمُ النَّارُ وَلَيْسَ الْمَصِيرُ ﴿٦٢﴾

شیکرنه وه ی ئه م ئایه تانه، له یازده برگه دا:

١- ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ﴾، خوا به ئینی داوه به وانه تان که پروایان هیتاوه و، کرده وه باشه کانیا ن کردوون، [چ به ئینیک، چ گفتیک، چ موژده به کی پ ن داو ن؟]، که بیانکاته جینشین، جینشینی خو ی له زه ویدا، واته: دهسترویشتوویان بکات به جوړیک که له سه ر زه ی حکومرا ن بن و، خاوه ن دهسته لات بن.

٢- ﴿كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ﴾، وه که چو ن نه وانه ی پێش نه وانی کرده ن جینشین و دهسترویشتوو و حوکمرانی کردن.

نهوانی پیش نهوان کین؟

ا- هه ندیک له زانا یان کوتوو یانه: مه بهست پتی به نوو نیسرا نیله.

ب- هه ندیک کوتوو یانه: له تېو به نوو نیسرا نیل دا مه بهست پتی داوودو سوله یمانه، که نهوانه پادشاه بوون و، پیغه مبه ریش بوون (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام).

ج- هه ندیک کوتوو یانه: مه بهست پتی موسایه علی.

به لām چونکه خوا به گشتی فهرموویه تی، واته: هه موو نهوانه ی خوا ده سترۆیش تووی کردوون له زه ویدا له پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و، له شوینکه وتووانی پیغه مبه ران هه مووان ده گرتیه وه، به لکو ده گونجی بلتین: جکه له پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و، شوینکه وتووانی پیغه مبه رانیش، هه موو نهوانه ی که خوا ی بالا ده ست ده سترۆیاتی پیداون له زه ویدا، یانی: وهك چۆن خه لکی دیکه له پتشیوواندا ده سترۆیش توو بوودو، هوکمران بووه، خوا ناوا تپوهش که نه گهر نیماندار بن و کردهوی باش بکه ن، ده تانگاهه هوکمران له زه ویدا.

نهوهی دواییم بۆیه گوت، هه رچه ند له تەفسیره کان دا نه مبینیه، چونکه کوا کامه له پیغه مبه ران ده سه لاتدار بوون و هوکمران بوون له زه ویدا؟ نهوهی که دیاره به ئاشکرا هه ر داوودو سوله یمان (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ن، به لām شوینکه وتووانی پیغه مبه رانیش ده گرتیه وهو، هه موو نهوانه ش که له پیش نۆمه تی نیسلامدا، خوا به جوړیک له جوړه کان ده سترۆیاتی پیداون، ننجا چ ده سه لاته که یان به هه ق به کاره تبا، که پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و، شوینکه وتووانیان بوون، جیتیشینه کان یان بوون، چ به ناهه ق به کاریان هیتبا، که جکه له وان بوون به زۆری، چونکه نهوانیش هوکمرانی دادگه رو چاکیان تیدا هه بوون و هی سته مکارو خرابیشیان هه بوون.

۳- ﴿وَلْيَسْكُنَ لَهُمْ فِيهِمُ الدَّرَجَ اَرْضَىٰ لَهُمْ﴾، ئەو ئاينەى بۆشى پەسند كىردوون، بۇيان دەچەسپىتى، (وَلْيَسْكُنَ)، يانى: (لِیوْطَلْنَ لَهُمْ دِئْتُهُمْ، یَعْنِی: مَلْتُهُم الّتی ارْتِضَاها لَهُمْ)، ئەو ئاينى و پىيازەى خوا بۆى پەسند كىردوون، بۇيان دەچەسپىتى و سەقامكىرى دەكات.

۴- ﴿وَلْيَكْبِلُنَّهْم مِّنْ بَعْدِ حَرْفِهِمْ اَمَّا﴾، دواى ئەوئەش كە ترس و لەرزىان لەسەرە تىستا، بۇيان دەكۆرى بۆ ئەمنى و ئاسايش، (الطّري)، كوتتوبەتى: (لَيُبْدِلْنَهُمْ: لَيُغَيِّرُنَّ حَالَهُمْ، اَبْدَلُهُ جَاءَ بِبَدَلٍ عَنْهُ)، (لَيُبْدِلْنَهُمْ)، واتە: جىگرەوہيان بۆ دىتى، شتىكى دىكە، خالىكى دىكە، جىا لەوہى تىستا تىدان.

۵- ﴿يَعْبُدُونِي لَا تُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا﴾، ئەوانىش بەندابەتتى بۆ مەن دەكەن و، ھىچ شتىك ئاكەنە ھاوہەشم، واتە: ئەو مەرجى خواى پەرورەدگارە بۇيان ياخود: لە خالىكدا خوا ئەو بەلئىنەتان بۆ جىئەجى دەكات، كە ئىماندارو كىردەوہ باش بىن و، بەندابەتتى بۆ خوا بىكەن و، ھىچ شتىك ئەكەنە ھاوہەشى.

۶- ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفٰسِقُونَ﴾، ھەر كەشىش لە دواى ئەوہ، دواى ئەو ھەقىقەتانەى پەروەردگارە، بىپروابى، ياخود سېلە بى، ئا ئەوان دەرچووان، (كَفَرَ) دەگونجى مەبەست پىتى: (كُفِّرَ اُنْ النِّعْمَةِ)، بى، واتە: سېلەى و بى مەكى، دەشگونجى مەبەست بىپروابى بى بەرانبەر بە خواو پىغەمبەر ﷺ نىسلام، ھەر كەسىك بىپروابى ياخود سېلە بى.

﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفٰسِقُونَ﴾، ئا ئەوانە دەرچووان، لە چى دەرچوون؟

ا- لە ھوكمى خواپسك و زىكماك.

ب- لە ھوكمى عەقلى سەلىم.

ج- لە ھوكمى شەرىعەت دەرچوون.

۷- ﴿وَأَقِمْوُا الصَّلٰوةَ وَآتُوا الزَّكٰوةَ﴾، ئوژىش بەرپا بىكەن، [ئەو بەشىكى گەورە كىرنكى مافى خواى پەرورەدگارە]، زەكاتىش بەدن، ئەوئەش بەشىك لە مافى خەلكە.

۸- ﴿وَاطِيعُوا الرَّسُولَ﴾، فرمانبەرى پىغەمبەرىش بکەن، يانى: بە قسەى قىادەى خۇشتان بکەن: ھەقى خوا جىيەجى بکەن و، ھەقى خەلک جىيەجى بکەن و، بە قسەى سەرپەرشتىاران و مشوورخۇزانى خۇشتان بکەن، کە ئەو کاتە پىغەمبەر ﷺ بوو، دوايى ھەر کەسىكى دىکە لە پى پىغەمبەر ھوھ ﷺ سەرپەرشتىي خەلک دەکات و، پىش خەلک دەکەوى، بە پى شەرئەتدا، کە دوو پاىە سەرەکیەکەى برىتىن لە: نوژ، وەک ھەقى مەعنەوى خوا، زەکات: وەک ھەقى خەلکى خوا.

۹- ﴿لَمَّا كُمُ تَرْحُونَ﴾، بەلکو بەزەيتان لەگەلدا بنوژى.

بە نىسبەت نىو خۇتانهوھ ئاوابن، بە نىسبەت دوژمان و ناحەزانيشتانهوھ:

۱۰- ﴿لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ﴾، پىت وانەبن ئەوانەى بىپروان، دەرپاز بوون، پۇشتوون و لە دەست دەرچوون، بە دلىيى ئەوان دەستەوسانکەر نىن بۇ خوا ﷻ لە زەويىدا، ئەوان دەستەوسانکەر نىن بۇ خوا کاتىک بىھوى بيانفەوتىنى و سزاىان بدات لە دنىادا، يان لە دواپۇژدا، لە دەستەلاقى خوا قوتار نابن.

۱۱- ﴿وَمَا أَوْلَاهُمْ النَّارُ وَلَيْسَ الْمَعِيرُ﴾، شوئىنى ھەوانەوھيان دۆزەخەو، خراپترىن سەرەنجاميشە.

کورتە باسێک

نابەتیی (00) و چوار پاستیی مەزن

بە پێزان!

چوار پاستیی مەزن لەم نابەتیی ژمارە (00) وەرەدەگیرین: ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُم مِّن بَعْدِ خُفْيِهِمْ أُمَمًا يَّعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٥٠﴾﴾

یەكەم: ئیعجازیكى میژوویی:

پێشتریش باسمان کرد: پای زیاتری زانیان وایە کە ئەم سوورەتی (النور)، لە سالی شەشەمی کۆچییدا، واتە: چوار پێنج سالی پێش کۆچی دوایی پیغمبەر ﷺ دابەزیووە، کە ئەو کاتە مسوولمانان حال و بالیان وابوو، لە ژێر ترس و لەرزدا بوون و، لە هەر چوار لای دنیاو هەر پەشەیان لێ کراوە لە لایەن دەولەتی رۆمەو، لە لایەن دەولەتی فارسەو، لە لایەن موناڤیقه کانهو، لە لایەن جووله کانهو، زۆر لە حاله تیکی ناخۆشدا بوون، زۆر جوړه فشاریان لەسەر بوون، بەلام نا لە ئەو کاتەدا خوا ﷻ دەڤه رموی: خوا بە ئینیی داوہ بهوانه تان کە نیمانیان هیناوه، کردوه باشه کان ده کەن کە بیانکاته جینیشین لە زهوبیدا، وه ک چون ئەوانی پێش ئەوانی کردۆته جینیشین لە زهوبیدا، ئاینه که بیان کە بۆی ههلبژاردوون، بۆیان بچه سپیتی و، ترسیان بۆ بگۆڕی بە هیمینی و ناسایش.....

ئەو بە ئىتەى خوا داوئەتى بە ھاوئەلان، دوايى ئەو بە ئىتە ھاوئە دى، لەسەردەمى ئەبوو بەكرو عومەرو عوسمان و عەلى دا (خوا لىيان پازى بى)، لە سەردەمى چوار خەلىفە پاشىدەكان، كە بە ناوى خەلىفەش ناسراون، لە سەردەمى ئەواندا، خوا ﷺ كەردنى بە جىنشىن و تايىنەكەشى چەسپاندو ترس و لەرزىشى بۆ گۆرپىن بە ھىمنى و ناسايىش، ئەمە ئىعجازىكى مېژووئىيە، چونكە لە كاتىكدا خوا ئەو بە ئىتەى بە مسولمانان داوئە، ئەو موزدەئەى پىداون، كە مسولمانان حالىيان ئەوە بوو، لە ھەموو لاوھ دوژمن سەريان تىناون و، مەترسيان ھەبوو لە رۆم و فارس و، لە دوژمنانى نىو خۆ دەرەكى، ئىجا با لەو بارەوھە تەم دوو دەقەش بىتىن:

١- (دَخَلَ عَدِيُّ بْنُ حَاتِمٍ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَقَالَ لَهُ: «يَا عَدِيُّ! أَمَا إِنِّي أَعْلَمُ مَا الَّذِي يَمْنَعُكَ مِنَ الْإِسْلَامِ، تَقُولُ: إِنَّمَا اتَّبَعْتُ ضَعْفَةَ النَّاسِ، وَمَنْ لَا قُوَّةَ لَهُ، وَقَدْ رَمَتْهُمُ الْعَرَبُ، أَتَعْرِفُ الْحَيْرَةَ؟ قَالَ: قُلْتُ: لَمْ أَرَهَا، وَقَدْ سَمِعْتُ بِهَا. قَالَ: «فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَتُبْعَنَّ اللَّهُ هَذَا الْأَمْرَ، حَتَّى تَخْرُجَ الظُّبَيْئَةُ مِنَ الْحَيْرَةِ، حَتَّى تَطُوفَ بِالْبَيْتِ فِي غَيْرِ جِوَارٍ أَحَدٍ، وَلَتُفْتَحَنَّ كُنُوزُ كِسْرَى بْنِ هُرْمُزٍ. قَالَ: قُلْتُ: كِسْرَى بْنُ هُرْمُزٍ؟ قَالَ: «نَعَمْ، كِسْرَى بْنُ هُرْمُزٍ، وَلَيَبْدُلَنَّ الْمَالُ حَتَّى لَا يَقْبَلَهُ أَحَدٌ» قَالَ عَدِيُّ بْنُ حَاتِمٍ: «فَهَذِهِ الظُّبَيْئَةُ تَخْرُجُ مِنَ الْحَيْرَةِ، فَتَطُوفُ بِالْبَيْتِ فِي غَيْرِ جِوَارٍ، وَلَقَدْ كُنْتُ فِيمَنْ فَتَحَ كُنُوزَ كِسْرَى بْنِ هُرْمُزٍ، وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَتَكُونَنَّ الثَّالِثَةُ، لِأَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَدْ قَالَهَا، (أَخْرَجَهُ: أَحْمَدُ: ١٨٢٨٦، تعليق شعيب الأرنؤوط: بعضه صحيح وهذا إسناد حسن).

واتە: رۆژنىك عەدى كۆرى حاتەمى طانىي ئەو كاتەى كە مسولمان دەبى، دەچىتە لای پىغەمبەرى خوا ﷺ، (دواى ئەوئەى خوشكەكەى نامەى بۆ دەنووسى، دەلى: پىغەمبەرى خوا ﷺ مەن دىل بووم، منى ئازادى كردم لەبەر ئەوئەى كە كچى حاتەمى طانىي بووم، زۆر پىزى لىكرتم، تۆش وەرە بۆ لای پىغەمبەرى خوا ﷺ رىزت دەگرى، ئىجا عەدى كۆرى حاتەمى طانىي چوو بۆ لای پىغەمبەر ﷺ، پىغەمبەرى خوا ﷺ لە درىژەى چەند قسەكەدا، پىتى فەرموو: ئەى عەدى!

من ده زانم چ شتیک پئی له تۆ ده گری که بئیه نئو نیسلامه وه، ده لئی: نه وانه ی شوین نیسلام که توون خه لکی بیهیزو بئ توانان و، عه ره بيش هه مووی دژيانه (مسولمانانه)، به لام نه ی عه دی! نایا شاره زای (حیره) ی (نه کاته شاریک بووه)، گوتم: نه مبینیوه، به لام بیستوومه، پتغمه مبه ر ﷺ فهرمووی: سوئند به و که سه ی گیانی منی به ده سته، خوا نهم نابینه ته واهو ده کات، تا کو نافرته ی که ژاوه دار به ته نئ له (حیره) وه ده چن بۆ مه ککه، ته وافی به یت ده کات، به بئ نه وه ی له په نای که سدا بئ، خه زینه کانی کیسپای کوپی هورموزیش ده گیرئن، گوتم: کیسپای کوپی هورموز؟ (واته: پادشای فارس)، فهرمووی: به لئی، کیسپای کوپی هورموز، ههروهه مآل و سامان ده به خشریته وهه که س وهری ناگری، (ده گوتری): وهرن کئ زه کاتی ده وی؟ که س پیوستی پی نابی، (عه دیی کوپی حاتم ده لئی): نجا نه وه ئیستا من ده بینم، نافرته ی که ژاوه دار له (حیره) وهه ده چن ته واف ده کات به ده وری که عبه دا، به بئ نه وه ی له په نای که سدا بئ، (ته ویهان ناوا هاتۆته دی)، ههروهه ها خوشم له گه ل نه وانده دا بووم که خه زنه کانی کیسپای کوپی هورموزمان گرتن، سوئند به وه ی گیانی منی به ده سته، سیه میشیان هه ده بئ، چونکه پتغمه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی.

سیه میان نه وه به که مآل و سامان ده به خشریته وهه که س نابی وهری بگری، که نه ویش له سه رده می عومه ری کوپی عه بنولعه زیزدا هاته دی، ده یانگوت: په حمه ت له و که سه بئ زه کاتی ده وی بیده یئن، که س نه بوو وهری بگری.

نهم فهرماشته وه که له کتیی پیئجه می مه سوووعه ی: (بیرکردنه وه ی نیسلامی له نئوان وهیی و واقع دا) باسم کردوه، لئی وهرده گیری، به کیکه له و به لگانه ی که تافردت ده گونجی به ته نئ سه فهر بکات، سه فهری دووریش، به لام، به مه رچیک رتیه که نه مین بئ، یاخود ته و نامرازه ی پیئ ده چن، جیی دنایی بئ، کاتی خو ی که پتغمه مبه ر ﷺ فهرموویه تی: (لَا يَحِلُّ لِمَرْأَةٍ تَوْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، أَنْ تُسَافِرَ مَسِيرَةَ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ، لَيْسَ مَعَهَا حُرْمَةٌ) (أخرجه البخاري:

۱۰۳۸). واته: هەر ئافرهتیک بپروای به خواو به پوژی دواپی ههبن، بوئی نیه بو ماودی شهوو پوژتیک به سهفه ر بچتی، مادام خزمیکی مهحره می لهگه ل نهبن.

مه بهستی پی نهو کاته بووه، که نهو کاته ریکایه که جپی دلنایپی نه بووهو، نامپرازی سهفه رکرده کهش و لاخ بووهو، نهو کاته پیاویش به تهنتی به زهحه مه سهفه ری بو کراوه، چ جای ئافرهت، به لام که واقیعه که دهگوژی، حوکمه کهش دهگوژی، چونکه (القراهی)، له کتیبی: (الإحكام في تمييز الفتاوى عن الأحكام وتصرفات القاضي والإمام) دا، دهنتی: نهو حوکمانه ی [نهکر گوتبای: نهو فهتوایانه ی باشت بوو]. که بناغه یان له سهر عورف و عاده ته، هەر کاتیک عورف و عاده ته که، حال و واقیعه که گوپا، نهو فهتواو حوکمه کهش ئوتوماتیکی دهبن بگوژی^(۱)، پیغه مبه ر ﷺ کاتی خوئی که فهرموویه تی: با ئافرهت به تهنتی سهفه ر نه کات، له بهر نهو هی هه ل و مهرجه که وایخواستوه، ئافرهت مه ترسی پی له سهر هه بووه، تووشی ستم لیكران و زیناو نارهحه تی بی، به لام که شیوازی سهفه ر کرده که دهگوژی، حال و واقیعه که دهگوژی، حوکمه کهش دهگوژی، پیغه مبه ر ﷺ بو نهو کاته وایفه رموو، نه گه رنا نهوته دواپی که نیسلام زور په ره ی گرتوه و سه قامگیر بووه، فهرموویه تی: ئافره تی که ژاوه دار [(الطَّعِينَةُ)]، ئافره تیک که به سواری و لاخی به که ژاوه دار سهفه ر ده کات، به تاقی ته نیا له (حیة) وه ده چن بو که به و له ویش ته واف ده کات، که واته: دروسته ئافرهت به ته نیش سهفه ر بکات، به مهرجیک پیته که ی نه مین بن، و، له خوئی دلنیا بن، و، له مه ترسی دوور بن.

۲- (عَنْ أَبِي الْعَالِيَةِ قَالَ: مَكَثَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَشْرَ عَشْرٍ خَائِفًا، يَدْعُو إِلَى اللَّهِ يِرًا وَعَلَانِيَةً، قَالَ: ثُمَّ أَمَرَ بِالْهَجْرَةِ إِلَى الْمَدِينَةِ، قَالَ: فَمَكَثَ بِهَا هُوَ وَأَصْحَابُهُ خَائِفُونَ، يُضَبِّحُونَ فِي السَّلَاحِ وَيُحْمِسُونَ فِيهِ، فَقَالَ رَجُلٌ: مَا بَأْتِي عَلَيْنَا يَوْمَ نَأْمَنُ فِيهِ، وَنَضَعُ السَّلَاحَ؟ فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: لَا تَغْبِرُونَ إِلَّا يَسِيرًا حَتَّى يَجْلِسَ الرَّجُلُ مِنْكُمْ فِي الْمَلَأِ الْعَظِيمِ مُحْتَبًا فِيهِ، لَيْسَ فِيهِ خَدِيدَةٌ، وَنَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ^(۲)).

(۱) ص ۳۱۸، ۳۱۹.

(۲) جامع البيان: ج ۱۸، ص ۱۷۰، رقم: ۲۱۱۳۳.

واتە: ئەبوو عالیە دەگێرتەو دەلن: پێغەمبەری خوا ﷺ دە (۱۰) سالان مایەو، ترسی هەبوو، (واتە: لە مەککە)، خەلکی بە ناشکراو بە پەنھانیی بانگ دەکرد بۆ لای خوا، دوایی خوا فەرمانی پێکرد کۆچ بکات بۆ مەدینە، خۆی و هاوێلان، دیسان لە ترسدا بوون، پۆریان دەکردەو هەر بە چەکەو، شەویان لێ دادەهات هەر بە چەکەو، (واتە: شەو پۆژ هەر چەکیان پێبوو)، پیاویک کوتی: دەبێ پۆژیک بێ، لە خۆمان دڵنیا بین و چەک دابنێین؟ پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: تەنیا کەمکی پێ دەچێ، پیاویکتان لە کۆڕو مەجلیسێکی مەزندا دادەنیشێ، دەستی لە ئەژنۆی وەرھێناو [مُخْتَبِئًا]، واتە: دوو دەستی بە ئەژنۆیکانی گرتوون، بۆ ئەوێ پستی ئیسراحت بکات، کە لەو کۆڕو مەجلیسەدا ئاسنەوالەیه کی تیدا نیە.

واتە: چەکی تیدا نیە و پێویست ناکات چەک هەلبگرێ.

دووەم: رەواپەتیی حوکمرانیی چوار خەلیفەکان:

نەم ئابەتە بەلکە ی رەواپەتیی خەلیفایەتیی و پێشەواپەتیی چوار جێنیشینەکانی پێغەمبەر ﷺ: ئەبوو بەکرو عومەر و عوسمان و علی (خوا لێیان پازی بێ)، بۆچی؟

چونکە دوێنراوەکان، هاوێلان بوون، کە خوا دەفرموی: ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ﴾، ئایا خوا کیی دواندو؟ بێگومان هاوێلانی دواندوون (خوا لێیان پازی بێ)، لە پۆژگاری ئەوانیشدا، چوار خەلیفەکان حوکمیان کردو، هەر سێ موژدەکانیشیان کە خوا پێی داو، بۆیان هاتووێ دێ:

۱- (الْإِسْخْلَافُ فِي الْأَرْضِ)، کرانە جێنیشین لە زەویدا.

۲- (التَّكْوِيْنُ لِلدِّينِ)، سەقامگیر کرانی ئایین.

۳- (تَبْدِيلُ الْقَوَفِ بِالْأَمْنِ)، ترس و لەرز گۆردران بە ھىمنى و ئاسايىش.

ھەر سى موژدەكە ھاتوونە دى، لە پۆژگارى ھاوہلاند (خو لىيان پازى بى).

كەواتە: چوار خەلىفەكان (خو لىيان پازى بى)، ھەر چوارىيان بە پىنى
گفت و بەلىنى خوا ﷺ وەك موژدەيەك كە بە تايەت بە ھاوہلانى داوہ،
بە گشتى بە ئيماندارانى ئەو كاتەي داوہ، كە زۆربەيان ھاوہلان بوون، بە
پياوان و ئافرەتەنەوہ، بوونە ھوكمران، ماناي وايە ئەوہ، ئەو چاكەو نىعمەتە
بووہ، چونكە خوا وەك چاكەو نىعمەتەك بۆ ھاوہلانى خستۆتە پروو، كەواتە:
جىنىشىنايەتپى چوار جىنىشىنەكان:

ئەبوو بەكر، عومەر، عوسمان، عەلى، نىعمەتەكى گەورەي خوا بووہو
بەلىن و موژدەيەكى خوا بووہ بۆ ھاوہلان، كە بۆي ھىناونە دى، ئنجا ھەر
سى موژدەكەش ھاتوونە دى: ھەم ئەوان بوون بە جىنىشين، ھەم ئايىنەكە
چەسپاوەو سەقامگىر بووہ، ھەم ترس و لەرزىشان بۆ گۆردراوہ بە ھىمنى و
ئاسايىش، ھەر سىكيان ھاتوونە دى.

ئنجا ئەمە لە راستىدا وەلامىكى ددان شكىنە بۆ شىعە^(۱)، ئەوانەي تانە
دەدەن لە پەوايەتپى ھوكمرانپى ھەرسى خەلىفەكان: ئەبوو بەكر و عومەر و
عوسمان، بىگومان عەلىش چوارەمىن خەلىفەي راشىدە (خو لىي پازى بى)،
بەلەم لەبەر ئەوہي شىعە، بەس ئەو بە ھوكمرانى راست و شەرىعى و پەوا
دەزانن، بۆيە باسى ئەو ئاكەين - خوا ﷺ لە سەردەمى چوار خەلىفەكان و
ھاوہلاند ئەو گفت و بەلىنەي خۆي ھىناوہتە دى و، ئەو نىعمەتە بۆ ئەھلى
نىسلام ھاتۆتە دى، كە باشتىن شىوازي ھوكمرانپان لە دواي شىوازي پىغەمبەر
ﷺ، پىشكەش بە مروڤايەتپى كردوہ، كە بىتە چرايەك و سەرمەشقىك بۆ ھەموو
ئەوانەي دەيانەوتى ھوكمرانپەكى شەرىعيانە بكەن، دەبى لە دواي پىغەمبەر

(۱) شىعەي دوازە ئىمامپى.

فرموييتي: تو له دواى من نيمامى! نه گهر نهو به لکانه هه بوونايه، عهلى (خوا لى پازى بى)، له (نهج البلاغة) دا، باى ده کردن، که هيچ کام لهو به لکانهى نه هئانونهوه، به لکو ده لى: نهوانهى به يعه تيان به من داوه، ههر نهوانهش به يعه تيان به نه بوو به کرو عومهر و عوسمان داوه، واته: پهوايه تى حوکمرانى من، له به يعهت و له به لى پيدانى خه لک و جه ماوه رهوه هه لده قولى و، ههر نهوانيش پهوايه تيان دا، به سى جيتيشينه کهى پيش من (خوا له هه موويان پازى بى).

سيه م: له م نايه ته موباره که وهرده گيرى: که چوار خه ليفه راشيده کان: نه بوو به کرو عومهر و عوسمان و عهلى، خوا په رستى راست و ساغ و دهور له شيرک بوون.

چونکه خوا ﷻ له کوتاى نايه ته که دا ده فرموي: ﴿يَعْبُدُونِي لَا يُشْرِكْ بِي شَيْئًا﴾، نه مه دوو واتاى هه ن:

أ- (حالتان وايهو بويه خوا نهو ده تان بو ده کات، نهو به لى نهو نهو سى موژده په تان پى ده داو، بو تان دين ته دى)، چونکه تيو به نديا به تى بو من ده که ن و، هيچ شىک ناکه نه هاو به شم، نهو واتا به کى، يانى: خوا هه وال ده دا که تيو ناوان، بويه خواى پهروه دگار واتان بو ده کات، که واته: نهو چوار خه ليفه به چاک به نديا به تيان بو خوا کرده و هيچ جوړه شيرک تيان، نه شيرکى گه وړه، نه شيرکى گچکه يان تيدا نه بووه.

ب- ده شگونجى مه به ست مهرج بى، واته: به مهرجى نهو ده تان بو ده که م، تيو هه به نديا به تى بو من به که ن و، هاو به شم بو په يدا نه که ن، تنجا مادام خوا به لى نهو کانى هئانونه دى، که واته: دياره مهرجه که ش هاتو ته دى، (إِذَا تَحَقَّقَ الشَّرْطُ تَحَقَّقَ الْمَشْرُوطُ، وَتَحَقَّقَ الْمَشْرُوطُ دَلِيلٌ عَلَى تَحَقُّقِ الشَّرْطِ)، نه گهر به مهرج گيراو هاته دى، ماناى وا به مهرجه که ش هاتو ته دى، جارى وا هه به مهرج داده نرى و، مهرج گيراو نايه ته دى،

بەلّام ئىستا بە مەرج گىراودەكە، ياخود گەفت و بەلّئىنەكە ھاتۆتە دى، كە برىتپە لەودى خۋاى پەرورەدگار بىانكاته خەلىفە لەسەر زەوى و، دىنەكەيان بۆ بچەسپىتى و، ترسيان بۆ بكوپى بە ھىمنى و ناسايش، ئەو بەلّئىنە ھاتۆتە دى، كەواتە: ديارە مەرجەكەش ھاتۆتە دى، كە برىتپە لە بەندايەتپى بۆ خوا كردن، بە بى ھاوبەش بۆ دانانى.

چوارەم: ئەوانەى بەرانبەر بەو نىعمەتەى خوا سېلەو ناسوپاس بوون، دووچارى لادان (فسق) بوون:

﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾، ھەر كەسك لە دواى ئەو سېلەيان بىپروا بى، ئا ئەوانەن لە پى دەرجووان، ھەلّەتە دەشكونجى مەبەست لە كوفر: ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ﴾، بىپروا بى، بەلّام زياتر وا پىدەچى مەبەست پى كوفرانى نىعمەت بى، واتە: سېلەو ناسوپاس بى، ئەمەش ئەوھى لى وەرەدەگىرى كە: لە پۆزگارى ئومەويەكانەو، كە لە پىيازى چوار خەلىفە راشىدەكان لاىان دا - كە ھەر ھەمان پىيازى پىغەمبەرى خاتەمە ﷺ ئەوان درىزە پىدەرى پىيازەكەى پىغەمبەر ﷺ بوون لە ھوكمراىيدا - لە سەردەمى بەنى ئومەييەو كە ھوكمى ئىسلامى لە شوپاىيەو گۆرا بۆ مىراتپى و بنەمالەپى، ئا ئەو جۆرىك لە سېلەپى بوو بەرانبەر بە نىعمەتى خۋاى پەرورەدگارو، جۆرىك لە دەرجوون بوو لە پىيازەكەى پىغەمبەر ﷺ، ھوكمى زگماك و عەقلىش، چونكە شوكرانى نىعمەت، شوكرى نىعمەتى ئىسلام ئەو بوو، كە لە سەر ھەمان ئەو پىيازەى چوار خەلىفە راشىدەكان بىرۆن، بەلّام بە داخەو لە سەردەمى موغايەو، كە لە بارو دۆخىكى ئاناسايدا بوو بە ھوكمىران، دوايش لە كاتىكدا كە خۆى لە ژياندا مابوو، چوار پىنج سالى پىش ئەوھى ھىرى، يەزىدى كوپى بە زۆر سەپاند بەسەر مسولماناندا، لە راستىدا ئەو جۆرىك بوو لە سېلەپى بەرانبەر بەو نىعمەتى ئىمان و ئىسلامە، بەرانبەر بەو پىيازە نوورانى و درەوشاويەى كە پىغەمبەر ﷺ ھىتاي و چوار

خه لیفه راشیده کانی در ژیه یان پتدا، به لن هوکمپانیسی ئیسلامی له سه رده می به نوو
نومه ییه وه لادان و خلیسکانی تن که وت، له شیوازی هوکمپانیسیدا، به تایبته له
شیوازی دانانی هوکمپاندا که پتشن به راوینژ (شوری) بوو: ﴿وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ﴾
(۲۸) الشوری، به لام له موعاویه به و لاوه، کرا به هوکمی بنه مالهی و میراتی
و له سهر ریبازه راست و پروونه که ی پیغه مبه ری خواو چوار خه لیفه راشیده کانی
نه ما، هه رچه نده زور به جه ختکردنه وه، پیغه مبه ری خوا فه رموو بووی: ﴿عَلَيْكُمْ
بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمَهْدِيِّينَ مِنْ بَعْدِي، وَعَضُّوا عَلَيْهَا بِالنَّوَاجِذِ﴾
(أخرجه أحمد: ۱۷۱۸۴، وأبو داود: ۴۶۰۷، والترمذي: ۲۶۷۶، وقال: حسن صحيح،
وابن ماجه: ۴۲، والحاكم: ۳۲۹، وقال: صحيح)، واته: ریبازی من و ریبازی خه لیفه
سهر راسته راسته پی کراوه کانم بگرن، دانانی له سهر ریو بگرن.

بیگومانیش مه به ست له (ریباز) شیوازی هوکمپانیسیه، بویه ش باسی خوی و
جینشینه کانی کردوه، ته گه رنا هاوه لان به گشتی له سهر ریبازه گشتیه که ی بوون.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِعَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

❖ ده‌رسی شه‌شه‌م ❖

پىئاسەي نەم دەرسە

نەم دەرسەمان كە دەرسى كۆتايىە لە سوورەتى (النور)، ھەوت ئايەت دەگرىتە خۇي: (۵۸ - ۶۴) كە پىئىنج بابەتى سەرەككىيان تىدا خراونە ڤوو:

۱- باسى ئەو كە دەبىي مۇسۇلمانان كۆيلەكانيان، بە تىرو ميوەو، مۇندالەكانيان چ بائىچ بن چ نە بائىچ نەبن، لەسەر مۇلەت وەرگرتىن رابھىتىن، لە كاتىكىدا دەچنە ژوورە تايەتايەكانيانەو، بە تايەت لەو كاتە تايەتايەندەدا، كە تىياندا ڤشوو دەدەن: پىئىش نوژى بىيانىي، كاتى نوژى نيوەڤۆ، دواي نوژى خەوتتان.

۲- ژنانىك كە گەشتوونە حالەتى نانومىدىي لە مۇندالەبۇون و شوكردن و....ھتد، مۇلەتدراون كە لە ڤووي ڤۆشتەيەو سەختىرىي نەكەن و، خۇيان لە ھەندىك ڤۆشاك سووك بىكەن، بەلام ئەگەر ئەو مۇلەتەش وەرەنگرن بۇ ئەوان باشترە.

۳- لە بارەي خواردن و خواردنەو، سەغلەتاي ناخىرتە سەر: كۆپرو شەل و نەخۇش و ساغەكان، كە لە مالى خۇيان و خىزم و نىزىكانيان و، متمانە پىكەر و برادەرانىيان بخۇن، بە كۆمەل يان تاك تاك و، پىئوستە لە كاتى چوونە ژوورىشدا سلاو بىكەن.

۴- كاتىك مۇسۇلمانان بۇ كارىكى كۆكەرەو، ھەرەو، ھەروەزىي كۆدەبنەو، نابى بە بى مۇلەتى پىغەمبەر ﷺ (ھەرەو، كەسەك كە لە شۆنىتەي) بەوللو لادا بېرۇن.

۵- نابى مۇسۇلمانان بانگ كردنى پىغەمبەر ﷺ بۇيان، يان بانگكردنىيان بۇي، واتە: چ پىغەمبەر ﷺ بانگىيان بىكات، چ ئەوان بانگى پىغەمبەر ﷺ بىكەن، ھەك بانگكردنى ھەندىكىيان بۇ ھەندىكىيان تەماشا بىكەن و، ئەوانەش كە بى فەرمانىي پىغەمبەرى خوا ﷺ دەكەن، دەبى چاوەرپى بەلایەكى دىنبايى، يان سزايەكى دوا ڤۆژى بىكەن.

له کو تائیشدا خوا هو شداری به مسولمانان دہدات، که خوا ناگاداری هه موو
حال و باتیکانهو، له پوژی بو لا گه رانه ویدا، هه وایان پی دہدات که چیان
کردوه و چیان نه کردوه!

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَسْتُمْ عَلَى اللَّهِ بِعَاقِلِينَ ۝ الَّذِينَ كَفَرُوا سَتَلْقَوْنَ اللَّهَ كَمَا كُنتُمْ تُكَذِّبُونَ ۝﴾
ثَلَاثَ مَرَّاتٍ مِنْ قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَبَيْنَ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَبَيْنَ صَلَاةِ الْإِشَاءِ
ثَلَاثَ عَوْدَةٍ لَكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ بَعْدَهُنَّ طَوَفَاتٌ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ
عَلَى بَعْضٍ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥﴾ وَلَئِنْ بَلَغَ الْأَقْلَامُ مِنْكُمْ
الْعِلْمَ فَلْيَسْتَنْدُوا كَمَا اسْتَنْدَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦﴾ وَالْقَوَاعِدُ مِنَ الزَّكَاةِ الَّتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ
جُنَاحٌ أَنْ يَضَعُوا يَدَهُمْ غَيْرَ مَتَّبِعِينَ بَرَاءً وَأَنْ يَتَّقُوا خَيْرٌ لَهُمْ وَاللَّهُ
سَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٧﴾ لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ
وَلَا عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ
أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَعْمَامِكُمْ أَوْ بُيُوتِ
عَمَّاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ مِنْ مَالِكُمْ مَسَاكِينَهُ
أَوْ صَدِيقِكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَأْكُلُوا جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا فَإِذَا دَخَلْتُمْ
بُيُوتًا فَلْيَسْلَمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ يُسَبِّحُ بِهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ
اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١١﴾ إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
وَلَئِنْ كَانُوا مِنْكُمْ عَلَى غَمٍّ لَيْسَ تَابَ عَلَيْهِمْ حَتَّى يَسْتَنْدُوا إِلَى اللَّهِ يَسْتَنْدُوا إِلَيْهِ
الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِذَا اسْتَنْدَوْكَ لِتُعْصِيَهُمْ فَاذْنِ لِمَنْ شِئْتَ مِنْهُمْ
وَأَسْتَغْفِرْ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٢﴾ لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ
كَدَعَاءِ بَعْضِكُمْ بِبَعْضٍ قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَسْتَلُونَكُمْ لِوَادٍ فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ

يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٣﴾ أَلَا إِنَّ إِلَهًا لَّهُ مَا فِي
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ وَيَوْمَ تَزْجُرُوتِ إِلَيْهِ فَيَنفِثُهُمْ فِي مَا عَمِلُوا
وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٤﴾

ماناي دەفا و دەقى ئايەتەکان

{ئەي ئەوانەي بىرۋاتان ھىئاوہ! با كۆيلەو بەردەستەكانتان و ئەوانەش كە
بالغ نەبوون (لە منداڵەكانتان چ كور چ كچ) سى كەرەتان (لە سى كاتانتاندا،
بۇ ھاتنە ژورەوہەكانتان) مۆلەتتان لىوہەرېگرن: پىش نوپژى بەيانىي و، كاتىك
پۆشاكەكانتان دادەنن، لە نىوہرۇدا (بۇ سەرخەو شكاندننى قەيلوولە) و، دواى
نوپژى خەوتتان، ئەمانە سى (كاتى دەركەوتنى) عەورەتتانن، جگە لەو كاتانە،
تىوہش و ئەوانىش بە ھۆي بەسەر بەيەكديەوہ گەرانەوہ، گوناھتان ناگاتن، بەو
شىوہبە خوا ئايەتەكانتان بۇ ڤوون دەكاتەوہو، خواش زاناي كارزانە ﴿١٣﴾ ھەر
كاتىكىش منداڵەكانتان بالغ بوون با مۆلەت وەرېگرن (بۇ ھاتنە ژوور) وەك
ئەوانەي پىش وان مۆلەتيان وەرگرت، بەو شىوہبە خوا ئايەتەكانتيان بۇ ڤوون
دەكاتەوہو، خواش زاناي كاربەجتيە ﴿١٤﴾ نافرەتاتىكى بە تەمەنىش كە بە تەماي
ھاوسەرگىرىي نين، ئەگەر (بەشيك لە) پۆشاكەكانيان دابننن (ودەك سەرپۆش)
گوناھيان ناگاتن، بەلەم نەك جوانىي خو دەرخەرانە، ھەرچەندە ئەگەر خويان
بپارنن، (خويان لە پۆشاك سووك نەكەن) بويان باشتەرەو، خواش بيسەرى زانابە
﴿١٥﴾ باباي كوپر گوناھى ناگاتن و، شەل گوناھى ناگاتن و، نەخووش گوناھى
ناگاتن، ھەرۋەھا خوشتان گوناھتان ناگاتن كە: لە مالاھەكانى خوتان بخوون، يان
لە مالاھەكانى بابەكانتان، يان مالاھەكانى دايكەكانتان، يان مالاھەكانى مامەكانتان، يان
مالاھەكانى ڤوورەكانتان (خوشكى باب) يان مالاھەكانى خالاھەكانتان، يان مالاھەكانى

پلکه کانتان (خوشکی دایک)، یان مالتیک که کلیله کانتان به دهستن، یان (مالی) برادره رتان، گونا هتان ناگاتج همووتان پیکه وه (خواردن) بخون، یان به بلاوی (تاک تاک)، نجا هر کاتیک چوونه مالانه وه، سه لام له خوتان بگهن، سلاوئیک که له لایهن خوا وه به پتزو پاک و چاکه، بهو شیوه یه خوا نایه ته کانتان بۆ پروون ده کاته وه، به لکو بقامن (تبیان بگهن و کاریان پت بگهن) ﴿۱۱﴾ به دنیایی ته نیا نه وانه برواداری راسته قینه، که پروایان به خواو پیغهمبه ره که یه هینا وه، هر کات بۆ کارئیکی کوکه ره وه (گشتیی و هره وه زیی) ش له که لی بوون، ههتا مؤله تی لیوه رنه گرن (به ملاولادا) نارۆن، نه وانه ی (بۆ پویشن) مؤله تت لی وه ده گرن، نا نه وانه پروایان به خواو پیغهمبه ره که یه هیه، نجا هر کات مؤله تیان لیوه رگرتی، بۆ هه ندیک ئیش و کاریان، هر کامیانت ویست، مؤله تی بدهو، داوای لیبور دنیشان بۆ له خوا بکه، بیکومان خوا لیبورده ی به به زه یه ﴿۱۲﴾ (ئه ی مسولمانینه!) بانگ کردنی پیغهمبه ره له تیوانتندا، با وه ک بانگ کردنی هه ندیکتان بۆ هه ندیکتان نه بی، به دنیایی خوا نه وانه تان ده زانی که به خوتیک کرتنه وه خویان ده دزنه وه (به په نهانی ده پۆن)، نجا با نه وانه ی سه ریچی له فه رمانی وی (پیغهمبه ره) ده کهن، بترسن و، وریا بن که به لایه کیان (له دنیا دا) تووش بی، یان سزایه کی به ئیش (له پۆزی دوا بیدا) ﴿۱۳﴾ نه ها، ناگادار بن! هه رچی له ناسمانه کان و زه ویدایه، هی خوا به و، باشیش ده زانی له چ حالیک دان و چی ده کهن! ئه و پۆزه ش که ده گیرد ترنه وه بۆ لای، هه والیان پیده دات چیان کردوه، خواش به هه موو شتیک زانیه ﴿۱۴﴾.

شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان

(الْعَلَمُ): (الْعَلَمُ: زَمَنْ بُلُوغٍ وَسَمِيَ الْعَلَمَ، لِيَكُونَ صَاحِبَهُ جَدِيراً بِالْعِلْمِ، حَلَمَ فِي نَوْمِهِ يَحْلُمُ حُلْماً)، وشە: (حُلْمٌ، يَان (حُلْمٌ، بە کاتی بەلخ بوون دەگوترێ و، بۆیە پێی گوتراو: (حُلْمٌ)، چونکە خاوەنەکە ی شایستە ی ئەو یە کە هێدی مەندو نارام بێ، هەلیم بێ، دەگوترێ: (حَلَمَ فِي نَوْمِهِ يَحْلُمُ حُلْماً)، واتە: خەونی بێ، بە تاییەت کاتی ئیحتیلام بوون، بەلخ بوون.

(عَوْرَاتٍ): (عَوْرَاتٍ: كَوَى (عَوْرَةَ: يَه، (عَوْرَةَ: سُوءَةُ الْإِنْسَانِ وَذَلِكَ كِتَابَةً، وَأَصْلُهَا مِنَ الْعَارِ، وَالْعَوْرَةُ شَقٌّ فِي الشَّيْءِ)، (عورات) کۆی (عَوْرَةَ) یە، (عَوْرَةَ) بە پاش و پێشی مەروف دەگوترێ، کە (کتابە) یە، بێهەتە کە ی لە (العار) هە هاتو، لەبەر ئەو ی مەروف پێی شەرمە، پاش و پێشی دەرکەون، (عَوْرَةَ) بە کەلێن و درزی شیک دەگوترێ، لەبەر ئەو ی پاش و پێش ئینسانیش دەکەوێتە ئێوان دوو پانەکانی.

(طَوَافُ): (الطَّوْفُ: الْمَشْيُ حَوْلَ الشَّيْءِ وَمِنْهُ الطَّائِفُ، وَالطَّوْافُونَ: الْعَدَمُ، (طَوَافٍ) بریتیە لە پۆیشتن بە دەوری شتیکدا، بە دەوری شتیکدا سوورپانەو، هە (طَائِفٌ)، واتە: سوورپاو، (طَوَافُونَ)، ئەوانە ی کە زۆر دەسوورپانەو، واتە: خزمەتکار، یان منداڵ کە خزمەتی دایکی و بابی دەکات.

(وَالْفَوَاحِشُ): (جَمْعُ قَاعِدَ: لِمَنْ قَعَدَتْ عَنِ الْحَيْضِ وَالزَّوْجِ، مَثَلُ: حَائِضٌ وَحَامِلٌ، هَذَا أُرِيدَ الْمُعْذُوقُ قَبْلَ: قَاعِدَةً، (قَوَاعِدَ) کۆی (قَاعِدَ) ه، بە ئافەرەتیک دەگوترێ: لە حەیز چوو بێتەو، بە تەمای هادسە رگیزی نەبێ، لەبەر ئەمەن، هەرودە دەگوترێ: (حَائِضٌ وَحَامِلٌ)، ئەو شتانە ی تاییەتن بە ئافەرەتەو، پێوستیان بە (ة) ی مێنە (التائیت)، ناکات، چونکە هەر ئافەرەت دەکەوێتە حەیزەو، دەگوترێ: (حَائِضٌ)، هەرودەها بەس ئافەرەت تۆلدار دەبێ، دەگوترێ: (حَامِلٌ)، هەرودەها دەگوترێ:

(قَاعِدَ)، به لَام نه گهر بیوستری بگوتری: نافرہ تیکی دانیشتوو (جالسة)، ده گوتری: (قَاعِدَة)، چونکه ههر نافرہت دانانیشتی، پیاویش داده نیشتی: (رَجُلٌ قَاعِدٌ، وامرأة قَاعِدَة)، به لَام نه گهر مبهست له (قَاعِدَ)، نافرہتیک بی که توتوهده ته مهنه وهو له هیز چوته وه، که پتی ده گوتری: (بالسة)، حاله تی ناومیدی، تازه مندالی نابی، نه وه ههر ده گوتری: (قَاعِدَ)، کویه که ی (قَوَاعِدَ) ه.

(جُنَاحٌ): (الإثم: لَأَنَّهُ يَنْفِلُ بِالْإِنْسَانِ)، (جناح)، یانی: بآل، که به (أجنحة) کوده کرتیه وه، به لَام (جُنَاحٌ)، له بهر نه وه ی وه ک چوَن بآلی بالنده ههر به که ی له لابه کیه تی، گونا هیش بریتیه له مه یلکردنی مرووف و، له پتی راست لادانی به ره و گونا ه و تاوان.

(أَسْتَأْتَا): (مُتَقَرِّقَيْنِ) شَتَّ جَمْعُهُمْ شَتَا وَشَتَاتَا، واته: به پرزو بلاوی، به جیا جیایی.

(حَيَّيَّةٌ): واته: سلوکردن، له (حَيَاكُ الله) هوه هاتوه، (أَي: جَعَلَ اللَّهُ لَكَ حَيَاةً)، خوا ژیا نیت پتی بدات، بهرده وامت بکا له ژیا ندا، (وَذَلِكَ إِغْتَارٌ وَيُقْصَدُ بِهِ الدُّعَاءُ)، که ده گوتری: (حَيَاكُ الله)، خوا توژی ژیا ندا، نه مه هه و آلدانه، به لَام مه بهست پتی دووعایه، واته: خوا تو بژی نه تی، (حَيَا فَلَانٌ فَلَانًا تَعْبَةً إِذَا قَالَ لَهُ ذَلِكَ)، به لَام (حَيَا فَلَانٌ فَلَانًا)، فَلَان سلو ی له فَلَان که س کرد، نه گهر وای پیگوت.

(يَسْتَلْزِمُ): واته: خو یان ده دزنه وه به په نهانی، (سَلَّ الشَّيْءَ مِنَ الشَّيْءِ إِذَا نَزَعَهُ، وَمِنْهُ قِيلَ لِلْوَلَدِ سَلِيلٌ)، نه گهر شتیک له شتیک داپرنی، ده گوتری: (سَلَّ الشَّيْءَ مِنَ الشَّيْءِ)، یانی: لئی دارنی، بویه به مندال و پوله ده گوتری: (سَلِيلٌ)، چونکه له باب و دایکیه وه هاتوه، له وانه وه دارنا وه و ده رگیرا وه.

(لِوَادًا): (لَاوَدٌ بَكَدَا يِلَاوُدٌ لِوَادًا وَمُلَاوَدَةٌ: إِذَا اسْتَرَ بِهِ)، نه گهر که سیک خو ی له که سیک، یان له شتیک بگری، ده گوتری: (لَاوَدٌ)، چاو که که ی (مُلَاوَدَةٌ) یه، (لِوَادًا)، واته: خو ی تگرتن و خو په نهانکردن له په نای شتیکدا، که نایه ته که مه بهستی

نهوويه، هه نديك لهوانه ي دلته خووش بوون، يان نيمان بيتهيز بوون، جاري وا هه بوو كه له كاريكي هه ره وه زي و گشتيدا ده بوون، دوايي هه لدهستان خويان تيك ده گرت، هه نديك خويان له په ناي هه نديكياندا په نهان ده كرد، بو نه وه ي ديار نه بن له كوړو مه جليسا، ياخود لهو كار هه گشتييه دا.

هوى هاتنه خواره وهى نايه تهاكان

له باره ي نهو پرسته موباره كه وه، كه ده فهرموى: ﴿لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَعْمَامِكُمْ أَوْ بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخْوَالِكُمْ أَوْ بُيُوتِ خَالَاتِكُمْ أَوْ مَا مَلَكَتْهُم مَفَاحِشُهُمْ أَوْ صُدُوقُهُمْ...﴾

نهو گيډراره يه هاتوه:

(۱) - (عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: لَمَّا أُنْزِلَ اللَّهُ: ﴿يَتَأْتِيهَا الذَّيْبُ﴾ مَأْمُورًا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَضٍ بَيْنَكُمْ وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿١٩﴾ النساء، فَقَالَ الْمُشْلِفُونَ: إِنَّ اللَّهَ قَدْ نَهَاَنَا أَنْ نَأْكُلَ أَمْوَالَنَا بَيْنَنَا بِالْبَاطِلِ، وَالطَّعَامُ هُوَ أَفْضَلُ الْأَمْوَالِ، فَلَا يَجِبُ لِأَعْدِيْنَا أَنْ يَأْكُلَ عِنْدَ أَعْدِيْنَا، فَكَفَّ النَّاسُ عَنْ ذَلِكَ فَأَنْزَلَ اللَّهُ بَعْدَ ذَلِكَ: ﴿لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ﴾ النور: ٦١، إِلَى قَوْلِهِ: ﴿أَوْ مَا مَلَكَتْهُ مَفَاحِشُهُ﴾ (۱)، (أَخْرَجَهُ الطَّبْرِيُّ فِي تَفْسِيرِهِ: ٢٦١٧٣، وَابْنُ أَبِي حَاتِمٍ فِي تَفْسِيرِهِ: ١٤٨٨٦، قَالَ مَوْلَانَا الْإِسْتِيعَابُ فِي بَيَانِ الْأَسْبَابِ: قُلْنَا: وَهَذَا إِسْنَادٌ حَسَنٌ، ج ٢، ص ٥٩٢).

واتە: عەبدوللای کوپى عەبباس (خوایىيان پازى بى)، دەفەر موۆ: کاتىک خوا
 ﷻ ئەوئى دابەزاند: ئەئى ئەوانەئى بېرواتان هئىناو! مالى خوٲان لە بهىنى خوٲاندا
 بە ناهەق مەخوٲ، مەگەر بازىرگانىيەك بى، بە دٲەسندى هەردوولا.

مسوٲمانان گوتيان: خوا ﷻ لئى قەدەغە کردووين مال و سامانان لە بهىنى
 خوٲماندا بە ناهەق بخوٲىن، خواردن و خوٲراکىش باشتىنى مال و سامانانە، بۆيە
 هئىچ کاممان بۆى حەلال نىە، بۆى پەوا نىە لە لای کەسى دىکە، خوٲراک بخوات،
 ئىدى خەلک دەستيان لەو هەلگرت لە لای يەکدى خوٲراک بخوٲىن، (بانگهئىشت
 بن، شىن و شایى و بۆنەيەك)، بەلام خوا ﷻ دواى ئەو ئەو ئەو ئايەتەئى ناردە خوٲار:
 ﴿لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى أَنْفُسِكُمْ
 أَنْ تَأْكُلُوا ...﴾

کە ئەو هەمانای ئەو نىە هئى پئىشئ نەسخ کراوئەئەو، وەك هەندىك لە
 زانايان گوتوويانە، بەلکو ئەوئى پئىشئ هەر لە جئىي خوٲەتئى، خواردن بە
 ناهەق هەر نابى بخوٲى، بەلام خوای پەرورەدگار بۆى پروونکردونەو: ئەگەر
 بابای شەل، بابای کوٲىر، بابای نەخوٲ، ياخود ساغ لە مالى خوٲى، يان لە مالى
 بابى، يان دايكى، تا کوٲايى بخوٲى، ئەو گوناھيان ناگاتئ و شتىكى پەوايە، واتە:
 ئايەتئ (۳۹) سورەتى (النساء)، بە هەلە لئىي تيمەگەن، مەبەست بە ناهەق و
 بەتال لە مالى يەکدى خواردن، ئەوئەيە کە بە شئوئى زوٲم بى، بە شئوئى
 دزىي بى، بە شئوئى ئىستاندن بى، بە شئوئەيەكى ناشەرعىي بى، ئەگەرنا مادام
 بە پەزنامەندىي بى، خوا فەرموويەق: ﴿إِلَّا أَنْ تَكُونُوا بِحَضْرَةٍ مِنْكُمْ﴾،
 مادام بە پازىي بوونى هەردووك لايان بى، ئەو بە ناهەق نىەو بە هەقە.

(ب)- هەر لەو بارەوئە ئەم كٲىردراوئەيش هاتوئە: ﴿إِنَّ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: كَانَ
 الْمُسْلِمُونَ يَرْغَبُونَ فِي التَّفْرِ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَيَذْفَعُونَ مَفَاتِيحَهُمْ إِلَى
 صُفَتَائِهِمْ، وَيَقُولُونَ قَدْ أَخْلَلْنَا لَكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا مِمَّا اخْتَجْتُمْ إِلَيْهِ، وَكَانُوا يَقُولُونَ: إِنَّهُ لَا يَجِلُّ
 لَنَا أَنْ نَأْكُلَ، إِنَّهُمْ أَذْنُوا لَنَا عَنْ غَيْرِ طَيِّبٍ أَنْفُسِهِمْ، وَإِنَّمَا نَحْنُ أَمَنَاءُ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿... وَلَا عَلَى

أَنْفُسِكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ ۖ إِلَى قَوْلِهِ ﴿أَوْ مَا مَلَكَتُمْ مَفَاحِهِ﴾ (۱۳).

واته: دایکمان عائشه (خوا لیتی پازی بن) ده لن: مسولمانان هه زیان ده کرد له کاتی ده رچوونی گشتیدا، له خزمهت پیغه مبه ری خوادا ﴿ده رچن، (سه فهر ده بوو، جه نگ ده بوو، هه رچی ده بوو)، کلیله کانیان ده دایه ده ست نه مینداره کانیان، (ته وانه ی لیان دلنیان) و پتیان ده گوتن: ته وه بۆمان هه لال کردن، هه رچی پتویستان بوو له مالی تیمه بیخوئن، به ته میندار داندراوه کانیش ده یان کوت: بۆمان هه لال نه بیخوئن، چونکه ته وانه که مؤله تیان داوین، به دلخوشیه وه نه بووه، نه وه ک پی پی دل ناسووده نه بووین و تیمه ش ته میندارین نابن بیخوئن، نیدی خوا ﴿نه هم نایه ته ی نارد ه خوار: ﴿لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَنْفُسِكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا ...﴾

(۱) أخرجه البزار: ۲۲۴، وابن أبي حاتم في تفسيره: ۱۴۸۷۵، وأبو داود في المراسيل ص: ۳۲۵، ۳۲۴، وصححه الضياء المقدسي، وقال الهيثمي في مجمع الزوائد: ج ۷، ص ۸۳، رواه الطبراني في الأوسط، ورجاله وذكره السيوطي في الدر المنثور، ج ۶، ص ۲۱۵، ۲۱۶، و زاد نسبه لابن المنذر، وقال مؤلفا الاستيعاب: ج ۲، ص ۵۹۲، ۵۹۳، صحيح.

خو! ﷻ له كۆتايى سووپەتى (النور) دا - كه پىشتر باسماڭ كىرد، نەم سووپەتى (النور)؛، پېرە لە ياسا شەرىيەكەن، ئەو ياساپانەى كه ژيانى خىزانىي و كۆمەلەيتىي و سياسىي مسوولمانان پىڭ دەخەن - خو! ﷻ له كۆتايى نەم سووپەتە موبارەكەدا، لە جەوت ئايەتى كۆتاييدا، ئايەتەكانى (٨٨ تاكو ٦٤)، وەك لە پىنئاسەى نەم جەوت ئايەتەدا گوتمان: پىنچ حوكمى شەرىعى گەورەو گرنگ دەخاتە پوو، سەرەتا ئاوا دەست پىن دەكات، دەفەرموي: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، ئەي ئەوانەى بىراواتان ھىتاو! واتە: بىراواتان ھىتاو بە ھەموو ئەو شانەى كه پىويستە بىراويان پىن بويىڻى، ﴿لَيْسَ عَلَيْكُمْ أَلَّا يَنْتَكِرُوا وَالَّذِينَ لَا يَقُولُوا أَلَّا يَنْتَكِرُوا تَكْرَارًا﴾، با ئەوانەى كه بە دەستى راستانەوودن، بەردەستانن، واتە: كۆيلەو كەنيزەكەكان، ﴿وَالَّذِينَ لَا يَقُولُوا أَلَّا يَنْتَكِرُوا تَكْرَارًا﴾، ئەوانەش كه نەگەيشتوونە پادەدى بەلخ بوون لە خۆتان، واتە: كورو كچەكانتان، با سى جارائ مۆلەتتان لى وەرېگرن، ﴿مِنْ قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِنَ الظَّهِيرَةِ وَمِنْ بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ﴾، پىش نوڤى بەيانىي، با مۆلەتتان لى وەرېگرن، ئەگەر بىيانەوتى بىنە ژووورە تايبەتايەكانتان، ھەروەھا كاتىك بۆ نيوەپۆ، بۆ سەر خەوشكاندننى نيوەپۆ، كه پىي دەگوڤىڻ: فەيلوولە، پۆشاكەكانتان دادەئىن، خۆتان سووك دەكەن لە پۆشاك، لەو كاتەشدا با مۆلەتتان لى وەرېگرن، پىش ئەوەى بىنە ژووورەكەتان، ﴿وَمِنْ بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ﴾، ھەروەھا دواى نوڤى خەوتان، دواى نوڤى خەوتان كاتى خەوتن و ئىسپراحتە، ئەو كاتەش با بەبى مۆلەت وەرگرتن، نەيەنە ژووورە تايبەتايەكانتان، چونكە دەگوڤىڻ لە ھالەتتىكى ناتاسايى و لە ھالەتى ئىسپراحت دابىن، يان ئەگەر ژن و مېرد بن، لە ھالەتى تايبەتەر دان، ﴿ثَلَاثُ عَوْرَاتٍ لَكُمْ﴾، ئەو سى كاتە، سى كاتى دەرکەوتنى ەھوڤەتى تپوون، واتە: ئەو ئەندازەبە لە جەستەتان

که پیتان عه‌یبه دهر بکه‌وۆ، که مهرج نیه ته‌نیا پاش و پیش بۆ، چونکه سنووری
 عه‌وهره‌تی پیاو، نیوانی نیوک و نه‌زۆیه‌تی، هی ئافره‌تیش هه‌موو جه‌سته‌یه‌تی،
 جگه‌ له‌ دهم و چاوو دوو ده‌ستی، نجا که ده‌فه‌رموۆ: ﴿ثَلَاثُ عَوْرَتٍ لَّكُمْ﴾،
 سێ عه‌وهره‌تن، واته‌: سێ کاتی دهرکه‌وتنی عه‌وهره‌تی نیوه‌ن، بۆیه‌ با کتوپر لیتان
 به‌ زوور نه‌که‌ون، ﴿لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَهُنَّ﴾، نه‌ نیوه‌، نه‌ نه‌وان
 گوناها‌تان ناگاتن جگه‌ له‌و سێ حاله‌ته‌، واته‌: جگه‌ له‌و سێ حاله‌ته‌، گوناها‌تان
 ناگاتن به‌بێ مۆله‌ت وهرگرتن بینه‌ زووری، کاتی نان خواردنه‌، کاتن دانیش‌توون،
 ده‌زانن کاتی ئیسرا‌حه‌ت نیه‌، چونکه‌ قورسه‌ هه‌موو ده‌می دوا‌ی مۆله‌ت وهرگرتن
 و بینه‌ زووری، ﴿طَوَّافُونَ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾، نه‌وان به‌ سه‌رتانه‌وه
 ده‌گه‌ڕین، به‌سه‌رتاندا دین و ده‌چن، هه‌ندی‌کتان به‌سه‌ر هه‌ندی‌کتاندا دین و
 ده‌چن، حکمه‌ق خوا عَلَيْكُمْ له‌وه‌دا که نه‌و سێ حاله‌ته‌ی هه‌ل‌واردوون و ده‌بی
 ته‌نیا له‌و سێ حاله‌ته‌دا پابه‌ند بکړین، کۆیله‌و که‌نیزه‌که‌کان و مندا‌له‌کان: کو‌پو
 کچه‌کان، که به‌ بێ مۆله‌ت نه‌چنه‌ زووری تایبه‌تی باب و دایکیان، نه‌وه‌یه
 که زۆر به‌سه‌ر یه‌ک‌دا دین و ده‌چن و، نا‌ره‌حه‌ت‌که‌ر ده‌بوو نه‌گه‌ر فه‌رمو‌وبای:
 ده‌بی هه‌ر کاتن هاته‌ن زووری، هه‌ر ده‌بی مۆله‌ت وهر‌بکرن، ﴿كَذَٰلِكَ يَبَيِّنُ اللَّهُ
 لَكُمْ الْآيَاتِ﴾، نا‌وا خوا نایه‌ته‌کان‌تان بو‌رۆشن ده‌کاته‌وه‌، ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾،
 خواش زانی کار‌زانه‌.

﴿وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَضُوا كَمَا أَمَرْنَا الَّذِينَ مِنَ الْقَبْلِ﴾،
 هه‌ر کاتن مندا‌له‌کان‌تان گه‌ب‌شته‌ سنووری با‌لغ بو‌ون (ئ‌یحتیلام بو‌ون)، با مۆله‌ت
 وهر‌بکرن، وه‌ک چۆن نه‌وانه‌ی پیش وان (کۆیله‌و که‌نیزه‌ک و مندا‌له‌ نابالغه‌کان)
 مۆله‌تیان وهر‌ده‌گرت، با نه‌مانیش که ده‌گه‌نه‌ را‌ده‌دی با‌لغ بو‌ون، له‌ پیش‌تر‌یش‌ن
 که مۆله‌ت وهر‌بکرن، ﴿كَذَٰلِكَ يَبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ﴾، وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ،
 نا‌وا خوا نایه‌ته‌کان‌یتان بو‌رۆشن ده‌کاته‌وه‌و، خواش زانی کار‌به‌جیه‌.

نه‌وه‌ حوکمی یه‌که‌م بو‌و.

نجا دیتہ سہر باسی حوکمی دووم: ﴿وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ الَّتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ﴾، نافرہ تانیکی دانیشتووش، دانیشتوو (قاعد) لیرہدا بہ واتای: (جلوس) نیہ، بہ لکو بہ مانای لہ حہیز چوونہوہو، لہ مندال بوون چوونہوہیہ، کہ گہ یشتنہ تہ مہنی نانومیدی (عمر الیاس)ی لہ مندال بوون و لہ شوو کردن و.... ہتد، گوناہیان ناگاتی کہ پوشاہ کاہیان دابنن، بہ لام بہ مہبہستی جوانیی غو دہرخت نہی، واتہ: ہہندیک لہ پوشاہ کاہیان دابنن، سہرپوشیان، یاخود پوشاہیک کہ پتی دہ چنہ دہر، با لہ مائی مادام نافرہ تہ کہ بہ تہ مہن بی، با خہ لکی نامہ چہ میشل لہ مالہ کہ دا ہہ بی، مادام نافرہ تہ کہ بہ تہ مہنہو، جیی تہماع نیہو، بو خووشی تہماعی لہ پیواندا نیہ، ﴿وَأَنْ يَسْتَقْفِفْنَ حِجْرَهُنَّ﴾، بہ لام تہ گہر خویشان پاک رابکرن و تہو مؤلہ تہش بہ کار نہ ہین، بو تہوان باشترہ، ﴿وَاللَّهُ سَكِيمٌ عَلِيمٌ﴾، خواش بیسہری زانیہ، بہ لام کہ خووشیان لہ ہہندیک لہ پوشاہ کاہیان سووک دہ کەن، نابی مہبہستیان جوانیی غو دہرخت بی، ﴿غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ﴾، مہبہستیان تہوہ نہ بی جوانیی خویشان دہرختن و پیشان بدہن.

تہوہش حوکمی دووم.

نجا دیتہ سہر حوکمی سیہم، دہفرموی: ﴿لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَنْفِيِّكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَعْمَامِكُمْ أَوْ بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ خَالَاتِكُمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِمَّا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ﴾.

واتہ: کوہر گوناہی ناگاتی و سہ غلہتی نایہ تہ سہری، ہہروہا شہل گوناہی ناگاتی و، سہ غلہتی نایہ تہ سہری، ہہروہا نہ خووش گوناہی ناگاتی و، سہ غلہتی نایہ تہ سہری، ہہروہا خوشتان تہی دیوہ تراوہ کان (کہ ساغن)،

تیوہش گوناھتان ناگاتنی و، سہ غلہ تیبتان لہ سہر نیہ، لہ چ حالیکدا؟ ﴿أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ بُيُوتِكُمْ﴾، کہ لہ مالی خوتان خواردن بخون، واتہ: مالی خوتان کہ بہشی مال و خیزانیشی پیوہیہ، ہہ ندیکیش گوتوویانہ: ﴿بُيُوتِكُمْ﴾، یانی: مالی کچ و کورہ کانتان، نہوانیش ہی تیوہن، نہ گہرنا ینسان لہ مالی خوی خواردن بخوات، ہہر دیارہ کہ گوناہی ناگاتنی، بہ لام ﴿بُيُوتِكُمْ﴾، مہ بہست پی مالی کچ و کورہ کانتان، یان مالی ہاوسہرہ کانتان کہ ہی خوتانن، چونکہ نہو خوراکہ بہشی وانیشی پیوہیہ، یان مالی بابہ کانتان، (بابہ کان (آباء) بہ کو ہیناویہ تی، واتہ: ہہر کامیکیان بابی خوی ہہیہ، یان مالی دایکہ کانتان، یان مالی برابہ کانتان، یان مالی خوشکہ کانتان، یان مالی مامہ کانتان، یاخود مالی پورہ کانتان (خوشکی بابہ کانتان)، یان مالی خالہ کانتان، یان مالی پلکہ کانتان (خوشکی دایکہ کانتان)؛^(۱) ہہر وہا کہ سیک کہ کلیلہ کانی مالہ کہ یان لہ لایہ، مادام کراون بہ نہ میندارو مؤلہ تان دراوہ، گوناھتان ناگاتنی لہ مالہ کہ یان بخون، ﴿أَوْ صَدِيقِكُمْ﴾، یان مالی ہاوہ تان، برادران، ﴿لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَأْكُلُوا جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا﴾، گوناھتان ناگاتنی ہہ مووتان پیکہوہ بخون، ویکرا، لہ سہر سفرہو خواتیک، ﴿أَوْ أَشْتَاتًا﴾، یاخود بہ بلاوی و تاک تاک ہہر کہ سہ بہ تہنی، ﴿فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا﴾، تنجا ہہر کاتیک چوونہ مالانیکہوہ، چ مالی خوتان، چ مالی نہوانہی باسماں کردن، ﴿فَقُلُوا عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ﴾، سلو لہ خوتان بکہن، ﴿يَحْيِيَّةً مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُبَرَكََةً طَيِّبَةً﴾، سلوئیک لہ خواوہ بہ پیڑوہ پاک و چاکہ، بلین: (السلام علیکم ورحمة اللہ)، نہ گہر کہ سیشی لی نہ بوو، بلین: (السلام علینا وعلی عباد اللہ الصالحین)، وہک دواپی باسی دہ کہین، ﴿كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾، ناوا بہو

(۱) من پور بہ خوشکی باب بہ کاردینم و، پلک بہ خوشکی دایکہ بہ کاردینم، کہ بہ عہرہ پی بہ خوشکی باب دہلین: (عمہ) و بہ خوشکی دایکہ دہلین: (خالہ)، لہ ہہ ندیک شوین، لہ ناوچہی بادینان بہ خوشکی باب دہلین: عمہت و، بہ خوشکی دایکہ دہلین: خالہت، کہ ہہر لہ عہرہ پیہ کہوہ وہر یان کرتوہ.

شیوہ به خوا نایه ته کانتان بۆ ږوون ده کاته وه، به لکو بفامن، به لکو تیان بگهن،
یان: نومید وایه که تیان بگهن و کاریان پتی بگهن.

تنجا دپته سهر حوکمی چوارهم (لهم دهرسه ماندا)، ده فهرموئ: ﴿إِنَّمَا
الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِنَّا كَانُوا مَعَهُ عَلَى أُمُورٍ حَامِيَةً لَّهُمْ يَبْتَغُونَ
يَتَذَكَّرُونَ﴾، به دنیایی بږواداران ته لها نه وانه که بږویان به خواو به
پتغه مبه ره که ی هیناوو، کاتیک له خزمهت پتغه مبه ردا ده بن بۆ کاریکی
کوکه ره وه، کاریکی هه ره وه زی و گشتی، ﴿لَنْ يَذَّكَّرُوا حَتَّى يَسْتَذَكَّرُوا﴾، به ملاو لادا
ناږون تا کو مؤله ق لی وهر نه گرن، ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَذَكَّرُونَ لَأُولَئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ
بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾، نه وانه ی مؤله ق لی وهر نه گرن، تنجا به ملاو لادا ده چن، (له
کاتیکدا که کو بوونه وه بۆ کاریکی هه ره وه زی و گشتی)، نا نه وانه بږویان
به خواو به پتغه مبه ره که ی هه یه، ﴿فَإِنَّا أَسْتَفْذَكُّكَ لِيُصْ شَأْنُهُمْ فَأَذِّنَ لِمَن
شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمُ اللَّهُ إِنَّكَ اللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾، تنجا هه ر کات بۆ
هه ندیک ئیش و کاریان مؤله تیان لی وهر گرتی، هه ر کامیکیانت ویست مؤله ق
بدهو، داوای لیوودنیشان بۆ له خوا بکه، بیگومان خوا لیوورده ی به به زه یه.

که واته: نه مه ش په کیکه له خه سه لته بنه ږد تیه کانی مسولمانان، که کاتیک
له گه ل پتغه مبه ری خوا دا ﷺ ده بن، له ږو زگاری پتغه مبه ردا ﷺ، یا خود له گه ل
نه و که سه دا ده بن، له گه ل به ږپرسیکدا ده بن، که له شوینی پتغه مبه ردا ﷺ
دانیشتوه، له جیاتی پتغه مبه ر ﷺ شه ریعت و به زنامه ی خوا به سهر کو مه ل کادا
پیاده ده کات، یان به سهر کو مه له خه لکیکدا، خه سه لته ټیکي بنه ږد تیی مسولمانانه،
که به بی مؤله قی نه و سهر کرده و سهر په رشتیاره، به ملاو لادا نه چن، له کاتیکدا
بۆ کاریکی گشتی کو بوونه وه، نه ک: (کس به ږبه ی کس نه پتوئ و، کس له
مه ږی کس نه ختوئ) و (هه ر که سه به شیو کدا بږوات)، هه رگیز نه دینداری و
نه دنیا داری ناوا ناکړئ.

نجا دیته سهر حوکمی یتجهم و کوتایی، دهفه رموی: ﴿لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ
 بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا﴾ (تهی پروادارینه!) بانگردنی یتغمبه ر ﷺ له
 تیوانتاند، وه بانگردنی هندیکتان بو هندیکتان دامه نین، چ یتغمبه ر ﷺ
 بانکتان بکات، چ تیوه بانگی یتغمبه ر ﷺ بکن، نه گهر یتغمبه ری خوا ﷺ بانکتان
 بکات، وای دامه نین وه چون په کیك بانکتان دهکات، ههر نهوه نده ثیعتیاری بو
 دابنن! یاخود که بانگی یتغمبه ر ﷺ دهکهن و ده دیوتنن، با بهو شیوازه نه بی
 که په کدی پئی بانگ دهکهن و، په کدی پئی ده دیوتنن، به لکو ده بی به شیوه کی
 شایسته و گونجاو له گهل پایهو یتگی به رزی یتغمبه ری خوا ﷺ بی، بو وینه: به
 ناوی که سی بانگی نه کهن (یا موحه ممه د!) به کونیه که ی: (یا ابا القاسم!)، به لکو
 ده بی بهو نازناوه که خوا لئی ناوه: (یا نبی الله!)، (یا رسول الله!) بانگی بکن.

﴿قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَسْتَلُونُ مِنْكُمْ لَوْ اذًا﴾، به دلنایی خوا نهوانه تان
 ده زانی که به خوتیکرتنه وه خو ده دزنه وهو به په نهایی ده پون، ﴿فَلْيَحْذَرِ
 الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾، نجا با نهوانه
 وریا بن و، له سهر هه ست بن، که سهر پیچی له فرمانی دهکهن، (فرمانی
 یتغمبه ر ﷺ)، که به لایه کیان (له دنیا به) تووش نه بهت، یاخود نازار تکی به
 تیشیان تووش نه بهت (له پوژی دوا بی دا)، یاخود: به لایه که ش له دنیا داو نازاره
 به تیشه که ش له دنیا دا (با وریا بن که تووشیان نه بهت)، به هو ی سهر پیچیان
 له فرمانی یتغمبه ره وه ﷺ.

(تسل) نهوه به که سیک به په نهایی و په نامه کی خوی له شتیک بدزتنه وه،
 (لواذ)، نهوه به که که سیک خوی له شتیک بگری، له شه خصیک، له ولاخیک، له
 ههر شتیک، خوی تیگری و، له په نایدا خوی بشاریته وهو پروات.

له کوتایی دا خوا دهفه رموی: ﴿اَلَا اِنَّ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾، نه ها
 ناگادار بن! به دلنایی ههر چی له ناسمانه کان و زه وییدا هه به، هی خوا به،

﴿قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتَ عَلَيْهِ﴾، به دنیایی ده‌شزانی نه و حالته‌ی تیوه له‌سهرینی،
 ﴿وَيَوْمَ يُرْجَعُونَ إِلَيْهِ فَيُنْتَهُم بِمَا عَمِلُوا﴾، نه و روزه‌ش که بو لای ده‌گیردینه‌وه،
 هه‌والیان پی ده‌دات به‌وه‌ی که کردوو یانه، ﴿وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾، خواش به
 هه‌موو شتیک زانابه.

که‌واته: با بزانی به چیه‌وه ده‌چنه‌وه خزمه‌ت خوا؟ چۆن ده‌چنه‌وه خزمه‌ت
 خوا؟ هه‌روه‌ها پیش نه‌وه‌ش با بزانی که له هه‌ر حالیکدا بن، خوای
 په‌روه‌ردگار ده‌یانینی، ده‌یانیبستی، ئاگاداریانه، تنجا با له حالیکدا نه‌بن، پێیان
 شهرم بی، خوای په‌نه‌انزان له‌سه‌ر نه و حالته‌ی بیانینی.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە یەكەم:

لەسەر مسوولمانان پێویستە کۆیله کانیان و مندالە کانیان، چ نابالغ، بن چ بالغ، بن، ڕابەینن لەسەر مۆلەت لیوەرگرتیان بۆ لیوەرگرتیان (بۆ ژووری تایبەتیان)، لە سێ کاتاندا، کە کاتی پشوودانیان: پێش نوێژی بەرەبەیان و، کاتی قەیلوولە ییوەرپۆو، دوا نوێژی خەوتنان:

خوادرموئ: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِيَسْتَفْهِمُوا أَلَا يَكْفُرُ الَّذِينَ لَزَّ يَلْفُوا أَلْهَمًا مِّمَّنْ لَمَّ تِلْكَ مَرْثًى مِّنْ قَبْلِ صَلَوةِ الْغَدِ وَحِينَ تَضَعُونَ رِجْلَكُمْ مَنِ الظُّهْرِ وَرَمْتُمْ مَكَلَّةَ الْوَسَاءِ تِلْكَ عَوْرَتُ لَكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَهُنَّ طَوَفَاتٌ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٢٤﴾ وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَفْهِمُوا كَمَا اسْتَفْتَدَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ ءَايَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٢٥﴾﴾

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە شازدە بڕگەدا:

بەلەم پێش ئەو دەمەوێ بێم: ئەگەر تەماشای ئەم سوورەتی (النور) بکەین، وەك نموونەیکە لە سوورەتەکانی قورئان، بە تایبەت لە سوورەتە مەدینەییەکان، بۆمان دەردەکەوێ کە نیسلا وردو درشتی ژیان: ژیانی تاک، خێزان، کۆمەلگا، ڕێک دەخات، نەجا خوا ﷻ هەموو ئەو شتانەی کە پێویستە بۆ خۆی فەرمایشتیان لە بارە بفەرموئ، نوخەتی تێدا خستوونە سەر پێت و، بۆ پێغەمبەریشیان ﷺ لێنەگەراوە، پێغەمبەریش ﷺ ئەرکەکی ئەو بوو، ئەوێ خوا پێی فەرموو:

جېئە جىتى بىكات و، پوونى بىكاتەو ھە چۆن جېئە جى دەكرى، ئەو ھى پەيوەندىى بە لاپەنى كەردەببەو ھە، ئەگەر شىتىكىش تەم و مژىكى لەسەر بوو بى، ياخود روون نەبى، چەمك و واتاپەكەى روون بىكاتەو، ئەگەرنا پىغەمبەر ﷺ ھەر ئەو ھى كەردە، كە قورئان فەرمووبەتى، كەواتە كە خوا فەرمووبەتى: ﴿وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾ (النحل، واتە: زىكرمان بۆ لات دابەزانىدە، تاكو ئەو ھى بۆيان دابەزىندراو، بۆيان روون بىكەبەو، بەلكو خوشيان بىرىكەنەو.

و ەك زۆر جارى دىكە گوتوومانە: مەبەست ئەو نە كە پىغەمبەر ى خوا ﷺ تەفسىرى قورئانمان بۆ بىكات، چۈنكە قورئان خۇى پۆشەنە: ﴿تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَقُرْآنٍ مُبِينٍ﴾ (الحجر، ﴿قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَذْكُرُونَ﴾ (النحل) ... ەتد.

بەلكو مەبەست لە روونكەردەو ھى پىغەمبەر ﷺ ئەو ھە، ئەگەر پستەپەك، ئابەتەك، ھاو ەن لىيان نىشكال بووبى، يان پىوېستى كەردى، پىغەمبەر ﷺ تىشكى بغاتە سەر، ئەگەرنا بە گشتى قورئان ھەموو روونە، بەلام مەبەست لە روونكەردەو ھە، چۆنەتى جېئە جى كەردى قورئانە، لە پو ە كەردەببەكە ھە، بۆ ەمۇنە: پىغەمبەر ﷺ لەسە مېنەر نوئىزى كەردە، بە لای كەمەو ە دوو جاران لەسەر مېنەر نوئىزى كەردە، ەك لە فەرمائىشى صەحىدا ھاتە، فەرمووبەتى: ﴿أَصْلُوا كَمَا زَأْتُمُونِي أَصْلِي﴾، (أخرجه البخاري: ۶۴۱)، واتە: ەك چۆن منتان بىنى نوئىم كەرد، ناوا نوئىزى بىكەن، (بەو شىو ەپە پابو ەستى، بەو شىو ەپە بىچە پكوو، بەو شىو ەپە ەلستەو ە، بىچە ەردو سەجەكان و، تەحيات و....ەتد).

ھەرو ھا لەبەر چاوى ھاو ەلانى بەرئىزى (خوا لىيان پازى بى)، ھەجى كەردەو فەرمووبەتى: ﴿تَأْخُذُوا عَنِّي مَتَاسِكُمْ﴾، (أخرجه مسلم: ۱۲۹۷)، بۆ ئەو ھى خواپەرستىيەكانى ھەجەم لىن فەربىن، (تەماشام بىكەن! چۆن ھەج دەكەم).

شته كانى ديكەش بە ھەمان شتۆ، ئەگەرنا ئەودى پتۆستى بە پرونكرنەوھ
نەبوو بى، قورثان بۆ خۆى پروونە، ئنجا با تەماشبا بکەين:

(۱) - ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، ئەى ئەوانەى پراواتان ھىناو! بە ھەموو ئەو شتانەى
پتۆستە پرايان پى بھتري، واتە: ئەى مسۆلمانينە! ئەى پراوادرينە! كە ھەم لە دۆ و
دەروونەوھ پراواتان ھىناو، ھەم ئەو ئيمانە لەسەر پراوالت و جەستەشتان دەرکەوتوھ.

(۲) - ﴿لَا تَسْتَفِيدُونَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا﴾، با ئەوانەى بە دەستى راستانەوھن (بەردەستانن)
مۆلەتتان لى وەرېگرن، ئەمە زاراوھەكە بەكارھىتراوھ بۆ كۆيلو كەنيزەكەكان، كە وەك
پىشترىش چەند جار گوتوومانە: ئەوھ سىستمىكى باوى جىھانيى بوو، ئەگەرنا ئىسلام
زۆر بە ناخۆشچاللى مامەلەى لەگەل ئەو حالەتەدا كردهو، ھەولپشيداوھ بېرى بکات و
ھەموو سەرچاوەكانىشى وشك كردهوون، بەلەم وەك واقع دەبووايە وا مامەلەى لەگەلدا
بکات.

(۳) - ﴿وَالَّذِينَ لَا يَتْلُوا الْفَرْقَةَ﴾، (با ئەو بەردەستانەتان، ئەو كۆيلو كەنيزەكانەتان،
مۆلەتتان لىوەرېگرن)، ھەروھە ئەوانەشتان كە ئەگەيشتوونە راددەى بالغ بوون، منداڵە
كوپو كچەكانتان.

(۴) - ﴿ثَلَاثَ مَرَّاتٍ﴾، سى كەپەتان (مۆلەتتان لى وەرېگرن)، بۆ ھاھتە ژوورى تايەتتستان،
ئەگەرنا كە لە مالى پتەكوھە دانىشتوون، ئەوھ دانىشتوون، بەلەم باب و دايك كە ژوورى
تايەتيان ھەيە، منداڵەكان نابى يەكسەر خۆ بە ژوورى دا بکەن، با گچەكەش بى، ھەروھە
كۆيلو كەنيزەك و خزمەتكارو بەردەستيش، نابى يەكسەر خۆ بە ژوورى دا بکەن، بە تايەت
لە سى حالەتاندا، كە خواى پەرورەدگار بە سى كەپەت: سى جار ﴿ثَلَاثَ مَرَّاتٍ﴾ ى ناو
ھىناو، واتە: لە سى حالەتاندا، لە سى كاتاندا، ئەوانيش:

(۵) - ﴿مِنْ قَبْلِ صَلَوةِ الْغَدَاةِ﴾، پىش نوڤزى بەيانى، واتە: شەوگار ھەمووى، لە دواى نوڤزى
خەوتانەوھ، ھەمووى تاكو نوڤزى بەيانى.

٦- ﴿وَجِئْنَ تَصْعُورُنَّ يُبَابِكُمْ مِنَ الظَّهِيرَةِ﴾. ھەرۋەھا كاتى پۇشاكەكانتان دادەتەن، لە كاتى نىۋەپۇدا، واتە: بۇ سەرخەو شكاندى نىۋەپۇ، لە كاتى نىۋەپۇشدا لە لای زۆربەى مىللەتان عادەت وابە، بە تايبەت ئەو كاتانەى پۇژ درىژن، خەلك لە نىۋەپۇستى پۇژدا، چ پىش نىۋەپۇيەكەى، چ پاش نىۋەپۇيەكەى، سەرخەۋىك دەشكىنى و پشوو دەدات و ئەو خەۋە (قىلۋە) ى پىدەگوتىرى يانى: خەۋىكى كەم، بە كوردىي: سەر خەو شكاندن و چاۋ گەرمكردن.

٧- ﴿وَمِنْ بَعْدِ صَلَوةِ الْعِشَاءِ﴾. ھەرۋەھا لە دۋاى نويزى خەۋەتەن، واتە: لە دۋاى نويزى خەۋەتەنەۋە تاكو بەيانبى، شەۋگارەكە ھەموۋى، دۋاى دەفەرمۋى:

٨- ﴿ثَلَاثُ عَورَتٍ لَكُمْ﴾. ئەو سى كاتە، سى عەۋرەتى نىۋەن، ھەلبەتە عەۋرەت لە ماناى باۋى دا بە ماناى پاش و پىشى مەۋى دى، ئەو بەشە لە جەستەى مەۋى، كە پىتى ناخۇشە دەرېكەۋى، شەرمى پى دى دەرېكەۋى، دەنا عەۋرەت لە ئەۋىدا بە ماناى: كەلەن و بۇشايى و نەۋەسانى دى، واتە: ئەو سى كاتە، سى كاتەن، مەزەننەى ئەۋەيان لى دەكرى، عەۋرەتەن دەرېكەۋى، بەشەك لە جەستەتان كە پىتان ناخۇشە خەلكى دىكە بىيىنى، دەرېكەۋى لە كاتى خەۋەتەن، يان كاتى كە ژن و مېرد دەچن بۇ لای يەكدى و پىكەۋە ئاۋىزان دەبن.

٩- ﴿لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ بَعْدَهُنَّ﴾. ئە تىۋەو ئە ئەۋان، (ۋاتە: ئە تىۋەو ئە بەردەستەكانتان و مەندالەكانىشتان: كۈرۈ كچەكانىشتان) دۋاى وان گوناھتان ناكاتى.

(بَعْدَهُنَّ)، يانى: جگە لەۋ سى كەپتە، جگە لەۋ سى ھالەتە.

١٠- ﴿طُوفُوا عَلَيْهِمْ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾. بەسەر يەكدىيەۋە دەگەپەن، نىۋەش و ئەۋانىش، لە جگە لەۋ سى ھالەتە تايبەتەدا، (طُوفُوا عَلَيْهِمْ): (خَيْرٌ مَبْتَدَأُ مَحْذُوفٌ: ئى ھم طۇۋاۋون عَلَيْهِمْ)، ئەۋان بەسەرئەۋە دەگەپەن، دۋاى كە دەفەرمۋى: ﴿بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾. ھەندىكتان بەسەر ھەندىكتەۋە دەگەپەن، ئەۋە ۋەك پۇژش و پاساۋ ھىنەۋەيە بۇ ئەۋە، كە ناگونجى لە ھەموۋ ۋەختەن، مۆلەت ۋەرىگرن، چونكە نىشتان

به يه ك دهبن، مندال و كور و كچ، دین بو لای دایك و بابیان، ههروهها خزمه تكارو بهردهست، به ههمان شیوه.

(١١) ﴿كَذَلِكَ يَبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ﴾، ئاوا بهو شیوه به خوا ئایه ته کانتان بو روشن ده کاتهوه، (كَذَلِكَ)، ئایا ئه مه به چی چوئێراوه، به چی ته شبیه کراوه؟ واته: بهم شیوه روونکردنهوه به که به گویتان داده دهبن، که نه گهر بویسترێ به شتیک بچوئێرێ، جگه له خوی و چوئێراویکی باشت نیهو، ههر دهبن به خوی بچوئێرێ، واته: وهك ئهو شیوه به که بۆمان روونکردوونهوه، روونی ده که یه نهوهو، روونکردنهوه به کی زور زور باشه.

(١٢) ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾، خواش عێلم زانایه، کارزانه، ئه مهش بو ئه وه به: ئهم هوکمانه، ئهم یاسایانه که خوا عێلم بۆتان ده رده کات، بزانه که له زانیاری بیسنووری خواوهو، له کار به جیتی خواوهوه سه رچاوه ده گرن، متمانه تان پێیان بێ و جیه جێیان بکه ن.

دوایی ده فهرموی:

(١٣) ﴿وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ﴾، ههر کاتیک منداله کانتان، منداله کان له ئیوه، که یه شته راده دی بالغیوون، (بَلِّغُوا الْعِلْمَ: أَي إِذَا بَلَغُوا الْإِحْتِلَامَ)، نهو کاته هوکمه که یان له هوکمی منداله وه ده گورێ بو هوکمی پیاوو ئافرهت.

بۆیه:

(١٤) ﴿فَلْيَسْتَنْزِلُوا كَمَا أُنْتَدِنَ الْأُولَى﴾، با مۆلته وه ربگرن وهك چۆن ئهوانه ی پێش وان مۆله تیان وه رگرت، پێش باب و دایك پابه ند کرابوون به و دی منداله کان یان، کوئیهو که نه یزه کان یان وا رابێتن و مه شق پێ بکه ن و په روه رده یان بکه ن، به ئام ئه مجاره: نه رك له سه ر خوئانهو، با خوئان مۆلته وه ربگرن، نهك ئیوه پێیان بلێن، ههروهك ئهوانی پێش خوئان مۆله تیان وه رگرت، با ئهوانیش مۆلته وه ربگرن، ئنجا ئه مه دوو واتای هه ن:

یه کهم: وهك که نه یزه ك و کوئیهو منداله کان، که رایان دێتن و په روه رده یان ده که ن، با وهك وان مۆلته وه ربگرن.

دووم: دهشگونجن ئەمه په یوه ست بېته وه به ثابته ی (۲۷) له سوره نون (النور)، که دهفه رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَى أَهْلِهَا﴾، واته: ئە ی ئهوانه ی بروتان هتیاوه! مه چنه مالا نیک جگه له ماله کانی خوتان، تاکو هوگرانه مۆله ت وهرنه گرن، (تاکو دلنیا بن نه وان پێیان خو شه بچنه لایان)، وه ک چۆن نه وان پابه ند کرابوون، نهوانه شتان که با لڅ بوون، با به و شتیه یه وه ک پیاوی با لڅ و ئافره تی با لڅ، مامه له بکه ن.

(۱۵) - ﴿كَذَلِكَ يبينُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ﴾، ئاوا خوا نایه ته کانی تان بو پۆشن ده کاته وه.
(۱۶) - ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾، خواش زانای کارزانه.

ئیره دا که خوا دهفه رموی: (لِيَسْتَأذِنَكُمْ)، نه و (ل) بو فەرمانه، یانی: با مۆله تتان لی وهر بگرن، نهوانه ی که بهرده ستانن و نه و مندالانه تان که نه گه یشتوونه پادده ی با لڅ بوون، یانی: ئیه وه پهروه رده یان بکه ن له سه ر نه وه و پرایان بێنن و مه شقیان پێ بکه ن، نه وه ته رک ی باب و دایکه و، ته رک ی سه ره رشتیاری ماله، به لام دوا یی، که منداله کان با لڅ ده بن، ئنجا ته رک ی سه رشان ی خو یانه، خو یان نه رکدار (مکلف) ن، که ده بی به و شتیه یه مامه له بکه ن، که خوا ﷻ بو ی دیاری ی کردوون.

مهسه لهی دووهم:

نافره تانی به ته منی بن هیوا (له هاوسه رگیری و) لیچووه وه له هیز،
نه گهر خوځان له پوځاکیان سووک بکه، به مهرچیک بو جوانی خۆده رځستن
نه بی، گونا هیان ناگات، به لږم خوپاریزیان له سووک کردنی خوځان له به شیک له
پوځاکه کانیان، بو ئهوان باشته:

خوا دهفه رموی: ﴿وَالْفَرَعْدُ مِنَ الْإِسْكَاءِ الَّذِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعُوا
يُأْبَهُنَّ عَيْرَ مَتْرَحَتٍ بَرِيَّةٍ وَأَنْ يَسْتَغْفِرَ خَيْرٌ لَهُمْ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾

شیکردنه وهی ئهم ئایه ته، له جهوت برگه دا:

(١)- ﴿وَالْفَرَعْدُ مِنَ الْإِسْكَاءِ﴾، نافره تانیکی دانیش تووش له شوو کردن و بن هیوا له
مندال بوون، نافره تانی که له سه دهستی خوځان دانیش توون و که وتوونه ته مه نه وه،
(الْقَوَاعِدُ: جَمْعُ قَاعِدٍ بِذَوْنِ تَاءٍ تَأْنِيثٌ مِثْلُ: حَامِلٍ وَخَالِضٍ، لِأَنَّهُ وَصِفَتْ لِقَلٍّ بِمَعْنَى خَاصٍّ
بِالنِّسَاءِ، وَهُوَ الْقُعُودُ عَنِ الْوِلَادَةِ وَعَنِ الْمَحِيضِ)، (قَاعِد)، به (قَوَاعِدُ)، کۆده کریته وه،
پتویست ناگات (تَاءِ تَأْنِيثٍ)، پتوه بنووسیتری، وه: (حَامِل و خَالِض)، چونکه بهس
نافرته ده که ویتته چه یزه وه، بهس نافرته تۆلدار ده بن، به هه مان شیوه ش ههر
نافرته تیش وای لیدی که له مندال بچیته وه، له هه یز بچیته وه، به ته مای هاوسه رگیری
نه بن، له بهر نه وهی ئهمه وه صفیکه مانایه که نه قل ده کات که تایه ته به نافره تانه وه،
که بریتیه له دانیشته له مندال بوون و هه یز، که واته پتویست ناگات (تَاءِ التَّأْنِيثِ)،
پتوه بنووسیندری، به لږم نه گهر گوترا: (امْرَأَةٌ قَاعِدَة)، یانی: نافره تانیکی دانیش توو، (امْرَأَةٌ
قَاعِدَة): یانی: نافره تانیکی پاره و ستاو، ههروه که ده گوتری: (رَجُلٌ قَاعِدٌ) و (رَجُلٌ قَائِمٌ).

(٢)- ﴿الَّذِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا﴾، ئهو (نافرته) انه ی به ته مای هاوسه رگیری نین، ئهمه
وه صفیکه ده رځهره بو (قَوَاعِد)، نه ک به ند (قید بن)، واته: له بهر نه وهی به ته مای
هاوسه رگیری نین، نا، به لږم حاله ته که یان وایه.

۳- ﴿فَلْيَسِّرْ لَهُمْ جُنَاحٌ﴾، گوناھيان ناكاتى، (جُنَاحٌ)، مەيل كىرگەن بە لاي ناھەقىددا.

۴- ﴿أَنْ يَسْمَعَ ثِيَابَهُ﴾، كە پۇشاكە كانيان دابىتىن، بە تەنكىد لىرەدا يانى: بەشىك لە پۇشاكە كانيان دابىتىن، نەك ھەر خۇيان پووت بىكەنەھە، بەشىك لە پۇشاكيان، ۋەك: سەرپۇش، پۇشاكى دەرى، (وَضَع) بىرىتپە لەۋەى شتىك لەسەر شتىك دابىندى، بەلەم ئەگەر (وَضَع) بە (عَنْ) بەركار بخوازى، مەبەست پىي لاپىردى شتىكە لە شۇنى خۇي، (وَضَع عَنْهُ)، يانى: لەۋىي لاپىرد، بەلەم (وَضَعَهُ)، يانى: دابىنا.

۵- ﴿عَرَّ مَتَرِحَتِ رِزْقَ﴾، بە جوانىي خۇ دەرخەرۋانە نەبن، با بە تەمەنىش بن، كاتىك خۇيان لە پۇشاك سووك دەكەن، مەبەستيان ئەۋە نەبى جوانىي خۇيان دەرېخەن، (التَّبَرُّج: التَّكْشُف)، خۇ دەرېخستى، ﴿عَرَّ مَتَرِحَتِ رِزْقَ﴾، ۋاتە: مەبەستيان جوانىي خۇ دەرېخستى نەبى.

ئەم رىستەپە دوو ۋاتاي ھەن:

۱- يانى: كە ھەندىك لە پۇشاكيان دادەنپىن، مەبەستيان دەرېخستى جوانىي خۇيان نەبى، كە شىردراۋەتەھە.

ب- كاتىك كە دەچنە دەر لە مائەكانى خۇيان، ئەۋ بەشىك لە پۇشاكى كە دايدەنپىن لە مائى، لە دەرېش داينەنپىن، ۋاتە: كە لە مائ دەچنە دەرى، ئەۋ مۇلەتە كە لە مائى كارى پىدەكەن، كە بەشىك لە پۇشاك: سەرپۇش، يان بەرگى سەرۋە، كە دايدەنپىن لە دەرى داينەنپىن ۋ ئەۋە تايبەتە بە مائى.

۶- ﴿وَأَنْ يَسْتَفِيفَ حَبْرٌ لَّهُبٌ﴾، ئەگەر خۇشيان پاك رابگرن (و ئەۋ مۇلەتە كارپى نەكەن)، بۇ ئەۋان باشترە، زىادكردى (س) ۋ (ت) سەر (يَسْتَفِيفُ)، بۇ زىدەرۋىيە، يانى: ئەگەر باش خۇيان پاك رابگرن، لەۋەى بەشىك لە پۇشاكيان دابىن، ئەۋە بۇ ئەۋان باشترە خىرى زياترى تىداپە.

۷- ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾، خواش بىسەرى زاناپە، خوا بىسەرى قسەكانيان ۋ، زاناى نيازو مەبەستيان ۋ ھەلس ۋ كەۋتېشيانە

باباي کيورو شهل و نه خوش، وڀري هي ساغ، گوناھيان ناگات که له مائي
خويان، يان کورو کچيان و باب و دايک و براو خوشک و مام و پوروو خال
و پلک و، که سټک که کليلي مائياني به دهستهو، برادهريان، خواردن بخون،
هروهه گوناھيان ناگات که پتکهوهو به کومهل، يان به جيا جياو، به ته نيا
خواردن بخون و، پتويسته که وه ژورريش کهوتن، سلوا بکهن له خويان:

خُوا دَهْدَه رَمَوْنَ: ﴿لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَعْمَامِكُمْ أَوْ بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ يَمِينُكُمْ فَفَاحِشُهُ أَوْ صَدِيقِكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَأْكُلُوا جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُبْرَكَةٌ طَيِّبَةٌ كَذَلِكَ بَيَّتُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١١﴾﴾

شیکردنه‌وی ئەم ئایەتە، لە بیست برگەدا:

- (۱) ﴿لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ﴾، کویر گوناھی ناگاتی و سه غلّت ناکرتی.
 (۲) ﴿وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ﴾، ههروههها شه لیش سه غلّت ناکرتی و گوناھی ناگاتی.
 وشه (حَرَجٌ) له نه صلدا به باغتیکی چروپ ده گوترتی، که دره خته کانی تیک
 نالابن و سه ریان لیک دابی و، رتی نه بی بجیه تیتی.
 (۳) ﴿وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ﴾، ههروههها بابای نه خوش، دیسان سه غلّت ناکرتی و
 گوناھی ناگاتی.

٤- ﴿وَلَا عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ﴾، خُوشْتان گوناختان ناگاتن و، سه غلّت ناكرين، له چي؟

٥- ﴿أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ بُيُوتِكُمْ﴾، كه خواردن بخون له ماله كانتان دا، واته: ههر كاميك له وانه، چ نهوانه ي كه كه منهدامن و، خاوهن پيداويستي تايبه تن، چ نهوانه ي ساغن، بويان رهوايه خواردن بخون له مالي خويان، يان له مالي كوريان، يان له مالي كچيان، يان نه وديان، ههروهها له مالي نهوانه ي كه نزيكيان: وهك:

٦- ﴿أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ﴾، يان ماله كانى بابانتان.

٧- ﴿أَوْ بُيُوتِ أَهْنِكُمْ﴾، يان ماله كانى دايكانتان.

٨- ﴿أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ﴾، يان ماله كانى برايانتان.

٩- ﴿أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ﴾، يان ماله كانى خوشكانتان.

١٠- ﴿أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ﴾، يان ماله كانى مامه كانتان.

١١- ﴿أَوْ بُيُوتِ عَنَتِكُمْ﴾، يان ماله كانى پووړه كانتان،

١٢- ﴿أَوْ بُيُوتِ أَخَوَالِكُمْ﴾، يان ماله كانى خاله كانتان.

١٣- ﴿أَوْ بُيُوتِ خَالَاتِكُمْ﴾، يان ماله كانى پلكه كانتان.

١٤- ﴿أَوْ مَا مَلَكَتْهُ مَفَاحِقُهُ﴾، يان ماليك كه كليله كانى نهو ماله له لاتانن و به نه ميندار دانراون.

١٥- ﴿أَوْ صَدِيقِكُمْ﴾، يان مالي براده رتان.

١٦- ﴿يَتَسَّ عَلَىٰكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَأْكُلُوا جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا﴾، گوناختان ناگاتن خواردن بخون لهو شوتنه، ونيكرا يان به پرزو بلاويي (تاك تاك)، تيمه له هو ي هاتنه خواره وه كه پيدا گيړراوه ي كه مان باسكرد، كه تيشك ده خاته سه ر چه مك و واتاي نه م نايه ته موباره كه، به لام تيره دا با قسه يه كيش له (الطيري) يه وه بيتين: ده لي: ﴿وَأَشْبَهُ الْأَقْوَالِ الَّتِي

ذَكَرْنَا فِي تَأْوِيلِ قَوْلِهِ: ﴿لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى أَنْفُسِكُمْ﴾ إِلَى قَوْلِهِ: ﴿أَوْ صَدِيقِكُمْ﴾ الْقَوْلُ الَّذِي ذَكَرْنَا عَنْ الزُّهْرِيِّ، أَنَّهُ لَا حَرَجَ عَلَى هَؤُلَاءِ الَّذِينَ شُؤُوا فِي هَذِهِ الْآيَةِ، أَنْ يَأْكُلُوا مِنْ ثَبُوتِ مَنْ ذَكَرَهُ اللَّهُ فِيهَا، عَلَى مَا أَبَاحَ لَهُمْ مِنَ الْأَكْلِ مِنْهَا^(١).

واته: ويچووترينى قسه كان كه باسماں كردن، له ليكدانه ودى فهرموودهى خوادا، كه دهفه رموى: ﴿لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى أَنْفُسِكُمْ﴾، تاكو ده گاته: ﴿أَوْ صَدِيقِكُمْ﴾، نهو قسه به كه له (الزُّهْرِيُّ) بهوه هيتامان، (به كيكه له زانا يانى شوينكه وتووان، جيلي دواى هاوه لان (تابعين))، كه گوتويه تى: نهوانهى باسكران و ناوهيتران لهم نايه ته دا، گونا هيان ناگاتى له مالى نهوانهى خواى بهرز باسى كردوون، بخون، له وهه دا كه خواى په روه دگار بوى په وا كردوون لتي بخون.

له هوى هاتنه خواره وه كهيدا رپوايه تيكمان له دايكمان عايشه وه (خوا لتي پازى بن) هيتا، له باره ي نهوانه وه كه به نه ميندار داده نرين و كلييان له لايه، رپوايه تيكيش له عه بدولاي كورى عه بياسه وه (خوا له خوى و بابى پازى بن)، كه نهوه بوو مسولمانان به هوى نايه تى (٢٩) ي سوورپه تى (النساء) وهه كه دهفه رموى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ﴾، جورنيك هه ستايريان به يدا بووه، پتيان و ابووه كهس بوى نيه له مالى كهس بخوات، چونكه نهوه ده چيته چوار چيه وى خواردنى به ناههق، به لأم دوايى خوا هه نهم نايه ته ي نارذو ته خوارو بوى پوونكردوونه وه، كه نه خير، نهو چه مك و واتايه ي تيوه لتي تيكه يشتوون، له نايه تى (٢٩) ي سوورپه تى (النساء)، وانيه، به تايه تى كه نايه ته كه خويشى نهوه روونده كاته وه دهفه رموى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ بَحْرَةً عَنْ تَرَاضٍ مِّنْكُمْ﴾، نهى نهوانه ي پرواتان هيتاوه! سامانه كانتان له نيوتان دا به

ناهق مهخون، مهگەر بازگانییهك بئ به پهزامهندی، تیوانتان بئ، كهواته: مادام به پهزامهندی بئ، ناچټه قالی خواردنی به ناهقهوه.

سهرنجدانیکي خیرا له ینج وشي ټم، ټایهته:

یه کهم: که دهفرموي: ﴿وَلَا عَلَى الْمَرْيَضِ حَرْجٌ﴾، خوا بو کوټرو شل و نهخوش، وشي (حَرْج) ی بهکارهټناوه، ههروهها بو خوشیان، (الزَّجَّاج) گوتوویهتی: (الْحَرْجُ: الضَّنَى، وَفِي الدِّينِ الْإِلْمُ) ^(۱)، واته: (حَرْج) له پروی زمانهوانیهوه، به مانای شوتنی تهنگهبرو سهغلهت و تهسك، دئ، بهلام له دیندا، له زارای دینداریی دا، ټهو وشي (حَرْج)، خوارزروهتهوه بو مانای گوناح، چونكه ټنسان به هوئ گوناوهوه، سهغلهت دهبن و ههست به سهغلهتی دهكات له بهرانهر خوی پهروهردگادا.

دووهم: که دهفرموي: ﴿أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ بُيُوتِكُمْ﴾، سهغلهتی و گوناھتان لهسهر نیه (كه خواردن) له مالهكانتان دا بخون، یهكك بو هیهه بلئ:

ټایا پټویست بهوه دهكات خوا ﴿يَمَانِ﴾ پټمان بهفرموي: گوناھتان ناگاتی له مالی خوتاندا خواردن بخون؟! ههموو كهس دهزانی كه له مالی خو خواردن، گوناح نیه!! بویه ههنديك له زانایان گوتوویانه: ﴿أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ بُيُوتِكُمْ﴾ ^(۲)، (أي: بیوټ ابناکم وبناتکم)، مالهکانی کورهكانتان و کچهكانتان، چونكه کورو کچ ههر وهك خودی خوټیان وان، بو باب و دایك، وهك پټغهمبر ﴿يَمَانِ﴾ دهفرموي: ﴿إِنْ أَطِيبَ مَا أَكَلَ الرَّجُلُ مِنْ كَسْبِهِ، وَإِنْ وَلَدَهُ مِنْ كَسْبِهِ﴾، (أُجْرَه النَّسَائِي: ٤٤٤٩، وابن ماجه: ٢١٣٧، عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِي).

واته: ههلاترین و باشرین شتیک كه مروف بیخوات، ټهوهیه كه خوئ وهدهستی هټنابئ و، پولهی مروفیش (چ کچ چ کوپ)، له وهدهست هټندراوی مروقه.

(۱) جامع البيان: ج ١٨، ص ١٨٢.

(۲) وشي (بُيُوت) له ههموو ټایهتهكهدا به (بُيُوت) و به (بُيُوت) یش، خوتراوهتهوه.

کهواته: لیره‌دا که خوا ده‌فرموی: ﴿أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ بُرِّيَّتِكُمْ﴾، نه‌مه دوو واتای هه‌ن:

۱- یانی: ماله‌کائی کو‌رو کچه‌کانتان و نه‌وه‌کانتان.

۲- نه‌گه‌ر پ‌واله‌ته‌که‌شی ب‌گرین، ب‌لّین: مه‌به‌ست پ‌ئی م‌الی خ‌ویه، له‌به‌ر نه‌وه‌یه: پ‌یاو‌ن‌ک که م‌ال و خ‌یزانی هه‌یه: کو‌ری هه‌ن، کچی هه‌ن، ره‌نگه نه‌وه‌ی هه‌بن له‌و‌یداو باب و دایکی له‌و‌ی بن، ن‌نجا نه‌وه‌ک و‌ابزانی ده‌بی هه‌موویان له‌و‌ی بن، ن‌نجا ب‌و‌ی هه‌بن ب‌خوات، به‌ل‌کو نه‌گه‌ر نه‌وانیش له‌و‌ی نه‌بن، چون‌که به‌شی به‌و م‌اله‌وه هه‌یه، به‌ل‌کو خ‌اوه‌دی نه‌و م‌اله‌یه، ب‌و‌ی هه‌یه له‌و م‌اله‌ ب‌خوات به‌بی نا‌گاداری ژنه‌که‌ی، کو‌رو کچه‌کائی، باب و دایکی، یا‌خود خه‌ل‌کی دیکه که له‌ م‌اله‌که‌دا هه‌بن.

ن‌نجا م‌ن نه‌و ب‌و‌چ‌ونه‌م پ‌ئی ج‌وان‌ته‌ه که مه‌به‌ست پ‌ئی م‌الی کو‌رو کچه‌کانه، نه‌گه‌ر‌نا م‌الی خ‌و، نه‌وه به‌ل‌گه نه‌ویست‌هو نا‌ش‌ک‌رایه، به‌ به‌ل‌گه‌ی نه‌وه‌ش که خوا ﷺ د‌وایی باسی م‌الی باب و م‌الی دایک و م‌الی خوش‌ک و م‌الی خ‌ال و م‌الی م‌ام و نه‌وانه ده‌کات، که‌واته کو‌رو کچ له‌ پ‌یش‌ترن که باب و دایک ل‌ییان به‌هره‌مه‌ند بن و له‌ م‌الیان نان ب‌خ‌و‌ن، تا‌کو باب و دایک و ب‌راو خوش‌ک و م‌ام و پ‌و‌ورو خ‌ال و پ‌ل‌ک...

ن‌نجا هه‌ر له‌و باره‌وه که کو‌رو کچ، وه‌ک خ‌ودی باب و دایک وان، له‌و پ‌و‌وه‌وه که باب و دایک ب‌و‌یان هه‌یه خ‌اوه‌ند‌ار‌ت‌یی کو‌رو کچه‌کان ب‌که‌ن و، به‌شیان به‌ م‌اله‌کان‌یا‌نه‌وه هه‌یه، به‌ ت‌ای‌به‌ت نه‌گه‌ر پ‌ت‌ویست‌یان ب‌ی، کو‌رو کچ له‌سه‌ریان فه‌رزه باب و دایکیان خ‌زمه‌ت ب‌که‌ن و ب‌ژیه‌ن، نه‌گه‌ر باب و دایکیان ب‌ی توانا بو‌ون و نه‌وانیش توانادار بو‌ون، له‌و باره‌وه نه‌م ده‌فه‌ش د‌ب‌ین:

(عَنْ عَائِشَةَ، رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ رَجُلًا أَتَى رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، يُغَاصِمُ أَبَاهُ فِي دِينِ عَلَيْهِ، فَقَالَ نَبِيُّ اللَّهِ ﷺ: «أَنْتَ وَمَالُكَ لِأَبِيكَ») (أُخْرِجَهُ ابْنُ حَبَّانَ: ٤١٠، قَالَ شُعَيْبُ الْأَرْنَؤُوط: حَدِيثٌ صَحِيحٌ).

واتە: دايكمان عائىشە (خو لىتى ۋازى بىن) دەگىرتتەو، دەلى: پىاۋىك ھاتە لاى پىغەمبەرى خوا ﷺ كىشەى ھەبوو لەگەل بابى دا، لەسەر قەرزىك كە لەسەر بابى بوو، پىغەمبەرى خوا ﷺ بە كۈرەكەى فەرموو: تُو خَوْتُ و مَالَكەت ھى بابىن.

ھەلبەتە كاتىك بايتىك بىھوئى ستەم لە كۈرەكەى بىكات، لە كچەكەى بىكات، مالىان لى زەوت بىكات، ئەو ھەبىيە ھوكمىكى دىكەى ھەبە، بەلام لە ھالەتى ئاسايد، كۈرۈ كچ نابى مال و سامانى خۇيان لە باب و دايكيان ۋە چاۋ بىن، بەلكو دەبى بزانن كە لەسەريان پىتۈستە خەزمەتى باب و دايكيان بىكەن.

ئىنجا بە نىسبەت ھەموو ئەوانەشەو، ئەم فەرماشتەى پىغەمبەر ﷺ ۋەك بىچىنەيەك دەبى كارى پى بىرى:

{عَنْ عُمَرُو بْنِ يَرْبُوعٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ خَطَبَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ: أَلَا وَلَا يَجُلُ لِأَمْرِئٍ مِنْ مَالٍ أَخِيهِ شَيْءٌ، إِلَّا بِطَيْبٍ نَفْسٍ مِنْهُ} (أخرجه أحمد: ۲۱۱۱۹).^(۱)

واتە: ھەمرى كۈرى يەسرىيى (خو لىتى ۋازى بىن)، دەگىرتتەو: دەلى: پىغەمبەرى خوا ﷺ ۋەتارى بۇ دابىن، فەرموو: ئاگادارىن! بۇ ھىچ مەۋلىك لە مالى بىرايەكەى ھىچ شىتەك ھەلەل نىيە، مەگەر بە دىخۇشىي و دل ئاسوودەيى پىتى بدات.

واتە: ئەگەر لە ۋودا پىتىن، ياخود بە زۇر لىتى بىستىتن، يان بە شىۋەيەك لە شىۋە ناھەقەكان، لىتى قەدەغە دەبىن.

سىيەم: كە دەفەرموئى: {أَوْ مَا مَلَكَتُمْ مَفَاكِحَهُ}، كە خوتىراۋىشەتەو: (مَفَاتِحَهُ)، ھەم بە كۆ، ھەم بە تاك خوتىراۋەتەو، ئەو مالىيە كە ئىۋە كىلىلەكانىتان بە دەستە، يان كىلىلەكەيتان بە دەستە، ئەمە ھەم دەگونجى ۋەكىل بىن، يان ھاۋەش بىن، يان كەسىكى مەمانە پىكراۋ بىن، ھەموو ئەوانە دەگىرتتەو.

چوارهم: که ده فهرموی: ﴿أَوْ صَدِيقَكُمْ﴾، یا خود برادرهتان، دهائی: (الصديق: فعيل بمعنى فاعل، وهو الصادق في المودة)، (صديق)، له سر کیشی (فعیل)، به لأم به مانای: (فاعل)، که سیکه له خوشه ویستیدا له که لتدا راست بکات، کوتراویشه: (صديقك من صدقك، لا من صدقك)، واته: برادرهت نهویه له که لت راست بکات، نه که ههر بلئی: راست ده که ی، ههر که س ههر دهستی بو به مل دادای، مه رج نیه نهویه برادرهت بی، به لأم برادرهت نهویه که له که لت راست بکات، شتیک که عه قلی نهیبری و، پی چاک نه بوو بو توو، زانی زانی توئی تیدا هه یه، بلئی: نا نهویه یان زانی هه یه، نهویه هاوئل برادره ی به راستی و دلسوزه، پیشینانی خوشمان ده لئین: (دوست نهو که سه یه ده تگریه نی و، دوژمن نهو که سه یه ده تهینته پیکه نین).

پنجم: که ده فهرموی: ﴿لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَأْكُلُوا جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا﴾، گونا هتان ناگاتی که هه مووتان پیکه وه بخون، یا خود به پرژو بلأوی، (أشتاتاً: جمع شت، أي: التفرق، وشتی: جمع شیت)، (أشتاتاً)، کوئی (شت)، به مانای بلأویوون، به لأم (شتی) کوئی (شیت)، به لآو، به ش، (أشتاتاً)، یانی: به بلأوی، تا که خواردن بخون ههر ره وایه، پیکه وه ش بخون به ته نکید ههر ره وایه، نایا کام حاله تیان باشته؟ بیکومان حاله تی پیکه وه خواردن، وه که له فهرمایشی پیغمبه ردا ﷺ هاتوه: (وَطَعَامَ الْإِنْتَنِ يَكْفِي الْأَرْبَعَةَ) (أخرجه أحمد: ۱۴۲۶۰، والدارمي: ۲۰۴۴، ومسلم: ۲۰۵۹، والترمذي برقم ۱۸۲۰، وقال: حسن صحيح، وابن حبان: ۵۲۳۷).

واته: خواردنی دووان، به شی چواران ده کات.

نه گهر پیکه وه بخون، به ره که تی ده که ویتتی، من پیم سه یه هه ندیک که س مه گهر ناچار بی، نه گهر نا چون به ته نی نانی بو ده خوروی، چونکه مروف به س جهسته نیه، ته نیا که ده دی تیر بکات، مروف هه ست و نهسته، دل و ده روونه، ره وشت و نا کاره و، رووح و عه قله و، نه وانه هه موویان پیوستیان به تیرکرنه و به هوئی پیکه وه دانیشتن و قسه ی خوش و، خوشه ویستی له که ل یه که ده برین و

دَلْسُوزى بۇ يەكدى نواندەنە، عەقْل و دَل و ھووح و ھەروونىش تىر دەبن و، جەستەش ئەو كاتە كەمتر پىۋىستىي بە خواردن دەبن و، پىكەھە خواردن بە تەنكىد بەرەكەت دەخاتە نىو خواردنەكەھە، مەۋفەش پىي ئاسوودەتر دەبن و خواردنەكەي باشتەر بە گىان دەكەھە.

(۱۷) - ﴿فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا﴾، ئىچا ھەر كات چوونە مالايتكەھە، يانى: ھەر كام لەو مالاينە كە باسكان، ياخود ئەوانەو جگە لەوانەش، چى بكنە؟

(۱۸) - ﴿فَلْيَسْلَمُوا عَلَ أَنْفُسِكُمْ حِينَ خَرَجْتُمْ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُبَرَكَةً طَيِّبَةً﴾، (نەگەر كەسيان تىدا نەبوو)، سەلام لە خۇتان بكنە، (بلىن): (السلام علينا وعلى عباد الله الصالحين))، ئەو سلاۋىكە لە ھاو، بە پىزەو پاك و چاكە بۇتان دانراو، بەلام ئەگەر خەلىكان تىدا بى بلىن: (السلام عليكم ورحمة الله)، يان (السلام عليكم ورحمة الله وبركاته).

(۱۹) - ﴿كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ﴾، ئاوا بەو شىۋە (جوان و پىكە، كە ھەر دەبن بە خۇي بچوئندرى، ئەو ھوونكردەنەھە، وىچوئىراو (مەشە بە) پىك نىە پىي بچوئىرى، مەگەر ھەر بە خۇي بچوئىرى)، خوا ئايەتەكانتان بۇ ھوون دەكەھە.

(۲۰) - ﴿لَمَّا كُنْتُمْ تَخْلُوتُ﴾، بەلكو بىفام، يانى: (رَجَاءُ أَنْ يَحْصَلَ لَكُمْ الْفَهْمُ وَالْعِلْمُ بِمَا فِيهِ كَمَالٌ شَائِكُمْ)، بە نۇمىدى ئەوئى تىكەبشتى زانىارىيتان بۇ ھەروست بى، بە شىك كە خالى خۇتانى پى چاك و تەواو دەبن.

بەلكو بىفام و تىبىگەن و دوايى كارى پى بكنە.

تىشك خستەن سەر چوار وشە:

۱- (سَلَام):

(السَّلَامُ: مُسْتَقَرٌّ مِنَ السَّلَامَةِ، فَهُوَ دُعَاءُ بِالسَّلَامَةِ، وَتَأْمِينٌ لَهُ بِالسَّلَامِ)، سەلام، لە سەلامەتتەھە ھاو، كە لە لايەكەھە پارانەھە بۇ ئەو كەسەي تۆ سەلامى لى دەكەي، كە سەلامەت و بىمەزەت و بى زىان بى، ھاوكانىش دۇنيای دەكەھە كە لە لايەن تۆو سەلامەت دەبن، لە دەست و زمانى تۆ سەلامەت دەبن.

که واته: (السلام علیکم)، هم پارانه وهیه بوی و، هم دلتیا کردنه وهیه بوی، چهند جوانه! نه وه له کوږ و نه وه له کوږ: به یانیت باش، نیوه پوټ باش، تیوارت باش، شهو باش، (Good morning)، (Good evening)، نه وهی نیسلام ده یلن بهرنامه یه، پارانه وهیه، دلتیا کردنه وهیه، په یامی ناشتی ناردنه بوی لایه نی بهرانبهر، بویه خوا ﷺ له سوږه تی (النساء) دا ده فهرموږ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا ضَرَرْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَيَّسَرُوا وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْفَىٰ إِلَيْكُمْ أَسَلْتُكُمْ لَسْتُ مُؤْمِنًا﴾ واته: نهی نهوانه ی پروتان هیناوه! نه گهر له پتی خودا پوشتن (بوی جهنگ و جیهاد)، چاو ورد بکه نه وه، بهر پتی خوټان ببینن، که سیک سهلامی لن کردن، مه لاین: برودار نی!

نه دی نه وه نیه سهلامتان لن ده کات و ناشتیتان له گهل راده گیه نی!!

۲- (تَعِيَّة):

(التعِيَّة: حَالٌ مِنَ التَّسْلِيمِ الَّذِي يَتَّضَمُّهُ)، یانی: که ده فهرموږ: ﴿فَلِمُوا عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ حَيَّيَّةً﴾، (تحیة): حاله، یانی: نهو سهلام کردنه، سلاوکردنیکه ﴿مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾، له خوا وهیه ﷺ، خوا دایناوه بوی نه وهی بهو جوړه سلاو له به کدی بکه ن.

۳- (مُبَارَكَة):

(المُبَارَكَة: الْمُجْعُولَةُ فِيهَا الْبَرَكَهَ وَهِيَ وَفَرَةُ الْعَبْرَ)، (مبارکه): یانی: پیږی تیدایه، پیږداره، پیږیش بریتیه له خپرو سوودی زور.

۴- (طَيِّبَة):

(ذات طَيِّبٍ)، خاوه نی پاکیی و چاکیی، (طیّب)، یانی: پاک و چاک.

شایانی باسه، وهک پیښتریش گوتمان: که ده فهرموږ: ﴿فَلِمُوا عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ﴾، نه مه دوو واتای هه ن:

أ- نه گەر کهسیان تیندا نه بوو، بَلَّيْن: (السَّلَامُ عَلَيْنَا، وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ).

ب- سه لام له خۆتان بکهن، وهك مسوڵمانان چونکه مسوڵمانان هه موویان به کهن، براهه کهشت تۆی، خوشکه کهش تۆی، تۆش ههر برلو خوشکه کهتی، وهك له ئایه ته کهی به سه رهاتی (افك) دا خوا ده فره رموی: ﴿لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بِأَنفُسِهِمْ خَيْرًا﴾ النور، واته: ده بووایه که ده تانیست، پیاوانی پروادارو ئافره تانی پروادار گومانی باشیان به خۆیان بردبایه، خۆیان، یانی: دایکیان عایشه (خوالی رازی بن) و براهه که یان سه و فوانی کوپی موعه تته لی سه همیی، ده بوو گومانی چاکیان به وان بردبایه، نه وانیش ههر خۆیان و خۆیانیش نه وان، (الطبري)، له باره ی کۆی ئایه ته که وه ده فره رموی: ﴿أَنزَلَتْ هَذِهِ آيَةً تَرْخِصًا لِلْمُسْلِمِينَ فِي الْأَكْلِ مَعَ الْعُمَيَّانِ، وَالْعُرْجَانِ، وَالْمَرْضَى وَأَهْلِ الزَّمَانَةِ مِنْ طَعَامِهِمْ﴾^(۱).

واته: نه م ئایه ته دابه زینرا، وهك مۆله تدان بۆ مسوڵمانان که له گهل کویره کان و، شه له کان و، نه خوشه کان و، به ته مه نه کاند له خواردنیان، بخۆن، له گهل یان بخۆن، چونکه هه ندیک له مسوڵمانان هه ستیان به سه غله تی ده کرد که: نه وانه کویرن، شه لن، نه خوشن، به ته مه نن، ئیمه نه گەر له گهل یان بخۆین، رهنگه سه میان لی بکهین و زیاد له وان بخۆین.

له لایه کی دیکه وه: هه ندیک لهو که مه نه دمانه: شه ل و کویره نه خوش و به ته مه نه کان ده یانگوت: نه گەر له گهل ساغه کان بخۆین، رهنگه بیزمان لی بکهن، یاخود سه تم له وان بکهین و کام خواردنی باشه، دهستی بۆ به رین و نه وه بخۆین، به لām خوا ﷻ نه م ئایه ته ی نارد ه خوار که: نه خیر با نه ساغه کان و، نه که مه نه دمان و نه خوشه کان و خاوه ن پیداو یستی ئایه ته کان، هه ست به سه غله تی نه کهن و بۆیان هه یه پیکه وه بخۆن، هه موویان برلو خوشکی به کدین.

مه سه له ی چواره م:

بروادارانی راسته قینه نهوانه ن که بروایان به خواو پیغه مبه ره که ی هه یه و، له کاتیکیشدا بو کاریکی کۆکه ره وه و هه ره وه زی، کاری گشتیی له خزمه تی پیغه مبه ردا ده بن، به بن مؤلته لیوه رگرتنی، به ملاو لادا ناچن:

خو ده فه رموی: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ عَلَى أَمْرٍ جَامِعٍ لَمْ يَذْهَبُوا حَتَّى يَسْتَأْذِنُوا إِنْ إِلَيْنَ يَسْتَأْذِنُكَ أُولَئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِذَا أَسْتَأْذَنُوكَ لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ فَأَذَنْ لِمَنْ شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾

شیکردنه وه ی ئەم ئایه ته، له نۆ پرگه دا:

١- ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾، برواداران ته نها نهوانه ن که بروایان به خواو پیغه مبه ره که ی هه یه و.

(إِنَّمَا): (أداة العمري والإثبات)، نامرایی کۆکردنه وه و چه سپاندنه، (إِنَّمَا تَقْصُرُ مَوْصُوفًا عَلَى صِفَةٍ)، (إِنَّمَا) وه سفکراو (مَوْصُوف) ټک له سه ر ناوه لناو (صِفَة) ټک کورت هه لټی، ناساندیش له: (المؤمنين) دا، بو جینسه، یاخود بو عه هده، یانی: کۆی بروادارانی راسته قینه، یاخود: نه و برواداران ه ی ناسراو و زانراو، نهوانه که سانیکن که به و شتیه یه ن: بروایان به خواو پۆزی دوا یی هه ناوه و، کاتیکیش له خزمه ت پیغه مبه ردا ده بن، بو کاریکی گشتیی، که بو ی کۆبوونه ته وه، به بن مؤلته وه رگرتن به ملاو لادا ناچن.

٢- ﴿وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ عَلَى أَمْرٍ جَامِعٍ﴾، له کاتیکدا له که لیدا ده بن بو کاریکی کۆکه ره وه، کاریکی گشتیی و هه ره وه زی، ﴿عَلَى أَمْرٍ جَامِعٍ﴾، (الْأَمْرُ: الشَّأْنُ وَالْعَالُ الْمُؤَمَّ)، کاریک و حالیک گرنک، وشه ی: (جامع) یش، ﴿عَلَى أَمْرٍ جَامِعٍ﴾، نهوه یه که خه لک بو ی کۆبیته وه، پاوریزی تیدا بکه ن، چ بو فیربوون، چ بو جینه جی کردن.

(۳) ﴿لَمْ يَذْهَبُوا حَتَّى يَسْتَأْذِنُوهُ﴾، نارۆن هەتا مۆلەتی لێ وەرنەگرن، ئا ئەوانە بە راستیی بڕوایان بە خواو بە پیغەمبەری خوا ﷺ هێناوە.

(۴) ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَفِضُونَكَ﴾، بە دلبایی ئەوانەى مۆلەت لە تۆ وەردەگرن.

(۵) ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْقَوَائِدِ وَرُسُلِهِ﴾، ئەوانە بڕوایان بە خواو بە پیغەمبەرەكەى ﷺ هەیە، یانی: ئەم خەسلەتە یەكێكە لە خەسلەتە بەرزەكانیان.

(۶) ﴿فَإِذَا أَسْتَفِضْتُكَ لِيَعِصِ شَأْنُهُمْ﴾! ئنجا ئەگەر بۆ هەندێك لە ئیش و کاریان مۆلەتیان لێ وەرگرتی.

(۷) ﴿فَإِنْ لَمْ يَشْكُ مِنْهُمْ﴾، مۆلەتی هەر کامێکیان ویستت، بدە، یانی: تۆ سەرپشکی بۆ هەر کامێك لەوانەى مۆلەت لێ وەردەگرن، بۆت هەیه هەر کامێکیان ویستت مۆلەتی بدەى.

(۸) ﴿وَأَسْتَغْفِرُ لَهُمْ اللَّهُ﴾، داواى لیبوردنیشان بۆ لە خوا بکە، چونکە پەنگە مۆلەت لێ وەرگیرن، بەبێ ئەوەى کارەكە پتویست بێ، یاخود جوړێك لە کەمتەرخەمیی لە لایەن وانەوه هەبێ، بۆیه داواى لیبوردنیا بۆ لە خوا بکە.

(۹) ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾، بێگومان خوا لیبوردەى بەبەزەییە.

سىنى كۈرتە سەرنج

لېزەدا پېيۇستە سىنى كۈرتە سەرنج بىخەينە روو:

يەك: رېستەي: (إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ، وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ عَلَىٰ أَمْرٍ جَامِعٍ لَّارْتَفَاعَ لَهُمْ شَيْءٌ حَتَّىٰ يُسْتَفْهِمُوا) مەبەست پېتى ئەو نەكە ھەر كەس مۆلەتى لە پېغەمبەر ﷺ ۋە رىگرت، بېروادارە، بەلەم نەگەر مۆلەتى ۋە رەنەگرت بېروادار نەكە! چۈنكە ئېمان پېتناسەكەي ۋە پاھەكانى ديارن، بەلەكو مەبەست ئەو دەپە، باباى مۆلەت ۋە رىگرت لەو ھەلۋىستەپدا نېماندارىي ۋە مۆلمانىي بەرچەستە كىردو، ئىنجا ئەو زىاتر تانەدان بېوۋە لە مۇناپىق ۋە دەغەل ۋە دىنەخۇشەكان، نەك پېتناسەي ئېمان، واتە: ئەي دەغەل ۋە دىنەخۇشەكان! تا ئەو سېفەتى بەرزى مۆلمانانە، كە ۋېراي ئەوۋى بېروابان بە خواۋ پېغەمبەرى خوا ﷺ ھەپە، بەپى مۆلەت ۋە رىگرتىش، كاتى خەرىكى كارىكى گىشتىن، بەملاۋ لادا ناچن.

دوۋ: ئەم ئايەتە تەنبا تايبەت نەكە بە پۇژگارى پېغەمبەرەۋە ﷺ، بەلەكو بىنچىنەبەكى گىشتىيەۋ، بىناغەپەكە بۇ كارى ھەرەۋەزىي ۋە چۈنپەتتىي بەرپۋەبىردىنى كۆمەلگا، چۈنكە زاناپانى (أصول الفقه) لەسەر ئەو پەكەدەنگن: ئەو شتانەي كە لە پۇژگارى خۇيدا، پېغەمبەرى خوا ﷺ ۋەك ئەرك لەسەر شانى بوون، ھەر كەسەك دېتە شوپنى پېغەمبەر ﷺ، لە قەدەر غۇي ئەركن بۇ ئەۋىش، مەگەر بە بەلەكەپەك تايبەت كرابن بە پېغەمبەرەۋە ﷺ، لە تايبەتەندىيەكانى ئەۋىن، نەگەرنا ھەرچى ئەركى پېغەمبەرەۋە ﷺ، ئەركى ھەر كەسەكەشە كە لە شوپنى پېغەمبەر ﷺ دەپى، بۇ سەرپەرىشتىي كىردىنى كۆمەلگا.

سىنى: ئەم ئايەتە ئەدەبىتىكى گەۋرەۋە گىرنگ فېزى مۆلمانان دەكات بۇ كۆبۈۋنەۋەكانيان، كە لە كاتى خۇيدا بېچن ۋە پاھەندىن بە شوپنەكەۋەۋ، بە كاتەكەۋەۋە كاتى يەكەدى بە فېرۋ نەدەن، ھەمۋوشيان ۋەك يەك تېم (فريق) كار بىكەن ۋە، پىكەۋەۋە ھاۋكارىن، نەك ۋەك دۆپەي كە لە بان دېتە خوارى، يەكەك ئىستابى، دوايى يەكە دىكە بى! بەو جۆرە كاتى زۆربان لى بە زاپە دەچى.

بەلن ئەم ئايەتە ئەوھى لىن وەر دەگىرى كە مەسۇلمانان لە كاتى كۆيۈنە وەو،
 كارە ھەرە وەزىيە كاندا، دەبى ھەموويان يىكە وە بىن وەك يەك تىم و، پابە ندبىن بە
 يە كدىيە وەو پابە ندبىن بە شوين و كاتە وە، نەك بە گۈترەي مىزاجيان بچوولتە وەو
 (كەس بە رپەي كەس نەپتۈي و، كەس لە مەرى كەس نەختۈي) و، ھەر كەسە
 بە شوپكدا بىرۈات! ھەرگىز دىندارىي پراستەقىنە و دىندارىي چاك، ئاوا ناكىرى.

مەسەلەى پېنجهم:

نابتى مسؤلما نان وهك چۆن بانكى يەكدى دەكەن، ئاواش بانكى پېنجهمبەر ﷺ
بەكەن، ياخود بانگكردنى پېنجهمبەر بۆيان، وهك بانگكردىيان بۆ يەكدى تەماشابەكەن:
خوادەفەرموى: ﴿لَا تَجْمَلُوا دُعَاءَ الرُّسُلِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا قَدْ
يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَتَكَلَّمُونَ مِنْكُمْ لِيُؤَادَّ فَيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ
فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (۱۳) ﷻ

شىكردنەھى ئەم ئايەتە، لە پېنچ بەگەدا:

(۱) - ﴿لَا تَجْمَلُوا دُعَاءَ الرُّسُلِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا﴾ ﷻ، واتە: ئەى پېروادارنە!
بانگكردنى پېنجهمبەر ﷻ لە نىوانتاندا، وهك بانگكردنى ھەندىكتان بۆ ھەندىكتان،
دامەنن، ئەمە دوو واتاى ھەن، چونكە وشەى (دُعَاء):

أ- پالدانى چاوكە بۆ لای بەكرەكەى (إِصَافَةُ الْمَضَرِّ إِلَى فَاعِلِهِ)، واتە: با بانگكردنى ئىوھ بۆ
پېنجهمبەر ﷻ، وهك بانگكردنى ھەندىكتان بۆ ھەندىكتان، نەبى.

ب- پالدانى چاوكە بۆ لای بەركارەكەى (إِصَافَةُ الْمَضَرِّ إِلَى مَفْعُولِهِ)، واتە: بانگكردنى
پېنجهمبەر ﷻ بۆ ئىوھ، وهك بانگكردنى ھەندىكتان بۆ ھەندىكتان، دامەنن، واتايەكى
دىكەشيان بۆ ئىك داوھتەوھ: (دعاء)يان، ھەر بە پارانەوھ لىكدادەتەوھ، واتە: كە پېنجهمبەر
ﷻ دوغاتان بۆ دەكات، يان دوغاتان لى دەكات، لە كاتىكدا كە رقى ھەلدەستى، ياخود
كەسك كە شايستەى ئەوھىە نزاى خرابى لى بكات، وامەزانن دوعاكردنى پېنجهمبەر ﷻ
چ بە بارى نەرتىنى و، چ بە بارى نەرتىنى دا، وهك پارانەوھى ئىوھ وايە! بەلام وا پىندەچى
زىاتر ماناى يەكەم و دووھم مەبەست بن:

أ- كە بانكى پېنجهمبەر ﷻ دەكەن، با وهك ئەوھ نەبى كە بانكى يەكدى دەكەن و
مەلن: (يَا مُعْمَدُ!)، وهك چۆن بە ناوى كەسىى بانكى يەكدى دەكەن، بەلكو بلنن:

(يَا رَسُولَ اللَّهِ! يَا نَبِيَّ اللَّهِ!)، به رُزُو حورمه تهوه، ننجاً نهوه له پرووی ناوهیتانهوه، له پرووی شیوازو میکانیزمه که شهوه، وهك له سووره تی (الحجرات) دا خوا نهو نایه تهی ناردّه خوار: ﴿إِنَّ إِلَٰهَ الْأَزْوَاجِ يُتَادُّونَكَ مِنْ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ﴾ (۱)، نهوانه ی که له پشت ژووره کانهوه بانگت دهکن، زۆربه یان ناقامن، چونکه نهوانه کۆمه لیک بوون له ناوه خندا چوونه مالی پیغمبه رو ﷺ ده بانگوت: (يَا مُحَمَّدُ! اخْرُج إِلَيْنَا) نهی موحه ممه! وهره ده رقی بو لامان، بویه ش خوا فهرمووی: نهوانه ی له پشت ژووره کانهوه بانگت دهکن، زۆربه یان ناقامن.

ب- یاخود بانگکردنی پیغمبه رو ﷺ بو ئیوه، وهك بانگکردنی هه ندیکتان بو هه ندیکتان، دامه نین، کاتی پیغمبه رو ﷺ بانگت دهکات، تۆ نه رکداری و پابه ند کراوی که بلتی: (لَبِيتُكَ) له خزمه تدام نهی پیغمبه رو ﷺ! ﷺ به ده نگیه وه بجی، یه کیکتان بانگی یه کیکتان دهکات، نه که ره که مته رخه مییش بکات و نه چن، یاخود به درۆ پاساوێک بییتیه وه، به هه رحال، به لām به نسبت پیغمبه ره وه ﷺ نهوه گونا هه و نابن بهو شیوه یه بن.

رسته ی: ﴿كَذَّاءٍ بَعْضِكُمْ بَعْضًا﴾، (ظرف) ه، بو (دُعاء) چ به مانای بانگکردنی نهوان بن بو پیغمبه رو ﷺ چ به مانای بانگکردنی پیغمبه رو ﷺ بن بو نهوان، یاخود پارانه وه ی پیغمبه رو ﷺ بن بویان، یان لیان، نهوه (ظرف) ی نهو کاره یه و، نهو کاته یه که نهو کاره ی تیدا نهجام ده رقی.

(۲) - ﴿قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْغَيْبَ يَسْأَلُونَكَ عَنْ لَوْلَا﴾، به دلنایی خوا نهوانه تان ده زانی که به نه سپایی، به شینه یی ده رۆن و خو تیککرانه خو یان ده دزنه وه.

(يَسْأَلُونَ): به په نهانی ده رۆن، له (تسلل) ده وه هاتوه، نهویش له (سَلَّ يَسْأَلُ: نَزَعَ يَنْزَعُ)، دا یه رپی دا یه ده رپی.

﴿لَوْلَا﴾، واته: خو تیککه گرن، خو یان تیککه په نهان دهکن، (اللَّوْءُ: مَضَر لاوْءة)، که بریتیه له خو په نهان کردن، به لām (لاو به)، واته: په نای پیبرد، نه مه چاو که که ی (لیا ده)، به لām (اللَّوْء) و (الملاوْءة)، چاوگی (لاوْءَ یه، لاوْءَ)، یانی: خو ی

تېگرت، هەندېك لە موناڤيق و دلنە خوۆش و ئيمان لاوازه كان كاتيك ويستوو يانە
كۆرۈ مەجلىسەكە، ياخود كارە گشتىيەكە بەجى بهيلن، خوڤان پەنھان كەردو و
خوڤان لە شتەك گرتو، يان خوڤان تېككەرتو، پىكەو و پويشتوون و، خوڤان
دزىو تەو.

۳- ﴿فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ﴾، با ئەوانەى سەرپىچى لە فەرمانى وى پىغەمبەر
ﷺ دەكەن، بترسەن و وريابن.

لە چى بترسەن و وريابن؟

۴- ﴿أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ﴾، كە بەلایەكەيان تووش بێ لە دنیا، ئاشووب و ئازاوە بەكەيان
تووش بێ.

۵- ﴿أَوْ يُصِيبَهُمْ حَاقِبَةٌ﴾، يان لە دواړوژدا ئازارنى بە ئيشيان تووش بێ، هەلەتە
لێرەدا خوا باسى دنياو دواړوژى نەكردو، بەلام بە سىاق و سەلىقە دەلێن، ئەگەر نا
دەشكوڤى هەم بەلایەكە، هەم ئازارە بە ئىشەكە، لە دنیا دا، ياخود هەردوو كەيان لە
قيامەتدا، يان يەكەيان لە دنياو، يەكەيان لە قىامەتدا بێ.

وشەى (مخالفة)، كە دەفەرموى: ﴿يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ﴾، (وَالْمُخَالَفَةُ: الْمُغَايَرَةُ
فِي الطَّرِيقِ الَّتِي يَمْشِي فِيهَا، ضَمَّنْ مَعْنَى الضُّدِّ مِمَّا عُدِّي بِـ «عَنْ»).

(مخالفة) يان: جىوازى لە رێكە دا كە پێیدا دەچى، ماناى (لادان) خراوەتە
نێو بە هۆى بەركار خواستەو بە هۆى (عن) دەو.

﴿يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ﴾، لە ئەسڵ دا: (يُخَالِفُونَ أَمْرَهُ)، سەرپىچى لە فەرمانى
دەكەن، پىويستى بە پىتى (عَنْ) ناكات، تپەرى پى بكات بو بەركار (مفعول
به)، بەلام بۆچى بە پىتى (عَنْ)، بەركارى (مفعول به)، خواستو؟ چونكە ماناى
لادانى خراوەتە نێو (ضَمَّنْ مَعْنَى الضُّدِّ)، يان: (يُخَالِفُونَ أَمْرَهُ وَيَضُدُّونَ عَنْ أَمْرِهِ)،
سەرپىچى لە فەرمانەكەى دەكەن و، لە فەرمانى لا دەدەن، خوڤان ياخود خەلك

لادهدن، چونکه (صَدَّ)، ههم حاله تی (لازم) ی هاتوه، ههم حاله تی (متعذی)، (صَدَّ عَنِ الطَّرِيقِ)، خو ی لایدا له ریه که، (صَدَّ فَلَانًا عَنِ الطَّرِيقِ)، فلانکه سی له ریه که لادا، لیره دا هه ردوکیان ده گونجین، واته: سه ریچی له فرهانی پیغمبر ﷺ ده که ن و، له رتی پیغمبر ﷺ لادهدن، یاخود: سه ریچی لی ده که ن و، خه لکی لی لادهدن، ئنجا نا نهوانه با بترسین که به لایه کیان تووش بی له دنیا دا، یاخود نازاریکی به تیش له رژی دوا ییدا.

چوار کورته سهرنج

١- وشه ی (يَسْأَلُونَكَ)، (تسأل)، وهك (تدرج وتدخّل)، پله پله، کهم کهم، دهستیختن، (يَسْأَلُونَكَ)، واته: دهکشینهوه، به لأم به ئه سپایی و به شینه یی.

٢- وشه ی (لِوَادَا)، (منصوب على العالیة)، چونکه له پرووی ئیعرابهوه حاله بویه مهنصوبه، واته: خو تیککرانه، (لِوَادَا) و (مَلَاوَذَه) ش ئه وه به به کیک خو ی لهو بگری و، ئهوی دیکه خو ی له نهیشت ئه و بشاریتهوه، مه بهست رۆیشتنیانه به شیوه به کی په نهان و به دزیی.

٣- (عَنْ أَمْرِهِ)، وشه ی (أَمْرِهِ)، وشه به کی هاوبه شه، ده گونجین مه بهست پتی فرهانی پیغمبر ﷺ که به زاره کی فره موویه تی، یاخود (أَمْرِهِ)، مه بهست پتی حال بی، کار بی، که واته: (أَمْرِهِ) فرهانی پیغمبر ﷺ: ههم فره میشته که ی، ههم کرده وه که ی، ههم رتیا زه که شی، ده گریته وه.

٤- وشه ی (وَسَنَّةٌ) به مانای تاقیکردنه وه، دتی، به لأم لیره دا به مانای ئاشووب و ناژاوه و به لآ دتی، (عَنْكَابٍ أَلِيمٍ)، یانی: نازاریکی به تیش، وا پیده چن زیاتر مه بهست له (به لآ) به که له دنیا دا بی، به لأم نازاره به تیشه که له رژی دوا یی بی.

مه سه له ی شه شه م و کو تایی:

راگه یاندنی نه و راستیه که مو لکی ناسمانه کان و زهوی هی خوا به، خوا
تیستا و واقعی تیستای مروفه کان ده زانی و کاتیک ده گپر دینه وه بو لاشی،
هه وائی کو ی کرده وه کانیا ن پی ددهات و، خوا ﷺ به هه موو شتیک زانابه و،
به نهان بینو هیج شتیک لئ ون نای:

وه ک خوا ده فهرموی: ﴿ اَلَا اِنَّ لِلّٰهِ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ قَدْ يَعْلَمُ مَا اَنْتُمْ
عَلَيْهِ وَّیَوْمَ یَرْجِعُوْنَ اِلَیْهِ فِیَنْتَنُّهُمْ بِمَا عَمِلُوْا وَاللّٰهُ بِکُلِّ شَیْءٍ عَلِیْمٌ ۝۶۱﴾

شیکردنه وهی تمه نایه ته، له چوار برگه دا:

۱- ﴿ اَلَا اِنَّ لِلّٰهِ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ﴾، نه ها ناگاداربز! به دنیای هه رچی له
ناسمانه کان و زهوی دایه هی خوا به، واته: هه م نه و دروستی کردوون، هه م نه و خاوه نیانه،
هه م نه و سه رپه رشتیان ده کات و، هه م به رتوده یانه وه ده بات و مشووریان ده خوات.

۲- ﴿ قَدْ يَعْلَمُ مَا اَنْتُمْ عَلَیْهِ ﴾، نه و حاله ش که تیوه له سه رینی چاک ده یزانی،
وشه ی (قَدْ)، (عَرَفَ تَحْقِیْقًا)، یانی: به دنیای خوا ده زانی تیستا تیوه له چ حالیکدان،
نه و حاله ی تیوه له چاک و خراپ، تیتیدان، خوا باش حاله که تان ده زانی، چی ده که ن و
چون ده که ن و، له چ بارودوخیک دا زیانتان ده گوزهرنن، ناگاداری وردو درشتانه.

۳- ﴿ وَّیَوْمَ یَرْجِعُوْنَ اِلَیْهِ فِیَنْتَنُّهُمْ بِمَا عَمِلُوْا ﴾، نه و روزه ش که ده گپر دینه وه بو لای،
هه والیان پی ددها به وهی ده یانکرد، واته: پاداشیان ده داته وه له سه ر چاکه و، سزایان
ده دات له سه ر خراپه.

۴- ﴿ وَاللّٰهُ بِکُلِّ شَیْءٍ عَلِیْمٌ ﴾، خواش به هه موو شتیک زانابه.

له و نایه ته موباره که دا، که نایه تی کو تاییه له سووړه تی (النور)، وام دینه
به رچاو: خوا ﷺ بیهوی به تیمه ی تیماندارو مسولمان بقه رموی:

خوا خاوه‌نی تاسمانه‌کان و زه‌وییه، هه‌موویان هی خۆینی، خۆی هیتاونه دی، خۆی خاوه‌نیانه، خۆی به‌پێوه‌یان ده‌بات، که‌واته: بریار‌ت‌کیش که خوا ﷻ بۆ ئێوه‌ی ده‌دات، یاسایه‌ک‌تان که بۆ داده‌نت، ئێوه‌ش به‌شێکن له‌ مو‌لکی خوا، نه‌و مو‌لکه‌ فراوانه‌ی خوا، هه‌چی له‌ فه‌رمانی خوا ده‌رناچن، ئێوه‌ش له‌ فه‌رمانی خوا ده‌رمه‌چن، خوا ﷻ مشووری هه‌موو گه‌ردوونی خوا‌ردوه‌و، مشووری ئێوه‌ش ده‌خوات، ئه‌ی مرۆڤه‌کان! هه‌روه‌ها جندیش! که له‌م سه‌ر زه‌وییه‌ دایان، به‌لکو خوا مشووری تابه‌ت‌ان لێ ده‌خوات، ئه‌وه‌تا به‌س به‌وه‌نده‌ لێ نه‌گه‌راوه، که به‌ هۆی غه‌ریزه‌کانتان و، یاسا گه‌ردوونییه‌کان و، به‌ هۆی عه‌ق‌ل و زکام‌تانه‌وه، به‌پێوه‌ به‌چن، به‌لکو په‌یام و شه‌ریعه‌تی خۆیشی به‌ پێغه‌مبه‌راندا (عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَالسَّلَامُ)، بۆ ناردوون، که‌واته: ئاگادارب‌ن! ﴿قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ﴾، ئێوه له‌ چ حالێک‌دا ب‌ن ئه‌و ده‌یزانی، له‌ گونا‌ه‌ داب‌ن، یان له‌ چاکه‌دا ب‌ن، له‌ مزکه‌وت ب‌ن، له‌ بازار ب‌ن، له‌ خێردا ب‌ن، له‌ شه‌ردا ب‌ن، له‌ هه‌مووی ناگاداره.

﴿وَبَرَّ وَرَحْمَتُكَ إِلَيْهِ فَيَنْتَهُم بِمَا عَمِلُوا﴾، ئه‌و پۆژه‌ش که ده‌گیر‌دینه‌وه بۆ لای، هه‌والیان پێ ده‌دا به‌وه‌ی ده‌یانکرد.

ئێره‌دا پێش‌ن به‌ شی‌وازی دواندان (خطاب)، نجا به‌ شی‌وازی نادیار (غائب) خ‌وای موته‌عال ده‌ماندوین، که ئه‌مه ئاو‌ردانه‌وه (التفات)ی پێ ده‌لێن، واته: تێستانتان ده‌زانی، و، کاتیکیش ده‌گه‌پێنه‌وه بۆ لای، هه‌والتان پێ ده‌دات به‌ هه‌رچی که ده‌تانکرد، خواش به‌ هه‌موو شتێک زانا‌یه.

که‌واته: ئێوه‌ش وه‌ک مسو‌لمانان وریا ب‌ن و، با مو‌نافیق و دلنه‌خۆشه‌کانیش، بزانی که خوا تێستا هه‌موو شتێکیان ده‌زانی، ده‌رو ده‌روونیان ده‌زانی، چاک و خراب و، خێرو شه‌ریان ده‌زانی، کاتیکیش ده‌گه‌پێنه‌وه بۆ لای خوا هه‌والیان پێده‌دات، به‌وه‌ی که ده‌شیان شارده‌وه له‌ مسو‌لمانان و به‌ په‌نامه‌کیی ده‌یانکرد، خوا ئه‌وه‌شیان ده‌خاته‌وه به‌رچاو، له‌سه‌ر ئه‌وه‌ش سزایان ده‌دات، هه‌روه‌ها

كەستىكىش بە پەنامە كىي چاكە يە كى كىردى، خوا پاداشتى دەداتەو، با خەلكىش پىي نەزانىيى، بەلام خوا پىي دەزانى.

خوا بە لوتف و كەرەمى خۆي، پىر ھىدايەتى ئىمە بدات و، زىاتىر دلمان رۇشن بىكات و، چاكتر عەقلمان ھوشيارو دلمان بىدار بىكات و، يارمە تىيمان بدات قوولتر لە قورئان تىيگەين، لە رىيازى پىغەمبەر ﷺ ھالىي بىن و ھەرچى دەشيزانين، يارمە تىيمان بدات بىتوانين و، لە خوماندا بىكەينە حال، لەسەر ناستى تاكىي، خىزانىي، كۆمە لايەتىي، سياسىي، بۆ ئەوھى شايستەي ئەوھ بىن بلىين: ئىمە بەندەي خواين و، شوينكەوتووي پىغەمبەرى پىشەواين ﷺ.

لېرەشدا دىينە كۆتايى تەفسىر كىردى نايەتە موبارەكە كافى سوورەتى (النور).

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

تہ فیسری سوورہ تی

الْفُرْقَانِ

بە پێزان!

خوا پشتیوان بێ ئەمڕۆ کە (٢٢) ی مانگی ڕەمەزانی سالی (١٤٤٠) ی کۆچی،
بەرانبەر (٢٧) ی مانگی (٥) ی سالی (٢٠١٩) ی زاینی، دەست دەکەین بە تەفسیر
کردنی سوورەتی (الفرقان).

نیوەڕۆکی سوورەتی (الفرقان) و بابەتەکانی

یەکەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە تەنیا یەک ناوی ھەیە سوورەتی (الفرقان)، چونکە ھەندێک
لە سوورەتەکان زیاتر لە ناویکیان بۆ بەکارھێناوە، بەلام ئەم لە پۆزگاری
پێغەمبەری خواشدا ﷺ ھەر ئەو ناوەی ھەبوو، وەک لەم دەقە سوننەتەو
دیارە، کە دەیهێتین، ھەرچەندە تۆزیک درێژە، بەلام تیشکمان بۆ دەخاتە سەر
ئەو، کە ئەم سوورەتە لە سەردەمی پێغەمبەری خواشدا ﷺ ناوی (فوقان) ی
بۆ بەکارھاتوو ھەر ئەو ناوەشی ھەبوو، ھەروەھا ھەندێ شتی دیکەشمان
بۆ پوون دەکاتو:

(عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ هِشَامَ بْنَ حَكِيمٍ، يَقْرَأُ سُورَةَ
الْفُرْقَانِ فِي حَيَاةِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَاسْتَمَعْتُ لِقِرَاءَتِهِ، فَلِذَا هُوَ يَقْرَأُ عَلَى حُرُوفٍ كَثِيرَةٍ
لَمْ يُقْرَأْ بِهَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَكِدْتُ أَسْأَلُهُ فِي الصَّلَاةِ، فَتَصَيَّرَتْ حَتَّى سَلِمَ، فَلَيَبْنُ
بِرِدَائِهِ، فَقُلْتُ: مَنْ أَقْرَأَكَ هَذِهِ السُّورَةَ الَّتِي سَمِعْتُكَ تَقْرَأُ؟ قَالَ: أَقْرَأَنِيهَا رَسُولُ اللَّهِ
ﷺ فَقُلْتُ: كَذَبْتَ، فَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَدْ أَقْرَأَهَا عَلَيَّ غَيْرَ مَا قَرَأْتَهُ، فَأَنْطَلَقْتُ بِهِ
أَفُودُهُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقُلْتُ: إِنِّي سَمِعْتُ هَذَا يَقْرَأُ سُورَةَ الْفُرْقَانِ عَلَى حُرُوفٍ
لَمْ تُقْرَأْ بِهَا، فَقَالَ: رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَرْسَلَهُ، أَقْرَأَنِي يَا هِشَامُ، فَقَرَأَ عَلَيْهِ الْقِرَاءَةَ الَّتِي

سَمِعْتُهُ يَقْرَأُ، فَقَالَ: رَسُولُ اللَّهِ ﷺ كَذَلِكَ أَنْزَلْتُ، ثُمَّ قَالَ: أَقْرِئْنِي يَا عُمَرُ، فَقَرَأْتُ الْقِرَاءَةَ الَّتِي أَقْرَأَنِي، فَقَالَ: رَسُولُ اللَّهِ ﷺ كَذَلِكَ أَنْزَلْتُ، إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ أَنْزَلَ عَلَى سَبْعَةِ أَعْرُفٍ، فَأَقْرَأُوا مِنْهُ مَا تَشْتَرُونَ]، (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: ٢٤١٩، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: ١١٨، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: ١٤٧٥، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: ٢٩٤٣، وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْم: ٢٧٨٣).

واته: له عومهری کوږی خه تابه وه (خوا لئى پازى بى)، گيردراوه ته وه، گوتوويه: گوتم له هيشامى کوږى هه کيم بوو، سووړه قى (الفرقان) ده خوئند، له ږوژگار و ژيانى پيغه مبهري خواډا ﷺ، گوتم له خوئنده کي بوو، ته ماشام کرد چهند وشه يه که به شيوه يه که ده خوئنى، که پيغه مبهري خوا ﷺ بهو شيوه يه بو منى نه خوئند بوو (فيري منى نه کرد بوو) منيش خهريک بوو هه له نوژه که دا به گزيده بچم (واته: يه خي بگرم) به لام خوځ راگرت، تاکو سلاوى دايه وه، که سلاوى دايه وه، عه بابه کهم تيوه رپيچا، (عه بابه کهي خوځي يه خه م گرت و)، گوتم: کي نه م سووړه ته ي که بيسم خوئندت، فيري کردووي و بوځي خوئندويه وه؟ نه وپش گوتی: پيغه مبهري خوا ﷺ ناوا پتي خوئندووم و فيري کردووم، گوتم: به هه له دا چووي، (وشه ي (گذبتي)، ياني: دروت کرد، به لام نه وان مه به ستان نه وه بووه: هه له ت کرد، چونکه پيغه مبهري خوا به شيوه يه کي دیکه ي جيا له وه ي تو خوئندت، فيري منى کردوه، ئيدي بردم بو لاي پيغه مبهري خوا ﷺ گوتم: گوتم له م پياوه بووه، سووړه قى فورقاني ده خوئند، چهند وشه يه کي به جوړيک ده خوئند، که تو ناوات فيري من نه کردوه، پيغه مبهري خوا ﷺ گوتی: به ريده (لتيگه ږي) هيشام! بخوئنه، هيشام بهو شيوه يه که ليم بيسبوو، ناوا خوئندي بو پيغه مبهري خوا ﷺ پيغه مبهري خوا فهرمووي: بهو شيوه يه دابه زيوه، دوايي گوتی: عومهر تو ش بخوئنه، منيش بهو شيوه يه که پيشتر فيري کردبووم و بوځي خوئندبووم، خوئندم، پيغه مبهري خوا ﷺ فهرمووي: ناواش دابه زيوه، دوايي فهرمووي: نه م قورنانه له سهر ههوت پيتان دابه زيوه (به ههوت شيوان دابه زيوه) نجا نه وندده ي له تواناندا هه يمو، بوتان ناسانه، بيوئتن.

واته: هەندیک وشەى دەگونجى بە حەوت جوړ بخوێرتن، یان کۆى جوړه خوێندنه کانی هەموو وشەکان هەوتن، یاخود زیاتریشن، هەندیک له زانایان ده‌لین: مەبەستى له (سبقة) ته‌نیا ژماره‌یه‌کى دیارییکراو نه‌بووه، به‌ کورتی: ده‌گونجى هەندیک له وشەکانى قوړئان به‌ زیاتر له جوړیک بخوێرتن، گرنګ نه‌وه‌یه هەموو له‌گه‌ل پێنووسی موصحفدا بگونجى و، له‌گه‌ل نه‌و به‌سه‌ردا خوێترانه‌وه موته‌واتیره‌دا که به‌ ئیمه‌ گه‌یشته‌، پێک بێ.

له‌ بابەتێ فراوانی: (قوړئانی مه‌زن له‌ نۆزده ته‌وه‌)دا، به‌ درێژی له‌وباره‌وه دواوین.

دووه‌م: پێزبه‌ندیى له‌ موصحف و هاتنه‌خواردا:

ئهم سوورپه‌ته‌ له‌ پێزبه‌ندیى موصحفدا، ژماره‌ (٢٥)ى بۆ دانراوه‌، واته‌: له‌ سوورپه‌تی (الفاتحة)وه‌، که‌ دێى له‌ لای راسته‌وه‌، ژماره‌ (٢٥)ه‌، له‌ پێزبه‌ندیى هاتنه‌ خوار (ترتيب النزول)یش دا، له‌ لای زۆریک له‌ زانایان - چونکه‌ له‌و باره‌وه‌ پاچایى هه‌یه‌ - ژماره‌ (٤٢)ى هه‌یه‌، واته‌: (٤٢)ه‌مین سوورپه‌ته‌ که‌ دابه‌زیوه‌، پێش سوورپه‌تی (فاطی) و دواى (یس).

سیه‌م: شوینی دابه‌زینی:

ئهم سوورپه‌ته‌ مه‌که‌کویه‌وه‌، له‌وباره‌وه‌ ئهم دوو ده‌قه‌ دێنین:

(١) - (عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: نَزَلَتْ سُورَةُ الْفُرْقَانِ مَكَّةَ^(١)).

واته: عه‌بدوللای کورێ عه‌بباس (خوا لێیان پازى بێ) گوتویه‌تی: سوورپه‌تی قوړقان له‌ مه‌که‌که‌ هاته‌ خوار.

(١) ذُكِرَ السَّيْطُ فِي (الدر المنثور) (٢٣٤/٦)، ونسبه لابن الضريس والنحاس وابن مردويه والبيهقي في (دلائل النبوة).

(۲) - (عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: نَزَلَتْ بِمَكَّةَ سُورَةُ النُّورِ) (۱).

واته: عهبدولای کوری زوبیر (خوا لئیان پازی بن) گوتوویتی: له مه ککه دا سووره تی فورقان هاته خوار.

چوارهم: ژماره ی نایه ته کانی:

ژماره ی نایه ته کانی هفتا و ههوت (۷۷)ه، له سه رجهم ژماردنه کاند، چونکه جاری واهیه که سه ر ژمیر کردنی خه لکی مه ککه، له گه ل هی خه لکی مه دینه، هی مه ککه و مه دینه، له گه ل هی خه لکی کووفه دا، جیایه، واته: زانایان له شاره گه وره کانی نه و کاته ی ده و له تی نیسلامی دا، هه ندیک جار راجایان هه بووه، ینشتیش باسماں کردوه، که که می و زوری ژماره ی نایه ته کان، نه گه پراوه ته وه بو له وه ی که یه کیکیان بلتی: نه م نایه ته نیه، یان نه م پسته یه له قورنلدا نیه، یه کیک یه دیکه یان بلتی: هیه، به لکو مه سه له که نه وه بووه، له کوئی ده وه ستی؟ بو وینه: پسته یه که له قورنلکان که دی، زانایه که گوتوویتی: ده بی لیره بوه ستی، یه کیک یه دیکه یان گوتوویتی: نه خیر، ده بی نه و ته و او که ره شی بیته گه ل، نجا بوه ستی، بو وینه:

له سووره تی: (المؤمنون) دا، که خوا ﷺ ده فهرموئی: ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ﴾ (۱۰) المؤمنون، هه ندیکیان له وئی وه ستاون، هه ندیکشیان گوتووینانه: ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ﴾ (۱۰) الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ (۱۱) المؤمنون، که نه گهر له سه ر ﴿الْوَارِثُونَ﴾، بوه ستی، تا کو تیره، ده بیته ده (۱۰) نایه ت، نجا پسته ی: ﴿الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ (۱۱) المؤمنون، ده بیته نایه تی یازده یه م، به لآم نه گهر هه مووی به یه که وه بلتی: ده بیته ده (۱۰) نایه ت، واته: نایه تیک فهرق ده کات.

پنجەم: نیوەڕۆکی:

نیوەڕۆکی ئەم سوورەتەش، وەك هەسەر جەم سوورەتە مەككەییەكانەو بابەتەكانی: خوا بەیەكگرتن و، پێغەمبەرایەتی و، وەحیی، پاشان پۆژی دوابی و، سزاو پاداشتی خوا و، بەسەرھاتی پێغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، خستنه رووی ژمارەیهك لە دیاردە سروشتیەكان، وەك نیشانەكانی ناسینی خوا و، تییان دا درەوشانەوێ ناوێ هەرە پەسندەكانی خوا و، سیفەتە هەرە بەرزەكانی خوا ﷻ، لەم سوورەتەدا ھاتوون.

بەلەم تەوھری سەرەکیی كە لەم سوورەتەدا جەختی لەسەر كراوەتەو، باسی: پێغەمبەرایەتی و، وەحیی و قورئانە، چونكە جگە لە باسكردنی بەبێ ناوھێنان (بە ناماژەو راناو) چەند جارێك باسی قورئان كراوە، بۆ وێنە:

أ- ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا إِلَهٌ أَفْتَرْتَهُ﴾، كە ناوی ناماژە (ھذا) بۆ قورئان دەچێتەو،

ب- ﴿وَحَسْبُهُمْ يَوْمَ﴾، واتە: بە قورئان، لە دژیان تێكۆشە، ھەروەھا بێجگە لە باسكردنی قورئان بە راناو، یان بە ناماژە (بەبێ ناوھێنان) شەش جاریش ناوی قورئان ھێنلەو، لەم سوورەتەدا، كە قەبارەكەشی ھێندە گەورە نیەو (۷۷) ئایەتە:

۱- شونیی یەكەم بە (الفرقان): ﴿تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ﴾ الفرقان.

۲- شونیی دووھەم بە (القرآن): ﴿يَكْرَبُ إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا﴾ الفرقان.

۳- شونیی سێھەم بە (القرآن): ﴿لَوْلَا نَزَّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً﴾ الفرقان.

۴- شونیی چوارەم بە (ذكر): ﴿نَسُوا الذِّكْرَ﴾ الفرقان.

۵- شونیی پێنجەم بە (ذكر): ﴿أَصْلَحْنِي عَنِ الذِّكْرِ﴾ الفرقان.

٦- شونئی شەشەم بە (آیات): ﴿ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ﴾ الفرقان، (آیات) بەش کە لەم سیاقەدا هاتو، پستەکانی قورئان دەگرێتەو، و، نیشانە بەرەستەکانیش دەگرێتەو، وەك دواوی باسی دەکەین.

شەشەم: تاییەتمەندییەکانی:

لەم سوورەتە ھەوت تاییەتمەندیی ھەن، کە تەنیا لەم سوورەتە بەم شتووەیو، ئەو ھەوت جوۆرە تاییەتمەندییە ھەن:

١- تاییەتمەندیی یەكەم: لەم سوورەتەدا سێ جارن وشە: ﴿تَبَارَكَ﴾، دووبارە بۆتەو:

أ: ﴿تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا﴾ (١).

ب: ﴿تَبَارَكَ الَّذِي إِن شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِّنْ ذَلِكَ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلُ لَكَ قُصُورًا﴾ (٢).

ج: ﴿تَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا﴾ (٣).

وشە: ﴿تَبَارَكَ﴾، واتە: بەردەوام بەرزو بە پیت و پێزە، خاوەن خێر و چاکە.

٢- تاییەتمەندیی دووہم: وشە ﴿حِجْرًا مَّحْجُورًا﴾، تەنیا لەم سوورەتەدا هاتو، و، لە دوو شوێناندا:

أ/ ﴿يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَائِكَةَ لَا بُشْرَى يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ وَيَقُولُونَ حِجْرًا مَّحْجُورًا﴾ (٤).

ب/ ﴿وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَهَذَا يَمِلُّ لُبَاجٍ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَحِجْرًا مَّحْجُورًا﴾ (٥).

﴿حِجْرًا مَّحْجُورًا﴾ (ممنوع منعاً)، بە تۆخیی قەدەغەییە، یان: پێی لێکیراوە زۆر بە سەختی.

۳- تايبه تمه نديي سيهم: ته نيا لهم سوورده ته دا فهران به پيغمبر ﷺ كراوه، كه به هؤي قورئانه وه جيهاديكي گوره له گهل كافره كاندا بكات: ﴿فَلَا تَطْلِعِ الْكَافِرِينَ وَجَنَّتْهُمْ بِهِ جَهَنَّمَ كَيْدًا﴾. واته: فهران به ري كافره كان مه كهو، جيهاديكي گوره ديان به هؤي قورئانه وه له گهلدا بكه، واته: به شيويه كي گوره له گهلاندا تن بكوشه.

۴- تايبه تمه نديي چوارهم: ته نيا لهم سوورده ته دا ئاوي ئاسمان به ﴿مَاءً طَهُورًا﴾، وه سف كراوه، وهك له تايه ق (۴۸) دا ده فرموي: ﴿وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا﴾، واته: له ئاسمانه وه ئاويكي پاك و پاككهره وه مان دابه زاندوه.

۵- تايبه تمه نديي پينجهم: ته نيا لهم سوورده ته دا، پازده خه سلته ق سهره كي مسولمانان (مسولمانان به ندهي خواي به به زه يي)، خراونه روو، پيم شك نايهت له هيچ سوورده تيكي ديكه دا، نه وه نده سيفه ته به دواي يه كدا خرابنه روو، هه لته له سوورده ق (الاسراء) دا، (۲۴) سيفهت باس كراون، به لام دوازده يان گوناھو تاوان و هه لهن و، دوازده شيان سيفه ق باشن.

هه لته ليره شدا خوا ﷺ هه نديك له سيفه ته كاني به باري نه رينيي دا هيتاون، به لام به و واتايه كه به نده كاني خوا، غويان له و سيفه ته خرابانه ده پاريزن، كه نه گهر وهك كوي سيفه ته كان باس بكه ين، دياره نه وانهي له سوورده ق (الاسراء) دا، هاتوون زياترن، كه (۲۴) ن، به لام نه گهر وهك خه سلته تايبه تيه كاني به نده كاني خواي خاوهن به زه يي باس بكه ين، ليره دا پازده (۱۵) ن و، له و رووه وه هي تيره زياترن، كه له نايه ته كاني: (۶۳ - ۷۶)، واته: (۱۴) نايهت دا، نه و سيفه تانه باس ده كهن.

۶- تايبه تمه نديي شه شه م: ته نيا لهم سوورده ته دا، باسي سكالاي پيغمبر ﷺ كراوه له چه نك خه لكه كه ي، كه پشتيان له قورئان كردوه، يا خود قورئانيان به قسه ي ناشايسته پيگوتراو، گرتوه: ﴿وَقَالَ الرَّسُولُ يَرْبِّ إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا﴾.

واته: پيغهمبر ﷺ گوئ: نهی پهروه ردگارم! خه لکه کهم نه م قورئانه یان پشتگوئی خستوه، یاخود: ﴿مَهْجُورًا﴾، یانی (هجر)ی له بهرانه رددا ده لئین، واته: قسه ی ناشایستی پی ده لئین.

۷- تاییه تمندی حهوتهم و کوتایی: که تیمه لیره دا باسمان کرده وه به دیمان کردوه، ته نیا له م سووره ته دا، باسی نه وه کراوه که نه گهر له بهر خواپه رستی و پارانه وه ی بنده دکان نه بی، خوا بایه خیان پی نادات: ﴿قُلْ مَا يَكُونُ لِيْ بِكُمْ دُعَاؤُكُمْ﴾، واته: بلن: پهروه ردگارم گرنگی و بایه ختان پی نادات، نه گهر پارانه دتات له خوا نه بی و، به ندایه تیتان بۆ خوا نه بی، واتای دیکه شی هه ن، دواپی باسیان ده که ی ن.

نهوانه حهوت تاییه تمندی سه ره کیین و، ده توانین هی دیکه ش هه لبه ینجین، به لام من نهو حهوتهم که وتوونه بهر چاو، نه مه وک پتناسه و نیه و پوکی سووره پی (الفرقان).

حهوتهم: دابه شکر دنی ئهم سووره ته بۆ چهند دهر سیک:

دهرسی یه که م: ئایه ته کانی: (۱ - ۲۰)، چوار بابیه ی سه ره کیان گرتوونه خویان: باسی خوا به یه ککرتن، باسی قورئان، باسی پیغهمبر ﷺ، باسی پوژی دواپی.

دهرسی دووهم: ئایه ته کانی: (۲۱ - ۳۴)، واته: چوارده (۱۴) ئایه ت، که تیتان دا باسی داواکاری بی جتی کافره دکان، کراوه، که خوا بینن و، فرشته یان بۆلا دابه زن، ههروه ها باسی قیامت و، باسی په شیمانی کافران و، باسی سکاالی پیغهمبر ﷺ له ده ست خه لکه که ی، که قورئانیان پشتگوئی خستوه، یاخود: قسه به قورئان ده لئین، قسه ی ناشایست و، بیانوو هتانه وه ی کافره کان له باره ی قورئانه وه، که بۆچی به یه ک جار دانه به زیوه، وه لامدانه وه ی خوا ی پهروه ردگار بۆ نهو بیانوو.

دهرسی سیه م: ئایه ته کانی: (۳۵ - ۴۴)، واته: ده (۱۰) ئایه ت، که تیتان دا ناما زده ی کورت کراوه به ژماره یه ک له پیغهمبران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و

گهله‌کانیان، مووسا و هارون، نوح ص‌ل‌ت و سه‌لامی خویان له‌سه‌ر ب‌ن، پاشان
گهله‌کانی عاد و ثمود و (أَصْحَابُ الرِّسِّ) - (رِسِّ) به‌مانای بیره - هه‌روه‌ها گه‌لی
(لوط) و، بامی ناره‌زوو په‌رستی کافرانیش کراوه.

ده‌رسی چواره‌م: نایه‌ته‌کانی: (۶۵ - ۶۲)، که هه‌ژده (۱۸) نایه‌تن، بامی ژماره‌یه‌ک
له‌دیاردە سروشتیه‌کان، وه‌ک چاکه‌و نعمة‌تی خواو، بامی هه‌لوێستی نه‌رێنیی و
سپله‌ییانه‌ی کافره‌کان له‌به‌رانبه‌ر خاوه‌نه‌که‌یاندا، کراوه.

ده‌رسی پینجه‌م و کو‌تایی: نایه‌ته‌کانی: (۶۳ - ۷۷)، که پازده (۱۵) نایه‌تن، بامی
پازده (۱۵) سیفه‌تی گه‌وره‌و گرنگی به‌نده‌په‌سندو هه‌لب‌ژارده‌کانی خوای به
به‌زه‌یی که شایسته‌ی پێشه‌وایه‌تیین، کراوه و، بامی نه‌وه‌ش کراوه که خوا ^{لله}
به‌ب‌ن خواجه‌رستی، گرنگی و، بایه‌خ، به‌مرو‌قه‌کان نادات.

❖ **دەرسی یەكەم** ❖

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە بیست (۲۰) ئایەتی سەرەتای سوورەتی (الفرقان) پێک دێ: (۱) - (۲۰)، لەو بیست (۲۰) ئایەتەدا، سەرەتا خوا ﷻ باسی دابەزاندنی فورقان دەکات، بۆ سەر بەندە ی خۆی موحەممەد ﷺ کە بە تەئکید مەبەست لە (الفرقان) فورقانە، چونکە وەک لە شوێنی دیکەدا باسمان کردووە، خوا پێنج ناوی سەرەکی بۆ فورقان بەکارهێناون: (الْفُرْقَان، الْفُرْقَان، الْكِتَاب، الذِّكْر، کلام الله)، بە ئەم وەک سێفەت و وەسف، خوا بە وەسفی زۆر پێناسەی فورقانی کردووە.

ئەجا خوا ﷻ دواوی باسی چەند بابەتیکی پێکەوه پەیوەست دەکات، ئەم (۲۰) بیست ئایەتەدا، کە دەتوانین بڵێین: شەش بابەتی سەرەکیین:

۱- یەکتایی خوا لە بەدیھێنەراییەتی و، پەروردگارێتی و، پەرستاروێتی دا.

۲- بەرپەرچدانەوهی قەسە کافرەکان لە بارە ی هەڵبەسترا ی فورقانەوه، لەلایەنی موحەممەدەوه ﷺ کە گوا یە خەڵکی دیکە هاوکاری کردووە، کە ئەوه لە چەند شوێنیکی دیکە ی فورقانییدا باسکراوە بۆ وێنە: لە سوورەتی (النحل) دا و لە سوورەتی (الأنعام) دا.

۳- قەسە کافرەکان لە بارە ی پێغەمبەرەوه ﷺ، کە بۆچی خواردن دەخوات و، بە بازاردا دەروات و، کار و کاسبی دەکات؟ ئەجا بەرپەرچدانەوهی ئەو قەسیان.

۴- باسی ئاخیر زەمان و پاشان قیامت و، باسی دۆزەخ و بەهەشت و، ئەوهی کە خوا بۆ برواداران ی داناووه، ئەو سزایی چاوهڕێی بێپروایان و ستمکاران دەکات.

۵- سەرزنەشتکردنی خوا بۆ بێپروایەکان، پەخنە لیگرتنی و سەرکۆنەکردنی بۆیان، لە رۆژی دوا ی دا.

۶- باسی عادهتی خوا له بوارى ناردنی پیغمبره راندا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) که بهس مروفی ناردوون و، مروفیش پیوستی به خواردن و خوارندهوه دهکات و، پیوستی به کهران و سووران و چوونه بازار و چالاکیه کومه لایه تییه کافی دیکه، دهکات.

﴿تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا﴾ (۱) الَّذِي لَهُ، مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَهُ نَجْدٌ وَكَدًّا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدْ رَعْدُهُ نَقِيرًا (۲) وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ سَرًّا وَلَا نَجْوًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا (۳) وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا إِفْكٌ افْكَيْتَهُ وَأَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ فَقَدْ جَاءُوا ظُلْمًا وَزُورًا (۴) وَقَالُوا اسْتَطِيعَ الْأَوَّلُونَ اكْتَتَبَهَا فَهِيَ تُمْلَى عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا (۵) قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ الْغَيْبُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا (۶) وَقَالُوا مَا لِيَ الرَّسُولِ يُأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْسُكُ فِي الْأَتُونِ لَوْلَا أَنْزَلَ إِلَهُهُ مَلَكٌ فَيَكُونُ مَعَهُ نَذِيرًا (۷) أَوْ يُلْقَى إِلَيْهِ كِتَابٌ أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا وَقَالَ الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْخُورًا (۸) أَنْظِرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَلِ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا (۹) تَبَارَكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذَلِكَ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلُ لَكَ فُصُورًا (۱۰) بَلْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ بِآيَاتِنَا سِمْبِيرًا (۱۱) إِذَا رَأَوْهُمُ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا مَا قَالُوا وَإِنْ رَأَوْهُمُ مِنْ مَكَانٍ ضَيْقًا مَقْرَبِينَ دَعَوْا هُنَالِكَ ثُبُورًا (۱۲) لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَجَدًا وَادْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا (۱۳) قُلْ آتَاكُم خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءٌ وَمَصِيرًا (۱۴) لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ خَالِدِينَ كَانَتْ عَلَى رَبِّكَ وَعْدًا مَشْهُورًا (۱۵) وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَقُولُ مَا نَسْتَعِزُّ بِكُمْ وَكَلَّا أَهْلَكْتُمْ بَغْيًا وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ (۱۶)

صَلُّوا السَّيْلَ ﴿٧﴾ قَالُوا سُبْحَنَكَ مَا كَانَ يَنْبَغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنْ مَتَّعْتَهُمْ وَءَابَاءَهُمْ حَتَّى نَسُوا الذِّكْرَ وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا ﴿٨﴾ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ بِمَا تَقُولُونَ فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا وَلَا نَصْرًا وَمَنْ يظْلِمِ نَفْسًا نُسِفْهُ عَذَابًا كَبِيرًا ﴿٩﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَيَشْرَبُونَ فِي الْآثَرَاتِ ﴿١٠﴾ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَنْتُمْ لَهَا وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا ﴿١١﴾

مانای ده قافو ده قی لایه ته کان

{به ناوی خوای به به زه یی به خشنده، به رده وام به رزو به پیتره نهو که سه ی فورقانی دابه زانده نهو سر به نده که ی، تا کو بیته ترسینه و وریا که رده و ی جیهانیان ﴿٧﴾ نهو که سه ی هوکمپانی ناسمانه کان و زه و ی هی ویهو، هیچ پوله به کی نیه (و هه لته بژارده) و، هیچ هاو به شتیکی نیه، له هوکمپانی داو، هه موو شتیکی دروست کرده، به نه ندازه گیری به کی ته و او نه ندازه ی گرتوه ﴿٨﴾ (کافره کان) جکه له و ی (جکه له خوا)، په رستر او تکیان گرتوون، هیچ دروست ناکه ن و خو شیان دروست ده کرتین، زیان و سوودی خو شیانان به ده ست نیهو، مردن و ژیان و زیندو کردنه و هه شیان به ده ست نیه ﴿٩﴾ هه روه ها نه وانه ی بی پروان گو تیان: نه م قورثانه به س درو یه (درو یه که موحه ممه د هه لیه ستوه)، کو مه لیک دیکه ش هاو کاریان کرده، له سه ری! به دلنیایی به (کردن) نهو قسه بان ستم و درو یان کرده ﴿١٠﴾ هه روه ها گو تیان: قورثان نه فسانه کانی پیشینه، که به یانیان و تیاران به سه رید خویترانه ووهو، نه ویش داوای کرده بو ی بنو سرتنه ووه ﴿١١﴾ بلن: قورثان نهو که سه دایه زانده، که

نەيىنى نىو ئاسمانەكان و زەوى دەزانى، بە دلتىيى ئەو (خوا) لىيوردەى بە بەزەيە ﴿٦﴾ ھەروەھا گوتيان: بۆچى ئەو يىغەمبەرە خۇراك دەخوات و، بە بازاراندا دەپوات، (بۇ كار و كاسىبى)؟ دەبووايە فرىشتەيەكى بۇ لا دەبەزى و ورىا كەرەوہ (ترسىنەر) بى لىگەلىدا ﴿٧﴾ يان دەبووايە خەزەيەكى بۇ فرى بدرى لى ئاسمانەوہ، يان باغىكى ھەبى لىيىخوات (تاكو ھەوچىى كار و كاسىبى نەبى) ھەروەھا ستمكاران گوتيان: ئىوہ بەس شوپن پىاوپكى جادوو لىكراو دەكەون ﴿٨﴾ سەرنج بدە! چۆن وئاننت بۇ دەھىتنەوہ! سەرەنجام گومرا بوون و، تواناي پى دىتنەوہ يان نىہ ﴿٩﴾ بەردەوام بەرزو بەپىزە ئەو كەسەى ئەگەر بىھوئ لىھوہ (كە دەپلىن) چاكترت بۇ دەپەخسىن، باغگەلىك كە پروباريان بەپىردا دەپۆن و، كۆشكانىشت بۇ دەپەخسىن ﴿١٠﴾ بەلكو (ھوئ بەھانە گرتيان ئەوہىە كە) بروايان بە ئاخىر زەمان نىھو، ئاگرىكى بلىتسەدارىشمان بۇ ھەر كەسىك نامادە كردوہ، كە برواي بە ئاخىر زەمان نىہ ﴿١١﴾ ھەر كات (دۆزەخ) لى شوپىنكى دوورەوہ بەدىى كردن، دەنگ و گرمەى خەشم و تووپەيى و ھەناسە ھەلكىشانى دەبىستى ﴿١٢﴾ كاتىكىش بە دەست و پى پىكەوہ بەستراووى، فرى دەدرىنە شوپىنكى تەنگەبەرى دۆزەخەوہ، لىو ھالەدا ھاوار و پۆ پۆ دەكەن ﴿١٣﴾ ئەمرو بەس ھاوار و پۆيەك مەكەن و، داد و فىغانى زۆر بكەن (شاپستەتاتە) ﴿١٤﴾ بلى: ئايا ئەوہ باشترە، يان بەھەشتى نەپراوہ؟ كە بەلىن بە پارىزكاران دراوہ، دەبىتتە پاداشت و سەرەنجاميان! ﴿١٥﴾ تىيدا ھەمىشەيىن و، لەوتىدا ھەرچى دەيانەوئ ھەيانە، ئەوہ گفتىكى لىپىسراوانەى پەرورەدگار تانە ﴿١٦﴾ ئەو پۆزەش كە خوا (كافەرەكان) خۇيان و ئەوانەى لى جىاى خواش دەيانپەرستى، كۇيان دەكاتەدە، پىيان دەفەرموئ: ئايا ئىوہ ئەو بەندانەى مىتان گومرا كردن، ياخود خۇيان پىيان (ون) بزر كرد؟ ﴿١٧﴾ (پەرستراوہكان) گوتيان: تۆ بە پاك دەگرىن، تىمە بۆمان نەبوو، جگە لى تۆ سەرپەرشتىار و دۆستان بگرىن، بەلام تۆ خۇيان و باب و باپىرائىاننت بەھرەمەند كرد و ژياند، ھەتا قورئانى بىرخەرەوہيان لى ياد

کرد و، بونوھ کۆمەڵیک فەوتاو ﴿١٨﴾ (ئەم پەرەستەرەکان!) بێگومان پەرستراوە کانتان لەویدا کە گوتان، بە درۆیان خستنهوه، ئیستاش نە توانای لادان سزای خواتان هەیه لە خۆتان و، نە توانای سەرکەوتنیشتان هەیه، هەر کە سێکیشتان ستهم بکات، سزایەکی گەورە پێ دەچێژن ﴿١٩﴾ ئەم موحەممەد! لە پێش تۆشدا هیچ پیغەمبەرێکمان نەناردو، مەگەر خۆراکیان خواردو، بە بازارانیشتا پڕویون (بۆ کار و کاسبی) هەندیکشتانمان بۆ هەندیکتان کردۆتە مایە تاقیکردنەوه، ئایا لەسەر (پاستە پێ) خۆتان پادەگرن! پەروەردگاریش بێنەر (ی هەموو شتێک) ﴿٢٠﴾

شیکردنەوهی هەندیک لە وشەکان

(تَبَارَكَ): واتە: بەردەوام بەرزو بەپێژە، چونکە لە (مُفْرَدَاتِ الْفَاعِلِ الْفُرْقَانِ) و، لە تەفسیرەکاندا بە چەند شیوەیەک مانای (تَبَارَكَ) بیان کردو، هەندیکیان گوتووایە: (تَكَاتَرَ خَيْرُهُ، وَتَعَاظَمَ بَرَكَتُهُ) و، هەرۆهە هەندیکیان گوتووایە: (تَعَالَى وَتَعَاظَمَ)، هەندیکیش گوتووایە: (تَبَارَكَ: إِخْبَارٌ عَنْ عُلُوِّ اللَّهِ وَعَظَمَتِهِ وَكَمَالِهِ)، (تَبَارَكَ) هەوڵ دانە لە بەرزایی و مەزنی و تیر و تەواوییەکانی خوا.

یاخود: (تَبَارَكَ: تَنْبِيْهُ عَلَى اخْتِصَاصِهِ بِالْخَيْرَاتِ)، واتە: (تَبَارَكَ) ئاگادار کردنەوهیە کە خوا هەرچی خێر و چاکەیه تاییەتە بەوهوه.

(الْفُرْقَانِ): (إِسْمٌ لَا مَصْدَرٍ)، ناو، نەك چاوك بێ، (يَوْمُ الْفُرْقَانِ: الْيَوْمُ الَّذِي يُفَرِّقُ فِيهِ بَيْنَ الْحَقِّ وَالْبَاطِلِ، وَالْحَقِّ وَالشَّيْءِ، وَالْفُرْقَانِ: كَلَامٌ لِلَّهِ، لِفَرْقِهِ بَيْنَ الْحَقِّ وَالْبَاطِلِ، وَالصُّدْقِ وَالْكَذِبِ وَالطَّالِحِ وَالْحَلَالِ وَالْحَرَامِ).

(يَوْمُ الْفُرْقَانِ)، واتە: ئەو ڕۆژەی کە هەق و ناھەقی تێدا لێک جیا دەبنەوه، کە مەبەست پێی جەنگی بەدرە و، بەلکەو گومانی پێ لێک جیا دەبنەوه و،

(فُرْقَان) ناوہ بۆ فہرمايشتى خوا، چونکہ ھەق و باطیل، راست و درۆ، چاک و خراپ، حەلّال و حەرام، ... ھتد، لە بەك جیا دەکاتەوہ، ئەو شتە پێچەوانەو دژانە، لە بەك جیا دەکاتەوہ.

(نَزِيرًا): واتە: ترسیتەر، وریا کەرەوہ، (الْإِنذَارُ: إِبْخَارٌ فِيهِ تَعْوِيفٌ)، (إِنْذَار) بریتبە لە ھەوالبانێك کە ترساندن و، راجلەکاندن تیدا بێ.

(مُشُورًا): واتە: زیندوو کرانەوہو بڵاوکردنەوہ، (نَشَرُ اللّٰهِ الْمَيْتَ وَ أَنْشَرَهُ)، واتە: خوا مردووہ کە ی بڵاو کردەوہو زیندوو کردەوہ، ھتیبەوہ دەر، (نَشَرٌ وَأَنْشَرٌ)، واتە: ھەم بە سیانی (ئالائی) ھەم بە چواری (وَبَاعِي)، بەک واتایان ھەبە، (و نَشَرُ اللّٰهِ الْمَيْتَ، مُسْتَعَارٌ مِنْ نَشَرِ الثَّوْبِ)، بڵاو کردنەوہ ی خوا بۆ مردوو، خوازاوہ تەوہ لە بڵاوکردنەوہ ی پۆشاک، کەسێک پۆشاکێک پێشان کەسێک بدات، بڵاوی دەکاتەوہو لیکیدەکاتەوہ.

(زُورًا): (زور) بە مانای درۆ دێ، (زُورًا: كَذِبًا لِّكَوْنِ الْكَذِبِ مَالًا عَنْ جِهَتِهِ)، (زور) لە ئەسڵدا بە مانای لادان دێ، لەبەر ئەوہ ی درۆ بریتبە لە لادان لە راستی بەرەو ناراستی، بۆبە ئەو وشەبە ی بۆ بەکارھاتوہ.

(أَكْتَبَهَا): واتە: دلاوی کردوہ بۆی بنووسیتەوہ، ئەمەیان بە دوو شیوہ وانا کردوہ:

أ- (الْكِتَابُ، مُتَعَارَفٌ فِي الْمُخْتَلَقِ)، وشە ی (كِتَاب) مانا باوہ کە ی: بەکاردەھێترێ بۆ شتێک کە ھەلبەسترا بێ.

ب- (أَكْتَبَهَا)، (طَلَبَ كِتَابَهَا)، دلاوی کردوہ بۆی بنووسیتەوہ.

(مُتْلَى عَلَيْهِ): یانی: (تُقْرَأُ، تُنْزَلُ عَلَيْهِ لِيَكْتَبَ)، بەسەریدا خوێنراوہ تەوہ، بۆ ئەوہ ی بنووسیتەوہ، ھەلبەتە مەبەستیان ئەوہ نەبووہ کە پێغەمبەر ﷺ خۆی نووسیبوہ تەوہ، زانیوانە خوێندن و نووسینی نیە، بەلام یانی: بەسەر پێغەمبەریدا ﷺ خوێنراوہ تەوہ لەبەری بکات و، خەلکیکی دیکەش بۆی بنووسیتەوہ.

(نَقِطًا): (الْغَيْظُ: أَشَدُّ الْغَضَبِ)، (غَيْظٌ) بىرىتپە لە ئەۋەپىرى توۋرەپى.

(وَزَفِيرًا): (زَفِيرٌ: إِمْتِدَادُ النَّفْسِ وَادْخَالُ النَّفْسِ، وَشَهيقٌ إِخْرَاجُ النَّفْسِ)، (زَفِيرٌ) ھەناسە درىزىكرىنەۋە ھەناسە ھەلكىشانە (شەھىق) ىش، بىرىتپە لە ھەناسە دانەۋە، ھەناسە دەردان.

(مُفْرَيْنَ): واتە: يىكەۋە جوۋوتىكراۋ، (الْإِفْرَاقُ: كَالْإِزْدَوَاجِ، فِي كَوْنِهِ اجْتِمَاعٌ شَيْنَيْنِ)، (إِفْرَاقٌ) ۋەك (إِزْدَوَاجٌ) ۋايە، لەبەر ئەۋەى دوو شت يىكەۋە دەبن، ئىنجا لە ئايەتەكەدا، يان مەبەست ئەۋەپە: كافرەكان دوو دوو بەپەكەۋە كەلەپچە دەكرىن، يان مەبەست ئەۋەپە: دەست و پىيان يىكەۋە جوۋوت دەكرىن و لە كەلەپچەدا دەبن.

(ثُبُورًا): (الْثُبُورُ: الْهَلَاكُ وَالْفَسَادُ)، (ثُبُورٌ) بە ماناى فەۋتان و تىكچوون دى.

(بُورًا): (بُورٌ) لە (بَوَارٌ) ۋە، ھاتە، (الْبَوَارُ: فَرْطُ الْكَسَادِ، وَالْبَوَارُ: الْهَلَاكُ، وَبَارَ الشَّيْءُ يَبُورُ بَوَارًا وَبَوْرًا)، (بَوَارٌ) ئەۋەپە شىتەك زۆر زىان بكات، (بَوَارٌ)، بە ماناى فەۋتان و سەر بە فەتارەت چوون دى، (بَارَ الشَّيْءُ يَبُورُ بَوَارًا وَبَوْرًا)، واتە: ئەۋ شتە فەۋتا، لە بەين چوۋ، زىانى كرد، بە لەبەين چوون.

(صَرَفًا): (الصَّرْفُ: رَدُّ الشَّيْءِ مِنْ حَالَةٍ إِلَى حَالَةٍ أَوْ إِبْدَالُهُ بِغَيْرِهِ)، (صَرَفٌ) بىرىتپە لەۋەى شىتەك لە ھالىكەۋە بۆ ھالىكەك بكوپىردى، ياخود شىتەك دىكەى بھىترىتە جىن و، ئەۋ لاپىرى.

(فَتْنَةً): (فَتْنَةٌ) بە ماناى: ۱- تاقىكرىنەۋە دى و، ۲- بە ماناى بەلەش دى و، ۳- بە ماناى سەختىش دى و، ۴- بە ماناى سزاش دى، بە چەند ۋاتايەك دى، بەپىتى ئەۋ سىياقە جوۋراۋ جوۋرانەى كە تىياندا دى.

مانای گشتیی ئایەتەکان

وہك له خستنه رووی پێناسەو باسکردنی نێوەپۆکی ئەم سوورەتەشدا باسمان کرد، خوا ﷻ لەم بیست ئایەتی سەرەتای سوورەتی (الفرقان)دا، باسی شەش بابەتی سەرەکی کردووە، ئەم سوورەتە موبارەكە وەك هەموو سوورەتەکانی قورئان، كۆمەڵێك تاییەجمەندیی هەن، كە باسمان كردن، یەكێك لە تاییەجمەندییەکانی ئەوەیە بە ﴿تَبَارَكَ﴾ دەستی پێكردووە، هەر وەك چۆن سوورەتی (الملک)یش، بە ﴿تَبَارَكَ﴾، دەست پێ دەكات، بە ئەم لەم سوورەتەدا، سێ جارن وشەی ﴿تَبَارَكَ﴾، دووبارە بۆتووە، ئاوا دەست پێدەكات: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾، بە ناوی خوای بە بەزەیی بەخشندە، واتە: بە ناوی خوای بە بەزەیی و بەخشندە دەست پێدەكەم، وەك هەموو جارێ گوتوو مانە: ئەمە چەند واتایەك دەگریته خووی:

۱- من ئەو کارە دەیکەم بە ناوی خوا دەستی پێ دەكەم، ئەك بە ناوی خۆم، یان بە ناوی كەسیك دیكە.

۲- ئەم کارە كە دەیکەم، بۆ رازیبكردنی خوا ئەنجامی دەدەم.

۳- ئەم کارە كە دەیکەم، بە پیتی ئایین و بەرنامەی خوا دەیکەم.

۴- ئەم کارە كە ئەنجامی دەدەم بە یارمەتییدان و ئاسانکاری خوا ئەنجامی دەدەم، ئەك بە شان و شەو كەتی خۆم، ئەم چوار واتایە، پێویستە لە كاتی گوتنی: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾دا، بە زەین و دڵدا بهێتێرن.

دوایی خوا دەفەر موی: ﴿تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا﴾، واتە: بەر دەوام بەرزو بەپێژە، خاوەن هەموو خێر و بەرەكەت و چاكەیه،

﴿الَّذِي﴾. ئەو كەسەي ﴿نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ﴾. فۇرقانى دابەزاندوتە سەر بەندەكەي خۇي، بەندەكەي خۇي موحەممەد ﷺ.

نايا بۇچى بۇي دابەزاندوھ؟ ﴿يَكُونُ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا﴾. تاكو ئەو بەندەيەي خوا كە موحەممەد ﷺ بۆ ھەموو جىھانىيان بىتتە ترستىنەر و ھۆشياركەرەو.

جىتى سەرنجە كە خوا ﷻ لە مەقامى زۆر بەرزدا بە نازناوى بەندە (عبد) باسى موحەممەد ﷺ دەكات، بۆ وئە:

أ- لە سوورەتى (الإسراء) دەفەرمۇي: ﴿سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ، لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَرَكْنَا حَوْلَهُ﴾.

ب- لە سوورەتى (الكهف) یشدا، دەفەرمۇي: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا﴾.

كەواتە: بەندە بوونى مەرقۇف بۆ خوا، بەرزترین ینگەو مەقامە، بۆيە خوا ﷻ لە كاتىكدا باسى دابەزاندنى قورئان دەكات، لە سوورەتى (الفرقان) و، لە سوورەتى (الكهف) دا و، لە كاتىكدا باسى شەورۆ و بەرز بوونەوھى پىغەمبەر ﷺ دەكات، لە سوورەتى (الإسراء) دا، كە سەفەرىكى يەكجار كەرەو گرنگ بوو، بە بەندە (عبد) باسى پىغەمبەر ﷺ موحەممەد دەكات و دەيناسىتى.

ھەرۋەھا لىرەدا جىتى سەرنجە كە خوا ﷻ ھەر لە قۇئاغى مەككەو، رايگە ياندوھ، لە چەندان شوتنى دىكەي سوورەتە مەككەيەكاندا: لە سوورەتى (سبا) دا، لىرەدا (الفرقان)، لە سوورەتى (العنكبوت) دا، لە ژمارەيەك لە سوورەتەكاندا، خوا ﷻ رايگە ياندوھ كە موحەممەد ﷺ بۆ ھەموو مەرقۇبەتتى نىزدراوھ و، ئەم قورئانەش بۆ ھەموو مەرقۇبەتتى دابەزىنراوھ و، تايبەت نىيە بە ناوچەيەكەوھو، تايبەت نىيە بە گەل و كۆمەلگايەكەوھو و، تايبەت نىيە بە قۇئاغ و پۇژگارىكەوھو، بەلكو قورئان لە ھەموو پۇژگارەكاندا بە پانايى زەمىن و بە دىرزايسى زەمان، بۆ

هموو گهل و کومه لکایه کان، هاتوه، وهك بهرنامهی ژبان و، موحهممه دیش ۞ وهك هه لکری نهو په یامه و ترسیته ری خه لک و هوشیار که ره وه یان، له لایه ن خوا ی بهر وه ردگار وه.

ننجا خوا ۞ پیناسه ی غوی ده کات: ﴿الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَهُ يَخْضَعُونَ كُلُّا﴾ نهو زاته ی که هوکمرانی و مولکی ناسمانه کان و زهوی هی ویه و، هیچ رۆله ی نیه (نه کوړ نه کچ)، به پیچه وانیه نه وه وه که هاوبه ش بو خوا دانه ره کان ده یان کوت: شه ی تانه کان کوپانی خوان و فریشته کان کچانی خوان، ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ﴾ له هوکمرانی و ده سه لاتی دا، هاوبه شی نیه، ﴿وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدْ رُءُوهُ نَقِيرًا﴾ هموو شتیکی شی هیتا وه ته دی و، نه ندازه گیر یی بو کردوه، به نه ندازه گیر یی کی تیر و ته و او و ورد.

دوایی کورته باسک دهر باره ی نه ندازه گیر یی خوا ده که یین، له که ردوون و ده ور بهر و موقوفدا.

ننجا خوا ۞ دېته سهر باسی هه لو یستی کافره کان: ﴿وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ سِرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا﴾، هاوبه ش بو خوا دانه ره کان، کافره کان، گرتیان و په پیدایان کرد، ﴿مِنْ دُونِ﴾، جگه لهو، (جگه له خوا)، چیان په یداکرد و گرت؟ ﴿إِلَهِةً﴾، چهند په رستراو لیک، وهك زور جار گوتوومه: هه له یه بگوتی: چهند خواجه ک، خوا، یه که، به لَم په رستراوه کان، زور و جوړاو جوړن، نه کهرنا خوا ۞ یه که، (الله) یه که، (God) یه که، (خدا) به فارسی، یه که، به لَم نه وه ی زور و جوړاو جوړه، په رستراوه کانن، که ده کرتنه هاوبه شی خوا و وهك خوا مامه له یان له که لدا ده کرتی، ننجا نهو په رستراوانه چونن؟ ﴿لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ﴾، هیچ شتی که دروست ناکه ن و خویان دروست ده کرتین، ﴿وَلَا يَمْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ سِرًّا وَلَا نَفْعًا﴾، نهك بو په رسته ره کان یان، بکړه: بو خوشیان نه زیانیان به دهسته،

لە خۆیانی دووربخەنەوه، نه سوودیان به دەسته بۆ خۆیانی بینن، ﴿وَلَا يَمْلِكُونَ مَرْوًا وَلَا حَيْرًا وَلَا نَشْرًا﴾، نه مردنیان به دەسته، نه ژانیان به دەسته، نه زیندووکردنەوه و نه بۆدوکردنەوهشیان به دەسته، هیچیان به دەست نیه، کهواته: شایستهی پەرستارن و بهندایهتی بۆ کران نین.

ئەوه باسی خوا به یه ککرتن (توحید) له به دیهینه رایه تی و په روهدگاریتی و، خاوه ندرایتیی و، حوکمرانیتیی په هاو په رستراوتیبیش دا.

ئنجا دپتە سەر باسی قورئان و پیغه مبه رایه تی، که کافره کان چۆن ته ماشایان کردوه، به ره په رچدانه وه یان له لایه ن خوا ی په روهدگاره وه: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّا هَذَا إِلَّا إِنْفُكٌ أَفْتَرِينَهُ﴾، هه روه ها نه وانهی بپروان، گو تیان: ئەمه ته نیا درۆیه که وه هه لپیه ستوه، واته: قورئان ته نیا درۆیه و موحه ممه د هه لپیه ستوه، حاشای موحه ممه د ﴿وَحَاشَىٰ قَوْمِ الْآخِرِينَ﴾، کۆمه لکی دیکه ش هاوکاریان کردوه، بۆ هه لپه ستنی ئه و قسه یه ی فیران کردوه، وه ک له سوورەتی (النحل) دا، ده فه رموی: ﴿وَلَقَدْ عَلِمْتُمْ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجِبِي وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ﴾، واته: تیمه ده زانین ده تین: مروقینک فیری کردوه، به لām نه وه ی که تاماژهی بۆ ده که ن نه عجه مییه، (غه بری عه ره به)، به لām ئەم قورئانه زمانیکی عه ره بیی زۆر رۆشنه.

ئنجا خوا ده فه رموی: ﴿فَقَدْ جَاءُوا ظُلُمًا وَزُورًا﴾، به دلنایی سته م و درۆیان هینا، که ئەوه پالنده دهنه لای قورئان، که درۆیه و هه لپه ستراره و، ئەوه پال دده دهنه لای موحه ممه د ﴿كَذَّبُوا﴾ که خه لکیکی دیکه هاوکاریی کردوه، ﴿وَقَالُوا اسْطِطِرُّوا إِلَيْنَا﴾، هه روه ها گو تیان: قورئان ته فسانه ی پیشینه نه و، موحه ممه د ﴿كُذِّبُوا﴾ داوا ی کردوه، بۆی بنووسر پته وه، ﴿فَبِمَا تُمَلِّئُ عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَجِيلًا﴾، ئنجا به یانیان و ئیواران به سه ریدا خو ئندراوه ته وه، ئەویش نووسه رکی هه بووه و بۆی نووسیوه ته وه!!

خوایێ وەلامێکی ددان شکێتیان دەداتەو، دەفەرموی: ﴿قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ الْغَيْبَ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾. بۆی: ئەو کەسە داڕێژاندو، کە نەتێی نێو ئاسمانەکان و زەوی دەزانن، ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا غُفُورًا رَحِيمًا﴾. بەراستی ئەو لێبوردە ی بەزەییە، ئەگەرنا دەبوایە لەسەر ئەو قسانەتان زۆر سزاتان بدات.

دەپرسین: بۆچی خوا باسی ئەو دەکات کە ئەو کەسە داڕێژاندو، نەتێی نێو ئاسمانەکان و زەوی دەزانن؟ چونکە لە قورئاندا باسی نەتێیەکانی ئاسمان و زەوی کراو، باسی سەرەتای ژیان کراو، باسی سەرەتای گەردوون کراو، باسی کۆتایی گەردوون کراو، بە ئاماژە، وە کاتی خۆی لە تەفسیری سوورەتی (یونس) دا، کۆمەڵی بابە ئیمان لەو بارەو بەسکردوون، هەروەها دواتر لە تەفسیری سوورەتەکانی (الشعراء) و (فصلت) و (الرحمن)یش دا.

﴿وَقَالُوا مَالِ هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَنْشِي فِي الْأَنْوَاعِ﴾. کافرەکان گوتیان: ئەو چیه ئەم پیغمبەرە، خواردن دەخوات و، بە بازارانیشتا دەپروات (بۆ کار و کاسبی)؟ ﴿لَوْلَا أَنْزَلِ إِلَهِهُ مَلَكٌ فَيَكُونُ مَعَهُ نَذِيرًا﴾. بۆچی فریشتەیک بۆ لا دانەبەزێندراو، کە لەگەڵیدا ئەویش وریاکەرەو ترستەنەر بن! ﴿أَوْ يُنْفِخِ إِلَيْهِ كَزُفْرٍ أَوْ تَكُونُ لَهُمْ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا﴾. یان دەبوایە خەزەنەیک بۆ فری بدردی لە ئاسمانەو، یاخود باغ و بیستانێکی هەبێ، لێی بخوات و پێوستی بە کار و کاسبی نەبێ.

﴿وَقَالَ الْفَالْسِثُونَ إِنَّ تَنْفَعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا﴾. ستمکارەکان (کافرە ستمکارەکان)، گوتیان: ئێوە تەنیا بەدوای پیاوێکی جادوو لێکراو دەکەون، ﴿أَنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَلِ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبْكًا﴾. سەرئێج بدە! چۆن وێتانت بۆ دێنەو، بۆیە گومراوون و ناتوانن پێ بدۆزنەو، یان: تازە ناتوانن بگەڕێنەو، هێندە دوور پێشتوون لە گومراوی دا.

﴿بَارَكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذَلِكَ﴾. بەردەوام بەرزو بەپێزە، ئەو کەسە ئەگەر بیهوێ لەو چاکتر بۆ دەپەخسێنێ، کە ئەوان پێشنیاری دەکەن.

﴿جَنَّتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَجَعَلَ لَكَ فُصُورًا﴾، چہند باغیک کہ پروباریان بہ ژیردا دہرؤن و، کوشکانت بؤ دروست دکات.

نہمہ لہ دنیادا دہ توانی نہوت بؤ بکات و، لہ دواؤژیشدا نہوت ہر مسوگرہ.
﴿بَلْ كَذَّبُوا بِآلِئِنَّاسَةٍ وَاعْتَدُوا لِمَنْ كَذَّبَ بِآلِئِنَّاسَةِ سَعِيرًا﴾، بہ لکو ہؤی نہو قسانو نہو ہہ لوئستہ خراپہی نہو کافرہ ستہ مکارانہ، نہوہیہ، کہ پروایان بہ ناخیر زہمان نیہ، (ساعۃ) نہو کاتہی کہ دنیای تیدا کوتا دئی، پروایان بہ ناخیر زہمان نیہ و، بہوہی کہ لہ دواؤ ناخیر زہمانیش دئی، کہ زیندوویونہوہو ہہ لسانہوہیہ، ﴿وَاعْتَدُوا لِمَنْ كَذَّبَ بِآلِئِنَّاسَةِ سَعِيرًا﴾، کہ سیک کہ پروای بہ ناخیر زہمان نیہو بہ دہرہ نجامہ کانی نیہ، تیمہ ناگری کلہ دارمان بؤ نامادہ کردوہ، نایا نہو دؤزہ خہ کہ ناگری کلہ داری تیدایہ، چپہ؟ ﴿إِذَا رَأَوْهُمْ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغَيُّطًا وَزَفِيرًا﴾، ہہ رکات لہ شوئینکی دوورہوہ دیتنی، کافرہ کانی ببینن، دہنگی توورہ بوون و خہ شمیک زور و دہنگی ہہ ناسہ ہہ لمزینیشی لی دہ بیستین.

﴿وَإِذَا أُلْقُوا مِنْهَا مَكَانًا ضَعِيفًا مُقَرَّنَيْنِ﴾، ہہروہا کاتیک فرقی دہدرنہ شوئینکی تہ نگہبہر و تہسکی دؤزہ خہوہ بہ جووتکراوی، واتہ: دوو دوو پیکہوہ کہ لہ پچہ دہ کرین، یاخود دہست و پتیان پیکہوہ کہ لہ پچہ دہ کرین و جووت دہ کرین، ﴿دَعَا هَٰذَاكَ ثُبُورًا﴾، لہو کاتہدا داوا دہ کمن بفوہتین، یان دہ لین: (وَا ثُبُورًا)، نای فہوتان! نای فہوتان! وەرہ تیسنا کاتیہ، ﴿لَا نَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا وَادْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا﴾، نہمرو ہہ جاریک داواؤ فہوتان و سہر بہ فہتارہت چوون، مہ کمن، بہ لکو زور جار داوا بکمن، شایستہ تانہ.

﴿قُلْ أَذِلَّةٌ حَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ﴾، پتیان بلتی: نایا نہمہ باشتر؟ یان بہ ہشتی ہمیشہ تیدا مانہوہی بہ لین دراو بہ پاریزکاران؟ ﴿كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءً وَصِيرًا﴾، کہ بویان دہ بیتہ پاداشت و سہرہ نجام.

﴿لَمْ يَكُنْ فِيهَا مَا يَشْكَاؤُنَّ خَلِيلِينَ﴾، ھەرچى بىانەۋى بۇ ئەۋان لەو بەھەشتانەدا ھەيە، ھەر ماۋىشەن تىيان دا، ﴿كَانَ عَلَى رَيْكٍ وَعَدًا مَسْئُولًا﴾، نا ئەۋە لەسەر پەرۋەردگارەت گەت و بەئىننىكە لىتى دەپرسرئەۋە، واتە: گەت و بەئىننىكى بەپرسانەيە.

﴿وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾، ئىنجا باسى چۆنەق كۆكردنەۋەيان دەكات، لە پۇۋى دۋايى دا: ئەو پۇۋەى خۇيان و ئەۋانەى لە جىياق خوا پەرستۋۋۋان، كۇيان دەكاتەۋە، خپيان دەكاتەۋە، ﴿فَيَقُولُ مَا أَنتُمْ أَصْلَأْتُمْ عِبَادِي هَؤُلَاءِ أَمْ هُمْ مَصْلُوكُ السَّبِيلِ﴾ ئىنجا (خوا) پىيان دەفەرمۋى: ئايان تىۋە ئەم بەندانەى مىتان گومرا كردن، يان خۇيان پىيان ون كىرد؟ ﴿قَالُوا سُبْحَانَكَ مَا كَانَ يَلْبِغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ مِنْ أَرْيَاءَ﴾، گوتيان: پاكىسى بۇ تۇ، تىمە بۇمان نىبە لە جگە لە تۇ سەرپەرشتىاران و مشۋورخۇرانىكى دىكە بگىرىن، ﴿وَلَكِنْ نَسْتَعْتُهُمْ وَنَدُبُهُمْ﴾، بەلام تۇ ئەۋان و باب و باپىرانىانت، پىشنىانىانت بەھرمەند كىرد لە ژياندا، نازو نىعمەتت پىندان، ﴿حَقَّ سَوْأُ الذِّكْرِ﴾، ھەتا (لە جىياق ئەۋەى شوكرانە بۇزىرىيت بۇ بگەن) بىرخەرەۋەيان ئەۋ قورئانەى پاستىيەكانيان بىردەخاتەۋە، فەرامۇشيان كىرد و لە بىريان چۋو، ﴿وَكُنَّا قَوْمًا بُرًا﴾، بوۋنە كۆمەلىكى فەۋتاۋو، دۋا بىراو، سەر بە فەتارەت چۋو، ﴿فَقَدْ كَذَّبْتُمْ بِمَا تَعْرِفُونَ﴾، (خوا بە پەرستراۋەكان دەفەرمۋى: ئەۋە بە درۋيان خستەۋە لەۋەدا كە گوتتان، كە ئەۋانتان پەرستۋە، گۋايە پىيان چاك بوۋە، يان پىيان گوتۋون، ﴿فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَبْرًا وَلَا نَصْرًا﴾، تىستاش ناتۋانن نە سزا لە خۇتان لاپدەن و، نە خۇشتان سەربخەن، ﴿وَمَنْ يَظْلِمِ نَفْسًا نَفْسَهُ عَذَابًا كَبِيرًا﴾، ھەر كامىتىكىش لە تىۋە ستم بگات، سزايەكى گەۋرەى پىن دەچىزىن.

لە كۇتايى دا جارىتى دىكە خوا ﷻ باسى ئەۋ تۆمەتەى كافىرەكان دەكاتەۋە كە بۇ پىغەمبەريان دەكرد ﷻ، دەيانگوت: بۇچى خۋاردن دەخۋات و بە بازاراندا دەۋرات؟ دەفەرمۋى: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ

الطعامَ وَيَمْشُونَ فِي الْأَسْوَاقِ ﴿١١﴾، له پىش تۇدا ھىچ كام له پىغەمبەرئامان
 پەوان نە کردوون، مەگەر خواردنیان خواردووە بە بازارانیشتا پۆشتوون، کارو
 کاسبیان کردووە، چالاکییە کۆمەلایەتییەکانیان بوون، ﴿وَحَمَلْنَا بِمَعْصُكُمُ
 لِمَعْنَى فِتْنَةٍ﴾، ھەندىکتانمان بو ھەندىکتان گىراوە بە (مايەى) تاقىکردنەو
 ﴿أَنْتَصِرُونَ﴾، ئایا خۆتان پادەگرن، لەسەر راستە شەقامى خوا؟ ﴿وَكَانَ
 رَبُّكَ بِصِيرِكُمْ﴾، پەرۋەردگارىشت ھەر بىنەر بوو، بو ھال و واقیعی ھەموو
 لایەكتان.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له ی به که م:

قوربان وه که جیا که ره وهی هه ق و ناهه ق دابه ز تراوه ته سه ره موحه مهده ﷻ، خواش خاوهی په های ناسمانه کان و زهویه، پۆله و هاویه شی بیه و، هه موو شتیکی به نه ندازه دروست کردوه، نه و شتانه ش که جگه له خوا ده په رستری، نه به دیهینه ری هه ج شتیکن، نه خاوهی هه ج شتیکن و، نه زیان و سوود و، مردن و زیان و زیاندنه وهن، هه ج کام له وانیه یان به ده ست بیه، بویه شایسته ی په رستریان لین:

خواد هه ره موو: ﴿تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا﴾ (١) الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَهُ يَخْذُ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدْ رُفِعَ نَفِيرُهُ ﴿٢﴾ وَأَتَّخِذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا تُشْرِكُوا ﴿٣﴾

شیکردنه وهی ئەم ئایه تانه، له پازده برکه ده:

(١) - ﴿تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ﴾، به ردهوام به رزو به پیژ، خاوهی هه موو خیر و چاکه و به ره که شتیکه، نه و که سه ی جیا که ره وه (فرقان) ی دابه زاندنۆته سه ره بنده که ی.

که مه به ست پیتی قوربان، چونکه قوربان: هه ق و باطیل، چاک و خراپ، راست و چهوت، هه لال و هه رام، دۆست و دۆژمن، کوفر و نیمان، شیرک و ته وحید، هه موو نه وانیه لیک جیا ده کاته وه، هه ر کامیکیان له شوینی خۆی داده ن و، کاو دانی هه موو شته کان لیک جیا ده کاته وه، وشه ی ﴿تَبَارَكَ﴾، یانی: به ردهوام به رزو به پیژ، که هه ندیک

له زانایان ناوایان لیکداوه تهوه: (تَعَاظَمَ وَتَعَالَى وَكَثُرَ خَيْرُهُ)، خیر و چاکه و پیزی خوا، مه زنه به رزه، زوره، نه مه هه والذانه له مه زنی خواو، له تهواوی خیر و چاکه ی خوا ﷻ.

ده گونجی ﴿تَبَارَكَ﴾، فیرکردن بـ، واتـ: ئیوه وابلین، ده شگونجی هه ستایش و سه ناو پیندا هه لگوتنی خوا ی په روه دگار بـ، (فورقان) یش ناوه، هه ندیکیشان کوتوو یانه: چا وکی (فَرَّقَ) یه، یانی: جیا که روه، یان جیا کردنه وه.

که ده فهرموئ: ﴿عَلَى عَبْدِهِ﴾، بو سهر به ننده که ی خوئ، لیره دا خوا ﷻ که موحه ممه د ﷻ به به ننده که ی ناوده هینئ، بو پیکانی چوار تامانجانـ:

یه ک: بزانی بـ رزترین پتگه و مه قام مروف پتی بکات، بریتیه له به ننده بوون بو خوا.

دوو: هه روه ها نه مه هوشاری شه بو کافره کان: نه ی هاو به شدانه رو کافره کان! به هانه به موحه ممه د ﷻ مه کرن و شتی وای لـ داوا مه که ن، که کاری نه و نیه و هی په روه دگاره، چونکه نه و به ننده ی خوا به.

سئ: موحه ممه د ﷻ گوئ نادا به و بیانوو گرتانه ی ئیوه، چونکه نه و به ننده ی کـ گوئرا به ل و فه رمان به ره بو خوا.

چوار: ته ماشای موحه ممه د ﷻ بکه ن، له گه ل نه و پتگه به رزه ی دا، که پیغه مبه ری خوا به و سه روه ری پیغه مبه رانه و باشرین ئینسانه، که چی چاکترین به ننده ی خوا شه، که واتـ: تیره ش خو تان پـ له وه به رزتر نه بـ، به ننده ی خوا بـ، له حالیکدا که موحه ممه د ﷻ به و پتگه و مه قامه به رزه ی وه، به ننده ی خوا به.

ئجـا نایا بوچی خوا فورقانی دابه زاندوته سهر نه و به ننده ی خوئ؟.

(۲) - ﴿لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا﴾، تا کو بو جیهانیان بیته ترسینه ر، هوشار که روه وه، وریا که روه وه، (النذیر: المخیر بالسوء یقع، فعیل معنی مفعیل، بصیغه اسم الفاعل، والمقام مقام التهديد لِذَا لَمْ يَذْكُرِ الْبَشِيرِ)، (نذیر) یانی: که سیک که هه وائل ده دات به وه ی خرا به یه ک ده فهرموئ، له سهر کیشی (فعیل) ه، به لأم به مانای (مفعیل) دئ: (مُنذِر، که

نمایش ناوی بکهر (إِسْمُ الْفَاعِلِ)، چونکه رهوت و حاله کەش هی هه‌ره‌شه کردنه، بۆیه وشه‌ی (بَشِيرٌ) به‌کارنه‌هاتوه، ته‌گه‌رنا له شۆننه‌کانی دیکه ﴿بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾ ﴿البقرة، واته: موژده‌ده‌ر و دلخۆشکەر، به‌لام لێره حاله‌که هی ترساندن و هۆشیارکردنه‌وه‌و وریاکردنه‌وه‌یه.

۳- ﴿أَلَيْسَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، ته‌و زاته‌ی هوکمپرانیی له ئاسمانه‌کان و زه‌ویی دا، سه‌رافه‌ت و سه‌ره‌هرشتیی له ئاسمانه‌کان و زه‌وی دا، به‌س هی ته‌وه.

۴- ﴿وَلَمْ يَخْذْ وَلَدًا﴾، هیچ پۆله‌شی نه‌گرتوه (بۆ خۆی) نه‌ نێر نه‌مێ، به‌لکو تاك و پاك و، بێتیازو جێی نیاز و، بێ هاوه‌ل و هاوتایه.

۵- ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ﴾، له هوکمپرانیی و، موټك و ده‌سته‌لاتیی دا، هیچ هاوبه‌شی نین.

۶- ﴿وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾، هه‌موو شتیکیشی وه‌دیته‌ناوه، هه‌موو شتیك ته‌و په‌یدای کردوه.

۷- ﴿فَقَدَرَهُ نَفِيرًا﴾، به‌ نه‌ندازه‌گیریه‌کی چاك و پێك، نه‌ندازه‌گیریی کردوه، هه‌ر شتیك كه‌ دروستیكردوه، به‌ نه‌ندازه‌گیریی و نه‌خشه‌و به‌ به‌رنامه‌ دروستیكردوه، كه‌واته: لێره‌دا خوا ﴿لَهُ خَوَىٰ﴾ به‌ پێنج سیفه‌ت پێناسه‌ کردوه:

۱- ﴿أَلَيْسَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، هوکمپرانیی و ده‌سته‌لات له ئاسمانه‌کان و زه‌ویی دا هی ته‌وه.

۲- ﴿وَلَمْ يَخْذْ وَلَدًا﴾، پۆله‌ی نیه، نه‌ کوپ نه‌ کچ.

۳- ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ﴾، له هوکمپرانیی و ده‌سته‌لات و موټکیدا، هاوبه‌شی نیه، پێچه‌وانه‌ی ته‌وه كه‌ هاوبه‌ش بو خوا داننه‌ران گومان ده‌به‌ن.

۴- ﴿وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾، هه‌موو شتیکی به‌دیته‌ناوه، هیچ كه‌سیکی دیکه‌و هیچ شتیکی دیکه، هیچی وه‌دینه‌هێناوه، هه‌موو شتیك به‌دیته‌نه‌ره‌که‌ی خوايه.

۵- ﴿فَعَدَّ سِتْدِيرًا﴾ هەر شتیک که به دیشیه تیاوه، نه ندازه گیریی بو کردوه، به نه ندازه گیریه کی زۆر ورد و پێک و پێک، که نهو په ره که ی هیچ کس پیتی ناگات.

نتجا خوا ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأَؤُا﴾ دواي نه وهی پیناسه ی خو ی کرد و باسی خو ی کرد، باسی نه وانه ده کات که جگه له خوا ده په رست و، باسی په رستراوه کانیشیان ده کات:

۸- ﴿وَأَخَذُوا مِنْ دُونِهِ ۖ إِلَهَهُ﴾ جگه لهو په رستراوانی دیکه یان په یداکردن، هه لیان بژاردن، (إِتْعَاذ) (إِفْتِعَال) ه له (أَخَذ)، یانی: گرتن، (أَخَذَ) گرتی، (إِتْعَذَ) یانی: گرتی، به لām به مه به سه وه، یانی: هه لیان بژارد و په یدای کرد.

۹- ﴿لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ﴾ نهو په رستراوانه هیچ شتیک دروست ناکهن به لکو خو شیان دروست ده کریتن.

لیره دا جیتی سه رنج نه وه یه که ده فه رموی: ﴿وَأَخَذُوا مِنْ دُونِهِ ۖ إِلَهَهُ﴾ باسی که سه نه کراوه، به لām ده زانری که مه به سه پیتی هاوبه سه بو خوا دانه ره کانه، هه روه ها که ده فه رموی: ﴿لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا﴾ هیچ شتیک دروست ناکهن، یانی: ههر شتیک بی، گچکه یان گه و ره.

﴿وَهُمْ يُخْلَقُونَ﴾ به لکو خو شیان دروست ده کریتن و، په یداده کریتن.

۱۰- ﴿وَلَا يَمْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا﴾ بو خو شیان نه سوودیان به ده سه ته، نه زیانیان به ده سه ته.

۱۱- ﴿وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَوةً وَلَا شَوْرًا﴾ هه روه ها نه مردن و نه ژیان و، نه زیندوو کردنه وه و بلاقو کردنه وه سه (هیچ کام له وانه یان به ده سه ته نیه).

که وانه: نهو په رستراوانه ی له جیاتی خوا ده په رستریتن، خواي تاک و پاک جهوت سیفه تیان لی هه لده دان، هه موویان خالی زۆر بی هیزن و، ههر کامیکیان به سه به لکه بی، که نهو شتانه به که لکی په رست نایه ن:

۱- ﴿لَا يَخْلُقُوكَ شَيْئًا﴾، ئەوان ھېچ شىئەك بەدىناھىتىن، بەلام پەرسترا دەپن بەدىھىتە رەبى.

۲- ﴿وَهُمْ يَخْلُقُونَ﴾، خوشيان بەدىھىتراون.

۳-۴- ﴿وَلَا يَمْلِكُونَ لِنَفْسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا﴾، بۇ خوشيان زيانيان بە دەست نىە و، سوودىشيان بە دەست نىە، چ جاي بۇ پەرستەرەكانيان.

۵- ﴿وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا﴾، ھەرۈەھا مردنيان بە دەست نىە.

۶- ﴿وَلَا حَيَاةً﴾، ديسان ژيانىشيان بە دەست نىە.

۷- ﴿وَلَا نُشُورًا﴾، ھەرۈەھا زىندوو كردنەوہو بلاو كردنەوہوشيان بە دەست نىە، كەواتە: شايستەى ئەوہ نىن بپەرسترىن.

کورتە باسیک له باره‌ی

ئه‌ندازه‌گیری خواوه ﷻ بۆ گه‌ردوون و پێکهاته‌کانی

به‌پێزان! ئهم کورتە باسه له پێنج ته‌وه‌ردا پێشکەش ده‌که‌ین:

ته‌وه‌ری یه‌که‌م: چهند ئایه‌تیکی قورئان:

سه‌ره‌تا با ته‌ماشای چهند ئایه‌تیکی موباره‌ک بکه‌ین، چونکه خوا ﷻ ئهم راستیه‌ی - که گه‌ردوون و پێکهاته‌کانی گه‌ردوونی به‌ وردو درشته‌وه، به‌ ئه‌ندازه‌گیری دروستکردوون - له گه‌لێک ئایه‌تدا ئه‌وه‌ی راگه‌یانده‌وه، پوونکردۆته‌وه‌و گرنگی و باه‌خی تایبه‌تی پێداوه:

۱- ﴿وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا﴾ الفرقان، واته: هه‌موو شتیکی به‌ده‌یه‌یناوه‌و، ئه‌ندازه‌گیری کردوه، به‌ ئه‌ندازه‌گیریه‌کی ته‌واو.

۲- ﴿إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ﴾ القمر، واته: ئیمه هه‌موو شتیکیان دروستکردوه، به‌لام به‌ ئه‌ندازه‌گیریه‌وه.

۳- ﴿سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى﴾ (۱) الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى (۲) وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى (۳) ﴿الْأَعْلَى، واته: ناوی په‌روه‌ردگاری به‌رزت به‌ پاك بکړه، هه‌موو شتیکی هێناوته‌ دی و پێکێخستوه و، ئه‌و که‌سه‌ش که ئه‌ندازه‌گیری بۆ (هه‌موو شتیکی) کردوه و پێنمایی کردوه.

۴- ﴿يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَّبَكَ رَبِّكَ الْأَكْبَرُ﴾ (۱) الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ فَعَدَلَكَ (۲) ﴿فِي أَيِّ صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ﴾ (۳) ﴿الْإِنْفِطَار، واته: نه‌ی ئینسان! چ شتیکی تۆی به‌رانبه‌ر به‌ په‌روه‌ردگاری به‌خشنده‌و خاوه‌ن پێزی بێ ستوورت بۆ‌غرا کردوه، (له‌ که‌ولی خۆتی ده‌رجواندووی)، ئه‌و په‌روه‌ردگاری تۆی هێناوته‌ دی (به‌ جه‌سته و پروه‌حه‌وه و) تۆی پێکێخستوه، {ئه‌ندامه‌کانی بۆ داناوی نه‌ک پارچه‌ گۆشتیک بی، هه‌روه‌ها له‌ پرووی

پروحوه، ئەو هەموو توانا شێردراوانەى خستووئە ئێو پروحوهوا! ئنجا تۆى ھاوسەنگ کردووە [ئەندامێکت لە ئەندامێکت گەورەتر نیه] لە هەر وێنەیه کدا که وێستووئەتی، تۆى پێکھێناو، کەواتە: خوا بە چوار قوناغ مروڤى ھێناوئەتە دى: دروستکردن، پێکھستن، ھاوسەنگ کردن، وێنە پێدان.

۵- ھەر وەھا خوا ﷻ لە سوورەتی (السجدة) دا، چۆنێھتی دروستکردنی ھەموو شتێکمان بۆ پروون دەکاتەو دەفەرموئ: ﴿الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ...﴾ (۷) واته: ھەر شتێک که خوا دروستی کردو، بە چاکترین شێو دروستی کردو، ئەو پەڕی وردەکاریی و پێک و پێکی سیستمی تێدا یە.

۶- ھەر وەھا لە سوورەتی (النمل) دا، دەفەرموئ: ﴿صُنْعَ اللَّهِ الَّذِي أَتَمَّنْ كُلَّ شَيْءٍ﴾ (۸۸) واته: (ئەو) دروستکاروی خوا یە، کە ھەموو شتێکی بەو پەڕی وردەکاریی و، کارامەیی و، لێزانێی ھو ھێناوئەتە دى.

۷- ھەر وەھا خوا ﷻ سەرنجمان بۆ ھەر کام لە خڕۆکەى زەویی و وردەکارییەکان و، خوشمان رادەکێشێ و دەفەرموئ: ﴿وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِلْمُوقِنِينَ﴾ (۲۰) ﴿وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ﴾ (۲۱) الذاریات، واته: لە زەویدا نیشانە زۆرن بۆ کەسانێک خواوێ زانیارییەکی دلتیاکەر، بن، ھەر وەھا لە خوشتاندا، بۆچی سەرنج نادەن، بۆچی نابینن؟

تەوھری دووھم: وردەکارییەکانی گەردوون بەگشتیی:

ئێستا با سەرنجێک بەدینە ھەندیک لە ئەندازەگیرییەکانی خوا ﷻ کە لە گەردووندا دا بناون، سەرەتا سەرنجی ھەموو لایەک رادەکێشم کە ئێمە لە ھەسوووعەى: (درەشواوێ ئیمان و پوچەلیی ئیلحاد، لەبەر رۆشنایی زگماک و عەقڵ و زانست و وەحیی) دا، لەو بارەو زۆر قسەمان کردو، دەرباری: گەردوون و، جەستەى مروڤ و، ژيانداران بە گشتی و، زیندەوهران و پەڕەوران (بالتدان) ھەر وەھا لە دروستکارووەکانی دیکەى خوا ﷻ، باسی چەند لایەتیی وردەکارییانمان کردو.

سیستم و ریک و پتکیه‌ی خوا له گه‌ردووندا، له ناسمان و له زهویی دا، پاشان له ژبانداناندا و، له هه‌موو دروستکراوه‌کاندا ږه‌چاوی کړدوه و دایناوه.

لیره‌ش با له باره‌ی گه‌ردوونوه، چه‌ند شتیک بلتین:

۱- سهره‌تاو چۆنیه‌تی دروستبوونی گه‌ردوون:

زانایان دوا بیردۆزه که زۆربه‌یان له‌سهری ږیککه‌وتوون و پتی‌گه‌شتوون، ده‌رباره‌ی هاتنه‌دی نه‌و گه‌ردوونه‌ی ټیمه، ده‌لټین: نه‌و گه‌ردوونه‌ی ټیمه، له شتیکي زۆر بچووک‌هه هاتوه، که (سینگولارتي sunolarty) پټی ده‌لټین، واته: هیلکه‌ی گه‌ردوونیی، تووی گه‌ردوونیی، تاکي گه‌ردوونیی، (التَّيَضُّةُ الْكُونِيَّةُ، الْبَذْرَةُ الْكُونِيَّةُ، الْمُفْرَدَةُ)، نه‌و ته‌عبیرانه‌ی هه‌موو بۆ به‌کاره‌اتوون، که بټی سنوور بووه: له ږووی بچووکیی و، له ږووی گه‌رمیی و، له کاتیکي بټی سنوور که‌مدا، نه‌و تاکي گه‌ردوونیی ته‌قیوده‌توه و، سهره‌نجام نه‌و گه‌ردوونه‌ی ټیمه له‌وه‌وه هاتوه، که به‌مه‌زننه هه‌ندیکیان که که‌م ده‌لټین: (ده‌مليار) سأل له‌مه‌و پټش و، نه‌وانه‌ی زۆر ده‌لټین: (بیست‌مليار) سأل، به‌لام زۆربه‌یان ده‌لټین: (پازده‌مليار) سأل و، هه‌ندیکیان ده‌لټین: (سیزده‌مليار و هه‌وت سهد یان هه‌شت سهد ملیون) سأل له‌مه‌و پټش، هیچ شتیک نه‌بووه، هیچ شتیک ناوی له‌کوله‌که‌ی ته‌پدا نه‌بووه، خوا ﷻ نه‌م گه‌ردوونه‌ی له‌و شته بچووک‌هه هټناوه، که نه‌وه ټابه‌تی ژماره (۳۰) له سوورپتی (الأنبياء) دا‌ناماژه‌ی پټده‌کات، که ده‌فه‌رموئ: ﴿أَوَلَمْ يَرِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا ۖ﴾، واته: ټابا نه‌وانه‌ی بیټروان، سهرنج ناددن، (نابینن به‌چاوی عه‌قل و دل) که ناسمانه‌کان و زه‌وی پتکه‌وه لکاو بوون، لیکمان جیا کړدنه‌وه؟

نهمه‌ش ناماژه‌یه‌کی ږوونه به‌وه‌ی پټیده‌گوتړی: ته‌فینه‌وه‌ی گه‌وره (الإنفجار

الكبير - Big Bang).

۲- ھیزە پتکھتەنەرەکانی گەردوون:

شابانی باسە: گەردوونناسان و فیزیک زانەکان دەلێن: چوار ھیزی سەرەکی ھەن لە گەردووندا، ھەموو گەردوونیان لە گەردیلە (atom) ھو تەکو کە ھکەشان و، گەلە کە ھکەشانەکانیان پتو وەستاون:

۱- ھیزی کتیشکردن (قوة الجاذبية).

۲- ھیزی کەھرۆمۆگناتیسبی (القوة الكهرومغناطية).

۳- ھیزی تئوکی بئ ھیز (القوة النووية الضعيفة).

۴- ھیزی تئوکی بەھیز (القوة النووية القوية).

ئەمەش کورتە پێناسە بەکی ھەریەک لەو چوار ھیزە:

۱- ھیزی کتیشندە (قوة الجاذبية): بپھێزترینی ئەو چوار ھیزە، ئەو ھیزی کتیشندە بە کە بە ھۆی وییەو، ھەم ئەستێرەکان و، ھەم کەشەکانەکان و، گەلە کە ھکەشانەکان، پتکەو بەیوەست و بە پتو دەچن، لە حالتیک دا کە لە ھەر چوار ھیزە کە ی دیکە ی بپھێزترە!

۲- ھیزی کەھرۆمۆگناتیسبی (القوة الكهرومغناطية): ئەویش ئەو ھیزە وایکردو ئەلیکترۆنەکان لە سوورگی تئو کەکاندا بخولتێنەو و، گەردیلە ی ھیدرۆجین و ھیلۆم دروست ببن و، ئەلیکترۆنە بەرھەلداوہەکان نەمێن و، پتگاش بگری لەو ی کە گەردیلەکان پتکەو ناوتێ ببن^(۱)، ھەرودە ھەیزی کەھرۆمۆگناتیسبی ئەو ھیزە، کە کارلێک دەکات لە گەل تەنۆلکەکاندا، کە بارگی کارەبا یان ھەبە، وە ک ئەلیکترۆنەکان و کوپکەکان، بەلەم ئەو تەنۆلکەنە ی بارگی کارەبا یان نە، وە ک گراتوفیات، لە گەل یاندا کارلێک ناكات، نجا ھیزی کەھرۆمۆگناتیسبی زۆر زۆر لە ھیزی کتیشندە بەھێزترە، بە ئەندازە ی ژمارە ی: ملیۆن ملیۆن ملیۆن ملیۆن ملیۆن (۱۰^{۲۷}) یان: ژمارە بەک (۱) چل و دوو

(۱) الکون بین القرآن والعلم: ص ۶۰، للقصا، ھەرودە تارێخ موجز للزمین: ص ۶۹- ۷۲، ستیفن ھوکینگ.

چەند ملیار یکن، دوایی گەیانەیانە دوو سەد ملیار، بە لّام دوا بێردۆزە ئەوێە کە بە لای کەمەوێە هەزار ملیار کە هەکەشان لە گەردووندا هەبێ، واتە: ژمارە یەك دابنێتین دوازدە سفری لە پێشەوێە بێ (١,٠٠٠,٠٠٠,٠٠٠,٠٠٠)، ئەوێە ندە کە هەکەشان لە گەردووندا هەبێ، ئەو کە هەکەشانانە لە چێ پێکەاتوون؟ کە هەکەشانە کێ تیمە کە پێی دەگوترێ: پێی کاکێشان، بە عەرەبێ: (دَرْبُ الْقَبَائِنِ)، هەر وەها بە ئینگلیزی پێی دەگوترێ: (milk way)، واتە: پێی شیریی، بە فارسی پێی دەگوترێ: (راهی شیری)، ئەو کە هەکەشانە تیمە ژمارە ی ئەستێرەکانی بریتێ: لە (یەك تریلیۆن) ئەستێرە، یەكێك لە ئەستێرەکان، خۆرە کێ تیمە، خۆری تیمە یەكێکە لە ئەستێرەکان، لە سووچێک ئەو کە هەکەشانەو، خۆری تیمەش خۆی و کۆمەلە کێ، کە نۆ خۆرێکێ بە دەوردا دەسوورێتەو، یەكێ لە خۆرێکەکان کە بە دەوریدا دەسوورێتەو، بریتێ: لە زەوی، ئەوانی دیکەش: (مەرریخ و زوھەل و عەتارد و موشتەری و نۆرانوس و نپتۆن و بلۆتۆ و زوھەر)، ئنجا خۆری تیمە یەكێکە لە (١,٠٠٠,٠٠٠,٠٠٠,٠٠٠) ئەستێرە کە لە کە هەکەشانی پێی کاکێشاندا هەن، ئەستێرەکانی دیکەشی وەك خۆرن و هەبێ گەورەترەو هەبێ گچکەترە.

کە هەکەشانەکانی دیکەش هەر بەو شێوەیەن و بگرە هەیانە زۆر لە کە هەکەشانی (پێی کاکێشان) گەورەترە.

کەواتە: ئەم گەردوونە زۆر قەلەبألغە، زۆر فراوانە و، بەردەوامیش لێک دەکشێ، کە ئەویش لە سوورەتی (الذاریات) دا خوا ئاماژە ی پێی دەکات، دەفەر مۆی: ﴿وَالنَّجْمَاتُ يَنْزِلْنَ فِيهَا وَالْأَنْبِيَاءُ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ﴾ (١٧)، واتە: تیمە ئاسمانان بە هیزی خۆمان دروست کردووەو تیمە لێکشی دەکێشینەو، فراوانی دەکەین.

ئەوێەش نوێترین بێردۆزێ، کە گەردوون بەردوام لە لێککشانیش دابێ.

تەۋەرى سىيەم: خۇر و كۆمەلەى خۇر:

ئىجا دىنە سەر باسى خۇر و كۆمەلەى خۇر:

۱- دوورىي نىۋان زەۋىي و خۇر:

ئەۋ ماۋە (مىسافە) يەى نىۋان خۇر و زەۋى، بىرىتە لە سەدو پەنجا مىيۇن (۱۵۰,۰۰۰,۰۰۰) كىلۇمەتر، واتە: تىمە (۱۵۰,۰۰۰,۰۰۰) كىلۇمەتر لە خۇرەۋە دوورىن، تىشى خۇرىش بە ھەشت خولەك دەگاتە تىمە، تىشى خۇر كە لە چىرەپەكدا (۳۰۰۰۰۰) كىلۇمەتر دەپى، بە ھەشت خولەك لە خۇرەۋە دەگاتە زەۋى و، ئەۋ سەدو پەنجا مىيۇن كىلۇمەترە دەپى، ئىجا ئەگەر ئەۋ ماۋەيەى تىمە لە خۇرەۋە دوورىن، نىزىكتىر بوۋايە، ژيان بە كەلك نەدەھات و سەر زەۋى دەپپوگا، ئەگەر دوورتىش بوۋايە بە كەلك نەدەھات و سەر زەۋى دەپوۋە بەستەلەك، بەلام خوا ﷻ مەسافەيەكى بۆ ھەلبىزاردە نە بسوۋتى، نە بىتتە بەستەلەك و ژيانى مەۋى لەسەرى بسوۋپى، ئەۋەش ئەندازە كىرىيەكەيە، كە دەفەرمۇي: ﴿إِنَّا كُلُّ شَيْءٍ خَلَقْتَهُ بِقَدَرٍ ۚ﴾ القمر، ﴿وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ قَدَرًا﴾.

۲- دوورىي نىۋان مانگ و زەۋى:

لە نىۋان سى سەدو ھەشتا ھەزار (۲۸۰,۰۰۰) كىلۇمەتر تاكو چۈار سەد ھەزار (۴۰۰,۰۰۰) كىلۇمەترە، يان چۈار سەدو بىست ھەزار (۴۲۰,۰۰۰) كىلۇمەتر، چۈنكە مانگ كاتى بە دەۋرى زەۋىيدا دەخولتەۋە، دوور دەكەۋىتەۋە نىزىك دەكەۋىتەۋە، ھەر لە يەك سوۋرگەدا نە، دوورىي و نىزىكىي دەپى، ئىجا ئەۋ ماۋەيە ئەگەر زۆرتىر بوۋايە، ھەلكشان و داكشان (المد والجزر) ئوقيانوسەكان زىاتىر دەپو، كە تىستا دەۋرى: دە دوازە (۱۰ - ۱۲) مەتر بەرز دەبنەۋە، ئەۋ كاتە ئەگەر نىزىكتىر بوۋايە (۳۰۰)، (۴۰۰) مەتر، ھەلدەكشان و زۆرەي ئەۋ ولاتانەى كە لە كەناردەكانى دەرياكەنن، غەپق دەپوون، ئەگەر دوورتىش بوۋايە، ئەۋ كاتە ئەۋ

هەلکشان و داکشانه بەو شێوەیە نەدەبوو، واتە: ئەو هیزی کیشندەیی نیتوان زەوویی و مانگیش بەستراوەتەو بەو ئەندازە دوورییەو کە خوا دیاریکردو، کە لە نیتوانی سێ سەدو هەندیک هەزار کیلۆمەتر، تاکو چوار سەدو هەندیک هەزار کیلۆمەتر دایە.

۳- هیزی کیشندەیی نیتوان زەوویی و مانگ:

ئەو هیزی کیشندەیی زەوویی و مانگ پێکەو دەبەستیتەو، بەکجار بەهێز، بە قەدەر کیتیک کە تیرەکە، پەنجا (۵۰) کیلۆمەتر بێ و لە ماددەیی پۆلابێ، ئەو هیزی کیشندەیی کە زەوویی و مانگ پێکەو دەبەستیتەو، کە راستەوخۆ کاریگەریی هەیه بۆ سەر هەلکشان و داکشانی زەریاکان، دەیانشارێت بەردەوام، هەروەها کاریگەریی هەیه بۆ سەر بەرگە ئاویی و، بەرگە هەوایی دەوری زەوی.

تەوهری چوارەم: خڕۆکەیی زەوی:

ئەجا دێین بۆ باسی زەوی غۆمان:

یەك: سێ بەرگەكەیی زەوی:

۱- زەوی بە سێ بەرگ (غلاف) دەورە دراو:

أ- بەرگە هەوایی:

ئەو بەرگە هەواییە بەرزیهکە تاکو هەزار (۱۰۰۰) کیلۆمەتر دەپوا، بەلکو هەندیک دەتێن: زیاتریش، ئەو بەرگە هەواییەش حەوت چینه، زەوی بۆ هەر شوێنیک دەپوات ئەو بەرگە هەواییە هەر بە دەورەو، ئەگەر ئەو بەرگە هەواییە نەبووایە، چیمان لێ دەهات؟

یەكەم: تێمە ئۆكسجینمان دەست نەدەكەوت، وەك خڕۆكەكانی دیکە، هەر چەندە باس دەكەن، ئەو خەلك ناوی خۆی نووسیو بۆ سەر مەڕریخ! ئەجا هەندێ کەس وایان

زانىوھ ناۋى خۇيان نووسىوھ بۇ ئەۋەدى بېچن، نازانن ناۋى خۇيان نووسىوھ: ناۋەكەيان بېچى بۇ ئەۋەدى، ئەك خۇيان بېچن، بە ھەر حال، ئەك بۇ سەر مەررىخ، بۇ مانگىش كە دەچن، دەبى لىرەۋە لە ھەۋاى زەۋىيەۋە ھەۋا (تۆكسجىن) لەگەل خۇيان دا بېھن، تەگەرنا لە بەرگە ھەۋاى دەۋرى مانگ، ئەك ھەر تۆكسجىنى ھىندە تىدا نىھ، كە ھەلېمۇن، بەلكو ھەر گۇيان لە قسەى يەكدىش نابى و، دەبى بە جىھاز قسە لەگەل يەكدىدا بېكەن، چونكە ھەۋاى لى نىھ قسەكان نەقل بىكات، شەپۇلى دەنگەكە نەقل بىكات و بېسىتن، بە تامىر نەبى لەۋى كەس گۇيى لە قسەى كەس نابى.

دوۋەم: ئەۋ بەرگە ھەۋايە، ۋەك خوا دەفەرەمۇئى: ﴿وَجَمَعْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا وَهُمْ عَنْ آيَاتِهَا مُعْرِضُونَ﴾ [الأنبياء، ۲۱]: سەرەۋەى ئەۋامان كىردو بە سەققىكى پارىزراۋ، بەلەم ئەۋانە لە ئايەتەكان (نېشانەكان)ى ئاسمان پشت ھەلدەكەن، سەرنجىيان نادەن (يان: ۋەك نېشانەى خوا تەماشايان ناكەن).

زانايان دەلېتن: ئەگەر ئەۋ بەرگە ھەۋايە نەبۋايە، سەر زەۋى تېمە دەبۋو بە خۇلەمىش، رۇزانە بەلاى كەمەۋە مليۋىتىك پارچە پارچە ئەستېرەۋ خۇۋكە دېنە نېۋو مەۋداى ھىزى پاكىشانى زەۋىيەۋە، بەرەۋ زەۋى دېن، بەلەم ئەۋ بەرگە ھەۋايە كە بە ھەزار (۱۰۰۰) كىلومەتر بەرز مەزەندە دەكرى، ھەمۋو ئەۋانە دەسوۋىتىن، جار جارىك ئەگەر پارچەيەك زۇر گەۋرە بى، بەشىكى لى دەكەۋىتە زەۋى، ۋەك كاتى خۇى لە (سىبىرىيا) يەككىك گەۋتو، لە ئەمىرىكا يەككىك گەۋتو، ۋ. ئەۋەش جار جارىك، بۇ ئەۋەدى خۇاى مېھرەبان پېمان بىفەرەمۇئى: ئەۋ پارچانەى بەرەۋ زەۋى دېن، ئەگەر ئەۋ بەرگە ھەۋايە نەبۋايەۋە ئەمان سوۋتاندېنايە، زۇر خراپتان بەسەر دەھات.

سېيەم: ئەۋ بەرگە ھەۋايە، كاتىك ھەلمى ئاۋ لە دەرياكەنەۋە دى بەھۋى تېشىكى خۇرەۋەۋە بەرزىتەۋە، ئەۋ بەرگە ھەۋايە لە نېۋو خۇيدا ھەۋرمان بۇ دوست دەكات.

چۈرەم: دىسان بەرگە ھەۋايە كە لە تېشكە زىان بەخشەكانەن دەپارىزى، بەتايبەت چىنى ئۇزۇن، كە تېشىكى ژىر سوۋر و تېشىكى سەرۋى ۋەنەۋەشەى، پىكا نادات بېنە

مهودای زهوییه وه، جگه لهو نه ندازه بهی پتویسته بو ژیان، بویه کاتیک به شهر دهستکاری سروشت دهکات و، دهستکاری ژینگه دهکات به خرابه، له بهر ته ماع که کارگه کانی چهک نهو دووکه ل و زهرانه فری ده دهنه نئو ههوا، ده بیته هو ی بی هیزکردن و کونکردنی چینی تۆزۆن و، سهره نجام نهو رهو ده دات که ئیستا ده بیستین، که به سته له که کانی سهرووی دنیا ده تویتنه وه، و نهو تیشکه زیان به خشانه دینه نئو مهودای هیزی پاکیشانی زهوییه وه، به شهر و ژيانداران به گشتی و، پرووه کیش هه موویان لی تووشی زهره دهبن، بویه خوا ده فره موئ: ﴿طَهَّرَ الْفَسَادَ فِي الْآلِ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ آيْدِی النَّاسِ لِيُذِیْقَهُمْ بَعْضَ الَّذِی عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ یَرْجِعُونَ﴾ (١١) الروم، واته: تیکدان و خرابه کاری و وشکانی و ده ریای گرتنه وه، به هو ی کرده ی دهستی خه لکه وه، تاکو به شیک له وهی دهیکه، پتیا ن بهیژی، به لکو بگه رینه وه.

پینجهم: ریژه ی توخمه کانی نئو بهرگه ههوا: ئوکسجین له سه دا (٢١) ی بهرگه ههوا یتک دینتی، نایترۆجین له سه دا (٧٨) ی یتک دینتی، به نیزیك کراوه یی، به لأم دووهم ئوکسیدی کاربۆن له سه دا سفر و له ده یا سی (٠.٣٪)، یتک دینتی و، نهو ی ده شمینیته وه توخمه کانی دیکه یتکی دینتی، ئنجا نه گه ر ریژه ی ئوکسجین له سه دا (٢١٪) زیاتر بووايه، دهنگه شقارته یه کت لیدابا یه، دنیا گری ده گرت و، نه گه ر دووهم ئوکسیدی کاربۆن زیاتر بووايه، خه لک تهنگه نه فه س ده بوو.

شه شه م: پاشان نهو هاوسه نکیه ی ئیوان ژيانداران و پرووه ک: دووم ئوکسیدی کاربۆن مروف دیدا ته وه وه ک زبل و پاشه روک، فری ده دات، به لأم دارستان و پرووه ک شیناورد، دووهم ئوکسیدی کاربۆن ده خۆن، وه ک خوراک، نهو ی زبلی تیمه یه خوراکي نهوانه، به پیچه وانه وه: پرووه ک و دارو دره خته کان ئوکسجین فری ده دهن، وه ک زبل و تیمه ش وه ک خوراک ده یخۆین، که نه گه ر نهو هاوسه نکیه نه بووايه، له میژ بوو هه ناسه هه لمرنی مروف و ژيانداران، ئوکسجینیان تهواو کردبوو له بهرگه ههوادا، هه ر وه ک له میژیش بوو، هه ناسه هه لمرین و تیشکه پیکهاتنی که پرووه ک ده یکات به هو ی دووهم ئوکسیدی کاربۆنه وه، دووهم ئوکسیدی کاربۆنیان تهواو کردبوو، به لأم خوا نهو هاوسه نکیه ی بهو شیوه یه راگرتوه، نهو هه هه مووی له نه ندازه گیریه کانی خوی په ره ر دگا ره.

ب- بەرگە ئاۋىيى دەۋرى زەۋىي:

ئەگەر يېتتە سەر بەرگى دوۋەم، لە دۋاي بەرگە ھەوا، بەرگە ئاۋىيىشمان ھەيە، بەرگىكى ئاۋىيى (غلاف مائى) دەۋرى زەۋى داۋە، زەۋى ھەمۋى يەك لەسەر چوار (۴/۱) ى وشكانىيە، سى لەسەر چوار (۴/۳) ى دەريايە، ئەگەرنا تېمە ئاۋى شېرىنمان لە كوئى دەبى! دەبى تېشى خۆر لەو زەرياو ئۇقيانۋوسە گەورائە بىدات، كە سى لەسەر چۋارى زەۋىيان داپۇشيوە، ئىجا ھەلم لەسەر ئەو زەرياو ئۇقيانۋوسانە پەيدا دەكات و، ئەو شەپۇلانەي پەيدا دەبن بە ھۆى فشارى جۇرلوجۇرى ھەۋالو ھەلكشان و داكشانى زەرياكەنەۋە، لە ئەنجامى ھېزى پاكىشانى نىۋان مانگ و زەۋىيەۋە، ئەو شەپۇلانە، با دروست دەكەن، ئەو بايەش ئەو ھەلمە لەگەل خۆى دەبات، ۋەك خوا دەفەرمۇي: ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُمْزِجُ سَحَابًا ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَامًا فَتَرَى الْوَدَّكَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ ۚ﴾ النور، واتە: ئايا ئاۋىيى چۈن خوا ھەۋرەكان لى دەخوپۇ! دۋايى پىكىيەۋە دەنۋوسىن (پارچەكان (جۋىيات) ى ئەو ھەلمە ئاۋە) دۋايى كەلەكەي دەكات لەسەر يەك، دۋايى ئاۋ دەيىنى لىيى دېتە خۋارى.

ئەۋە بەنسبەت چۆنىەق دروستبۋونى ھەۋر و بارانەۋە، بەنسبەت پالپۋەنالى ھەۋرانىش بەھۆى (با) ۋە فەرمۋىيەق: ﴿وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ فَتُحْمَلُهُ سَحَابًا فَيُقْتَتَلُ بِهَا الْبَلَرُ مِمَّنْ يَشَاءُ﴾ فاطر، واتە: خوا بايەكان دەتېرى، ھەۋران پەيدا دەكەن، ھەۋران دەۋروۋىتىن، ئىجا دەيەيەن بۇ ۋلاتىك كە مردوۋە، لە شوئېتىكى دېكەدا دۋاي باسى ئاۋو ھەۋران و دابارىنى ئاۋى شېرىن، دەفەرمۇي: ﴿فَأَنْشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً مَّيْتًا﴾ الزخرف، زەۋىيەكى مردوۋمان پى زىندو كىردەۋە.

كەۋاتە:

يەكەم: ئەو بەرگە ئاۋىيەش سوۋدى ھەرگەۋرەي پەيداۋونى (ئاۋى شېرىن)، ئەگەرنا ئاۋى ئۇقيانۋوسەكان ھەمۋى تال و سۈترە، ھەر كەسەك كە بىخاۋتەۋە ھەر پىتى

دهمړی، به لأم تاوی شیرینمان له پټی تهرزه و به فر و بارانه وه دست ده که ووی، که به ره می هورانن و، هوانیش به ره می نهو هه لمه ن که له ئوقیانوسه گوره کانه وه که تیشکی خور لټیان ددهات و، ده یتنه هه لم و با له که ل خوی ده یتن، په یدا ده بن بویه خوا ده فهرموی: ﴿أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ ﴿٧٨﴾ أَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ ﴿٧٩﴾ لَوْ نَشَاءُ جَعَلْتَهُ أَجَاًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ ﴿٨٠﴾﴾ الواقعة، واته: ئایا نهو ناوه ده بینن که ده یخونه وه، ئایا نیوه له ههور ناردو واته خواری، یان یتمه ناردو ومانه ته خوار؟ نه که ر ویستمان تال و تفتمان ده کرد، [یانی: نه مانده پالوت و هه به تال و تفتنی ده هاته خوار] بوی سوپاسکوزاری ناکه ن؟

دووهم: نهو بهرگه ناویه، نهو هه موو ژباندارانه ی ټټدان، که ژبانی زور کهس له سه ر به ره می ده ریاکانه، هه له ماسیه وه تاكو هه موو ژبانداره کانی دیکه.

سیهم: نهو هه موو سه فهر و هاتن و چوون و، که ل وپه ل گواسته وه په به ده ریا په کاند، هه روکه چو ن به هه واشدا به فرکه، سه فهر و هاموشویه کی زوری به شه هه به.

ج- بهرگه خاکی زهوی:

زهوی بهرگیکی دیکه شی هه به که بریتیه له: بهرگی گلیی، خاکیی (الغلاف الخرابی) نهو بهرگه گلییه، نهویش له هه ندی شوین چهنه کیلومه تریک قووله، نهو بهرگه گلییه ش هه موو ژبانی یتمه ی پتوه به سترلوه، کشتوکالی له سه ر ده که ین، ناودیری له سه ر ده که ین و، هه موو جوړه کانی پوهه ک، دار و دره خت، دانه وټله و ده غل و دان، میوه جات، سه وزه و تهره کار، هه مووی په یوه ندیی بهو بهرگه گلییه وه هه به، نه که رنا نه که ر نهو گل (تراب) ه نه بوایه، هیچ شتیک سه وز نه ده بوو له سه ر زهوی، نهوه به نسبت سن بهرگه که ی زهویه وه.

دوو: جوولهو سوورانوه کانی زهوی:

ننجا با یتنه سه ر باسی جووله کانی زهوی، که ژبانی یتمه زور بهو جوولانه وانه ی زهویه وه په یوه سته.

۱- زەۋى لە دەققەيە كىدا، دەۋرى (۳۰) كىلۆمەتر دەپرى و بە دەۋرى خۇيدا دەخولیتەۋە، ئىنجا لە تەنجامى ئەو خوولانەۋەيەي بە دەۋرى خۇيدا، لە بەرانبەرى خۇردا، شەو و پۇژ دروست دەبن، كە ئەگەر خىراتر خولابايەۋە، شەو و پۇژ لە جىاق بە ھاۋكۆ (معدّل) يى (۱۲) بە (۱۲) سەعات بى، كە ئەوانىش كورت و درىزىيان دەبن و يەككىيان دەگاتە (۸)، ئەۋى دىكە دەبىتە (۱۶) ەۋ، ياخود دەبىتە (۱۰) ەۋ، ئەۋى دىكە دەبىتە (۱۴) ەۋ، كورت و درىزىي دەكەن، بەلەم بە ھاۋكۆيى (۱۲) بە (۱۲) سەعاتى، ئىنجا ئەگەر زەۋى خىراتر خولابايەۋە بە دەۋرى خۇيدا، لە بەرامبەرى خۇردا، شەو و پۇژ خىراتر دەھاتىن و، ئەگەر سىستىر خولابايەۋە، شەو و پۇژ درەنگىر دەھاتىن، ئەگەر شەۋو پۇژ خىراتر ھاتىيان ژىيانى بەشەر ەك ئىستا نەدەبۋو، ئىنسان دەفرايى ھىچ نەدەكەۋت، ئەگەر سىستىرىش خولابايەۋە، بەپۇژى دىيا زۇر گەرم دەبۋو، بەشەۋىش دىيا زۇر سارد دەبۋو.

۲- زەۋى وپراي ئەۋەي بەدۋاى خۇيدا دەخولیتەۋە، لە ماۋەي (۲۴) سەعاتىدا، خولەك بە دەۋرى خۇيدا دەگات لە بەرانبەرى خۇردا بە خىرايى دەۋرى (۳۰) كىلۆمەتر لە دەققەيە كىدا، بە دەۋرى خۇرىشدا دەسۋوپتەۋە بە خىرايى (۳۰) كىلۆمەتر لە چەركەيە كىدا، ۋاتە: شەست ئەۋەندەي خىرايى خولانەۋەي بە دەۋرى خۇيدا، بە دەۋرى خۇردا دەخولیتەۋە و، لە چەركەيە كىدا (۳۰) كىلۆمەتر دەپرى، كە لە تەنجامى سوۋرپانەۋەشى بە دەۋرى خۇردا، چۋار كەشەكانى سالى و كۆمەلەك كۆرانكارىيى دىكە لەسەر زەۋى دەبن، كە بۇ ژىيانى مەۋف پىۋىستىن.

(۱) بەلەم لەلەي دوو جەمسەرى باكوور و باشۋورى زەۋىي، رىزەي درىزىي و كورتى شەۋگار و پۇژگار زۇر زىاتىرە، بۇ ئىۋنە: لە سالى (۲۰۱۴) دا سەفەرىكى سۈند و قىلەندا و نەروىجىيان كىرد، پۇژ دەۋرى يىست (۲۰) سەعات و، شەو دەۋرى چۋار (۴) سەعات، بۋون!

تەوھری پىنجەم: جەستەى مرۆف:

بىگومان تىكرای دروستكراوانى خوا جىيى تىرامان وردبوونەهەن، چونكە خوا ھەركاميانى بە باشترىن شىوھ دروستكردوھ، وەك فەرموويەت: ﴿مُنْعَ اللَّهُ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ كُلِّ شَيْءٌ﴾ النمل - ۸۸- چ سەرنجى ڕووھەكان بەدەين، چ تەماشای ژيانداران بکەين: ژياندارانى ژىر زەوى، ئەو ھەموو بەکترىاو مىکرۆب و کرم و دەعبايە ھەن، کە بۆ زەوى پىويستى، زەوى شى دەکەنەوھ، پاشان ژياندارانى سەر زەوى کە چەندان جوړە ژياندارن، ھەندىکيان دەخشىن، خشوکن، ھەندىکيان بە دوو پتيان دەپۆن، ھەندىکيان بە چوار پتيان دەپۆن، ھەندىکيان بە زياتر لەوانە دەپۆن، لە زىندەوھەران، پاشان ژياندارانى تىو دەريا و، ئنجا ژياندارانى تىو ھەوا، کە ھەر جوړىکيان بە مليارانن، ھەر کامىک لەوانەش خوا ﴿يَوْمَ﴾ بە شىوھەك دروستىکردوھ و ژيانى پىکخستوھ و پىنامى کردوھ، کە شايستەى حىکمەت و لىزانى و زانبارى بى سنوورى خواى پەرورەدگارە، کە لەو سەرچاوەيەدا کە ناماژەم پىدا^(۱)، چەند نمونەيەکم ھىنانوھە لە: پەرەوھەران، زىندەوھەران، ژيانداران بەگىشتى.

بە نىسبەت مرۆفیشوھ کە خوا دەفەرموي: ﴿وَقَدْ أَنفِكَرْ أَفَلَا تَبْصُرُونَ﴾ الذاريات، ھەرەوھا لە خوئاندا بۆچى سەرنج نادەن؟ چۆن دروست بوون و لەچى پىکھاتوون؟ لە پاستيدا جەستەى مرۆف دەتوانين بىچوئينين بە شارىکەوھ، بەلکو بە دەولەتیکەوھ نەك بە شارىکەوھ، چونکە ھەموو ئەو وەزارەتانەى کە لە دەولەتیکدا ھەن، بەرامبەرەکانيان لە جەستەى مرۆفدا ھەن، بۆ وىنە:

عەقل و مېشكى مرۆف، دەورى وەزارەتى نەخشە دانان و پلان دانان دەبينى.

ھەرەوھا پىنج ھەستەكان، دەورى وەزارەتەكانى پەيوەندىيەكان، دەبينن، لەرپى چاوەوھ پەيوەندىيە دەکەى و، لە رپى گوێوھ پەيوەندىيە دەکەى و... ھتد.

زمان دەورى وەزارەتى ڕاگەياندن دەبينى.

(۱) درەوخواھى ئيمان و پووچەللى ئىلھاد.

هەروەها کۆتەندامەکانی هەرس، هەناسەدان، سووپی خوێن، جیهازی
لیمفاوی، پەیکەری تیسک، پێست، هەر کامێک لەوانە تەشبیە دەکری بە یەکیک
لە وەزارەتەکانی کە لە دەولەتێکدا هەیە، بۆیە شاعیرێک دەڵێ:

أَتُحْسَبُ أَنَّكَ جُرْمٌ صَغِيرٌ وَفِيكَ انْطَوَى الْعَالَمُ الْأَكْبَرُ

تۆ بێت وایە شتێکی بچووکی، لە خۆتدا کە جیهانی گەورە لە تۆدا
پوختهبووتەوه، ئەو مەرووف!

هەلبەتە ئەوە کورتە و گۆشاویکی زۆر کەم بوو، لە بارە ی پوونکردنەوه ی
چەمکی ئەو ئایەتە موبارەکە، کە دەفەر مۆی: ﴿وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا﴾،
خوا هەموو شتێکی هیناوەتە دی و، ئەندازەگیری بۆ کردووە، بە ئەندازەگیریەکی
زۆر سەرسوڕەنەر.

مهسه لهی دووهم:

تۆمه تبارکردنی بیبروایان بۆ قورئان، که درۆی ههلبهستراوه، به هاوکاریی کهسانی دیکه و، نهفسانهی پتشینانه، بهسهر موحهمهددا خوئندراوه تهوه و داواي کردوه بۆی بنووسریتهوه! وه لامدانتهوهی خواي زاناش بۆ نهو تۆمه تانه، که دابه زینهری قورئان: زانای نهتییه کانی تیو ئاسمان و زهویه:

خو دهفه رموی: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا إِفْكٌ افْتَرَاهُ وَأَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ مَّخْرُوبٌ فَقَدْ جَاءُوا ظُلْمًا وَزُورًا ۝١﴾ وَقَالُوا أَصْطَبُ الْأَوْدِيَةِ أَنْ تُكَتَبَ بِهَا فَبِئْسَ ثَمَلٌ عَلَيْهِمْ يَكْفُرُوا وَأَمْسِلَا ۝٢﴾ قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا ذَكِيمًا ۝٣﴾

شیگردنهوهی ئهم ئایه تانه، له نه برکهدا:

١- ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، ههروهها ئهوانه ی بیبروان گوتیان، لێره دا خوا ﷻ به نازناوی ﴿كَفَرُوا﴾، ئهوانه ناو دیتن، چونکه: (الْإِظْهَارُ لِإِفَادَةِ عَلَيْهِ قَوْلِهِمْ: إِنَّهُمْ كَافِرُونَ)، لێره ناوه که یانی دهرخستوه، نه گهرنا پتشی ناوه که یانی دهرنه خستوه، ئهمه بۆ ئهوهیه، ئهوه بگهیهنتی که بۆچی قسهی وا دهکهن؟ ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، ئهوانه ی که ههق دهپۆشن، یان: ﴿كَفَرُوا﴾، ئهوانه ی سهلهو ناسپاسن، چونکه (کفر)، به مانای (بیبروایی) دئی، که بیبروایی له تهصلی زماندا له: (كَفَرًا): (سَرَّ) دهویه، ههروهها (كُفِّرَ) به مانای سهلهیش دئی، که نهویش یانی: چاکه ی خواي پهروه ردگار نادیده بگیری، ههردووکیان دهچنهوه بۆ ریشه زمانهوانیه که، ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، ئهوانه ی بیبروان، ئهوانه ی ناسپاسن، گوتیان، واته: له بهر ئهوه ی بیبرواو ناسپاسن، بۆیه وایانگوت، بۆیه خواي کارزان لێره دا له جیاتی په نهانکراو (مُضْمَر)، دهرخراو (مُظْهَر)، به کار هتیاو.

٢- ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا إِفْكٌ افْتَرَاهُ﴾، واته: ئهم قورئانه، ته نیا درۆیه که وه ههلبهسته، (الْإِفْكُ: الْكَذِبُ، وَالْإِفْتَرَاءُ: الْإِخْلَاقُ)، (إِفْك) درۆیه، (إِفْتَرَاء) ههلبهسته، ئهمه هم له

چونکہ هیتان مەجازە بۆ گرنگیی دان بە کارتک، کەسێک بە مەبەستەو بەیھێنئ، چونکہ کەسێک بیهوئ گرنگیی بە شتێک بدات، بۆ لای دەچئ و دەیھێنئ.

کەواتە: ﴿فَقَدْ جَاءَ ظُلْمًا وَزُورًا﴾، واتە: زۆر بە نەخشەو پلانەو، ئەو قسە ستەمکارانەو و ئەو قسە درۆیانە دەکەن، خوی زانا و شارەزا بەس ئەوەندە بە کافی دەزانئ، ناو لە قسە کەیان بئئ ستەم و درۆ، چونکہ بەپراستی کەسێک بئئ: موحەممەد ﷺ کابرایەکی عەجەمیی فێری کردو، یان لە غەیری خۆی فێری بوو، یان: خۆی قورئانی داناو، وەک لە هەندئ شوئنی دیکەدا وا دەئین: ﴿أَقْرَبَهُ﴾، هەر کەسێک ئەو تۆمەتە پالداتە لای موحەممەد ﷺ و پالداتە لای قورئان، بەپراستی درۆو ستەمی کردو:

أ- بە نەسبەت قورئانەو ئەو دیارە، باشە ئەگەر موحەممەد هەلبەستو، تێوێش فەرموو نەبەست، خوای بالادەست تەعەددای ئینس و جیننی کردو، پێش فەرمووی: وئەئ قورئان بێتن، دوایی فەرمووی: وئەئ دە سووړەت، نەیانئوای، ئنجا فەرمووی: سووړەتیک بێتن، وەک سووړەتی (العصر)، سووړەتی (الکوثر)، سووړەتی (النصر) کە بەکی سئ ئایەتن، وئەئ ئەو بێتن، هەر نەیانئوای، ئنجا کە نەتائوای، کەواتە: واز لەو قسەو بێتن، بئین: بۆ خۆی هەلبەستو، یان کەسی دیکە فێری کردو، ئەو بە نەسبەت قورئانەو.

ب- بە نەسبەت خودی پێغەمبەریشەو ﷺ، موحەممەد بە شایەدیی دوژمن و ناحەزەکالی بە (الضادّی الأيمن) راستکۆئ ئەمیندار، ناسراو (الأخس بن شُرئق) و ئەبوو جەهل، واتە: عەمری کوړی هیشام، کە ئەبوو لەهە کەمیان پێگوتو، مشتومرێکیان دەبئ، ئەخنەس دەئئ: پێت وایە موحەممەد درۆ بکات؟ (حاشای ئەو)، دەئئ: نەخیر، درۆمان لئ نەبێستو! دەئئ: ئەدی بۆچی بروای پئ ناھێنئ؟ دەئئ: تاخەر عەشیرەتی تێمەو عەشیرەتی (واتە: بنو عبدالشمس) لەگەڵ (بنو هشام) دا، پێشپێکیان بوو، ئەوان وایانکردو، تێمەش واما نکردو، ئەوان چاکەیان بوو، تێمەش چاکەو کەمان کردو، تێستا ئەوان دەئین: تێمە

پیغمبر بزرگمان ههیه، تیمهش چون به دواى پیغمبرى نهوان بکهوین، لهو شه په عهشیره ته دا تیمه ده د پرتین، نه گهر به دواى پیغمبرى نهوان بکهوین^(۱)، که واته: به نسبت موحهممه دیشه وه ﷺ که بَلَتَن: هه لیه سته وه، یان له خه لکی دیکه وه وه ریکرتوه و فیری بووه، شتیکی سته مهو درویه، شتی و پال بدریته لای وی.

(۵) - ﴿وَقَالُوا أَأُتِیُّ الْأَوَّلَ﴾، هه روه ها کوتیان: نه فسانه ی پیشینه، داواى کردوه بوى بنووسریته وه، ﴿أُتِیُّ﴾، کوی (أسطورة) یه، واته: به سه رهاتیک که نووسراوه ته وه و گیر دراوه ته وه، به لأم بنه مایه کی نیه، ﴿الْأَوَّلَ﴾، واته: پتشیووه کان.

(۶) - ﴿أَكْتَبَهَا﴾، (الْإِکْتَابُ: إِفْتَعَالَ مِنَ الْكِتَابَةِ، وَهِيَ تَذُلُّ عَلَى التَّكْلِيفِ لِحُضُولِ الْفِعْلِ، أَيْ: سَأَلَ مَنْ يَكْتُبُهَا لَعَلَّ أَنْ يَنْقُلَهَا، فَكَانَ إِسْتَاذَ الْكِتَابَةِ إِلَيْهِ مَجَازِيًا)، دياره پیغمبر ﷺ نهوان زانیویانه که خویندن و نووسینی نیه، بویه نه یان توانیوه بَلَتَن: خوی نووسیویه ته وه، به لأم کوتوویانه: ﴿أَكْتَبَهَا﴾ داواى کردوه بوى بنووسریته وه.

وشه ی (إِکْتَابُ)، (إِفْتَعَالَ) ه، له (کِتَابَةِ)، نووسین، وشه ی (إِفْتَعَالَ) یش ده لاله ت له سه ر ته که للوف و خو نه زیه تدان ده کات، تا کو نه و کرده وه یه په یاده بى، واته: موحهممه د ﷺ داواى کردوه له که سیک که بوى نه قل بکات، که واته: نووسینه وه ی قورن، که پالیان داوه ته لای پیغمبر ﷺ شتیکی مه جازیه، یانی: داواى کردوه بوى بنووسریته وه.

(۷) - ﴿فَعِیْ ثَمَلٍ عَلَیْهِ بُکْرَةً وَأَصِيلًا﴾، که وابوو به یانیان و نیواران به سه ریدا ده خویند رابه وه، بو خوی ده بیست و که سیکیش بوى ده نووسیوه! ﴿ثَمَلٍ عَلَیْهِ﴾، (الإملاء، والإفلال)، بریتیه: له وه که قسه یه ک بکری و، که سیکى دیکه بیژه کانی بنووسیته وه و، یاخود له بهریان بکات.

خواى په روه رډگار ئاوا وه لامى نهو قسه و قالانه ده داته وه:

۸- ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ الَّذِي يُعَلِّمُ الْغُرَّةَ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، بَلَى: نهو کهسه دایبه زاننده، که نهئینی نَبَوَ ئاسمانه کان و زهوی ده زانن، ﴿الْغُرَّةَ﴾، که (ال)ی ناساندن (تعریف)ی له سهره و بَوَ (جنس)ه، یانی: که سَیْکَ قو پتانی دایبه زاننده که ههرچی نهئینی له ههموو ئاسمانه کان و زهوی دا ده زانن، واته: له گهر دووندا، له ژبانی به شهردا، له ژبانی نازده لدا، له ژبانی پرووه کدا، له گهر دیلهوه تا که هکه شان، خوا ههموویان نهئینی کان ده زانن و، خوا ﴿يُحْيِي﴾ نهم گهر دوونه ی به نه ندازه گیری دروست کردوه و، جار جار لهم قو پتانه دا ئامازه ده کات به هه ندیک له نهئینی کان که له گهر دووندا ههن که دوا ی چندان سه ده، هه ندیکیان دوا ی چوارده سه ده، تنجا مَرُوفٌ پینانگه یشتوه، نهو نهئینی که به شهردا ی زه حمهت و لَیْکُوْلَیْنَهُو ده ی کی زَوْر پتی گه یشتوه، خوا ی پهروه ردگار خستویه ته نَبَوَ نَبَوَ اخی رسته یه کی فره مایشته که یهوه، که نهئینی کی زَوْر گهره ی گهر دوونیشه، که واته: که سَیْکَ نهو قو پتانه ی دایبه زاننده، که نهئینی نَبَوَ ئاسمانه کان و زهوی ده زانن.

۹- ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا غُفُورًا رَحِيمًا﴾، به دلنایی خوا لیئورده ی به به زه ییه.

نهمه له لایه که وه: ته ماع وه به زانیا نه که بگه پنهوه، خوا لیئورده ی به به زه ییه، نه گهر بگه پنهوه بَوَ لای، له لایه کی دیکه شهوه: جو ریکه له هه پشه، واته: خوا زَوْر لیئورده و به به زه ییه نه گهرنا، له سهر نهو تَوَمَت هه لَبه ستنه بَوَ قو پتان، سزای ده دان، بَوَیه بترسین له وه ی دوا یی بکهونه بهر کاریگه ری سیفه ته کانی دیکه ی خوا ی پهروه ردگار و، شایسته ی لیئوردن و به زه یی نه بن، به لکو شایسته ی تَوَلَّه لیستاندنه وه و سزادان بن!

مهسه لهی سینه م:

بیانو وگرتنی کافره کان بۆ بپروا نه هینانیا، به وه که ینغه مبه ر ﷺ چۆن ده بێ خواردن و خواردنه وه و چوونه بازار ی هه بێ؟ ده بوایه فریشته ی له گه ل بێ، وه ک هۆشیار که ره وه، یان خه زنه ی هه بێ، یان باغی کی هه بێ لای بخوات، بۆ نه وه ی ینو یستی به کار و کاسبی و چوونه بازار نه بێ! وه لامدانه وه ی خواش ﷺ که ینغه مبه ر ﷺ له و شتانه با شتری ده بێ، له پۆزی دوا ی دا، پاشان پرو و نکر نه وه ی هۆکاری پاسته قینه ی بپیروای ی هاو به ش بۆ خوا دان ه ره کان، که بریتیه: له به درۆ دانای پۆزی دوا ی، ئنجا با سی سه ره نجامی شوومی بپیروایان و، سه ره نجامی خیری پارێزکاران، له پۆزی دوا ی دا:

خُوا دَه فِه رَمَوَى: ﴿٦﴾ وَقَالُوا مَا لِهَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَنْشَأُ فِي الْأَنْزَارِ
لَوْلَا أَنزِلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونُ مَعَهُ نَذِيرًا ﴿٧﴾ أَوْ يُنَزِّلُ إِلَيْهِ كُتُبًا أَوْ تَكُونَ لَهُ
جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا وَقَالَ الظَّالِمُونَ إِن تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مُّشْهُورًا ﴿٨﴾ أَنْظَرْ
كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ﴿٩﴾ تَبَارَكَ الَّذِي إِن
شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذَلِكَ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلُ لَكَ فُصْرًا ﴿١٠﴾ بَلْ
كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا ﴿١١﴾ إِذَا رَأَوْهُم مِّنْ مَّكَانٍ يَبِينُ سَمِعُوا
لَهَا تَضَيُّعًا وَفَيْكًا ﴿١٢﴾ وَإِذَا أُلْقُوا مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُّقَرَّنِينَ دَعَوْا هُنَالِكَ ثُبُورًا ﴿١٣﴾ لَا
تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَجِدًا وَادْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا ﴿١٤﴾ قُلْ أَذِلَّةٌ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ
الَّتِي وُعدَ الْمُتَّقُونَ كَانَتْ هُمْ جَزَاءً وَاصِرًا ﴿١٥﴾ هُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ خَالِدِينَ
كَانَ عَلَى رَبِّكَ وَعْدًا مُّثْبُوًّا ﴿١٦﴾

شیکردن هوی نه، ده نایه ته، له بیست و چوار برگه دا؛

(۱) ﴿وَقَالُوا هَلْ يَرْجِعُ بَنُو آدَمَ إِلَىٰ بَنِي آدَمَ﴾ ههروهه (بیبروایه کان) گوتیان، که دهفه رموی: گوتیان، کن گوتی؟ نه مه به سیاق و سلیقه ده زانری، چونکه پشتر باسیان کراوه: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا فُكٌّ أَفْتَرْتُمُوهُ﴾ نهوانه ی بیپروان گوتیان: نه قورثانه ته نیا درویه که هه لیه ستوه، واته: پیغمبر ﷺ موحه ممه ده لیه ستوه.

(۲) ﴿مَالِ هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَشْرِبُ الْآمِنًا﴾ نه پیغمبره چییه، بچی خواردن ده خوات و به بازاراندا ده روا؟ ﴿مَالِ هَذَا الرَّسُولِ﴾ نه مه پرسیارکردنه، پرسیارکردنی سهر سورماندن (إِسْتِفْهَامٌ تَعْجِيزِيٌّ)، که به کاره ی تراوه نه که وه خودی خوئی، به لکو له شتیکدا که په لکیشی ده کات و پیوستی ده کات، که بریتیه له وهی نهو موحه ممه ده، مادام خواردن ده خوات و به بازاراندا ده روات، که واته: پیغمبر نه، چونکه سهر سورماندن و سهر سورمان، نیشانه ی راست نه بوونی شتیکه، به زوری وایه له عورف و باوی زمانی هه موو نه ته وه کاند، که گوت: نهو چییه؟ یانی: نکوولی لی ده که ی، هه لیه ته نهوان به توانجه وه گوتووشیانه: ﴿مَالِ هَذَا الرَّسُولِ﴾، چونکه دانیان به وهدا نه هیناوه، که نهو په وانه کراو و نوینه ری خوی په روه ردگار، چونکه به پرسیارکردنی نکوولی لیکه رانهو سهر سورماندن، پرسیاران کردوه، ده زانری که مه به ستیان نهو نه بووه، دان به وهدا بپنن که موحه ممه ده ﷺ په وانه کراوی خوایه.

که ده لپن: ﴿يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَشْرِبُ الْآمِنًا﴾، خواردن ده خوات و به بازاراندا ده روات، واته: حالی وه حالی خه لکه، که واته: چوڼ ده بن شتیک له خه لک زیاد داوا بکات؟ داوا یه کی هه بی که جیا بی له هی خه لکی ناسایی؟ که بریتیه له وهی په وانه کراو و، نوینه ری خوایه.

نجا نهوانه سی شان پشنيار ده که ن بو پیغمبر ﷺ:

(۳) ﴿لَوْلَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ﴾ ده بووایه فرشته یه کی بولا دابه زئی، ﴿لَوْلَا﴾ لیره دا: ﴿حَرَفٌ تَحْصِيصٌ مُّسْتَعْمَلٌ فِي التَّعْجِيزِ﴾، واته: پیتی هاندانه، به لأم به کاره ی تراوه

بۆ دهسته و سانکردن، ﴿لَوْلَا أَنْزَلَ إِلَهُكَ الْمَلَكَ﴾، ده بووایه فریشته یه کی بۆ لا دابه زئی، بۆچی؟

(۴) - ﴿فَيَكُونُ مَعَهُ نَذِيرًا﴾، که له گه لیدا بیته ترستنه ر و هۆشیارکه رهوه، واته: هاوکاری بئ.

(۵) - ﴿أَوْ يُنْفِثْ إِلَيْكَ كِتَابًا﴾، یاخود خه زنه یه کی بۆ فری بدری، واته: خه زنه یه کی بۆ دابه زئیری له تاسمانه وه.

(۶) - ﴿أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا﴾، یاخود باغیکی هه بئ، لئی بخوات، ئەمه خویندراویشه ته وه: (أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا)، لئی بخوین هه موومان.

ئهم سئ پئشنیاره بۆ پیغه مبه ری خوا ده که ن:

۱- یان فریشته یه کی بۆ لا دابه زئی، که له گه لیدا هۆشیارکه رهوه و ناگادارکه رهوه بئ و هاوکاری بئ.

۲- یاخود خه زنه یه کی له تاسمانه وه بۆ دابه زئیری، بۆ نه وه ی پئویستی به چوونه بازارو کار و کاسبی نه بئ.

۳- یاخود باغیکی هه بئ خو ی لئی بخوات، یاخود خویشی و نیمه ش لئی بخوین.

ئایا خوا ﷻ چۆن وه لأم ده داته وه؟

(۷) - ﴿وَقَالَ الظَّالِمُونَ إِنَّا تَعَصُونَ﴾، لَأَرْجُلًا مَسْحُورًا﴾، ههروه ها سته مکاره کان گوتیان: ئیوه به س شوینی پیاویکی جادوو لیکراو ده که ون. که واته: وئرای نه و ده خه یه ی لئیان گرت و گوتیان: ﴿إِنَّا تَعَصُونَ﴾، مَالِ هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَنْشِئُ فِي الْأَنْتَرَاكِ﴾، نجا ﴿وَقَالَ الظَّالِمُونَ﴾، که بئگومان هه ر ته وانن، به لأم خوی کار به جئ لیره دا باسی سته مه که شیان ده کات، نه که رنا هه ر هاوبه ش بۆ خوا دانهر و کافره کانن، به لأم بویه ناوونیشانه که ی گۆریون، تا کو پیغه مبه ر ﷻ بزانی و هه ر که سیک که قوربان ده خوینی،

بزانت، که نهوانه، وپرای کوفر و هاوبهش بۆ خوا پهیداکردن، سیفهی ستمیشیان ههبووه، ستم له خوځان، ستم له پیغهمبهه ۛ، ستم له نایینی خوا.

ستمکارهکان گوتیان: ئیوه تهنیا شوین پیاوکی جادوو لیکراو دهکهون، ننجا مرووف که جادووی لیکرا، شیت دهبی و تیک دهچی، لیرهش دیسان مه بهست په یوه ستم (لازم) ده که یه، که سیک جادووی لیکرا، جادووه که په لکیشی دهکات به رهو شیت بوون و، حالی عهقل و هووش، تیکچوون.

۸- ﴿أَنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَلَ﴾، سه رنج بده، چۆن وینه یان بۆ تۆ هینانهوه؟ واته: چۆن تۆیان چواند به پیاوی جادوو لیکراوهوه، به پیاوی شیتهوه، ته ماشا بکه! تۆ له لووتکهی عهقل و دانایی و وهستایی و فامیدهیی و رهوشت بهرزیی و ناکار په سندی دای، که چی وینه کیان بۆ تۆ هیناوه؟ وینهی پیاوکی جادوو لیکراو، یاخود شیت و تیکچوو!

۹- ﴿فَضْلُوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيكَ﴾، گومرا بوون و ناتوانن بهرپی راست دا برۆن، له نهجامی نهوه دا که تۆیان وه که حهقیقهتی غۆتیا نهناسی و، تۆیان بهراستی نهناساند، یان خوځان له گیلی دا، ﴿فَضْلُوا﴾، له نهجامی نهوه دا گومرا بوون و پریان ون کرد، یان له ری ون بوون، له گه یشتنه ههقی، یاخود له دیتنهوهی بهلگهو نیشانه، له سه ر نهوه که ئایا تۆ پیغهمبهه ری خوی ۛ؟ که وای له واقع دا، یاخود وه که نهوان گومان دهبن، تۆ که سیک لافیک لی ددهدی و داوا به که دهکهی که ههقت نیه؟ ﴿فَضْلُوا﴾، گومرا بوون، ﴿فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيكَ﴾، ئیستا ناتوانن رپیه پهیدا بکهن، ناتوانن رپیه بدۆزنهوه، ئینسان نهگهر له رپی ئاسایی خو یهوه بۆ شیتک نهچوو، نهگهر ههه که سیک و ههه شیتک وه که حال و واقعی خوی له سه ری هتی، نهیناسی و، بهرگیکی دیکه و دههمیی به بهردا دهکرد، به ته نکید نهو کاته تووشی سهه گهردانیی و سهه لیشیوان دهبی، ننجا نهو بهرگ به بهردا کردن و نهو بههه له ناسینه، چ بهراستی بی و، نهو که سه قهناعهتی وایی، یاخود خۆ لی گیل کردن و خۆ له گیلی دان بی، که به ته نکید نهوهی عه په به هاوبهش بۆ خوا دانه رهکانی رۆزگاری پیغهمبهه ۛ خۆ له گیلی دان بووه و، له پشت

پەردەدى پەشەۋە تەماشىا كىردىن، ھەۋلەدان بۈۋە بۆ چەۋاشەكارىي، لەگەل خەلگە پەش و پروتەكەدا، ئەگەرنا زلە زلەكانيان باش باش موحەممەدىان ﷺ ناسىۋە، كە چەند پىاۋىكى راستگۈيە، نەجىيە، پەۋشە بەرزە، ۋەك يەكتىكىان چارنىك گوتۈۋىيەق: موحەممەد تاكو ئىستا تەمەنى گەيشتۆتە چەل (۴۰) سالىي درۆي لەگەل مرقاندا نەكردە، تۆ بلىي لە دۋاي چەل سالىي درۆ بە ناۋى خواۋە بكات؟! (حاشاي ئەۋ) زانىۋايانە، چۆنە؟ بەلەم لە ئەنجامى دەمارگىرىي ھۆزو خەل گەرايەتتەۋە، ئامادە نەبۈۋن، بەلكو زۆرنەك لە بەنۈۋ ھاشمىش ھەر پروايان پىن نەھىئاۋە، لە ئەنجامى دەمارگىرىي و لاسايىكردنەۋەي كۈپىرانەي پىشنىانيان، دەست پىۋەگرتنى ئەۋەي كە باب و باپىران و پىشنىانيان لەسەري بىنيۋە، دەست لى بەرنەدانى، ئەۋە بۆتە پەرچ و كۆسپىك لەبەردەم پىروا ھىئانياندا.

ئىنجا خوا ﷻ لە ۋەلەمى كۆي ئەۋ قسانەياندا، دەفەرمۈي:

۱۰- ﴿تَبَارَكَ الَّذِي مَنَّمَ لَكَ خَيْرًا مِّنْ ذَلِكَ﴾، ۋاتە: بەردەۋام بەرزو بە پىزە، ياخود بەرزىي و بەپىزىي و بەرەكەتدارىي بۆ ئەۋ زاتەي، كە ئەگەر بىەۋى چاكەر لەۋەي پىشنىارى دەكەن، بۆ تۆي دادەننى، ۋاتە: لە پۆزى دۋايى دا، چۈنكە دىنيا شۈينى تاقىكردنەۋەيە، بەلەم ئەگەر ئەۋان پىيان ۋابىن تۆ مادام پىغەمبەرۋ پەۋانەكراۋى خواي، دەبىن خوا پىزىت لىبىگرى، خوا پىزىت لىدەگرى، بەلەم لەم دىنبايەدا پىز لىگرتنى خوا، لەۋەدا بەرجەستە نابى، كە بەھەشت بۆ بىتنى، كۆشك و تەلار و خەزنىت بۆ ببارىتنى، چۈنكە ئىرە شۈينى تاقىكردنەۋەيە، بەلكو ئەۋ پىزو حورمەت و پەلەۋ پايە بەرزەي كە خواي پەرۋەردگار بە تۆي دەدات، لە پۆزى دۋايى دا بەرجەستە دەبى، ۋەك خواي پەرۋەردگار لە سوۋرەق (الضحى) دا، دەفەرمۈي: ﴿وَالضُّحَىٰ ۝۱ وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَىٰ ۝۲ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَىٰ ۝۳ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَىٰ ۝۴ وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَىٰ ۝۵﴾، ۋاتە: سۈيىند بە چىشتەنكاۋ، بە شەۋ كە دادەپۇشنى. پەرۋەردگارت نەۋازى لىھىئاۋى و نەلىت توۋرە بۈۋە، پۆزى دۋايى بۆ تۆ لە دىنيا چاكەرە، پەرۋەردگارت ھىندەت پىن دەبەخشنى، تاكو پازى دەبى.

ئا ئەوھ لە پۇژى دواىى داىھ، بۆيە دەفەرموئ: بەردەوام بەرزو بە پىزە ئەو زاتەى، ئەگەر ويستباى چاكتەر لەوھى ئەوان پىشنيارى دەكەن، بۆ تۆى دەگىراو بۆى دادەنای.

(۱۱) - ﴿جَعَلْتُ لَكَ مِنْ تَحْتِهَا آتَنَ حُرَّ﴾، چەند باخىك كە پروبار گەليان بەژىردا دەپۆن، واتە: بەژىر درەختەكانيان دا دەپۆن، ياخود: بەژىر ئەو كۆشك و تەلاراندەدا كە تىياندان.

(۱۲) - ﴿وَجَعَلْ لَكَ قُصُورًا﴾، ھەروەھا چەندان كۆشكىش بۆ تۆ دادەنان، بەلام ئەوھ لە پۇژى دواىى دا، ﴿وَجَعَلْ لَكَ قُصُورًا﴾، خوئندراويشەتەو: (وَجَعَلْ لَكَ قُصُورًا)، واتە: نەك بە زەنە (جزم)، بەلكو بە بۆر (ضمة).

(۱۳) - ﴿بَلْ كَذَّبُوا بِآلْسَاعٍ﴾، بەلكو ئەوان ئاخىرزەمان، قىامەت بە درۆ دادەنتن.

خوا ﷻ دىتە سەر باسى ھۆكارى راستەقىنەى بىپرواىى ئەوانە، دەفەرموئ: ﴿بَلْ﴾، (إِضْرَابٌ عَنْ صَلَاحِهِمْ فِي مَعْرِفَةِ الرُّسُولِ)، واتە: نەك ھەر بە ھەلەداچوون و گومراچوون لە ناسىنى تۆدا، لە دۆزىنەوھى ھەقدا، ھۆكارەكە ئەوھ نىە كە تۆ نەناسن، ياخود: نەزانن كە قورئان ھەقە، ﴿بَلْ كَذَّبُوا بِآلْسَاعٍ﴾، بەلكو بىپروان بە (ساعة)، ئنجا (ساعة) چ مەبەست پىتى ئەو كاتە بى، كە دىناىى تىدا بە كۆتا دى (ئاخىر زەمان) ياخود: مەبەست پىتى كۆى پۇژى دواىى بى، ھەم ئەو كاتەى كە دىناى تىدا بە كۆتا دى، ھەم قىامەت و زىندوووبوونەوھو ھەلسانەوھ، بپرويان بەوھ نىە.

(۱۴) - ﴿وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ بِآلْسَاعٍ سَمِيرًا﴾، ئەوانەش كە بىپروان بە ئاخىر زەمان، ياخود بە پۇژى دواىى، تىمە ئاكرىكى كلىپەدارمان (كە دۆزەخە) بۆ ئامادە كردوون، (سَمِيرٌ)، برىتتە لە كلىپە ساندن، گرو كلىپە، (فَعِيلٌ مَعْنَى مَفْعُولٍ)، يانى: (مَشْعُور)، يانى: كلىپە ساندوون، كلىپە پىشەنراو، داگىرسىتراو، كە مەبەست پىتى دۆزەخە، (سَمِيرٌ)، يەككىكە لە ناوھەكانى دۆزەخ.

ئىنجا باسى ئەو دۆزەخە بە كَلْبَہ و بَلْيسَہ، دەكات:

۱۵- ﴿إِذَا رَأَتْهُمْ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ﴾، كاتىك دۆزەخ ئەوان دەبىنى لە شۈئىتىكى دوورەو،
واتە: كاتىك دۆزەخ ئەو بېئىروايانە دەبىنى، ھەر لە دوورپا:

۱۶- ﴿سَمِعُوا لَهَا تَغِيْطًا وَزَفِيرًا﴾، گوئى بېستى توورەيى و پەستىيەكەي و ھەناسە
دانەوہەكەي دەبن، ھەناسە دەردانى دەبن، دەلئ: (التَغِيْطُ: شِدَّةُ الْغَيْظِ، وَهُوَ الْغَضَبُ الشَّدِيدُ)،
(تَغِيْطٌ)، واتە: زۆر پەستى، كە بىرىتە لە زۆر توورەيى، (وَالزَّفِيرُ: إِخْرَاجُ النَّفْسِ)، (زَفِيرُ) يىش،
بىرىتە لە ھەناسە دەردان، ھەروەك (شەيىق) ھەناسە ھەلکەشەنە، واتە: ھەر لە دوورپا كە
دۆزەخ دەبىن، گوئيان لە توورەيى و پەستىيەكەي دەبن، كە چۆن دەكۆلئ لەبەر خۆيەوہ
و رقى لتيانە، ھەروہا گوئيان لە ھەناسە دەردانى دەبن، ئىنجا ئەمە يان ھەر بە حەقىقەت
وايە، ياخود خوا ﷻ ليرەدا دۆزەخ دەچوئى بە دېندەبەك، ياخود بە مروؤفئى زۆر توورە،
كە رقى لە كەستىكە و بەرەو پرووى دئ و، پىشانى لئ دەخواتەو، چونكە نىنسان كاتى زۆر
توورەو پەست دەبن، بە قوولئى ھەناسە دەدات و، بە قولئى ھەناسە ھەلدەكەشئ.

۱۷- ﴿وَرَأَى الْقَوْمُ مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا﴾، كاتىك فرئ دەدرئە نئو شۈئىتىكى تەنگەبەرەو تەسكى
دۆزەخەو، ﴿ضَيِّقًا﴾، خوتندراويشەتەو: (ضَيِّقًا)، بەبىن گىرە (شَدَّةً)، ﴿الْقَوْمُ﴾، يانى:
(زُئْمُوا بِإِهْلَائِهِ)، يانى: فرئ دەدرئە بە سووكىي و بئ نرخبىەوہ.

۱۸- ﴿مُعْرَيْنَ﴾، بە جووتەيەوہ، يانى: دوو دوو كە لەپچە كرلون، ياخود ھەر كامىئىيان
دەست و پىتى پىتكەوہ كە لەپچە كرلون.

۱۹- ﴿دَعَا هَٰذَاكَ ثُبُورًا﴾، لەو كاتەدا داواي فەوتان دەكەن، ﴿دَعَا﴾، (الدَّعَاءُ:
النَّدَاءُ بِأَعْلَى الصَّوْتِ)، (الدَّعَاءُ) بانگكردنە بە دەنگى ھەرە بەرز، چى بانگ دەكەن؟
(ثُبُورًا)، (الثُّبُورُ: الْفَلَاحُ)، دەلئ: ئەي فەوتان و مەرگ، وەرە دەريازمان بكە لەو حالەي
تتيدايىن، بەلام وەك خوا ﷻ لە بارەي دۆزەخەوہ دەفەرەمۆئ: ﴿ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ﴾
(۱۲)، (الاعلى، دوايى نە تتييدا دەمرئ، نە تتييدا دەژئ، نە تتييدا دەمرئ دەربازى بئ، نە
تتشييدا دەژئ، ئەو ژيانەي كە پىتى بگوترى: ژيان.

ئىنجا خوا دەفەرمۇي:

۲۰- ﴿لَا تَدْعُوا أَلِيَّكُمْ تُبَرُّوا وَبِحَدِّ آدَعُوا تُبَرُّوا كَثِيرًا﴾، ئەمرو تەنيا جارىڭ فەوتان و لەبەين چوون داوا مەكەن، بەلكو زۆر جارى داوا بكەن، واتە: حال و بالتان لە دۆزەخدا ھى ئەو ئەنە، تەنيا جارىڭ مەرگ بە ئاوات بخوازن، بەلكو ھى ئەو ئەنە زۆر بە ئاوات بخوازن، چونكە مەرگ دەبەيتە فرياد پەسيكى باش بۆ تيوە كە دەريازتان بكتات، لەو حالە، ئىنجا وای بە حالى كەسيك كە مردنى تيدا بە ئاوات بخوازي! مردنى پىن چاكر بى لەو حالەى كە تىيدا، ديارە حالىكە لە مردنیش ناخوشترا!

ئىنجا خوا ﷻ بە پىغەمبەر ﷺ دەفەرمۇي:

۲۱- ﴿قُلْ أَذَلِكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ﴾، بلى: (لىيان بېرسە) ئايا ئەو (ھالىك كە باسكرا، ئەو دۆزەخە بەو شيوە) باشترە، ياخود بەھەشتى تيدا ھەميشە مانەو، بەھەشتى تيدا ھەرماو بوون، ئەو ھى كە گەفت و بەلەين بە پارىزكاران دراو (بېچنەتى).

وشەى ﴿خَيْرٌ﴾، لە ئەسلىدا (خېر)، ھەر ھەك چۆن وشەى (شەرىش)، (أَمْرٌ)، بەلام ھەردوو كيان ھەمزە كەيان لا براو، چونكە زۆر بەكار دەھيتەين، كەواتە: ﴿خَيْرٌ﴾، يانى: چاكر، ھەر ھەك (شەرى)، يانى: خراپتر، ئايا ئەو حالە باشترە كە باسكرا، ياخود بەھەشتىك كە تىيدا ھەر ماو و ھەميشە بى دەبن؟

﴿الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ﴾، ئەو (بەھەشت) ھى كە گەفت بە پارىزكاران دراو، يانى: گەفت و بەلەين و موژدە دراو بە پارىزكاران كە بېچنەتى.

۲۲- ﴿كَانَتْ لَكُمْ جَزَاءً وَمَصِيرًا﴾، كە ئەو بەھەشتە بۆيان دەبەيتە پاداشتىش و دەبەيتە سەرەنجامىش، يان: دەبەيتە ئەو پاداشتەى پىر بە پىستيانەو شايستەيانەو، دەبەيتە ئەو سەرەنجامەش كە بۆ لای دەچن و پىي دەگەن.

نجا نهو بهه شته چونه؟ خوا ﷻ به دوو رستهی کورت پتناسهی بهه شت دهکات:

(۲۳) ﴿لَمْ فِيهَا مَا يَشْكَاؤُكَ﴾، بۆ وان لهویدا هه به هه رچی بیخوازان!

سبحان الله! لهو پتناسه کورت و پر به پتست و گشتگیر و هه مه لایه نه! ﴿لَمْ فِيهَا مَا يَشْكَاؤُكَ﴾، بۆ وان لهو بهه شته دا هه به، هه رچی بیان هوی، وهك له جیهی دیکه دا خوا ﷻ دهفه رموی: ﴿...وَفِيهَا مَا شَتَّهِمُ الْأَنفُسُ وَكَذُّ الْأَعْيُنِ وَأَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ (۷۱) الزخرف، واته: له بهه شته دا هه به، هه ر شتیک که نفس بیخوازی و، چاو له دیتنی له ززهت بکات و، تیوهش لهویدا به هه میشه یی ده میننه وه.

هه روه ها له سووره یی (السجدة) دا، دهفه رموی: ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (۷۲)، واته: هیچ نه فستیک نازانی نهو ی که بۆی په نهان کراوه، له شتیک که فرمستکی شادیی بۆ دیتن، یاخود له شتیک که ده بیته مایه ی چاو پوونی و چاوگه شی و دلخو شی.

(۲۴) ﴿كَانَ عَلَى رَيْكَ وَعَدًا مَّتَوَلًّا﴾، نهو دهش له سه ر په روه ردگارت به لیتنیکه لیتی ده پرستیه وه، ﴿مَّتَوَلًّا﴾ واته: داوای لئ ده کری، لیتی ده پرستیه وه، هه لبه ته هیچ که سیک له خوای به رزو به توانا ناپرستیه وه: ﴿لَا يُسْتَلَّ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُمْتَلَكُونَ﴾ (۷۳) الانبیاء، واته: نهو لیتی ناپرسری لهو ی که ده یکات و، نهوان لیتان ده پرستی، به لام لیره دا مه به ست نهو به که خوا ﷻ له که رهم و به خشی خوی، نهو به لینه ی و داناره، که لیتی به پرستیه وه، به نده کانی چاو هروانیان لیتی هه بن، خوا ﷻ بۆ خوی وای داناره، نهك له بهر نهو ی مرو فیه کان بۆیان هه بن، له خوا ﷻ به رسته وه، یان شتیک لئ داوا بکه ن، که خوی نه یقه رمو بی، چونکه خوا کار به جیه و، نهو په ری حکمه ت و زانیاری هه به و، نهو په ری میهره بانی و به زه یی هه به، هه ر که سیک شایسته ی هه ر شتیک بن، خوا به زیاده وود پتی ده دات و، پیویست ناکات خوی داوای بکات.

مه سه له ی چواره م:

پرسیار لیکردنی خوای بهرز و مهزن له په رستراوانی ساخته: که تاپا نهوان بهنده کانی خویان گومرا کردوون؟ که مه بهست سهرزه نشترکردنی په رسته ره کانه و، وه لآمی نهوانیش: که نه خیر، به لکو په رسته ره کان خه تاپا خویان بووه و، به هوئی خوشکوزه رانییه وه، قورئانیک که بیر خه ره وه یه، فرهاموشیان کردوه و، به چاو دادانه وهی هاو به شدانه ران که نه وه په رستراوه کانتان به دروستان ده خه نه وه و، تیتستاش هیچ شتیکتان له دهست نایهت، نه نه وه که سزایه که له خوتان لایه دن، نه نه وه و ش که خوتان له حاله دهر باز بکه ن:

خوَا ۞ دَهْفَه رَمَوۡی: ﴿وَبِیَوْمٍ یَّحْشُرُهُمْ وَمَا یَعْبُدُوۡنَ مِنْ دُوۡنِ اللّٰهِ فَعِیۡقُوۡلٌ ؕ اَنتُمْ اَسْلَلْتُمْ عِبَادِیۡ هٰۤیۡۤ اَۤیُّۤ اَۤیُّۤ اَمۡ هُمۡ سَلَکُوۡا السَّبۡیۡلَ ﴿۱۷﴾ قَالُوۡۤا سَبَحَنٰکَ مَا کَانَ یَبۡنِیۡ لَنَا اَنْ نَّتَّخِذَ مِنْ دُوۡنِکَ مِنْ اٰوۡلِیَآءَ وَّلٰکِنۡ مَّتَّعْتَهُمۡ وَاَبَآءَ هُمۡ حَقَّ نَسۡۤرِ الْاَۤیۡۤکَرِ وَکَانُوۡۤا قَوْمًاۢ بُرۡا ۞ ﴿۱۸﴾ فَقَدۡ کَذَّبُوۡکُمْ بِمَا نَقُوۡلُوۡۤکَ فَمَا تَسْتَطِیۡعُوۡۤنَ صَرَۤقًا وَّلَا نَصۡرًا وَّمَنْ یَّظۡلِمۡ مِّنۡکُمْ نَفۡۤیۡۤهٗ عَذَابًاۢ کَبِیۡرًا ۞ ﴿۱۹﴾

شیگردنه وهی ئه م ئایه تانه، له یازده برگه دا:

۱- ﴿وَبِیَوْمٍ یَّحْشُرُهُمْ وَمَا یَعْبُدُوۡنَ مِنْ دُوۡنِ اللّٰهِ ۞﴾، یادبکه وه: نهو پرۆه که نهوان و نه وهی که له جیاتی خوا ده پیه رستی، کوپان ده کاته وه، خویتندراویشه ته وه: (نَحْشُرُهُمْ)، کوپان ده که به نه وه، نهو پرۆه چی ده فهومئ؟ چی تیدا پروو ده دات؟ هه لبه ته که ده فه رموئ: ﴿وَمَا یَعْبُدُوۡنَ ۞﴾، (ما: موصولة) یانی: (الَّذِی یَعْبُدُوۡنَه)، نه وهی که ده پیه رستی، تنجا هه موو جوړه په رستراوه کان ده گریته وه: مروؤ بن، فریشته بن، شهیتان بن، دار و بهرد بن، نه ستیره بن، هه واو ناره زوو بن، حیزبی کافر بن، پرژمی سته مکار بن ... هتد.

(۲) ﴿فَيَقُولُ مَا نَسُرَّ وَاسْلُتْ لَنَا مِنَ الْغَيْبِ﴾ (خوایا) دهفته رموی: آیا تیره نا هم به ندانه می منتان گومرا کردن؟

﴿فَيَقُولُ﴾، خویشاویشه تهوه: (فَتَقُولُ)، نه گهر نهوه می پیشی (وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ) بن، نه مه شیان (فَتَقُولُ)، ده لئین: آیا تیره نهو به ندانه می منتان گومرا کردن؟ له پتان لادن؟ هه لیه ته نهو پرسیار کردنه لیره دا، پرسیار کردنیکه بو به رانیه ره که دانی پندا بیتی (استفهام تقریری) ته گهرنا خوا ﴿فَتَقُولُ﴾ چاوه پرسی وه لام نیه، نهو دانی پندا بیتی و قسه بکات.

(۳) ﴿أَمْ هُمْ مَسْكُونٌ فِي السَّيْلِ﴾ (آیا تیره گومراتان کردن؟) یا خود خویشان پتان ون کرد؟

(۴) ﴿قَالُوا سُبْحَانَكَ﴾ (په رستراوه کان هه رچی بن) گوتیان: پاکیی بو تو.

چونکه لهو پوژده دا، هه م دار و به رد دیته گو، هه م پروهه، هه ر شتیک که په رسترا بن، مرووف بن، جند بن، فریشته بن، هه رچی بن، دیته گو به لام هه ندی له زانایان گوتووایانه: لیره دا وا پنده چی، وه لمده ره وه کان که سانی خاوه ن هوش بن، فریشته، یا خود مرووف، یا خود جند، به لام پیم وایه: خوا ﴿فَتَقُولُ﴾ هه ر شتیک په رسترا بن، بو خوا ﴿فَتَقُولُ﴾ سینه به بیهنیه گو و، حاشا له په رستراوه کان خویشان بکه ن، هه لیه ته لیره دا که ده لئین: ﴿سُبْحَانَكَ﴾ (أي: لَسُبْحَانَكَ تَسْبِيحًا)، واته: تو به پاک ده گرین به پاک کردن، نجا هه ر چهنده ﴿سُبْحَانَكَ﴾، وشه می به پاک کردنه، به لام کناره به بو سه رسوپمان، یانی: شتیک سهیره و سه رمان سوړ ده مینتی.

(۵) ﴿مَا كَانَ يَنْبَغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ﴾، نیمه بومان نه بوو، جکه له تو، دوستان دیکه بگرین، وشه می ﴿يَنْبَغِي﴾، (بَغَاءُ): (طَلَبُهُ)، یانی: داوا می کرد، ﴿يَنْبَغِي﴾، (البغى مطاوع) (بَغَى)، یانی: گونجاو و شایسته نیه و نه بوو، له دنیدا که نیمه جکه له تو، دوستانی دیکه بگرین، که ساتیک که لئیان نزیک بین و بیانکه یه مشوور خوړ و سه ره رشتیار و په رستراو.

٦- ﴿وَالَّذِينَ مَنَعْتُهُمْ وَءَايَأَهُمْ﴾، به لّام تۆ ئەو (کافر) ئەو باب و باپیرانی شیانی بە هەرمەند کرد بوو، خۆشگوزەرانە کردبوون، کەواتە: ئەوانە سیلە بوون بە رانی بەر بە چاکەو نیعمەتەکانی تۆ، بەرامبەر بە بە هەرمەند کردنی تۆ، بۆیە ئەوان لە دنیا دا، لە جیانی ئەو هی شوکرانە بژێر بن، سیلەو ناسوایاس بوون.

(۷) - ﴿حَقَّ نَسْأُ الْإِصْرَ﴾ {لەسەر ئەو خوشگوزەرانیی و پابواردنی خۆیان و، لەرزەت وەرگرتن لەو نازو نیعمەتە ی تۆ ئەوانت پێ تاقیکردووه، بەردهوام بوون! هەتا زیکیان لەبیر چۆه.

(ڏيکار)، يه ڪيڪه له ناوه کائي ڦوڙٿان، به ماناي بيرخه رهوه ڌڻي، ياخود ليڙهه دا (ڏيکار) مهبهست پڻي يادي خوايه، تاكو يادي توڙيان لهبير چوو، ئنجا به شيڪ لهوهي يادي خوايه، برتيه له ڦوڙٿان، نه گهرنا، يادي خوا فروانتره له ڦوڙٿانئيش.

۸- ﴿وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا﴾، نه‌وان بوونه كۆمه‌لیكى فهوتاو، (بۆر: جمع بایر، وهك (الغود: جمع عاید)، (عوذ) واته: نه‌وانه‌ی په‌نا ده‌به‌ن، (عاید، واته: په‌نابهر، په‌نا بردوو، (بور) یش، یانی: فهوتاو،ن کۆی (بایر،ه، یانی: فهوتاو، واته: فهوتان و سه‌ریان به‌ فهتاره‌ت چوو، (وَالْبَائِرُ: الَّذِي أَصَابَهُ الْبَوَارُ، أَيْ: الْهَلَاكُ)، (بایر، كه‌سیكه‌ كه‌ (بَوَارِی، تووش بووبن، وهك له‌ سووپه‌تی (ئیه‌راهم) دا ده‌فه‌رموئ: ﴿وَأَحْلَوْ قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ﴾ (إبراهیم، كه‌واته: (بایر، خه‌لكه‌كه‌ی خۆیان برده‌ مه‌نزلكای فهوتان و سه‌ر به‌ فهتاره‌ت چوون، كه‌واته: (بایر، كه‌سیكه‌ (بَوَارِی، تووش بب، واته: له‌به‌ین چوون و سه‌ر به‌ فهتاره‌ت چوون، نه‌وان (په‌رستراوه‌كان) ئاوا وه‌لمی‌ خوا‌ی په‌روه‌ردگار ده‌ده‌نه‌وه، كه‌: نه‌خه‌ر هه‌ر خۆیان گومرا بوون، نه‌ك یتیم نه‌وانمان گومرا كر‌دبێ.

۹- ﴿فَقَدْ كَذَّبْتُمْ بِمَا تَقُولُونَ﴾، خواست که ده روز نشت کردن پیمان دهه رموی؛
 لمودا که گوشتان، به درویشان خسته‌شده، نثروان به درو دانا.

۱۰- ﴿فَمَا اسْتَطِيعُوا صَرْفًا وَلَا نَصْرًا﴾، نیستاش نه توانای لادانی سزاتان هه به، له خوټان و، نه توانای سه رکه و تبتستان هه به.

١١- ﴿وَمَنْ يَظْلِمِ نَفْسَهُ عَذَابًا كَبِيرًا﴾. هەر کامێک له ئیوهش ستهم بکات، نازاریکی گهورهی پێ دهچێژین، که دهفهرموی: ﴿فَقَدْ كَذَّبْتُمْ بِمَا تَعُولُونَ﴾. نهوان ئیوهیان به درۆ دانا لهوهدا که گوتتان، ﴿يَا بَنِي آدَمُ﴾. یانی: (ههیهما تَقُولُونَ)، لێرهدا پیتی (ب) لهجیتی (ف)ی بهکارهێنراوه، ئهوه له زمانی عهڕهیی دا زۆره، یاخود (ب) ههر له شوێنی خۆیهتی و (ب)ی (السببية)یه، واته: به هۆی قسه که تانهوه، ئیوهیان به درۆ خستهوه و به درۆ دانا، که دهفهرموی: ﴿وَمَنْ يَظْلِمِ نَفْسَهُ﴾. دیاره ههر کامێک له شیرک و کوفر و درۆ، ستهمه، واته: ههر که سێک له ئیوه شیرک بکات، کوفر بکات، درۆ بکات، نازاریکی گهورهی پێ دهچێژین.

مهسه له ی پئنجهم و کۆتایی:

پروونکردنهوهی نهو راستیه که پیغمبه رانی خوا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) هه موویان خواردن و خواردنهوه و کارو کاسبیی و چوونه بازاریان هه بووه، خواش ﷺ پیغمبه ران و خه لک به یه کدی تاقیده کاتهوه و، بینه ری هه موو لایه کیشه، چی ده کهن و چۆن ده کهن؟

خوا دهفه رموی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَيَشْرَبُونَ فِي الْأَسْوَاقِ وَجَعَلْنَا بَيْنَكُمْ بَنِي إِسْرَءِيلَ فِتْنَةً أَنْتَصِرُونَ وَكَانَ رَبُّكَ بِمِيرٍ﴾

شیکردنهوهی ئەم ئایه ته، له پینج برگه دا:

(١) -- ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾، عاده مان وابووه له پیش تۆدا هیچ کام له پیغمبه رانمان نه ناردوه، هیچ کامیان.

(٢) -- ﴿إِلَّا إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَيَشْرَبُونَ فِي الْأَسْوَاقِ﴾، مه گهر ههر کامیک لهو پیغمبه رانه خواردنیشی خواردوه و، به بازارانیشتا پۆیشته، واته: وهک خه لکی ناسایی ژبانی دنیایان گوزهراندوه و، له چوارچێوه بازنه یی یاساکانی شه ریه تدا، به لām خواردنیان خواردوه و، خواردنهوه یان خواردۆتهوه و، خه وتوون و بهرگ و پۆشاکیان پۆشیوه و، به بازاردا پۆیشتهوون، کار و کاسبیان کردوه، که دهفه رموی: ﴿إِلَّا إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ﴾، ئەم جه خه کتردنهوه یه به (إِنْ) و به (ل)، بۆ نهوه به که کاتیگ هاوبهش بۆ خوا دانه ره کان، تانه له پیغمبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ددهن، چونکه خواردن دهخۆن و به بازاراندا دهپۆن، وهک له بیران چوو بیتتهوه که حالی پیغمبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) هه موویان ههر وابووه، یانی: لێره دا خوا ﷺ وای مامه له له که لدا کردوون، که نهو حه قیقه ته یان ههر نه زانیی، بۆیه خوا بۆی جه خه کتردوونهوه.

دوایی خوی په نهانزان دهفه رموی:

٤- ﴿اَنْصِرُوْكَ﴾، ئايا خۇتان پادەگرن؟ نەمە پرسىپارکردنە، بەلام بۇ ھاندانە، ئايا خۇتان پادەگرن؟ ئايا پىغەمبەران خۇيان پادەگرن لەسەر گەياندنى پەيامى خوا و، شونىكە وتووانى پىغەمبەرانى خوا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) خۇيان پادەگرن؟ ھەرودەھا خەلکە کەش، ئايا خۇ پادەگرن لەودا کە مل بۇ ھەق کەچ بکەن؟

۵- ﴿وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا﴾، بىگومان پەرۋەردىگار ئىشت بىنەرە، واتە: ھالى ھەموو لايەك دەبىنى و، ھەئس و كەۋتەكانتەن دەبىنى، دەۋاننى كى چى دەكات و، چۈن دەكات؟ كە دەفەرمۇي: ﴿أَتَصْبِرُ﴾، ئايا خۇتان رادەگىن؟ نەمە بە تەئكىد ھاندانە بۇ خۇپاگىرى، ۋەك چۈن خوا ﷻ دەفەرمۇي: ﴿وَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا...﴾ الطور، خۇت رابكرە بۇ ھوكمى پەرۋەردىگارت، بىگومان تۆلە ژىر چاۋدىرى ئىمە داي، ئاكامان لىت ھەيە، مشوورت لى دەخۇين، بەسەرت رادەگەين، خۇت رابكرە و، چى خوا پىي خۇشەو پەسندە، بەو شىۋەيە بىكە و، گوئى مەدە ئازارو ناپرەھەئىيى كافرەكان.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

❖ دەرسی دووهم ❖

پېناسه‌ی نهم دهرسه

به پرتزان!

نهم دهرسه‌مان چوارده (۱۴) ثابته ده‌گړته خوځي، ثابته‌کاني: (۲۱ - ۳۴)، که تپياندا سهره‌تا باسي داواکاريه‌کي بڼي جتي کافره‌کاني کراوه، به‌لکو دوو داواکاريي، که دابه‌زيني فريستان و بينيني خواجه و، بهو بونه‌يه‌شه‌وه، باسي حالي شووم و شپزه‌يان کراوه، له قيامه‌تا.

پاشان باسي سکاډي پېغه‌مبه‌رکراوه ﷺ له چهنګ خه‌لکه‌که‌ي و، پېش نه‌وه‌ش باسي په‌شيمانې که‌سيک کراوه، که به هوځ هاوه‌ل و براده‌ري خراپه‌وه، له‌پځي لاده‌او گرفتار ده‌بي، دوايي په‌نجه‌ي په‌شيمانې ده‌گه‌زئ، له جياقي په‌نجه‌يه‌ک، هه‌ردوو ده‌سته‌کاني ده‌گه‌زئ، يان: په‌کجار زور په‌شيمانه، نجا دوايي باسي سکاډي پېغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌کات، له چهنګ خه‌لکه‌که‌ي که فوړنانيان له بير کردوه و پشتگوځي خستوه.

دوايي باسي داواکاريه‌کي ديکه‌يان ده‌کات، که بريته: له دابه‌زيني فوړشان به يه‌ک چار و، له جياقي نه‌وه‌ي که شه‌وانه‌و پوژانه و، له ميان بيست و س (۲۳) سالدا دابه‌زئ، به په‌کجار و يه‌ک ته‌کان دابه‌زئ! خواش ﷺ به‌رپه‌رچي نه‌وه داواکاريه‌شيان ده‌داته‌وه، که حېکه‌ته‌که‌ي چپه، باسي سزاي قيامه‌تشان کراوه که له‌سهر پووان، له په‌و پوو به‌ره‌و دوزه‌خ په‌لکيتش ده‌کرتن و ږاده‌کيتش‌ين.

﴿وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْمَلٰٓئِكَةُ أَوْ نَرَىٰ رَبَّنَا لَعَلَّ اسْتَكْبَارُا
فِيْ اَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْا عُتُوًا كَبِيْرًا ﴿٢٤﴾ يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلٰٓئِكَةَ لَا بُشْرٰى لِّهٖمْ اِلَّا الْمَجْرِمِیْنَ وَيَقُولُوْنَ

جَعَرًا مَّخْجُورًا ﴿٢٢﴾ وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبْأَلًا مَّنْثُورًا ﴿٢٣﴾ أَصْحَابُ
الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُّسْتَقَرًّا وَأَحْسَنُ مَقِيلًا ﴿٢٤﴾ وَيَوْمَ تَشْفَقُ السَّمَاءُ أَلَمِيًّا وَزِلَّ الْمَلَكُكُمُ
تَنْزِيلًا ﴿٢٥﴾ أَلَمْ يَكُنْ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ لِلرَّحْمَنِ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى الْكَافِرِينَ عَذَابًا ﴿٢٦﴾ وَيَوْمَ
بَعْضُ الظَّالِمِينَ عَلَىٰ يَدَيْهِمْ يَقُولُ بَلَىٰ لِّيَنفَعَنِي أَلَمْ أَخَذْ مِنَ الرَّسُولِ سَبِيلًا ﴿٢٧﴾ بَلَىٰ لِّيَنفَعَنِي لَوْ أَنِّي
فَلَّانًا غِيْلًا ﴿٢٨﴾ أَفَدَأَسْلَمِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ
خَدُولًا ﴿٢٩﴾ وَقَالَ الرَّسُولُ إِنَّ رَبِّي أَمَحَّدُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا ﴿٣٠﴾ وَكَذَلِكَ
جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ هَادِيًا وَنَصِيرًا ﴿٣١﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
لَوْلَا نَزَّلَ عَلَيْنَا الْقُرْآنُ جَمْلَةً وَجَدُوكَ كَذَّابًا لِّئَلَّا تُبَيِّنَ لَهُمْ قَوْلَهُمْ وَلِقَاءَهُمْ
يَأْتُونَكَ بِسُلَىٰ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا ﴿٣٢﴾ الَّذِينَ يُحْشَرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ
جَهَنَّمَ أُولَئِكَ سَرًّا مَّكَانًا وَأَصْلًا سَبِيلًا ﴿٣٣﴾

مانای ده قافو ده قی لایه ته کان

ههروه ها نهوانه ی به هیوای دیداری تیمه نین، (بروایان به پوژی دوایی نه)،
گوئیان: ده بووایه فریشته مان دابه زتته سر، یان پهروه ردگارمان بینین، بیگومان
له دلی خویناندا خو به زلگریان هه یه، سته م و سنوور شکستینه کی گه وره یان کرد
﴿٢٢﴾ نه و پوژه ی فریشتان ده بینن، هیچ جوړه موژده و دڅو شیهه ک بو تاوانباران
نیه و (فریشته کان) پییان ده لئین: زور لیتان قه ده غه یه (بچنه به هه شت) ﴿٢٣﴾
هه رچی کرده وه ی چاکې کردبوو شیان، کردمانه توژو گه ردی پرژو بلاو ﴿٢٤﴾ له و
پوژه دا هاوه لانی به هه شت، نشینکوه شوینی پشوودانیان (له هی کافران) زور
باشتره ﴿٢٥﴾ نه و پوژه که تاسمان له شتوه ی هه وری سپی دا له ت و په ت

دەبىي و، فرىشتەكانىش بە ژمارەيەكى زۆر دادەبەزىتتىن (بۆ گۆرەپانى قىامت)
 ۱۰۰) لەو رۆژەدا ھۆكۈمرايىي و بالادەستىي بەس بۆ (خوای) بە بەزەيى چەسپاو
 دەبىي و، رۆژىكى زۆر قورس و زەحمەت دەبىي، لەسەر كافران ۱۰۱) ھەرۋەھا نەو
 رۆژە (رۆژىك دەبىي) كە باباي ستەمكار (لە پەشتىمانيان) ھەردووك دەستانى دەگەزى
 و، دەلتى: خۇزگە لەگەل پىغەمبەردا رېم گرتايە بەر ۱۰۲) ھەي ھاوار بۆ من!
 خۇزگە فلانكەسم بە دۆست نەگرتايە ۱۰۳) بە دلنبايى لە يادى خوا (و قورنان)
 دواى ئەوۋەي بۆم ھاتبوو، لايدام و شەيتانىش بۆ مروڤ، زۆر دەستخەپۆكەر و
 لە تەنگانەدا پشت بەردەرە ۱۰۴) پىغەمبەرىش گوڤ: پەرۋەردگارم! بېگومان
 خەلگەكەم ئەم قورنانهيان وىل كىرد بوو (واز لىھىنا بوو) ۱۰۵) ھەر بەو
 شىۋەيەش بۆ ھەر كام لە پىغەمبەران دوژمنىكمان لە تاوانباران پەخساندوۋە،
 پەرۋەردگار شىشت بەسە رېنمايىكار و پشتىوان بى ۱۰۶) ئەوانەي بېپرواشن گوتيان:
 دەبوۋايە قورناني ھەموو پىكەۋە بە يەكجار دابەزىيائە سەر، بەلام بۆيە بەو
 شىۋەيەمان دابەزانىدوۋە، تاكو ەقلى و دلتى پى بچەسپىننن و وردە وردەش
 بەسەرتدا خويندوۋمانەتەۋە (تاكو بە ناسانىي بۆت فام بىكرى و لەبەر بىكرى)
 ۱۰۷) ئەوانىش (بېپروايەكان) ھەر وىتەيەكت بۆ يىننەۋە تىمە ۋەلەمىكى ھەقت
 بۆ دىننن و، پرونكرندەۋەي باشتىرت بۆ دىننن (بۆ پىسارو ئىشكالەكەيان) ۱۰۸)
 ئەوانەي لەسەر رۋويان بەرەو دۆزەخ كۆدەكرىنەۋە، نا ئەوانە جىگايان خراپترو
 رىگاشيان گومرايانەتر و ھەلەترە (بە پەھايى) ۱۰۹)

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له وشه‌کان

(وَعَتَرُ عُتْرًا كَبِيرًا): (الْعُتْرُ: النُّبُو عَنِ الطَّاعَةِ)، وشه‌ی (عُتْرُ) به‌ چهند شه‌وده‌یه‌ك
لێكدراره‌وه‌یه‌:

أ- ملنه‌دان بۆ فه‌رمانبه‌ریی.

ب- سنوور شكێنن.

ج- غۆ به‌زلكری و، ملنه‌دان بۆ هه‌ق.

(حِجْرًا تَحْجُرًا): یانی: (مُتَوَعَّ مَنَعًا)، (الْحِجْر)، (الْمَمْنُوعُ مِنْهُ بِتَحْرِيمِهِ)، شتێك كه
قه‌ده‌غه‌ كرابێ و، پێی لێگیرابن، ﴿حِجْرًا تَحْجُرًا﴾، یانی: (مَنْعًا لَا سَبِيلَ إِلَى رَفْعِهِ
وَدَفْعِهِ)، به‌جۆرێك پێی لێكراوه‌، كه هه‌یج ده‌ره‌تان نیه‌ بۆ لابردنێ ئه‌وه‌ قه‌ده‌غه‌یه‌،
یاخود بۆ پال پێوه‌نانی، چونكه‌ وشه‌ی (حِجْر)، ده‌گوتری: (فُلَانٌ فِي حِجْرِ فُلَانٍ، أَي:
فِي مَنَعٍ مِنْهُ عَنِ التَّصَرُّفِ)، واته‌: فلانكه‌س له‌ حه‌یجری فلانكه‌س دایه‌، پێی لێ
ده‌گرتی كه‌ ته‌سه‌روف بكات، له‌ مال و سامانی خۆیدا، یان ده‌لێ: فلانكه‌س
حیجری خراوه‌ته‌ سه‌ر.

(هَبَاءً مَّنْثُورًا): یانی: تۆزو گه‌ردێکی پرژ و بَلَاو، (الْهَبَاءُ: ذُّفَائِلُ السُّرَابِ وَمَا نَبَتْ
فِي الْهَوَاءِ)، (هَبَاء)، بریتیه‌ له‌ تۆزو گه‌ردی خۆل، هه‌روه‌ها ئه‌وه‌ی كه‌ له‌ هه‌وا دا
بلاوده‌بێته‌وه‌، دیسان له‌ کاتێکدا تیشکی خۆر دێته‌ ژووری، ئه‌و شته‌ وردیلانه‌ی
ده‌یانبینن، (هَبَاء) یان پێی ده‌گوتری، تاکه‌که‌ی (هَبَاءَة) یه‌.

(مَنْشُورًا)، (نَشْرُ الشَّيْءِ: أَي تَفْرِيقُهُ وَنَشْرُهُ، نَشْر)، یانی: پرش و بلاوکردن و، لێك
جیا کردنه‌وه‌، (هَبَاءً مَّنْشُورًا)، یانی: تۆزو گه‌ردێکی پرش و بَلَاو.

(مَفِيلًا): واته: شوتنى پشودان، (فَلْتُ قِيلُولَةً)، يان (فَلْتُ قِيلُولَةً)، واته: سهر خهويکم شکاند له کاتي نيوه پږدا، (فَلْتُ نِصْفَ النَّهَارِ)، ئنجا وشه (مَقِيلَ)، (مَصْدَرٌ أَوْ مَوْضِعُ الْقِيلُولَةِ)، يان چاوگه ياخود نه و شويته به که سهرخهوي تيدا ده شکيتري.

(عَسِيرًا): (يَوْمَ عَسِيرٍ)، ياني: پږڅي سخته و قورس و به زه حمهت، پږڅي دژوار، (يَوْمَ عَسِيرٍ)، ياني: (يَوْمَ يَتَصَعَّبُ فِيهِ الْأُمُورُ)، پږڅي که کاره کاتي تيدا زور به زه حمهت و قورس و دژوار ده بن.

(خَذُلًا): ياني: (كَيْفَ الْخَذْلَانِ، وَالْخَذْلَانُ: تَرَكَ مَنْ يُظَنُّ بِهِ مَنْ يُضَرُّ، نُفَرَّتْ)، (خَذْلَانِ)، بریتیه: له وهی که ستي که گوماني لن ده کړي، نوميدي لن ده کړي، که سهرت بغات، پشت به ردا، (خَذْلَانِ)، نه وه وانا که به تي، ئنجا خوا ده فهرموي: شه يتان زور پشت به رده وه زور وئکه ره به مروف، له ته نگانه دا.

(وَرْتَلْنَهُ تَرْيَالًا): واته: خویندو ومانه ته وه زور به هياوشي و، به پله پله و، به شيوه يکي ريك و پيك، چونکه (الرَّئِيلُ: إِنْشَاءُ الشَّيْءِ، وَالتَّظَامَةُ عَلَى اسْتِقَامَةٍ، (رَّئِيلَ) بریتیه له ريك و پيك بوونی شتيك، نه وه به که شتيك به شيوه يکي ريك له سهر پيه يک ته واپيکه وه پيز بين، ده گوته: (رَّجُلٌ رَّئِيلُ الْأَسْتَانِ)، پياويك که ددانه کاتي ريك و پيك بن، شاش و باش نه بن، به رزي و نرميان نه بن، (الرَّئِيلُ: إِرْسَالُ الْكَلِمَةِ مِنَ الْفَمِ بِسُهُولَةٍ، (تَرْيِيلَ) بریتیه له وه که مروف وشه به ناساني له زاري گو بکري، بچته دهر، که واته: (تَرْيِيلَ)، ياني: چاک خویندنه وهی قورنان و به ريك و پيکي خویندنه وهی و به هياوشي، به شيوه يک که ههر دهنک و پيت و وشه به ک، مافي خوي پي بدري.

هوئی هاتنه خوارهوهی نایه ته کان

هوئی هاتنه خوارهوهی ئەم دوو نایه ته: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلاً ۝٣٣ وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا ۝٣٤﴾

ئەم گێڕاوهیه ههیه له باره یانهوه:

(عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: قَالَ الْمُشْرِكُونَ: إِنْ كَانَ مُعْجِزًا كَمَا يَزْعُمُ نَبِيُّنَا، فَلِمَ يُعَذِّبُهُ رَبُّهُ؟ أَلَا يُنْزِلُ عَلَيْهِ الْقُرْآنَ جُمْلَةً وَاحِدَةً؟ يُنْزِلُ عَلَيْهِ الْآيَةَ وَالْآيَتِينَ وَالسُّورَةَ؟ فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَى نَبِيِّهِ جَوَابَ مَا قَالُوا: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلاً ۝٣٣﴾ ... إلخ) (أَخْرَجَهُ ابْنُ أَبِي حَاتِمٍ فِي تَفْسِيرِهِ: ١٥١٣٦، وَابْنُ مُرْدَوَيْهِ فِي تَفْسِيرِهِ كَمَا فِي «لُبَابِ النُّقُول» ص ١٦٣، وَالِدَرْ الْمَشْهُور ج ٦، ص ٢٥٤، وَمِنْ طَرِيقِهِ الضِّيَاءُ الْمَقْدِسِي فِي «الْأَحَادِيثِ الْمُخْتَارَةِ»: ١١٩).^(١)

واته: عهبدولای کوری عه بیاس (خوا له خوئی و بابی پازی بێ)، ده لێ: هاوبه ش بۆ خوا دانهره کان گو تیان: ته گهر وهك موحه مه مه د پیتی وابه پیغه مه بری خوایه، په روه ردگاری بۆچی ناپه حه ق ده کات؟ بۆچی قورانی به یهك جار دانابه زیتته سه ر؟ به لکو هه ر جاره نایه تیک، یان دوو نایه ت، یان سوو په تیک بۆ داده زیتن؟! خواش ﷺ وهك وه لمی ئه وهی که گو تیان، دابه زانده سه ر پیغه مه ره که ی ﷺ که ده فه رموی: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً ۝٣٣﴾، تا کو کو تایی.

(١) الاستيعاب في بيان الأسباب، ج ٢، ص ١٥، قلنا: وهذا سند حسن.

مانای گشتیمی نایه ته کان

خوای که ده فهرموی: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا﴾، نه مه ههر په یوه سته به وهی پشه وه، واته: نه مه (و)ه، بو گپړانه وهو بادانه وهی، (واو العطف)ه، نه مه فسانه ی تیره، ده گپړته وه بو سر نه وهی پشمن، واته: خوای ههر باسی کافرو هاوبه ش بو خوا دانه ره کان ده کات، به لام تنجا نهو سیفه ته شیان بو به کار دینن، واته: بزائن که نه وانه به هو ی نه وه وه که به نومی دی دیداری تیمه نین، ناوا پروویان کردو ته کوفرو شیرک و لادان و تاوان، ده فهرموی: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا﴾، نهو کافرانه ی به نومی دی دیداری تیمه نین، به نومی دی زیندوو کرانه وهو سزاو پاداشت نین، گو تیان: (چیان گو ت؟) ﴿لَوْلَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْمَلَائِكَةَ ظُفْرًا رِجًا﴾، ده بووایه فریشته مان دابه زتته سر، یان ده بووایه په روه ردگارمان ببینن، تا کو پروا به پیغمبره که ی بیتین و، پروا به کتب و نایین و په یامه که ی بیتین، خواش ﴿لَوْ هُوَ لَمِيَانْ دَا هَرْ نَهْ وَهَنْدَه ده فهرموی: ﴿لَقَدْ أَسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْا عُتُوًّا كَبِيرًا﴾، به دلنایی له دلی خویندا زور خوین به گه وره زانی، وه که له شویتیکي دیکه له سووره پ (غافر) دا ده فهرموی: ﴿إِنْ فِي صُدُورِهِمْ إِلَّا كِبْرٌ مَّا هُمْ بِيَلْفِيزُهُ﴾ غافر، واته: نه وانه بهس له دلیندا خو به زلگریه که هیه، که نهو خو به زلگریه یان پی نایه ته دی، واته: ههر له دلی خویندا خوین پی زله، به لام له واقیعدا زل و گه وره نین، پی ناگه ن بهو خو گه وره کردنه ناگه ن، وه که خولیاو ناوا تیکي پوچ، ﴿وَعَتَوْا عُتُوًّا كَبِيرًا﴾، نه وانه سه ریچیان کرد به سه ریچی کردتیکي گه وره، نهو مانایه کی، باخود سنور شکتینیان کرد، به سنور شکتینه کی گه وره، که لله ره قیی و عینادیان کرد، به که لله ره قیی و عینادیه کی گه وره، که نهو داوایه یان کرد.

نجا خوا ﷻ دیتہ سہر بامی یہ کیلک لہ دوو داواکاریہ کانیان، یہ کیان
 ہر فہراموٹ دہ کات، نہویش بریتہ: لہوہی خوا ﷻ بینن، نہوہیان خوا
 پەرورہدگار خوئی بہ سہرہوہ نابات و پشتگوئی دہ خات، چونکہ مروٹ لہم
 ژیانہ دنیاہدہ، بہم جہستہ خاکبہوہ، ہی نہوہ نیہ تہماعی نہوہی بیئ
 پەرورہدگار بینن، بۆچی دہتوانئ ہندیک لہ دروستکراوہ کان بینن، تاکو
 بتوانئ پەرورہدگار بینن، بۆ وئہ: رووح، ہیزی کیشندہ، ہیزی موکنا تسیی،
 تیشکی ژیر سوورہ سہرووی وہ نہوشہیی؟!

﴿يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَائِكَةَ لَا بُشْرَىٰ يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ﴾، نہو پۆژہ کہ فریستان دہ بینن
 نہو پۆژہ ہیچ دلخوٹشیہ کیہ بۆ تاوانباران، ہیچ موزدہ کیہ کیان بۆ نیہ، ﴿وَيَقُولُونَ
 حَبْرًا مُّجْرُورًا﴾، فریشتہ کان پتیان دہ لئین: لئتان قہدہ غہ بہ قہدہ غہ کی زور،
 یاخود زور بہ توخی لئتان قہدہ غہ بہ، چیان لئ قہدہ غہ بہ؟ لئتان قہدہ غہ بہ
 بچہ بہ ہشت، لئتان قہدہ غہ بہ کہ خوا بہ زہیی پتیاندا بی، نہوہ واتاہ کی،
 یاخود ﴿وَيَقُولُونَ﴾، واتہ: تاوانبارہ کان دہ لئین: ﴿حَبْرًا مُّجْرُورًا﴾، واتہ: با نہم
 سزای دۆزخ و نازاری کہ فریشتہ کان دہ بینن و سہر پەرشتی دہ کەن، با لئمان
 دوور بی و، لئمان قہدہ غہ بی.

﴿وَقَدْ مَنَّ اللَّهُ مَّا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ﴾، نہو پۆژہش (کہ پۆژی دواہیہ) ئیمہ روومان
 کردہ نہوہی کردبوویان لہ کردہوہ، واتہ: لہ کردہوہ باشہ کان، ﴿فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً
 مَنْثُورًا﴾، نجا کردمانہ تۆزو گہردی پرژ و بلاو، بۆچی؟ چونکہ دیواری نہو
 کردہوہ باشانہیان لہ سہر بناغہی ئیمان و خوا پئ مہبست بوون (إخلاص)
 بنیات نہناوہ، ہر کردہوہ کیہ پەرہست نہبی بہ خواوہ، بہ پەرہنامہ ندیی
 خواوہ، بہ شہریعتی خواوہ، بایی پوولیکہ، خوا نرخ و بہہای بۆ دانائئ، چونکہ
 کردہوہ بہوہ باش، دہبی:

یہ کہم: بۆ خوا بی.

دووہم: بہ پیئ شہریعتی خوا بی.

بەلەم كە ئەو دوو مەرجهى تېدا نەبوون: ۱- خوا پى مەبەست بوون. ب- به پى شەرع و بەرنامەى خوا بوون، واتە: ئەو كەسە كارەكەى بۇ خوا نەكردو و پاداشتى چى لە خوا دەوئ؟ چونكە كەستىك كارىك بۇ خوا بكات:

۱- به پى شەرىعتى خوا دەيكات، بزانتى خوا چۆنى پى چاكە، ئەو كارە نەنجام بدرى، به پى بەرنامەى خوا.

۲- بۆيە دەيكات پاداشتەكەى لە خوا وەرېگريتهود، نەك بۇ خۇ ھەلكتشان و چاودەروانىي لە خەلك، ئنجا كەستىك كارىك بۇ خوا نەكات، ستمە چاودەروانىي پاداشتەكەى لە خوا بكات، كەستىك كارىك به پى بەرنامەى خوا نەكات، ستمە و بى وېژدانىي دەكات، چاودەرتى پاداشتەكەى لە خوا بكات، تۆ به پى بەرنامەى خوات نەكردو و، بۇ ئەودە نەكردو پەزنامەندىي خواى پى وەدەست بىتى! بۆيە خوا كەدەودەى ئەو چۆرە كەسانە دەكاتە تۇزو گەرد.

ئنجا دېتە سەر باسى ئەھلى بەھەشت ﴿أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُّسْتَقَرًّا وَأَحْسَنُ مَقِيلًا﴾، ھاوۋەلانى بەھەشت، ياخود خاوەنلانى بەھەشت لەو رۆژدە كە فرىشتان دەبينن، پۆژى دوايى، ﴿خَيْرٌ مُّسْتَقَرًّا﴾، شوئىنى نىشتەجى بوونيان باشتە ﴿وَأَحْسَنُ مَقِيلًا﴾، شوئىنى پشوودانىشان باشتە، شوئىنى تېدا نىشتەجى بوونيان بەيەكجاري و، شوئىنى پشوودانى تېوۋە تېوۋەيان، كە ديارە بەھەشتيەكان، ھەم شوئىنى نىشتەجى بوونيان ھەيە و، ھەم شوئىنىك كە جار جار بۆى دەچن و پشووى لى دەدەن، كە نەم بىنيوۋە ئەمە لە تەفسىرەكاندا باس كرابى، بەلەم واى تېدەگەم، چونكە خوا ﴿لَهُمْ فِيهَا نِسْوَاجٌ غَيْرٌ مِّثْلَ مَا تُنْسَوْنَ﴾، ھەم ھەمىشەيان ھەيە، ھەندى شوئىنشان ھەن بە شىۋەيەكى كاتىي، لىيان دەبن، وەك چۆن ئىستا خەلك بە شىۋەيەكى كاتىي چەند پۆژىك، ياخود چەند سەعاتىك دەچى بۇ دەرەوۋەى شار، شوئىنىكى نىسپراحتە و پشوودانى ھەيە، ھەرچەندە بە داخەوۋە خەلكى ئەم پۆژگارە بە تايبەت لەم ھەرىمى كوردستانى خۇماندا، ئەو قىلايانەى دروستيان كەردوون،

به زوری وایه له سهر زهوی کشتوو کالیه، به زوریش به پارهی چه رام و قهده غهیه، نه کهرنا که سیک له سهر زهوی خوی و، به پارهی که که به ناره قهی نیوچه وان و، به رهنجی شان و به هه لالی پهیادی کردوه، نهوه شتیکی باشه، مروقی جار جار له قهله بالغی و جهنجالی شار ده چینه دهر و، هه وایه کی پاک هه لده مزی و، ده چینه شوینیکی هیمن و نارامه وه.

که ده فهرموی: ﴿حَرِّمٌ﴾، شوینی نیشته جن بوون و شوینی پشوودانیان باشتره، لیهدا وشه ی ﴿حَرِّمٌ﴾، باشتره، وه که به راورد نیه له که ل هی دوزه خیه کاند، چونکه نهوان حالیان ههر نیه، ناکو به راورد بکری، به رزی و نزمی (تفاضل) ی پ بکری، به لکو یانی: نشینگه و سهو تگای وان به په هایی باشتره و خوشتره، یاخود لیهدا مه به ست پتی تانجه، یانی: به راستی نهو به هه شته باشتره، لهو دوزه و ناگر و ناوی کولوو داغ و نازارو ناره جهتی و سوو کایه تییه ی بۆ بیرویان دانراوه.

نجا خوا ﴿تَنْزِيلًا﴾ باسی رۆزی دواپی ده کات: ﴿وَيَوْمَ تَشَقَّقُ السَّمَاءُ وَالْغَمَمُ وَيُنَزَّلُ الْمُلَٰئِكَةُ تَنْزِيلًا﴾، نهو رۆژه که ناسمان به هه ور (به هوریکی سپی) لهت و پهت ده بی، واته: کاتی که لهت و پهت ده بی، هوریکی سپی ده رده که وی، یاخود به هوی هوریکه وه که دی، ناسمان لهت و پهت ده بی، یان له نه نجامی لهت بوونیدا هوریکی سپی له شوینی پهیدا ده بی، که نه مه ده گونجی زانایانی فیزیک زان و گهردوونناس، زور شت لهو تابه ته موباره که وه بگرن، چونکه نه م گهردوونه له رۆزی دواپی دا حالی بهو شیوه به نامین، وه که خوا ده فهرموی: ﴿يَوْمَ يُدُلُّ الْأَرْضُ عَنَّا الْأَرْضِ وَالسَّمَاءُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾ ﴿١٨﴾، ابراهیم، واته: نهو رۆژه زهوی بۆ جکه له م زهوییه ده گوپی و ناسمانه کانیش ... گوژانکارییه که به سهر کوی گهردووندا دی و، له شوینی نهو گهردوونه هوریکی سپی پهیدا ده بی، چونکه: (الْغَمَامُ: السَّحَابُ الرِّقِيقُ الْأَبْيَضُ)، هوریکی سپی ته نک، یاخود که زور توخ نه بی، ﴿وَيُنَزَّلُ الْمُلَٰئِكَةُ تَنْزِيلًا﴾، فریشته کانیش به دابه زترانیکی سه رسورهینه ر دابه زتران، لهو رۆژه دا.

﴿ اَلْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ اَلْحَقُّ لِلرَّحْمٰنِ ﴾، لهو پۆژدهدا هوکمرانیسی و دهستیویشتوویتی
 پهها بو خوای خاوهن بهزهیی، چهسپاوه، ﴿ وَكَانَ يَوْمًا عَلٰی الْكَافِرِيْنَ عَسِيرًا ﴾،
 نهو پۆژدهش پۆژیکی زور زهحمهت و قورسه لهسهر بیپروایان، ﴿ وَيَوْمَ يَخْسُ الظَّالِمُ
 عَلٰی يَدَيْهِ ﴾، نهو پۆژدهش که ستهمکار ههردوو دهستی خوئی دهگهزی.

نهم تهعبیره له ههموو زمانهکاندا ههیه، دهلی: پهنجهی پهشیمانی دهگهزی،
 ههر کهس پهشیمان بن، پهنجهی خوئی دهگهزی، بهلام نهو بیپروایه هینه
 پهشیمانه، ههردوو دهستانی دهگهزی، که نهمه بو زندهپوویی کردنه له زور
 پهشیمان بوونییدا، وهک له پهندی پیشینان دا هاتوه: فلانکهس هینه پهشیمانه،
 نهگهر کهس پهشیمان شاخی دهرکردبان، قوچی دهرکردبان، دهبووایه نهو قوچی
 دهرکردبانه، یالی: ههر زور زور پهشیمانه.

نجا ئایا دهلی چی؟ ﴿ يَكُوْلُ يَنْتَلِيْ اَتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُوْلِ سَيْلًا ﴾، دهلی:
 نهی خۆزگه لهگهڵ پیغمبهردا ﴿ رِيْمٌ كَرْتَابِهَ بَهْرَ، خۆزگه لهگهڵ وی بهریدا
 پوشتبامایه، به راسته شهقامهکی خوادا، ﴿ يَنْوَلِّيْ ﴾، ههی هاوار بو من،
 ﴿ لَيْتَنِيْ لَرَّ اَتَّخِذْتُ فُلَانًا خَلِيْلًا ﴾، خۆزگه فلانکهسم به دوست و خوشهویستی خۆم
 نهگرتابیه، ﴿ لَقَدْ اَصْلَحْنِيْ عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ اِذْ جَاءَنِيْ ﴾، به دنیایی منی له زیکر
 لادا، دواي نهوهی که بۆم هات، ذیکر یان بهکیک له ناوهکانی فوړانه واته:
 بیرخهروهه، یاخود: منی له یادی خوا لادا، دواي نهوهی که یادی خوام بو هات،
 له سه دهستی پیغمبهردا ﴿ نَجَا که دهفهرموئ: ﴿ فُلَانًا ﴾، یانی: کهسیکی
 دیارییکراو، که ناوی نههینراوه، ﴿ وَكَانَ الشَّيْطٰنُ لِلْاِنْسٰنِ خَدُوْلًا ﴾،
 به دنیاییش شهیتان بو مرووف زور پشت بهردهره، ﴿ خَدُوْلٌ، یانی: کهسیک که
 (خَدْلَان)، بهسه کهسیک دادپتی، پۆزگهی زندهپوویه له (خَدْلٌ) دوه یانی: (كَبِيْرُ
 الْخَدْلَانِ)، (خَدْلَان) یش، بریتیه لهوهی کهسیک چاوهپوانی سهرخست له کهسیک
 بکات، کهچی نهو پشتی بهربدا، ﴿ خَدَلْنِيْ، واته: پشتی بهردام، له کاتیکدا
 که چاوهپوانییم لی دهکرد پشتم بگری، بهلام نهگهر کهسیک چاوهپوانی

له كه سيك نه كات، نالتي: (غَذَلْنِي)، ده لتي: (لَمْ يَنْصُرْنِي)، پشتي نه گرتم به لام كه سيك چاوه روانی سهرخستن و پشت گرتن له كه سيك بكات، تهویش پشتي بهربدا له تهنگانه دا، نهو كهسه پتي ده گوتري: (غَاذِل)، كه (غَاذُل)، صيغهي زیده پږويه كه يقي.

نجا دته سهر باسكي ديكه، ده فهرموي: ﴿وَقَالَ الرَّسُولُ يَرْبِّ إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا﴾، پيغه مبه ريش ﷺ گوتی: نهی په روه ردگارم! کومه له که ی من نه م قورنانه یان پشتگوځي خسته و، وازیان لپه ټناوه، نهوه واتايه کی.

﴿مَهْجُورًا﴾، واتايه کی دیکه شی هیه که له (هَجْر) هوه هاتې، نه م قورنانه یان کردوه به شتيك که قسه ی پي ده لتي، قسه ی ناشايسته ی له بهرانه ردا ده کهن، يانی: (يَقُولُونَ هَجْرًا عَلَيْهِ)، ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ﴾، هه روه ها بهو شتويه (که تستا هیه، یاسای خوا، وابووه) که بو ههر کامیک له پيغه مبه ران دوزمنانتيکمان په خساندون له تاوانباران، (عدو)، ليره دا بيژه که ی تاکه، به لام مانايه که ی کويه، ﴿وَكُنِّي بِرَبِّكَ هَادِيًا وَنَصِيرًا﴾، په روه ردگار يشت بهسه پيتماييکارو پشتيوانت بي، له بهرانه ر نهو تاوانبارانه دا که دژايه تسي پيغه مبه رايان کردوه و، دژايه تسي پيغه مبه ري کوټايی و سهروري پيغه مبه ران موحه ممه د ﷺ ده کهن، هه روه ها هه موو نهوانه ی که له پتي پيغه مبه ري خاته مهوه ده پون، خوا بهسه که پيتماييکار بي، بو دوست و پشتيوانه کاني و، هاوکار و سهرخه ريش بي بويان.

نجا دته سهر قسه يه کی دیکه ی کافره کان: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً﴾، هه روه ها نهوانه ی بيپروان گوتيان: ده بووايه (موحه ممه د) نه م قورنانه ی به يه کجار دابه زيبايه سهر، ياخود بوچی به يه ک جار دانه به زيويه ته سهری؟ ﴿كَذَلِكَ إِنَّمَا يَخْرُجُ فُؤَادُكَ وَرَتْلُهُ تَرْتِيلًا﴾، خوا ده فهرموي: بويه بهو شتويه مان دابه زانوده، تاكو عه قل و دلتی پي بجه سپنين و، به شتیه یی و به

ھىۋاشىي و بە رېك و پىكىي غوتىندوومانەتەۋە بەسەرتدا، تاكو بە تاسانىي لەبەرى
بەكى و قامى بەكى، لە ھۆى ھاتنە خوارەۋەكەيدا باسماں كىرد كە بېرۋايەكان
دەيانگوت: بۇچى بە يەك جار قورئاننى بۇ دانەبەزىۋە؟ رەنگە قىياسى قورئاننان
لەسەر تەۋرات كىردى، كە خوا ﷻ كاتى خۆى لەرپىي فرىشتەكانەۋە تەۋراتى لە
چەند تەختىك (الواح)دا بۇ مووسا دابەزانىدە، ديارىش نىيە لە چ ماددەيەك
بوون، لە سەر چ جۆرە بەردىكى بە نرخ نووسراونەۋە، گرنگ ئەۋدەيە تەۋرات لە
سەر لەۋحەكان نووسراۋەتەۋە دراۋەتە مووسا ﷻ ئەۋىش ھەلىگرتوون، ئىنجا
كافىرەكان لەۋەدا ھەلە بوون، بەلام نا، خوا ﷻ ۋەك دەفەرمۇي: بۇيە قورئانمان
ھەموو بە يەك جار دانەبەزانىدە و، لە ماۋەي جىيا جىيادا دامانبەزانىدە، چۈنكە
پىغەمبەرى كۆتايى ﷻ ئۆممەتلىك پەرۋەرە دەكات، قۇناغ بە قۇناغ، دەبى ھەر
ئايەتە ھەر سوۋرەتە، لە قۇناغى خۇيدا دابەزى، بەلام تەۋرات جىيا بوۋە، ئەو
كاتە بەنوۋ نىسرايىل تازە دەربازيان بوۋە لە چىنگى فىرەۋون و، لەزىر پكىفى
دەسەلاتى فىرەۋونىيەكان ھاتوونە دەر و، بە دەرياي سووردا پەريونەۋە چوونە
دەشتى (سیناء) و، پىۋىستىيان بە بەرنامەيەك بوۋە، كە مووسا ﷻ بەپىنى ئەو
بەرنامەيە، زىيانان رېك بىخات و بەرپۋە بەرى، نەك ۋەك ئۆممەتى پىغەمبەرى
كۆتايى ﷻ ئۆممەتلىك بن: قۇناغ بە قۇناغ پى بگەن و، زىيان كۆمەلەيتىي و
ئابۋورىي و سىياسىيان رېك بىخىرى، ئەۋان كۆمەلىك بوون، دەربازيان بوۋە لە كات و
شۈئىتى ديارىيكرارۋا بوون.

دۋايى خوا دەفەرمۇي: ﴿وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا﴾،
ھىچ ۋىئەيەك بۇ تۆ ناھىتنەۋە، ھىچ ۋەسفىتىك، مەگەر تىمە ھەقت بۇ دىئىن و،
روۋىكرەنەۋەي باشتىرت بۇ دىئىن، بۇ ۋەلىمى ئەو ئىشكال و پىرسىارەي ئەۋان.

لە كۆتايى دا دەفەرمۇي: ﴿الَّذِينَ يَخْشَوْنَ عَلٰى وُجُوهِِهِمْ اِلٰى جَهَنَّمَ﴾، ئەۋانەي
كە لەسەر روويان كۆ دەكرىتەۋە بۇ دۆزەخ، ﴿اُولٰٓئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَاضَلُّ
سَبِيلًا﴾، ئەۋانە شۈئىيان خراپتەر و، رېشيان گومراتەر، بىگومان مەبەست لە

﴿شَرُّ﴾، کہ نه صلی خوی (أَشْرُهُ)، به لام همزه که ی لبراهه، یانی: خراپتر،
 مه بهست نه وه نیه که به رامبه ره کانیش شوئینان خراپ بئی، به لام هی نه و
 بیبروایانه خراپتر بئی، ههروه ها مه بهست نه وه نیه که ریی به رامبه ره که شیان
 گومرایه، به لام هی نه وان گومراتر بئی، به لکو لیره دا نه و جوړه به راورد (مقارنه)
 به، مه بهست پئی هیتانه بهرچاوی به رامبه ره که نیه، به لکو یانی: له خودی
 خویدا شوئی نه وانه زوړ خراپه و، ریی نه وانه زوړ گومرایه، نه کهرنا مه بهست
 پئی به راورد کردن نیه له گه ل شوین و ریی به رانبه ره کانیندا.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له یه کهم:

بیتروایانی ناؤمید له دیداری خوا، به هوئی خو به زلگړی و سته مهوه، داوای دابه زینی فریشتان و بیننی په روه دگاریان ده کهن، به لام کاتیک له دوا پوژدا فریشتان ده بینن، زور به زبریی ده یاندوینن و، خواش ګډه وه چاکه کالیان ته فرو توونا ده کات، به پیچه وانهای پرواداران هوه، که ده به خواهي به هه شت و تیدا سه قامگیر ده بن و، نه و پوژه ش ناسمان له شتو هی هه وردا له ت و په ت ده بی و، فریشته ش داده به زن، له و پوژه دا هوکمپانیی ته نیا هی خوا ده بی و، بو کافرانی ش پوژنکی زور سهخت و دژوار ده بی:

خو څه ده فرموی: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْمَلٰٓئِكَةُ أَوْ نَرٰ رَبَّنَا لَقَدْ اسْتَكْبَرُوا فِيْٓ اَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْا عُتُوًا كَبِيْرًا۝۱۸ يَوْمَ يَرْوٰنَ الْمَلٰٓئِكَةُ لَا يَنْصُرُوْنَ الْمُجْرِمِيْنَ وَ يَقُوْلُوْنَ حٰجِرًا مَّحْجُوْرًا۝۱۹ وَقَدِمْنَا اِلٰٓى مَا عَمِلُوْا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنٰهُ هَبٰكًا مَّنْثُوْرًا۝۲۰ اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ يَوْمَٓذٍ خَيْرٌ مُّسْتَقَرًّا وَّ اَحْسَنُ مَقِيْلًا۝۲۱ وَيَوْمَ نَشْفُقُ السَّمٰٓءَ بِاَلْفَمِ و نَزِلَ الْمَلٰٓئِكَةُ تَنْزِيْلًا۝۲۲ الْمَلٰٓئِكَةُ يَوْمَٓذٍ الْحَقُّ لِلرَّحْمٰنِ وَ كَانَ يَوْمًا عَلٰٓى الْكَافِرِيْنَ عَسِيْرًا۝۲۳﴾

شیکردنه وهی ئه م، ئایه تانه، له یازده برکته دا:

۱- ﴿وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا﴾، نه وانهای که به هیوا و به ئومیدی دیداری ئیمه نین، گوئیان، خوا څه له جیاق نه وهی به فرموی: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، ده فرموی: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا﴾، نه وانهای به ئومیدی دیداری ئیمه نین، گوئیان، که بیکومان بیتروابه کانن، به لام لیرده دا خوا نه و سیفه ته یان تیدا زده ده کانه وه، که به کتیک له

تابیه نمندترین و، زهقترین خهسله تهکانی بیروایان، نهوویه که به نومیدی دیداری خوا نین، بروایان به پژوی دواپی نیه، چیان گوت؟

۲- ﴿لَوْلَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْمَلَائِكَةَ نُورَيْنِ رَبَّنَا﴾، دهبووایه فریشتهمان دابهزنه سهر، یان پهروهردگارمان ببینن! نه ﴿لَوْلَا﴾ یه، لیره دا (عَرْفُ تَعْضِضٍ مُسْتَعْمَلٍ فِي التَّعْجِيزِ)، وشه ی هاندانه، دهبووایه نهوویه بی، بهلام مهبهست پی دسهوسانکردنه، واته: که فریشتهمان دانابهزنه سهر و پهروهردگارمان نابینن، کهواته: نیمه بیانوو و پاساومان هیه، بروا نههینن، داوای نهو دوو شتهیان کردوه:

ا- فریشته دابهزن.

ب- خوا ﷺ ببینن.

خوا ﷺ چونان وهلام ددهداتهوه؟

۳- ﴿لَقَدْ أَسْتَكْمَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْا عُتُوًّا كَبِيرًا﴾، بهراستی (بهو دوو داواکاریه) له دلی خویندا زوریان خو گهوره کرد و، زورش سنوور شکینی و لا ملیان کرد و، کهله پهقیان نواند.

واته: خو بهزلگریه که پوچووویه و پشهداره له دل و دهرووناندا، پشتریش باسمان کرد، وشه: (عُتُوا) بریتیه له سنوور بهزینی له ستهمد، یاخود بریتیه له سه ریچی و لاملی و به قسه نهکردن و کهله پهقی.

۴- ﴿يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَائِكَةَ لَا بُشْرَىٰ يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ﴾ (به لای فریشتان دهبینن) بهلام نهو پژه که فریشتان دهبینن، (که مهبهست پی پژوی دواپیه، بهلکو له سهره مه رگیشدا ههمو که سیک فریشتان دهبینن، چ چاک بی، چ خراپ بی)، هیچ دلخوشی و موژده بهک نیه، لهو پژه دا بو تاوانباران، ﴿لَا بُشْرَىٰ﴾ یان: (لا يَوْجَدُ شَيْءٌ مِنَ الْبَشَارَةِ لِلْمُجْرِمِينَ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ)، (لا بو لبردن) (جنس) ه، واته: هیچ جوړه دلخوشی و موژده بهک نیه لهو پژه دا بو تاوانباران.

(۵) - ﴿وَيَقُولُونَ حَبْرًا مَّحْجُورًا﴾، (تاوانبارەکان) دەشڵێن: بادۆزە خمان لێ دوور و قەدەغە بێ، بە لێدوور بوونیکی تاییەت، ﴿حَبْرًا مَّحْجُورًا﴾، (ئێ: حَرَامًا مُحْرَمًا):

ئەم تەعبیرە سێ واتای هەن:

۱- قسە ی بێبروایانە، کە دەشڵێن: با دۆزە خمان لێ دوور بێ، بە لێ دوور بوون، یاخود لێمان قەدەغە بێ بە لێ قەدەغە بوون.

۲- یاخود قسە ی فریشتەکانە، کە: ئێوە بەهەشتان لێ قەدەغەبو، بەزەیی خواتان لێ قەدەغەبە، بە قەدەغەبوونیکی خەست و خۆل.

۳- دەشگونجێ مانایەکی دیکە ی سێبەمیشی هەبێ: ئەو قسە ی کافرەکان بێ کە بە فریشتەکانی دەشڵێن و پەنایان پێ لە خوا دەگرن، چونکە عەرەب عەدەتیان وابوو، ئەگەر تووشی مەترسییەک، یان تووشی دوژمنێکیان ببوونایە دەیانگوت: ﴿حَبْرًا مَّحْجُورًا﴾، دیارە نەڕێتیان وابوو، ئەو کاتەش ئەو دوژمن و ئەو ناحەزە دەستی لێ ئەوەدەشاندوون، چونکە تازە وایگوتو، واتە: قەدەغەبە بە قەدەغە بوون، کە تۆ زەبەم لێ بەدی، ئنجا کافرەکان پێیان وایە کە قیامەتیش هەر وەک دنیا بە، ئەو نەڕێتە لەوێش کاری پێ دەکری، بە فریشتەکان دەشڵێن: ﴿حَبْرًا مَّحْجُورًا﴾، وا دەزانن ئەو بۆیان دەبێتە پارێزەر و چەپەر و تانەیەک لە بەرانبەر فریشتەکاندا، کە زیانیان پێ نەگەیەنن، بەلەم نەخێر ئەو هەر عەدەت و نەڕێتییکی سەر دەمی خۆیان بوو، سەر دەمی نەقامیی، بەلەم لە لای خواو لە قیامەت، ئەو سوودی نیە و هیچ دادێکیان نادات.

ئنجا پەنگە بەکێک بێ: باشە ئاخر ئەوانە کردووی باشیان هەبوو، هەیانبوو مێوانداری کردو، هەیانبوو یارمەتی لێقەوماوانی داو، هەیانبوو سەخواوەتی نواندو، نازایەتی نواندو، چاکە ی کردو! بۆیەش خوا فەرموویەتی:

(۶) - ﴿وَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى النَّاسِ إِذْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ إِذْ أَخْرَجَهُمْ مِنْ ظُلُمَاتٍ إِلَى نُورٍ﴾، رووشمانکردو ئەو کردووانە ی کردبوویانن، ئنجا کردماننە تۆز و گەردی پرژو بۆ، (قُدُوم)، یانی: هاتن، (قَدِمْنَا)،

يَانِي: هاتين، (الْقُدُومُ مُسْتَعْمَلٌ فِي مَعْنَى الْعَمْدِ وَالْإِرَادَةِ): لَئِذَا (قُدُوم)، به كارهيتراوه له مانای نهوهدا كه شتيك بويستري نه نجام بدری، پرووی تيكری، واته: پروومان كرده نهو كردهوانه ی كردهوويانن،

﴿فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا﴾ ئنجا كردهماننه تۆزو گهرديكي پرژ و بَلَاو، يانی: ته فر و توونامان كردن، واته: نهو كردهوانه ی كه له دنيايدا كردهوويان، كردهوه باشهكان و دليان پى خوش ده كردن بۆ قيامهت، بېتهوه پتيان، ته فرو توونامان كردن، چونكه وهك پيشتر گومان: نهو كردهوانه يان وهك ديواريك بوون، كه له سر بناغه ی بنيات نه نراوه، خوا ی پهروه ردگاريش كردهوه به دوو مهرج وهرده گرى:

۱- به پتي شريعته ی خوا نه نجام درا بى.

۲- په زامه نديی خوا ی تيدا په چاو كرابى.

واته: خوا پى مه بهست بوون و، به پتي شريعته ی خوا بوون، نهو دوو شا په گه، ياخود نهو دوو پايه سه ره كييه، ده بى هه بن، ئنجا نهو كردهوه به له لای خوا ی زانا و شاره زا قبول ده بى.

ئنجا دپته سه ر باسی نهوانه ی نه هلی به ههشت، نهوان ژينگه و شوين و حال و باليان چونه؟

۷- ﴿أَصْحَبُ الْجَنَّةِ يَوْمَ ذَلِكَ خَيْرٌ مُسْتَقَرًّا وَأَحْسَنُ مَقِيلًا﴾، هاوه لانی به ههشت، ياخود: خاوه دانی به ههشت، نشينگه و سه روتگايان باشته. ﴿أَصْحَبُ﴾، كه كۆی (صاحب)ه، (صاحب)، ههم به مانای هاوه ل و هاوده م و برادر دى، ههم به مانای خاوه نيش دى، ئنجا به ههشتيه كان، ههم ده بنه هاوه لى به ههشت و ههميشه له به ههشت دان و لتي جيانانه وه، ههم ده بنه خاوه دى به ههشت و به ههشت ده بېته مولكى نهوان، خوا ده فره موئ: خاوه دانی به ههشت، يان هاوه لانی به ههشت لهو رۆزه دا، ﴿خَيْرٌ مُسْتَقَرًّا﴾، شوینی نيشته جن بوونيان باشته، ﴿وَأَحْسَنُ مَقِيلًا﴾، شوینی پشوودانی

كانت يسيان باشره، چونكه (مَقِيل)، واته: شوئنی قه یلووله، شوئنی سه رخه و شكاندن، یانی: پشودانیکی کاتی، به کارهتانی وشه ی: ﴿حَبْرٌ لِّیْرَهْدَا جَوْرٌ﴾ که له گالته کردن به کافره کان، نه گه رنا کافره کان شوئنی نیشته جی بوون و شوئنی پشودانیان هه ر نیه، دۆزه دهبن چ پشوویه کی تیدا بدهن؟ ﴿مُسْتَقْرًا﴾ (ای: مَكَانَ الْإِسْتِقْرَارِ)، شوئنی تیدا نیشته جی بوون، (مَقِيل: مَكَانَ الْقِيلُولَةِ)، شوئنی پشودانی کاتی، وهك له مانای گشتیه که شدا گوتم: هه رچه نده له تهفسیره کاندانه مبینوه، به لام وای تیده گم، چونكه هه ندیک له زانایان لیان بوته نیشکال، که باشه نه وه به ههشت شوئنی تیدا نیشته جی بوونه، به لام شوئنی پشودانی کاتی چۆن دهبن؟ هه تا هه ندیکیان ناچار بوون بلین: نه وه خوا ﴿لَّيْلًا﴾ له به رانه ر شوئنی کافره کاندایه، خوی پهره ردگار باسی دۆزه دهکات که هه م شوئنی تیدا نیشته جی بوونی به کجاریه و، هه م شوئنی که میک تیدا مانه وه یه، ﴿إِنَّمَا سَاءَتْ مُسْتَقْرًا وَمَقَامًا﴾ الفرقان ۶۶- که له وئی ده لین: شوئنی که میک تیدا مانه وه (مقاماً) بۆ پرواداران گونا هکاره، که تیدا ده میننه وه که میک و دواپی ده چنه ده ری، به لام شوئنی تیدا نیشته جی بوونی به کجاری (مستقراً) بۆ نه هلی کوفره، گوتوویانه: خوی تاک و پاک وه که به راورده که دۆزه خدا، ناواش باسی به ههشت دهکات.

به لام من وای تیده گم که نه خیر مه به ست نه وه یه که وهك چۆن له دنیا دا خه لکیک شوئنی هه یه، که خانوبه ره و جیگا و ریگه یه تی و به زۆری له ویه، به لام هاوینه هه وار تیکشی هه یه، شوئنی تیکشی هه یه جار جار ده چن پشووی لی ده داو، نیسرا هه تیک لی دهکات، له جه نجال و قه له بالغی شار دوور ده که ویتنه وه، هه رچه نده به ههشت وایه، به لام مه به ست نه وه یه که (مَقِيل)، شوئنی پشودانی کاتی و، ﴿مُسْتَقْرًا﴾، شوئنی تیدا نیشته جی بوونی به رده وامه.

(۸) ﴿وَبِمَ تَشْفِقُ السَّمَاءُ بِالْعَنَمِ﴾، نه و رۆژه که ئاسمان به هه ور لهت دهبن، ﴿تَشْفِقُ﴾، خوئندراویشه ته وه: (تَشْفِقُ)، هه ر بهک و اتاشیان هه یه، یانی: نه و رۆژه ئاسمان شه ق دهبن، لهت و پهت دهبن، به لام که دهفه رموی: ﴿بِالْعَنَمِ﴾، واته: (السَّحَابُ الرَّقِيقُ الْأَبْيَضُ)، هه ورکی ته نک، هه ورکی سپی.

یبتی (ب) له وشەى ﴿يَا لَيْلَم﴾ دا، سى ئەگەرى هەن:

۱- (ب) (السببية) یەو، له شوئى خۆى بەکارهێزلو، واتە: بە ھۆى ھەورەکەوہ ئاسمان لەت دەبێ، ھەورێکی سببی دى ئاسمان لەت و پەت دەکات.

۲- ﴿يَا لَيْلَم﴾، یانی: (عَن غَمَام)، واتە، (ب) له جیاتی (عَن) بەکارهاتو، واتە: ئاسمان لەت و پەت دەبێ، و سەرەنجام ھەورێکی سببی شوئى دەگرێتەو، یان لێی پەیدا دەبێ.

۳- یاخود (ب) ی ﴿يَا لَيْلَم﴾، بۆ (مُلاَبَسَة) یە، واتە: ھاوچووت لەگەڵ ھەوردا، ئاسمان لەت و پەت دەبێ، کە پەنگە ئەو دە ئاماژەیک بێ، و، پەسپۆرانی بواری فیزیوا گەردوونناسی دەتوانن زیاتر لەو بارەوہ قسە بکەن، بەیبتی بیردۆزەیک کە ئیستا باس دەکری: کاتیک دى ئەم گەردوونەى تێمە جارێکی دیکە دەتەقیتەو، یان گۆرائیکی بەسەردا دى، خواى زاناو پەنھانزانیش ﴿لە سوورەتی (الانبیاء) دا، ئاماژەى پێ دەکات: ﴿يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِّ لِلْكُتُبِ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ ثَمِّدُهُ وَعَدَّا عَلَيْهَا بِمَاءٍ كَا فَعَلِيَ﴾، واتە: ئەو پۆژە کە ئاسمان وەك تۆمار دەپێچینەو (تۆمار: ئەوہ بووہ شتیان تیدا نووسبو، کاتی خۆى بەم شێوہیەى ئیستا نەبوو، دەفتەر بێ، بەلکو یەکپارچە بووہ ھەلیانویزنیوہ و پێکیان نووشتیوہ و، وەك گۆلە پێچاویانەتەو، وەك چۆن یەكەمجار دەستمان پێکەردوہ (بە دروستکراوہکان) ئاوا دەیکێرنەو، (واتە: لە کوێوہ ھاو، وەك ھالەق پێشێی لێ دەکەینەو)، ئەوہ بەلێتیکە لەسەر تێمە، کە تێمە بە ئەنکید وا دەکەن.

ھەلبەتە کاتیک ھەر بیردۆزەیک زانستی دەبێتە حەقیقەت، ئنجا دەگونجێ ئایەتەکانی قورئانی پێ تەفسیریکەین، چونکە قورئان حەقیقەتی مۆتلەقە، بەلام زانباریەکانی مرۆف، شتی پێژەیین و دەبێ بسەلمێرن، بۆ وێنە: ئیستا خریبتی (کروية) ی زەوی، سوورنەوہی زەوی، کۆمەلەى خۆر، کەھکەشانەکان، ئەوانە بوون بە راستی زانستی، و، دەگونجێ ئایەتەکانیان پێ تەفسیر بکەین، بەلام ئەو بیردۆزانەى کە جارێ ھەر بیردۆزن و نەبوونە راستی زانستی، نابێ

نایه ته کافی قورئانیان پی ته فسیر بکھین، به ره های، بلتین: بهس نه وه مانایه ق، به لام ده توانین بلتین: نه و نایه ته موباره که ده گونجی ته وه ی نه و بیردوزه یه کوتوووه ق، مه به ست پتی نه وه بی، به لام ده شگونجی مه به ستی دیکه شی هه بی.

(۹) ﴿وَزُلْزِلَ السَّيِّئَاتُ﴾، نه و پوژه فریشته کان داده به زیترین به دابه زانندن.

(۱۰) ﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُ السَّيِّئَاتُ﴾، نه و پوژه حوکمرانی و، ده سته لات و بالآ ده ستی، چه سپاوه بو خوای خاوه ن به زهی، ﴿السَّيِّئَاتُ﴾، (الْحَقُّ: الثَّابِتُ، أَوِ الْخَالِصُ)، (حق) یانی: چه سپاو، یاخود بن خلته، له و پوژه دا حوکمرانی و ده سته لات، ته نیا هی خوای خاوه ن به زه یه و به شی که سی پیوه.

(۱۱) ﴿وَكَانَ يَوْمًا عَلَى الْكَافِرِينَ عَذَابًا﴾، نه و پوژه ش پوژیکه له سه ر بیبروایان زور قورس و دژوار و زه حمهت ده بی.

مهسه لهی دووهم:

به شیمانی بابای کافر و دهستی خو گه زینی، که بوچی له گهل پیغه مهردا ﷺ
ریتی دانه گرت و، هاوه لایه تیسی فلان و فیساریکی به دکاری کرد و، دان پتداهیتانی
که گومرپی کردوه و، پاگه یاندنی خواش: که شهیتان زور دهسته پوکری
مروثانهو، له تهلکانه دا پشتیان بهرده دا:

خوا ﷺ دهده رموی: ﴿وَيَوْمَ يَخْسُ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ يَلَيْتَنِي أَخَذْتُ مَعَ
الرَّسُولِ سَبِيلًا﴾ ﴿١٧﴾ يَوْمَئِذٍ يَتَوَقَّعُ الْغَدُ فُلَانًا خَلِيلًا ﴿١٨﴾ لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ
إِذْ جَاءَنِي وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا ﴿١٩﴾

شیکردنه وهی ئەم ئایه تانه، له پینچ برگه دا:

(١)- ﴿وَيَوْمَ يَخْسُ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ﴾، ئەو پۆزه که سته مکار ههردوو دهستی
خوی دهگهزی، وشه ی: ﴿الظَّالِمُ﴾، (ال)ی ناساندن (التعریف) ی له سهره، نجا ئەو
ناساندنه یان یو جینسه، واته: هه موو سته مکاران بهو شیوه یهن، یاخود مه بهست پتی
(عهده)، یانی: ئەو سته مکارانه ی باسیان کرا، که هاوبهش بو خوا دانه ره کانن و بیپروا و
که لله په قه کانن، که پروا به پیغه مهبری خاتهم ناهیتن، ههردوو دهستی خویان دهگهزن،
له جیاتی په نجه به که یان دوو په نجه، ههردوو دهستی خویان دهگهزن، واته: به کجار
یه کجار زور په شیمانی.

(٢)- ﴿يَكُولُ يَلَيْتَنِي أَخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا﴾، به کتی لهو سته مکارانه، لهو کافر و
بیپروایانه، ده تی: نه ی خوزگه له گهل پیغه مهردا ﷺ پرم گرتایه بهر، (إِتْفَادُ السَّبِيلِ):
أَخَذَهُ أَوْ سَلُوكُهُ، وَالْأَعْدَاءُ هُمُ التَّنَازُلُ فَأُطْلِقُ هُنَا عَلَى السَّبِيلِ، وشه ی (أَخَذَ)، یانی: گرتن، یاخود
دهست گه باندنه شتیک، (إِتْفَادُ) یش، (إِفْتِعَال) ه، له (أَخَذَ)، واته: چاک، یان به خو ماندوو
کردنه وه و به جیددی گرتی شتیک، لێرده ئەمه خوازاوه ته وه بو رویشتن، واته: خوزگه
له گهل پیغه مهبر ﷺ دا به پێدا پویامایه، که راسته شه قامی خوایه.

۳- ﴿يَوَلِّيْكَ لَيْتِيْ لَرَأَيْتُ فُلَانًا خَلِيْلًا﴾، هه‌ی هاوار بۆ من (وه‌ره!) خۆزگه فلا‌نكه‌سم به دۆست و نیزیکی خۆم نه‌گرتبا‌یه، واته: ئه‌ی هاوار، سزای من! ئاماده‌به ئیستا كاته، ﴿لَيْتِيْ﴾، یانی: خۆزگه (ویل) یش به مانای هاوار دئی، به مانای حالّی خراپ دئی، به مانای سزای سه‌خت دئی، ﴿يَوَلِّيْكَ﴾، ئه‌م ته‌لیف (ل)ه، له شوتنی (ی) دانراوه: له جیاتی ئه‌وه‌ی بفه‌رموئ: (یا ویلّیتی)، ئه‌ی سزاكه‌ی من! هاواره‌كه‌ی من وه‌ره، فه‌رموو‌یه‌تی: ﴿يَوَلِّيْكَ﴾، ئه‌م (ل)ه، له جیاتی (ی)ی، پالدران (إضافة) دانراوه.

كه ده‌فه‌رموئ: ﴿لَيْتِيْ لَرَأَيْتُ فُلَانًا﴾، (فلان)، ناوی‌كه كینایه‌یه بۆ هه‌ر كه‌سێك كه ناوی عه‌له‌می باس ناكرئ، ناوه كه‌سیه‌كه‌ی باس ناكرئ، بۆچی بریا نه‌وه كه‌سه‌ی به دۆست نه‌گرتبا‌یه؟

۴- ﴿لَقَدْ أَضَلَّيْ عَنِ الذِّكْرِ﴾، به دنیایی منی له زی‌كر لادا، (ذکر):

أ- ده‌گونجی مه‌به‌ست پێی ناوی قورئان یی، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی قورئان بیرخه‌ره‌وه‌یه بۆ راستیه‌كان، كه خوا له زگمای مروّفا دایناون.

ب- ده‌شگونجی (ذکر) مه‌به‌ست پێی یادى خوا بئ، یانی: ئه‌و منی له: یادى خوا، خوا له‌بیر بوون و خوا له یاد بوون، گومرا كرد، ﴿بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي﴾، دواى ئه‌وه‌ی ئه‌و یادى خوا به‌م بۆ هات، واته: دواى ئه‌وه‌ی بۆشم هاتبوو به پی‌غه‌مه‌ردا ﷺ كه‌چی ئه‌و منی لئ لادا و، خستیه سه‌ر کویره ئی و پی‌چكه‌یه‌ك، كه بۆ خۆی له‌سه‌ری بوو، له‌و راسته شه‌قامه‌ی پی‌غه‌مه‌ری خوا ﷺ له‌و پێیه‌ پۆشن و پر نوور و به‌ره‌كه‌ته، منی لادا.

﴿أَضَلَّيْ﴾، منی گومرا كرد، یانی: منی ون كرد له پێیه، یاخود: پێیه‌كه‌ی له‌من و نكرد، كه لی‌ره‌دا خوا‌زراوه‌ته‌وه بۆ لادان له راسته شه‌قام.

۵- ﴿وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَدُوْلًا﴾، به دنیاییه‌وه شه‌یتانی‌ش بۆ مروّف زۆر ده‌سته‌پۆكه‌ره، زۆر پشت به‌رده‌ره له ته‌نگانه‌دا، (الْخَدْلُ: تَرَكَ نَصْرَ الْمُسْتَعِجِدِ مَعَ الْقُدْرَةِ عَلَى نَصْرِهِ)، (خَدْل) بریتیه له واز لێهێنانی یارمه‌تیدانی بابای هاوار تێبه‌ستوو، له‌گه‌ڵ

توانینی یارمه تییدانیشیدا، نجا (خُذْلان)، که چاوگه که یه ق کاتیک به کار دیتی، که که سیک چاوه روانی له که سیک بوویتی، به لأم نهو هاوکاری نه کردیتی، ده لئی: فلانکس پستی بهردام و، ده سته پوی کردم، لهو باردهو نه ده قه دینین:

عَنِ مُجَاهِدٍ قَوْلُهُ: ﴿وَيَوْمَ يَحْشُرُ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ﴾، غُفْبَةُ بْنُ أَبِي مُعَيْطٍ دَعَا مَجْلِسًا فِيهِمُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِيَطْعَامَ فَأَتَى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يَأْكُلَ وَقَالَ: لَا أَكُلُ حَتَّى تَشْهَدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنْ مُعَمِّدًا رَسُولَ اللَّهِ، فَقَالَ: مَا أَنْتَ بِأَكْلٍ حَتَّى أَشْهَدَ؟ قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنْ مُعَمِّدًا رَسُولَ اللَّهِ، فَلَقِيَهُ أُمِّيَةُ بْنُ خَلْفٍ فَقَالَ: أَقَدْ صَبَوْتُ؟ قَالَ: إِنِّي أَخُوكَ عَلَى مَا تَعْلَمُ، وَلَكِنْ صَنَعْتُ طَعَامًا، فَأَتَى أَنْ يَأْكُلَ حَتَّى أَقُولَ ذَلِكَ، فَقُلْتُه وَلَيْسَ مِنْ نَفْسِي^(۱).

واته: مواهید ده لئی: له باره ی نه م رسته قورئانیسه وه: (نهو پوژه که سته مکار هه ردو ده سستی خو ی ده گه زئی) عوقبه ی کوپی نه بی موعه یط کوپیکی بانگ کرد، که پیغه مبه ریشیان ﷺ تیدا بوو بانکی کردن بو خواردن، پیغه مبه ر ﷺ ناماده نه بوو بخوات، فره مووی: ناخو م هه تاکو شایه تی نه ده ی که بیجگه له خوا هیچ په رستراویک نه و موحه ممه دیش په وانه کراوی خوایه، نهویش پیی گوت: نا خو ی تاکو شایه تی ده ده م؟ گوتی: به لئی، نجا نهویش شایه تمانی هتیا، گوتی: (أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنْ مُعَمِّدًا رَسُولَ اللَّهِ)، نوممه یه ی کوپی خه له ف، گه یشته عوقبه ی کوپی نه بی موعه یط گوتی: هه لگه پویه ده؟ گوتی: نا، من براتم چونت ناسیوم هه ر وام، به لأم خواردنیکم دروستکردبوو، ناماده نه بوو، بخوات هه تا نه وه نلیم، منیش گوتیم، به لأم له دلمه وه نه بوو، (واته: هه ر سه ر زار دکیی بوو).

هه ندیک گوتوویانه: نهو نایه ته لهو باره وه هاتوته خوار، که به ته نکید نهو ده گریته وه و، جگه لهویش هه ر ده گریته وه.

(۱) أخرجه ابن أبي حاتم في تفسيره برقم: ۲۸۸۲، ۲۸۸۴، والطبري في جامع البيان: ج ۱۹، ص ۷، والإستيعاب في بيان الأسباب (۱۵/۳)، قلنا: وهذا مرسل صحيح إسناد.

مه سه له ی سیه م:

سکا لا کردنی پیغه مبه ر ﷺ له چنگ خه لکه که ی که قورئانیان هه رامو ش کردوه، دلدانه وه ی خوا بو ی که به پی یاسا گه ردو ونیه کانی خوا، هه موو پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) دو ژمنیان هه بوون له تاوانباران:

خوا ﷺ ده فه رمو ی: ﴿وَقَالَ الرَّسُولُ يَرْبِّ إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا ۖ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِّنَ الْمُجْرِمِينَ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ هَادِيًا وَنَصِيرًا ۝٢١﴾

شیکردنه وه ی ئەم دوو ئایه ته، له سنی برگه دا:

(١). ﴿وَقَالَ الرَّسُولُ يَرْبِّ إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا ۖ﴾، پیغه مبه ریش ﷺ فه رمو ی: نه ی په رو ه ردگارم! خه لکه که م ئەم قورئانه یان پشتگو ی خستوه، واز لیه ی ناوه.

ئایا ئەم سکا لایه ی پیغه مبه ر ﷺ له دنیا دایه، یان له دواړو دایه؟ زۆره ی تو یژه رد ه وان ده ی ئین: له دنیا دایه، که هه ر ئەو رایه ش به بو چوو ی من راسته، به لأم (أبو مسلم الأصفهانی) گو تویه ق: له روژی دوا یی دا، ئەو سکا لایه ده کات، به لأم نا، من پیم وایه هه ر له دنیا دایه، چونکه هه ر دیا ره که پیغه مبه ر ﷺ زۆر جار ان داد و فیغانی بووه له ده ست که لله په قی هۆزی قو په یش و کافره کان.

﴿مَهْجُورًا﴾، (أَي مَزُوكًا)، واز لیه ی تراو، پشتگو ی خراو، یا خود: ﴿مَهْجُورًا﴾، (أَي مَهْجُورًا فِيهِ مِّنْ أَهْجَرٍ، أَي: قَالَ الْهَجْرَ)، قسه ی ناشایسته و قسه ی خراپی کرد، جنیوی پیتا، واته: قورئانیان کردوه به شتیک که قسه ی پین بلین، پین ئە ده بی و قسه ی ناشایسته ی له به رانه ردا بکه ن، وه ک له سوو په قی (المؤمنون) دا، هینا ومانه: ﴿مُتَكَبِّرِينَ بِسُيُورِ تَهْجُرُونَ﴾ (٦٧) المؤمنون، ﴿تَهْجُرُونَ﴾، یانی: ﴿تَقُولُونَ هُجْرًا﴾، قسه ی ناشیرین ده که ن، قسه ی نا یزیک ده که ن، له (أَهْجَرٍ)، که خو یندرا ویشه ته وه: (تَهْجُرُونَ، أَهْجَرٍ، يَهْجُرُ) یانی: قسه ی ناشیرینی کرد.

۲- ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَفْسٍ عَذَابًا مِنَ الْمُجْرِمِينَ﴾، ئاوا بەو شتوڤه كه ئیستا تاوانباران دژایه‌تیی تۆ ده‌كەن، بۆ هەر كام له پێغه‌مبه‌ران دوژمنان له تاوانباران بۆ ڤه‌خساندوون، (عَذُو)، لێره‌دا بێژده‌كه‌ی تاكه، به‌لام مانای كۆیه، هه‌روه‌ك خوا ده‌فه‌رموی: ﴿فَأْتَهُمْ عَذُوبٌ لِّئَلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ﴾ الشعراء، ﴿فَأْتَهُمْ عَذُوبٌ لِّئَلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ﴾، نه‌یفه‌رموه: (أَعَذَابُهُ)، چونكه (عَذُو)، لێره‌دا ناوی تاكه، به‌لام مه‌به‌ست پیتی كۆیه، واته: هه‌موو ئه‌وانه كه ئیوه ده‌یانپه‌رستن، دوژمنن، جگه له په‌روه‌ردگاری جیهانیان، واته: كه ئیستا دژایه‌تیی تۆ ده‌كری، ئه‌ی موحه‌ممه‌د! ﷺ ئه‌و تاوانبارانه دژایه‌تیی تۆ ده‌كەن و قسه‌ت پێ ده‌لێن، ناوو ناتۆه‌ت به‌دوا ده‌خه‌ن، ئه‌وه یاسای خوا وابوو له ژبانی هه‌موو پێغه‌مبه‌راندا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ).

۳- ﴿وَكُنْ مِنْ رِجَالِكُمُ الْهَادِيْنَ وَالْمُصْبِرِيْنَ﴾، په‌روه‌ردگاریشت به‌سه كه ڤێنماییکار و پشێوان و هاوکار بیت.

یاساو سیستمی خوا وابوو كه پێغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) دژایه‌تیان بك‌ری، ئه‌وه زۆر حیکمه‌تی تێدا هه‌ن:

۱- به‌كێ له حیکمه‌ته‌كانی ئه‌وه‌یه كه پاداشتیان گه‌وره‌تره.

۲- حیکمه‌تییکی دیكه‌ی ئه‌وه‌یه كه ببه‌ سه‌رمه‌شق بۆ غه‌یری خۆیان و، خه‌لك وانه‌زانی كه پێغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) فه‌رشیان بۆ ڤاخراوه‌و، ڤیان به‌ گۆلان چێراوه‌و، به‌لكو ڤیان هه‌مووی ڤك و دال و، هه‌ورازو نشیو بووه‌و.

۳- نجا شوتنكه‌وتوو‌انیان كه ته‌ماشای پێغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) ده‌كەن، له‌گه‌ڵ ئه‌و هه‌موو هه‌ورازو نشیوو ڤك و دال و ناڤه‌حه‌تییه‌ش دا، خۆڤاگر بوون، ئه‌وه‌ش ده‌بیته‌ هۆی هاندان بۆ ئه‌وانیش كه خۆڤاگر بن.

مه سه له ی چواره م و کو تایی:

داواکردنی کافره کان که ده بووایه قورئان به یه کجار و یتکه وه دابه زیبایه
سه ر موحه ممد ﷺ، وه لاندانه وه ی خوا، که دلدامه زران و ئاسانی له بهر کران و
فامکران: حیکمه تی به جیا جیا دابه زینی قورئانه و، هه ره شه کردن له کافران که
له سه ر روویان به ره و دۆزه خ په لکیش ده کرین:

خو ﷺ ده فه رموی: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً
كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلاً﴾ (٣٦) وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ
وَأَحْسَنَ تَقْوِيمًا﴾ (٣٧) الَّذِينَ يَحْسُرُونَ عَلَىٰ جُورِهِمْ إِنَّ جَهَنَّمَ أُولَئِكَ سَرٌّ مَّكَانًا
وَأَضْلَىٰ سَبِيلاً﴾ (٣٨).

شیکردنه وه ی ئەم ئایه تانه، له هه شت برگه دا:

(١) - ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، نه وانه ی بپیروان گوئیان.

واته: نه و بپیروایانه ی که پشتر قسه یان له باره وه کرا.

(٢) - ﴿لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً﴾، ده بووایه قورئانی به یه ک جار دابه زیترابایه
سه ر، ﴿لَوْلَا﴾، بۆ هاندان (تخفیف)، واته: ده بووایه قورئان به یه کجار دابه زیبایه
سه ری، ﴿جُمْلَةً وَاحِدَةً﴾، (آی: مُجْتَمِعًا لَا كَمَا أُنْزِلُ نُجُومًا مُتَفَرِّقَةً)، ﴿جُمْلَةً وَاحِدَةً﴾،
واته: یتکه وه، نه که به پرژو بلایی وه ک تیتسا هه یه، به لکو هه مووی یتکه وه دابه زیبایه،
قیاسی قورئانیان کردوه له سه ر تهورات، که کاتی خو ی له چه ند له و حیکدا بۆ مووسا ﷺ
له لایه ن فریشته کانه وه نوو سراوده ته وه و، مووسا ﷺ هیناویه تی.

خو ﷺ وه لām ده داته وه:

(٣) - ﴿كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ﴾، ئاوا به شیویه دامانه زاندوه تا کو دلتی پێ
بچه سپینین، عه قلتی پێ بچه سپینین، وشه ی (فؤاد)، هه م به مانای دل به کارهاته وه له

قورئاندا، ھەم بە مانای عەقل، بەلام زياتر بە مانای عەقل، واتە: لە عەقلندا بېجەسپىتىن، چونكە لەبەركردنى قورئان، زياتر پەيوەندىي بە ھۆش و عەقلەو ھەيە، ﴿لِيُنْشِئَ﴾ (التَّشْيِئُ: جَعَلَ الشَّيْءَ ثَابِتًا)، واتە: شتىك بېجەسپىتى، سەقامكىرى بکەي، واتە: قورئانمان بۇيە بەو شىوہە دابەزاندو، تاكو عەقل و دلى توى پى بېجەسپىتىن (پىتى دامەزراو بکەي).

۴- ﴿وَرَزَّلْنَاهُ تَرْتِيْلًا﴾، زۆرىش بەرىكىي خوئندوو مانەتەو، بە خوئندەو ھەي ناوازە. (الْقُرْآنُ: الْقُرْآنُ وَالْتَّوْحِيدُ، وَالْقُرْآنُ: حُسْنُ التَّالِيْفِ بَيْنَ الدَّلَالَةِ)، (تَرْيِل)، بىرىتە: لە شتىك كە بە شتىەي و بە لە بارىي بى و، بەرىزو پىكىي و پۆشنىي و مانايەكەي پۆشن بى، (الزغمشري) گوتوو پىتى: حىكمەت لەو ھەدا كە خوا قورئانى بە چەند بەشك دابەزاندو بە بلأويى نەك بە يەكجار، ئەو ھەيە كە بەھوى ئەو جار وبار دابەزىنەو، عەقل و دلى پىغەمبەرى پى بېجەسپىتى، تاكو چاكى لەبەر بكتات و تىيىكات، چونكە باباي وەرگر دلى بەھىز دەي، لەسەر لەبەركردنى زانست، كاتىك كە ئەو زانبارىيەي بوى دەتەردى، شتىك دواي شتىك بوى بى و، بەشك دواي بەشك، نەك ھەمووى پىكەو.

۵- ﴿وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ﴾، ھىچ وەسفىك و وىنەبەك بۆ تۆ ناھىنەو.

۶- ﴿إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَالْحَسَنَ تَسْيِيرًا﴾، مەگەر تىمە ھەق (شتىكى چەسپا) بۆ تۆ دىنىي و، روونكردەو ھى باشتر لەو ھى ئەوان دەلەي، بۆ ئەو ئىشكال و پرسپارەي ئەوان، پروونكردەو ھى باشترىان بۆ دىنىي، (مَثَل)، لىرەدا بە ماناي وەسفىكى سەرسوڤھىنەر دى، كە ئەو قسەيەي ئەوان گوتوو يانە لە بارەي حالى پىغەمبەرەو ﴿كَلَامًا﴾ گوايە: حالى پىغەمبەرى كۇتايى وەك ھى پىغەمبەران ناچى (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) واتە: ئەو وىنە (مَثَل) ديان، كە ھىتاو دەو گوتوو يانە: حالى تۆ وەك حالى پىغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ناچى، كە يەكجار كىتەيان بۆ دابەزىو.

كە دەفەر موئ: ﴿وَأَحْسَنَ تَسْيِيرًا﴾، يان: (أَفْضَلَ فِي الدَّلَالَةِ)، مانايەكەي رۆشتر و ديارترە.

ئىستا با شەش خال لەبارەي جىاجىا دابەزئرانى قورئان و، حىكمەيەكەيەو بەخەينە روو:

حېكمەتەكانى دابەزاندنى قورئان لە ماوەى بیست و سە (۲۳) سالد

۱- بە ئاسانى ۋە یرگیرى لەلایەنى خەلکەو و تىی بگەن و، پىغەمبەرىش ﷺ ئاسانتر بتوانى بیگەیهنتى، نەك هەمووی پىگەو.

۲- قورئان بەرنامەى ژيانەو، بە گوێرەى رووداوەكان هاتو.

۳- پەيوەندى بەردەوامى پىغەمبەر ﷺ و مسوڵمانان بە ۋەحیەو، كە جار بو جار ئيمانیا پى تازە دەبیتەو.

۴- تاكو دەرەقى گومانى كافەرەكان نەبن، كە یەكجار ۋەحى هات و تەواو، بپایەو، بەردەوام ئەو تازەبیتەو كە خوا پەيوەندى بەردەوامى لەگەڵ بەندەى خۆیدا هەیهو، لەگەڵ مسوڵماناندا هەیه.

۵- ئەگەر بە یەكجار دابەزىبايە، دەبوایە بە یەكجارىش جىبەجى كرابایە، كە ئەو ش زۆر قورس دەبوو.

۶- هەر بەشێك لە ۋەحى بەلگەيەكى سەرەخۆيە، بۆیە ئەو بەردەوام لە تەمەنى پىغەمبەردا تازە بۆتەو.

دەگونجى زۆر حېكمەتى دىكەش لەو بارەو بگوتىرن.

لە كۆتایى دا خوا فرمويەتى:

(۷) - ﴿الَّذِينَ يُحْشَرُونَ عَلَىٰ رُءُوسِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ﴾، ئەوانەى كە لەسەر روویان بەرەو دۆزەخ كۆ دەكرێتەو.

۸- ﴿أُولَئِكَ سَرُّ مَكَانًا وَأَصْلُ سَبِيلًا﴾، نهوانه شونتیان خراپتره كه دۆزه خه و رېكاشيان گومپاره كه پتی شیرك و كوفرو لادان و تاوانه.

له كۆتابی دا نه م فه رمایشته دینین: (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُخْشَرُ النَّاسُ عَلَى ثَلَاثَةِ أَصْنَافٍ: صِنْفٌ عَلَى الدَّوَابِّ، وَصِنْفٌ عَلَى الْأَفْدَامِ، وَصِنْفٌ عَلَى الْوُجُوهِ) (أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ: ۳۱۴۲، وَحَسَنُهُ)، واته: نه بوو هوپه پره خوا لئی پازی بڼ، ده لن: پتغه مبه ری خوا ﷺ فه رمووی: خه لك له رۆزی دواپی دا به سڼ جوړان كۆده كړینه وه، ۱- هه نديكيان به سوارپی (به پړزو حورمه ته وه) و، ۲- هه نديكيان به پتيان ده چن و، ۳- هه نديكيان له سهر روویان (پراده كېشړین).

ننجا په كڼ له پتغه مبه ری پرسى ﷺ گوډي: چوڼ له سهر روو ده پوڼ؟ فه رمووی: نه و زاته ی كه له سهر پتیه كانیان رویش تاندوون، به توانایه كه له سهر رووه كانیان بیان رویش تیتي^(۱).

هه لېه ته كه ده فه رمووی: ﴿أُولَئِكَ سَرُّ مَكَانًا وَأَصْلُ سَبِيلًا﴾، پڼو یسته نه وه نده بزانیڼ، كه مه به ست پتی نه وه نه به كه خوا به راوردی چيگه و رېكاشی به هه شتییه كان و رېبازه كه یان بكات، له گه ل هی كافر ه كان دا، به لكو یانی به مو تله قیسی جی و پتی كافر ه كان زور زور خراپه و، پتیه كه شیان زور زور گومپا نه وه سهر لڼ شتیا وانه یه.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

۱) (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُخْشَرُ النَّاسُ ثَلَاثَ ثَلَاثَةِ أَصْنَافٍ: صِنْفٌ مُشَاةً، وَصِنْفٌ رَكْبَانًا، وَصِنْفٌ عَلَى وَجُوهِهِمْ، فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَكَيْفَ يَخْشَوْنَ عَلَى وَجُوهِهِمْ قَالَ إِنَّ الَّذِي أَمْشَاهُمْ عَلَى أَرْجُلِهِمْ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يَمْشِيَهُمْ عَلَى وَجُوهِهِمْ، أَمَّا إِنْهُمْ يَتَّقُونَ بِوُجُوهِهِمْ كُلَّ عَذَابٍ وَشَوْكٍ! أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۸۶۳۲، وَأَخْرَجَهُ أَيْضًا: (عَنْ نَفِيعٍ قَالَ سَمِعْتُ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! كَيْفَ يُخْشَرُ النَّاسُ عَلَى وَجُوهِهِمْ؟ قَالَ إِنَّ الَّذِي أَمْشَاهُمْ عَلَى أَرْجُلِهِمْ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يَمْشِيَهُمْ عَلَى وَجُوهِهِمْ! ۱۲۷۰۸).

❖ دەرسى سىيەم ❖

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ زَكِيًّا ﴿٣٥﴾ فَقُلْنَا أَذْهَبَا إِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا فَدَمْزَلْنَهُمْ نَكِيرًا ﴿٣٦﴾ وَقَوْمٌ نَاجُوا لَنَا كَذِبًا أُولَئِكَ كَانُوا لَنَا رُسُلًا أَعْرَضْنَاهُمْ وَجَعَلْنَاهُمْ لِّلنَّاسِ آيَةً وَأَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٣٧﴾ وَعَادًا وَثَمُودًا وَأَصْحَابَ الرِّمِّ وَقُرُونًا بَيْنَ ذَلِكَ كَثِيرًا ﴿٣٨﴾ وَكُلًّا ضَرَبْنَا لَهُ الْأَمْثَلُ وَكُلًّا مَبْنًى تَنْبِيحًا ﴿٣٩﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا عَلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ أَصْلَحُوا مَطَرًا سَوِيًّا أَمْكَنَ يَكْفُرُوا يَكْفُرُوا بِآيَاتِنَا لَئِنْ كَانُوا لَا يَرْجِعُونَ شُورًا ﴿٤٠﴾ وَلَئِنْ رَأَوْكَ إِن يَتَجَدَّدُوا لَكُمْ إِلَّا مُرُوا أَمَّا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا ﴿٤١﴾ لَنْ كَادَ لُنَّاسًا عَنِ الْهَيْبَةِ لَوْلَا أَن صَبَرْنَا عَلَيْهَا وَسَوْفَ

يَعْلَمُونَ حَيْثُ يَرَوْنَ الْعَذَابَ مَنْ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿١٢﴾ أَرَأَيْتَ مَنِ اخْتَلَفَ إِلَهُهُ. هَوْنَهُ أَفَأَنْتَ
تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا ﴿١٣﴾ أَمْ تَحْسَبُ أَنْ أَكْثَرُهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَتَّقُونَ إِنْ هُمْ إِلَّا
كَاذِبِينَ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿١٤﴾

مانای ده قافو ده قی نایه تکان

{به دنیایی تیمه کتیمان به موسا داو، هاروونی برایشیمان له گه لی کرده
وه زیر ﴿٢٥﴾ پیمان کوتن: بچنه لای نهو خه لکهی نایه تکانیمان به درو دانا،
(دارو ده سته ی فیرعهون)، ئیدی سه رهنجام به سه ختی کاومان کردن ﴿٣١﴾
ههروه ها گه لی نوو حیث کاتیک پیغهمبه رانیان به درو دانا، (له توفاندا)
نغرۆمان کردن و، بۆ خه لکی کردمانه نیشانهو (په ندو) بۆ سته مکارانیش نازاریکی
به ئیشمان ناماده کردوه ﴿٣٧﴾ ههروه ها گه لی عادو، گه لی سه موودو، هاوه لانی
په سس و گه لیک سه ده ی دیکه ش لهو ئیوانه دا (پیغهمبه رانیان بۆ ئیرداون) ﴿٣٨﴾
هه رکامیکیان و ئینه مان بۆ هئانه وه (له گه له فهو ئیزلوه کان) و هه مووشیامان
(دوای سزابار بوونیان) ته فرو توونا کردن ﴿٣٩﴾ به دنیاییش ئه وان (بئیرواییان
پۆژگاری تۆ ئه ی موحه ممه دا! له سه فه ری شامیاندا) به لای نهو شاره دا په توونه،
که بارانیکی خراپی به سه ردا باریترا (به رد بارانکرا) ئایا نه باندده دی؟! به لکو به
هیوای زیندوو کرانه وه نین! (بۆیه نه وه هه لو ئیستانه) ﴿٤٠﴾ کاتیکیش (کافره کانی
گه له که ت) ده تبینن، ته نیا گائته ت پت ده که ن، ده ئین: نا نه مه یه خوا به
پیغهمبه ر ناردووه ی؟! ﴿٤١﴾ نیزیك بوو نه گه ر خوڤاگر نه باین له سه ریان (له سه ر
په رستراوه کامان)، گوهرامان بکات و، له په رستراوه کامان لامان بدات! دوایی کاتیک
سزاو نازار ده بینن، ده زانن کئی گوهراتره! ﴿٤٢﴾ ئایا نهو که سه ت دیوه که
ناره زووی خوئی به په رستراوی گرتوه؟ تنجا ئایا تۆ به سه ریه وه ده بیه پارێزه ر
(نه هئیلی لای بدات)? ﴿٤٣﴾ یان ئایا پتت وایه: زۆریه یان ده بیست یان ده فامن!
نه خیر، ته نیا وه ک نازه لان وان، بگره ری هه تله که رتریشتن ﴿٤٤﴾.

شیگردنه‌وی هه‌ندیک له وشه‌کان

(تَبَرَّأَ): (التَّبَرُّ: الْكُفْرُ وَالْإِهْلَاكُ)، (تَبَرَّ)، واته: شکاندن و فهوتاندن، ئنجا (تَبَرَّ، يُتَبَرَّ، تَبَرُّاً)، واته: ټیکشکاند، تهروتوونای کرد، به ټیکشکاندن و تهروتوونا کردن.

(هُرُواْ): (الْهَرَّةُ: مَزْحٌ فِي خَفِيَّةٍ)، (هَرَّة) بریتیه له گالته پټکردنیکي په‌نهان، (الْهَرَّةُ: مَضَرٌ هَرَّةٌ بِهِ، وَالْوَصْفُ لِلْمُبَالَغَةِ، لِأَنَّهُ صَارَ نَفْسَ الْهَرَّةِ)، وشه‌ی (هَرَّة) چاوکه، یانی: گالته پټکردن، (هَرَّةٌ بِهِ)، واته: گالته‌ی پټکرد، به‌لام که فهرموویه‌تی: ﴿إِنْ يَنْجِدُونَكَ إِلَّا هُرُواْ﴾، نه‌و وه‌سغه بو زنده‌پوویه، یانی: بوته خودی گالته پټکردنه‌که، نه‌که‌رنا یانی: (مَهْرُوءٌ بِهِ)، واته: تو ده‌کپن به گالته پټکراو. (وَكَيْلًا): (وَكَيْلٌ: فَعِيلٌ مِّنْ مَّفْعُولٍ)، (وَكَيْل)، له‌سه‌ر کټشی (فَعِيل)ه، به‌لام به مانای (مفعول)ه، یانی: (مَوْكُولٌ إِلَيْهِ)، کاریتسپټردراو، هه‌روه‌ها (وَكَيْل)، به مانای پاریزه‌ریش دټت.

هوئی هاتنه خوارهوهی نایه ته کان

(١) - هوئی هاتنه خوارهوهی ئەم نایه ته که دهفه رموی: ﴿أَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوًى﴾ أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا ﴿١٢﴾، لهو بارهوه ئەم دهقه هاتوه: (عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا فِي قَوْلِهِ: ﴿أَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوًى﴾ أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا ﴿١٢﴾، قَالَ: كَانَ الرَّجُلُ يَعْْبُدُ حَجَرًا أبيضَ زَمَانًا مِنَ الذَّهْرِ فِي الْجَاهِلِيَّةِ، فَإِذَا وَجَدَ حَجَرًا أَحْسَنَ مِنْهُ، رَمَى بِهِ، وَعَبَدَ الْآخَرَ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ الْآيَةَ) (أُخْرِجَهُ ابْنُ أَبِي حَاتِمٍ فِي تَفْسِيرِهِ: ١٥١٩٩، وَابْنُ مَرْدَوَيْهِ فِي تَفْسِيرِهِ كَمَا فِي «الدُّرِّ الْمُنْتَوَر»: ج ٦، ص ٢٦٠، وَمِنْ طَرِيقِهِ الضِّيَاءُ الْمُقَدِّسِي فِي «الْأَحَادِيثِ الْمُخْتَارَةِ»: ١٢٠٢، قُلْنَا: وَسَنَدُهُ حَسَنٌ) (١).

واته: عهبدوللای کوری عه عباس (خوا لتيان رازی بن)، له بارهوی فهرموودهی خواوه که دهفه رموی: ﴿أَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوًى﴾ أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا ﴿١٢﴾، ده لئ: له سهردهمی نهفامیی دا پیاوێک (به کیک له پیاوه کان، کۆره که کۆری پیاوان بووه، نه گهرنا ئافره تیشیان ههروا بوون)، رۆژگارێک بهردیکی سهی ده په رست، (ماوهیه کی زۆر بهردیکی سهی ده په رست)، کاتی که بهردیکی لهو چاکتر و جوانتری ده بیانی، لهو بهردهی پێشینی (که رۆژگارێک په رستوویه ق) فریتی ددهاو نهوهی دیکه ی ده په رست، ئنجا خوا ﷻ لهو بارهیهوه نهوهی نارد ه خوار: نایا نهو که سهت دیوه که ئاره زووی خووی به په رستراوی گرتوه، ئنجا نایا تو به سه ریهوه ده بیه پارێزه ر (نه هیلی لابادت)؟

مانای گشتیی نایه تکان

خوَا ۞ وَهَكَ لَه پَتَناسهی نهم دهرسه دا باسما ن کرد، لهم (۱۰) نایه ته دا سه رده تا ناماژه یه کی کورت ده کات به ژماره یه ک له پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) و گه له فهوتا و غه زه پ لیکیراوه کانی هه ندیک له پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، دواپیش باسی هه لویتستی که لله ره قانمو نه رتییانهای نهو خه لک و کومه لگایه ده کات، که پیغه مبه ری خاتهم ۞ له نیویاندا بووه، واته: به پله ی به که م هوژی قوره یش که له مه ککه بوون و، هه روه ها خه لکی ده وروره ی مه ککه ش، ده فه رموی:

﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ زَكِيًّا﴾، به دنیایی تیمه کتیمان به مووسا دا {که مه به ست ته وراته} و هاروونی برایشیمان له که لیدا کرده وه زیر، وه زیر، واته: هاوکار، یارمه تییدر، پشتیوان، وه زیری تیستاش لهم پوژگاره ی تیمه دا، بویه پتی ده گوتری وه زیر، - نهو زاراوه یش له میژه داهاتوه و له سه رده می نوموه ییه کان و عه بیاسیه کانیشه وه به کاره یترلوه - له به ر نه وه ی وه زیره کان پالپشت و هاوکارن بو نهو که سه که نهو قهواره سیاسیه سه ره رشتیی ده کات، وه ک سه روکی حکومه ت.

هه لبه ته هاروون ۞ و پرای نه وه که پالپشتی مووسا ۞ بووه، یه کتی بووه له پیغه مبه رانی خواش، چونکه خوَا ۞ له سووره ی (مریم) دا، ده فه رموی: ﴿وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَى إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ۝ وَنَذَرْنَاهُ فِي غَايِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَفَرَّغْنَاهُ يَجِيًّا ۝ وَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا ۝﴾، واته: هه روه ها یادی مووسا بکه له کتیدا که هه لپژارده بو و، رهوانه کراوو پیغه مبه ر بو و، له لای چپای طوور نیزیکمان خسته وه و، به شیوه تاییه ت دواندما ن (قسه مان له که لیدا

کرد) و له به زه یی خوْمانه وه هاپروونی برایشیمان بوْ کرده پیغه مبه ر و پیمان به خشی.

تاکو بۆی بیتته هاوکار و یارمه تیبده ر، دیاره له سه ر داوای خوْی: موسا عليه السلام داوای له خوا ی پهره ردگار کردوه که هاپروونی برای پی به خشی، وه که پیغه مبه رو، هاوکارو یارمه تیبده ر: ﴿وَأَجْعَلْ لِّي زُرَّارًا مِّنْ أَهْلِي﴾ ﴿٢٠﴾ هَرُونَ اِخِي ﴿٢١﴾ اَشَدُّ بؤءَ اَزِّي ﴿٢٢﴾ وَأَشْرِكُ فِيْ اَمْرِيْ ﴿٢٣﴾ طه.

ئنجا ئایا خوا چی به موسا و هاپروون فهرموو؟! ﴿فَقُلْنَا اٰذْهَبَا اِلَى الْقَوْمِ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِآيٰتِنَا﴾، پیمان فهرموون: برۆن بوْ لای نه و کومه له خه لکه که ئایه ته کانی تیمه یان به درۆ داناون، که مه به ست پیمان گه لی میسره، به سه رۆکابه تی فیعه ون و هامان و قاروون، ﴿فَدَمَّرْنٰهُمْ تَدْمِيْرًا﴾، سه ره نجام له به ینمان بردن، کاو لمان کردن، وه که چۆن خانووێک کاول ده کروی و ده روو خینری، ئاوا پروو خاندمانن.

هه لبه ته لیره دا خوا زۆر به کورتیی ئهم به سه رهاته ده گپرتیه وه، که ئیمه له سووره ی (الأعراف) دا، به دریزی قسه مان لیکردوه و لیره هه مووی پتچراوه ته وه و، خوا عليه السلام له م سووره ته دا ته نیا شوینی مه به ستی باسکردوه، ئه گه رنا که خوا به موسا و به هاپروونی فهرموو: برۆن بوْ لای نه و خه لکه ی بروایان به ئایه ته کانی تیمه نه کرد، ورده کاریی زۆری تیدایه که چوون بوْ لای فیعه ون و وتووێژیان له گه لدا کردو، فیعه ون گوتی: پهره ردگاری جیهانیان کینی؟ موسا عليه السلام به لگه ی بوْ هینایه وه، وه که له سووره ی (الشعراء) دا، پتی ده گه ین، هه روها له سووره ی (طه) دا، پتیشتر باسمان کرد، ئنجا دوا یی فیعه ون پتی ده لئ: به لگه ت چییه؟ موساش دوو به لگه ی زۆر سه رنج پاکیشی پیشان ده دا، به که م: گۆچانه که ی که ده بیتته چه زیا، ده بیتته نه زدیهایه کی گه وره، هه روها ده ستیشی که له بن هه نگلی ده ری دینئ، وه که چرایه کی زۆر تیشکده ر ده تاییسن و شوُق ده دا، به لأم دوا ی نه وه ش

هەر بره‌وانه‌یتن: فیرعه‌ون و قاپوون و هامان و، گه‌له‌که‌یان، سه‌ره‌نجام خوا ^{۱۳۰} فەرمان به‌به‌نوو ئیسرائیل ده‌کات رابکه‌ن، خۆیان قوتار بکه‌ن، نه‌وانیش به‌ره‌و ده‌شتی سینا دین، به‌لام ده‌ریای سووریان دیته‌ پیتش، خواش ده‌ریایان بۆ له‌ت ده‌کات، هه‌لبه‌ته‌ دوا‌ی نه‌وه‌ی مووسا ^{۱۳۱} گۆچانه‌که‌ی له‌ ده‌ریاکه‌ ده‌دا، وه‌ک خوا فهرموویه‌تی: ﴿فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَضْرِبْ بِعَصَاكَ الْيَحْرَ فَاَنْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْرِ الْعَظِيمِ ۝﴾ الشعراء، فیرعه‌ون و سوپایه‌که‌شی به‌دوا‌ی نه‌واندا دین، وا ده‌زانن نه‌وه‌ هه‌ر شه‌قامه‌پێ بووه، ئیدی نه‌وانیش به‌دوا‌ی واندا تییده‌که‌ن، ئنجا دوا‌ی نه‌وه‌ی کۆتا که‌سی گه‌ل مووسا ^{۱۳۲} ده‌رده‌چن له‌ ده‌ریا و، کۆتا که‌سی سوپای فیرعه‌ون دیته‌ نیتو ده‌ریا، ده‌ریا وێک ده‌که‌وتیه‌وه‌و هه‌موویان نغزو ده‌بن، ئنجا ئانه‌وه‌یه‌ که‌ ده‌فه‌رموی: ﴿فَدَمَّرْنَاهُمْ تَدْمِيرًا ۝﴾

ئنجا باسی گه‌ل نووح ^{۱۳۳} ده‌کات: ﴿وَقَرْنًا نُّوحَ لَمَّا كَذَّبُوا الرُّسُلَ أَغْرَقْنَاهُمْ ۝﴾ خه‌لک و گه‌ل نووح‌یش دوا‌ی نه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌رانیان به‌ درۆ دانا، ئیمه‌ له‌ ئاودا نغزو‌مان کردن، خنکاندمان، ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ لِلنَّاسِ آيَةً ۝﴾ بۆ خه‌لکی کردمانه‌ نیشانه‌، په‌ندو عیبه‌رتیک وه‌ک نیشانه‌یه‌کی دیار، ﴿وَأَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ۝﴾ بۆ سه‌تمکارانیش، سه‌تمکارانی پوژگاری تۆش ئه‌ی موحه‌مه‌د و ^{۱۳۴} هه‌موو پوژگاره‌کانی دیکه‌ش: نازاریکی به‌ ئیشمان ئاماده‌ کردوه، واته‌: به‌سه‌ره‌اق نووح‌یش ^{۱۳۵} خوا لێرده‌دا به‌یه‌ک ئایه‌ت خولاصه‌و پوخته‌ی کردوته‌وه‌، ئنجا جیی سه‌رنج نه‌وه‌یه‌ که‌ ده‌فه‌رموی: ﴿كَذَّبُوا الرُّسُلَ ۝﴾ گه‌ل نووح ^{۱۳۶} پیغه‌مبه‌رانیان به‌ درۆ دانا، هه‌لبه‌ته‌ واینده‌چی نووح به‌که‌مین پیغه‌مبه‌ری خاودن ئۆمه‌ت بووبی، بێگومان پیتش ویش پیغه‌مبه‌رانی دیکه‌ هاتوون، به‌لام واینده‌چی: هه‌موو نه‌و خه‌لکه‌ی له‌ پوژگاری نووح دا بوون، هه‌موو نه‌و مرو‌فانه‌ بۆ هه‌موویان تیردراستی، به‌لام بۆچی ده‌فه‌رموی: ﴿كَذَّبُوا الرُّسُلَ ۝﴾؟

له‌به‌ر نه‌وه‌ی گه‌ل نووح که‌ بره‌ویان به‌ نووح ^{۱۳۷} نه‌کردوه، له‌به‌ر خودی خۆی نه‌بووه، به‌لکو له‌به‌ر نه‌و په‌یام و به‌رنامه‌یه‌ بووه که‌ پێیدا تیردراوه،

که پەرستی خوايه به ته نیا و پابه‌ند بوونه به شهرعی خواوهو، به‌پێوه‌چوونه به‌پیتی هیدایه‌ت و به‌نامه‌ی خوا، پاشان برۆا بوونه به پۆژی زیندوو بوونه‌وه‌و سزاو پاداشت و، به‌هه‌شت و دۆزه‌خ و، خۆپاراستنه له قه‌ده‌غه‌کراوه‌کان و، خۆ رازاندنه‌وه‌یه به سیفه‌ته به‌رزه‌کان و ...هتد.

نجا له سۆنگه‌ی نه‌وه‌وه که هه‌موو پێغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) به‌و جۆره به‌نامه‌و پێنازه‌وه هاتوون، که‌واته: که‌سێ برۆا به یه‌کتیکیان نه‌کات، نه‌وه له‌به‌ر به‌نامه‌که‌یه‌تی، برۆای پێناکات، که‌واته: وه‌ک برۆای به هیچ کامیان نه‌کردبێت وایه.

نجا خوا ﷻ ناماژه ده‌کات به سێ کۆمه‌له‌ خه‌لکی دیکه: ﴿وَعَادًا وَنُوحًا وَآصْحَابَ الرَّسِّ﴾، هه‌روه‌ها که‌لی عادو، که‌لی ئه‌موود و، هاوه‌لانی په‌سس، که وه‌ک دوا‌یی با‌سی ده‌که‌ین: (په‌سس) هه‌ندێک گوتوو‌یان: به مانای بیرنێک دێ، که ئه‌وانه هاوه‌لێ بیر بوون و، هه‌ندێک گوتوو‌یان: (أَصْحَابُ الرَّسِّ)، هه‌ر هه‌مان که‌لی مه‌دیه‌نن، خوا ده‌فه‌رموێ: ئه‌وانیشمان فه‌وتاند، ﴿وَقُرُونًا بَيْنَ ذَلِكَ كَثِيرًا﴾، هه‌روه‌ها له‌و نێوانه‌دا، زۆر سه‌ده‌ی دیکه‌ش، واته: له نێوان نووح و نه‌و پێغه‌مبه‌رانه‌دا که بۆ که‌لی عادو که‌لی ئه‌موود تێدراون، که هه‌وود و صالح بوون (عليهما السلام)، هه‌روه‌ها (أَصْحَابُ الرَّسِّ)، که ته‌گه‌ر پێغه‌مبه‌ره‌که‌یان شوعه‌یب بووبێت، یاخود پێغه‌مبه‌ریکی دیکه بووبێت، ناوی نه‌هاتوه، زۆر سه‌ده‌ی دیکه‌مان فه‌وتاندوون، له ئه‌نجامی ئه‌وه‌دا که پێغه‌مبه‌رانیان بۆ په‌وانکراون و، ئه‌وانیش برۆیان پێ نه‌هێناون.

﴿وَكُلًّا مَّا نُرِيَنَّكَ لَهِ الْأَمْتَلِ﴾، هه‌ر کامیش له‌و گه‌لانه که فه‌وتاندوو‌مانن، دێته‌مان بۆ هێتانه‌وه، واته: به‌سه‌رهاقی پێغه‌مبه‌ران (عليهم السلام) و به‌سه‌رهاقی گه‌له فه‌وتاوه‌کامان بۆیان هێتانه‌وه، که وه‌ک ئه‌وان مه‌که‌ن و په‌ندیان لێ وه‌ربگیرن، ﴿وَكُلًّا تَبَرَّأْنَا تَبِيرًا﴾، هه‌ر کامیکیشیا‌مان کاول کردوه‌و فه‌وتاندوه، به فه‌وتاندنێکی زۆر سه‌رسوپه‌یتنه‌ر.

ننجا باسی دوا کۆمهله خه لک و دوا کۆمه لگا ده کات، که خوا ﷻ سزای داوون له سه ره نه وهی بڕوایان به پیغه مبه ران نه هتیاوه، که گه لی لوو طه، ده فهرموئ: ﴿وَلَقَدْ آتَوْنَا عَلَى الْقَرْيَةِ الَّتِي أُمْطِرَتْ مَطَرَ النَّارِ﴾ کاتی خوئی نه وان تپه رپوون به لای نهو شاره دا که بارانیکی خرابی به سه ردا باریترا، له شوینه کانی دیکه خوای بالاده ست باس ده کات که بارانی خراب، واته: به رد بارانکردن، له سه رپوه خوا ﷻ به ردی سووره وه کرلوی به سه ره گه لی لوو ط دا باراندن، (قریه) واته: شاری گه وره، نهو شاره ه که نهو بارانه ی به سه ردا باریترا، هه ندیک ده ئین: سه دووم بووه، هه ندیک ده ئین: عه مووره بووه، هه ندیک ده ئین: به لکو پینج شار بوون، به لام وه ک یه ک شار خوا باسی کردوون، چونکه له نیزیک یه کدی بوون و، شوینه که شیان ئیستا بۆته ده ریاجه ی مردوو (بهر المیت)، بۆیه ده فهرموئ: ﴿وَلَقَدْ آتَوْنَا عَلَى الْقَرْيَةِ الَّتِي أُمْطِرَتْ مَطَرَ النَّارِ﴾، به دلنایی ردت بوو بوون به لای نهو شاره دا که بارانی خرابی به سه ردا باریتراوه، له بهر نه وهی خه لکی حیجاز به گشتی و، قوره یش به تایبه ت که بۆ بازرگانی ده چوون بۆ شام، هه میسه به لای ده ریاجه ی مردوودا تیده په رین، بۆیه ده فهرموئ: به لایدا تپه رپوون، ﴿أَفَلَمْ يَكُونُوا يَكُونُوا﴾ نه دی نه یانده بیینی؟ ئایا نه یانده بیینی که چوون که سیان لی نه ماوه، شوینه که شیان بۆته ده ریاجه یه ک، که ئیستاش ماوه، ده ریاجه ی مردوو، که هیچ زینده وه ریکی تیدانه، بۆیه ش وای پئ ده گوئری، واته: نه ک هه ر ناژه ل، نه ک هه ر زینده وه ر، به لکو پوو ه کیشی تیدا ناژی، له بهر نه وهی که پئزه ی خوینه که ی زۆر زۆره، ئایا نه یانده بیینی؟ ﴿بَلْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ شُرَكَاءَ﴾، به لکو نه وان به ئومیدی بلاقرا نه وه و زیندوو کرا نه وه (و سزاو پاداشت) نه بوون، بۆیه نهو هه لوئسته خراب و نه رتیبه یان له بهرانه ر تۆدا هه یه ئه ی موحه ممه د ﷻ! ننجا ده فهرموئ: ﴿وَإِذَا رَأَوْكَ إِذْ يَنْخَظُّونَكَ إِلَّا هُرُوءًا﴾، هه روه ها (نه ی موحه ممه د! ﷻ) خه لکه کافرو که لله ره قه که ی توش کاتیک تۆ ده بینن، هه ر به گانه ت ده گرن، واته: هه ر ده تکه نه گانه پیکراو ﴿أَمْ هَذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ

رَسُولًا ﴿١﴾ (ده لټین): نا نهوډیه که خوا به پتغه مېر په وانه ی کړدوه؟! وهک هه موو کهس له وی چاکتر بټ! یان نهو شایسته ی نهو نه بټ! بویه خوا ﴿٢﴾ له سووږه تی (الأنعام) دا وه لمان دده اته هوو ده فهرموئ: ﴿٣﴾ اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ ﴿٤﴾ واته: خوا ده زانن په یامی خوئ له کتیدا داده نن، به کیی ده سپړئ، یان له سووږه تی (الزخرف) دا، که نهوان ده لټین: ﴿٥﴾ وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَى رَجُلٍ مِّنَ الْفَرِيقَيْنِ عَظِيمٍ ﴿٦﴾ واته: ده بووایه نه م قورانه دابه زته سر په کیک له دوو پیاوه کهوره کانی دوو شاره که، که مه به ستیان پټیان مه ککه و طانیف بوو، نجا دوو پیاوه کهوره کان، تابا ده بټ هی مه ککه نه بوو جه هل و، نهو وی طانیف عوبه ی کوری په بیعه بوو بټ؟ زانایان لهو باره وه راجایایان هه یه، کوتوویانه: نهوانه ساماندار و به خرم و قومن و دهسه لاتیان هه یه، نهوانه شایسته ن، خوا بیانکاته پتغه مېر ﴿٧﴾ ته رازوو و پتوډری نهوان نهو شانه بوون: بزنان: کټ سامانی زیاتره؟ کټ دهسته لاق زیاتره؟ کټ خرم و قوموی زیاتره؟ به لأم پتوډری خوا، شتیکی دیکه یه، پتوډری خوا نهوډیه که نهو مروقه خوئ چهنه شایسته یه: عقلی، زکماک (فطرة) ی نه دهب و رهوشتی، مه عده نه که ی، سیفه ته به رزه کانی، نهو پتوډری خوی په روډر دگاره، بویه ش ده فهرموئ: ﴿٨﴾ اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ ﴿٩﴾ الأنعام، واته: خوا خوئ زانانتره په یامی خوئ ددها به کټ، کټ شایسته یه تی؟

دوایی کافره کان ده لټین: ﴿١٠﴾ إِنَّ كَادَ لَيُضِلَّنَا عَنْ آلِهَتِنَا ﴿١١﴾ نيزيك بوو له په رستراوه کامان لمان بدات، کومرامان بکات، هه تله مان بکات، ﴿١٢﴾ لَوْلَا أَن صَبَرْنَا عَلَيْهَا ﴿١٣﴾ نه گهر خو مان له سریان رانه گرتایه، له سر په رستراوه کامان، خریک بوو لمان بدات، بمانبات بو ته نیا خوا په رستی، وازمان پټ لهو بت و صهنه م و په رستراوه بټنټی، به لأم خو مان له سر راگرتن و به ردهوام بووین و دهسته دار بیان نه بووین!

ننجا خوا دهه فرموي: ﴿وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ لِيَكْ يَرْوْنَ الْعَذَابَ مَنْ أَضَلَّ سَبِيلًا﴾.
لهمه ودوا كاتيك كه نازار و سزای خوا دهه بینن، بویان دهه دهه كه هوئی (دهه زانن) كي
هه تلته ره، كي له رئی لاده رته، كي زیاتر راسته ریی و نگرده و لئی بزر بووه؟!

له كۆتابى دا، خوا ۋەك مۆرىك بە نىۋ چاۋانى كافىرە كانى پۈژگارى پىغەمبەرى
 ۋەدەدىن، كە ئەوانە ھەر ئارەزوۋ دەپەرستى، ئەوانە ھەستەۋەرە كانى خۇيان و
 عەقلى و ھۇشى خۇيان بەكارناھىتىن و لە دەستيان داۋن، ۋەك ئازەلن و لە ئازەلش
 خراپىرن، دەفەرمۇي: ﴿أَرَأَيْتَ مَنِ اخْتَذَ إِلَهَهُ هَوْنَهُ﴾، ئايا ئەو كەسەت بىنىۋە
 (بە چاۋى عەقلى و دىلى) كە ئارەزوۋى غۇي كىردە بە پەرستراۋى غۇي؟ ﴿أَفَأَنْتَ
 تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا﴾، ئايا تۇ بەسەرپەۋە دەبىيە پارىزەر؟ تۇ كارپىسىردراۋى
 ئەۋى، تاكو نەھىلى لابدات؟ ﴿أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ﴾،
 يان ئايا پىتۋايە كە زۆربەيان دەبىستى، يان دەفامان؟ واتە: دەبىستى، بىستىنىك كە
 شاپىستەى مەرۋفە، كە بىستى، ئەۋ قسەيە كە بۆى دەكرى، ھەلىسە نكىتى، ﴿أَوْ
 يَعْقِلُونَ﴾، ياخود پىت وايە زۆربەيان دەفامان، ﴿إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَمِ بَلْ هُمْ أَصْلُ
 سِكِيَلًا﴾، لە جىياى خوا ۋەلەم بداتەۋەۋە بفرمۇي: زۆربەيان نايىستى و نافامان،
 ۋا نافەرمۇي، چونكە رستەى: ﴿أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ﴾،
 ئەمە پىرسىار كىردى نىكوۋلىلىكەرەنەيە، واتە: پىتۋايە دەبىستى و دەفامان؟ بە
 تەنكىد نەخىر، بۆيە دەفەرمۇي: ﴿إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَمِ﴾، ئەۋانە تەنيا ۋەك ئازەلن،
 ئەم ﴿إِنْ هُمْ﴾، (إن النافية) پى دەللىن، ئەمانە تەنيا ۋەك ئازەلن، واتە: ھوشىر و
 پەشە ۋلاخ و مەر و بزىن، ياخود (انعام) يانى: كۆى ئەۋ ئازەلەنەى مەرۋفى لىيان
 بەھرەمەند دەبى، بە يەك سەمەكانىشەۋە، ئەسپ و ماين و كەر و ئىستىر و فىل
 ۋ... ھەموۋ ئەۋانەى مەرۋفى لىيان بەھرەمەند دەبى، ﴿بَلْ هُمْ أَصْلُ سِكِيَلًا﴾،
 بەلكو رىيان ھەتتەلەرىشە لە ئازەلن، چونكە ئازەلەكان پابەندىن و بەپىنى ئەۋ
 سىروشتە كە خوا لەسەرى سىروشتاندوۋن، بەپىنى ئەۋ غەرىزانە كە خوا بۆى
 دىنان، كۆنتىرۋل كراۋن و بەرىۋە دەچىن، بەلەم مەرۋفى ھەۋالەى عەقلى و ۋىستى

ئازادى خۇي كراوه، ئىجائە گەر عەقلە كەي بە كارنە ھىئاو، ويستە ئازادە كەشى
بە ھەلە داچوو، ئەو كاتە ماناى وايە لە ئازەل خراپتر دەبىت، ئاكە ھۆكار پىكيش
بۆ راست بە كار ھىئائى عەقل و بە ھەلە دانە چووئى ويستى ئازادى مەرۇف و
ھەتەلە نە بوونى، بووناسىي و ئيمان و ھىدايەتى خواى بەرز و مەزنە.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له ی به که م:

باسی ناردنی مووسا و هاروونی برای (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) بۆ لای گه لی
فیرعه ون و، فه وتانندیان و، ناردنی نوح (عَلَيْهِ) بۆ لای گه له که ی و، نغرو کردنیان له
توفانداو، فه وتیندرانی گهلانی عادو له موود و خاوه نانی په سس و، گه لی لووط، که
خوا (عَلَيْهِ) ناماژه ئاسا، باسی نه و ژماره به له یتغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)
ده کات و، نه و گه له فه وتیزواله ی ناوی یتغه مبه ره کانیشیان ناهیتنی، به لام
زانراون و له شوینه کانی دیکه له قورئاندا باسکراون:

خوا ده فه رموی: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ
وَزِيْرًا ۖ فَقُلْنَا أَذْهَبَا إِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا فَدَمْزِلْهُمْ تَتِمِّمِرًا ۖ وَقَوْمَ نُوحٍ
لَمَّا كَذَبُوا الرُّسُلَ أَغْرَقْنَاهُمْ وَجَعَلْنَاهُمْ لِلنَّاسِ آيَةً وَأَعَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا
أَلِيمًا ۖ وَعَادًا وَاقْتُمُودًا وَأَصْحَابَ الرَّيْسِ وَقُرُونًا بَيْنَ ذَلِكَ كَثِيرًا ۖ وَكُلًّا ضَرَفْنَا لَهُ
الْأَمَثَلَ ۖ وَكُلًّا تَبَرْنَا تَتِمِّمِرًا ۖ وَلَقَدْ أَنَا عَلَى الْقَوْمِ الْآخِرِ أَنْطَرْتُ مَطَرًا نَسْرًا أَكَلَمُ
يَكْرُتُوا يَرْزُقْنَهَا بَلْ كَانُوا لَا يَرْجِعُونَ شُكْرًا ۖ﴾

شیکردنه وهی لهم ئایه تانه، له چوارده بر گه دا:

(۱) - ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ﴾ به دنیایی کتیبمان به مووسا دابوو، به مسۆکه ری.

بۆچی خوا (عَلَيْهِ) لێره دا جه ختی له سه ر ده کاته وهو، دا کوکی لێ ده کات؟ چونکه
له نێو کافره کانی پوژگاری یتغه مبه ردا (عَلَيْهِ) هه بوون و ئیتستاش له نێو کافره کانی

نهم پوژگار هـ شماندا، هـ ن، که نکو ولی دهکات له وهی خوا هیچ کتیبکی دابه زانده بی بو هیچ مروفتیک و، هیچ که سکی کرد بیت ه پیغه مبه، بویه خوا ﷻ له سوروهی (الانعام) دا، ده فهرموی: ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ عَلَی بَشَرٍ مِّن شَيْءٍ﴾ (۹۱)، واته: وه ک پیویست ری زی خویان نه گرت، که گوتیان: خوا هیچ شتیک دانه به زانده سهر هیچ مروفتیک، وه میسی بو کس نه ناروده، له ویش ده فهرموی: ﴿قُلْ مَن أَنزَلَ الْکِتَابَ الَّذِی جَاء بِهٖ مُوسٰی نُورًا وَهُدًی لِّلنَّاسِ﴾ (۹۲)، (الانعام، بلئی: نه دی کن نهو کتیب ه دابه زانده سهر مووسا که پوشنایی بوو و ری نماییکار بوو بو خه لک؟ بویه خوا ﷻ له پیش دا باسی مووسا ﷺ ی کردوهو باسی کتیب ه کی کردوه، چونکه ته ورات زور ناودار بووه له نیو خه لک دا، نه که بهس له نیو جووله که کان دا، به لکو له نیو کوی کومه لگاو میله تان دا ناسراو بووهو مه شهوور بووه، به لئی ده ستکاری کرادهو گوردراوه، به لام کتیبک بووه، له بهر دهستی جووله که کاندوا، تیستاش ههر هیه، که ته وراتیش ته نیا به چوار سیفره که ده گوتری: [۱- تکوین ۲- و خروج ۳- و ثنیه ۴- و عدد]، به لام تیستا په یمانی کون نهو چوار سیفره یه، له گه ل (۳۵) سیفری دیکه ش، (سیفر یانی: کتیب)، هه مووی پیی ده گوتری: په یمانی کون، به سه ر ژمیری (قراءة رعائیه) ش، په یمانی کون (العهد القدیم) چل و نو (۴۹) سیفره.

۲- ﴿وَجَعَلْنَا مَعَهُ شُرَکَآءَ هَرُوبٍ وَزُرَآءَ﴾، له گه لیدا هاروونی برایشیمان کرده وه زیر، واته: پالپشت، وشه ی وه زیر لیره ده به مانای (وه زیر) ی تیستا نیه، نهو وه زیری تیستا بویه وای پیته گوتری: چونکه پالپشته بو سه روکی حکوممهت، نه گه رنا وشه ی وه زیر له (ووزر) دوه هاتوه، ﴿کَلَّا لَا وَزَرَ﴾ (۹۳)، (القیامه، واته: هیچ په نایه ک نیه، هیچ یارمه تییده رتک نیه، وه زیر یانی: هاوکار و پشتیبان و ده ستبارگر، که دیاره هاروون ﷻ، بو مووسای برای ﷻ بهو شتویه به بووه، تنجا خوی پهروه ردار ده فهرموی:

۳- ﴿فَقُلْنَا أَذْهَبَ إِلَى الْآلَمِ الْأَدْنٰی کَذِبًا یٰۤأَیْنَ تَنَآ﴾، به مووسا هاروونمان فهرموو: برقون بو لای نهو خه لکه، که نایه ته کانی تیمه یان به درو دانان.

۴- ﴿فَلَمَّزْنَهُمْ تَكْمِيرًا﴾ نیدی یه کسهر تیمهش بهویرانکردن کاومان کردن، له به بمان بردن. بیکومان پیش نه وهی هاروون و مووسا بچن، نایه ته کانیاں به درو دانه نابوون، به لام یانی گوتمان: بچن بو لای نه و خه لکه، نه وانه ی که دوایی نایه ته کان و نیشانه کانی تیمه یان به درو دانان، وشه ی (آیات)، کو ی (آیه)، یانی: نیشانه، نه و نیشانه چ رسته کانی فره مایشتی خوابن، چ نه و موعجزانه بن که پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) پیشانی خه لکیان داوون، چ دیارده سروشتیه کان بن، له فورئاندا نه وانه ههر سیکیان به (آیات)، ناویان هاتوه، واته: رسته کانی فره مایشتی خوا که ده خویرینه وهو، موعجزه ی پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) که پیشان دهرین و، دیاره سروشتیه کان که له گهر دوون و ده ورورده هه ن.

نجا خوا باسی گه لی نووح ده کات:

۵- ﴿وَقَوْمٌ نَزَحَ لَمَّا كَذَبُوا الرُّسُلَ أَغْرَقْنَاهُمْ﴾، هه روه ها خه لکی نوووحش {که نووح بو لایان په وان کراا کاتیک پیغه مبه رانیان به درو دانا، خنکاندمانن، له تو فاندان غرومان کردن.

۶- ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ لِلنَّاسِ آيَةً﴾، بو خه لکیش کردمانه نیشانه، کردمانه جیتی په ندو عیبه رتیک که وه ک نیشانه له دووره وه دیار بن.

۷- ﴿وَأَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا﴾، بو سته مکارانیش سزایه کی به نیشمان ناماده کردوه، پیشتریش باسمان کرد که: گه لی نووح، ته نیا نوووحیان بو لا په وان کراوه، به لام خوا ده فره رموتی: هه موو پیغه مبه رانیان به درو دانا، چونکه نه و په یامه ی به نووحدا تیردرا بوو، ههر هه مان په یامه که هه موو پیغه مبه ران هیناویانه، نه وانیش بو یه دژایه تیی نوووحیان کردوه و پروایان پنه هیناوه، چونکه له گه ل خودی په یامه که دا نا کوک بوون، نجا ههر نه و په یامه شه که خوا به هه موو پیغه مبه راندا نار دوو یه تی، بو یه ههر که سیگ پروا به یه کتیک له پیغه مبه ران نه کات، وه ک نه وه وایه پروای به هه موو پیغه مبه ران نه کرد بن، چونکه هه موویان ههر یه ک په یامیان پی بووه، له هینله گشتیه کانیا نیداو له تیوه ر و کیدا،

که دده رموی: ﴿وَأَعْتَدْنَا لِلْظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا﴾. سته مکاران، چ گهلی نووح بووین، چ هوژی قوږه یش له پوژگاری پیغهمبه ردا ﷻ، چ هر کافرانیکی دیکه بووین، نهوانه ی سته م ده کهن له پیغهمبه ران، له په یامی خواو سته م له خوږان ده کهن، نهوانه تازاریکی به ئیشمان بو ئاماده کردوون، ئنجا ئاماژه ده کات به سی جوړه گهلی دیکه، که نهوانیش هر فهورتیراون:

۸- ﴿وَعَادًا وَكُفُورًا وَأَصْحَابَ الرَّسِّ﴾. ههروه ها گهلی عاد و گهلی ئه موود و هاوه لانی (په سس)، واته: ئهو سته شمان فهورتندن، وشه ی (عاد): دیاره به تهنوینش خویندراوه تهوه: ﴿وَعَادًا﴾، ههروه ها ته نیا به سر (فتحه) ش، خویندراوه تهوه، به لام وشه ی: ﴿وَكُفُورًا﴾، به س به فته تحه یهو به تهنوین نیه، ﴿وَأَصْحَابَ الرَّسِّ﴾، هاوه لانی په سس، هاوه لانی په سس زانایان زوړیان له باره وه گوتوون و له سووړه قی (الذخان) یش دا خوی په روه ردگار باسی کردوون، به لام گرنگ نهوه یه (په سس):

أ- زوړ به یان ده لاین: به مانای (بیر) دی، کومه ئیک بوون بیریکیان هه بووه، یان سه رچاوه کاریزیکیان هه بووه.

ب- هه ندیک له زانایانیش گوتوو یانه: (أَصْحَابُ الرَّسِّ)، هر هه مان (أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ) و خه لکی مه دیه نن، که پیغهمبه ره که یان شوعه یب التخلیل بووه.

ج- هه ندیکیشیان گوتوو یانه: بویه پتین گوتوون: (أَصْحَابُ الرَّسِّ)، (په سس) یانی له بن کل خست، یاخود نقووم کردن له زه ویدا، ده لاین: نهوانه ش (رَسُوا نَبِيَّهُمْ فِي الْبُئْرِ)، پیغهمبه ره که ی خوږایانان خستو ته بیریکه ووه، سه ری بیره که یان داپویشیوه، به و شیوه یه نهو پیغهمبه ره ی خوږایانان کوشتوه، یاخود هر له بن گلایان خستوه.

(الطبري) ده لاین: (هُمْ قَوْمٌ كَانُوا عَلَى بئْرٍ وَذَلِكَ أَنَّ الرَّسَّ كُلُّ مَخْفُورٍ مِثْلُ الْبئْرِ وَالْقُبْرِ)، واته: نهوانه کومه له خه لکین بوون له سه ر بیریک بوون، چونکه (په سس) به هر هه لقه نراوړیک ده گوتوړی، هر چالیک وک بیر بی، یاخود قه بر، هر شتیک زه و هه لکو لدری، پتی ده گوتوړی (په سس).^(۱)

(۱) له تفسیری سووړه قی (الذخان) دا زیاتر له باره یانه وه دمه وین.

به هەر حالّ خوای پهروهردگار ته نیا نه و نه دهی پتی پتووست بووه که به فرموی: هاوه لانی (په سس) یش وه کهلی عادو ته موود فهورتیندران، گهلی عاد پیغمه به ره که یان هوود بوو، گهلی ته موودیش پیغمه به ره که یان صالح بووه، به لام هاوه لانی په سس - ئنجا (په سس) بیر بووبتی، یان هەر شتیک بووبتی- دیار نیه پیغمه به ره که یان کئی بووه، به لام وا دیاره نه و کاته له تپو گهلی عه پهدا و په نگه له زور شوونی دنیادا، نه وان هس وه که چون گهلی عادو ته موود، ناوانگیان هه بووه و ناسراو بوون، پیغمه به ره که شیان ناسراو بووه و، هاوه لانی (په سس) یش ناسراو بوون، بویه خوا ﷻ باسی نه وانیشی له که ل عادو ته مووددا کردوه، وه که چون گهلی عاد پتیش بووه، دواپی ته موودی به دوا دا هاتوه، وا پتیده چت هاوه لانی په سسیش به دوا ی گهلی ته مووددا هاتن له پروی کاته وه.

۹- ﴿وَقُرُونًا بَيْنَ ذَلِكَ كَثِيرًا﴾، ههروه ها زور سه ده لهو نیوانه دا، واته: زور کومه لگاش که له سه ده کان دا زیاون، لهو نیوانه دا، نه وانیش فهورتینارون، دوا ی نه وهی پیغمه به رانیان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بۆ هاتوون و، وه لمی پیغمه به رانیان نه داوه ته وه، یاخود دژا به تییان کردوون، نه وانیش به هه مان شیوهی پتیشووه کانیان فهورتینارون.

۱۰- ﴿وَكُلًّا صَبَرْنَا لَهُ الْأَمَنَل﴾، بۆ هه رکام لهو کومه لگایانه ش وینه مان هیتانه وه، واته: باسی پیغمه به رانی پتیشووی خو یان و گه له کانیان و پرووداوه کانی که له پتیش نه واندا پروویاندان، بۆ مان باس کردوون، که وه که نموونه و وینه هیتانه وه بوون، چونکه (مَثَل)، بریتیه له وه سفیکی سه رسو په تهر، یاخود قسه به که که وه که په ند وای.

۱۱- ﴿وَكُلًّا تَبَرْنَا تَنْبِرًا﴾، هه رکامیکشیانمان فهورتاند، به فهورتاندیک {که به س خوا ده زانی چون بووه!} (إِسْتَأْذَنَّا لَهُمْ قَدْ مَرَّتْهُمْ بِالْعَذَابِ إِبَادَةً)، چونکه (تَنْبِر)، یانی: (التَّيْتِثُ لِلْأَجْسَامِ الصَّلْبَةِ)، (تَنْبِر)، واته: وردوخاش کردنی نه و ته نانه ی په قن، په ق و وشکن، که به اپردرین، پتی ده گوتری: (تَنْبِر)، که ده فرموی: ﴿وَكُلًّا تَبَرْنَا تَنْبِرًا﴾، واته: هه رکامیکشیانمان ریشه کیش کردن به سزا و قه لچومان کردن.

نجا خوا باسی دوا گهل و کومه له خه لکیک ده کات، که فهوتاندوونی له سه ر نهوهی وه لاسی پیغه مبه ره که ی خوئیانیان نه داوه ته وهو، له سه ر خرابه کاری خوئیان به رده وام بوون، که بریتین له گهل لووط، به لاس به گهل لووط ناویان ناهیتن، به لکو بهو حاله ته که به سه ریان هاتوه، بهو سزایه که پیتی سزا دراون، بهوه پیتاسه یان دهکا، ده فهرموئ:

(۱۲) ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا عَلَى الْقَوْمِ أَلْفًا أَمْطَرْتَ مَطَرًا سَوِيًّا﴾ به دلنایی تپه ریپوون به لای نهو شاره دا، که بارانی خرابی به سه ردا باریترا، بارانه خرابه که، خوا ﴿﴾ له زور شویندا پروونی کردو ته وه چی بووه؟ بو وینه: ده فهرموئ: ﴿حِجَارَةً مِّن سِجِّيلٍ﴾ ﴿النجم﴾ واته: به ردیک که قوپی وشک کراوه بوو، سووره وه کراو بوو، نه وده مان به سه ردا باراندن، له په یمانی کوندا ده لئ: خوا ناگرو کیپریت (گوزرد) ی به سه ردا باراندن، تیمه به ته فصیل له سووره تی (هود) دا باسی به سه رهاقی لووطمان ﴿﴾ کردوه، تیتستاش له ده ریاجه ی مردوودا که شوینی شاره کانی گهل لووط بووه، شوینه وارناسان نهو جوړه به ردا نه که نه وانی پتی فهوتیتندراون و، به یکه ره تیسقانه کانی نهو خه لکو خانووه کانیان، ده دوزنه وه، که خوا ی بالاده ست ده فهرموئ: ﴿وَالْمُؤْنِفَكَّةَ أَهْوَىٰ﴾ ﴿النجم﴾ واته: شاره هه لکیتدراوه کان خوا به ریدانه وه، شاره کانی گهل لووط، وه ک چون نه وانی زگماکتی که خوا مروئی له سه ر خولقاندوه، هه لیانگیتدراووه، له جیاتی نه وه ی پیاو له گهل نافرته دا جووت بئ، پیاویان له گهل پیاودا جووت ده بوو و، نافرته تیان له گهل نافرته تیان، خوا ی په روه ردگاریش نه وانی هه لکیتدراوه، شاره کانی گهل لووط به رزکراونه وه، دواپی به رداونه وه، چونکه له شوینیک دا ده فهرموئ: ﴿وَالْمُؤْنِفَكَّةَ أَهْوَىٰ﴾ ﴿النجم﴾ واته: (خوا) شاره هه لکیتدراوه کانی به رداوه، پیتش به رزکراونه وه، نجا به رداونه وه، دواپیش به ردی سووره وه کراوی به سه ردا باراندوون.

نجا خوا ده فهرموئ: مسوگر به لای نهو شاره دا که بارانی خرابی به سه ردا باریتندرا بوو، تپه ریپوون، چونکه خه لکی مه ککو خه لکی حیجاز، که نه گه ر ده هاتن بو بازگانیی بو شام، به لای ده ریاجه ی مردوودا تیده په رین و ده یانبینی،

ئەو کاتەش وەك بەسەرھاق دەماودەم ھەموو كەسێك بیستووێتی، كە ئەو شوێنە، ئەو شوێن دەریایە كە پێی دەگووتری: دەریاچە ی مردوو، شوێنی چەند شارێك بوو، شارەكان سەرەوین كراون و، خەلكەكەیان ھەموو فەوتیەندراون.

١٣- ﴿أَفَلَمْ يَكُونُوا يَرَوْنَهَا﴾، ئایا نەیان دەبینی (تاکو دەرس و پەندیان لێ وەربگرن؟).

١٤- ﴿بَلْ كَانُوا لَا يَرْجِعُونَ نُشُورًا﴾، بەلكو ھۆی بێبرواییەكەیان ئەو بوو، كە بروایان بە زیندوو بوونەو، بە بلاوكرانەو بە سزاو پاداشت نەبوو.

كە دەفەر مۆی: ﴿أَمْ طَرَّتْ مَطَرُ السَّوْءِ﴾، وشە ی ﴿السَّوْءِ﴾، یانی: (الضُّرُّ وَالْعَذَابُ)، زیان و نازار و سزا، بەلام وشە ی (سُوء)، واتە: خراب، ئەو شتە ی بۆ مەرۆف خراب بێ، بەلام ﴿السَّوْءِ﴾، ناو، واتە: سزاو نازار.

مهسه لهی دووه م:

کافره کانی پوژگاری پیغه مبهری خاتهم ﷺ گالته یان به پیغه مبهری خاتهم کردوه، کوتوو یانه: نیزیک بوو له په رستراوه کانهان گومرمان بکات، خواش ﷺ به ناره زوو په رست و به له ریزی نازه لاند حسابکرویان داده نی:

خو ده فهرموئ: ﴿وَإِذَا رَأَوْكَ إِن يَخْذُلُونَكَ إِلَّا هُرُؤًا أَلْزَىٰ بَكَ اللَّهُ رَسُولًا ۝ إِن كَادَ لَيُخِلَّنَا عَنْ إِلَهِنَا لَوْلَا أَن صَبَرْنَا عَلَيْهَا وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ حَيْثُ يَرْوُونَ الْعَذَابَ ۝ مَنْ أَضَلُّ سَبِيلًا ۝ أَرَأَيْتَ مَنِ اخْتَذَ إِلَٰهَهُ هَوَاهُ أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا ۝ أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ إِن هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا ۝﴾

شیکر د نه وهی ثم لایه تانه، له دوازه برکده:

(۱) - ﴿وَإِذَا رَأَوْكَ﴾ هه رکاتیش تویان بینی، دواى نه وهی خوا ﷺ باسی نه زموونى تالی نهو که له رابردووانه ده کات و، باسی ژماره یه که له پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) که موسا و هاپوونى برآی و، نوو و، دوايى ناوی ژماره یه که لهو که لانه دین، که فهورتیران، به لام باسی پیغه مبه ره کانیان ناکات و ناویان ناهین، که نه وه وهک زه مینه خوشکرده بو نه وهی باسی واقعی پوژگاری پیغه مبه رى خاتهم ﷺ بکات، حالى پیغه مبه رى خاتهم به ده دست که له که له رهق و خرابه که به وه، ده فهرموئ: ﴿وَإِذَا رَأَوْكَ﴾ (نهوانه ی بپروان) کاتیک تویان بینی، نهی موچه ممه د!

(۲) - ﴿إِن يَخْذُلُونَكَ إِلَّا هُرُؤًا﴾، تنیا تو به گالته پیکراو ده گرن، چونکه پیتشر باسما نکرده (هَرَّءٌ، چاوگی (هَرَّةٌ) به، يَهَرَّةٌ هَرَّءٌ وهزوا (هُرُؤًا، یان: گالته پیکردن، به لام لیره د) ﴿إِن يَخْذُلُونَكَ إِلَّا هُرُؤًا﴾، واته: لیره د که حاله ته که ی نه وان به چاوگ وه سف کراوه، یان: تو ده که ن به خودی گالته پیکردنه که، نه که رنا له نه سلدا یان:

(إِنْ يَتَخَذُوا لَكَ آلًا مُّزَوَّاءً بِهِ)، تۆ ده کهن به گالته پینکراو، به لأم یانی: پیغه مبهریان ﷺ کردوه به خودی گالته که.

۳- ﴿أَهَذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا﴾ (به سه رسوړمانه وه ده لئن: نا نه وه به که خوا کردو به ته پیغه مبهر! هه لبه ته نه وان به گشتی بر وایان به وه نه بووه خوا پیغه مبهر بنیری، به لأم مه به ستیان نه وه بووه، تانه له پیغه مبهر ﷺ بدن، هه روه که له (السيرة النبوية لابن هشام) دا هاتوه، که پیغه مبهر ﷺ ده چن بۆ لای که لیک، خو ییان پن ده ناسینی، وه که پیغه مبهری خوا، به کتیکیان ده لئن: خوا که سی ده ست نه که وت بیتجکه له تۆ بیکاته پیغه مبهر ﷺ؟! به کتیک دیکه یان ده لئن: نه کهر تۆ پیغه مبهری بی، له وه که وره تری قسه ت له گه ل بکه م، نه کهر پیغه مبهریش نه بی، شایسته ی نه وه فی قسه ت له که ل دا بکه م، ناوا بهو شیوه به قسه ی ره ق و بیتامیان کردوه^(۱).

لیره دا که ده فهرموئ: ﴿أَهَذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا﴾، نه مه پرسیار لیکردنیکی نکو و لیلیک ره رانه به، یانی: تیمه بر و امان و انیه خوا نه وی به پیغه مبهر نار دبن.

۴- ﴿إِنْ كَادَ لَيُضِلَّنَا عَنْ آلِهَتِنَا﴾، خه ریک بوو له په رستراوه کاغان لمان بدات، ﴿إِنْ﴾، لیره دا بۆ جه خت کردنه وه به، به چی ده زانین نهم ﴿إِنْ﴾، لابه ر (نافیه) و، به مانای (ما) نیه؟ به هو ی نه و (ل) دوه، ﴿إِنْ كَادَ لَيُضِلَّنَا﴾، نه کهر نه و (ل) د، چو وه سه ر فیعله ی که له دوا به وه دتی، نه وه مانای وایه نهم ﴿إِنْ﴾، بۆ جه ختکردنه وه به و به هو ی نهم (ل) دوه، له که ل ﴿إِنْ﴾، لابه ر، لیک جیا ده کرینه وه.

۵- ﴿لَوْلَا أَنْ صَبَرْنَا عَلَيْهَا﴾، خه ریک بوو له په رستراوه کاغان لمان بدا، نه کهر خو مان له سهریان رانه گرتایه، به لأم له بهر نه وه ی تیمه زور پشو و دریژ بووین و، زور خو را گر بووین، نه کهر نا لای ده داین، ﴿لَوْلَا﴾، لیره دا (عَرَفَ امْتِنَاعَ لَوْجُودِ)، پیتی نه بوونه له بهر بوون: ﴿لَوْلَا أَنْ صَبَرْنَا عَلَيْهَا﴾، به هو ی نه وه وه که تیمه خو را گر بیمان هه بوو، بویه نه یتوانی له په رستراوه کاغان لمان بدات.

(۱) السيرة النبوية لابن هشام، ج ۲ ص ۲۱۶.

۶- ﴿وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ حَيْثُ يَرَوْنَ الْعَذَابَ مِّنْ أَصْلٍ سَيِّئٍ﴾، له‌م‌و دوا ده‌زانی کاتیک سزاو نازار ده‌بینن، ده‌زانی کن گومراترهو کن سهر لن شیواوتره.

﴿مِّنْ أَصْلٍ سَيِّئٍ﴾، لیره‌دا نه‌و (مُفَاضَلَة) یه، بۆ کالته‌پیکردنه، نه‌گه‌رنا وه‌نه‌بی پیغه‌مبه‌ریش ﴿رَبِّهِ﴾ رپه‌که‌ی هه‌له‌بی و هی وانیش هه‌له‌بی، به‌لام هی نه‌وان هه‌له‌تر بی! نه‌خیر، لیره‌دا ته‌نیا بۆ کالته‌پیکردنه، یاخود (مُفَاضَلَة) ه‌که بۆ نه‌وه نیه به‌رانبه‌ره‌که‌شی له‌به‌رچاو بگیری (مسلوب المفاضلة).

له‌کوتایی دا خوا ده‌فه‌رموی:

۷- ﴿أَرَأَيْتَ مَنِ اخْتَذَ إِلَهَهُ هَوْنَهُ﴾، نایا نه‌و که‌سه‌ت بینوه که‌ناره‌زووی خوی کردۆته‌په‌رستراوی خوی؟! نه‌مه‌ لیره‌دا بۆ سه‌رسورماندنه، هه‌له‌به‌ته ﴿أَخَذَ﴾ دوو به‌رکار (مفعول به) ی ده‌وین. واته: شتیکی گۆریوه له‌حالی‌ک بۆ حالیکی دیکه، یان له‌شیویه‌ک بۆ شیویه‌کی دیکه، که ﴿إِلَهَهُ﴾، به‌رکاری دووهم و پشخراوه‌و ﴿هَوْنَهُ﴾ به‌رکاری یه‌که‌م و دواخراوه.

۸- ﴿أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا﴾، نایا تۆ به‌سه‌ریه‌وه وه‌کیلی؟ واته: پارێزه‌ری، چاودیری؟ یاخود: نایا کاری به‌تۆ سپێدراره‌و، تا‌کو نه‌هتلی لایدات؟ که‌نهم پرسیار کردنه پرسیار کردنی نکوولییکه‌رانه‌یه، واته: تۆ به‌سه‌ریه‌وه نه‌کراویه چاودیر و پارێزه‌ر.

۹- ﴿إِنَّمَا تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْلَمُونَ﴾، یان نایا پیت وایه زۆریه‌یان ده‌بیستن و ده‌فامن؟ نه‌مه‌ دیسان پرسیار کردنی نکوولییکه‌رانه‌یه، واته: زۆریه‌یان نابییستی، زۆریه‌شیان نافامن، نابییستن، مه‌به‌ست نه‌وه نیه‌گوئیان نیه، به‌لکو یانی: نابییستی هه‌ق و ناهه‌ق له‌یه‌ک جیا بکه‌نه‌وه، یان هه‌ق قبول بکه‌ن، زۆریه‌شیان نافامن، فامینی‌ک بیانکه‌یه‌نیتته تامانج و دۆزینه‌وه‌ی پنی راست و، حیکمه‌تی بوون و ژیا‌نیان.

۱۰- ﴿إِن هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا﴾، نه‌وان هیچ نین جگه‌له‌نا‌ژه‌ل، بکه‌ر پتیان گومراتریشه، یان: به‌لکو پتی هه‌له‌که‌رت‌ریشن، له‌پتی لاده‌رت‌ریشن، چونکه‌نا‌ژه‌ل که‌

ئەو دەنگ و قەسەیی دەبیست، شتیکى لى تىدەگات، بۆ ویتە: ئازەلێك، گوتدرێژێك، کاتێک ئاوی دەدەى، یان کۆی دەکەیهو، یان لە تەویلەکەى دەری دەکەیه دەرى، بە جۆرێک لە دەنگدان، شوان و گاوانەکان ئازەلەکانى خۆیان کە دەنگ دەدن، کەم و زۆر بە قەسەى خاوندەکانى خۆیان دەکەن و شتیکى حالى دەبن، بەلام بێروایان ئەوەندەشیان نیە.

بۆچی خوا ﷻ بێروایانى لە ئازەل بە خراپتر داناون؟

(١)- چونکە ئازەل خوا بە ئازەلێ خولقاندوون، بەلام مەروڤ خوا بە مەروڤى خولقاندو، بۆیە مەروڤ کاتێک کە وەك ئازەل مامەلە دەکاو دەژى، مانای وایە لە ئازەلەکە خراپتر.

(٢)- ئازەلەکان لێپرسینەوهیان لەسەر نیە، کە مردن و کۆتاییان پێ دى، بەلام مەروڤ لێى دەپرسرێتەوه، زیندوو دەکرێتەوهو سزاو پاداشتی دەبێ.

(٣)- ئازەلەکان خەزەق زۆر پێشکەش بە مەروڤان دەکەن، بەبێ مەنت و پرتەو پۆلەو منگەمنگ.

(٤)- ئازەل مەترسێ بۆ سەر کەس نیە، بەلام مەروڤ کە لادەدات، بۆخۆشیى و بۆ کۆمەلگاکەش دەبێتە میکەرۆب و بەل.

(٥)- ئازەل ئەو غەریزەییى خوا بۆى داناو، ئەو سروشتەى خوا لەسەرى سروشتاندو، لێى لانادات، بەلام مەروڤ کە بە حوکمی زگمەك و عەقلى بەرێود ناچى، و، گوێش بۆ وەحیی ناگرێ، مانای وایە لە ئازەل خراپتر دەبێ.

(٦)- پاشان ئازەلەکان بیانوو و پاساو ناھێننەوه، بۆ هەلەو لادانى خۆیان، چۆن هەروان.

(٧)- مەروڤ وەختێک لادەدا، لە یەك کاتدا سێفەتە خراپەکانى کۆمەلێک نەك هەر ئازەل، بگرە هێ دێندەش لە خۆیدا کۆدەکاتەوه، بۆیە خوا ﷻ لە چەند شوێنێک لە قورئاندا کافرەکانى بە خراپترین ژياندار داناون، بۆ ویتە: لە سوورەتى (الأنفال)دا دەفەرموى: ﴿إِنَّ

شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٥٥﴾، واته: بىگومان خراپترىن پىپرو، خراپترىن ژياندار لەلای خوا ئەوانەن کە بى پىروان، چونکە تىمان ناھىتن، لەبەر ئەوەى لە يەك کاتدا مەرقى بىپروا، سىفەتە خراپەکانى درندەکان لە خۆیدا کۆ دەکاتەو، سىفەتى: گورگ، سىفەتى ورچ، سىفەتى بەراز، سىفەتى کەر، پىتوى، مەيموون، طاووس... ھەرۆھە سىفەتە خراپەکانى ژمارەيەك لە ئازەلەن: لە ئەفامىیدا ھەك کەر دەبن، لە خراپىیدا ھەك بەراز دەبن، لە لاسايى کردنەویدا ھەك مەيموون دەبن، بەلام مەيموون ھەر مەيموونەو، کەر ھەر کەرەو، گورگ ھەر گورگە، بەلام مەرقى بىپروا لە يەك کاتدا، ھەموو ئەو ئازەل و درندەنە دەبن، سىفەتى خراپى ھەموو ئەوانە لە خۆیدا کۆدەکاتەو، بۆيە خوا دەفەرموى: ئەوانە لە ئازەلىش پى ھەتەلەکەرتن و لادەرتن.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

❖ **دهرسي چوارهم** ❖

بیتاسەوی نەم دەرسە

نەم دەرسەمان لە ھەژدە (١٨) ئایەت، پێک دێت، ئایەتەکانی: (٤٥ - ٦٢)، لەو ھەژدە ئایەتەدا، سوورەگی سەرەکیی بریتیە: لە خستنی پرووی کۆمەڵیک لە دایارە و دیمەنە سەرنج ڕاکێشەکانی سروشت، وەك نەعمەت و چاکەى خوا ﷻ لە ژیاى بەشەردا، بۆ وێنە: سێبەر و خۆرو شەوگار و خەوتن و پۆژگار و کاسبیی و، ناردنی بایەکان و، ئاوی پاک و پاککەرەو ە دابەزێندران لە ئاسمانەو، پاشان دەریاکان و، ئاوی سوێر و شیرین و تیکەڵ نەبوونیان و، دروستبوونی مرقۆی لە ئاو و، دابەش بوونی بۆ پشنتی و بەرێ و، دواى ئەستێرەکانی ئاسمان و خۆرو مانگ و بە دواى بەکداهانتى شەوو پۆژ و ... ھتد.

بەلەم چەند ھەلوێستێکی خراپی کافرەکان لە بەرانبەر پەيامی خواداو، چەند ڕێنمایەکی خواش بۆ پیغەمبەری خاتەم موحەممەد ﷺ، و، ئاویتە و نێواخنى خستنی پرووی چاکەو نەعمەتەکان کراون.

﴿ اَلَمْ تَرَ اِىَّ رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسُ عَلٰٓی دَلِيْلًا ﴿٤٥﴾ ثُمَّ قَبَضْنٰهٗ اِلَيْنَا فَبَصَاۤیِرًا ﴿٤٦﴾ وَهُوَ الَّذِیْ جَعَلَ لَكُمُ اللَّیْلَ لِیَاسَا وَالنَّوْمَ سُبٰنًا وَرَجَعَلَ النَّهَارَ تُشُوْرًا ﴿٤٧﴾ وَهُوَ الَّذِیْ اَرْسَلَ الرِّیْحَ بُشْرًا بِمَدِّی رَحْمَتِیْ وَاَنْزَلَ مَآیْنِ السَّمَآءِ مَآءً طَهُوْرًا ﴿٤٨﴾ لِّنُخْرِیْ بِهٖ ۤاٰیٰتِنَا وَنَشْفِیْهُ بِمَآءٍ خَلْقًا اٰمَنًا وَاَنۡاِیۡۤیۡ كَثِیْرًا ﴿٤٩﴾ وَلَقَدْ صَرَّفْنٰهُ بَیۡنَهُمْ لِیَذْكُرُوْۤا ۤاَنَّیۡۤ اَكْثَرَ النَّاسِ اِلَّا كُفُوْرًا ﴿٥٠﴾ وَلَوْ شِئْنَا لَغَشَّیْنَا فِی كُلِّ قَرْیَةٍ نَّذِیْرًا ﴿٥١﴾ فَلَا تُطِیْعُ الْكٰفِرِیۡنَ وَجَاهِدْهُمْ بِهٖ ۤاَیُّهَا الَّذِیۡنَ اٰمَنُوْۤا وَهُوَ الَّذِیۡ رَجَّۤیۡۤ اَبْرٰهٖمَ ۤاِذَا عَذَبَ فَرٰتٌ وَهَٰذَا یُلٰٓحُجُّ وَجَعَلَ بَیۡنَهُمَا رُبُّمَا وَجَعَرَ ﴿٥٢﴾

تَعَجُّرًا ﴿٥٣﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا ﴿٥٤﴾
وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَى رَبِّهِ ظَهِيرًا ﴿٥٥﴾ وَمَا
أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٥٦﴾ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِن أَجْرٍ إِلَّا مِن شَاءِ أَن يَتَّخِذَ
إِلَّا رِيبَهُ سِبَاكًا ﴿٥٧﴾ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ وَكَفَى بِهِ بِذُنُوبِ
عِبَادِهِ حَسِيرًا ﴿٥٨﴾ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى
الْعَرْشِ الرَّحْمَنُ فَسَلِّ بِرَبِّهِ حَسْبًا ﴿٥٩﴾ وَلَئِن قِيلَ لَهُمُ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ
أَنْتُمْ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ ثُغُورًا ﴿٦٠﴾ نَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا
سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا ﴿٦١﴾ وَهُوَ الَّذِي جَمَعَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِّمَن أَرَادَ أَنْ يَنْكَرَ أَوْ أَرَادَ
شُكْرًا ﴿٦٢﴾ ﴿٦٣﴾

مانای دهقلاو دهقی ئایه تەکان

{ئایا نابینی چۆن پەرۋەردگارت سەبەری درێژ کردۆتەووە، ئەگەر وەستای
وەستاوی دەکرد، دوابی خۆریشمان لە سەری کردۆتە بەلگە (و ھۆکاری پەیدا
بوونی) ﴿٥٣﴾ دوابی وردە وردە بۆ لای غۆمانی دینینەوہ ﴿٥٤﴾ ھەرۋەھا (خوا)
ئەو کەسە، کە شەوگاری بۆ کردوونە پۆشاک و غەوتنی بۆ کردوونە مایە
پشوو دان و، پۆژگاریشی بۆ گێراون بە کاتی بڵاوبوونەوہ (بە زەویدا بۆ کار و
کاسبیی و گەشت و گەپان) ﴿٥٥﴾ ھەرۋەھا خوا ئەو کەسە کە بابەکان لەپیش
دەستی بەزەیی (باران) ھەکیدە دینیری و، لە سەرئوہش ناوێکی پاککەرەوہمان
دابەزاندوہ ﴿٥٦﴾ تاکو زەویەکی مردووی پتی زیندو بکەینەووە، بە ئازەلن و
خەلکانیکێ زۆریشی (کە دروستمان کردوون) نۆش بکەین ﴿٥٧﴾ بە دنیایی یتە
ئەو ئاوەمان بە شتێوازی جوړاو جوړ لە نێواندا بڵاکردۆتەوہ، تاکو بیران
بکەوێتەوہ (و پەند وەر بگرن)، کەچی زۆرەیی خەلکی ھەر بێپروایان و یست

١٠٠ نه گهر ويستابشمان، له هر ناوهدانيه كدا ترستېر و وړيا كه ره وه به كمان
 ده نارد ١٠١ ده جا فرمان به ربي كافران مه كوه، به هوځي (قورځان) هوه ټيكنو شانيكي
 كه وړه يان له كه لدا بكه ١٠٢ هه روه ها خوا نهو كه سه يه كه دوو دره بيه كاني
 تيكه ل كړدوون: نه مه شيرين و سازگار و، نه وهش سوږ و تفت و تالو، له
 نيوانياندا پهرده و نيوانيكي له په كدي قه دهغه كه رمان داناهو (ټاكو پيكنه وه تاوښته
 نه بن) ١٠٣ هه روه ها (خوا) نهو كه سه يه كه مروقي له ناوځي دروست كړدوه و،
 (وه چه كه ي) كړدوه به هي پشتي و هي بهرځي و، په روه درگار شت به توانايه
 (له سر هه موو شتيك) ١٠٤ (هاو به شدانه ره كان) له جيايي خوا شتيك ده په رستي
 كه نه سووديان پي ده گه به نځي و نه زيانيان لي ده دات و، باباي كافر پشتي گيري
 (شه يتان) ده گات له دځي په روه درگاري ١٠٥ توښمان (نه ي موحه ممه د!) ته نيا
 وهك د لڅوڅكه و ترستېر ناروده ١٠٦ بلځي: هيچ كړنه كتان له سر (كه يان دن) ي
 (په يامي خوا) لي داوا ناكهم، مه گهر كه سيك بيهوځي به ره په روه درگاري پي
 بگرځي ته بهر (نه وه پاداشت و خه لاق منه) ١٠٧ (نه ي موحه ممه د!) پشتيش به
 (خواي) هه ر ځايويي كه نامرځي به سته و، به ستاييښكړدنه وه به پاكي بگره و،
 نه وېش به سه بو څاره زايي به گونا ه ي بنده كاني ١٠٨ نهو كه سه ي ناسمانه كان
 و زه ويي و نه وه ي له نيوانيان دا به، به شهش پوځ (قوناغ) ان دروست كړدوون و،
 دوايي چوڅه سر ته خت (عه رش)، به به زه يه، بو څاره زايي له باره ي هه ر
 شتيكه وه، به س له و بهر سه ١٠٩ هه ر گات پيشيان گوترا (به بيږوا به كان):
 كړنووش بو (خواي) به به زه يي بهرن، ده لين: (خواي) به به زه يي كييه؟ ناي
 كړنووش بو نه وه به يين كه فرمانانان پي ده كه ي؟ نه وه هه ر سله مينه وه يان
 بو زياد ده گات ١١٠ به رده وام به رزو به پيتره نهو كه سه ي له ناسماني بورجه كاني
 داناون (نه ستېره كه وړه كاني داناون) و چرايه ك و مانكيكي پووناكه ره وه شي تيډا
 داناوه ١١١ هه روه ها (خوا) نهو كه سه يه شهو و پوزان به دواي په كدا دينځي، بو
 هه ر كه سيك كه بيهوځي (خوا) بيته وه يادي، يان بيهوځي سوپاسكوزاري بو خوا
 بكات ١١٢.

شىكرىدەنەۋەى ھەندىك لە وشەكان

(مَدَّ الظِّلَّ): (مَدَّ) يانى: درىژى كردۆتەۋە، بەردەوامى كردو، (ظِلَّ) يش، يانى: سىيەر، (مَدَّ الظِّلَّ)، سىيەرى درىژ كردۆتەۋە، (الْمَدُّ: الْجَرُّ، مَدَّ الظِّلَّ طَوْنَهُ وَبَسْطَهُ)، درىژى كردۆتەۋەو فراۋانى كردو، ئەو سىيەرە.

(قَبَضْنَاهُ): (أَي: أَخَذْنَاهُ)، وەرمانكرتەۋە، ياخود (تَسَخَّنَاهُ)، لامانېرد، مەبەست ئەۋەپە كە دۋابى وەرە وردە تىشى خۆر دى و، سىيەرە كە نامىتى.

(سَبَاتًا): (السَّبْتُ: الْقَطْعُ، قَطْعًا لِلْعَمَلِ أَي: لِلرَّاحَةِ)، (سَبَات)، كە دەفەرمىۋى: ﴿وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا﴾ ۱۰ يانى: كرىدومانە بە ھۆكارى داپرىتان لە نىش و كار و جموجۆل و چالاكىي و مايەى پشودانتان.

(وَأَنَابِيَّ): (أَنَابِي) كۆى (إِنْس)ە، كە جىنسى مەۋفە، واتە: مەۋفانىكى زۆر.

(صَرَفْتَهُ): واتە: كۆرىومانە، (الصَّرْفُ: رَدُّ الشَّيْءِ مِنْ حَالَةٍ إِلَى حَالَةٍ، أَوْ إِذْلاهِ بِغَيْرِهِ)، (صَرَفَ) برىتيە لەۋەى شتىك لە حالتىك بۆ حالتىك بگۆرى، ياخود ئەو حالەتە لابەرى، شتىكى دىكەى بىتيە جىتى.

(مَرَجَ): (أَصْلُ الْمَرْجِ: الْغَلَطُ، وَالْمَرْجُ: الْإِغْتِلَاطُ)، (مَرَجَ) بە ماناى تىكەلكردنە، (مَرَجَ) بە ماناى تىكەلىيە ﴿مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ...﴾ ۱۱ الرحمن، واتە: دوو دەرياكەى تىكەلكردن و خستۋونىە لای يەك، بە لأم پىكەۋە ئاۋىتە نابن، لەبەر ئەۋەى بەردەپەكى لە ئىۋاندا داناون.

(عَذَبَ فُرَاتٌ): (عَذَبَ) بە ماناى سارد و خوش، (فُرَات) يش، بە ماناى سازگار، دى، واتە: بە ئاسانىي لە گەروى بچىتە خوارى، ئنجا وشەى (فُرَات) و (عَذَبَ)، ھەم بۆ تارك و ھەم بۆ كۆش بەكاردەھىترىن.

(مَلَحْ): (مِلح) نەو ئاودىيە كە تامەكەى گۇرابى، نەو گۇپانەى كە زاندرادە، سوۋر و تال و تفت بى.

(أَجَاجْ): (الأجَاجْ: شَدِيدُ الْمُلُوحَةِ وَالْحَرَارَةِ)، زۆر سوۋر و زۆر گەرم، دەرگوتى: (أَجِيجُ النَّارِ وَأُجْهًا)، بلىسىەى ئاگر، لەبەر نەودى گەرمە، شتى سوۋرىش لە جەستەى مرۇفدا، مرۇفى پى گەرم دادى.

(كَبَا): (النَّسَبُ وَالنَّسَبَةُ: إِشْرَاقٌ مِنْ جِهَةِ أَحَدِ الْأَبْوَيْنِ)، (نَسَب) و (نَسَبَةُ) برىتىن لە بەشدارى لە لای يەكتىك لە باب و دايكانەو، نەو و ئاتايەى، بەلام لە راستىدا (نَسَب) بە ماناى نەو پەچەلەكەيە لە پى بابەو درىز دەبىتەو، (صِهْر) يش، نەو نەسەب و پەچەلەكەيە لە پى دايكەو درىز دەبىتەو.

(وَصَهْرُ): (إِسْمٌ لِمَا بَيْنَ الْمَرْءِ وَبَيْنَ قَرَابَةِ زَوْجِهِ، وَأَقَارِبِهِ مِنَ الْعِلَاقَةِ، فَمَصْهُرُ الرَّجُلِ: قَرَابَةُ امْرَأَتِهِ وَمَصْهُرُ الْمَرْأَةِ قَرَابَةُ زَوْجِهَا)، (صِهْر) برىتىە لەو پەيوەندى و نيزىكايەتتەى لە نيوان ژن و خزمەكانى دا دەبى، بۆيە (صِهْر)ى پياو برىتىە لە خزمایەتتەى ژنەكەى و، (صِهْر)ى ئافرەتتەى برىتىە لە خزمایەتتەى مېردەكەى.

(ظَهْرُكَ): (ظَهْر) لە (ظَهْر)ەو هاتو، (ظَهْر) يانى: پشت، (ظَهْر) يانى: يارمەتتەىدەر و هاوکار، (ظَهْرُ: أَيُّ مُعِينًا)، واتە: هاوکار.

(نُفْرًا): (وَاتە: سَلَّمَ مِنْهُو، (النُّفْرَةُ: الْإِنْزِعَاجُ مِنَ الشَّيْءِ إِلَى الشَّيْءِ)، (نُفْرَةُ) برىتىە لەو كە نىسان لە شتىك بىزار بى و، بەرەو شتىكى دىكە بچى، يان لە شتىك دوور بکەوتتەو، ياخود بەرەو شتىكى دىكە بچى، هەردووكيان (نُفْرَةُ)ى پى دەلەن.

(بُرُجًا): (البُرُوجُ: جَمْعُ بُرْجٍ، وَهُوَ الْقَصْرُ أَوْ مَنْزِلُ الْكَوْكَبِ، أَوْ النَّجْمِ)، يانى: (بُرُوج) كۆى (بُرْج)ە، كە بە ماناى قەلا دى، يان بە ماناى كۆشك دى، يان بە ماناى مەنزىلگای نەستىرەكان دى، يان بە ماناى خودى نەستىرە گەورەكان دى.

(خِلْفَةً): (الْخِلْفَةُ: يُقَالُ فِي أَنْ يَخْلَفَ كُلُّ وَاحِدٍ الْآخَرَ)، (خِلْفَةٌ) بەو دەگوتری: که هەر کامیکیان بێتە شوێنی ئەوی دیکە، شەو بە دواي پۆژدا دی، پۆژ بە دواي شەودا دی، شەو دێتە جێی پۆژی، پۆژ دێتە جێی شەوی، زەوی که بە دەوری خۆیدا لە بەرانبەر خۆردا دەخولیتەو، شەو بە دواي پۆژی دەکهوێ، پۆژ بە دواي شەوی دەکهوێ، وەك خوا ﷻ دەفرموی: ﴿يَغْشَى اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا...﴾ (الأعراف)، شەو بە دواي پۆژدا دێنێ، بە شەو پۆژگار دادەپۆشێ، بە خێرایي بە دواي دەکهوێ، لەبەر ئەوەی زەوی دەوری سی (۳۰) کیلۆمەتر دەبڕێ لە خولهكك دا لە سوورانهوی بە دەوری خۆی دا، مانای وایە زۆر خێرایە، ئنجا لەبەر ئەوەی پانتایی زەوی زۆر گەورەیه، ئەگەرنا زۆر بە خێرایي زەوی دەخولیتەو، بە لأم که می پێوه دیارە، بە لأم خولانهوی زەوی بە دەوری خۆدا، شەست (۶۰) هێندە خێرایي سوورانهویهتی بە دەوری خۆیدا، چونکه لە سوورانهو بە دەوری خۆدا، لە چرکهیه کدا سی (۳۰) کیلۆمەتر دەبڕێ، خوله کیکیش شەست (۶۰) چرکهیه.

کهواتە: زەوی شەست هێندە خێرایي سوورانهوی بە دەوری خۆیدا، بە دەوری خۆدا دەخولیتەو، که ئیمە ههستی ی پێ ناکه بن.

ماناى گىشتىيى ئايەتەكان

خوالا ۋە ددەرموئى: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الْأَطْلَ﴾ ئايا سەرەنج نادەدى پەرورەدگار ت چۆن سىبەرى درىژى كىرەتەو؟ يانى: ئايا سەرەنج نادەبە سىبەرى، پەرورەدگار ت چۆن درىژى كىرەتەو؟ بەلەم بۆچى دەفەرموئى: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى رَبِّكَ﴾؟

يانى: تەماشاي كىرەدەوئى پەرورەدگار ت بىكە، تەماشاي كارو بەرنامەى پەرورەدگار ت بىكە، چۆن سىبەرى درىژى كىرەتەو، واىكردەو كە سىبەرى بەردەوام بى و بەردەوام بىروا، ﴿وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلْنَاهُ سَاكِنًا﴾، ئەگەر وىستىبى سىبەرى دەوەستاند، ئەگەر زەوى بە دەورى خۇيدا نەخولابايەو لە بەرانبەر خۇردا، ھەمىشە نىوئى زەوى تارىك دەبوو، نىوئى پووناك دەبوو، كەواتە: سىبەرى دەوەستا، ﴿ثُمَّ جَعَلْنَا الْأَنْفُسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا﴾، دوايى خۇرمان كىرەتە بەلگەى، واتە: بە ھۆى خۇرەو، سىبەرى پەيدا دەبى، ئەگەر تىشكى خۇر نەبى، دنيا پووناك بىكەتەو، ئەو شتەى تىشكى خۇرى ناگاتى، سىبەرى بەسەر دەكشى، بە ھۆى تىشكى خۇرەو، ئەمە دەزانىن سىبەرى تارىكىيى ھەبە و، لە راستىدا ئەصل بوونى تارىكىيە، بەلەم خوالا ۋە ددەرموئى بە ھۆى خۇرەو درى بە تارىكىيى داو، نەك ھەر لەسەر زەوى، لە ھەر شوئىكى دىكەش لەم گەردوونەدا، ئەگەر تىشك ھەبى و، پووناكىيى ھەبى، تارىكىيى نابى.

﴿ثُمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا﴾، دوايى ئىمە ئەو سىبەرىمان ھىواش ھىواش، يان بە ناسانىي بۆلاى خۇمان ھىناوئەتەو، واتە: وەك چۆن گۆلۈئەبەك، پەتەك فېرى دەدەى، دوايى وردە وردە پايدە كىشەو، ئەو سىبەرىمان بۆلاى خۇمان ھىناوئەتەو، واتە: وردە وردە دوايى سىبەرىكە ناھىلەن، پىشى بۆ وئە: كە

خَوْرَ لَهُ لَای پاستهوه هه لَدی، لای چه پت هه مووی سیته ره، دواپی ورده ورده تا کو خَوْرَ به رز ده بیته وه، سیته ره که که م ده بیته وه، هیواش هیواش، هیواش هیواش، هه تا کاتیک خَوْرَ ده گاته تیوه پاستی ناسمان، سیته ره کان نامینن.

نجا دواپی به پیچه وان هه تا کو خَوْرَ به ره و لای چه پ ده چی، سیته ره له لای راسته وه درێژ ده بی، هه تا کاتی که خَوْرَ به ره و ناوا بوون، ده چی، لای راست هه مووی ده بیته سیته ره، به لām نهو سیته ره زور به هیواشی و به نه رمی دق و ده چی، خوا ﷻ ته شبیهی کردوه به وهی که که سیك شتیکی فری دابی، دواپی ورده ورده رایکی شیت هه، ﴿فَبَصَّایَسِرًا﴾، یانی: هیواش هیواش، یا خود به ناسانی.

﴿وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْآيَاتِ لِيَأْسَوا وَالَّذِينَ يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ نَشُورًا﴾، هه روه ها خوا ﷻ نهو زاته، نهو که سه به، که شه و گاری بۆ کردوونه پۆشاک، داتانده پۆشتی، ﴿وَالَّذِينَ يُسَبِّحُونَ﴾، خهوتنی بۆ کردوونه مایه ی پشوودان و وه ستاندنی نیش و کار و چالاکیه کانتان، ﴿وَجَعَلَ اللَّيْلَ نَشُورًا﴾، پۆزگاریشی بۆ کردوون به مایه ی بِلأوبوونه وه، بِلأوبوونه وه به زه ویدا بۆ کار و کاسبی له سووره ی (القصص)، خوا ﷻ ده فره مووی: ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِن جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَن إِلَهُ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِضِيَاءٍ أَفَلَا تَسْمَعُونَ﴾ (vi)، واته: پتیا بلن: نایا نه گهر خوا ﷻ هه ر لیتی کردبان به شه و گار، تا کو پۆزی قیامه تی، چ په رستراوێک جکه له خوا کت رووناکیی بۆ ده هینان، نایا نایست؟ دواپی ده فره مووی: ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِن جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَن إِلَهُ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِضِيَاءٍ أَفَلَا تَسْمَعُونَ﴾ (vi)، پتیا بلن: نایا نه گهر خوا ﷻ دنیای (سه ر زهوی) به رده وام بۆ کردبان به پۆزگار، هه تا پۆزی قیامه تی، جکه له خوا چ په رستراوێک شه و گاری بۆ ده هینان، تۆزیک پشووی تیدا بدهن، نایا نایین؟

له راستییدا نهو شه و گار و پۆزگاره، له نه نجامی خولانه وهی زهوی به ده وری خۆیدا پهیدا ده بن، نه گهر نا تیس تا مانگ هه میشه لایه کی تاریکه و لایه کی

پروناکه، چونکه مانگ به دەوری خۆیدا خولانهوی نیه، بهس به دەوری زهویی دا دهخولیتهوه.

﴿وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ بُشْرًا بَرَكَ يَدَيَّ رَحْمَةٍ ۖ﴾، خوا ٭٭٭ ئەو کەسەبە کە بایه کان دەتیری، وە ک موژدە، لەپیش دەستی بەزەبیەکیهوه، کە مەبەست پیتی بارانە، چونکه باران بەرجەستهکەری بەزەبی خوایه بۆ هەموو زیانداران، بۆیە لێرهش و لە چەند شوێنی دیکەش ناوی لە باران ناوه: (پەحمەت)، ﴿وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا﴾، لەسەرئۆه ناویکی پاککەرۆهەمان دابەزاندوه، بۆچی؟ ﴿لِتُطْفِئَ بِهِ بِلَادُ مِثْنَ﴾، تاکو زەوییهکی مردووی پێ زیندوو بکەینهوه، زەوییهکی دیمەکار و قاقەر بێ کشتوکالی پێ زیندوو بکەینهوه، ﴿وَلِتُشْقِيَ رِمًا خَلَقْنَا أَعْمَامًا وَأُنَاسٍ كَثِيرًا﴾، بیشینۆشتین لەوانە ی کە دروستمان کردوون، بە ئازەلەن و مرووفانیکی زۆر، (بیخۆنهوه).

﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا يَنَّهُمْ لِدُّرُوا﴾، ئیمە ئەو ئاوەمان جۆرلو جۆر کردوه لە ئیوانیاندا، تاکو پەند وەر یگرن، بە شێوهی تەرزە دەباری، بەشێوهی بەفر دەباری، بەشێوهی باران دەباری، بەشێوهی ئاونگ و شەونم دەبی، و، پاشان بە بەفر بە کپتۆه دەباری، پرووشە دەکات، هەروەها تەرزە بە دەنکی گەورە گەورە دەباری، بە دەنکی کچکە کچکە دەباری، هەروەها باران بە خورزەم دەباری، بە نەرمە باران دەباری، بە باوه دی، یانی: بە زۆر شێوه ئەو ئاوهی لە ئاسمانهوه دایدەبەزێنین، بە زۆر جۆرمان لێکردوه و، بەس یە ک جۆر نیه، ﴿لِدُّرُوا﴾، تاکو وەبیریان بێتهوه، پەند وەر یگرن، ﴿فَأَيُّ أَكْثَرُ الْأَنَاسِ إِلَّا كُفُورًا﴾، بەلام زۆریه ی خەلکی نامادە نەبوون، میان نەدا، مەگەر بۆ بێروایی، یاخود: ﴿كُفُورًا﴾، بە مانای سێلەیی دی، هەر سێلەییان نواند لە بەرانبەر چاکەکانی خوادا ٭٭٭.

هەلبەتە هەندێ لە زانایانیش رانای (ه) ی سەر ﴿صَرَّفْنَا﴾، یان گێراوهتوه بۆ قوڕنان، واتە: قوڕتایان بە زۆر جۆر بۆ دابەزاندوون، بە زۆر شێوه، بەلام

زۆربەى خەلکی ملیان ئەدا بۆ هەق، بەلکو هەر چاویان لە بێروایی و لە سەپلەیی بوو، بەلام بەپێی سیاقەکە زیاتر وا پێدەچێت مەبەست پێی ناو بێ لێرەدا، چونکە ئاویش باسکراوە لەم سیاقەدا.

﴿وَلَوْ شِئْنَا لَبعَيْنَاكَ كَلًّا قَرِيبًا نَذِيرًا﴾، ئەگەر ویستباشمان لە هەر شارێکدا ترسێنەرێک و هۆشیار کەرەوهیەکیان دەنارد، بەلام تۆمان بە بەس زانیوە بۆ هەموو مەوقایەتیی، بە درێژایی زەمان و بەپانایی زەمین، ﴿فَلَا تُطِيعُ الْكَافِرِينَ وَجَاهِدْهُمْ بِمَا جَاهَدَاكَ كَبِيرًا﴾، تۆ بە قەسەى کافران مەکە و، بەهۆبەوه (بەهۆی فوڕنانەوه)، جیهادیکی گەورەیان لەگەڵ بکە، یانی: بە شێوەیەکى گەورەو شێوەیەکى زۆر بەرفراوان و بەردەوام لەگەڵیان تێکۆشە، بەلکو خوا ﷻ هیدایەتیان بدات.

ئەنجا خوا باسی نەعمەتییکی دیکەى خۆی دەکات، دەفەرموێ: ﴿وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ﴾، خوا ﷻ ئەو کەسەیه کە دوو دەریایەکان تێکەڵ کردوون، ئەمەیان شیرین و سازگارە، ئەوەشیان سوێر و تال و تفتە، ﴿وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَجِجْرًا مَحْجُورًا﴾، لە نێوانیاندا پەردەیهى داناو، ﴿وَجِجْرًا مَحْجُورًا﴾، هەروەها لێک قەدەغەبووتیکی بە مانای وشە قەدەغە، یانی: پێ نادری کە تێکەڵ بە یەکدی بێن، ەک دواى لە مەسەلە گرنگەکاندا زیاتر باسى دەکەین، کە لەبەر دوو هۆکاران تێکەڵ نابن:

یەكەم: هەمیشە ئاستى ئاوى شیرین بەرزترە لە ئاستى ئاوى سوێرى زەریایەکان، کە زۆربەى ئاوى کە پووبەرى زەوى داپۆشیوە (سێ لەسەر چوار (٤/٣) ی پانتایی زەوى) هێ زەریایەکان و ئوقیانوسەکانەو هەمووشی سوێرە، ئیمە ئاوى شیرینمان ئەنا لە پێی بارانەوه دەست دەکەوێ، ئاوى شیرینیش هەرلە ئاوى سوێرەوه دێ، بەلام خوا ﷻ لەپێی بارانەوه دەپاڵتوێ و، سوێری و تفتیی و تالییەکەى بەجێ دەمێت و، ئاوی شیرین و زوڵالمان بۆ دێ، ئاوى شیرین و زوڵالیش کە لە پێی بارانەوه و، لە پێی تەرزەوه، دەبارێ، هەمیشە لە شوێنە بەرزەکانی زەوى دەبارێ، لەسەر چیاىەکان و

لە شۇنە بەرزەكان، بۇيە ھەمىشە ئاۋى شىرىن دۋاى ئەۋدى مەۋقەكان پىۋىستىيان پىتى نامىتى، دىتەۋە تىۋ ئاۋى سۈت و زەريو ئۇقپانۋوسەكان، ھەرگىز ئاۋى ئۇقپانۋوسەكان نايەت بۇ سەر چىپايەكان، كە تىكەل بە ئاۋى شىرىن بى.

دوۋەم: پىتكەتەى ئاۋى سۈتو ئاۋى شىرىن لە يەك جيان، بۇيە ھەۋبارىكى گەۋرەى ۋەك نەمازۇن بە دىزۋابى ھەشتا (۸۰) كىلۇمەتر دەروات و، ھەر ئاۋى شىرىنە، ھەروەھا لە ھەندىك لە ئۇقپانۋوسەكان دا، سەرچاۋەيەكى ئاۋى شىرىن ھەيە، كە خەلك لەتو ئەو ئۇقپانۋوس و زەريا گەۋرەيەدا، دەچى ئەو ئاۋى شىرىنە ھەلدەھىتچى، لەبەرنەۋدى تىكەل نابىن.

﴿وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا﴾، ھەروەھا خواﷻ ئەو كەسەيە كە لە ئاۋ مەۋقەى ھىتاۋەتە دى، ئاۋ دەگونچى مەبەست پىتى ئاۋى خوارندنەۋە بى (ئاۋى گشتىي) و، دەشگونچى مەبەست لە (ئاۋ) لىرەدا (تۆۋ) بى، ئەو تۆۋەى پىاۋ و ئافرەت، كە يەك دەگىرن و ئوتقەى لى پىك دى، ئىنجا ﴿فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا﴾، كىپراۋەتى بە پىشتى و بەرى، واتە: ھەم لەپىتى پىاۋەۋە پەچەلەك پەيدا دەبى، ھەروەھا ھەم لە پىتى ئافرەتىشەۋە پەچەلەك پەيدا دەبى، يانى: مىندالىك كە لە دايك دەبى، چ كۈر بى و، چ كچ بى، ھەم دەچىتەۋە سەر باي و، ھەم دەشچىتەۋە سەر دايكى و، ھەم سىفەتەكانى لە لاى بابىەۋە ۋەردەگىرى، مەرج نىە بەس ھى باي و باپىرى، تاكو دەگاتەۋە نادەم، ھەم سىفەتەكانى دايكىشى ۋەردەگىرى، مەرج نىە بەس خودى دايكى، دايكى و نەنكى، ياخود براپەكانى دايكى، ياخود دايك و باي دايكى، ھەتا دەگاتەۋە ھەۋوا، ھەروەھا دەگاتەۋە نادەم، ﴿وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا﴾، پەروەردگار شىت بە توانايە، واتە: بە توانايە لەسەر ھەموو شىت، ئەۋەتا لە ئوتقەيەك مەۋق دىروست دەكات، كە نىزىكە بەچاۋ نەبىرتى، ﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ﴾، لە جىاتى خواﷻ يان جگە لە خوا، شىت كە دەپەرسىت كە نە سوۋدىيان پى دەگەيەنى، نە زىيانىان لى دەدات، ﴿وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَىٰ رَبِّهِ ظَهِيرًا﴾، كافىش

له دژى په روږدگارى پشتيوانه، پشتيوانى كښه؟ واته: پشتيوانى هره كه سيكه، دژى په روږدگارى بڼه، به تايهت ئيبلېس، هه موو نه وانه ي كه د ژايه تېي خواى په روږدگار ده كهن، كافر پشتيان ده گړئ.

دوايى خوا ﷺ چه ند ناموژگاريه كې پيغه مېر ﷺ ده كات و ده فېرموئ: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾، تو مان نه ناردوه مه گهر موژده دهر و ترسېنه رې، ﴿قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ﴾، بلئ: من هيچ جوړه كړي نه كنان لئ داوا ناكم، له به رانېر گهياندي په يامى خوادا، ﴿إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا﴾، مه گهر كه سيك كه بيه وئ به ره و په روږدگارى رې بگړته بهر، نه مه پتي ده گوتړئ: هه لاوردنې دابراو (الإِسْتِثْنَاءُ الْمُنْقَطِعُ)، چونكه نه وه كه خه لك بهره و په روږدگارى رې بگړته بهر، به شيك نه له و كړي به كه له پسته ي پشيدا لېراوه، واته: ته نيا پاداشتيك كه من له تيووم بوئ، نه وديه كه تيوه پي بهره و خوا ﷺ بگړنه بهر، نه وه خه لاق منو نه وه كړئ و پاداشتي منه، نه گهرنا هيچ چاوه پوانيه كم له تيوه نيه.

دوايى خوا ﷺ پتي ده فېرموئ: ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَىٰ إِلَٰهِي الَّذِي لَا يَمُوتُ﴾، پشت بېسته بهو (خوا) هره ژياوه، كه هه ركيز نامرئ، كه بهس خوايه ﷺ خاوه ي ژياني پراسته قينه يه، ژيانتيكي زاتيى و، ژيانتيكي به رده وام و، ژيانتيك كه مردنې پيش نه كه وتوه و، مردنې به سه ردا نايهت، ﴿وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ﴾، به ستايش كردنېه وه به پاكي بگړه، واته: بلئ: (سبحان الله) (الحمد لله)، ياخود ههم به پاكي بگړه و ههم ستايشيشي بكه، ﴿وَكَفَىٰ بِهِ يَذُنُوبَ عَبْدٍ خَيْرًا﴾، بهسه نه و شاره زا بڼ به گوناھى بېنده كاني، واته: نه و مروقه لادهر و لاپتيانه ي كه گوناخ و تاوان ده كهن، بؤ په روږدگاريان لئ بگه پي، نه و چاك ده زانئ چي ده كهن و چؤن ده كهن و، گوناخ و تاوانه كانيان چيښ؟

ننجا پتناسه ي خوا ﷺ ده كات و ده فېرموئ: ﴿إِلَّا الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ﴾، نه و خوايه ﷺ كه ناسمانه كان و

زهوی و نهوهی ده که ویتنه یتوانیان هوه، هیتاونه دی، له شەش پوژاندا، واته: شەش ماوه، شەش قوناغ، چونکه ﴿أَيَّامٍ﴾، که کوی (یوم)، له زمان عه پهبی دا به مانای ماوهیه که له کات ده گوتری، به لام نهوه که تیمه تیتا ده تین: (یوم)، واته: شەو و پوژ، که کوی شەو و پوژ ده کاته (۲۴) سهعات، نهوه چه مک و واتابه کی باو و عورفی تیمهیه، نه گه رنا (یوم) له لای خوا ﴿وَكَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ لَقَدْ وَصَّيْنَا الْبَنِي إِسْرَٰءِيلَ إِذْ قُلْنَا لَهُمْ إِنَّا جَاعِلٌ فِيْ يَمِيْنِكُمْ نَارًا تَلْقَوْنَ فِيْهَا كَلِمَٰتًا وَسَارٍ مُّزْمَرًا﴾، واته: پوژیک له لای په روه ردگارت، هیندهی هه زار (۱۰۰۰) سالی یتوبه، که ده پزمین، هه روه ها له سووږهتی (المعارج) دا، ده فهرموئ: ﴿فَرَجَّ الْمَكَّيْنٰ وَالرُّوحِ الْيَوْنٰنِ فِیْ بَوْرٍ كَانَ مَقْدَارُهُ خَمْسِيْنَ اَلْفَ سَنَةٍ﴾، واته: جیبریل و فرشته کان له پوژیکدا به روه لای خوا به رز ده بنهوه، که ماوه که ی په نجا هه زار (۵۰۰۰۰) ساله.

که واته: لیره دا که ده فهرموئ: ﴿فِیْ سِنَةِ اَيَّامٍ﴾، له شوننه کانی دیکه ش، وه که له تفسیری سووږه ته کانی: (الانعام) و (الاعراف) و (یونس) دا باسما ن کردوه، ﴿فِیْ سِنَةِ اَيَّامٍ﴾، واته: به شەش قوناغ، خوا ﴿لَقَدْ وَصَّيْنَا الْبَنِي إِسْرَٰءِيلَ إِذْ قُلْنَا لَهُمْ إِنَّا جَاعِلٌ فِيْ يَمِيْنِكُمْ نَارًا تَلْقَوْنَ فِيْهَا كَلِمَٰتًا وَسَارٍ مُّزْمَرًا﴾، دوا یی (خوا ﴿لَقَدْ وَصَّيْنَا الْبَنِي إِسْرَٰءِيلَ إِذْ قُلْنَا لَهُمْ إِنَّا جَاعِلٌ فِيْ يَمِيْنِكُمْ نَارًا تَلْقَوْنَ فِيْهَا كَلِمَٰتًا وَسَارٍ مُّزْمَرًا﴾، چوته سهر عه پش، چوته سهر بارهگا، چوته سهر ته ختی حوکم پانیی، که هه شت فریشته، یان هه شت جوړه فریشته، یان هه شت جوړه مه خلوق له قیامه تدا هه لیده گرن، ﴿وَجَعَلْ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ نُّجْبَةً﴾، الحاقه، که واته: راست نیه عه پش ته عبیریکی په زمی بی، به لکو جیسمیکه و دروستکراویکی خوا یه، وه که له فهرمایشتی پیغمه مبه ریش دا ﴿لَقَدْ وَصَّيْنَا الْبَنِي إِسْرَٰءِيلَ إِذْ قُلْنَا لَهُمْ إِنَّا جَاعِلٌ فِيْ يَمِيْنِكُمْ نَارًا تَلْقَوْنَ فِيْهَا كَلِمَٰتًا وَسَارٍ مُّزْمَرًا﴾، ده فهرموئ: (...) فَإِذَا سَأَلْتُمُ اللَّهَ، فَمَا سَأَلُوهُ الْفِرْدَوْسُ، فَإِنَّهُ أَوْسَطُ الْجَنَّةِ، وَأَعْلَى الْجَنَّةِ، وَفَوْقَهُ عَرْشُ الرَّحْمَنِ، وَمِنْهُ تَنْجَرُ أَنْهَارُ الْجَنَّةِ^(۱).

(۱) حدیث ابی هریرة: أخرجه أحمد: ۸۴۰۰، والبخاری: ۶۹۸۷، مطولاً، ومن حدیث معاذ: أخرجه ابن ماجه برقم ۴۳۶۱، ومن حدیث عبادة بن الصامت: أخرجه الحاكم برقم ۳۶۹، وأخرجه أيضاً: الترمذی: ۲۵۳۶.

واته: نه گهر داواتان له خوا كرد، فيرده و سى لى داوا بكهن، چونكه ټيوه پاستى بهه شته و، بهر زترين شوټنى بهه شته و، له سهرووى فيرده و سهوه: عه پشى خواى خاوهن بهزه ييه و، له فيرده و سهوه پووباره كانى بهه شته هه لده قولن و دينه خوار.

به لام ناياناهو عه پشه چونه و خوا ځاى چوڼ چوټه سر عه رش، چوڼ بوى بهر ز بوته وه؟ ده ټين: وهك بو خوا ځاى شايسته يه، نهك وهك نه وهى كه دټه زه ينى مروفه كانه وه، كه شتيكى مادديى ده چټه سر شتيكى ديكه، نه وه به نسبت دروستكراوه كانه وه يه، به لام به نسبت خواوه ځاى ځاى گټلې شى ځاى الشورى، كه واته: چوونه سر عه پشه كه ي خواى پهروه ردگار يش، وهك هى دروستكراوه كان نيه، كه شتيك له سر شتيك داده ندرى، پاشان عه پشيش يه كتيكه له دروستكراوه كانى خوا ځاى و، خوا ځاى پش نه وهى عه پش بخولټينى، چوڼ بووه، دواى نه وهى كه عه پشى دروستكردوه، گوږالى به سر دا نه هاتوه.

الرَّحْمَنُ قَسَلَ بِيهِ خَيْرًا ۖ، خوا ځاى زور خاوهن بهزه ييه، هه شتيكت ويست هه لهو بېر سه، نهو زور شاره زايه، ياخود له باره ي پهروه ردگار وه له شاره زايان بېر سه، ځاى وَلَئِنْ قِيلَ لَهُمْ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ ۖ، نه گهر پشان گوترا (واته: به كافره كان) كړنووش بو خواى به بهزه يى بېه ن، ځاى قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ ۖ، ده ټين: په حمان چيه؟! ځاى اَنْتُمْ لِمَا تَأْمُرُنَا ۖ، نايان كړنووش بهرين بو شتيك كه تو فره رمانان پښ ده كه ي؟! ځاى وَزَادَهُمْ نُفُورًا ۖ، نهو قسه يه سله مينه وه و دوور كه و تنه وهى تيدا زياد كردن.

له كوتايى دا خوا ځاى ده فره موټى: ځاى نَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا ۖ، واته: بهر ده وام بهر زو به پتزه و، بهر زى و مه زى هه بو نه وه، نهو زاته ي كه له ناسماندا بورجه كانى داناون، بورج به ماناى كوشك دى و، به ماناى نهو

مه نزلانهش دى، كه نه ستيره كان پيئاندا رت ده بن، يا خود خوړو مانگ پيئاندا رت ده بن، هه روه ها (بورج) به ماناي نه ستيره ي گه ورهش دى، واته: به رده وام به رزو به پتزه نه و خوايه ي كه له سهرى، له تاسماندا، نه ستيره كانى داناون، ﴿وَجَمَلٌ فِيهَا سِرَاجٌ﴾ هه روه ها له تاسماندا چرا (سراج) دانواه، كه مه به ست پتي خوړه، ﴿وَقَمَرٌ مِّنْهَا﴾ هه روه ها مانگي پو شنش، نجا ناوي له خوړ ناوه (سراج)، وهك له سووره قى (النبا) دا، ده فهرموى: ﴿سِرَاجًا وَقَمَرًا﴾ واته: چرايه كي زور تيشكده، به لام خواي په روه ردار (قمر)، ليره و له چهند شويى ديكهش به (منير) وه سف دهكات، واته: پو شنكه روه، چونكه تيشكي خوړ زاتييه و هي خويق، به لام هي مانگ وه رگيراه له خوړه وه، تيشكي بو دى، نجا مانگ پو شن ده پته وه، ده پته هو ي پو شنكر دنه وه ي سهر زه وييش، له شه واندا.

نجا خوا ده فهرموى: ﴿وَهُوَ الَّذِي جَمَعَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً﴾ (خوا) نه و كه سه په كه شه وگار و پوژگار به دواي په كدا دينى، واته: جينكوپكه يان پى دهكات، ﴿لَمَنْ أَرَادَ أَنْ يَنْعَكِرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا﴾، بو ههر كه سيك كه بيهوي خواي بكه وپته وه بير، يادى خوا بكات، ﴿أَوْ أَرَادَ شُكُورًا﴾، يان بيهوي سوپاسگوزاري بو خوا بكات، نه و شه و پوژانه به دواي په كدا دين، كه له شه وگاردا ده گونجى نينسان به ندايه تبي بو خوا بكات و، شه و نويز بكات و، عبادت و تا عت بكات و، له پوژتشدا ده گونجى كارو كاسبيى بكات.

ده شكونجى ﴿يَنْعَكِرَ﴾، په يوه نديى به پوژگار وه هه بن، له پوژگاردا مروف نيعمهت و چاكه كانى خواي بكه وپته وه ياد، به لام له شه وگاردا سوپاسگوزاري بو خوا بكات، وهك پتغهمبر ﷺ دايكمان عايشه لتي ده گيرپته وه له صه حيحى بوخاريى دا، كه شه وي شه و نويزى كرده، زور ماوه ته وه له سه جده دا، تاكو دايكمان عايشه پتي وابووه گيانى سپارده، وهفاق كرده، دوايي دايكمان عايشه پتي ده لى: خوا ﷺ له هم موو شتيكي تو خوش بووه، بوچى هينده

خوت نه زيه ت دده دي؟ نه ويش ده فهرموي: (أَفَلَا أَعْتَدْنَا شُكُورًا^(۱))، واته: نايا نه همه بهنده يه كي سوپاسگوزار؟ (شُكُور) چاوكه، ياني: سوپاسگوزاري، كه لي ره دا ده گونجي مه به ست پتي تاعه ق شه وي بي، هه روه ك (تَذَكَّرْ) يش، مه به ست پتي هيتانه وه بير خوي بي، بو چاكه و نيعمه ته كافي خوا بَلَا له پوژيدا.

(۱) عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يَقُومُ مِنَ اللَّيْلِ حَتَّى تَتَقَطَّرَ قَدَمَاهُ، فَقُلْتُ لَهُ: لِمَ تَصْنَعُ هَذَا يَا رَسُولَ اللَّهِ! فَقَدْ غَفَرَ اللَّهُ لَكَ مَا تَقْدِمُ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأْخُرُ؟ قَالَ: أَفَلَا أُحِبُّ أَنْ أَعْتَدَ شُكُورًا مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ: البخاري: ۴۸۲۷، ومسلم: ۲۸۲۰، هَذَا لَفْظُ الْبُخَارِيِّ.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له ی به که م:

خستنه پرووی کۆمه لیک له چاکه و نیعمه ته کانی خوا ﷻ، وهک سینه و خۆر و شه و کار و خه و تن و پوژگار بو کارو کاسیی و، گه پان و سووران و، بایه کانی پیش باران و، ناوی پاکه ره وهی ئاسمان و، جۆرا و جۆرکردن:

خوا ﷻ ده فه رموی: ﴿ اَلَمْ تَرَ اِیْنَ رَبِّكَ کَیْفَ مَدَّ الْیَدَیْ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاکِنًا مِّنْ جَعَلْنَا السَّمٰوٰتِ عَلَیْهِ دَلٰیلاً ۝۱۵ ثُمَّ قَبَضْنٰهُ اِلَیْنَا قَبْضًا یَّسِیْرًا ۝۱۶ وَهُوَ الَّذِیْ جَعَلَ لَکُمُ الْاَیْنَ لَیْسًا وَاللَّیْلَ سُبْحًا وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا ۝۱۷ وَهُوَ الَّذِیْ اَرْسَلَ الرِّیْحَ بُشْرًا بِّیْنَ یَدَیْ رَحْمَتِیْ وَاَنْزَلْنَا مِنْ السَّمٰوٰی مَآءً طَهُورًا ۝۱۸ لِّنُخْرِیْ بِهِۦ بَلَدَةً مِّیْنًا وَنُسْقِیْهُ مِمَّا خَلَقْنَا اَنْعَمًا وَاَنْۡۤاٰیَ کَثِیْرًا ۝۱۹ وَلَقَدْ صَرَفْنٰهُ بَیْنَهُمْ لِیَذْکُرُوْا فَاَنۡۤیَ اَکْثَرُ النَّاسِ اِلَّا کُفُوْرًا ۝۲۰﴾

شیکردنه وهی ئەم ئایه تانه، له شازده بڕگه دا:

(۱) - ﴿ اَلَمْ تَرَ اِیْنَ رَبِّكَ ﴾، نایا سه رنجی پهروه ردگارت نه داوه، نه تروانیوه بو پهروه ردگارت؟ لێره دا: ﴿ اَلَمْ تَرَ ﴾، (الرؤیة بصریة وضمن الفعل «تر» معنی النظر، فَعْدِي بـ «إلی»، وهی: «تر» بینیت، لێره دا مه به ست پتی بینینی چاوه (چونکه سینه و خۆر به چاو ده بیندری) کرداری (تَرَ)، مانای ته ماشا کردنی خراوه ته نیتو، بۆیه به (إِلَی)، به رکاری خواستوه، ﴿ اَلَمْ تَرَ اِیْنَ رَبِّكَ ﴾، (ألم تنظر إلی ربك)، که مه به ست ته ماشا کردنی پهروه ردگار نیه، چونکه پهروه ردگار نابیندری، یانی: نایا ته ماشای کرده وهی پهروه ردگارت نه کردوه، ته ماشای نهو سیستمی پهروه ردگارت نه کردوه، چیه؟!

(۲) ﴿كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ﴾، چۈن سىبەرى درىز كىرگۈتەتە، ﴿مَدَّ﴾، يانى: درىزى كىرگۈتەتە، ياخۇد پانى راخستە، سىبەرى وا لىتە كىرگۈتەتە، لە شۇنى خۇي بۈستە، بەلكو سىبەرى ھەمىشە لە جوولەدايە درىز دەپىتەتە، دوايى كورت دەپىتەتە.

﴿كَيْفَ﴾ لىرەدا مەبەست پىسى پىسىيەر كىرگۈتەتە، بەلكو ﴿كَيْفَ﴾ لىرەدا ناۋىكە چۈنەتتىمان پىشان دەدات، دەلالەت لەسەر چۈنەتەتە دەكات، واتە: (أَلَمْ تَرَ إِلَىٰ رَبِّكَ إِلَىٰ هَيْئَةِ مَدَّ الظِّلَّ)، تەماشاي شىوە درىز كىرگۈتەتە پەرۋەردگارت ناكەي بۇ سىبەرى، چۈنى بەردەوام كىرگۈتەتە؟ كە بەھۇي جوولەي زەوى و سوۋرەنەھۇي زەوى بە دەورى خۇيدا، لە بەرانبەر خۇردا، سىبەرى دەجوولتە، ئەگەرنا ئەگەر زەوى بە دەورى خۇي دا نەخوۋلابايەتە، ۋەك ھەندى لە خۇكەكان، كە سوۋرەنەھۇي دەورى خۇيانيان نىيە، ھەمىشە نىۋەيان شەۋە و، نىۋەشيان پۇژە و، نىۋەيان تارىكە و، نىۋەيان پوۋناكە، بەلەم سەر زەوى وانىيە، بۇچى؟ چۈنكە زەوى بە دەورى خۇيدا دەخولتەتە، بۇيە بەردەوام تارىكىيى و پوۋناكىيى لەسەر گۇي زەوى بە دەورى يەكدا دىن، ۋەك يەكدى پراۋ بنىن، ۋەك لە سوۋرەتى (الأعراف)دا دەفەرمۇي: ﴿يَعْنَىٰ أَيْلَ النَّهَارِ يَطْلُبُهُ حَيْثُا...﴾، واتە: خوا بە شەۋگار پۇژگار دادەپۇشتە، بە خىزايى بەدۋاي دەكەۋى، ۋەك يەكدى پراۋ بنىن، ھەلبەتە ھەر شەۋگار بە دۋاي پۇژگار ناكەۋى، پۇژگارپىش بە دۋاي شەۋگار دەكەۋى.

(۳) ﴿وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلْنَاهُ سَارِكًا﴾، ئەگەر خوا ﷻ ويستباي سىبەرى ۋەستا و دەكر، جوولەي نەدەبوو، ئەۋىش بەھۇي ئەۋەدە ئەگەر زەوى نەخوۋلابايەتە بە دەورى خۇيدا، ھەمىشە نىۋەي شەۋ دەبوو، نىۋەي پۇژ دەبوو، ئىنجا بزانە ژيان چۈن دەبوو؟

(۴) ﴿ثُمَّ جَعَلْنَا النَّفْسَ عَلَىٰ ذَلِيلٍ﴾، دوايى خۇرمان كىرگۈتە بەلەكە لەسەرى، ياخۇد خۇرمان كىرگۈتە رى نىشاندىرى، (الدليل: المرشد إلى الطريق)، واتە: بەھۇي خۇرەۋە تىمە سىبەركە دەبىنن و سىبەرى جوولە دەكات، بە ھۇي خۇرەۋە تىمە ئەندازەي درىز بوۋنەھۇي نىستىيەكان و تارىكىيەكان دەزانن، بەھۇي جوولەي خۇرەۋە تىمە دەزانن كاتەكانى كارەكان چۈن؟

(۵) - ﴿ثُمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا﴾، دوايي به هيتانه وهيه كي تاسان و هيتي بي بۆ لاي خومانان هيتانه وهيه، (قَبْضٌ) له به رانبه ري ﴿مَدَّ دَايَةً﴾، ﴿مَدَّ الظَّلَّ﴾، سيبه ري دريژ كردوته وهيه، به لام: ﴿قَبَضْنَاهُ﴾، واته: هيتانه وهيه ته وهيه، (قَبْضٌ) ياني: ويكي هيتانه وهيه، ﴿مَدَّ﴾، ياني: دريژ كردنه وهيه، دوايي سيبه رمان بۆ لاي خومان هيتانه وهيه، ﴿قَبْضًا يَسِيرًا﴾، به هيتانه وهيه كي تاسان، ياخود هيتانه وهيه كي هيتاش هيتاش و پله پله، كه ههستي پت ناكړي، واته: دوايي سيبه رمان ورده ورده كه كم كردوته وهيه، له دريژ كردنه وهيه كه يمان كه كم كردوته وهيه، ليره دا وشه (قَبْضٌ) وه رگرتن، خواز راوه ته وهيه بۆ (نَقَصٌ)، كه مكر دنه وهيه.

(۶) - ﴿وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ رِيَاسًا وَالنَّوْمَ سُبَاتًا﴾، هه روه ها (خواب) نه وه كه سهيه كه شهوگاري بۆ كردونه پوڅاك، وه كه پوڅاك داتان ده پوڅي و، خهوتنيشي بۆ كردونه پشودان و، پاكرتي كارو جموجوړ و چالاكويه كان.

(۷) - ﴿وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا﴾، پوڅاگاريشي بۆ كردون به كاتي بلبوونه وهيه، خوا ﴿نُشُورٌ﴾ وشه (نُشُورٌ)، بۆ زيندوو بوونه وهيه به كار هيتانه وهيه، ليره شدا بۆ بيدار بوونه وهيه له خهوي به كار هيتانه وهيه، (نُشُورٌ) به ماناي (إنتشار) بلبوونه وهيه.

(۸) - ﴿وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ﴾، خوا ﴿بُشْرًا﴾ نه وه زاتهيه، كه بايه كان وه كه موژده له پيش دهستي به زهيه كهيه خويه وه ناردون، به زهيه كهيه چيه؟ نه وه ناوهيه كه له تاسمان دپته خوار، كه خوا له چهند شوئي له فورئاندا، ناوي ليتاوه په حمهت، همم ليره دا و، همم له سوورده (الأعراف) داو، له چهند شوئي ديكهش دا، چونكه له راستييدا نه وه ناوهي له تاسمان دپته خوار، نه وه ناوه شيرين و زولال و خوشه، كه نه كه نه وه نه بووايه، ژياني مروف له سه زهوي نه ده بوو، هه روه ها ژياني پروه كه نه ده بوو، ژياني ناژه لان نه ده بوو، بويه ناوي ليتاوه په حمهت، چونكه نه وه ناوه به رجهسته كه ريكي زور گه رهو گرنگي به زهيه و ميه ره باني و لوتفي خواي په روه رداكه، به رانبه به مروقه كان و، به رانبه به ناژه له كان و ژيانداران به گشتي، بويه ده فهرموي:

۹- ﴿وَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا﴾، له سه ریوه تاوکی پاککه ره وه مان دابه زانده، یاخود تاوکی زور پاک، (طهور) دهگونج به مانای: (بَالِغٌ فِي الطَّهَارَةِ)، زور پاک بئ، دهشگونج به مانای: پاک و پاککه ره وه بئ، یانی: (طَاهِرٌ فِي نَفْسِهِ، مُطَهَّرٌ لِبَغْيِهِ)، بوجی خوا بئ، نهو ناوه له ناسمانیوه داده به زیتن؟ که نهو ناوه به سئ حاله تان داده به زتی: ۱- حاله ق باران، ۲- حاله ق به فر، ۳- حاله ق تهرزه، بوجی؟

۱۰- ﴿لَنُحْيِيَنَّ بِهِ بَلَدًا مِّثْلًا﴾، بو نه وهی سه زهویه کی دیمه کارو وشکی پئ زیندوو بکه بنه وه، ﴿بَلَدًا﴾، یان (بلد)، یانی: (أَرْضًا)، وشه ی (بلد) له زمانی عه ره بیدا هم به (مُدَّكْر) دی و، هم به (مُؤْنَث) یش دی، بویه لیره که ده فره موئ: ﴿بَلَدًا مِّثْلًا﴾، وشه ی ﴿بَلَدًا﴾ کی به (مِثَّت)، وه سفکردوه، له جیاتی بفرموئ: (بَلَدًا مِثْلًا)، له بهر نه وهی وشه ی ﴿بَلَدًا﴾، مانای شوین (مکان) ی تیدا ره چاو کراوه، که (مکان) یش (مُدَّكْر) ه، (مُدَّكْر) ی مه جازییه، بویه به (مِثَّت)، هیناویه ق.

۱۱- ﴿وَنُشْفِيَهُ مِمَّا خَلَقْنَا﴾، ههروه ها بو نه وهی بینوشیتین به وانه ی که دروستمان کردوون، کین؟

۱۲- ﴿أَنعَمًا وَأَنَاسٍ كَثِيرًا﴾، نازه لاتیک و مروفانیکی زور، نهو ناوه شیرین و زولاله یان پئ بنوشیتین، (نُشْفِيَهُ)، ده لئ: (سَقَى: أَعْطَى الشَّرَابَ)، (سَقَى) خواردنه وهی پيدا، به لأم (أَسْقَى) یانی: (هَيَأَ الْمَاءَ لِلشَّرْبِ)، ناوه که ی بو خواردنه وه ناماده کرد، (سَقَى) هه به و (أَسْقَى) هه به، (سَقَى)، (فَلَّأَى) به و (أَسْقَى) (رُبَاعِي) به، (سَقَى) یانی: ناوی پيدا، یاخود خواردنه وهی پيدا، به لأم (أَسْقَى) یانی: خواردنه وه، یاخود ناوی ناماده کرد بو خورانه وه.

﴿مِمَّا خَلَقْنَا﴾، (مِنْ) له ﴿مِمَّا﴾ دا بو به شیک (تَبْعِيض) ه، (ما) ش (مَوْضُوع) به، یانی: (مِنَ الَّذِي خَلَقْنَا)، نهو ناوه ی له ناسمان دامانه زانده، له وانه ی که دروستمان کردوون، به نازه لاتیک و مروفانیکی زوری بنوشیتین، (أَنَاسٍ) کوی (إِنْسِي) به، هه ندیکش کوتوو یانه: کوی (إِنْس) ه، که (إِنْسِي) هاوواتای تینسانه و

(ي) ھەكە بۆ ھەسەب نىيە، ۋەك: (گىرسى) و (گىراسى)، (ئىنسى) ىش، (ي) كە بۆ پال وىدان نىيە، بەلكو ھەر ياقى ئەصلى خۆيەق، ۋەك چۆن (گىرسى) يانەكەى پىتەكى پىكەتەرى ئەصلى ۋشەكەيە، (گىرسى) بە (گىراسى) كۆدەكرىتەۋە، (ئىنسى) ىش، بە (ئاسى) كۆدەكرىتەۋە.

۱۴- ﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَاهُ بَيْنَهُمْ﴾، بە دۇنيايى ئىمە ئەۋ ئاۋەمان لەئىۋانىندا جۇراۋ جۇر كىردە، (تەرىف) بە ماناى (تەغىر) و بە ماناى (تەۋىج) دى، ۋاتە: گۆرىۋمانە، نەك بە يەك ھالەت دابارى، بەس باران بى، نەگەر تەنیا باران بوۋايە، يەكسەر ئەۋدى كە دەبارى دەبارى، بەلام دۋايى كۆ نەدەبۆۋە، يەكسەر دەھاتە خوارى و تەۋا، بەلام خوا ﷻ بە شىۋەى بەفرىش دەييارىتى، بۆ ئەۋدى لەسەر چىايەكان كۆيىتەۋە، زۆربەى ئاۋى سەرچاۋەكان كە دەچىتە نىۋ زەۋىي، ئاۋى بەفرە، وردە وردە دەتۋىتەۋە بە زەۋىدا دەچىتە خوار، نەگەر باران بى، يەكسەر دى، بۆيە ئەۋ كاتانەى باران زۆر بە لىزمەۋ خورزەم دەبارى، يەكسەر لافاۋ ھەلدەستى، بەلام بە بەفر لافاۋ ھەلئاستى، ئەۋ بەفرە لە شۋىنى خۇى دەمىتتەۋە، وردە وردە بە زەۋىدا دەچىتە خوار، ھەرۋەھا بە شىۋەى تەرزەش، خوا ﷻ دەييارىتى، ۋاتە: ئاۋەكەمان جۇرا و جۇر كىردەۋ، تەنیا بە يەك ھال نىيە، بەلكو بە سى ھالەت دىتە خوار:

أ- بە ھالەتقى شلىي.

ب- بە ھالەت شىكراۋەيى كە بەفرە.

ج- بە ھالەتقى رەقىي و تۋندىي كە تەرزەيە، ھەرۋەھا ﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَاهُ بَيْنَهُمْ﴾، ۋاتە: ئەۋ ئاۋە شىرىنەمان ئەۋە نىيە، كە ھەر لە يەك شۋىن ببارى، بەلكو لە زۆر شۋىن دەبارى و خوا ﷻ بە ھەموۋ زەۋىدا بىلۋى دەكاتەۋە، بۆچى؟

۱۵- ﴿لِيَذْكُرُوا﴾، بۆ ئەۋدى پەند ۋەرىگىرن، ئەمە خۋىندراۋىشەتەۋە: (لِيَذْكُرُوا)، بۆ ئەۋدى بىتەۋە يادىان، چۈنكە (ذَكَرَ) پىچەۋانەى (نَسَى) يە، (نَسَى) يانى: لەبىرى چۈۋ، (ذَكَرَ) يانى: ھاتەۋە بىرى.

پیشتریش گوتمان: هەندیک لە زانیان پاناوی (ه)ی سەر (صَرَفَتْ) یان بۆ قورئان بردۆتەو، واتە: قورتانمان بە زۆر جۆر بۆ روونکردوونەو، بەلام سیاقەکە یارمەتی نادات.

۱۶- ﴿فَأَنذَرْتُ أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا﴾، بەلام زۆربەی خەلکی، ئامادە نەبوون، مەگەر بۆ سێلەیی و بێپروایی، واتە: ئامادە نەبوون بۆ پروا هێنان و شوکرانە بژی، زۆربەی خەلکی، بەلکو هەر سەریان خورا بۆ سێلەیی و بێپروایی، ﴿كُفُورًا﴾، لێرهدا چاوە، بە مانای کوفر دێ، دەشکونجێ بە مانای (کُفْران) بێ، کوفر واتە: بێپروایی (کُفْران)یش، واتە: سێلەیی و ناسپاسیی.

مەسەلەى دووهم:

خوایىڭ ئەبۇيۈستۈ ئەگەرنا لە ھەموو ئاۋەدانىيە كدا ترسىنەر و رىياكەر ۋە ھەيەكى دەنارد، كە مەبەست پىغەمبەرئانە (عليهم الصلاة والسلام)، بۆيە پىۋىستە پىغەمبەرى خاتەم موحەممەد ﷺ گوتى بە كافران ئەدات و، بەھۆى قورئانە ۋە تىكۆشانىكى گەۋرەيان لەگەل بىكات، چونكە بەس خۆيەق ترسىنەر و ھۆشياركەر ۋە لەلايەن خۋاى پەرۋەردگار ۋە، بۆ ھەموو مەۋقايەتى:

خوایىڭ دەفەرمۇى: ﴿وَلَوْ شِئْنَا لَئَعْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا ۚ فَلَا تُطِيعُ الْكَافِرِينَ وَجَنِّدْهُمْ بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا ۝﴾

شىكرەنەۋەى ئەم دوو ئايەتە، لە سى بىرگەدا:

۱- ﴿وَلَوْ شِئْنَا لَئَعْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا ۚ﴾، ئەگەر وىستىبان لە ھەر شارىك، لە ھەر ئاۋەدانىيەكى گەۋرەدا، ترسىنەر ۋە ھۆشياركەر ۋە بەكىمان دەنارد، زۆر جار گوتۇومانە: (إنذار)، واتە: (إِعْبارٌ مَعَ تَخْوِيفٍ)، يان (إِعْلَامٌ مَعَ تَخْوِيفٍ)، ئاگادار كەردنەۋە، يان ھەۋال پىدائە، و ئىراى ترساندن، كە بە كوردىي دەپتەۋە بە: ترساندن و، وشيار كەردنەۋە، يان و رىيا كەردنەۋە، خوایىڭ دەفەرمۇى: ئەگەر وىستىبان لە ھەر ئاۋەدانىيە كدا، ترسىنەر بىكىمان دەنارد، كەۋاتە: خوایىڭ ئەبۇيۈستۈ، بەلكو وىستۈۋىيەق، يەك ترسىنەر و ھۆشياركەر ۋە بۆ ھەموو مەۋقايەتى بىئىرى.

زەمەخشەرىي خاۋەنى تەفسىرى (الكشاف) بۆ پۈۈن كەردنەۋەى چەمكى ئەم رىستە قورئانىيە، دەلىق: (وَلَوْ شِئْنَا: لَعَقْنًا عَنْكَ أَعْيَاءَ نَذَارَةٍ جَمِيعِ الْقُرَى، وَلَبَعْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَبِيًّا يُنذِرُهَا، وَإِنَّمَا قَصَرْنَا الْأَمْرَ عَلَيْكَ، وَعَظَمْنَاكَ عَلَى سَائِرِ الرُّسُلِ، فَقَابِلْ ذَلِكَ بِالتَّصَبُّرِ).

ۋاتە: ئەگەر وىستىبان ئەركى ترساندن و رىيا كەردنەۋەى ھەموو ئاۋەدانىيەكان و، شارو ۋلاتانمان لەسەر تۆ سووك دەكرد، لە ھەر ئاۋەدانىيە كدا پىغەمبەر بىكىمان

دەنارد، تاكو وریایان بکاتەووە بیانترسین و وەخەبەریان بێنن، بەلام ئیشەکەمان تەنیا لەسەر تۆ کورت هەڵناووە، تۆمان بە مەزنگرتووە بەسەر هەموو پێغەمبەراندە (کە ئەوان هەر کامێکیان بۆ ئاوەدانئێکە و، بۆ قوناغیک و، بۆ کاتییک و، بۆ کۆمەڵگایەک تێردراون، بەلام تۆ بۆ هەموو مەرقاوەتیی، بە درێژایی زەمان، بە پانایی زەمین) بۆیە تۆش پێشوازیی لەو ئەرکە بکە، بە خۆراگری و بە پشوو درێژییەووە.

٢- ﴿فَلَا تُطِيعُ الْكَافِرِينَ﴾، ئنجا بە قسەی کافران مەکە، وشەی (طاعة) کە لە قورئاندا زۆر دووبارە بۆتەو، (الطاعة: عَمَلُ الْمَرْءِ مَا يُطْلَبُ مِنْهُ)، (الطاعة) بریتییە: لەووە کە مەرووف کاریک بکات کە ئێی داواکراوە، ئنجا چ بەباری خێردا و، چ بەباری شەردا، بۆیە من پێم وایە (طاعة) بە (بە قسەکردن) و (فەرمانبەری) و (بە گوێڕایەڵیی) دەگونجێ مانا بکری، واتە: گوێڕایەڵیی کافران مەکە و، بە قسەیان مەکە و، فەرمانبەرییان مەکە، ئەوەی پێت دەلێن جێبەجێ مەکە، هەڵبەتە خوا ﷻ لێردا کە بە (لا)ی (النهي) هێناویەتی: ﴿فَلَا تُطِيعُ الْكَافِرِينَ﴾، بۆیە فێلەکەشی پێ زەندار (مجزوم)ە، ئنجا کە ئەو دەفەرموی: مەبەست پێی وریاکردنەووەو بێدارکردنەووەی پێغەمبەرە ﷺ، ئەگەرنا مەبەست ئەوە نیە، کە پێغەمبەری خوا بە قسەی کافران کرد بێ و، خوی پەروەردگاریش بفرموی: بە قسەیان مەکە، بەلکو بەس ھۆشداریی پێدانیەتی.

٣- ﴿وَجَنِّدْهُمْ بِرُحْمَانَا كَيْدًا﴾، بەو (قورئان)ەش تیکۆشانێکی گەورەیان لەگەڵ بکە، بێگومان مەبەست پێی بێروایی پۆژگاری پێغەمبەرە، بەنسەت ئەوەووە و، بەنسەت شۆنکەوتوووانیشیەووە، بێروایی سەرچەم کۆمەڵگاو پۆژگارەکانە.

مەسەلە ی سێهەم:

تیکە ئکردنی هەردوو ناوی شیرین و سوێرو، دانانی نێوانتیک لە بەینیاندا، تا کو ناویتهی یە کدی ئەبن و، دروستکردنی مەرووف لە ناو و، دابەشکردنی وەجە کە ی بۆ هەردوو جوۆری پشتنی و بەرێ، یاخود تێرو من:

خوَا ﴿٥١﴾ دەفەرموێ: ﴿وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَجِجْرًا مَحْجُورًا﴾ ﴿٥٢﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا ﴿٥٣﴾

شیکردنەوهی ئەم دوو ئایەتە، لە هەشت بەرگەدا:

خوَا ﴿٥١﴾ هەر لە سەر خستنه پرووی نێعمەتە کانی خوێ و، پوونکردنەوهی چاکە کانی خوێ، کە لە دیاردەو دیمەنە سروشتییە سەرسوو پەیتنەرەکاندا بەرجهستە دەبن، بەردەوامە، دەفەرموێ:

(١) - ﴿وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ﴾، هەروەها خوَا ﴿٥١﴾ ئەو کەسە یە، دوو دەریایە کانی تیکە ئکردوون، بەریداو نەوه ئێو یە کدی، چونکە (مَرَجَ الذَّابَّةُ فِي الْمَرْعَى)، واتە: پستی بۆ شل کردووە بەری هەلداوە، (الْبَحْرُ: المَاءُ الْمُسْتَبْعَرُ أَي: الْكَثِيرُ الْعَظِيمُ)، لە زمانی عەرەبییدا (بُحْر) یانی: ناویکی زۆر و مەزن، مەرج نیە تەنیا ئوقیانوسە کان بن، بەلکو پووباریش هەر (بحر) ی بۆ بەکاردههتێری، وشە ی (يَم) یش، بە هەمان شێوە، هەر بە مانای ناوی زۆر دی، ئنجا چ دەریا بن و، چ پووباریکی گەورە بن، کە لە شێوهی دەریادا بن، نەو ش بۆ یە دەتین: چونکە خوَا ﴿٥١﴾ کە دەفەرموێ: ﴿وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ﴾، خوَا ﴿٥١﴾ ئەو

كەسەيە كە دوو ئاۋە زۆرەكانى بەرھەلداۋنە ئىۋ يەكدى، پىكى گەياندوون، مەبەستى پى ئاۋى شىرىن و ئاۋى سۈيرە، كە ئاۋى شىرىن لە پووبارە گەورەكاندا بەرجەستەيە، ۋەك: پووبارى نىل و دىجلەھو فۇرات و پووبارى ئەمازۇن و سەيحوون و جەيحوون، ئەو پووبارە گەورەكانى كە لە دىيادا ھەن، ئاۋى شىرىن دىئەنە خوار و، دەرۋن دوايى تىكەل بە زەرياکان دەبن، كە ئاۋى سۈيرىن، بۇيە دەگونچى ھەردووكيان وشەي بەحريان بۇ بەكاربىن، چونكە (بەر) يانى: ئاۋىكى زۆرى مەزن، ئىنجا خوا ﷻ پىئاسەي دوو ئاۋە زۆرەكان دەكات:

(۲) - ﴿ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ ﴾، ئەمەشان شىرىن و زولالە، ۋاتە: بە ئاسانىي لە گەروو دەچىئە خوار، (عَذْبٌ) بە ماناي: (خُلُو) شىرىنە، (فُرَات) يىش، يانى: (سَائِغٌ فِي الْحَلَقِ)، بە ئاسانىي لە گەروو دەچىئە خوار، كە سازگارى پى دەلەين و، ۋەك سۈير و ئاسازگار، لەبەر تالىي و تفتىي لە گەروو ناگىرى.

(۳) - ﴿ وَهَذَا مِلْحٌ لُجَّاجٌ ﴾، ئەمەشان سۈير و تال و تفتە، (مِلْح) يانى: (الْمَالِح)، (لُجَّاج) يانى: خۋى، بەلەم لىرەدا بە ماناي سۈيرە، نەك خۋى، يانى: ئاۋىكى سۈير، ﴿ لُجَّاجٌ ﴾ يىش، يانى: (شَدِيدُ الْمُلُوحَةِ وَالْعَرَاةِ)، زۆر سۈير و زۆر گەرم، ياخود تال و تفت، خوا ﷻ ئەو دوو جۆرە ئاۋە زۆرەي بەرھەلداۋنە ئىۋ يەكدى و، ۋاىكردوۋە بگەنە يەكدى.

(۴) - ﴿ وَحَصَلٌ يَنْهَأُ بَرَزًا ﴾، بەلەم لە ئىۋانىندا پەردەيەكى داناو، (الْبَرَزُ: الْعَائِلُ بَيْنَ الشَّيْئَيْنِ)، پەردەيەك كە لە ئىۋان دوو شتاند بى و، نەھىلى پىكەۋە ئاۋىتە بىن، نەك نەھىلى بگەنە يەكدى، گەبشتوۋنە يەكدى، بەلەم ناهىلى پىكەۋە ئاۋىتە بىن.

(۵) - ﴿ وَجَجْرًا تَحْجُرُهَا ﴾، ئەو پەردەيە بە ھەردووك ئاۋەكان، بە ھەردوو دەريايەكان، دەلەن: نابى تىكەل بىن، قەدەغەيە تىكەل بىن، ﴿ وَجَجْرًا تَحْجُرُهَا ﴾، يانى: (مَنْعًا مَمْنُوعًا).

واتاو ھۆكاری تیکەل نەبوونی دەریای سویر و شیرین

ئەمە پتویستە تۆزیک شیی بکەینەو: ئایا مەبەست لە بەرھەلدانە نێو بەکدی ئاوی شیرین و سازگار، لەگەڵ ئاوی سویرۆ تال و تفت و، پاشان پەردە لە نێوان دانانیان و، پیکەووە ئاویتە نەبوونیان، چییە؟

پسپۆران سێ ھۆکاریان باسکردوون:

١- بەرھەلدانە نێو یەکدی ھەردوو ئاوەکان ئەوہیە، کە بوار بدرێ بگەنە یەکدی، ئەوہش دیارە، ھەم ڕووبارەکان کە ئاوی شیرینیان تێدايە: ڕووبارەکانی: نیل و دیجلە و فورات و ئەمازۆن و ڕووبارەکانی دیکە ی ڕۆژھەڵاتی ئاسیا، ھەموو ئەو ڕووبارە گەورە گەورانە، کە ئاوی شیرین، دوايی دەڤۆن و دەڤۆنەو نێو زەریاو ئوقیانووسەکان، کە ھەمووی ئاوی سویر و تال و تفتە، ئەوہ شیوہی بەرھەلدانە نێو یەکدی، بەلەم تیکەل نەبوون و ئاویتە نەبوونیان، ئەوہی تاکو ئیستا دیارە ئەوہیە کە شوێنی ئاوی شیرین بەرزە، ھەمیشە ئاوە شیرینەکان، کە ئاوی باران و بەفرو تەرزەن، لە چیاہەکان و لە شوێنە بەرزەکان دەبارن و کۆدەبنەو، دوايی ئەو بەفرو تەرزەو بارانە، دادەکری، لەنێو خەزەنەکانی چیاہەکاندا، دوايی وردە وردە بە شیوہی کانیی و، سەرچاوەو بیرو، کارێزو ئەوانە دیتە دەری، بەلەم دواي ئەوہی مرقفەکان کاریان پێنامیت، بۆ خواردنەوہو ئاودیری و شۆردن و شوارو، دواي ئەوہی پێداویستیہەکانی خۆیانی پێ جیبە جێ دەکەن، ئنجا بەری دەدەن و، ئەو ئاوە دەچیتەو نێو دەریایەکان، کەواتە: ھۆی تیکەل نەبوونی ئاوی شیرین و سویر، ئەوہیە کە شوێنی ئاوی شیرین بەرزەو، شوێنی ئاوی سویر نزمە.

کە ئەگەر بە پێچەوانەوہ بووایە: شوێنی زەریایەکان و ئوقیانووسەکان بەرز بووایە، لەونرا ئاوە ھاتبایە نێو ئاوە شیرینەکە، بە تەئکید ئەو کاتە ئیمە ئاوی شیرینمان لێ ون دەبوو، چونکە ئاوی سویر زۆر زۆرە، یانی: سێ لەسەر چواری

پروپەرەرى زەمى، پانتاىى زەمى، ئۇقپانۇوسەكان دايدەگرن، ئەندازەيەكى كەمى ناو، ناوى شىرىنە، چ ئەو دەرياجانە بن، كە مەروۇف دروستيان دەكات، چ پرووبارەكان بن، چ گۆم و كۆلەكان بن، ئەو ھۆكارىكى گرنكى تىكەل نەبوونيان، كە لە پرووى جوگرافىيەو، شوپىنى ناوى شىرىن بەرزترە، ناوى شىرىن دەچىتە نىو ناوى سوئر، نەك ناوى سوئر بە مل ناوى شىرىندا بى.

۲)- ناوى شىرىن و سوئر جوړى پىنكھاتەكەيان جيايە، بۇيە كاتىك كە ناوى شىرىن دەپرژىتەو نىو ناوى سوئریش، ماوہيەكى زۆر ھەر تىكەل نابن، بۇ ويئە: پرووبارى ئەمازۆن كە لە چركەيەكداسىسەد ھەزار مەتر سىچا (۳۰۰۰۰م) دەپوات، دەچىتە نىو قوولايى ئۇقپانۇوسى ئەتلەسىي، ھەشتا (۸۰) كىلۇمەتر دەپوات، بەلام ناوى پرووبارەكە ھەر شىرىن دەمىتتەو، يانى: بە درىژايى ھەشتا كىلۇمەتر، خەلك دەتوانى بچىتە نىو ئۇقپانۇوسى ئەتلەسىي و، لەوئىدا ناوى شىرىن ھەلەنجىن، لە ناوى ئەو پرووبارى ئەمازۆن، ھەروەھا شوپنەكانى دىكەش ئاوە شىرىنەكەيان بەھەمان شىو ديارە، بەلكو لە ھەندى شوپنەكان لە ولتاني كەنداو، لەنىو ئۇقپانۇوسدا و لەنىو زەريا گەورەكاندا كە ئاوەكەيان شىرىن و تالە، كانىي و سەرچاودى گەورە ھەن، خەلك دەچنە نايو قوولايى ئەو زەريايە و، ناوى شىرىن و زولال، لەوى ھەلدەھىنجىن، كانىيەو دەردەقولى و، ناوى شىرىن و زولال، لە گەل ناوى سوئرى ئۇقپانۇوسەكەدا تىكەل نابى^(۱).

۳)- پىسپۇران و زانايان دەلئىن: نەك ھەر ئەوئەندە، بەلكو دەرياي سوور كە كاتى خۇي (بەر القلزم)يان پىگوتو، ئەوئە نىوان مىسرو دەشتى سىنا، لەگەل دەرياي سىي نىوئەپراست و، لەگەل دەرياي پەش و، لەگەل ئۇقپانۇوسەكانى دىكە، ئەوانە ھەر كامىكيان وەختى كە لە مانگى دەستكردەو تەماشايان كردوون، سەرنجيان داو: ھەر كامىكيان شىوئە پىنكھاتەكەي جيايە و، خەتتىكى بارىكيان لە بەيندا ھەيەو، ئاوەكان تىكەل بە يەكدى نابن، ئاوتتەي يەكدى نابن، واتە: ناوى ئۇقپانۇوسەكانىش، جوړىك لە نىوانيان لەبەيندا ھەيە، چ جاي، ئاوى سوئر و شىرىن!

زانایەکی گەورە دەریاناس، دواى ئەودە ئەو راستییەى بۆ کەشف دەبن، کە هەوالبى پى دەدەن لە قورئاندا خۆى پەرورەدگار راستییەى وای ڕاگەیاننود، مەسولمان دەبن، دەلى: من تىستا لە سەددەى بىستەدام، ئەو نەتییەم بۆ کەشف بوود، ئنجا ئەگەر لە قورئانیکدا ئەوە باسکراى (١٤٠٠) سأل لەمەو پىش، بە تەنکید ئەوە هى مەروف نیه و، لە زانیاریى خۆى پەرورەدگارەو سەرچاوەى گرتو^(١).

٦- ﴿وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا﴾، خوا ئەو کەسەى کە لە ئاو مەروفي دروستکردو، دەگونجى مەبەست لە (هە)، لێردا ئاوى ناساى بى، وە کە لە سووڤەى (الأنبياء) یشدا، خوا ﷻ دەفرموى: ﴿وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ﴾، هەموو شتیکى ژياندارمان لە ئاو دروست کردو، دەشگونجى لێردا مەبەست لە (هە) تۆو (نطفة) بى، تۆوى پیاوو ئافەت بى.

٧- ﴿فَجَعَلْنَاهُ نَسَبًا وَصِهْرًا﴾، دواى خوا ئەو مەروفو، وەچەى ئەو مەروفي کردو بە خرمى پشتیو خرمى بەرى، یاخود کردوویەق بە تىر و مى، چونکە ڤەچەلەى مەروف بە بابیەو دیارە، خزمایەتیی (مصارعة) ش لەڤى دایکەو، یاخود لەڤى مەینهکانەو، یانى: پیاویک کە کوڤىکى دەبن، کوڤەکەى درێژ بوونەودى وەچەى ئەو، دەبن، بەهۆى کچەکەشیەو زواویەى پیدادەبن، ئەویش دەبیتە هۆى خزمایەتیی، کەواتە: لێردا کە دەفرموى: ﴿لَسَبًا وَصِهْرًا﴾، (النَّسَبُ: كُنَايَةُ عَنِ الذَّكَرِ، وَالْبَنُوتُ هِيَ الَّتِي تَجْلِبُ الصُّهْرَ، وَالصُّهْرُ هِيَ الْأُنثَى)، (نسب) مەبەست پى تیرینەیهو، کچیش زوا و خزمایەتیی بەرى پیدادەکات، بۆیە مەبەست لە (صهر) مەینه.

خوا ﷻ دواى ئەو مەروفي دابەش کردو بۆ تىرو مى، کە خوا ئاوى لێناو (نسب) و (صهر) نەسەب، واتە: خرمى پشتى و، (صهر)، واتە: خرمى بەرى.

٨- ﴿وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا﴾، هەرودەها پەرورەدگار ت بە توانایە، بە توانایە کە بەم شێوەیە کردو، وە کە بنچینە وایداناو، بە ئام توانای خوا ﷻ سنووریکى نیه و، قەیدو کۆت و بەندیکى لەسەر نیه، هەر بۆیە ئادەمى دروست کردو، بەبى ئەوێ لە باب و دایک پەیدابى، عیساى دروست کردو بەبى ئەوێ لایەنى بابى هەبى و بە تەنیا لە دایک دروست بوو.

(١) هەمان سەرچاوە و بەرگ و لاپەرە.

مه سه له ی چواره م:

باسی هه ئۆیستی نه فامانه ی کافره کان، که شتاتیک ده په رستن، نه سوودیان هیه وه، نه زیان و، چهند پتنامه یه کی گرنګ بو پتغه مبه ری خاته م موحه ممه د ﷻ له بواری مامه له ی له گه ل خه لکدا و، باسی سه مینه وی کافره کان له ناوی ره حمان و، له داوی کرپووش بردن بو خوا ﷻ، کاتی داوایان لی بکری کرپووش بو خوا بهرن، ده سه مینه وه:

خوا ﷻ ده فهرموی: ﴿وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَىٰ رَبِّهِ ظَهِيرًا ﴿٥٥﴾ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٥٦﴾ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِن أَجْرٍ إِلَّا مَن شَاءَ أَن يَتَّخِذَ إِلَٰهَهُ سَبِيلًا ﴿٥٧﴾ وَتَوَكَّلْ عَلَىٰ الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ وَكَفَىٰ بِهِ بُرْهَانًا عِندَ رَبِّهِ ﴿٥٨﴾ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمَنُ فَسَبِّحْهُ بِحَمْدِهِ خَيْرًا ﴿٥٩﴾ وَلِذَا قِيلَ لَهُمُ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ أَنَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا ﴿٦٠﴾﴾

شیکردنه وه ی ته م ئایه تانه، له یازده برګه دا:

١- ﴿وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ﴾، [نه وانه ی باسکران، هاوبه ش بو خوا دانه رکان، کافره کان]، له جیاتی خوا ﷻ شتاتیک ده په رستن، که نه سوودیان پتده گیه نن و نه زیانیان لیده ده نن، (و)، [الواو لعالی، وهذا مُسْتَعْمَلٌ فِي التَّعَجُّبِ مِنْ اسْتِمْرَارِهِمْ فِي الشُّرْكِ]، (و) بو حال یانی: له حالتیکدا که له جیاتی خوا ﷻ شتاتیک ده په رستن نه سوودیان پت ده گیه نن، نه زیانیان لی ده ده نن، جیی سه رسوپمانه و سه رت سوپریمینی که له سه ر هاوبه ش بو خوا دانان، به رده وامن و، شتاتیک ده په رستن به و شیوه یه نن!!

﴿مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ﴾، شتاتیک ده په رستن که نه سوودیان پت ده گیه نن و، نه زیانیان لی ده ده نن، نه سوودیان پت ده گیه نن، نه گهر شتیک بکه نن به حیساب

پاڙيان بگهن، نه زيانان لئ دهدهن، به حساب نهگهر شتيك بگهن تووڀريان بگهن، نه له کاتي پاڙي بووندا، بڙيان سوود بهخشن و، نه له کاتي تووڀرېوون و پهست بووندا، زيانگهينههرن، واته: هيچيان له دهست نايهت.

(۲) ﴿وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَىٰ رَبِّهِ ظَهِيرًا﴾، باباي بټيږواش له دڙي پهروهردگاري پشتيوانه، واته: پشتيواني كهساڼيك دهکات كه دڙي پهروهردگارن.

(ال) سهر ﴿الْكَافِرُ﴾، تهليف و لامی ناساندنه و، مانای ټيکړا (استغراق) دهگهبنه، واته: ټيکړای کافران، پشتيواني کهسيکن له دڙي پهروهردگاريانه، (ظهير: أي مظهر ومعين)، واته: پشتيوانيکار و هاوکار، نجا ناي کي له دڙي پهروهردگاره؟ ههر له ټيپليسهوه بگره ههتا ههموو نهوانه کي دهډايهتي خوا ځکه، باباي کافر، له دڙي پهروهردگاري بڙيان دهچته سهنکهردهو، به قازانجي دوژمنهکاني خوا ځکه دهډايهتي خواو دوستان دي دهکات.

(۳) ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾، توشمان نهناردوه، مهگهر دلخوشکهر و ترسپنه ږي، واته: هرکي تو نهی موحه ممه ده! ځکه ته نيا نهوهيه دلپان خوشبکهي به پاداشتي خوا ځکه، دلپان خوشبکهي نهگهر به ږي خوا دا ږيږن، هم ژباي دنيايان بهختهوه دهبن و، هم له ږږي دوايي دا سهر فرازو سهر بهر ز دهبن، ههروهها بشيان ترسپني: نهگهر له ږي خوا لاهدن و بهو شيوه نهژين، که خوا ځکه له پيام و وهحيهکهي خويدا، بوي داناون، نهوه هم له دنيا دا تووشي بهدبختي و ژين تاليي دين، له ژباي تاکي و، خيزاني و، کوهمه لايهتي و، سياسياندا و، هم له ږږي دوايشدا تووشي سزاو جهز بهي خوا ځکه دين، که واته: هم دلپان خوشبکهي بهوه که نهگهر ږي خوا ځکه بگرن، له دنياو دواړوږدا قازانجپانه و براودن، هم بشيان ترسپنه که نهگهر له ږي خوا لاهدن، له دنياو دواړوږدا دواړو و زهرمهندن، واته: هرکي تو نهوه نيه بهزور مليان پي بسوږپني بهرو خواپه رستي، هرکي تو بهس نهوهيه ناگاداريان بکهي بهوه، له شونې ديکه دهفه رموي: ﴿وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ﴾ العنکبوت، واته: پيغه مبهري ځکه ته نيا گهياندي لهسهره و، به ته نيا ږوونکړندهوي لهسهره.

٤- ﴿قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۖ﴾، پێیان بلێ: من هیچ جوړه کرێه کتان لێ داوا ناکەم، ﴿أَجْرٍ﴾، یان: کرێ، پاداشت، (الأجر: العوض عَنِ الْعَمَلِ)، (أجر) بریتیه له قهره‌بووی کردوه‌وه‌یه‌ک، ههرشتیکێ له به‌رانبه‌ردا دا‌بێت، پێی ده‌گوترێ: ﴿أَجْرٍ﴾، نه‌و کرێه نه‌گهر کردوه‌وه‌یه‌کیش بێ، که مه‌به‌ست پێی پاداشت داناوه‌ بێ، کرێه‌که و پاداشته‌که مه‌رج نیه ته‌نیا پاره‌بێ، یان شمه‌ک و، که‌ل و په‌ل بێ، به‌لکو جاری وایه نیشیکه، نه‌و کاریکی بۆ کردوه‌و نه‌ویش کاریکی بۆ ده‌کاته‌وه، بۆ ئه‌وه‌: له لایدا هه‌لک بۆ په‌کدی ده‌چنه هه‌ره‌وه‌زی و، هه‌موویان ده‌چنه نیشی په‌کدی، واته: په‌کیکیان ده‌چن بۆ نیشی دراوسێه‌که‌ی و، دراوسێه‌که‌شی ده‌چینه‌وه بۆ نیشی نه‌و، واته: نیش له به‌رانبه‌ر نیش، کرێ و پاداشته‌که‌ی نه‌وه‌یه، ئنجا پێیان بفرموو: تۆ هیچ چاوه‌پروانییه‌کت لێیان نیه، هیچ کرێ و پاداشتیکیان لێ داوا ناکه‌ی، له به‌رانبه‌ر نه‌وه‌دا که تۆ په‌یامی خوایان پێ ده‌که‌یه‌نی.

٥- ﴿إِلَّا مَنْ شَكَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَيْنَهُ سَبِيلًا﴾، مه‌گهر که‌سیک بیه‌وێ به‌ره‌و په‌روه‌ردگاری پێ بگرێته‌ به‌ر، ئه‌مه له شێوه‌ی نه‌و ئایه‌ته‌ی سوورەتی (الشوری) دایه، که خوا ﷻ ده‌فه‌رموێ: ﴿قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ﴾، واته: بلێ: من هیچ کرێ و پاداشتیکیان له به‌رانبه‌ر که‌یاندنی په‌یامی خوادا، لێ داوا ناکەم، مه‌گهر خۆشه‌ویستیم بۆ نه‌وه‌ی که له خوا ﷻ نزیك بنه‌وه، واته: به‌س هه‌ز ده‌کەم، که له خوا ﷻ نزیك بنه‌وه، نه‌گه‌رنا هیچ چاوه‌پروانییه‌کم لێتان نیه.

ئنجا جیی سه‌رنج نه‌وه‌یه که شیعەکان له تەفسیره‌کانیاندا وایان ته‌فسیر کردوه‌و، هه‌ندێک له زانایانی دیکه‌ش وایان هێناوه، که ده‌فه‌رموێ: ﴿إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ﴾، یان: (إِلَّا أَنْ تَوَدُّونِي لِقُرَابَتِي)، به‌س نه‌و کرێه‌تان لێ داوا ده‌کەم، که له‌به‌ر خزمایه‌تی متتان خۆش بوێ، به‌لām له‌راستییدا ئه‌گه‌ر له‌به‌ر خزمایه‌تی خۆشیان بوێ، نه‌ویش هه‌ر ده‌کاته‌ کرێ، که‌واته: نه‌و دووانه‌ تیکده‌گیرین، به‌لām نه‌گه‌ر واته‌یه‌که‌ی نه‌وه‌بێ: که: من هیچ چاوه‌پروانییه‌کم لێتان نیه، مه‌گهر نه‌وه که هه‌ز ده‌کەم له خوا ﷻ نزیك بنه‌وه، نه‌وه نه‌و کاته‌ ده‌بێته (الاستثناء

(الْمُنْقَطِعُ)، هه لآواردنی دابراو، نه گهرنا نه وی دیکه تیکده گیرئ، له لایه که وه بلئ: کرتیان لئ داوا ناکهم و، له لایه کی دیکه شه وه بلئ: منتان خوش بوئ و له گه لم بن، له بهر خزمایه تیئ، مانای وایه پیش دده فرموی: هیچتان لئ چاوه پئ ناکهم و، دوایش شتیکیان دلاوا لئیده کات، که زور شتی تیدا یه، چونکه نه گهر خوشیان بوئ له بهر خزمایه تیئ، ده بی به قسه شی بکه ن و، ده بی وایکه ن و وایکه ن، به لام نه خیر، واته: بهس هه ز ده کهم له خوا ﷺ نیزیک ببنه وه، نهو کاتهش به کری داناندرئ.

نجا لیرهش که دده فرموی: ﴿إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَخَذَ إِلَىٰ رَيْبٍ سِلَا﴾، هیچ چاوه پروانیه کم لیتان نیه، مه گهر که سیک بیه وی به ره و پهروه دگاری پئ بگریته بهر، واته: نا نه وه دیاری و خه لاتی منه، دیاری و خه لاتی که من له نیوهی چاوه پئ ده کهم، نه وه یه که پئی خوا ﷺ بگرته بهر، که نه وهش پئی ده گوترئ: هه لآواردنی دابراو (الْإِسْتِثْنَاءُ الْمُنْقَطِعُ)، چونکه نه وان که پئ به ره و خوا ﷺ بگرته بهر، به شیک نیه له و کری و پاداشته، که له رسته ی پیشیدا لابراره.

۶- ﴿وَوَكَّلْ عَلَىٰ آلِيٍّ الَّذِي لَا يَمُوتُ﴾، پشت به و خاوه ن ژیا نه بهسته، که هه رگیز نامرئ، واته: نهو زاته کی که ژیا نی راسته قینه ی هه یه و، ژیا نی تهواوی هه یه و، له بهین چوون و مردنی به دوا دا نایهت، وه ک باقی ژیا ندارانی دیکه، بهس نهو شایسته ی نه وه یه پشتی پئ ببه سترئ و، کاری خوئی پئ بسپئرئ.

شایانی باسه: نهو رسته یه ی که له سوور دئ (الشوری) دا هاتوه، شیعه کان ناوای تهفسیر ده که ن: ﴿إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْآنِ﴾، ﴿الْقُرْآنِ﴾، ده لئین: پیغه مبه ر ﷺ خوا ﷺ پئی فرمووه: من چاوه پروانییم لیتان هه یه، له بهر خزمایه تیئ منتان خوش بوئ، یان خرمه کانی منتان خوش بوئ، نجا هه مووشی ده به نه وه سه ر عه ل (خوا لئی رازی بیئ) و، (أَهْلُ الْبَيْتِ)، که نه وان به هه له ده لئین: (آل الْبَيْتِ)، که له راستیی دا (آل مُحَمَّد ﷺ)، شوینکه وتووای موحه ممه دن له خزمانی و له

بیگانان، به لّام (أَهْلُ الْبَيْتِ)، واته: غزمانی، که پیش هم موو کهس خیزانه کانی ده گزرتنه وه (خوایان رازیبی)، دایکانی برواداران، ثجا نه وانی دیکه که به خزمایه تیی ده چنه وه سهری: (عه لیس و فایمه و هسه ن و حوسه ین) و، نه و وه چه به ی که لئیان په یدا بوون (خوایان رازیبی)، چونکه وشه ی (آل)، وه که له شوینی دیکه گو تو ومانه: به تایهت له سووره ق (هود) دا، باس یکمان له و باره وه کردوه: (آل الرَّجُلِ: أَتْبَاعُهُ وَخَاصَّتُهُ)، نالی هه رکه سیک نه وانه که له که لیدان و تایه تن پیته وه، چ بو خیر و، چ بو شه ر، چونکه خوای په روه ردگار ده فهرموئ: (آل فِرْعَوْنَ)، واته: نه وانه ی به تایهت له که ل فیرعه وندا بوون و پی نه ویان گرتوه، یان (آل إِبْرَاهِيمَ)، (آل نُوحَ)، یانی: نه وانه ی که به تایهت له که ل نبیراهیم و له که ل نوح دا بوون، که واته: تیمه که له ته حیاتدا ده لئین: (أَلَيْسَ صَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ)، (آل مُحَمَّدٍ)، واته: هم موو نه وانه ی که به راستی دوی موحه ممه د ﷺ ده که ون، بویه من هه میسه له سهره تای ده رسه کان دا ده لیم: (الْعَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ، مِنَ الضُّعْبِ وَالْأَزْوَاجِ وَالْقُرْبَانَةِ وَالْثَّابِعِينَ لَهُمْ بِإِحْسَانٍ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ)، چونکه (آل مُحَمَّدٍ ﷺ)، بریتین له: هاوه لانی و هاوسه رانی و خزمانی و پاشان شوینکه و تووانیان، به و پیه دا که پیغه مبه ر ﷺ پیندا رۆیشتوه.

٧- ﴿وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ﴾، به ستایشکردنه وه ش په روه ردگار ت به پاک بگره، واته: له کاتیکدا که به پای ده گری، ستایشی بکه و، له کاتیک که ستایشی ده که ی، به پاکیشی بگره، یانی: بَلَى: (سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْعَمْدُ لِلَّهِ) یان (سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ)، به پاکرتنی خوا، واته: خواجه! تو هیچ کهم و کوریت نیه، نه له زانت و، نه له سیفهت و، نه له کرده وه کانت و، نه له وه حی و شه ربه ته که ت و، نه له فهرمایسته که ت دا.

ستایشکردنی خواش ﷺ، واته: خواجه تو خواهی هم موو سیفه تیکی به رزو په سندی، بویه شایسته ی هم موو ستایش و مه دح و سه نایه کی.

۸- ﴿وَكَفَىٰ بِهِ إِذْ تُؤَيَّدُ عِبَادُهُ خَيْرًا﴾. به سه پهروه ردگارت شاره زای گوناھی بهنده کانی بټ، گوناھی بهنده کان ههر له لای پهروه ردگارت چاک زانراون و ده یانزانن و، پټیان ناشنا و شاره زایه، واته: دهر بهستی نه وه مه به که کافره کان نه وه هم موو گونا هو هه له وه پهلانه ده کن، پهروه ردگارت زور شاره زایه و، چاک سزاشیان ددات، بویان له نیو دوو نانی گهرمدا هه لده گری.

۹- ﴿الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾. پهروه ردگاری نو نه واته به که ناسمانه کان و زهویی و نه وه دی ده که ویته نیوانیا نه وه، له شهش پوزاندا، (به شهش قوناغ) هیناونه دی.

۱۰- ﴿ثُمَّ أَسْرَوْنَاهُ عَلَى الْأَرْضِ﴾. پاشان چوته سهر عهرش، چوته سهر باره گای خوی، بهرز بؤته وه بؤ سهر عهرش، سه قامگیر بووه له سهر عهرش، چونکه ﴿أَسْرَوْنَاهُ﴾.

ا- به مانای چوهه سهر (علی)، ب- به مانای بهرز بووه (ارتفع)، ج- به مانای سه قامگیر بوو (استقر) دی.

۱۱- ﴿الرَّحْمَنُ﴾. زور به به زهویه، (الرحمن) لیره دا گوزاره (خبر) ی نیهاد (مبتدا) بکی قرئتندراوه، یانی: (هُوَ الرَّحْمَنُ)، نه و زور خاودن به زهویه.

۱۲- ﴿فَسَلَّ بِمُحْسِرٍ﴾. واته: له باره ی نه وه وه له شاره زایان بپرسه، یاخود: بهس له و بپرسه بؤ ههر شتیک که بته وی تپیدا شاره زای، واته: بهس نه و شاره زایه، به هم موو شتیک، نه م ته عبیره زیاتر وه که به ندیکه، وه که له زمانی عهره بیدا هاووه: (عَلَى الْغَيْبِ سَقَطَتْ)، تووشی شاره زای خوت بووی، یانی: نه و شته ی تو بؤت، بؤته مه ته ل و بؤت حمل ناگری، شاره زایه که ی له لای منه، وهره با پټ بلیم! بؤ ههر دوو وناکان گونجاوه، هم ده گونجن که مه بهست نه وه بټ: نه گهر به ته ی له باره ی خواوه بزانی ﴿فَسَلَّ بِمُحْسِرٍ﴾. ههر له خوی بپرسه، با خویت پټ بناسیتن، له ربی خویموه ده زانی: خوا ﴿يَا﴾، زاتی، سیفه ق، کرده وی، حالی، چونه؟ یاخود له باره ی خواوه ﴿يَا﴾ کن زور شاره زایه، له و بپرسه، بؤ نه وه ی به ناشیتی و به نه زانیی هه لو تستیک وهره نگر ی له به رانه ر خواوا، که نه ینامی و پتی نا ناشنا ی، به هوی نه زانیی وه.

هه ټېته ټېمه ههم له سووړه تی (الأعراف) دا، له تفسیری تایه تی (٥٦) داو، ههم له سووړه تی (یونس) دا، له تفسیری تایه تی (٣) دا، زور به تفسیل له باره دی چونیته تی دروستوونی گهر دوون، واته: به سهر و خوار تی تاسمانه کان و زهوی، به شهش قوناغ و، پاشان چوونه سهر عهرشی خوی پهره وردگار، باسی تایه تیسمان لهو باره وه کردوون، بویه لیره به پیویتی نازنین زیاتر شی بکهینه وه^(١).

(١٣) - ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ؟﴾ نه گهر پینان گوترا کړنووش بو (خوی) خاوهن به زهیی بهن، گوتیان: به به زهیی چییه؟ که لیره مه به ست له (سجود)، یانی: دانی پندا بینن به پهره وردگار تی دی او، به به کتایی له پهرستراویتی دی او، بوی ملکه چ بن، نه گهرنا مه به ست کړنووشی نوژن نه، چونکه، ناگونجی تیستا نیماي نه هیتنابی، پیی بلتی: وهره کړنووشی نوژن بهر، نا، یانی: نه گهر پینان بگوتی: بو خوی خاوهن به زهیی، ملکه چ بن و، دان به پهره وردگار تی و ته نیا پهرستراویتی ویدا بینن و، دان به شریعت و بهرنامه کېدا بینن، مه به ست پیی نه وه، ههرچه نده پدنگه زور کهس وای لیکدا بیته وه، وایزانی که مه به ست نه وه به پیغه مبه سجود پیی گوتن: وهرن سه جدهی نوژن بهرن! وهرن نوژن بکن! به لام نه خیر، وانیه، نجا ټېمه ش دهبی وریا بین، که سیک که جارتی بووناسی نیسلامی قبوول نه کردوه، نیماي و عقیدهی نیسلامی نه چوته نیو عقل و دله وه، مه عقوول نه داوای لی بکری پابند بی به شریعت ته وه: نوژن بکات، پوژوو بکری، باقی نه رکه کانی دیکه شریعت جتیه جی بکات، چونکه که سیک بپروای به نه صلی دین نه بی، نه رکدار ناکری به لقه کانی دینه وه، (مَنْ لَمْ يُؤْمِنْ بِأَصْلِ الدِّينِ، أَوْ أَصُولِ الدِّينِ، لَا يُكَلِّفُ بُرْهُوْعَهُ)، بیکومان نه وه شتیکی به لگه نه ویسته، نجا نه گهر پینان بگوتی: بو خوی خاوهن به زهیی ملکه چ و ته سلیم بن، چی ده لین؟

﴿قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ؟﴾ ده لین: په حمان چییه؟ نهم پرسیار کردنه، پرسیار کردنه بو پی سهر بوون، (استغراب) که مه به ست پیی نکوولی لیکر دنه.

(١) هه روها دواتر له تفسیری سووړه تی (فصلت) و سووړه تی (الرحمن) یش دا کورته باسی کړنکمان لهو باره وه کردوون.

۱۴- ﴿اَنْسَجِدْ لِمَا تَأْمُرُنَا﴾، ئەمەش پرسیارکردن و نکوویلیینکردن و مل نەدانه، واتە:

نایا تېمە ملکەچ بین بۆ کەسێک کە تۆ فەرمانمان پێ دەکەیت؟

۱۵- ﴿رَزَادَهُمْ نُفُورًا﴾، ئەو قسەیه کە پێیان دەگووترێ: بۆ خوای خواوەن بەزەیی

ملکەچ بن، زیاتر دەیانسلەمینیتهوه و زیاتر دوور دەکەونهوه، (نُفُور)، بە مانای پاکردن

(فرار) و دوورکەوتنهوه (إِبْتِعاد) و سلەمینهوه دی.

مەسەلەى پىنچەم و كۆتايى:

جارىكى دىكە باسى نىعمەتەكانى خوا ﷻ: دروستكردنى ئەستىرە مەزنەكان و خۆرى تىشكەدرو، مانگى پووناككەرەوہ لە ئاسمان و، بەدواى يەكدا ھىنانى شەوو پۇژان، بۇ كەساتىك كە بىيانەوئى خويان بىتەوہ يادو، سوپاسگوزارىي بۇ بكەن:

خوا ﷻ دەفەرموئى: ﴿بَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا﴾ (۱۱) وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِّمَنۡ أَرَادَ أَن يَبْكَرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا ﴿۱۲﴾

شىكردنەوہى ئەم دوو ئايەتە، لە چوار برگەدا:

(۱) - ﴿بَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا﴾، بەردەوام بەرز و بەپىز و پاىە بەرزە، ئەو زاتەى بورجەكانى لە ئاسماندا داناون، (بۇوج) كە كۆى (بۇرج)ە، يان بە ئەستىرە گەورەكان دەگوترى، يان بە ئەو دوازدە قۇناغەى كە خۆر پىياندا تىدەپەرى، دەگوترى، كە لە تەفسىرى سوورەق (الرعد)دا، ناوى بورجەكامان ھىتاوہو لەو بارەوہ وردتر قسەمان كردو، كە زياتریش وا پىدەچى مەبەست پىتى ئەستىرە گەورەكان بى، واتە: بەردەوام بەرزو بەپىزە ئەو خوايەى كە لەسەرى ئەستىرە مەزنەكانى داناون.

(۲) - ﴿وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا﴾، ھەرودھا چرايەك و مانگىكى پوون و پوونكەرەوہى تىدا داناو، (فِيهَا) ئەم راناوہ بۇ: (السَّمَاء)، دەچىتەوہ، لە ئاسماندا، چى داناو؟ ﴿سِرَاجًا﴾، چرايەك، كە مەبەست پىتى خۆرە، ﴿وَقَمَرًا مُنِيرًا﴾، مانگىكى رۆشنیش، ھەلبەتە (سراج) خوتىندراويشەتەوہ: (سُرْجًا)، واتە: چەند چرايەك، ئەو كاتە: ھەم خۆریش و ھەم ئەو ئەستىرانەش كە زياتر لە زەوييەوہ تىشكەكەيان نىزىكە، ھەموويان دەگرتەوہ، جىي سەرنج ئەوہى كە خوا ﷻ لىزەدا بە خۆر دەفەرموئى: (سراج)، بەلام بە مانگ دەفەرموئى: ﴿وَقَمَرًا مُنِيرًا﴾، مانگىكى رۆشن، رۆشكەرەوہ،

که نه‌ودش نىعجازىكى عىلمىي تىدايه، خۆر تىشكه‌كه‌ى زاتىيه، له نىو خۆردا ته‌قىنه‌وه نىو كىيه‌كان (الإنفجارات النووية) روو ده‌ده‌ن، له نه‌نجامى نه‌وده‌ا له هه‌ر چركه‌يه‌كدا، ده‌ورى پىنج مىليۇن ته‌ن وزه‌ سه‌رف ده‌بى له خۆر، له سووپه‌تى (النبا‌)دا، خوا ﷻ ده‌فه‌رموئى: ﴿سَرَّاجًا وَهَاجًا﴾، چرايه‌كى زۆر پىشنگدار و تىشكه‌در، هه‌روه‌ها له سووپه‌تى (نوح‌)يشدا به‌هه‌مان شىوه، خوا ﷻ هه‌مىشه‌ خۆر، به‌ چراى تىشكه‌در و چرايه‌كى زۆر پۆشن داده‌ن، به‌لام مانگ به‌ پۆشنايى و پۆشنكه‌ره‌وه، له‌به‌ر نه‌وه‌ى رووناكىيى مانگ له‌ خۆره‌وه‌ وه‌رى ده‌گىرى و، رووناكىيه‌كى خودىيى نيه‌.

٣- ﴿وَهُرَّ اللَّيْلُ جَمَلَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارَ خَلْفَةً﴾، هه‌روه‌ها خوا ﷻ نه‌و زاته‌يه‌ كه‌ شه‌و و پۆزى و ئاىكه‌ردوون، به‌ دواى يه‌كدا بىن، ﴿خَلْفَةً﴾، (إِسْمٌ لِّمَا يَخْلَفُ غَيْرُهُ فِي بَعْضِ مَا يَضْلُحُ لَهُ)، ﴿خَلْفَةً﴾، به‌وه‌ ده‌گوتى: شتىك به‌ دواى شتىكدا بى، له‌و شه‌دا كه‌ بۆى شايسته‌ بى و له‌كه‌لى دا بگونجى، مه‌رج نيه‌ له‌ هه‌موو شتىكدا.

ليره‌دا كه‌ خوا ﷻ ده‌فه‌رموئى: شه‌وو پۆزى كردوونه‌ جىنشىنى يه‌كدى، چونكه‌ شه‌و دىته‌ جىي پۆزۆ، پۆز دىته‌ جىي شه‌و، هه‌لبه‌ته‌ جىيه‌كه‌شيان هه‌ر برىته‌ له‌ رووبه‌رى زه‌وى، شه‌و و پۆز به‌ ده‌ورى زه‌وىيى دا دىن، به‌رده‌وام خپۆكه‌ى زه‌وى، كه‌ خپۆ هىلكه‌يى هه‌لكه‌وتوه‌، نىوه‌ى تارىكه‌و نىوه‌ى رووناكه‌، نه‌و رووناكىيى و تارىكىيه‌ به‌رده‌وام به‌ دواى يه‌كدا دىن، چونكه‌ زه‌وى له‌ خوله‌كىك دا ده‌ورى سى (٣٠) كىلۆمه‌تر ده‌بى له‌ سووپانه‌وه‌ى به‌ ده‌ورى خۆيدا، به‌لام له‌ سووپانه‌وه‌ى به‌ ده‌ورى خۆردا له‌ هه‌ر چركه‌يه‌كدا سى (٣٠) كىلۆمه‌تر ده‌بى، واته‌: شه‌ست هىنده‌ى كه‌ به‌ ده‌ورى خۆيدا ده‌سووپىته‌وه‌، خىراتر به‌ ده‌ورى خۆردا ده‌خولىته‌وه‌، نىجا له‌ نه‌نجامى سووپانه‌وه‌ى به‌ ده‌ورى خۆيدا، شه‌و و پۆز به‌يداوه‌بن و به‌ دواى يه‌كدا دىن، وه‌ك له‌ سووپه‌تى (الأعراف‌)دا، ده‌فه‌رموئى: ﴿يَغْشَى اللَّيْلُ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا﴾، خوا ﷻ به‌ شه‌وگار پۆزگار داده‌پۆشى، به‌ خىرايى به‌دواى ده‌كه‌وى، ﴿حَثِيثًا﴾، (يَعْنِي: سَرِيعًا)، هه‌روه‌ها هاو كات كه‌ شه‌و به‌دواى پۆز ده‌كه‌وى، پۆزىش به‌دواى شه‌و ده‌كه‌وى، له‌ نه‌نجامى سووپانه‌وه‌ى

زهوی به دهوری خۆریش دا به خێرای سی (۳۰) کیلۆمهتر له چرکهیه کدا، چوار کهشه کافی سأل په بداده بن.

دهفه رمۆ: خوا ﷻ شهو و پۆژی والیکردوون، جێی یه کدی بگزنهوه، بۆچی؟!

٤- ﴿لَمَنْ أَرَادَ أَنْ يَنْكِرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا﴾، بۆ ههر کهسێک که بیهوێ، یاد بکات، یان سوپاسگوزاریی بوێ، ﴿أَنْ يَنْكِرَ﴾، خۆنێدراویشه نهوه: (أَنْ يَنْكِرَ)، (ل) که، بۆ (تعلیل) ه، یانی: نهوهی بۆیه والیکردوه، به سووده بۆ کهسێک که بیهوێ بیرى بکهوێتهوه، یاخود نهگهر (يَنْكِرَ) بێ، تاکو: یادى خوا ﷻ بکات، (تَذَكَّرَ)، (تَفَعَّلَ) ه، له (ذَكَرَ)، (أَي): تَكَلَّفُ الذِّكْرِ، وشه (ذَكَرَ) و (تَذَكَّرَ)، له قورئاندا به مانای راما ن هاتوون، به مانای وهبیر هاتنهوهی شتیک که لهبیر چوو بێتهوه، هاتوون، به مانای زانینى شتیکیش دێن و، به مانای په ندهرگرتنیش دێن، ئنجا خوا ﷻ شهو و پۆژی کردوون به جێنیشینی یه کدی، به دواى یه کدا دێن بۆ کهسێک که بیهوێ وهبیری بێتهوه و پامێتن، په ندهر بگرێ، ﴿أَوْ أَرَادَ شُكُورًا﴾، یاخود نهگهر بیهوێ سوپاسگوزاریی بکات، (شُكْرًا) چاوگهو هاووواتای (شُكْر) ه، (شُكْرًا) و (شُكْرًا)، ههر دووکیان یانی: سوپاسگوزاریی، (شُكْرًا) یش نهوهیه که کهسێک چاکه ی لهگهڵت دا کردبێ و، تۆ به چاکه که ی بزانی و، نادیده ی نهگری، که لیژده مه بهست پێی به ندايه تیی کردنه بۆ خوا ﷻ، چونکه که تۆ ده زانی خوا ﷻ نهو ههموو چاکانه ی لهگهڵ تۆ دا کردوون، نهوه خوازیاری نهوهیه تۆ به ندايه تیی بۆ بکه ی و بیهرستی، ئنجا دهگونجێ نهو وهبیر هاتنهوهیه له پۆژدا بێ و، نهو سوپاسگوزارییه که مه بهست پێی خوا په رهستیه له شهودا بێ، خوا په رستیه کان شهو، به تابیته شهو نوێژ و، دهشگونجێ ههم وهبیر هاتنهوه (تَذَكَّرَ) ه که، ههم سوپاسگوزارییه که، ههم له شهودا بێ، ههم له پۆژدا بێ، یاخود به پێچهوانه وه: سوپاسگوزارییه که له پۆژدا بێ و، هاتنهوه بیره کهو، په ندهرگرتنه که له شهودا بێ، ههموو واتایه کان گونجاوون.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

❖ ده‌رسی پینجه‌م ❖

بیتاسهی نهم دهرسه

نهم دهرسه مان دهرسی کۆتاییه له سوورهی (الفرقان)، که پازده (۱۵) نایهت دهگریتهوه، نایهتهکانی: (۶۳- ۷۷)، که خوای زاناو شارهزا تیاندا پازده (۱۵) سیفهتی بنه پرهتی، بهنده ههلبژاردهو پهسندهکانی خۆی خستوونه ږوو.

شایانی باسیشه: نهم پازده (۱۵) خهسلته زۆربهی بوار و پرهههندهکانی دین و ژین دهگرتهوه، به ههردوو باری کردنی چاکهو، خۆ پاراستن له خراپهوه، نهم پازده (۱۵) سیفهتهش نهمانهن:

- ۱- به ئارامیی به پێدا پۆیشتن.
- ۲- قهسی سهلامهت و به پێز کردن له گهڵ نهفاماندا، یاخود واز لێ هێنانیان.
- ۳- شهو نوێژ کردن.
- ۴- پارانهوه له خوا بۆ پارێزران له دۆزهخ.
- ۵- میانجییتی له خهرج کردندا، نه چنگ قووچاویی، نه دهست بلأویی.
- ۶- نهپارانهوه له جگه له خوا، چاوه پوانیی نهکردنی نهو شتانهی که ته نیا به خوا دهگرێن، له جگه له خوا.
- ۷- خۆپاراستن له کوشتنی به ناههقی.
- ۸- خۆپاراستن له زیناو داوێن پیسی.
- ۹- تۆبه کردن و چاکسازی، دواي نهوهی که تووشی ههلهو پهلهیهك دهبێ.
- ۱۰- گۆڤینی کردهوهی خراپ به هی باش.
- ۱۱- تاماده نهبوون له کۆڤ و مهجلیسی درۆداو، خۆپاراستن لهو کۆڤ و مهجلیسانه.

۱۲- به پرتزوه و تپه‌رین و ابراردن به لای له غودا، واته: قسه و کرده‌وهی پوچ و بن که تک.

۱۳- که رو کوپرانه مامه له نه کردن له گه‌ل نایه ته کانی خوادا، به لکو به گوتی کراوه و، به چای کراوه و له گه‌ل نایه ته بینراو بیستراوه کانی خوادا مامه له کردن.

۱۴- له خوا پارانه‌وه، که هاوسه و وه‌چهی دلخوشکهریان پی بیه‌خشی.

۱۵- له خوا پارانه‌وه، که بیانکاته پیشه‌وای پاریزکاران.

نجا له کۆتایی نهم سوهرته‌شدا خوا رایگه یاندوه، که نه‌وهی وا ده‌کات
خوای کارزان و به‌خسه‌ر گرنگی به مروقه‌کان بدات و پزیزان لی بگری،
پارانه‌وه و به‌ندایه‌تیانه بو خوا، یاخود نه‌وهی وا ده‌کات که خوا گرنگیان پی
بدات، نه‌وهی که بانگیان بکات بو لای به‌ندایه‌تی بو خوی و، حیکمه‌تی خواش
له ناردنی پیغه‌مبه‌ران و له دابه‌زاندنی کتیه‌کانیدا، که به‌نده‌کانی خواپه‌رست بن
و به‌ندایه‌تی بو خوا بکن، له‌به‌ر نه‌وهی که به‌س نه‌وه میه‌ی سه‌ر به‌رزیی
دنیا و دواپوژیان، که نه‌رنا خوای بالاده‌ست نه له گونا‌هی به‌نده‌کانی زه‌ره‌مه‌نده،
نه له به‌ندایه‌تی و چاکه‌کانیشیان به‌هره‌مه‌نده.

وَعِصَاؤُا الرِّجَمِ الَّذِيكَ يَشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا
سَلَامًا ﴿١٦﴾ وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا ﴿١٧﴾ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ
عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّكَ عَذَابُهَا كَانَ عَرَامًا ﴿١٨﴾ إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿١٩﴾
وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا ﴿٢٠﴾ وَالَّذِينَ لَا
يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ
يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ﴿٢١﴾ يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا ﴿٢٢﴾ إِلَّا
مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَئِكَ يَبْدِلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ
غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٢٣﴾ وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ مَتَابًا ﴿٢٤﴾ وَالَّذِينَ لَا

يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا ﴿٧٢﴾ وَالَّذِينَ إِذَا دُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ
لَمْ يَحْزِنُوا عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا ﴿٧٣﴾ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا
فَرَّةً أُخْرَىٰ وَاجْعَلْ لَنَا لِمُقْتَبِ إِمَامًا ﴿٧٤﴾ أُولَٰئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا كَسَبُوا
وَيُلْقَوْنَ فِيهَا حَبْبَةَ النَّجَسِ ﴿٧٥﴾ خَالِدِينَ فِيهَا حُنَّتْ مُسْتَفْرًا وَمُقَامًا ﴿٧٦﴾ قُلْ مَا
يَعْبُذُ بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا ﴿٧٧﴾

مانای ده قلاو ده قی لایه ته کان

(بهنده کانی (خوای) به بهزه بیس نه وانن: که به هیمنی به سهر زهویدا ده رن و،
هه رکا نه فامان دواندیان، قسه ی سه لامه تیان له گه ل ده کهن (یان پټیان
ده لټن: سه لامتان لټن) ﴿٧٢﴾ هه روه ها نه وانن که له خرمه ت په روه ردگار یاندا
شه وگار به سهر ده بن، له حالیکدا که کړنووشیان بر دوه و به پټوه وه ستاون
﴿٧٣﴾ هه روه ها نه وانن که ده لټن: په روه ردگار مان! نازاری دوزه خمان لټ لایده،
بیگومان دوزه خ نازاره که ی به رده وامه و له کو ل نابت هوه ﴿٧٤﴾ بیگومان (دوزه خ)
خراپترین نشینگو جی تیدا مانه وده ﴿٧٥﴾ دیسان نه وانن که کاتیک سامانیان
خه رجکر، زیده پوی و پړدی ناکهن و، له و نیوانده ا پټک و میانجیسن ﴿٧٦﴾
هه روه ها نه وانن که له گه ل خوادا له هیچ په رستراوټک ناپاړته ووه، نه و که سه ی
خوا قه ده غه ی کرده، به هق نه بی نایکوژن و، زینا ناکهن و، هه ر که سیکش
دوو چاری (سزای) گونا هه که ی ده بی ﴿٧٧﴾ پړوی قیامه تی سزای بو چه ندفات
ده کړی و به پيسوایی تیدا هه ر ماو ده بی ﴿٧٨﴾ مه که ر که سیک بکه پټه وه (لای
خوا) و، بروا بیتن و، کرده و ه ی چاک بکات، نه وانن خوا خراپه کانیان بو ده گوړی
به چاکان و، خواش لیورده ی به بهزه بیه ﴿٧٩﴾ که سیکش بکه پټه وه و کرده و ه ی
چاک بکات، نه وه گه رانه وه که ی بو لای خوایه، (با قه دری گه رانه وه که ی بزانی

چونکه پاداشتیکی مه زنی ههیه ﴿٧١﴾ (ديسان بهنده په سنده کانی خوای به به زه یی) ته وانه ن که ناماده ی گونا هو خراپه نابن و، کاتیکیش به سه ر قسه ی پووچدا راده برن، به ریزه وه راده برن (تیکه ل نابن) ﴿٧٢﴾ ههروه ها ته وانه ن کاتیکی نیشانه و نایه ته کانی په روه ردگاریان (به بیستراوو بیستراوه وه) بیر ده خرینه وه، که رانه و کویرانه له په وروو به سه ریان دا ناکه ون (به لکو به گوئی و چاوو عه قلی کراوه وه مامه له یان له که لدا ده که ن) ﴿٧٣﴾ ههروه ها ته وانه ن که ده لێن: په روه ردگارمان! له هاوسه ران وه چه مان مایه ی دلخووشی و دل ناسووده ییمان بو بره خستنه و، بو پارێزکارانیش بمانکپه به پتسه وا ﴿٧٤﴾ ته وانه به هوئی خوړاگریانه وه کوشکه کانی (به ههشت) یان به پاداشت ده درتنتی و، سه لامیان له وندا لی ده کری ﴿٧٥﴾ تیاندا هه رماو ده بن، نه و به هه شته (باشترین) نشینگه و شوینی تیدا مانه وه یه ﴿٧٦﴾ بلی: نه گه ر (له خوا) پارانه وه تان نه بی، په روه ردگارم هیچ بایه ختان پێنادات، (که چی) تپوه (نه وه ی خوا به پیغه مبه ره که یدا ناردوو یه ق) به درو تان دانا، بویه له مه و دوا (سزا) پتتانه وه په یوه ست ده بی و ملتان ده کری ﴿٧٧﴾.

ئشیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان

(هَزَنًا): (الهُنُّ: مُضَرُّ الْهَيْئِ، وَهُوَ السَّيْنَةُ وَالْوَقَارُ)، (هَوْنٌ) چاوی (هَيْنٌ) ده، که بریتیه: له نارامیی و سه‌نگینی.

(غَرَامًا): (غَرَامًا: أَي لَزِمًا دَائِمًا غَيْرَ مُفَارِقٍ، وَمِنْهُ سَمِيَ الْغَرِيمُ لِمُلَازَمَتِهِ)، (غَرَامًا) واتە: پەيوەست، بەردەوام، جيانەبوو، له‌مه‌وه به بابای خاوه‌ن قەرز گوتراوه: (غَرِيم)، له‌بەر ئەوێ که‌سێک قەرزێ له‌سەر که‌سێک بێ، له کۆلی نابێته‌وه تا‌کو قەرزە‌که‌ی ده‌دا‌ته‌وه، ده‌گوت‌ری: (فَلَانَ مُغْرِمٌ بِكَذَا، أَي: لَزِمَ لَهُ مُوَلِّعٌ بِهِ)، فلان‌کەس زۆر هۆگری فلان‌شته‌یه، واتە: پێیه‌وه پەيوەسته‌و، لێی جيانابێته‌وه.

(يَقْتُرُوا): (قَتَرٌ، يَقْتَرُ، وَيَقْتَرُ: فَهُوَ مُقْتَرٌ أَي: ضَيِّقٌ)، (قَتَرٌ) یانی: (ضَيِّقٌ)، ئنجا چ (مضارع) ه‌که‌ی به (يَقْتَرُ) چ (يَقْتَرُ) بێ، هه‌روه‌ها به (يَقْتَرُ) ش، (قَتَرٌ، يَقْتَرُ)، هه‌مووی به مانای (ضَيِّق) یه، واتە: ته‌نکی کرده‌وه، ته‌سکی کرده‌وه، به کوردیی ده‌لێین: ده‌ست نووقان‌دن، چنگ نووقان‌دن، پ‌ژدی و چرووکی.

(قَوَامًا): (قَوَامًا: عَدْلًا وَقَضَاءً بَيْنَ طَرَفَيْنِ)، (قَوَام) به مانای داد‌گەر، بۆ شتێک که میانجی بێ له‌تیوان دوو لایاندا، نه‌به‌ولا دابی، نه‌به‌ولا دابی، مآل به‌خشینیش ده‌که‌وتنه‌ نێوان ده‌ست‌بلاوی و چنگ قووچاویی، نه‌ ده‌ست‌بلاو به، نه‌ ده‌ست قووچاوبه، به‌ئ‌کو مآل خه‌رجه‌ریکی داد‌گه‌رو تیر و ته‌واو به.

(أَنَامًا): (الْإِنْمُ وَالْأَنَامُ: اسْمٌ لِلْأَفْعَالِ الْمُبْطَنَةِ عَنِ الثَّوَابِ، وَجَمْعُهُ أَنَامٌ)، (إِنْم) و (أَنَام)، ناوێ بۆ ئەو کرده‌وانه‌ی مرۆف له‌ پاداشت دوا ده‌خه‌ن و، به (أَنَام) کۆده‌ک‌رینه‌وه، به‌لام له‌وتیدا ﴿يَلْقَى أَثَامًا﴾ یانی: تووشی سزای گونا‌هه‌که‌ی دی.

(النُّورُ): به مانای درّو دئی، چونکه (زُور) له نەسلدا بە مانای لادان دئی، (الرُّزُّو: المَيْلُ)، لادان، لەهوه، درۆش که له جادهی راستیی لادهدا، بۆیه به درّو گوتراوه: (زور)، به لّام وێرای ئەوه (زور)، به مانای (خَیْف)یش، دئی یانی: میوان و ئەویش هەر له (میل)هوه هاتوه، چونکه میوانهکه به لای مائی خانه خوتیدا، لادهدات.

(لَمْ يَخْرُأْ): (خَرَّ: أَي سَقَطَ سُقُوطًا يُنْمَعُ مِنْهُ خَرِيرٌ)، (خَرَّ) یانی: کهوتنیک کهوت دهنکیکی تایبهتیی لیها، به کوردیی دهلّین: زرمه، گرمه، پمبه.

(قَرَّةَ عَيْنٍ): (قَرَّ) پێچهوانه ی (خَرَّه)، (قَرَّ) یانی: سارد و فێنک، (خَرَّ) به مانای گهرم، تنجا له بهر ئەوهی فرمیسکی شادیی و دلخۆشیی سارده، لەهوه به دلخۆشییان گوتوه: (قَرَّةَ عَيْنٍ)، واته: ئەوهی که ده بێته مایه ی فرمیسکی شادیی، چونکه ئێسان که دلخۆش و شادمان بوو، فرمیسکی ساردی دئی، ئەوهش شتیکی نه زموونکراوه، به لّام مروّفی که دلّی توندو ناره حهت بوو، فرمیسکه کانی گهرم ده بن، که واته: (قَرَّ عَيْنُهُ: أَي سُرَّ)، دلخۆش بوو، دلخۆشکرا.

(الْفُرْقَةَ): (الْفُرْقَةُ: مَنَازِلُ الْجَنَّةِ الرَّفِيعَةِ)، پله به رزه کانی بههشت، نه که به مانای ژوورنیک، یانی: (يُجْرَوْنَ الْقُصُورُ الْعَوَالِي)، کۆشکه به رزه کانیان ده درێن.

(مَا يَمْزُجُ بَعْضُهُمْ أَمْرًا بِأَمْرٍ): واته: بایه ختان پێنادات، گرنگیتان پێنادا، (مَا عَبَّأْتُ بِكَذَا: لَمْ أَهْلِ بِه، وَأَصْلُهُ مِنَ الْعِبَاءِ)، (مَا عَبَّأْتُ بِكَذَا)، واته: بایه خم پێنه دا، گرنگیم پێنه دا، له نەسلدا له (عِبَّه)هوه، هاتوه، (عِبَّه)، یانی: کۆل و نەرك و بار، تنجا که تۆ گرنگیت به که سێک به شتیکی دا، مانای وایه نەركه که ییت خستۆته سه ر شانی خۆت.

(لَرَّمَا): (لَرَّمَا: لَرَّمَا: طُولُ مَكْنِهِ)، شتیکی که زور به ییتتهوه، له کۆل نه بێتهوه به یودست بێ، پیتی ده گوتری: (لازم) و (لزام).

هوئی هاتنه خوارهوهی نایه ته کان

هوئی هاتنه خواری نهو نایه ته موباره که که ده فه رموی: ﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ
مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ
ذَلِكَ يَلْقَ أَشَامًا ﴿٧٨﴾ يُضَاعَفْ لَهُ الْمَذَابُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَيُخْلَدُ فِيهِ مُهْمًا ﴿٧٩﴾ إِلَّا مَنْ تَابَ
وَمَكَرَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يَبْدُلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ
غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٨٠﴾ وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ مَتَابًا ﴿٨١﴾﴾

له وبارهوه دوو به سه رها ت گت دراونه وه:

یه که میان: {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَأَلْتُ أَوْ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ: أَيُّ
الذَّنْبِ عِنْدَ اللَّهِ أَكْبَرُ؟ قَالَ: أَنْ تَجْعَلَ لِلَّهِ نِدَاءً وَهُوَ خَلْقَكَ، قُلْتَ: ثُمَّ أَيُّ؟ قَالَ: أَنْ تَقْتُلَ وَلَدَكَ
غَشِيَةً أَنْ يَطْعَمَ مَعَكَ، قُلْتَ: ثُمَّ أَيُّ؟ قَالَ: أَنْ تُزَانِيَ بِعَلِيلَةٍ جَارِيَةٍ، قَالَ: وَتَزَلَّتْ هَذِهِ الْآيَةُ
تَصْدِيقًا لِقَوْلِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ: ﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ
الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ...﴾ (أخرجه البخاري: ٧٥٣٢، ومسلم: ١٢٢).

واته: عه بدوللای کوپی مه سهوود (خوا لیتی پازی بئ)، ده لئی: پرسیارم کرد
له پیغه مبهری خوا ﷺ، یان پرسیاری لیکرا: چ گوناھیک له لای خوا گه ووره تره؟
فه رموی: نه وه که هاوتا بو خوا دابنیتی، له حالتیکدا که توئی دروست کردوه،
(هاوبه شی بو دابنیتی) گوتم: دواي نه وه چ گوناھیک گه ووره تره؟ فه رموی: نه وه
که منداله که ی خووت بکوژی، له ترسی نه وه ی خوار دنت له گه ل بغوا، گوتم:
دواي نه وه چی؟ فه رموی: نه وه یه که له گه ل هاوسه ری دراوسیکه ندا زینا
بکه ی، (عه بدوللای کوپی مه سهوود) ده لئی: دوايی نه م نایه ته هاته خوار، وه ک
به راستدانان بو قسه که ی پیغه مبهری خوا ﷺ.

دووهميان: اَعَنْ عَبْدُ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ نَاسًا مِنْ أَهْلِ الشَّرِكِ قَتَلُوا فَأَكْتَرُوا، وَزَنُوا فَأَكْتَرُوا، ثُمَّ أَتَوْا مُحَمَّدًا ﷺ فَقَالُوا: إِنَّ الَّذِي تَقُولُ وَقَدَعُوا لَحَسَنٌ، وَلَوْ تَغَيَّرْنَا أَنْ لِمَا عَمَلْنَا كَفَّارَةً؟ فَتَزَلَّ: ﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ...﴾ وَتَزَلَّ: ﴿قُلْ يَكْفُرُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ ﴿الزمر﴾ (أخرجه البخاري: ٤٨١٠، ومسلم: ١٩٣).

واته: عه بدولای کوری عه بیاس (خوا لیان پازی بن)، ده لئ: که سانیك له هاوبه ش بؤ خوا دانه ره کان له سه رده می نه فامی دا، کوشتاریان کردبوو، زور خه لکیان به ناهه ق کوشتبوو، زوریش زینایان کردبوو، دواپی هاتنه لای موحه ممه د ﷺ کوتیان: نه وهی ده یلیتی و، خه لکی بؤ بانگ ده که ی شتی چاکه، به لام نه گهر هه والت پیداباین: نایا نه وهی کردوومانه، سرینه وهی بؤ هه یه؟ نیدی به و بونه وه نه م نایه ته ی سووړه ق (الفرقان) و، نایه ته که ی سووړه ق (الزمر) نایه ق (٥٣) دابه زی.

مانای گشتیی نایه تکان

وهك گومان: كه هم پازده (۱۵) نایه ت، پازده سیفه ق گرنك و بنه پرتی بو بنده په سنده كانی خوا ده خنه روو، نه وهی تیینیش ده كړی: نه و سیفه تانه زور بهی بواره كانی دینداری و مسولمانه تیان گرتونه، كه نیمه نیستا چاوړنكي خیرا به مانای گشتی هم نایه تانه دا ده گیرین، چونكه دواپی له مه سه له گرنگه كاندا، زیاتر ده چینه نیو ورده کاری چه مك و واتاكانپانه وه:

خوا ﷺ له كوتایی هم سووړته موباره كهدا - كه وهك له سه رده تابه وه گومان: هم سووړته زیاتر ته رخانكراوه بو باسی فورشان و وه حی و پیغه مبه رابه تی و باسی پیغه مبه ر ﷺ هاوكات نیواغن له كه ل نه وه شدا باسی نیشانه كانی خوا ﷺ باسی په كنایی خوا له پرستارنیدا له پروره ردگارنیدا - نجا له كوتایی دا خوا نه و به ندانه ی خو، كه به و راسته شه قامه ی خوا به په كگرتن و، شوین پی پیغه مبه ر هه لگرتن و، په پره ویی له فورن انكردندا ده پون، بومان پیناسه ده كات به سیفه ته بنه پرتی و بنچینه یه په سنده چاكه كانیان، چ نه جامدانی شتی چاك بن، چ خو پراستی له شتی خراب بن.

ده ده رموی: ﴿وَعِبَادُ الرَّحْمٰنِ الَّذِیْنَ یَسْتَوْنَ عَلَى الْاَرْضِ هَؤُلَاءِ﴾. به بنده كانی خوی خاوهن به زه یی، نه وانه ن كه به هیمینی و نارامی به ریدا ده پون، ﴿وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَمًا﴾. كاتیک نه فامان ده یاندونین ده لین: سه لام، یاخود قسه ی سه لامه ت ده كن.

جیی سه رنج نه وه به كه: خوا ﷺ بو پیناسه كردن به بنده كانی خو پیشتی باسی به ریدا رویشتیان ده كات، دواپی باسی قسه و دواندیان ده كات، نجا دواپی باسی شه ونوتو تاعه ت و به ندایه تیان ده كات و ده ده رموی: ﴿وَالَّذِیْنَ یَبِیْئُتُونَ لِرَبِّهِمْ

سُجَّدًا وَقِيَمًا ﴿١﴾ هه روهها بندهكاني خواي خاوهن به زهبي، نهوانهن كه شهوگار ده ميئننهوه بو په روه ردگاريان به كړنووش بردوويي و به وه ستاوي، چونكه ﴿٢﴾ سُجَّدًا وَقِيَمًا ﴿٣﴾ كوي (ساجد) و (قام)ن، ياني نهوانه شهوگار ده ميئننهوه: له حالتيك دا كړنووشيان برده و، ده ميئننهوه به وه ستاوي، ثابتهكاني خوا ده خوئنن، نجا نهوه خوابه رستي شهوتيانه، كه رهوشي پوژتياني جوان كرده، نهوهي كه له گهل خوادا ﴿٤﴾ راست بڼي، به ته نكيد له گهل خه لكي خوادا چاك ده بڼي و، له راستي دا: له گهل خه لكدا چاك بوون، به رهه مي له گهل خوادا راست بوونه، كه ليږه خوا ﴿٥﴾ له گهل خوادا راستبوونه كه ياني به رجهسته كرده، له خوابه رستي شهوتدا، كه هم نويزي شيوان ده گريتهوه، هم نويزي خهوتنان ده گريتهوه، هم نويزي به ياني ده گريتهوه، هه رسيكيان مهيله و له شهوتدان، هه روهها شهونوژيش ده گريتهوه، له پيش نهوانه دا، واته: نهك هه ر فه رزه كان ده كهن، به لكو شهونوژايش ده كهن، نجا نهوه شهونوژو خوابه رستي شهوتيانه، وا رهوش و ناكارو قسه و بهرو مه جليسي پوژتياني بهو شيويه رهنلو په سند كروون.

﴿٦﴾ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ﴿٧﴾ هه روهها نهوانه ي ده لين: په روه ردگارمان! سزاي دوزه خمان لي لايده، چونكه سزاي دوزه خ له كول نايتهوه و په يودهسته، واته: له گهل نهوه شدا كه ناوا خوا په رستن و نه هلي تاعه تن، به لام بوغرا نابن، له خو بايي نابن، به لكو له خوا ده پارتهوه كه سزاي دوزه خيان لي لايده، ﴿٨﴾ إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٩﴾ به راستي دوزه خ خراپترين شوني تيدا نيشته جن بوونه، خراپترين شوني تيدا مانه وديه، (مُسْتَقَرٌّ يَعْنِي: مَكَانٌ اسْتِقْرَارٌ)، شوني تيدا سه قاميربوون و نيشته جن بوون، (مَقَامٌ يَعْنِي: مَكَانٌ إِقَامَةً)، شوني تيدا مانهودي كاتي، دوزه خ چ به شيويه هه ميشه ي تيدا ميئننهوه، چ به شيويه كاتي، خراپترين شويته.

﴿١٠﴾ وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا ﴿١١﴾ هه روهها بندهكاني خواي خاوهن به زهبي نهوانهن: كاتيك مال ده به خشن، خه رچ

دەكەن، نە زێدەپۆی دەكەن، نە پزیدی و چرووکی دەكەن، نە دەستبلاون، نە چنگ قووچاون، ﴿وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا﴾، لەو نێوانەدا میانجییانە مامەڵە دەكەن، واتە: بەخشندهیەکی بەسەلیقەو تەواون.

﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾، هەروەها بەدنیایی بەندەکانی خواى خاوەن بەزەیی، ئەوانەن کە لەگەڵ خوادا لە پەرستارویی دیکە ناپازێنەو، ﴿وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ﴾، کەسێکیش کە خوا قەدەغەى کردو، بکوژێ، مەگەر بەهەقى خۆی، ئەگەرنا نایکوژن، ﴿وَلَا يَزْنُونَ﴾، زیناش ناکەن، واتە: خۆیان لە شیرک دەپارێزن، خۆیان لە قەتڵ دەپارێزن، خۆیان لە زینا دەپارێزن، ئەو سێبەش، سێ گوناھى زۆر گەورەن و، یەكەمیان لەهەموویان گەورەترە.

﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا﴾، هەركەسێکیش ئەو بەكات، بەكتى لەو گوناھانە، یان هەموویان بکا، تووشى سزای گوناھو تاونەكەى دەبن، (أثام) و (إثم)، بەمانای گوناح دێن، کە بە (أثام) کوڤەکرێنەو، بەلام لێردا بەمانای سزای گوناھەكەیان دێن.

﴿يُضْلَعُ لَهُ أَلْعَابَ يَوْمَ الْقِسْمَةِ﴾، نازاری لەپۆزى هەلسانەویدا بۆچەند قات دەکرێتەو، ﴿وَيَحْلَدُ فِيهِمْ مُهْلِكًا﴾، هەروەها بەپیسوایی تێیدا دەمیێتەو.

ئەو گوناھبارانە هەر ئەو سزا و سەرەنجامیانەو هەموویان بەو شیوەین:

﴿إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا﴾، مەگەر کەسێک بگەرێتەو و بپروا بێنێ و، کردووی باش ئەنجام بدات، ﴿فَأُولَٰئِكَ يَرْزُقُ اللَّهُ رِزْقًا يُسْرًا﴾، نەئوانە خوا خراپەکانیان بۆ بەچاکە دەگۆڕێ، کە وەك دواى باسێ دەكەین، هەندێك لەزانایان گوتوویانە: هەر خودی خراپەکان دەبن بەچاکە، هەندێکیش گوتوویانە: نا، یانی لەمەودا خوا ﷻ بەهۆی نێمانەو وایان لێدەكات، کە ئەگەر تاكو تێستا خراپەیان کردو، لەمەودا چاکە بکەن، ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾، بەدنیایی خواش لێبوردەى بەبەزەییە.

﴿وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ مَتَابًا﴾، که سیکیش بگه پرتنه وه و، کرده وی باش بکات، به دنیایی نه وه گه پرتنه وه کی به ره لای خواجه، واته: با قه دری بزانی و، بزانی شتیکی زور گه روهی کرده.

﴿وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ﴾، به بنده کافی خوای خاوهن به زه بی (به بنده په سنده کافی)، نه وانن که: نامادهی گوناوه درو نابن، نامادهی لادان و هه له و په له نابن، ﴿وَإِذَا مَرُّوا بِالْقَوْمِ مَرًّا كِرَامًا﴾، کاتیکیش به لای قسهی پووج و کرده وی پووج دا پت ده بن و گوزر ده کن، به پرتنه وه گوزر ده کن، (گرام) کو (گرم) ه، (گرم) یانی: به پرتز، به حورمهت، حورمهتی خویان ده پارزن، تیکه له به خه لکیکی نا نه هل و ناشایسته نابن، له قسه و کرداری پووج و بیکه لکیاندا ﴿وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخِرُّوا عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا﴾، هه روه ها به بنده په سنده هه لپز ده کافی خوای خاوهن به زه بی: نه وانن کاتیک نشانه کافی په روه ردگاریان ده خرینه وه بیر، نشانه بیندراوه کان (دیارده سروشتیه کان، دیمه نه کان، نیعمه ته کافی خوا) و نشانه بیستراوه کان، که رسته کافی فه رمایشتی خوان، کاتیک نه وانن بیان ده خرینه وه بیر: ﴿لَمْ يَخِرُّوا عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا﴾، به که پی و کویری به سه ریاندا ناکه ون، واته: ناژه لانه مامه له بیان له گه لدا ناکن، که پوویان هه ره له خوار بی، جاری سه ره هه لته بن بوی لای خوا، خواجه: نه وانن نشانه کافی تون!!

﴿وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ﴾، نه وانن ش که ده لئن: به روه ردگارمان! له هاوسه راغان و له وه چه مان مایهی دلخوشتی و شادمانییمان پی به خشه، سه رمانیان پی به رزبکه، دلمانیان پی خوشبکه به زن و منداله کامان، که نه هلی تاعهت و چاکه بن، ﴿وَأَجْعَلْنَا لِمَنْ يَكُونُ﴾، بو پاریزکارانیش بمانکه به پیشه وا، واته: نه که هه پاریزکار بین، به لکو پیشه وای پاریزکاران بین، سه رمه شقیان بین، له پیشه وه بین، نجا نه وانن خاوهنی نه و بازده سیفه تن: ﴿أُولَئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا كَسَبُوا﴾، نا نه وانن کوشکه

بهرزه کانی به ههشتیان به پاداشت ده درینه وه، به هوئی خوراکریانه وه، ﴿وَلَقَدْ رَكِبَ فِيهَا جُحَيْنَةً وَكَلَمًا﴾ که سلاویان لی ده کری، سه لامیان لی ده کری، ﴿جُحَيْنَةً﴾ پیتان ده گوتری: ﴿حَيَاكُ اللَّهُ﴾، (سلام) یش، پیتان ده گوتری: ناشتی و سه لامه تیتان لهسه ربی، له لایه ن کیموه لیان ده کری؟ له لایه ن فریشته کان و له لایه ن خوای بهروه دگاروه، ﴿حَلِيلِيكَ فِيهَا﴾، له ویدا هه رماو ده بن، به بهرده و امیی و هه میسه تیتا ده بن، ﴿حَسَنَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا﴾، نا نهو به هه شته باشرین شوینی تیتا نیشته جی بوون و، باشرین شوینی تیتا مانه وهیه.

﴿قُلْ مَا يَعْبُودُوا بِكُرْبٍ لَّيْلًا دُعَاؤُكُمْ﴾، بلی: بهروه دگارم گرنگیی و بایه ختان پیتادات، نه گهر پارانه و دی خوتان نه بن، نه وه واتایه کی.

یاخود: بهروه دگارم گرنگیتان پیتادات و بایه ختان پیتادات، نه گهر نه وه نه بن که بانگتان ده کا بویه ندایه تیسی بۆ خۆی، بویه پیغه مبه ری کوتایی ﴿نَارِدُوهُ﴾ کتیبی دابه زانده وه، چونکه بانگتان ده کا، بۆ خیر و خوشیی خوتان، که نه گهر به ندایه تیسی بۆ خوا نه کهن، ده بنه وه به هیچ، پووچ ده بن، خوا پیخوش نیه مروفه کان پووچ بن، پیخوشه پوخت و چاک و پر کاکل و نیوه پرۆک بن، ﴿فَقَدْ كَذَّبْتُمْ﴾، تیتاش تیه نه ی بیروایه کان! به درۆتان دانا، نه مه لیرده دا پروو وهر سوو پراندن و ناوردانه وه ده له بیروایه کان، نه گهر نا خوا ﴿نَهَوَانَهُ﴾ که له خوا ده پارینه وه، یان نه وانیه که خوا بانگیان ده کات، تا کو لی بیارینه وه وه به ندایه تیسی بۆ بکه ن، هه موویان هه ر وانین، هه ندیکیان به وه فان، که نیماندارانن، به لأم لیرده دا خوا پروو له کافره کان ده کات، ده فره موئ: ﴿فَقَدْ كَذَّبْتُمْ﴾، تیه پیغه مبه ری خواو، په یامی خواو، قورنای خواتان به درۆ دانا ﴿مَسَوْتَ بِكُونٍ لِرَأْمًا﴾، له مه وودا سزای نهو به درۆ دانانه له کۆلتان نایته وه وه، پیتانه وه په یوده ست ده بی و، ده بیته باری شانتان، خوا په نامان بدات.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له ی به که م:

به هیمنی به پیدایه رۆشت و، به پیزه وه دواندن خه لکی له فام و، شه و نوێز کردن و، له خوا پارانیه و بۆ لادانی سزای بهردهوامی دۆزهخ، چوار له خه سه له ته به سنده کانی بهنده چاکه کانی خوان:

خو ده فه رموی: ﴿وَعِكَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِي يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هُونَ وَإِذَا حَاطَبَهُمُ الْجِنَّهُمْ قَالُوا سَلَامًا ۚ وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا ۚ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ۚ إِنَّهَا سَاءَتْ مُسَقَّرًا وَمَقَامًا ۚ﴾

شیکردنه وهی ئەم ئایه تانه، له شهش برگه دا:

١- ﴿وَعِكَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِي يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هُونَ﴾، بهنده کانی خوای خاوهن به زه ی، نه وانن که به ئارامیی و سهنگینی، به هیمنی به پیدایه ده پۆن، نه که به شرو دپی، به فیزو که شخه، ههروه ها نه که به مرده لۆخه ییش، به لکو به سهنگینی و به و یقار و به هیمنی به پیدایه ده پۆن، نه مه شیوهی چهند ئایه تیکه له قورئاندا، بۆ وینه:

أ- له سووره تی (لقمان) دا نهو ئایه ته ی که ده فه رموی: ﴿وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ﴾ (١٨) لقمان، واته: به فیزو که شخه به زه ویدا مه پۆ، چونکه خوا هه ره له خوبایی بوویکی شانازی که ره (به سه ره خه لکیدا) خوشناوی.

ب- ههروه ها له سووره تی (الإسراء) یشدا خوا ده فه رموی: ﴿وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَن تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَن تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا﴾ (٢٧)، واته: به که یف خوشیی و به دلخوشیی

و، به شانازی به خۆوه کردن به زهویدا مه پۆ، چونکه تۆ زهویت بۆ نادپۆ و، هیتدهی چایانیش بهرز نای، کهواته: یوچی خۆت هه لده کیشی؟ نهواتا زهوی که مه خلوو قیتی کچکهی خواجه، بۆت نادپۆ، نهو چایانهش که دروستکراوی خوان، به نه ندازهی وانیش بلیند نای، چونکه تۆ زۆر بچووک و نابووێ تهی مروڤ! له پرووی قهبارهوه، کهواته: تۆ ده بێ له پرووی ئیوه پۆکهوه، له پرووی پرووح و مهعنه و بیهوه، ناگات له خۆت بێ، نهویش بهوه ده بێ که خۆت له رهوشت و خهسلهته خراپهکان بپارێزی و، خۆت بپارێتیهوه به ئاکارو به سیفته بهرزو جوانهکان، بهوه ئیوه پۆکت پهیداده بێ، مروڤیش به ئیوه پۆک و به پرووحه کهی که پاکیکات و چاکیکات، پێزو حورمهتی پهیدا ده بێت و، به جێنشین خاوا، به پێز لێگیراو له لای خاوا، به هه لگری نه مانهتی خوا، داده نرێ.

ج- ههروهها له فهرموودهی سهحیحی پیغمبهردا هاته ۱۱: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ! عَلَيْكُمْ بِالسَّكِينَةِ، فَإِنَّ الْبِرَّ لَيْسَ بِالْإِصْخَاعِ﴾ (أخرجه أحمد: ۲۱۸۰۴، والبخاري: ۱۵۸۷، والنسائي في الكبرى: ۴۰۱۴)، واته: ئهی خه لکینه! هیم بن، چونکه چاکه کاری له زۆر خیرا پوشتندا نه.

له سووهرتی (التوبة) دا ده فهرمووی: ﴿... وَلَا تَزْعُمُوا عِلْمَكُمْ...﴾ (١٧)، (أَوْضَعُوا) یانی: ولا خه که یان تیژ لیده خوړی، که لیره دا مه بهست ته نیا ولاخ نه، هه نامرازکی دیکه ش ده گریتهوه، یاخود نه گهر به پێش برۆا، یانی: چاکه کاری لهوه دا نه که ئینسان زۆر په له په ل بکات و خیرا بپروات.

نجا خوا ۱۱: ﴿... وَه سَفَكْرْدِي چُونِيه تِي رُويشت دَستِي پِكر دوه، پاشان قسه کردن، تاكو بزاني كِه رَهوشت و تاكار سَهنگي مَه حَه كِه، ناميلكه يه كِيشم هَه يه به ناوی: [رهوشت و تاكاري په سندن سَهنگي مَه حَه كِي مَسوُلْمَانَه تِيه].

(۲) - ﴿وَلِذَا حَاطَبُهُمُ الْجَنُودُ قَالُوا سَلَمًا﴾، ههروهها کاتیک نه قامان ده یاندوینن، قسهی سه لامهت ده کهن، نه مه سێ واتایان بۆ لیکداونهوه:

ا- ﴿قَالُوا سَلَمًا﴾، یانی: نهو بێزه به ده لێن: (سَلَامٌ عَلَيْكُمْ)، سه لامتان لێ بێ، خوا حافیزتان بێ، تیمه له گه ل ئیوه هاوکوف نین، برۆن خواتان له گه ل.

ب- یاخود: ﴿قَالُوا سَلَمًا﴾، یانی: (قَالُوا سَدَادًا، قَوْلًا ذَا سَلَامَةٍ)، قسه‌ی باش و پَیْک و پَیْکیان له‌که‌لدا ده‌که‌ن، قسه‌ی نه‌فامانه، له‌که‌ل نه‌فامانیشدا ناکه‌ن.

ج- یاخود: (سَلَامًا أَيْ: تَسْلِيمًا مِنْكَ، أَيْ: بَرَاءَةً مِنْكَ)، واته: سه‌لام، من له‌که‌ل تودا نایه‌مه نیتو ته‌رازوویه‌وه، برۆ خواحافیزت بئ.

۳- ﴿وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا﴾، هه‌روه‌ها نه‌وانه‌ی که بو په‌روه‌ردگاریان کړنووش بردووانه‌وه، وه‌ستوانه شه‌وکار به‌سه‌ر ده‌به‌ن، (بَاتٍ، يَبِيتُ: أَدْرَكَةُ اللَّيْلِ، نَامٌ أَوْ لَمْ يَنَمْ)، (بَاتٍ، يَبِيتُ)، واته: شه‌وی به‌سه‌ردا هات، تنجا چ بنوی، چ نه‌نوی، که‌واته: ﴿يَبِيتُونَ﴾، یانی: شه‌وکار ده‌مینه‌وه، له‌ خزمه‌ت په‌روه‌ردگاریاندا، به‌ کړنووش بردوویی و به‌ وه‌ستاویی، (سُجَّدًا: جَمْعُ سَاجِدٍ، وَقِيَامًا: جَمْعُ قَائِمٍ)، واته: کړنووش بردووانه‌وه وه‌ستوانه‌وه.

که‌واته: نه‌وه عیباده‌ق شه‌وئیانه، په‌وشتی پوژئیانی جوان کردوون و، نه‌وه پاستیانه له‌که‌ل خوا‌دا، که چاکیی له‌که‌ل خه‌لکی خوی تیدا پیدا کردوون.

۴- ﴿وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ﴾، هه‌روه‌ها نه‌وانه‌ی ده‌لین: په‌روه‌ردگارمان! نازاری دوزه‌خمان لن لابده.

۵- ﴿إِنَّكَ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا﴾، به‌ دلنیا‌یی نازارو سزای دوزه‌خ په‌یوه‌ست و به‌رده‌وامه، (غَرَامًا: أَيْ: لَازِمًا غَيْرَ مُقَارِقٍ)، په‌یوه‌سته، به‌رده‌وامه، له‌کوژ نابیته‌وه، جیانا‌بیته‌وه.

۶- ﴿إِنَّهَا سَاءَتْ مُسَقَّرًا وَمُقَامًا﴾، به‌ دلنیا‌یی دوزه‌خ خراب‌ترین شوینی تیدا نیشته‌جن بوونه‌وه، خراب‌ترین شوینی تیدا مانه‌وه‌شه، (أَيْ: يَشُ الْمُسْتَقَرُّ وَيَشُ الْمَقَامُ)، نایا بوچی هه‌ردوو وشه‌که‌ی به‌کاره‌یتان؟ ﴿مُسَقَّرًا وَمُقَامًا﴾، چونکه: نیشته‌جن بوونه‌که، په‌کجاریه‌وه، مانه‌وه‌که کاتیبه، له‌به‌ر نه‌وه‌ی دوزه‌خ بو بی‌پروایانی خرابه‌کار ده‌بیته شوینی نیشته‌جن بوون، به‌ شیوه‌ی که‌یوه‌کی به‌کجاره‌کی، به‌لام بو پروادارانی گونا‌ه‌کار ده‌بیته شوینی تیدا مانه‌وه‌ی کاتی‌ی.

بەشەك لە زانا يانىش (مستقر) يان بۇ كاتىيى (مؤقت) و (مقام) يان بۇ
ھەمىشەيى داناوھ.

ياخود دۈزەخ كەمى تىداي، يان زۆرى تىداي، خراپترىن شۈنە، ئەوھ يانم
نەبىنيوھ لە تەفسىرە كاندا باسكراي، كە ئەوھش پىم وايە مانايەكى زۆر رىكە، واتە:
دۈزەخ نەگەر كەمى تىدا مېنىھوھ، بە شۈبھەكى كاتىيى، ياخود بەھەمىشەيى
تىداي، ھەر خراپترىن شۈنە، بەلام نەگەر بە ھەمىشەيى تىداي، خراپترو
نارەھەتتەكە زياترە.

جىتى سەرنج ئەوھىيە: دواي ئەوھى خوا باسى شەونۇزۇ، عىبادەت و، تاعەت و،
باسى پەوشت و ئاكارى بەرزو جوانيان دەكات، ئنجا باسى سىفەقى چوارەميان دەكات
كە ئەوھىيە دەلتىن: ﴿وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ﴾، ھەرۈھەھا
(بەندە پەسندەكانى خوا) ئەوانەن دەلتىن: پەرۋەردگارمان! نازارى دۈزەخمان لى
لابدە... واتە: بە شەونۇزەكەيان بوغرا نەبوون و لە خۇبايى نەبوون، بلىتن: لە
ھەموو ئاوان پەريونەھو!! ئنجا ئەمە ۈك ئەو ئايەتە وايە، كە خوا دەفەرمىوئ:
﴿الْمَكِينِ وَالْمُذِقِينَ وَالْقَنِينَ وَالْقَنِينَ وَالْمُغْفِينَ وَالْمُغْفِينَ﴾، ۱۷
﴿آل عمران، واتە: خۇراگران و راستان و ملکہ چان (بۇ خوا) و مالبەخشەران
و، ئەوانەي كە پىش بەيان داواي لىبوردن (لە خوا) دەكەن، شەونۇزۇ تاعەتيان
کردوھ، تاكو لاي بەرەبەيان، ئنجا پىش ئەوھى سىپدە بدات، داواي لىبوردن لە خوا
دەكەن، ۈك شەوگاريان ھەموو بە گوناح بردىتە سەر! نەك ۈك ھەندى كەس بە
دوو پكات نوئىر، پتى وايە لە ھەموو ئاوان پەريوھتەھو، لەگەل تاعەت و عىبادەتتىكى
زيادەي بوو، ھەوايەكى دەچىتە كەللەھو، پتى وايە زۆر لەخەللى دىكە جىايە، يان
كە رىشىكى ھىشتەھو، يان كە كەردەھىيەكى نەجامدا، لەخۇرا ئىدىدەي گەورە
گەورە دەكات! كە بەدلتىيى ئەو خۇپى زۆر بوون و خۇپى چاك بوون و، خەللك
پى كەم بوونە، نىشانەي ئەوھىيە كە عىبادەكەي بەكەلك نەھاتوھ، عىبادەت نەگەر
بە كەلك بى و جى بگرى، پەوشت و ئاكارى مروؤف و ناخى مروؤف جوان دەكات.

هەندىك لهوانەى تىدىعەى شوئىنكهوتى پىشىنى چاك و، پابه‌ندى به قورئان و سوننه‌توه بوون، ده‌كه‌ن، سه‌رنجيان ده‌ده‌ى: هه‌وايه‌كيان له كه‌لله دايه، بۆ وىنه ده‌لێن: فلانكه‌س و فلانكه‌س نابى سه‌لاميان لى بگرى، يان نابى بدوێترين، يان هاموشۆيان بگرى! يان: من هێنده چاك، شايسته‌ى ئه‌وه نيم سه‌لام له‌و فلانكه‌سانه بگه‌م، ئه‌وانيش هێنده خراپ، شايسته‌ى سلاو ليكران نين! به‌لام نه‌ئۆ هێنده چاك، نه‌ خه‌لك هێنده خراپه، تۆزى وه‌ره خوار!

هاوه‌لان خوا لىيان پازىستى خوا تاوا مه‌دحيان ده‌كات، ئيمانداره چاكه‌كان خوا، تاوا مه‌دحيان ده‌كات، كه چى هى وا هه‌يه به مسته تاوتك ده‌كهوتيه مه‌له، به‌لام له‌خۆبايى بوون و له كه‌ولى خۆ ده‌رچوون به‌هۆى تاعه‌توه، نيشانه‌ى ئه‌وه‌يه كه تاعه‌ته‌كه‌ى به‌كه‌لك نه‌هاتوه، خواپه‌رستى نه‌گه‌ربه كه‌لك بى و كاكدارو په‌سند بى، نينسان نه‌رم و ئارام و هيمن ده‌كات، نينسان خاكى ده‌كات، نينسان والتى ده‌كات خۆى پى له‌كه‌س زىاد نه‌بى، بگره هه‌ميشه خه‌لكى پى له‌خۆى چاكتر بى، نه‌ك پى وابى خه‌لك به‌كه‌لكى ئه‌وه نايه‌ن سه‌لاميان لىيكات، سه‌ردان و هاموشۆيان بكات، يان: ئه‌و هێنده چاكه‌و خه‌لك هێنده خراپه! كه ئه‌وه درۆيه، به‌لام ئه‌گه‌ر راست بكات، ئه‌وجار مادام ئه‌و هێنده چاكه، ده‌بى بچى بۆلاى خه‌لك، كى وه‌ك پىغه‌مه‌ران (عليه‌م‌الصلاة والسلام) چاك بووه؟ كه چى ته‌ماشا ده‌كه‌ى چه‌ند نه‌رم و هه‌ليم و هيدى و مه‌ند و ئارام بوون، چه‌ند په‌وشت جوان بوون له‌كه‌ل خه‌لك دا، چه‌ند دلسۆز و به‌په‌رۆش بوون!

كه‌واته: با بزانه‌ى ئه‌وانه‌ى كه به تاعه‌ت و، به زانيارى شه‌رعى و، به هەندىك پواڵه‌تى دىندارى و پىش هيشتنه‌وه‌و ده‌لینگ كورتركدنه‌وه‌و، ئه‌و شته جوژنپانه، له‌خۆبايى ده‌بن، با بزاندري كه ئه‌وه هه‌مووى پىچه‌وانه‌ى ئه‌و سيفه‌تانه‌يه، كه خوا به‌نده چاكه‌كانى خۆيان پى وه‌سف ده‌كات، ئيمانداران ئه‌وانه‌ن كه به تاعه‌ت بوغرا نابن، هه‌تا خوا زياتر يارمه‌تياى تاعه‌ت بكه‌ن، تنجا زياتر خۆيان به‌قه‌رزارى خوا ده‌زانن و، سه‌ردنجاميش له‌گه‌ل خه‌لكدا نه‌رم و نيانه‌ر و هيمن و هيدى و مه‌ندتر ده‌بن.

مهسهلهی دووهم:

بهنده هه‌لێژده‌گانی خوا نه ده‌ستیلان، نه چه‌نگ نووقاون، به‌لکو به‌خشنده‌ی به‌سه‌لیقه‌و تیرو ته‌واون:

نهمه‌ش باسی سیفه‌ی پێنجه‌میانه:

خوا ده‌فه‌رموی: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا﴾ (١٧)

شیکردنه‌وه‌ی ئەم ئایه‌ته، له سێ برگه‌دا:

(١) - ﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا﴾، هه‌روه‌ها نه‌وانه‌ی کاتیک مائی خویان ده‌به‌خشن، خه‌رج ده‌که‌ن، که‌واته: مأل به‌خشین و مأل خه‌رج کردن، سیفه‌تیک بیه‌یه‌تی به‌نده‌ی بۆ خوا صولحاو و په‌سندده‌گانی خوایه، نه‌ک چاو له ده‌ستی خه‌لک بن، چونکه پێغه‌مبه‌ر ده‌فه‌رموی: ﴿الْيَدُ الْعُلْيَا خَيْرٌ مِنَ الْيَدِ السُّفْلَى﴾ (أخرجه أحمد: ١٥٦١٦، والبخاري: ١٣٦١، مسلم: ١٠٣٣، وغيرهم)، واته: ده‌ستی به‌رز له ده‌ستی نزم چاکتره.

ده‌ستی به‌رز ده‌ستی به‌خشه‌ره‌و، ده‌ستی نزمیش ده‌ستی وه‌رگره، به‌نده چاکه‌گانی خوا ده‌ستی به‌خشه‌رن، ده‌ستی به‌رز، که‌سابه‌ت ده‌که‌ن، خویان ماندو ده‌که‌ن، بژیو په‌یدا ده‌که‌ن، ته‌مبه‌ل ته‌مبه‌ل دانانیشن، چاویان له ده‌ستی خه‌لک نیه، بۆیه ده‌توانن بیه‌خشن، نه‌وانه‌ی که‌کاتی مائی خویان به‌خشی.

(٢) - ﴿لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا﴾، نه‌زیده‌پۆیی ده‌که‌ن، نه‌پژدیی و چه‌روکی ده‌که‌ن، (الإسراف: تَجَاوَزَ الْحَدَّ)، (إسراف) واته: له‌سنوور ده‌رچوون، (وَالْإِقْتَارُ: الْإِحْصَاءُ وَالنَّقْصُ عَمَّا يَقْتَضِيهِ الْحَالُ)، (إقتار) یش، بریتیه: له‌که‌مکردنه‌وه‌و ته‌نگکردنه‌وه‌ له‌وه‌ی حاله‌که‌ بیخوازی.

۲- ﴿وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا﴾، شیوهی مال سهرف کردنیان لهو نیتوانه دا میانجییه، ﴿وَكَانَ﴾، ده چیتته وه بو (إنفاق)، مال سهرف کردنه که یان ﴿بَيْنَ ذَلِكَ﴾، لهو بهینه دا ﴿قَوَامًا﴾، (قوام: العَدْلُ وَالْقَصْدُ بَيْنَ الطَّرَفَيْنِ)، (قوام) دادگهریی و میانجییه له نیتوان دوو لای تیپه رننه ردا، که واته: بهنده په سنده کافی خوا، ته نیا شه ونوئو نازانن، به لکو کاسیبی و بژیو پهیدا کردنیش ده زانن، بژیوی هه لال و زه لال.

مهسه لهی ستهم:

نهو بهندانهی خوای بهبهزهیی، جگه له خوا له کهس ناپارێنهوهو، خوشیان له قهتل و زینا دهپارێزن و، نهگهر تووشی گوناھیش بوون، دهگهڕێنهوه بۆ لای خواو، به ئیمان و کردهوهی باش قهره‌بووی دهگه‌نه‌وهو، کردهوه خراپه‌کانیان ده‌گۆڕن به کردهوهی چاک:

نه‌مانه‌ش سیفته‌کانی: شه‌ش و چه‌وت و هه‌شت و نۆ و ده (٦ - ١٠)ن:

خوا ده‌فرموی: ﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ﴿٦٨﴾ يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا ﴿٦٩﴾ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧٠﴾ وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ مَتَابًا ﴿٧١﴾﴾

شیکردنهوهی ئهم ئایه‌تانه، له ده برگه‌دا:

(١)- ﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾، به‌نده په‌سنده‌کانی خوای خاوه‌ن به‌زه‌یی، نه‌وانه‌ن که له‌گه‌ل خوادا له په‌رستراویکی دیکه‌دا ناپارێنه‌وه.

(٢)- ﴿وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ﴾، نهو مرو‌فه‌ی خوا قه‌ده‌غه‌ی کردو، بکوژری، نایکوژن، مه‌گهر به‌هه‌ق، نه‌مه واینده‌چی زه‌مینه سازیه‌ک بێ بۆ جه‌نگ و کوشتار که له‌ دوا‌یی دا فه‌رژ ده‌کری، واته: نه‌گهر به‌هه‌قی خو‌ی بێ، شی‌ری جه‌نگ به‌ خو‌ین، به‌لām به‌ناه‌ق ده‌ست بۆ که‌س درێژ ناکه‌ن.

(٣)- ﴿وَلَا يَزْنُونَ﴾، هه‌روه‌ها داوێن پی‌سی ناکه‌ن، لی‌ره‌دا به‌نسبه‌ت قه‌تل و زیناو نه‌وانه (الذین)ی دووباره نه‌کردۆته‌وه، (إسم الموصول)ی دووباره نه‌کردۆته‌وه، چونکه نه‌م سییه زۆر پێکه‌وه په‌یوه‌ستن، نه‌وه‌ی که‌هاوبه‌ش بۆ خوا داب‌تی و کافر بێ، به‌زۆری

وايه قه تلّيش ده کات و، زیناش ده کات، که سیکیش نه هلی ته وحید بئ، خوئی له قه تل و زیناش ده پارێزی.

٤- ﴿وَمَنْ يَعْلَ ذَلِكَ يَلَقْ أَثَامًا﴾، هه ره که سیکیش نه وه بکات، تووشی گوناح دی، (أَثَام: عَلَى زَنَةِ الْوَبَالِ وَالْكَفَالِ، يَعْنِي: جَزَاءُ الْإِثْمِ)، (أَثَام: یانی: گوناح، به لّام به ته تکید لیره دا مه به ست پیتی سزای گونا هه، واته: تووشی سزای گونا هه که دی.

٥- ﴿يُضَاعَفْ لَهُ الْكَذَابُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾، له پوژی هه لسانه وه دا، سزای بو چه ند به رانه به ده کرێته وه.

٦- ﴿وَيَحْمِلْ فِيهِ مَثَانًا﴾، به ریسوایی و زه بوونی و شهرمه زاری، هه رماو ده بئ له دۆزه خدا.

که ده فه رموئ: ﴿يُضَاعَفْ لَهُ الْكَذَابُ﴾، سزاو نازاری بو چه ند باره ده کرێته وه، مه به ست نه وه یه که له سه ره هه ره گونا هیک سزا ده درئ، نجا گونا هه کانیش زوړن که واته: سزابه کهش که له که ده پتته وه، زانایان هه ند پک قسه ی دیکه شان له و باره وه کردوون، به لّام نه وه ی گوتمان له هه موویان چاکتره، واته: دوو قات و چه ند قات بوونه وه ی سزابه که، چونکه خوا له جین دیکه دا ده فه رموئ: ﴿جَزَاءُ وَفَاقًا﴾ ﴿النَّبَأُ، واته: سزای پپ به پتست، هه روه ها فه رموویه ئ: ﴿وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةً مِّثْلُهَا...﴾ ﴿الشُّورَى، سزای خراپه یه ک، خراپه یه کی وه ک خو یه ئ، به لّام لیره دا که ده فه رموئ: بۆیان دوو قات یان چه ند قات ده کرێته وه، یانی: با وانه زانرئ که له به رامبه ره هه موو نه و گونا هانه دا سزابه ک ده درئ، به لکو هه ره گونا هیک سزای پپ به پتستی خوئی هه یه.

٧- ﴿إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا﴾، مه که ره که سیک بکه رپته وه، پپوا بیتنی و، کرده وه ی باش نه نجام بدات، که سیک بکه رپته وه کرده وه ی باش نه نجام بدا، نه سزای بو چه ند به رانه به ده کرێته وه، نه به ریسوایش له دۆزه خدا ده میتته وه، هه لبه ته که ده فه رموئ: ﴿وَيَحْمِلْ فِيهِ مَثَانًا﴾، یانی: هه م سزاش ده درئ، هه م ریسواش ده کرئ،

ئىنجا پىسوا بولۇنەكە بۇ پىروخە، كە سزايەكى مەعنەۋىيە، نازارو سزايەكەش بۇ جەستەبە،
ۋاتە: ھەم رووح و ھەم جەستەيان، سزا دەدرىن، ئىنجا دەفەرمۇي: ئەۋەى بگەرپىتەۋەو
بىروا بىتىن و كىرەۋەى باش بىكات:

۸- ﴿فَأُولَٰئِكَ يَبْدِلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ﴾، نا ئەۋانە خوا خراپەكانيان بۇ دەگۈپى
بە چاكە، ئەم رستەبە زانايان - ۋەك پىتشرىش نامازەم پىدا - دوو ۋاتايان بۇ لىكدانەۋە:

۱- ئەۋە كە خۇدى كىرەۋە خراپەكان بىنە چاكە، ھەتا لە ھىندىك رىۋايەتاندا ھاتو: كاتىك لە
قىامەت دا باباى خراپەكار دەبىتىن، خراپەكانى بوون بە چاكە، خۆزگە دەخۋازى زىاتارى خراپە
كىرەبان! كە مەن ئەۋەم تۈزىك پىن سەيرەو (الطېرى) پىش ئەۋ رايەى رەفز كىردە، دەلى: ﴿ذَٰلِكَ مَا
لَا يَقُولُهُ دُو حِجَا﴾، ئەم قسەبە ھىچ خاۋەن عەقلىك نايكات، كە خۇدى خراپەكان بىنە چاكە،
دەلى: چۈنكە خراپەكان تازە كراۋن: قەتلىۋ زىنايەو شىركەۋ، دزىبەو خراپەبە، چۈن دەبىن
بە چاكە؟ خراپە دەبىن مەۋى خوا خۋاى بىن لىتى بىسپىتەۋە، لە فەرمايشتەكانى پىنغەمبەرىشدا
ﷺ ھەر ئەۋەندە ھاتو، بۇ ۋىتە دەفەرمۇي: ﴿الْإِسْلَامُ يَجِبُ مَا كَانَ قَبْلَهُ﴾ (اخرجه أحمد:
۱۷۸۱۲، تعليق شعيب الأرناؤوط: [إسناده حسن])، ۋاتە: نىسلام پىش خۇى دەسپىتەۋە.

كەپانەۋەش بۇ لاي خوا، پىش خۇى دەسپىتەۋەو خاۋىنى دەكاتەۋە.

ب- ماناى دوۋەم كە تەبەرىي ھەلىبىزاردوۋە، ئەۋەبە كە لەمەۋەدوا، ئەگەر تاكو ئىستا
خراپەيان كىردە، بەھۋى ئەۋەۋە كە كوفرو شىركيان لە دلىدا بوو، (كۆزە چى تىندا بىن
ئەۋەى لىن دەپرىزى)، كەسىك كوفرو شىرك، لە عەقل و دلىدا بىن، بە ئەندامەكانىشى تاۋان
و خراپە دەكات، بەلام لەمەۋەدوا كە تەنيا خواپەرستىي و بەندابەتتى بۇ خوا دەچىتە
عەقل و دلىانەۋە، ئەۋ درەختە پىر پىت و پىزە، ديارە ميوەى ۋەك خۇى دەردەكات و،
لەمەۋەدوا خراپەكانيان دەگۈپىن بۇ چاكە، خوا خراپەكانيان بۇ دەگۈپى بە چاكە، ۋاتە:
لەمەۋەدوا ۋايان لىتدەكات لە جىياى خراپە چاكە بگەن، ھەلبەتە رايەكەى بەكەمىش،
لە كەپەم و بەخىشندەى خوا، ھەموو شىتىكى چاك دەۋەشپتەۋە، بۇيە پىم ۋايە ئەگەر
ھەردوۋك مانايەكان پىكەۋە كۆبىكرىتەۋەو، بگوتىرى: خۇى بەبەزەيى:

۱- وایان لی دهکات لهمه وودوا له جیاتی خراپه چاکه بکهن.

۲- هه روهها خراپه کانیان لی لاده بات و له جی وایان دهگوری به چاکه، له وبارده شه وه هندیك دهقی سوننهت هه ن یو نمونه: [عن عَبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ قَالَ: بَايَعَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَيْلَةَ الْعَقَبَةِ الْأُولَى عَلَى أَنْ لَا نُشْرِكَ بِاللَّهِ شَيْئًا، وَلَا نَسْرِقَ، وَلَا نَزْنِيَ، وَلَا نَقْتُلَ أَوْلَادَنَا، وَلَا نَأْتِيَ بَهْتَانٍ نَفَرِيهِ مِنْ بَيْنِ أَيْدِينَا وَأَرْجُلِنَا، وَلَا نَعْصِيَهُ فِي مَعْرُوبٍ فَإِنْ وَفَيْتُمْ فَلَكُمْ الْجَنَّةُ وَإِنْ غَشَيْتُمْ مِنْ ذَلِكَ فَأَخَذْتُمْ بِعَدِهِ فِي الدُّنْيَا، فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ وَإِنْ سُرْتُمْ عَلَيْهِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ فَأَمْرُكُمْ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ إِنْ شَاءَ عَذَّبَ وَإِنْ شَاءَ غَفَرَ].

إِعْنِ أَبِي دُرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِنِّي لَأَعْلَمُ آخِرَ أَهْلِ الْجَنَّةِ دُخُولًا الْجَنَّةَ، وَآخِرَ أَهْلِ النَّارِ خُرُوجًا مِنْهَا، رَجُلٌ يُؤْتَى بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَيُقَالُ: اغْرِسُوا عَلَيْهِ صَغَارَ دُنُوبِهِ وَارْفَعُوا عَنْهُ كِتَابَهَا، فَتُعْرَضُ عَلَيْهِ صَغَارُ دُنُوبِهِ، فَيُقَالُ: عَمِلْتَ يَوْمَ كَذَا وَكَذَا وَكَذَا وَكَذَا، وَعَمِلْتَ يَوْمَ كَذَا وَكَذَا وَكَذَا، فَيَقُولُ: نَعَمْ. لَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يُكْزَرَ، وَهُوَ مُشْفِقٌ مِنْ كِتَابِ دُنُوبِهِ أَنْ تُعْرَضَ عَلَيْهِ. فَيُقَالُ لَهُ: فَإِنَّ لَكَ مَكَانَ كُلِّ سَيِّئَةٍ حَسَنَةً، فَيَقُولُ: رَبِّ قَدْ عَمِلْتُ أَشْيَاءَ لَا أَرَاهَا هَا هُنَا). فَلَقَدْ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- ضَجَكَ حَتَّى بَدَتْ نَوَاجِذُهُ] أخرجه أحمد: ۲۱۴۳۰، ومسلم: ۱۹۰، والترمذي: ۲۵۹۶، وقال: حسن صحيح، وابن حبان: ۷۳۷۵.

۹- ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَزُورًا رَحِيمًا﴾، به دلتیایی خوا لیبوردهی به بهزه ییه، لیبورده یه گونا هه کیان ده بووری، به بهزه ییشه که لهمه وودوا یارمه تییان ده د، چاکه بکهن، خراپه که یان له کوژ ده کاته ووه، چاکه شیان به قسمهت ده کات.

۱۰- ﴿وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ مَتَابًا﴾، هه که سیک بهگه پته ووه کرده دی باش بکات، به دلتیایی که پانه ووه که ی بو لای خوا یه، واته: نه م که پانه ووه یه شایسته ی ته ووه ی پتی بگوتری: که پانه ووه، (متاب) یش چاوگی میمییه، به مانای که پانه ووه دی، واته: با قه دری بزانی که بو لای کن که پاره و ته ووه!!

مه سه له ی چواره م:

به بنده په سنده کانی خوا، ناماده ی گونا هو لادان نابن و، به پرتزه وهش به لای قسه و کرده و هی پووچدا راده برن و، به گوئی و چاوی کراوه شه وه له گه ل نیشانه بی تراو و بیستراوه کانی خوا دا مامه له ده که ن، نه ک کویرانه و که رانه:

نه مانه ش سیفه ته کانی: یازده و دوازده و سیزده (۱۱ - ۱۳) ن:

خوا ده قهرموی: ﴿وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِالْغَمِّ مَرُّوا كِرَامًا ۚ وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخْرُوْا عَلَيْهَا سُومًا وَغَمًّا ۚ﴾ (۷۲-۷۳)

شیکردنه و هی ته م دوو ثایه ته، له سی بر گه دا:

(۱) - ﴿وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ﴾، هه روه ها به بنده هه لېزارد و په سنده کانی خوا ی خاوه ن به زه یی نه وانه ن: که ناماده ی درو و ناهق نابن، (زور) به مانای درو دی و، به مانای گونا ح دی و، به مانای لادان دی و، به مانای خراپه ش دی، (أي: لَا يَعْضُرُونَ مَعَاضِرَ الْبَاطِلِ)، ناماده نابن له کوړو مه جلیسی باتیل و خراپه و گونا هو لادان و درو دا، ناماده ی نه و جوړه کارانه نابن، ناماده ی نه و جوړه کوړ و مه جلیسانه نابن.

ننجا نه ک هه نه و نده ش:

(۲) - ﴿وَإِذَا مَرُّوا بِالْغَمِّ مَرُّوا كِرَامًا﴾، ته نانه ت نه گه ر به لای قسه و کرداری پووچیشدا تبیه رین، به پرتزه و تیده په رن، واته: نه ک هه ناماده ی گونا هو درو و تاوان و لادان نابن، به لکو خو یان له پووچیش دده پارتی، (لغو) واته: کردار یان قسه ی پووچ، که سوودی نه ب و بې که لک بې، نه وانه ی له قسه و کردار، که پتویسته وازیان لې بهیتری و پشتکوئی بخړین، له و جوړه کارانه دا به شدار نابن.

لېرهدا پتویسته نه و بلیم: که هه ندیک له تو پرتزه ره وانی قوربان گوتوو یانه: (لغو) واته: شېرک و گونا هو تاوان و، هه موو نه و شتانه ی پیچه وانه ی شه ریه تن!

به لأم پښگومان نهوه راست نيهو هه له يه، (الْقُرْطَبِي) پايه کي وای هيناووه پښتر له ته فسيري سوږه تي (المؤمنون) يش دا باسم کرد، به لأم نهوه راست نيه، چونکه خوا (لغو) له شوتني خویدا هيناووه، (زور) له شوتني خویدا هيناووه (قُتل) و (زينا) و (شوک) له شوتني خويان داو، به ماناو چه مکی تايه تي خويان، هيناو، واته: (لغو) وشه به کي تايه تهو له (لغى) دوه هاتوه، (الغى): صَوْتُ الْعَصَايِر، دهنگي پاساري، دهنگي چوله کان، که سوودپکي نيه بو تيمه، نهو جريوه جريوه، که واته: (لغو) ياني: قسه پوچ و کرداري پوچ، بويه خوا ده فهرموئ: به ريزه وه راده برن و خويان تکه ل به قسه کرداري پوچ ناکه، له باره وه نهم فهرمايشته هه يه: پښغمبر ﷺ ده فهرموئ: (مَا مِنْ قَوْمٍ يَقُومُونَ مِنْ مَجْلِسٍ لَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ فِيهِ إِلَّا قَامُوا عَنْ مِثْلِ حِقِّهِ جَمَارٍ وَكَانَ لَهُمْ حَسْرَةٌ) (أخرجه أبو داود: ٤٨٥٥، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِي)، واته: هيج کومه له خه لکيک له کوږو مه جليسيک هه لئاستي، که يادي خواي تيدا نه کرابي، مه گهر کاتيک هه لئده ست، وه که لاسر که لاکي توپيوي که رنک هه لسابن و، بويان ده پيته مايه ي په شيمانبي و خه فته.

٣- ﴿وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخِرُّوا عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا﴾، هه روه ها نه وانه ي کاتيک نيشانه کاني پره ور دکار ده خرينه وه بيريان، که رانه و کوثرانه به سه رياندا ناکه ون، ﴿لَمْ يَخِرُّوا﴾، (لَمْ يَسْقُطُوا)، ناکه ون، (اسْتَعْيِرَ الْخُرُورُ: السَّقُوطُ، لِحَالِ الْكِرَاهِيَةِ وَالتَّبَاعِدِ كَالَّذِي يَخِرُّ إِلَى الْأَرْضِ لِي لَا يَرَى مَا يَكْرَهُ)، ليره دا وشه (خُرور)، که به ماناي له په وروو که ووتنه، خوازراوه ته وه بو حاله ق پيناخوش بوون و خو دوور گرتن، وه که ستيک که له په وروو به زه ويدا ده که وئ، بو نه ودي نهو شته ي پي ناخوشه و حه زي ليتا کات، نه ييني.

ليره دا با نهم فهرمايشته ي پښغمبر بيتين ﷺ که هه ر په يوه ندي به ودي پيشه وه هه يه: ﴿وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا﴾، پښغمبر ﷺ ده فهرموئ: ﴿إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يُعِيبُ مَعََالِيَ الْأُمُورِ وَيَكْثُرُ سَفَافَهَا﴾ (أخرجه الطبراني في الكبير: ٢٨٩٤

عَنْ حُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، وَصَّحَّه الْأَبَانِيُّ فِي «الصَّحِيحَةِ»: ١٦٢٧، وَاتَّه: به دُنْيَايِ خوا چه ز له کاره به رزّه کان ده کات و، رقی له کاره نزم و پهسته کان ده بیته وه.

﴿لَمْ يَخْرُؤْ عَلَيْهَا شَمًا وَعُثْمَانًا﴾، (صَم) كَوَى (أَصَم)، و (عُمَيَان) كَوَى (أَعْمَى) يَه، وَاتَّه: که پانه و کویرانه له گهَل نیشانه کانی په روه ردگار یاندا مامه له ناکه ن، که ده خرینه وه بیریان، نیشانه کانی په روه ردگار یان: ا- دیارده و دیمه نه سروشتیه کانه که ده بیرین، ب- پسته کانی قوړنانن که ده بیسترین، نجبا به ره و دیارده سروشتیه کان، عه قَل و چاویان ده که نه وه و، به ره و فهرماشته که ی خواش، گوئی و عه قلیان ده که نه وه بُو نه وه ی چاک لئی ټیگه ن.

(الزمخشري) له (الکشاف) دا ده لئ: ﴿قَالَ مَعْنَى: لَمْ يَخْرُؤْ عَلَيْهَا فِي حَالَةِ كَالصَّمِّ وَالْعَمَى، وَلَكِنَّهُمْ يَخْرُؤُونَ عَلَيْهَا سَامِعِينَ مُبْصِرِينَ، فَيَكُونُ الْخُرُؤُ مُسْتَعَارًا لِلْجُرْصِ عَلَى الْعَمَلِ بِشَرِّهِ الْقَلْبِ، كَمَا يُقَالُ: أَكْبَبَ عَلَى كَذَا﴾.

واته: که ده فهرموی: ﴿لَمْ يَخْرُؤْ عَلَيْهَا شَمًا وَعُثْمَانًا﴾، یانی: به حاله ټیگی وه ک په پی و کویری مامه له یان له گهَل دا ناکه ن (له گهَل نیشانه کانی خوا دا) به لکو به سه ریاندا ده که ون، به بیست و دپته وه، لیره دا وشه ی (خُرور) (واته: سُفُوط): که و تن {خواز او ده ته وه بُو نه وه که نینسان سوور بی له سه ر شتیک به دل و گیان له قوولایی ناخیه وه.

مەسەلەى پېئىجەم:

بەندە بەسەندەكانى خوا لە پەرورەدگاربان دەپاڤتەنەوه كە ژن و مندالەكانيان
وابن، مايەى شادمانىي و سەر بەرزبان بن و، بېشەنە پېشەوا بۆ پارىزكاران:

نەمىش هەردووك خەسلەتى كۆتايى: چوار دەو پازدە (۱۴ - ۱۵)ن:

خوَا دَهِفَهِمُوعٍ ﴿١٤﴾ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا ذُرِّيَّتًا قُرَّةَ
أَعْيُنٍ وَاجْعَلْ لَنَا لِمُنْقِبٍ إِمَامًا ﴿١٥﴾

شىكرەدنەوهى ئەم ئايەتە، لە دوو بەرگەدا:

۱- ﴿وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا ذُرِّيَّتًا قُرَّةَ أَعْيُنٍ﴾، هەروەها
بەندەكانى خواى خاوەن بەزەيى ئەوانەن كە دەپاڤتەنەوه، دەلێن: پەرورەدگارمان! لە
ژنەكانمان و لە وەچەكانمان مايەى دڵخۆشيمان پێ ببەخشەو، بۆ پارىزكارانیش هەنگێرە
بە پېشەوا.

﴿قُرَّةَ أَعْيُنٍ﴾، پېشتريش باسماكرد (قُر) يان: (بُرد)، سارد، پېچەوانەى (خَر)، گەرم
لەبەر ئەوهى فرمىسكى شادىي فێنكەو ساردە، يان: چاوانێك كە فرمىسكى شادىيان پێدا
بێ، فرمىسكى سارد، ماناى واىە خاوەنەكەيان دڵخۆشە، يان: خوايە مايەى دڵخۆشيمان
لە ژنەكانماندا، لە وەچەكانماندا پێ ببخشە، كە وابن پێيان سەر بەرزو دڵخۆش بێن،
نەك بۆمان ببەنە مايەى خەفەت و شەرمەزارى و عەبىدارى.

۲- ﴿وَاجْعَلْ لَنَا لِمُنْقِبٍ إِمَامًا﴾، بېشمانكە بە پېشەوا بۆ پارىزكاران، واتە: نەك هەر
پارىزكار بێن، بەلكو پېشەواى پارىزكاران بێن، دواى ئەوهى بۆ ژن و منداليان دەپاڤتەنەوه
ئىجا دەلێن: هەنانكە بە پېشەوا بۆ پارىزكاران، چونكە كەسێك پېشەى نێو مالى خۆى چاك
نەكات و، نيزىكەكانى خۆى چاك نەكات، زەحمەتە خەلكى ديكەى دوورتر بە قەسە
بكات و، چاوى لێبكات و، بېكاته سەر مەشق.

مه‌سه‌له‌ی شه‌شه‌م:

به‌نده به‌سندده‌کانی خوله کۆشکه بلنده‌کانی به‌هه‌شتیان به پاداشت ده‌دریتی و، سلاویان لی ده‌کری و، سه‌لامیان لی ده‌کری، له‌و باشرین نشینگه‌و جینگه‌و رینگه‌یه‌دا هه‌رماو ده‌بن:

خوا ده‌ده‌رموی: ﴿أُولَٰئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرَّةَ بِمَا كَبَرُوا وَيُلْقَوْنَ فِيهَا حَبَّةَ وَسْلَمًا ۖ خَالِدِينَ فِيهَا حَتَّىٰ تُنْفَخَ أَسْفَارُهَا ۚ﴾

شیکردنه‌وه‌ی ئەم دوو ئایه‌ته، له چوار برگه‌دا:

(۱) - ﴿أُولَٰئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرَّةَ بِمَا كَبَرُوا﴾، به‌نده هه‌ل‌بارده‌کانی خوا که خاوه‌نی نه‌و سیفه‌تانه‌ن، نه‌و (۱۵) سیفه‌ته‌ن: نه‌وانه کۆشکه به‌رزده‌کانی به‌هه‌شتیان به پاداشت ده‌دریتی، به‌هۆی نه‌وه‌وه که خۆیان راگرت، (الغُرَّة: البَيْتُ الْمُعْتَلي يُصْعَدُ إِلَيْهَا بِدَرَجٍ)، (غُرَّة) بریتیه له‌و قاته به‌رزهی که به په‌یژه بۆی سه‌ر ده‌که‌ون، لی‌رده‌دا وشه‌ی: (غُرَّة) مادام (أل)ی ناساندن (تعریف)ی له‌سه‌ره، مانای جینس ده‌که‌یه‌نت، بۆیه تاک و کۆ ده‌گریته‌وه، واته: کۆشک و ژووره بلنده‌کانی به‌هه‌شتیان پێ ده‌درین.

﴿بِمَا كَبَرُوا﴾، به‌هۆی خۆپاگریانسه‌وه، ﴿بِمَا كَبَرُوا﴾، (ما) لی‌رده‌دا (ما المصدریه) به، یانی: (بصبرهم)، به‌هۆی خۆپاگریانسه‌وه، نه‌و پاداشته‌یان ده‌دریتی.

(۲) - ﴿وَيُلْقَوْنَ فِيهَا حَبَّةَ وَسْلَمًا﴾، له‌ویدا هه‌م سلاو (تعبیه)، یان لی ده‌کری، هه‌م سه‌لام، ﴿وَيُلْقَوْنَ﴾، خۆتندراویشه‌ته‌وه: (يُلْقَوْنَ)، واته: تووش ده‌بن، (لقاء)، بریتیه: له‌ پووبه‌پوو بوونه‌وه‌ی شتی‌ک و تووش بوونی شتی‌ک، لی‌رده‌دا خوازاراوه‌ته‌وه بۆ بیستنی (تعبیه) و (سلام)، (تعبیه) نه‌وه‌یه که بلتی: (حَيَّاكَ الله)، خوا بتۆنن، به‌رده‌وامت بکات، (سلام)یش، نه‌وه‌یه بلتی: خوا سه‌لامه‌تت بکات، (سَلَّمَكَ الله)، که‌واته: له‌لایه‌ن فریشته‌کان و له‌لایه‌ن خۆای په‌رودرگا‌ره‌وه: دُنیا ده‌گریته‌وه، که هه‌ر ژیاوو هه‌ر ماو ده‌بن و، سه‌لامه‌ت و بێمه‌زه‌یتیش ده‌بن.

٣- ﴿حٰكِمٍ فِيْهَا﴾، له ويدا به هه مېشه ي ده مېننه وه.

٤- ﴿حَسَنَتْ مُسْتَقْرَآءُ مَّعَامًا﴾، ته وى (ته و به هه شت پر كوشك و باله خانه به رزانه)
باشترين شوئى نېشته جى بوونه و، باشترين شوئى تيدا مانه وه شه، واته: به هه شت
چ تيدا هه رماوى و مېننه وه و، بېكه يه شوئى مانه وه ي يه كجاري، چ كه مېكى تيدا
مېننه وه و، به شيوه يه كى كاتى تيدا نېشته جى ي، ته وه باشترين شوئنه.

مهسه لهی حوته م و کوتایی:

خوای تاك و پاك و بى نیازو جتى نیاز، پاید هگه به نى كه مرو فكه كان نه گهر
به سه له خوا نه پارتنه وهو نه په رستن، هیچ جتى بایه خیسى نین و گرنگیان پى
نادات:

خو دده رموى: ﴿قُلْ مَا يَعْجُزُا يَكُزُرِي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ مَعَدَّ كَذِبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ
لِرِزَامًا﴾

شیکردنه وهی لهم ثایه ته، له سئ بر گه دا:

۱- ﴿قُلْ مَا يَعْجُزُا يَكُزُرِي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ﴾، بلئ: په روه ردگارم هیچ گرنگیان پى
نادات و توستا لیک بایه ختان پى نادات، نه گهر پارانه وه که تان نه بئ، ثم (ما) به، ده گونج
(ما النافية) بئ، واته: په روه ردگارم گرنگیان پى نادات، ده شکونج (ما الإستفهامية) بئ،
﴿مَا يَعْجُزُا يَكُزُرِي﴾، واته: په روه ردگارم چ گرنگیه کتان پى دده؟ چونکه (عَبَا) وهك
(هَلًا)، (عَبَا، يُعْبَا)، یانی: گرنکی پيدا، گرنکی پى دده، واته: نه گهر پارانه وه تان نه بئ و،
به ندایه تیبتان نه بئ بؤ خوا، له لای خوا ریزو نرخان نابئ، مرو فكه كان ریزو نرخان به
نه ندازه ی په یوه ندیانه له گه ل خوا دا، به بارته قای به ندایه تیبتانه، بؤ خوا عَزَّ وَجَلَّ.

واتایه کی دیکه ی نه وه یه: ﴿قُلْ مَا يَعْجُزُا يَكُزُرِي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ﴾، په روه ردگارم
گرنگیان پى نادات و بایه ختان پى نادا، نه گهر بانگتان نه کات، واته: بؤ به
بایه ختان پى دده، که بانگتان بکات، بؤ به ندایه تیبتی بؤ خو ی و پابه ندی به
شهریعه ته که یه وهو په یوه ویی له پیغمبره که ی ﷺ که واته: نه م ثایه ته موباره که
دوو مانای ههن، به پتی جیاوازی حاله قی ثعرا بی وشه ی (دعاء):

مانای به که میان: (دُعَاء: مُضَافٌ إِلَى الْفَاعِلِ)، واته: نه گهر پارانه وهی نپوه
نه بئ، په روه ردگارم گرنگیان پى نادا، چونکه پیغمبر ﷺ فه رمویه قی: (الدُّعَاءُ

هُوَ الْعِبَادَةُ (أخرجه أحمد: ١٨٤١٥، والبخاري في الأدب المفرد: ٧١٤، وأبو داود: ١٤٧٩، والترمذي: ٢٩٦٩، عَنِ النُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) واته: پارانوه بریتیه: له عیبادت. که واته: به هوی به ندایه تیبتانهوه، خوا پرتزان لیده گرتی و گرنکیستان پی دهدات.

مانای دووه میان: (دُعَاء: مُضَافٌ إِلَى مَفْعُولِهِ)، واته: خوا بویه گرنکی و بایه ختان پی ددها، که بانگتان بکا بؤ به ندایه تی، وهک له (إِبْنُ عَبَّاسٍ) هوه هاتوه: (لولا دُعَاؤُهُ لَيَأْكُمُ لِلدِّينِ وَالْإِسْلَامِ)^(١)، واته: له بهر نهوه نه بی که خوا بانگتان دهکات بؤ دین و بؤ نیسلام، نه که رنا گرنکی و بایه ختان پی نادات، به لثم ده به وی بانگتان بکات، که واته: تیوه شه به دهم بانگی خواوه بچن و، ته نیا به ندایه تی بؤ خوا بکهن، بؤ نهوه ی پرتزو حورمهت و تیوه پوکتان به و شیوه به بی، که شایسته به بؤ جینشیننه کانی خوا، بؤ مروقه پرتز لیکیراوه کانی خوا.

لیره شدا دینه کوتایی سووره تی (الفرقان) له خوی پروه گار داواکارین: تیمه له و که سانه بگری، که ده پازینه وه به و پازده (١٥) سیفه ته ی که له بهنده هه لبراردوه، په سنده کانی خوی به به زهی دا هن و، خوا همانپارتی له و سیفهت و خسه لته خراپانه ی، که دژو پیچه وانه ی سیفه ته به رزه کانی بهنده په سنده کانی خوان.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

نۆۋەتچى

- پىشەكى ئەم تەفسىرە بەگشتى..... ۵
 بەرچاۋ پوۋنىيەكى گىزىك ۱۰
 لەبارەي ئەم تەفسىرەۋە ۱۰
 پىشەكى ئەم بەرگە ۱۲

تەفسىرىي سوۋرەتى **النُّور**

- دەستىك ۱۷
 پىناسەي سوۋرەتى (النور) ۋ نۆۋەتچەكەي ۱۷
 يەكەم: ناۋى ئەم سوۋرەتە: ۱۷
 دوۋەم: پىزبەندىي دابەزىنى ۋ پىزبەندىي لە (مصحف)دا: ۱۹
 سىيەم: جۆرى ئەم سوۋرەتەۋ، شۆنىي دابەزىنى: ۱۹
 چوارەم: ژمارەي ئايەتەكانى ئەم سوۋرەتە: ۲۰
 پىنجەم: پىگەي ئەم سوۋرەتە: ۲۰
 شەشەم: نۆۋەتچى ئەم سوۋرەتە: ۲۱
 ھەۋتەم: دابەشكردىي ئايەتەكانى ئەم سوۋرەتە بۆ شەش (۶) دەرس: ۲۷
 دەرسى يەكەم ۲۹
 پىناسەي ئەم دەرسە ۳۱
 ماناي دەقا ۋ دەقى ئايەتەكان ۳۳
 شىكرىدەۋەي ھەندىك لە وشەكان ۳۴
 ھۆي ھاتنە خوارەۋەي ئايەتەكان ۳۷
 ماناي گىشتىي ئايەتەكان ۴۳

- مهسه له گرنگه کان ۴۹
- نهم نایه ته به پیزه له چوار برگه دای ده کهینه وه: ۴۹
- کورته باسک له باره ی سزای زیناوه ۵۶
- ته وهره ی به کهم: پیناسه ی زینا: ۵۶
- ته وهره ی دووه م: سزای زینا وه که سرجه م سزا شرعیه کان، هوکمران جینه جیتی ده کات: ۵۷
- ته وهره ی سینه م: قه ده غه یوونی نواندنی په روش به رانه ر به سزا له سهر چه سپاوان، که بیتنه مایه ی جینه جتی نه کرانی سزا شرعیه کان: ۵۸
- ته وهره ی چواره م: برخوا به خواو پیغه مبه ر ﷺ و به پوژی دواپی بوون، هانده ریه جینه جتی کرانی سزا شرعیه کانه: ۶۰
- ته وهره ی پینجه م: ناماده یوونی کومه لیک له برواداران، له کاتی جینه جتی کرانی سزای زینادا، به مه رج گیراوه: ۶۱
- ته وهره ی شه شه م: چونه تپی قه مچی لیدانه که: ۶۴
- ته وهره ی حوته م: نایا له هه موو شونیک، نهو سزایه جتی به جتی ده کرکی؟! ۶۵
- ته وهره ی هه شته م: سه د قه مچی سزای تیکرای زیناکارانه: ۶۷
- برگه ی به کهم: سزای به ردبارانکردن (الرّجْم) له سونه ت دا: ۶۸
- برگه ی دووه م: به لکه کانی نهو رایه ی ده ل: سزای زیناکاران به گشتی سه د قه مچی: ۷۱
- برگه ی سینه م: وه لمی باسکرانی سزای په جم له سونه تدا: ۷۶
- برگه ی چواره م: دوو نایه ته که ی (۱۵ و ۱۶) سوو په تی (النساء)، باسی سزای خو له په که خشاندن (مباحقة) ی نافره تان و نیربازی (لواطه) ی پیاوان ده کمن، نه که وه زوره ی لیکو له ره وانی قوربان پینان و ابووه: باسی سزای زینا ده کمن: ۸۶
- برگه ی پینجه م: نهو ده قه ی که گوايه نایه ت بووه و نه سخ کراوه ته وه، واته: بیژده که ی نه سخ کراوه ته وه، به لأم هوکمه که ی ماوه، ناگونجی به قوربان دابرتی: ۸۹
- برگه ی شه شه م: ناگونجی ده قی: {خُذُوا عَنِّي، خُذُوا عَنِّي، قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لَهْنُ سَبِيلًا}، فهرمووددی پیغه مبه ر ی خوا ﷺ بی: ۹۴
- ته وهره ی نویه م: راستکرده وه ی هه له په کی گهره ی زوریک له تویره ره وانی قوربان، له باره ی تفسیری هه ر سیک نایه تی (۱۹) ی (النساء) و (۳۰) ی (الأحزاب) و (۱) ی

- (الطلاق) ھو:..... ۹۷.....
 تەوھرى دەھم: چەسپاندن و، ئىسپاتکردنى زىنا بە دان پىداھىتان (إقرار) ى باباى
 زىناكار، يان چوار شاھىد دەبن: ۱۰۲.....
 تەوھرى يازدەھىم و كۆتايى: ۱۰۴.....
 شىكردنەھدى ئەم ئايەتە، لە سى پرگەدا: ۱۰۶.....
 كۆرتە باسك لە بارەى پەواى و ناپەواى ۱۰۷.....
 ھاوسەرگىرى پياوو ئافرەتى پاك، لەگەل زىناكاراندا. ۱۰۷.....
 شىكردنەھدى ئەم ئايەتە، لە ھەشت پرگەدا: ۱۱۷.....
 كۆرتە باسك لە بارەى ۱۲۱.....
 بوختانى داوئىن پىسى يەوھ ۱۲۱.....
 (۱)- پىناسەى بوختانى داوئىن پىسى: ۱۲۱.....
 (۲)- مەرھەكانى بوختانى داوئىن پىسى نو (۹)ن: ۱۲۲.....
 (۳)- چۆنىەتى شاھەتيدانى چوار شاھەدەكان: ۱۲۳.....
 (۴)- دەرھاوېشتەكانى سزاداران، لەسەر بوختانى داوئىن پىسى: ۱۲۵.....
 (۵)- چۆنىەتى تۆبەکردنى باباى بوختانكەر: ۱۲۶.....
 شىكردنەھدى ئەم ئايەتە، لە يازدە پرگەدا: ۱۲۸.....
 كۆرتە باسك لە بارەى لىعانەوھ ۱۳۲.....
 (۱)- پىناسەى لىعان: ۱۳۲.....
 (۲)- چوار پاھەكانى لىعان: (.....) ۱۳۳.....
 (۳)- دەرەنجامى لىعان: ئايا لىعان چى لىدەكەوتتەوھو دەرھاوېشتەكەى چىھ؟ ۱۳۴.....
 (۴)- بۆ زياتر روون بوونەھدى مەبەست دەبن سەرەنجى ھەردووك بەسەرھاتى،
 (ھلال بن أمية) و، (عمير العجلاني)، بدرئ: ۱۳۵.....
 (۵)- سى دەرس لە مەسەلەى لىعان دا: ۱۳۹.....
 دەرسى دووھم ۱۴۱.....
 پىناسەى ئەم دەرسە ۱۴۳.....
 ماناى دەقا و دەقى ئايەتەكان ۱۴۵.....

شېكىردنەۋەي ھەندىك لى ۋەشەكان..... ۱۴۷
 ھۇي ھاتنە خوارەۋەي ئايەتەكان..... ۱۴۹
 دە ھەلۋەستەي كورت، ۱۶۳
 لى بارەي ئەۋ بەسەرھاتكىتپانەۋەيەۋە..... ۱۶۳
 ماناي گىشتىي ئايەتەكان..... ۱۶۷
 مەسەلە گىرنەكان..... ۱۷۵
 سى سەرنىج..... ۲۰۱
 دوۋ قىسە لى كۆتايى ئەم شازدە ئايەتەدا:..... ۲۰۳

دەرسى سىيەم..... ۲۰۷

پىئاسەي ئەم دەرسە..... ۲۰۹
 ماناي دەقا ۋ دەقى ئايەتەكان..... ۲۱۱
 شېكىردنەۋەي ھەندىك لى ۋەشەكان..... ۲۱۳
 ھۇي ھاتنە خوارەۋەي ئايەتەكان..... ۲۱۶
 ماناي گىشتىي ئايەتەكان..... ۲۱۸
 چەند مەسەلەيەكى گىرنىك..... ۲۳۶
 كورتە باسنىك لى بارەي سەردان ۋ، مۆلەت ۋەرگىرنى ۋ، سلاۋكردنەۋە..... ۲۳۹
 ۱- پاراستنى حورمەتى مال ۋ حال ۋ ژيانى تايەتتىي، يەكدى پىۋىستە:..... ۲۳۹
 ۲- ھىكمەتى بەكارھىنانى ۋەشەي (استىناس) لى جىياتى (استىدان): ۲۳۰
 ۳- ھىكمەتى بە بى مۆلەت ۋەرگىرنى ۋ سلاۋكردن، نەچۈنە مالى يەكدى:..... ۲۳۰
 ۴- چۆنەتتىي مۆلەت ۋەرگىرنى ۋ سلاۋكردن، لى كاتى سەرداندا:..... ۲۳۱
 ۵- سزاي كەسنىك كە بە بى مۆلەت تەماشاي مالى خەللىك بىكات، چىيە؟..... ۲۳۳
 ۶- گىرنىكىي پابەندىي بە شەرىيەتەۋە، ھەرچەندە لەسەر دلىشت قورس بى:..... ۲۳۵
 ۷- چۆنەتتىي سەردان ۋ مۆلەت ۋەرگىرنى ۋ سلاۋكردن، لەم پۇژكارەدا:..... ۲۳۶
 كورتە باسنىك لى بارەي سنوورى عەۋرەتى پياۋو ئافىرەتەۋە..... ۲۴۵
 ۱- مەترسىيى پروانىنى جەپام:..... ۲۴۵
 ۲- سنوورى عەۋرەتى پياۋو ئافىرەت:..... ۲۴۶

- ۳- چەند فەرمودە بەك لە باردی سنووری عەوڕەتی تافرە تانەو: ۲۵۰.....
- ۴- سنووری عەوڕەتی تافرەت لە گەئ مێردو مەحڕە مەکانیدا، جیاواژە: ۲۵۱.....
- کورتە باسێک دەربارەدی هاوسەرگیری و پێنج مەسەلەدی هەستیار ۲۵۷.....
- ۱- هاوسەردارکردنی پیاوان و تافرەتانی ڕەبەن: ۲۵۷.....
- ۲- هاوسەرگیری کردن و حوکمە جوړاو جوړەکانی: ۲۵۸.....
- ۳- خۆپاکراگرتنی ئەوانەدی توانای هاوسەرگیریان نیه: ۲۶۱.....
- ۴- موکاتەبە کردن لە گەئ کۆیلەو کەنیزەکاندا: ۲۶۴.....
- ۵- زۆر لیکردنی کەنیزەکان لە سەر لە شفرۆشی قەدەغەیه: ۲۶۸.....

دەرسی چوارەم ۲۷۳.....

- پێناسەدی ئەم دەرسە ۲۷۵.....
- مانای دەقا و دەقی ئایەتەکان ۲۷۷.....
- شیکردنەوادی هەندێک لە وشەکان ۲۷۹.....
- مانای گشتیی ئایەتەکان ۲۸۱.....
- مەسەلە گرنگەکان ۲۸۷.....
- کورتە باسێک دە (۱۰) دەقی سوننەت لە باردی ۲۹۷.....
- مامەلەکردنەوادی لە گەئ مەزگەوتان دا ۲۹۷.....
- کورتە باسێک لە باردی ئایەتی (۲۵) ی (النور) دەو: ﴿اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ۳۰۱.....
- شەش کورتە هەلۆهستە ۳۱۹.....

دەرسی پێنجەم ۳۲۳.....

- پێناسەدی ئەم دەرسە ۳۲۵.....
- مانای دەقا و دەقی ئایەتەکان ۳۲۷.....
- شیکردنەوادی هەندێک لە وشەکان ۳۲۸.....
- هۆی هاتنە خوارەوادی ئایەتەکان ۳۴۰.....
- مانای گشتیی ئایەتەکان ۳۴۲.....
- مەسەلە گرنگەکان ۳۵۰.....
- کورتە باسێک ئایەتی (۵۵) و جوار پاستیی مەزن ۳۶۹.....

- یەكەم: ئیجازیکی میژووپی:..... ۳۶۹
- دووهم: پەواپەتیی ھۆكمرانیی چوار خەلیفەكان:..... ۳۷۲
- سێیەم: لەم ئایەتە موبارەكە وەردەگیرێ: كە چوار خەلیفە پاشیدەكان: ئەبوو بەكرو
عومەر و عوسمان و عەلی، خواپەرستی راست و ساغ و دوور لە شیرك بوون..... ۳۷۶
- چوارەم: ئەوانەیی بەرانبەر بەو نێعمەتەیی خوا سێلەو ناسویاس بوون، دووچاری لادان
(فسق) بوون:..... ۳۷۷
- دەرسی شەشەم..... ۳۷۹
- پێناسەیی ئەم دەرسە..... ۳۸۱
- مانای دەقا و دەقی ئایەتەكان..... ۳۸۳
- شیکردنەوێ هەندێك لە وشەكان..... ۳۸۵
- ھۆی ھاتنە خوارەوێ ئایەتەكان..... ۳۸۷
- مانای گشتیی ئایەتەكان..... ۳۹۰
- مەسەلە گرنگەكان..... ۳۹۷
- سەرئەنجامی گێرا لە پێنج وشەیی ئەم ئایەتە:..... ۴۰۸
- سێ كورتە سەرنج..... ۴۱۷
- چوار كورتە سەرنج..... ۴۲۲

تەفسیری سوورەتی الفرقان

- ئێوە پێویستی سوورەتی (الفرقان) و بابەتەكانی..... ۴۲۹
- یەكەم: ناوی ئەم سوورەتە:..... ۴۲۹
- دووهم: پێزبەندیی لە موصحف و ھاتنە خواردا:..... ۴۳۱
- سێیەم: شوونی دابەزینی:..... ۴۳۱
- چوارەم: ژمارەیی ئایەتەكانی:..... ۴۳۲
- پێنجەم: ئێوە پێویستی:..... ۴۳۳
- شەشەم: ئایەتە نەندییەكانی:..... ۴۳۴
- ھەوتەم: دابەشکردنی ئەم سوورەتە بۆ چەند دەرسێك:..... ۴۳۶

دەرسى يەكەم.....	۴۳۹
پېئاسەي نەم دەرسە.....	۴۴۱
ماناي دەقلاو دەقى ئايەتەكان.....	۴۴۳
شىكىردنەوھى ھەندىك لە وشەكان.....	۴۴۵
ماناي گىشتىي ئايەتەكان.....	۴۴۸
مەسە لە گرنگەكان.....	۴۵۶
كۈرتە باسېك لە بارەي ئەندازەگىرىي خواوہ ﷺ بۆ گەردوون و پىكھاتەكانى.....	۴۶۱
تەوھرى يەكەم: چەند ئايەتتىكى قورپان:.....	۴۶۱
تەوھرى دووھم: وردەكارىيەكانى گەردوون بەگىشتىي:.....	۴۶۲
تەوھرى سىيەم: خۆر و كۈمەلەي خۆر:.....	۴۶۷
تەوھرى چوارەم: خېۋكەي زەوى:.....	۴۶۸
تەوھرى پىنجەم: جەستەي مروۋف:.....	۴۷۴

دەرسى دووھم.....	۴۹۷
پېئاسەي نەم دەرسە.....	۴۹۹
ماناي دەقلاو دەقى ئايەتەكان.....	۵۰۰
شىكىردنەوھى ھەندىك لە وشەكان.....	۵۰۲
ھۆي ھاتنە خوارەودى ئايەتەكان.....	۵۰۴
ماناي گىشتىي ئايەتەكان.....	۵۰۵
مەسە لە گرنگەكان.....	۵۱۳
حېكەمەتەكانى دابەزاندىنى قورپان.....	۵۲۷
لە ماوھى بېست و سى (۲۳) سالددا.....	۵۲۷

دەرسى سىيەم.....	۵۲۹
پېئاسەي نەم دەرسە.....	۵۳۱
ماناي دەقلاو دەقى ئايەتەكان.....	۵۳۲
شىكىردنەوھى ھەندىك لە وشەكان.....	۵۳۳
ھۆي ھاتنە خوارەودى ئايەتەكان.....	۵۳۴

- مانای گشتیی ئایەتەکان ٥٣٥
 مەسەلە گرنەگەکان ٥٤٣
 بۆچی خوا ﷻ بێسروایانی لە ئازەڵ بە خراپتر داناون؟ ٥٥٣

دەرسی چوارەم ٥٥٥

- پێناسەی ئەم دەرسە ٥٥٧
 مانای دەقاو دەقی ئایەتەکان ٥٥٨
 شیکردنەوهی هەندیک لە وشەکان ٥٦٠
 مانای گشتیی ئایەتەکان ٥٦٣
 مەسەلە گرنەگەکان ٥٧٣
 واتاو ھۆکاری تیکەڵ نەبوونی دەریای سوێر و شیرین ٥٨٣

دەرسی پێنجەم ٥٩٧

- پێناسەی ئەم دەرسە ٥٩٩
 مانای دەقاو دەقی ئایەتەکان ٦٠١
 شیکردنەوهی هەندیک لە وشەکان ٦٠٣
 ھۆی ھاتنە خوارەوهی ئایەتەکان ٦٠٥
 مانای گشتیی ئایەتەکان ٦٠٧
 مەسەلە گرنەگەکان ٦١٢